

تفسيرى زادى

تەفسیری زادی

نووسینی: کرێکار

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی تەفسیر

چاپی یه کهم ١٤٤٤ ک - ٢٠٢٣ ز

نووسینگهی تەفسیر

بۆ بلاوکردنهوه

ههولێر- شهقامی 30 مه تری ته نیشته مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

 /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێرست - نووسینگهی تەفسیر

تەفسیری زادی،

کرێکار (نووسەر)،

٤٥٧ لاپه ره ،

١٧ * ٢٤ سم ،

بابهت ، ئایینی

ISBN: 978-9922-654-16-4

له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههريمی کوردستان

ژماره سپاردنی (٥٨٥) ی سالی ٢٠٢١ ز پێدراوه.

"بیروبوچوونی ئەم کتیبه، مه رج نیه هه مان بیرو بۆچونی نووسینگهی تەفسیر بێ"

خهتی بهرگ : نه وزاد کۆیی

دیزاینی ناوهوه : زه ردهشت کاوانی

تفسیری زادی

سورہ تہ کانی:

الْمُحَادَلَةُ • الْحَشَر • الْمُتَحَنَّة

نوسینی

کریکار

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

الحجۃ المبرکہ

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّن نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُكُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لِكُتِبَ لَهُمُ الْقِتَابُ مِنَ اللَّهِ فِي أُولَئِكَ أَنْ هُمْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوُا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلُونَهَا فَيَنْسِفُ اللَّهُ إِلَيْهَا قَوْمَهُمْ فَذَرَاهُمْ أَهْلًا يَنْبَغِي عَلَيْهِمْ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنْجَوا بِالْبَرِّ وَالْتَّقْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ

يَدَىٰ نَجْوٰكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ أَشَفَقْتُمْ
 أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىٰ نَجْوٰكُمْ صَدَقَتٍ فَإِذْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا
 شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّنْ تَغْنَىٰ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ
 شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْذَرْتُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ
 الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
 فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُكَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّكَ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَجِدُ
 قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
 آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

مانای گشتی سوره ته که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾)

واته: به ته نکید خوای گه وره قسه ی ئه و ئافره ته ی بیست، که وتو یژی له گه لدا ده کردیت و سکا لای خو ی بو خوا ده برد، خوای گه وره گفتوگوی نیوانتانی بیست، خوای گه وره بیسه رو بینره.

(الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾)

واته: ئه و که سانه تان، که (ظیهار) له ئافره ته کانیا ن ده کهن (که پییان ده لاین: تو وه کو دایکمی) قسه یه کی ناقولا و به دو دروو بوختان ده کهن، چونکه ئافره ته کانیا ن دایکیان نین، دایکیان ئه وانن: که لییان ئیجاد بوون، خوای گه وره لیبورده و لیخوشبووه.

(وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾)

ئه و که سانه تان، که (ظیهار) له ئافره ته کانیا ن ده کهن و، پاشان لی ی ده گه رینه وه (په شیما ن ده بنه وه له (ظیهار) ه که یان)، ده بی کویله یه ک ئازاد بکه ن (که که فاره تی ظیهاره) که یه، نابیت پیش ئه مه له گه ل ئافره ته کانیا ندا جوت بن (سه رجیی جیاع

بکهن) ئەمە حوکمی خوای گەورەییە، کە ئامۆژگاریتان دەکات پێوی پابەند بن، خوای گەورە شارەزای ئەو کارانەتانە، کە دەبکەن.

(فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾)

هەر کەسێک نەیتوانی کۆیله ئازاد بکات، دەبێت دوو مانگ لەسەرێک بەپۆژووبێت (تا پۆژووی هەر دوومانگە کەش تەواو نەکات، کە کەفەرەتی ژیهارە کەیه)، نابێت لەگەڵ ئافەرەتە کەیدا جوت بێت.

ئەگەر ئەم پۆژووگرتهشی لە توانادا نەبوو دەبێت خواردنی شەست کەس بدات، کە هەژارو دەستکورت، ئەمەییە حوکمی خوای گەورە، دەبێت تەسلیمی بن و قبولتان بێت، مادام باوەرتان بە خواو پیغەمبەرە کە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناوه، ئەمە سنووری خوای گەورەییە (نەبیەزین)، حەتمەن کافرەکانیش سزای بەژانیان دەبێت.

(إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوتًا كَمَا كُنْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾)

ئەو کەسانە، کە دوژمنداریتی خواو پیغەمبەرە کە دەکەن، شکست دەخۆن، زەلیل و ژێردەستە دەبن، هەر وەکو ئەو کەسانە ی پێش ئەوان، زەلیل و ژێردەستە بوون (سەرەنجامی دوژمنداریتی خوای گەورە و پیغەمبەرانە سەلامی خویان لێبێت). زۆرمان نیشانەو بەلگە ی روشن - لە سەر راستگویی پیغەمبەرانمان - هیناوه، ئەوانە، کە باوەریان نەهیناوه سزای سەر شۆرانەیان دەبێت.

(يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾)

رؤژیک دیت، که خوی گه‌وره هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه و، کارو کرده‌وه کانیاں ده‌خاته‌وه پیش چاویان، ئەوان له بیریاں نامینیت، به‌لام خوی گه‌وره هه‌مووی بۆ هه‌ژمارو نامارو تۆمارکردوون، خوی گه‌وره نامادهو بینەر هه‌موو شتیکه و شاهیدی له‌سه‌ر ده‌دات.

(أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾)

مه‌گەر نازانیت که خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌ن ده‌زانیت چین و کین؟ سی که‌س پیکه‌وه چرپه‌بکه‌ن ئاگای لییانه، چونکه چواره‌میان ئەوه، پینج بن شه‌شه‌میان ئەوه، له‌وانه که‌متر بن یاں زیاتر — له‌هه‌ر کوپیه‌ک بن — هه‌ر خوی گه‌وره‌یاں وه‌لیاندايه، پاشان کارو کرده‌وه کانیاں له‌رؤژی قیامه‌تدا ده‌خاته‌وه به‌ر ده‌ست، خوی گه‌وره زانیاری ته‌واویی ده‌رباره‌ی هه‌موو شتیکه هه‌یه.

(أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُتْسَلِّمُونَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾)

مه‌گەر نابینیت ئەوانه‌ی رپی چرپه‌چرییاں لیگیرابوو، که‌چی هه‌ر ده‌که‌وته‌وه ئەو جو‌ره‌ چرپه‌چرپه‌ی لییاں قه‌ده‌غه‌کرا‌بوو! چرپه‌ی گوناح و تاوان و ده‌ستدریژی کردن، چرپه‌ی یاخیبوون له‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).. که‌ دیشنه‌لات و سلّات لیناکه‌ن که‌ خوی گه‌وره فه‌رمانی به‌و سلّاو ده‌او که‌ (السلام علیک) ـ به‌لام ئەوان به‌جو‌ریکی تر سلّاو ده‌که‌ن (ده‌لین: السام علیک: واته: مه‌رگت بگاتئ) له‌دلی خو‌شیاندا ده‌لین تۆ بلّیت به‌م جو‌ره‌ سلّاو (دوعا لی‌کردنه‌ی) لای خوی گه‌وره گوناح‌بار ببین و خوی گه‌وره سزaman بدات

له سه ری؟! نه وانه چاره نووسیان دۆزه خه، دۆزه خ له عه وه یان دیت، نه وانه خراپترین چاره نووسیان ده بیټ.

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُّوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدُوْنَ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُوْلِ وَتَنَجُّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩﴾)

ئه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! نه گهر به چرپه له گه ل یه کتری دوان، با چرپه چرپی گوناکاری و ده ستریزی کردنه سه ری هه و، سه ریچی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بیټ، با چرپه ی چاکه کاری و ته قواو سه ری راستی دینداری بیټ، له و خواجهش بترسن، که هه موو له به رده سستییدا کو ده بنه وه.

(اِنَّمَا التَّجَوُّىٰ مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزَنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾)

چرپه چرپی گوناخ و تاوان و پیلانگیری، له شه یتانه وه یه (نه و) کلکه ژه نه تان ده دات، تا تووشی گوناختان بکات) و موسولمانان به دگومان بکات له یه کتری و، بیانخاته ناو خه م و په ژاره وه، هه ر چه نده نه و بو خوی و به توانای خوی زیان ناگه ینیت، نه گهر ویستی خوی له سه ر نه بیټ، ده ی سا با ئیمانداران خویان به پشت به ستن به خوی گه وره قایم بکه ن.

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَلَفَسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ اَنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾)

ئه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! نه گهر له کوړو کوړو نه وه تانداو له خزمه ت پیغه مبه ره که ی خوا دا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیتان و ترا: کوړه که به رفراوانتر بکه ن، تا جیگای ئیماندارانی تریش بیته وه، به رفراوانتری بکه ن.

خوی گه وره ش له پادا شتاندای جی و مه نزل ی به هه شتتان بو فراوانتر ده کات، نه گهر پیشتان و ترا: مه ره خه س بن، هه ستن و به ده م فرمانی خیر و چاک سازیتانه وه بچن..

خوای گه‌وره‌ئو که‌سانه‌تان، که‌مل که‌چ و گوپرایه‌لی فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری
خوایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئه‌وانه‌شتان، که‌ئه‌هلی زانستی شه‌رعه‌و شاره‌زای
دینه‌که‌یه، پله‌وپایه‌ی به‌رزو بالایان پیده‌به‌خشیت، خوای گه‌وره‌ شاره‌زای کارو
کرده‌وه‌ کانتانه.

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرّٰسُوْلَ فَقَدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰتِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَاطْهَرُ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (۱۲))

ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! ئه‌گه‌ر ویستان به‌ته‌نهاو به‌چرپه‌له‌گه‌ل
پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدوین، ده‌بیّت پیشتەر خیرو خیراتی‌ک بکه‌ن (تا
شیاو‌ی ئه‌و ره‌فتاره‌تان بکات و بیته‌مایه‌ی پاکبونه‌وه‌ی دینداریتان)، ئه‌گه‌ر هه‌ژارو
ده‌ستکورت‌ه‌ کانتان ویستیان به‌چرپه‌له‌گه‌لی بدوین و، توانای خیرو خیراته‌که‌یان نه‌بوو،
قه‌یدی نییه، با بی‌خیرو خیرات بچه‌خزمه‌تی و به‌چرپه‌له‌خزمه‌تیدا بدوین، (ئه‌م
حوکه‌ دوایی نه‌سخ‌بووه، وه‌کو دواتر باسی دیت)، خوای گه‌وره‌ لیخو‌شبوو به‌به‌زه‌یییه.

(ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰتِكُمْ صَدَقَتٍ فَاِذْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلٰیكُمْ فَاَقِيْمُوْا
الصَّلٰوةَ وءَاتُوا الزّٰكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ (۱۳)).

چما له‌هه‌ژاری و ده‌ستکورتیتان ده‌ترسان، که‌ئه‌م حوکه‌تان به‌لاوه‌قورس
بوو؟ ده‌ی ساوا خوای گه‌وره‌له‌سه‌ری سووک‌کردن و هه‌ر لایبردو، له‌وانه‌شتان
خو‌شبوو، که‌گومانی خراپیان برد.

نو‌یژه‌کانتان بکه‌ن و زه‌کات‌بدن و گوپرایه‌لی خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بن، خوای گه‌وره‌ شاره‌زایه‌به‌وه‌ره‌فتار گو‌فتارو کردارانه‌تانه
که‌ده‌یکه‌ن.

(۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى
الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ (۱۴))

مه گهر ئه وانه نابینیت، که دۆستایه تی ئه و که سانه ده کهن، که خوا غه زه بی لێگرتوون و، له سه ریان ده که نه وه و لایه نگی رییان ده کهن، ئه وانه، نه له ئیوه ن (ئیها نداران) و نه له وانیشن (کافران)! ده شزانن دیدو هه لۆیستیان هه له یه، که چی سویندی له سه ر ده خۆن، که راسته!

(أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾)

خوای گه وره سزای زۆر به ژانی بۆ ئه وانه ئاماده کردووه، به راستی ئه وانه رهفتاریان به ده و، خراپه کاریی ده کهن.

(اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾)

سویند خواردنه که یان کردووه به قه لغان و، له و لاشه وه به ره له ستی دینی خوا ده کهن و، له مپه رو به ره به ست له رپی بانگه وازی خوا دا داده نین، ئه وانه سزای چاوشو رپی و زه لیلانه یان دیته ری.

(لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾)

(١٧)

نه سه ره وت و سامانیان دادیان ده دات، نه ئه ولادو که سوکاریان له ده ست خوای گه وره قوتاریان ده کات، ئه وانه ئه هلی دۆزه خن، ده چنه ناو ناگرو به نه مرییش تپیدا ده میننه وه.

(يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ

الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾)

رۆژێك دیت، خوای گه وره هه موویان زیندوو ده کاته وه، جا (له نه زانیی و کالفامییاندا) سویند بۆ خوای گه وره ده خۆن وه کو، که ئیستا له دنیا دا سویند بۆ ئیوه ده خۆن (که موسو لمان و هاو دیدو هاو راتانن!) هه ر واشده زانن (یان خۆ وانیشان ده دن)، که شتن! که رپیازی ئیسلامیان گرتوو موسو لمانن! به لام به ته ئکید درۆزن.

(اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٩﴾)

شەیتان بە سەر دیدو ڕەفتاریاندا زāl بوو و، خستوونیەتیە ژێر ڕکێفی خۆیەو، بۆیە یادی خۆی گەورە لە بێر بردوونەتەو! ئەوانە حزبی شەیتان، پێری ئەو، حەتمەن حزبی شەیتانیش زەرەرمەندە.

(إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾)

ئەو کەسانە، کە دوژمنداریتێ خاوە پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکەن، ئەوانە دەبەزن و شکستیان بەسەردا دێت.

(كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَ بَكِ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾)

ژێر دەستەو زەلیل دەکەن، خۆی گەورە بە ویستی خۆی لە قەدەری خۆیدا (لە لەو حۆلە خەفوزدا) برباری سەرکەوتنی خۆی و پێغەمبەرەکانی خۆی داو (سەلامی خاویان لیبیت)، دەفەرموی: بە تەئکید خۆم و پێغەمبەرەکانم، هەم بەهیزی بەبەلگەو بەلگە هێز زāl دەبین، خۆی گەورە بەهیزو دەسەلاتدارە.

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾)

هەرگیز خەڵکانێک نابینیت، باوەریان بە خۆی گەورەو بە ڕۆژی دوایی هەبیت و، لە هەمان کاتیشدا دوستانەتی و لایەنگری ئەو کەسانە بکەن، کە دوژمنداریتێ خاوە پێغەمبەرە کە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکەن، باو و باپەرەشیان بن، یان

ئەولاد یان برایان، یان تیرە و ھۆزی خۆشیان بن. ئەوانە موسولمانی سەر راستن و بۆ خوا ساغ بوونەتەووە و دوستانەتی و لایەنگیریان بۆ خوا و پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانە، ئەوانە ئەوانەن کە خوای گەورە باوەرو یەقینی لە دڵدا چەسپاندوون و لایەنگیری کردوون و بە نور و ھیزی خۆی بەھیزی کردوون، دەشیانخاتە بەھەشتانیکیوە کە روبرو جۆباریان پێدادیت و دەچیت و بە نەمریی تیییدا دەمیننەو، خوای گەورە لییان رازی بووە و ئەوانیش لە خوای گەورە رازیوون، ئەوانە حزبی خوای گەورەن، حەتمەن خوای گەورەش سەرفرازو سەرکەوتوو.

پیناسی سورته‌که و بابته‌کانی

ئیمه له‌م سورته‌ته و له سورته‌ته‌کانی تری ئەم جوزئه‌دا، له‌گه‌ل ږوداوه‌کانی سییره‌دا ده‌بین له‌قۆناغی (مه‌دینه) و، سه‌ره‌تای کۆمه‌لگه‌ ئیسلامیه‌که‌ی، له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ موسولمانه‌ تازه‌ پی‌گه‌یشتوو‌ه‌که‌دا ده‌بین، که‌ په‌روه‌رده‌ ده‌کراو دیدو هه‌لۆیسته‌کانی بۆ هه‌لده‌سه‌نگیندراو، ئاراسته‌ ده‌کرایه‌وه‌ پێی، تا شیاوی ئەو ږۆله‌ جیهانییه‌ی بیټ، که‌ له‌ داها‌تووی نزیک‌دا له‌ ږابوون و بیدار‌بوونه‌ویدا ده‌بیینیټ.

نه‌ک هه‌ر له‌ سه‌ر ئاستی ناوچه‌که‌ی، به‌لکو له‌سه‌ر ئاستی جیهانی ئەو سه‌رده‌مه‌و سه‌رده‌مه‌کانی دواتری. هاته‌نه‌کایه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ و کۆمه‌لگه‌و ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیه‌که‌، هه‌ر به‌شێک نه‌بوون و نین له‌ ژيانی مرۆفایه‌تی، به‌لکو دیارده‌یه‌کی ږوونی قه‌ده‌ریی گه‌ردوونین.

ده‌سپێکی ئەم ږۆله‌ گه‌وره‌و کاریگه‌رو گرنگه‌ هه‌ر له‌و سه‌ره‌تایه‌وه‌یه‌ که‌ دیدو تیڤروانیی نوێی ده‌رباره‌ی گه‌ردوون و ژیان و مرۆف هینایه‌کایه‌وه‌ دیدو تیڤروانییکی وا، که‌ بووه‌ ئەو عه‌قیده‌ جیگیره‌ی بنه‌ماکانی ژيانی له‌سه‌ر دامه‌زرا.

هه‌رچی له‌ ه‌زرو هۆش و دڵ و ده‌روونی تا‌ک تا‌که‌کانی ئەم کۆمه‌له‌ موسولمانه‌دا ده‌چه‌سپی، له‌ واقعی کۆمه‌لکاریی کۆمه‌له‌ موسولمانه‌که‌و ژيانی واقعی کۆمه‌لگه‌ که‌شیان ده‌چه‌سپی.

بنه‌ماو بناغه‌کانی عه‌قیده‌که‌، که‌ که‌سایه‌تی تا‌ک و کۆی کۆمه‌لگه‌ موسولمانه‌که‌ی له‌سه‌ر دامه‌زرا، هه‌ر ئەو بنه‌ماو بناغانه‌ش بوو، که‌ ژيانی واقعی ده‌وله‌ت و کۆمه‌لگه‌که‌شی له‌سه‌ر دامه‌زرا، تا (عه‌قیده‌ و جه‌ماعه‌ت و بزوت) له‌که‌ له‌ واقعی مرۆفایه‌تییدا سازبکه‌ن و به‌ جیهانیان بلین: ئەوه‌ی، که‌ موسولمانان ده‌خوازن کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تی بۆ بانگه‌یشت بکه‌ن و نیشانده‌ن تا

ئەم نمونە واقىيىيە، كە ژيانى تاك و كۆ، كۆمەلگە و دەولەت دەبىت لەسەر
بەنەمەي ئەو دىدو تېرۋانىيە عەقائىدىيە دابمەزرىن، كە ئەم نوخبە ھەلئار دەي
لەسەر گۆشكراوہ..

ئەم پۆلە گەورە و كاريگەر و گرنگە، ئامادە سازىيە كى گشتگىرىيى ھەمە لايەنە و
تەواويى دەخواست.

ئەو موسولمانانەي، كە قەدەرى خۇي گەورە بۆ ئەو پۆلە كاريگەر جىھانىيەي
پەرورە دەكردن، ھەر خەلكانىك بوون لە خەلكى ئەو كات و شوينە، ھەيانبوو
زووتر موسولمان بووبوو، باوهرى پتەوتر پۆچووبوو، لە كۆچكەرەكان و لە
پشتىوانەكان (المہاجرون والانصار).

ئەمانە دىدو تېرۋانىيان بە پىناسە عەقائىدىيە كە تەواو پۆشن بووبوو، دل و
دەروونيان بۆ خوا ساغ بووبۆو، گەيشتبۇنە ئاستى بالاي ھەستى بەرپرستىيى
دنياو قىامەت.

گەيشتبۇنە قەناعەتى تەواو، لايان بووبوو بە بەلگە نەويستى وجوديان، كە
مەبەست لە بوون و ژيانى خۇيان و كۆمەلگە كەيان چىيە؟

ھەر وەكو، كە لە مەبەستى ھەبوونى گەردوون و ژيان و مەوۇف لەسەر زەمىن
گەيشتبۇون و، كارامانە خۇيان شىاوى ئەو پۆلە قەدەرىيە جىھانىيە گەردوونىيە
دەكرد، وجودى خۇيان لە وجودە گەورەكەي ژيان و گەردووندا دۆزىبۆو،
بووبوون بە بەشىك لە حەقىقەتى وجودى ژيانەكە.

ئاوا ئەمانىش وەكو ھەر پىكھاتەيەكى گەردوونىيى، بووبوونە بەشىك لە
قەدەرى خۇي گەورە لە بزاوتى گەردووندا.

بۆيە زۆر پىك و پىك، سازاو و گونجاو لە گەل بزاوتى گەردوونىيدا دەبزوون،
رېيان بە خۇيان و كەسى تر نەدەدا، لە گەل بزاوتى گەردووندا ھەماھەنگ نەبىت،
چونكە دەيانزانى ملھورانى (كوفر)، يان لاسارو پىنە گەيشتوانى ناوخۆ، لە دەرەھەي

ئەم بازنەییە بزاوتی گەردوون و ژیان و مروۆقی خواناس دەبزوون، نە لە دل و دەروونیاندا، نە لە رەفتار و رەوشتیاندا غەیری خواویستی تیدا نەبوو.

بە تەواویی بۆ خوا لێبرا بوون، دەقاودەق بەو شیوەیە بوون، کە ئەم سورەتە وەسفی واقعییانەیان دەکات:

(لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾)

المجادلة/ ۲۲

واتە: تۆ کەسانیک نابینیت باوەریان بەخوای گەورە و پوژی دوایی هەبیت، کەچی لەملاوە دوستانەیی و تیکەلێی لەگەڵ کەسانیکدا دروست بکەن، کە دوژمنایەتی خوای گەورە و پیغەمبەرە کە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکەن، با باوک و باپیری خویشان بن، یان کۆر و نەو و برا و هاوھۆزی خویشان بن.

ئانەوانە ئەوانەن، کە خوای گەورە ئیمانی لە دل و دەرووندا چەسپاندوون و، بە مەعییەتی خۆی و، پاشان فریشتەکانی، لایەنگیری کردوون، لە پوژی دواییشدا دەیانخاتە بەهەشتانیکەو، کە رووبار و جۆباریان پێدا دەروات و، بە نەمریی تێیدا دەمیئنەو، چونکە خوای گەورە لێیان رازی بوو، ئەوانیش لە خوای گەورە رازیبوون!

ئەوانە حزبی خان، ئەھلی خواویستی و رێژدارانی لای خوای گەورەن، بە تەئکید حزبی خوای گەورەش، سەرفراز و سەرکەوتوو بەختەورەن.

بەلام ئەم کەسە پێشپەرە دامەزراوانە سەرەتا لە چاو ژمارەیی زۆری موسوڵمانانی دواترەو کەمبوون، قەبارەیی کۆمەڵە موسوڵمانە کە بەردەوام و، خیرا لە زیادبوونیکی پوژانەیی بەرچاودا بوو.

به تاییه تی دواى ئه وهى، كه ئیسلام بوو به خاوه نی ده سە لات و هیژو هه ییه ت، ته نانه ت پێش فه تحی مه ككه ش، بۆیه ئه و خه لكانه ی به لیشاو ده هاته نه ریزی موسو لمانه وه، زۆرینه یان پشكیكى ته وای په روه رده بوونی وه رنه گرتبوو.

هیشتا زۆر نه بوو، كه له ژینگه ی ئیسلامدا ژیا نی نو یی رێكده خست و، مابو ی نه كه ویتته ژێر کاریگه ریی نه فس و كوفری ده رێ.

ئه مه جگه له وهى، كه دوو پرووه كانیش له بهر پاراستنی به رژه وه ندی خۆیان، سه رزاره کی موسو لمان بوونیان راگه یاند، بێ ئه وه ی نه سیمێكى ئیمان شنه ی به دلیان كر دیت.

ئه مانیش له هه لی زه ربه دان ده گه ران و، چاوه روانی ده رفه تی خۆرا پسكان بوون، سه رێکیان له سه ربازگه ی ئیسلام بوو، سه دان سه وداشیان له سه ربازگه به هیژه كه ی كوفر بوو، كه دنه یان ده دان و یه كتریان دژ به ئیسلام هان ده دا، جا به ره ی موشریكه كان بوو بیت، یان به ره ی جوله كه كانی مه دینه.

په روه رده كرنی ئه م نوخبه یه و، ئاماده سازیان بۆ ئه و پۆله گه و ره گه ردوونیه ی قه ده ری خوا ی گه و ره بۆی خواستوون - كه له سه ر ئه م زه مینه دا بییبن - ره نجی زۆری ویست.

پشو و درێژییه کی زۆری ده خواست، چاره سه رێکی هی دی و به كا وه خۆی ده ویست، چاره سه ری هه مو و كێشه كان بچوك بووبن، یان گه و ره.

ئه مه ی ئیسلام له م نوخبه یه دا، كرنی بیناسازیی بزاو تێکی وا گه و ره و کاریگه ر کاریکی زۆر مه زن بوو، په روه رده كرنیکی زۆر به ئارام بوو!

ئه مه پیغه مبه ره كه ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سه ر په رشتی وه حی خوا ئه نجامی دا، بیناسازیی كه سانێکی نوخبه، كه بیناسازیی كۆمه لگه و ئوممه تیکیان له سه ر داده مه زریت کاریکی ساده و ئاسایی نییه، چ جایی ده و له تێکی ئیسلامیش له سه ر كۆمه لگه ئیسلامیه كه دابمه زریت، كه كۆمه لگه كه ش به ره مه ی ره نج و خه باتی كۆمه له نوخبه كه یه.

کۆمه له نوخبه کهش ئەم پیغه مبه ره پیشه وایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هینابوونیه کایه وه و بۆ ئەو رۆل و بهر پرستییه ئاماده ی کردبوون.

ئهمهش هه مووی له سهر مه نه هجه که ی خوا دابمه زیریتر. له سهر تیگه یشتن و ئیستیعیاب کردن و هینانه دیی عه قیده که و گه یاندنه وهی.

ئهمه کاری هه موو پیغه مبه رانیکیش نییه چ جای کاری کهسانی تر، له سهر ئهمه شه وه پالنه ری ئهم تیگه یشتن و خواناسیی و دینداری و بانگه وازه، به سه رتاسه ری سهر زه مینی ئه و زه مانه شدا ته شه نه بکات و، ئهم بانگه وازه به بزواتیکی گۆرانکاری و اقیعیانه، بگه ینیته ههر چوار لای جیهان، پیش ئه وهی مه نه هجه که ی به کتیب بگه ینیته و لاته کانیاں!

له م سوپه ته دا - له هه موو ئهم جوژئه خۆشییدا - لایه نیکی ئه و خه بات و په نجه بیو و چانه ده بینین و، له چه ندین ئایه تییدا شیوازه نایابه که ی خودی قورئان ده بینین له بونیاتنانی ئهم نوخبه یه و عه قیده و هزرو هۆشیان.

ده بینین چۆن به روداو هکانی ژیا نیا ن په روه رده یان ده کات، هه ست و هۆش و ئینیعیاله کانیا ن ریک ئاراسته ی ئه و بیناسازییه کاریگه ره ده کات.

ههر له م سوپه ته و - له جوژئه که هه موویدا - هه ست به لایه نی تری ململانیی جاهیلییه ت و، دوژمندان ه ی دوژمنه سه رسه خته کانی ئیسلام ده که ی ن، له: موشریکان و جوله که و دوو پرووه کان.

له م سوپه ته دا دیارده یه کی رۆشنتر، له پشتگیری کردنی خوای گه و ره ده بینین، که بۆ ئهم کۆمه له موسولمانه هه ره ده گمه نه ی میژووی ده کات، هه ست ده که ی ن، که خوای گه و ره به لوتف و په حمه ت و مه عییبه تی خۆی ئهم جه ماعه ته چاودیری ده کات، به مه نه هجه حه قی خۆی گۆشیان ده کات، به سۆزو به زه بیی خۆی سه ره رشتیا ن ده کات.

له ناخی تاك تاکیاندا، گه و ره یی و مه زنبی و لوتفی خۆی ده رپۆینیت. وایان لی ده کات هه ری هه کیه یان وا هه ست بکه ن که خوای گه و ره و تاك و پاک، خوای زانا و دانا و

توانا، خوای کارزان و کارجوان سات به سات وه لیاندایه. له بچوکتین هه لویستی که سیتی و خیزانی و کۆمه لکاریان چاوی لیانه و چاره سهری کیشه کانیاں -چه نده بچوکیش بیت- ئیهمال ناکات، هه ریه که یان، چ وه کو تاک، چ وه کو کۆ ههستیان ده کرد، که خوای گه وره به ریه ایه تی خۆی پاریزگاریان ده کات، له پلانی دوزمن ئاگاداریان ده کاته وه، ته نانه ت ختوره ی دلی دوزمنه کانیاں بۆ وه سف ده کات و، هۆشداریاں له هه موو نه خشه یه کیان ده داتی.

ئا ئه مه، چ ههستیکی پالنه رو ههستکردنه، به نرخ و به های موسولمانیتی که هه ریه ک له و یاوه رانه، له تاک تاکی ئه و نوخبه ئاماده کراوه خواویسته، ههستی ده کرد -به تاک و کۆ- وان له دالده ی خوای به ئاگا و ده سه لاتداردا، وان له ژیر ئه و ئالایه دا، که ئه و بۆی هه لکردوون و به ئینی سه رکه وتنی خۆیان و شه کاوه یی ئالا که یانی له جیهاندا پیداون.

ههستیان ده کرد، خوای گه وره به میهره بانی خۆی په روه رده یان ده کات، دل و ده روونیان پاک و پارسه نگ و داب ونه ریتیان چاک و پارسه نگه.

رهفتار و رهوشت و مامه له یان هاوکی شه یه کی پارسه نگه، چونکه بوونه ته ئه ندامی سه ر راستی (حزبوالله).

سه ره رزن به وه ی، که خوای گه وره له ریزی عه بده کانیدا قبوولی کردوون، لیان رازییه و حزبه که ی خۆی له وان پیکه یناوه و، ئه و ئالای خواویستیه شی بۆ کردوونه ته ناسینه وه ی به ره و سه نگه ری پرو به پرو بوونه وه یان.

سو په ته که به دیمه نیکی سه رسو په یینی ئه و قوناغه ده گمه نه ی نوخبه موسولمانه که ده ست پیده کات، له و زه مانه دا، که وه حی خوا یی ده هاته خواره وه و، ئه م نوخبه پاکه ده یانینی و ههستیان پی ده کردو، له بهر رهوشنایی ئه و دا ده بزوتن..

ئه م قوناغه تایبه ته ی، جاریکی تر له میژووی ژیا نی مرؤ فایه تییدا دووباره نه بۆ وه و، ناشیته وه، قوناغی په یوه ندیی ئاسمان و زهوی، په یوه ندی راسته وخۆ و به رجه سته و ههستی پیکرا و.

په یوه نډیبه ك له بهر به شداري كړدنی ژيانی پوژانه ی ئه م نوخبه هه لېژارده دا،
وه حی داده به زیت..

چی له م به شداري كړدنه ی خوی کارزان پوشتنه، له چاره سهری كیشه ی
نافره تيك، كه كه وتو ته كیشه یه کی خیزانی خو به وه، به لام خوی بالا دهر باره ی
ده فهرموی:

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّدُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ).

واته: به ته كيد خوی گه وره قسه ی ئه و نافره ته ی بیست، دهر باره ی میړده كه ی
له گه لندا ددواو سكالای به ره و خوا دهر د، خوی گه وره بیسه ری وتو یژه كه ی
نیوانتان بوو، خوی گه وره بیسه رو بینره...

ئه م كومه له موسولمانه، ئه م نوخبه هه لېژاردانه، ئه م نافره ته، هه موو هه ست
ده كهن، كه خوی كردگاری ئاسمانه كان و زهوی، كردگاری مروف و ژيان، گه وره
و مه زن و بالا ده ست، واته ده خول ده كاته كیشه یه کی پوژانه ی خیزانی کی هه ژارو
داماوو، كه ناری جه نجالی ژيان، تا كیشه كه ی بو چاره سهر بكات، تا حوكمی
خویان له سهر بداتی، چونكه خوی بیسه رو بینره و به ئاگا -پاك و بی خه وشیی بو
ئه و- خوی بیسه ری سكالای كه یه، خوی وتو یژه كه ده بیستی.

خوی ئاگاداره، نافره ته ی داماوو، چو ن به هاناوه خوی گه یاندو ته خزمه ت
پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و -به چرپه و ته نها- كیشه كه ی لا باس
ده كات، له و لاشیانه وه (خاتو وعائیشه یه) -خوا لی پازی بیت- زورباش له
وتو یژه كه -له بهر به ئه سپایی دواندنه كه یان- حالی نابیت، سبحان الله. چ دیمه نیكه!

دل و دهر وون و هه ست و هزوو کیان، هه مووی پر ده كات له هه ستی وجودی
خوی گه وره و، مه زنیی و میهره بانی و سهرپه شتیاریتی دلسوزانه ی. (یا الله).

بابه تیکی تری سوړه ته كه: جه خت كړدنه وه ی خوی گه وره یه، له ناسین و زانیی
دیدو هه لویستی دوژمنانی خواو پیغه مبه ره كه ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه (يُحَادُّونَ)

اَللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ) که شه‌ری بیٲامانی خۆیان به‌رامبه‌ر خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) را‌گه‌یاندوو!! که دوژمنی سه‌سه‌ختی نوخبه‌موسولمانه‌که‌ن، که له که‌ناری خوادایه.

ئیدی خوای گه‌وره ته‌ئکیدى خۆیان بۆ نوێ ده‌کاته‌وه، که حه‌تمه‌ن ئه‌و دوژمنانه سه‌رشو‌پرو نابوت ده‌بن و ده‌به‌زن، شکستی دنیایی ده‌بینن و، سزای قیامه‌تیش به سه‌ختی ده‌چیژن.. به‌رامبه‌ر هه‌ر دیدو هه‌لو‌یستیکی دنیاییان، حه‌تمه‌ن سزایه‌کی تاییه‌ت ده‌دریژن.

ئه‌وان ره‌فتاری دوژمنکارانه‌ی خۆیان نواندوو‌وه، به‌رده‌وامیشتن له‌سه‌ریی، خوای گه‌وره‌ش هه‌ر هه‌موو هه‌لو‌یسته‌کانی بۆ تو‌مار کردوون.

ئه‌وان له‌ یادیان ده‌چی‌ت، خوای گه‌وره بیریان ده‌هینیته‌وه، ئه‌وانی نه‌زان و سته‌مکار ئه‌نجامیانداوه، خوای بیسه‌رو بینه‌ریش بۆی هه‌ل‌گرتوون:

(يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) (٦)

واته: ئه‌وێ پ‌وژێ، که خوای گه‌وره زیندوویان ده‌کاته‌وه و، کارو کرده‌وه‌کانیان ده‌خاته‌وه پیش‌چاو، ئه‌وان بیریان چۆته‌وه‌و خوای گه‌وره بۆی هه‌ژمار کردوون، خوای گه‌وره بیسه‌رو بینه‌رو زانیاه به‌هه‌موو شتی‌ک.

بیرخسته‌نه‌وه‌و جه‌خت کردنه‌وه‌ی، ده‌رباره‌ی ئاماده‌بوونی خوای گه‌وره (سبحانه و تعالی) به‌ بیسه‌ری‌تی و بینه‌ری‌تی خۆیه‌وه، به‌ شاهیدی و شه‌هیدی خۆیه‌وه حازری نیوانتانه.

ئا‌گای له‌ هه‌موو چ‌رپه‌و سه‌رت‌ه‌تانه، ئا‌گای له‌ ختوره‌ی د‌لتانه، وانه‌زانن ته‌نه‌ان.. خوای مه‌زنتان وه‌لدایه.. هه‌ر ره‌فتاری‌ک (گوفتار و کردار)‌یک، که ده‌نیو‌ینن له سه‌رتانی ده‌نووسیت و، له‌ پ‌وژێ قیامه‌تدا ده‌یخاته‌وه پیش‌چاوتان:

(ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾) ئا ئەم ھەوالدانە بەو نوخبە پاکە سەر راستە خواویستە بیگومان کاریگەرییەکی ھەر زۆر زۆری لەسەریان ھەیە. توندوتۆڵترین دەکاتەو. ھۆشیان دینیتەو بەر کە دەبێ حسابی خۆیان بۆ ھەموو چرپە و سرتە و دواندنیککی ئەسپایی نیوان خۆیان بکەن. تا زمانیان بەچاکە بگەرێت. ئا ئەم برگەییە دلی ئیپاندار پر دەکات لە ھۆش و ترس و ھەبیەت و سامی خوای گەورە لە چاودیریی و ئاگاداریی. پیشتیش (ئیان) لەکە ی لایبوو بوو چاودیریی خۆیی (الرقابة الذاتية). ئەم ھەوالدان و بیرخستەو ھۆشدارییە لە بیسەری و بینەری خوای گەورە وەلداب و وون و زانین و چاودیریی پیشەکیەکی ئینزارە بۆ کافرەکان (موشریک و جولەکە و دوورەکان) کە زۆریان کۆبونەو و کۆر بۆ پلانگیریی و دوزمنکاریتی ئیسلام و موسولمانان دەگیرا و بەردەوام -پۆژانە- خەریکی چرپەچرپ و سرتەسرت و قسەھێنان و بردن بوون. ئەمە ھەرەشەییە لەوانیش کە بە ھۆش خۆ وەرنەو. چونکە خوای گەورە بینەرو بیسەرو زاناو ئاگادارە. و نەزان تەنھان و کەس ئاگای لە پیلانگیریتان نابێت.. ئاوا دلی ئەوانیش دینیتە لەرزە. خەم و پەژارە و دلەراوکی و ترسی کەشف بوونیان لە ناخدا دروست دەکات ھەرەشەیی فەزح کردنیانە و ئاوا راشکاو و روشن لییان دەکات، خوای گەورە چاوی لییانە دەیانبیسیت. دەزانیت ھەموو سرتەسرتەکانیان گوناحکاریی و سەرپیچی و یاخیبوونە لە خواو پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). خوای گەورەش ھەموویان لەسەر دەنوسیت لەسەریان حساب دەکات لپرسینەو ھەیان لەگەڵدا دەکات دەربارەیی ھەر خورپە و دیدو ھەلوئستیکیان و دەیکاتە ھۆکاری سزای سەخت و بەژانی لای خۆی. لە ھەمان کاتدا ھۆشیارکردنەو موسولمانانیشە کە نەکەن چرپە و چرپ و سرتەسرتی ئیوہش بەغەیری چاکە و خواناسیی بیت.. ئاوا لەم لایەنەشەو ئاراستە پەرورەدە کارییە کە خۆیان پیدەدات و چاودیریان دەکات و رەفتاریان ھەلدەسەنگینیت.

دواتر دیتە سەر شېوازیککی تری ئەدەب دادانیان، کە چۆن دەبیت لە کۆری پیغەمبەری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خۆ زەبت و رەبت بکەن. سینەفراوان

و گوپرایه‌ل بن. تا بۆیان بیته داب ونهریتی کۆری فیرخوازیی.. فییری شیوازی
پرسیاریان ده کات. فییریان ده کات چۆن له کۆری پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) به و یقارو خاموشییه وه داده‌نیشن و قسه‌ی له قسه‌دا ناکهن و چاوه‌روانی
فه‌رمان، یان مۆله‌تی چوونه‌وه‌یانی لیده‌کهن. فییریشیان ده کات که ئەمه ئه‌رکه،
پیویسته، فه‌رزه، نه‌ک پیاهه‌تی و چاکه‌ ده‌برین!

ئهمما باقی ئایه‌ته‌کانی سوپه‌ته‌که، باس له دیدو هه‌لو یستی دووروو (مونافیق)
له‌کان ده‌کات، که دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل جوله‌که‌کاندا به‌هیزبوو، لایه‌نیان ده‌گرتن
و له‌سه‌ریان هه‌لده‌دانی و، ته‌وجیهاتیان لیوه‌ه‌رده‌گرتن، پیکه‌وه‌ پیلانیان دژی
موسولمانان داده‌پرشت.

له‌و لاشه‌وه، سه‌رزاره‌کیی موسولمانیتیان نیشانداده‌او سویندیان بۆ پیغه‌مبه‌ری
خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌خوارد، که شوینکه‌وتووی ئه‌ون و گوپرایه‌ل و
ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانیین، که واش نه‌بوون.

لیره‌دا خوای گه‌وره‌باسیان ده‌کات، که چه‌ند درۆزن و سویند خۆرن و، ده‌یانه‌ویت
به‌م سوینده‌ درۆیانه‌یان، پاکانه‌ بۆ خۆیان بکه‌ن، به‌لکو له‌ سزای خوا که‌نار درین!!
به‌لکو هه‌ر وه‌کو له‌ سزای پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خۆیان قوتار
ده‌کرد، لای خوای گه‌وره‌ش وایان بۆ بلووت!

خوای گه‌وره‌ به‌ ته‌ئکیدیه‌وه‌ هه‌والی حه‌ق و راست و په‌وای خۆی ده‌داته‌هه‌موو
لایه‌ک، که ئه‌و که‌سانه‌ی دوژمنایه‌تی خوا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ده‌کهن، خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ری نووسیوون، که زه‌لیل ده‌بن و ده‌ست و چاوشۆر
ده‌بن و، زه‌ره‌رمه‌ند، هه‌ر ئه‌وان.

هه‌ر به‌و ته‌ئکیدیه‌شه‌وه، هه‌والی حه‌ق و راست و په‌وای خۆی ده‌داته‌هه‌موو لایه‌ک،
که خۆم و پیغه‌مبه‌ره‌کانم زāl و بالā ده‌ست ده‌بین، بۆ ئه‌وه‌ی له‌م به‌را به‌ریتیه‌دا،
بچوکیان بکاته‌وه‌ و به‌ چاوی شۆپه‌وه، خۆیان زه‌لیل و سووک ببینن.

وا نه زانن بهرہی ئهوان به سہر بهرہی خوای کارزان و به توانادا زال دہبیت،
 ئەمەش لایەنە نیکی تری ئاراستە پەرور دەییە کە ی خوای گەورە، بۆ موسولمانانی
 بازنە ی دووہم و سییەمی دەوری نوخە ھەڵژاردە کە، کە ھیشتا مابوو یان لە
 خواناسیی دا قوڵبەنەو و لەوہ دنیابین، کە ئاراستە ی سەرەوت و بزەوت و چۆنیەتی
 مەملانئ و، بردنەو و سەرکەوتنی کۆتایی، لە دەست خوای گەورە دایە، نە ک بە
 ھیزو توانا و ژمارە ی بەرہی کوفرەو پە یوہست بێت.

لەم لایەنە شەوہ ئەو موسولمانانە ی ئاراستە دە کرد، کە جاری وا ھەبوو ھیزی
 کوفریان، بە بە دەسە لات دە ھاتە پیشچاوو، نە یان دەو یست پە یوہندیە کانیان بە
 تەواوی لە گەڵاندا بپچرێنن، تا لەوہ دنیایان بکاتەوہ، کە سەرکەوتن نسیبی
 بەرہی ئیہاندارانە، چونکە خوای گەورەو بە ھیزو بە توانای تێدایە و، بەرہی ئەو
 بەر نابوت و شکست خواردوو بە زیوہ.

ئیدی بۆچی ھەندیک کەس سوورن لە سەر نە پسانی پە یوہندی خۆیان بە
 تاقمە کانی بەرہی کوفرەوہ؟!

ئاوا خوای گەورە دە یو یست ریزی ئیہانداران سەر بە خۆ بن و، بواری دزە ی
 کوفر و کافرانی تێدا نە میئیت.

دە یو یست ھەموو ھەست بەوہ بکەن کە مادام لە ژێر سایە ی ئالای خوادان، با
 دنیان لە سەرەنجامی رۆشنیان، با شانازی بە بەرہی خۆیانەوہ بکەن، کە لە ژێر
 چاودێری و سەرپەرشتیاریتی خوای بە دەسە لاتدان، با لەوہ دنیان، کە خوای
 گەورە بەرہی ئەمان دە پارێزێت، گەشە و نە شونمایان پێدە کات، تا بۆ رۆلە جیہانییە
 قەدەرییە گەردوونییە کە ی خۆیان ئامادە بکات.

لە کۆتایی سورە تە کە دا وینە ی قەشەنگ و جوان و پە سەندی (حزبواللہ) دیت،
 حزبی ئەو نوخە خواویستە ی، لە خواناسیی و خواپەرستی ی و بانگەوازو جیہاددا
 پروا و، بوونە تە سەر مە شقی موسولمانانی ھەموو نەوہیە ک، تا قیامەت.

نمونه‌ی کومه‌له‌ی (موهاجیرین) و (ئه‌نصار) ده‌خاته پیش چاوان، تا ئه‌و که‌سانه‌ی هیشتا له قوناغه سه‌ره‌تاییه‌کانی دین و دینداریت‌پیدان، بزائن له کویدان و چه‌ندیان ماوه‌ بگه‌نه ئه‌و ئاسته‌ی، ئه‌و نمونه‌ خواو‌یستییه‌ی لئییه!

بۆیه کۆتایی سووره‌ته که به‌و شیوه‌یه ده‌هینیت، که هه‌رگیزاو هه‌رگیز نمونه‌یه‌کی تری ئاوات به‌رده‌ست ناکه‌وێت:

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا فِيهَا رَضَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾).

هۆی هاتنه خواره وهی سهره تای سورته که

له جاهیلییه تی پیش ئیسلامدا، ئە گەر مێرد به ژنی خۆی بووتایه: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرٍ أُمِّي).

واته: پشتت وه کو پشتی دایکمه، یان پشتت وه ک پشتی دایکم بێت، ئیتر ئەو ئافره تهی لێ چه رام ده بوو، نه به ته لاقدرا وه ژمارد ده کرا، تاشوویه کی تر بکاته وه، نه به خاوهن مێرد! مێرده کهشی مافی خۆی ههر پێوه ده ما! ئەمهش لایه نیکی ئەو داب ونه ریته کۆمه لایه تییه سته مکاره بوو، که سته می زۆری له ئافرهت کردبوو.

له جاهیلییه تی پیش ئیسلامدا، ئەم رهفتاره به ته لاق حسیب بوو، چونکه ئافره ته کهی وه کو دایکی خۆی لێ چه رام ده بوو، که ئیسلام هات ئەم یاسایه ی ئیلاغا کرده وه.^(۱)

ریوایه ته کانی هۆی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه تانه ی سهره تای ئەم سورته ته زۆرن، (بوخاری) له (صحیح) ه کهیدا (کتاب التوحید) به (موعه لله ق) ی و (ئیمامی ئەحمه دو ئەبو داوود و نه سائی و ئیبنو ماجه و ئیبنوئه بو حاته م و ئیبنو جه ریر) گێراویانه ته وه، که به هۆی حاله تی خاتوو خوه یله (یان خه وله، کچی ته عله به) هاته خواره وه، که (ئهوسی کوری صامت) ی مێردی وای پێوتبوو.

ئیمامی ئەحمه د (رحمه الله) ده فهرمووی: (سه عدی کوری ئیبراهیم) و (یه عقوب) هه ردو وکیان وتیان: باوکم له (محمد ی کوری ئیسحاق) ییه وه گێرایه وه: که (مه عمه ری کوری عه بدو الله ی کوری حه تره) قسه ی بۆ کردن، که (یوسفی کوری عبدالله ی کوری سه لام) له (خوه یله ی کچی ته عله به) ی بیست که فهرمووی: به خوا قه سه م، ئەو ئایه تانه ی سهره تای سورته تی (موجاده له) له سه ر من و (ئهوسی کوری صامت) (مێرده کهی) هاته خواره وه، فهرمووی:

(۱) صحیح فقه السنه ابو مالک کمال ابو السید ب ۳ ل ۳۷.

ژنی (ئەوس) بووم، لای بووم، پیاویکی پیر بوو، رەفتاری زۆر خراپ بوو بوو،
رۆژێک هاتەوێ مالهوه، شتییکم له گه‌ڵدا باسکرد پێی توپه‌ بوو!

ئێتر پێمی وت: پشتت وه‌ کو پشتی دایکم بێت، پاشان له‌ مال چووه‌ ده‌ری.

پێم وت: توخمن ناکه‌ویت هه‌تا خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)،
حوکمی خۆیانمان له‌سه‌ر نه‌ده‌ن، بۆم گه‌راپه‌وه‌ و په‌لاماری دام.. چونکه‌ ئەو پیر
بوو، منیش گه‌نج، نه‌مه‌یشت بمخاته‌ ژێر خۆی، وه‌کو هه‌ر ئافره‌تیکی گه‌نج، که
ده‌ره‌قه‌تی پیاویکی پیر بێت، فریم دایه‌ لاوه‌و ده‌رپه‌ریم.

خۆم گه‌یاندە ماله‌ دراوسێیه‌ک و پۆشاکێکم لێ خواستن و پۆشیم.. چوومه
خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له‌ خزمه‌تییدا دانیستم،
به‌سه‌ره‌اته‌ که‌مم بۆ گێراپه‌وه‌و، باسی به‌ ده‌رپه‌تارییه‌ که‌شیم بۆ کرد.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (يَا حُوَيْلَةُ، ابْنُ عَمِّكَ شَيْخٌ كَبِيرٌ،
فَاتَّقِ اللَّهَ فِيهِ) واته‌: هۆ خوه‌يله‌! ئامۆزاکه‌ت (مێرده‌ که‌ت) پیاویکی پیری به‌س‌الدا
چووه‌، له‌ به‌ر خاتری خوا رێزی بگره‌.

خوه‌يله‌ (یان خه‌وله‌) ده‌فه‌رمووی: به‌خوا قه‌سه‌م له‌ شوینی خۆم نه‌جولابووم، که
قورئان ده‌رباره‌م هاته‌خواری!

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌وته‌ ئەو حاله‌ته‌وه‌، که‌ عاده‌ته‌ن
وه‌حی بۆ ده‌هات، ده‌که‌وته‌ ناویه‌وه‌، پاشان که‌ ته‌واو بوو فهرمووی: (يَا حُوَيْلَةُ، قَدْ
أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ وَفِي صَاحِبِكَ قُرْآنًا).

واته‌: هۆ خوه‌يله‌! به‌ ته‌ئکید خوای گه‌وره‌، قورئانی ده‌رباره‌ی خۆت و
هاوسه‌ره‌ که‌ت نارده‌ خواریوه‌، پاشان ئەم ئایه‌تانه‌ی بۆ خوێندمه‌وه‌:

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ)، تا ده‌گاته‌: (وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾)

پاشان پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فہرمووم: (مُرِيهِ فَلْيُعْتِقْ رَقَبَةً) برؤ فہرمانی پییدہ (پیی بَلَى)، با کؤیلہ یہ ک ئازاد بکات.

عہ رزم کرد: ئە ی پیغهمبه‌ری! خوا نییہ تی کؤیلہ یہ ک بکریت و ئازادی بکات.
فہرمووی: (فَلْيُصِّمْ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ) واتہ: با دوو مانگ لہ سہریہ ک بہ رؤژوو بیٹ.

عہ رزم کرد: بہ خوا قہ سہم ئە ی پیغهمبه‌ری خوا! پیرہو توانای رؤژوو گرتنی نییہ.

فہرمووی (فَلْيُطْعِمْ سِتِّينَ مِسْكِينًا).

واتہ: با خؤراکی شہست ہہ ژار بدات.

عہ رزم کرد: ئە ی پیغهمبه‌ری خوا! ئەوہ ندہ ی نییہ.

پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمووی: (فَإِنَّا سَنُعِينُهُ بِعَرَقٍ مِنْ مَّاءٍ).

واتہ: دە ی سا ئیمہ بہ زہمبیلہ یہ ک خورما ھاوکاری دە کەین.

عہ رزم کرد: دە ی سا منیش بہ زہمبیلہ یہ کی تر خورما ھاوکاری دە کەم.

فہرمووی: (قَدْ أَصَبْتُ وَأَحْسَنْتُ فَأَذْهَبِي فَتَصَدَّقِي بِهِ عَنْهُ، ثُمَّ اسْتَوْصِي بِابْنِ عَمِّكَ خَيْرًا).

واتہ: بہ تہ ئکید پیکات و چاکت کرد، برؤ لہ جیاتی ئەو بیکہ بہ خیر، دواتریش (بچۆرہوہ و) رہفتاری چاک لہ گەل کورہمامہ کە تدا بکە!

(خوہیلہ) دەفہرمووی: منیش ہەر وام کرد.

لیکدانه وهی نایه ته کان

نایه تی (۱-۴)

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَُمْ نَوْعُطُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾)

قَدْ: پیی دهوتریت: (حرف تحقیق) حه تمیبه تی پروودانی کرداره که ی دوا ی خو ی دهسه لمینیت، که پروویداوه.

(نه گهر کرداره که رابوردوو بوو) وه کو ئه م نایه ته ی ئیره، یان نایه تی (لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ) التوبة/۹۴، نه گهر رانه بوردوو، بوو مانای: نه گهر (ئیحتیال) ده دات وه کو: (قد یكون، قد یذهب، قد یسافر..). ئه مه به گشتی، به لام مانای پریتی و ته واویتی گشتگیری کرداره که ی دوا ی خو شی (که رانه بردوو) ده دات. وه کو: (قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا) (النور/۶۳).

سَمِعَ اللَّهُ: به ته ئکید خوا ی گه وره بیستی. بیستن: یه کیکه له سیفه ته کرده وه ییه کان (الصفات الفعلية) ی خوا ی گه وره.

بیستنی زور مه خلوق به گو یچکه یه، به لام ناشیت بووتریت: خوا ی گه وره گو یچکه ی هیه، چونکه له نایه ت و فهرمووده دا نه هاتوو، وه کو که (ید، وجه...) ده ست و پروو هاتوو...

ئه هلی سووننهت و جه ماعهت، له شهرحی ئایهت و فهرموودهی سیفاتی
خوای گه وره دا (زاتی بن وه کو: ده ست، یان کرده وه، وه کو هاتن و هاتنه خواره وه
و بیستن و بینین...) ده فره موون: ئه م سیفه تانه، سیفه تی خوای گه وره ن، به لام
چۆنییه تییه کانیا ن (الکیفیة) نازانین، هه ر خوای گه وره ده زانیت چۆنه، چونکه
پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆنییه تییا نی دیاریی نه کردو وه!

آلّی: ئافره ته که یه، که ناوی (خه وله) یه و بۆ نازداریی، بچوک کرا وه ته وه بۆ
(خه و یله) وه کو: آخی: کاکه که ده بیّت به (أُخِي) واته: کاکه چکۆل.

بچوک کردنه وهی ناو بۆ ریزو نازه، یان بۆ سووکایه تی، له کوردیشدا وایه.
ده شیّت به (مه حمود) بلّی: (خوله) بۆ سووکایه تی پیکردنی هه ر وه کو بۆ
خۆشه ویستی ده لّی: (خوله) گیان.

له بادینانیش به (ۆ) بچووکی ده که نه وه، وه کو: (به کر/ به کۆ)، (له تیف/ له تۆ)،
(محمد/ حه مۆ).

زۆج: به ژن و به میّردیش ده ووتریّت: زه وج. وه کو له ریوایه تدا هه یه: (أَنَّ عَائِشَةَ
زَوْجَ النَّبِيِّ اللّٰهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وشه ی (هاوسه ر) یش، پراو پری زه وجه و بۆ
هه ر دووکیانه.

يُظَاهِرُونَ: له (ظه ر) وه هاتو وه، که پشته، پشت پیچه وانه ی رووی یه که می
شته، چا وگه که (ظه ار).

واته: وتنی رسته ی (أَنْتَ عَلَيَّ كَظَهَرُ أُمِّي) له لایه ن میّرده وه به ژنه که ی خۆی.
واته: پشتت وه کو پشتی دایکه مه.. له رووی زارا وه ییه وه یه عنی (پشتت وه کو
دایکه بیّت).

واته: چواندنی ژنی به مه حره میّتی دایکی، مه رجیش نییه، هه ر پشتی بلّی،
ده شیّت، هه ر ئه ندایکی تری جه سته ی ئافره ته که ی، به ئه ندای جه سته ی دایکی
بچوینیت.

(يُظَاهِرُونَ) شیوازی کوی (يُظَاهِر) ه واته: که سیک، که وای به ئافره ته که ی و تبیت.

الَّتِي: اسم موصوله و وه کو (اللاتی) یه، بۆ کۆمه له مبینیه یه.

زُور: بوختانه، قسه یه کی خراپ که پیچه وانه ی راستی بیت و بخوازیت ناحه قی پیبکریت به حه ق یان حه قی پیبکریت به ناحه ق.

فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ: ئازاد کردنی کۆیله، پییی و تراوه: (رَقَبَة) چونکه کۆیله وه کو ئازهل، پهت ده کرایه گه ردنی، به بهره لا کردنییان ده ووت: گه ردن ئازاد کردنی.

مُتَتَاعِينَ: یه ك له دوا ی یه ك: دوا به دوا ی یه کتریی.

يَتَمَاسًا: تَمَاسٌ: پینک گه یشتن و لیکخشان و بهرکه و تنه، به لام لییره دا مه به ست: سه رجیییه (نوستنی ژن و میرد پیکه وه: جیباع کردنیان).

مانای گشتی نایه‌ت‌کان

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاءِهِمْ مَا هُمْ بِأُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾)

واته: به ته‌ئکید خ‌وای گه‌وره قسه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ی بیست، که هاته خزمه‌ت و دهر‌باره‌ی می‌رده‌که‌ی له گه‌لتدا دوا، که هاواری بوو له ده‌ستی و سکا‌لای بو خوا ده‌هینا.

خ‌وای گه‌وره و توو‌یژی نیوان هه‌ردو و کتانی ده‌بیست، خ‌وای گه‌وره بیسه‌رو بینه‌ره. (١) ئه‌و که‌سانه‌تان، که (ظیهار) له ئافره‌ته‌کانی خ‌ویان ده‌که‌ن و به دایکی خ‌ویانیانیان ده‌چوینن، نابنه دایکیان، چونکه دایکانیان هه‌ر ئه‌وانه‌ن، که ئه‌مانیان لی‌بووه. (واته: هه‌ر چه‌نده به‌و قسه‌یه حوکی دایکیان وهر‌ناگرن و وه‌کو دایکیان لی‌یان هه‌رام نابن)، به‌لام ئه‌مه قسه‌یه‌کی ناره‌واو خراپه‌و بوختان و در‌ویه که ده‌یکه‌ن.

له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، خ‌وای گه‌وره به‌رامبه‌ریان، هه‌ر لی‌بوره‌و لی‌خ‌وش‌بووه.

(٢) ئه‌و که‌سانه‌ی (ظیهار) له ئافره‌ته‌کانی خ‌ویان ده‌که‌ن و، پاشان له قسه‌که‌یان ده‌گه‌رینه‌وه (په‌شیمان ده‌بنه‌وه له کردنی) بو ئه‌وه‌ی ئافره‌ته‌کانیان لی‌ حه‌لال بی‌ته‌وه،

دهبیت پیش ئهوهی توخیان بکهنهوه، کۆیلهیهک ئازاد بکهن، (نابیت له گهڵ ئافرهتهکهیدا بخهویت، ههتا کهفارهتهکهی به تهواوی نه دات، کهفارهته کهش: ئازادکردنی کۆیلهیه که)، ئهمه پاسپاردی خوی گهورهیه و حوکی بنبریتی له مەسهلهیه دا، بۆیه بۆتان پروون دهکاتهوه، تا ئامۆژگاریی خوی گهوره وهر بگرن، خوی گهوره شارهزای ئه و کارو کردهوانه تانه، که دهیکهن.

(۳) ئه گهر کهسیک (ظیهار) ی کردو کۆیلهی دهست نه کهوت، تا ئازادی بکات، یان نهیبوو بیکریت و ئازادی بکات، دهیبی دوومانگ له سهریهک به پۆژوو بییت، پیش ئهوهی پیکهوه بخهونهوه (سهرجیی بکهنهوه)، تادوو مانگه که به پۆژوو نه بییت و تهواو نه بییت، بۆی نییه سهرجیی له گهڵدا بکاتهوه.

ئه گهر توانای پۆژووگرته کهی نه بوو، ده بییت ژهمه خۆراکی شهست ههزاری موسته حهق بدات. ئه وه بۆ ئهوهی باوهرتان به خواو پیغه مبه ره کهی به هیتر بییت و به شەرعه کهیه وه پابه ند بن.

ئه وه سنووری ئه حکامی دینه کهی خوايه (مه یبه زینن و پیوهی پابه ند بن)، کافره کانیش سزای سه ختیان ده بییت. (۴)

سکالا کهی خاتوو خه وله (خوا لیبی پازی بییت):

ئیمامی ئه حمه د ده فهرموئ: (معاویه) بۆی گیراینه وه: (ئه عمه ش له ته میمی کورپی سه له م) وه، ئه ویش له عوره وه گیرایه وه: که خاتوو عایشه (خوا لیبی پازی بییت) فهرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتَ، لَقَدْ جَاءَتِ الْمُجَادِلَةُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تُكَلِّمُهُ وَأَنَا فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ مَا أَسْمَعُ مَا تَقُولُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا) المجادلة/۱.

(ئیبنوئه بو حاته م) به هه مان سه نه ددا (ئه عمه ش) له (ته میمی کورپی سه له فه) و ئه ویش له (عوره وه) و ئه ویش له خاتوو عایشه وه، که پورییتی ده گیریتته وه: که

خاتوو عایشه (خوالیی پازی بیت) فەرمووی: (تَبَارَكَ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ كُلَّ شَيْءٍ، إِنِّي لَأَسْمَعُ كَلَامَ خَوْلَةٍ بِنْتِ ثَعْلَبَةٍ، وَيَخْفَى عَلَيَّ بَعْضُهُ، وَهِيَ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهِيَ تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَكَلَّ شَبَابِي، وَنَثَرْتُ لَهُ بَطْنِي، حَتَّى إِذَا كَبُرَتْ سِنِّي، وَأَنْقَطَعَ وَلَدِي ظَاهَرَ مِنِّي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ، فَمَا بَرَحْتَ حَتَّى نَزَلَ جِبْرَائِيلُ بِهِؤَلَاءِ الْآيَاتِ: (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ).

واته: خاتوو عایشه خوا لیلی پازی بیت فەرمووی پاک و بی خەوشی بو خوای گەورە، کە هەموو چرپەیه ک دەبیستی، من خۆم گویم لە هەندێ قسە ی (خەولە ی کچی ئەعلەبە) بوو، لە هەندیکێ تریشی حالێ نەدەبووم، کە سکالای خۆی لە مێردە کە ی لای پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکرد، دەیوت: ئە ی پیغەمبەری خوا! هەموو سەرۆت و سامانی خواردم و گەنجیتییه کەم تیدا فەوتاند و، سکم بو هەلڕشت (تامندالی زۆری لیم بییت) ئیتەر، کە بە سالدای چووم و نەزۆک کە وتم، (ظیهار) ی لیم کرد! خوایه سکالای خۆم دینمە لای تۆ.

دەفەرموی: هیشتا لە شوینی خۆی هەلنەستابوو، کە (جوبرەئیل عَلَیْهِ السَّلَام) ئەو ئایەتە ی هینایە خوارەو (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا).

سەیدنا عومەر و خاتوو خەولە (خوا لیلیان پازی بیت):

(ئەینوئە بو حاتەم) دەفەرموی: باو کم بو ی گێراینه وە: کە (موسای کوری ئیسماعیل) (ئەبوسە لەمە) قسە ی بو کردین، کە (جەریر) (واته: ئەبو حازم) فەرمووی: گویم لە (ئەبویە زید) بوو باسی ژنیکی دە کرد کە سەیدنا (عومەری کوری خەتاب) ی لە سەر ری ڕاگرت، ناوی: (خەولە ی کچی ئەعلەبە) بوو.

سەیدنا (عومەر) کۆمە لیک خە لکیشی لە خزمە تدا بوون، سەیدنا عومەر بە ریزە وە بو ئا فرە تە کە ڕا وە ستاو لیلی نزی ک بوو و، گو ی چ کە ی لی نزی ک کردە وە و، هەر دوو دەستی خستە سەر شان ی ئا فرە تە کە و گو یی بو قسە کانی شل کردبوو... تا تە و او بوو،

که ئافره ته که پښت، ئینجا ئه م پښت، کابرایه ک عه رزی کرد: ئه ری ئه ی ئه میری
موسولمانان! پیاوماقو لانی قورده یشت له بهر خاتری ئه م ئافره ته پیره راگرت!

فه رمووی: هه ی داماو! چما نازانی ئه مه کینه؟

عه رزی کرد: نه خیر.

فه رمووی: ئه مه ئه و ئافره ته یه، که خوای گه وره له پشت هه وت چینی ئاسمانه کانه وه
سکا لای بیست.. ئه مه (خه وله ی کچی ته عله به) یه.. به خوا قه سه م، ئه گه ر، تا شه و
لیره دا رایبگرتمایه بۆی ده وه ستام، مه گه ر خۆی برۆیشتایه.. هه ر ده وه ستام بۆی، تا
قسه کانی ده کردو ده پښت، مه گه ر بۆ نوێژ به جیم به یشتایه، ئه و کاته ش نوێژه که م
ده کردو ده هاتمه وه لای، راده وه ستام تا قسه ی ته و او ده بوو!

ئايەتى يەكەم :

(قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) (۱)

واتە: بە تەئكید خۆی گەورە قسەى ئەو ئافرەتەى بیست، کە وتوویژى لە گەلدا دەکردیت و سکاڵای خۆی بۆ خوا دەبرد، خۆی گەورە گفتوگۆی نێوانتانى بیست، خۆی گەورە بیسەر و بینەرە. (۱)

وا دەزانم ماناکەیمان چەند جار پروون کردەو و، ئیستا روشنە، مەگەر ئەو وە بۆ بیرخستنەو و بەینمەو، کە (سەید قوتب رحمە اللە) دەربارەى پروداو و ئایەتە کە دەفەرموی: (ئەو ئەو بەسەرھاتەى، کە خۆی گەورە و تووویژى ئەو ئافرەتەى بیست کە لە خزمەت پیغەمبەرى خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەیکرد.

ئەو ئەو بەسەرھاتەى، کە خۆی کردگارى ئاسمانە کان و زەوى، بە گەورەى و میهرەبانى خۆیەو، لە پشت حەوت تەبەقەى ئاسمانەو، حوکمى خۆى تێدا ناردە خوارەو، تا مافى ئافرەتە کە نەفەوتیت و بیدریتى!

تا خەيال جەم و دەروون هێمن و کيان ئۆقرە گرتوانە رەفتار بکاتەو، تاپشویى دەروونى خۆى و میرده کەى سەرەوت بگریت و چارەسەریکی کیشە کە، کە دەشیت هەزاران جارى تر دووبارە بیتەو، بخاتە بەردەستى موسولمانانى هەموو کات و شوین و نەوێهە ک.

سوره ته که بهم به سهرهاته دهست پیده کات سوره تیکی قورئان! قورئانی په یامی نه مری خوی کردگار و خاوهن په روه دگار، که (وجود) له هه موو لایه که وه هیډیانه له گه ل هه موو چرپه و خورپه یه کی نه وان و ووشه یه کی نایه ته که دا، سهرنج له گه وره یی و میهره بانی خوی گه وره ددات بهرامبر مروث. له مروثیشدا، نوخه موسولمانه که ی دهوری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له ناو نه وانیشتا ثافره تیګ له و هه زاران ثافره تانه ی ناسایی ده که و تنه کیشه ی خیزانییه وه..

نهم خوا گه وره و به ده سه لاته ی، کارگیریی هه موو ساتیکی ژیانی هه موو گیانله به ران و، ته گیری سات و ثانی هه موو کائینات له ناسمانه کان و زه ویدا ده کات و، ناگای له هه موانه، سکالای ثافره تیکی خاوهن کیشه ش ده بیستیت و به ده نگییه وه ده چیت و، چاره سهره که ی به پیغه مبهره که ی خویدا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دداتی. سبحان الله.

نایه تی دووهم سییه م و چواره م:

(الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَّا هُمْ بِأُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الْآلِيَّةُ وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾) وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ تَوْعَظُوتَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾).

واته: نه و که سانه تان، که (ظیهار) له ثافره ته کانیان ده که ن (که پییان ده لاین: وه کو دایکمی) قسه یه کی نا قولاً و به دو درو و بوختان ده که ن، چونکه ثافره ته کانیان دایکیان نین، دایکیان نه وانه ن، که لاین تیجاد بوون، خوی گه وره لیبوره و لیخوش بووه.

(۲) ئەو كەسانەتان، كە (ظیهار) لە ئافرەتەكانیان دەكەن و پاشان ئینی دەگەرێنەو (پەشیمان دەبنەو لەظیهارەكەیان) دەبێ كۆیلەیهك ئازاد بكەن (پیش ئازادکردنی كۆیلەكە، كە كەفارهتی (ظیهار)ەكەیه، نابێت لەگەڵ ئافرەتەكانیاندا جوت بن (سەرچایی جیاع بكەن)، ئەمە حوكمی خۆی گەورەیه كە ئامۆزگاریتان دەكات پێوهی پابه‌ند بن، خۆی گەورە شارەزای ئەو كارانەتانه، كە دەيكەن.

(۳) ھەركەسیك نەیتوانی كۆیلە ئازاد بكات، دەبێت دوو مانگ لە سەریەك بەرپۆژووبی (تا پۆژووی ھەر دوو مانگەكەش تەواو نەكات، كە كەفارهتی (ظیهار)ەكەیه) نابێت لەگەڵ ئافرەتەكەیدا جوت ببێت (جیاع بكات)، ئەگەر ئەم پۆژووگرتنەشی لە توانادا نەبوو، دەبێت خواردنی شەست كەس بدات كە ھەژارو دەستكورتن.

ئەمەیه حوكمی خۆی گەورە، دەبێت تەسلیمی بن و قبوڵتان بێت، مادام باوەرتان بەخوێن پێغەمبەرەكە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھێناو، ئەمە سنووری خۆی گەورەیه (نەبێ زینن) حەتمەن كافرەكانیش سزای بەژانیان دەبێت. (۴)

(ئینولقەیم رحمەاللہ) دەربارەى حەرەمى (ظیهار) دەفەرەمۆ: (ظیهار حەرەمە و موسوڵمان نابێت بیکات)، چونکە خۆی گەورە دەرەقە دەفەرەمۆ: كە (مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ) قەسەیه كى خراب و ناپەسەندە (وَزُورًا) درۆو بوختانی ناپەواشە.

ئەم دوانەش ھەر دووکیان حەرەمەن، لە لایەكەو ھەواییكى درۆو قەسەیه كى نابەجێ یە، كە بلی: (پشتت وەكو پشتی دایكە)، چونکە ئەمە وانیەو درۆیه، لە لایەكی تریشەو ھەریارێك لەسەر ئەو ناپەواییە دادەمەزرتی، كە ئافرەتەكەى لە خۆی حەرەمە دەكات.^(۱)

* زۆرینەى پیشەوایانى شەرع -جگە لە ئیمامى شافعی (رحمەاللہ) لە قەولى قەدیمییدا- ھەروەھا زاھیریەکان، ھەموو دەفەرەموون: خێزانەكەى خۆی بە ھەر

ئافره تیکی مه حره می خۆی بچوینیت، هەر ظیهاره، وه کوئه وهی بچوینیت به نه نکی یان پووری، یان خوشکی.. خوشکی دایک و باوکی بیت، یان خوشکی شیریی، به پشتی بچوینیت، یان به ئەندامی تری جهستهی هەر ظیهاره، چونکه وه کو زۆرینهی شه رعناسان ده فەرموون هه موویان له حوکمی نه خواستنیاندا وه کو دایکن.

که وابوو ظیهاریش، که چواندن بیت به وان، هه مان حوکمی چواندن به دایکی هه یه.. ئەمەش رای په سه نده، چونکه به لگه کانی به هیزترن.^(۱)

* ئەسل ئەوه یه: که میرد، ظیهار له ژنی خۆی نه کات، به لام ئە گەر کردی، ئەوه که فاره ته کانیتی، که به ریز ئایه ته که باسی کردوون، ئە گەر که سیك بو ماوهی مانگیک ظیهار ی له ئافره ته که ی کرد، بو نمونه: له ره مه زاندا جائیزه، چونکه ریوایه تی (سه لمانی کوری سه خری ئە نصاری) ده رباره ی حاله تیکی وایه، که له ره مه زاندا ظیهار ی له ئافره ته که ی کرد، به لام شکاندی و شه ویک چوو له ی.

پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فاره ته که ی به و ریز به ندیه خسته پیش چاو، ئەمەش به هه مان شیوه ی (ئه وسی کوری صامت) ی میردی خاتوو (خه وله ی کچی ته عله به)، هه یچ کام له که فاره ته کانی نه توانی بدات.^(۲)

* ظیهار له ئە سلیدا سته میکی ئە هلی جاهیلییه تی پیش ئیسلام بووه، که له ناو عه ره به کاندایا بووه، به لام ئیسلام ئەو که فاره ته قورسانه ی بو دانا، تا وا ده گمه نی کرد، که نزیک بوو له نه مانی.

له لایه که وه ئەم کیشه یه ی چاره سه ر کرد، له لایه کی تریشه وه ریگایه کی تری چاره سه ریی کۆیله یی، که ریساکانی جهنگی کۆن کرد بوویانه مافیکی سروشتی براوه و، سه رکه و تووه کان و دیل و به زیووه کانیش قه ناعه تیان پپی هه بوو، که ئەوه یاسای زالبوانه!

(۱) له شه رع ناسیدا مه سه له ی ظیهارمان به ته فسیل پروون کردۆته وه والحمدلله.

(۲) ترمذی (۱۲)، ئە بو داود ۲۲۱۷، ئیبنو ماجه ۲۰۶۲، به یه یقی ۳۹/۷. فەرمووده یه کی حه سه نه (صحب فقہ السنه ۳/۳۷۲).

له ملاوه کیشیه کی خیزانی ههیه، که له نیوان ژن و میردیکدا پرویداوه، به لام چاره سهره که ی چاره سهری دیاردهیه کی تری کۆمه لایه تیشه. بۆیه له لایه که وه رهفتاره که یان لا دزیوو ناقۆلا ده کات، که نارهاو خراپ و درۆیه، له لایه کی تریشه وه، که فاره تی قورسی بۆ چاره سهری داناوه، که بهم ریزبه ندیهیه:

۱- کۆیله یه ک ئازاد بکات: ههر وا به (نه کیره: نه زانراو)ی، به لام له که فاره تی کوشتن (قه تل) دا ده فهرموئ: کۆیله یه کی موسولمان.

هه ندیک له شه رعناسان فهرموویانه ئه و کۆیله یه ی له که فاره تی ظیهاردا ئازاد ده کریت، مه رج نییه موسولمان بیّت چونکه ئایه ته که به ره هایه ی و گشتیه ده فهرموئ: کۆیله یه ک، به لام ئیپامی شافیعی (رحمه الله) ده فهرموئ: مه رجه کۆیله یه کی موسولمان بیّت، چه ند به لگه یه کیش له سهر ئه وه هه یه، که ئیره شوینی موناقه شه کردنیان نییه.

۲- ئه گهر کۆیله نه بوو، یان هه بوو ئه و له توانای داراییدا نه بوو، ده بیّت دوو مانگ له سهر یه ک به رۆژوو بیّت، بی ئه وه ی که لینیان تیبخات.

۳- ئه گهر هیچیان ی نه توانی، ده بیّت حه تمه ن خۆراکی شه ست هه ژار بدات، نه شیبیّت عه فوو ناکریت، ده بیّت په یدای بکات، چونکه له روداوه کانی سه رده می پیغه مبه ری خوا دا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که نه (ئه وس) و نه (سه لمانی کوری صه خر) و نه که سانی تریش هیچیان نه بوو، به لام یارمه تیدران، تا بۆیان کۆ بکریته وه و بیده ن.

* له که فاره تی یه که م و دووه مدا ده فهرموئ: (مَنْ قَبِلَ أَنْ يَتَمَاسَّ) پیش ئه وه ی پیکه وه جوت ببه وه، واته: جیپاعی له گه لدا بکات، هه ندیک له شه رعناسان ده فهرموون: بۆی نییه (جیپاع) ی له گه لدا بکات، ده نا ده ستبازی و پیه ینه وه ی لی حه رام نییه. به لام زۆرینه ی پیشه وایان ده فهرموون: که ده سبازی کردنیشی جائیز نییه، تا که فاره ته که نه دات.

ئەمە بۆچوونی ئیمامان (ئەبوحەنیفە و مالیک و شافعی) (لە قەولیکیدا) و بۆچوونی مەزھەبی ئیمامی (ئەحمەد) یشە (رحمە اللہ)، وادیارە ئەمیشیان پەسەندتر بێت (واللہ اعلم)، چونکە: (ئیبنوعەبباس) -خوایان رازی بێت- دەفەرموێ: (أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ ظَاهَرَ مِنْ أَمْرَاتِهِ فَوَقَعَ عَلَيْهَا فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ ظَاهَرْتُ مِنْ زَوْجَتِي فَوَقَعْتُ عَلَيْهَا قَبْلَ أَنْ أَكْفَرَ فَقَالَ: «وَمَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ يَرْحَمُكَ اللَّهُ، قَالَ رَأَيْتُ خَلْأَهَا فِي ضَوْءِ الْقَمَرِ. قَالَ: «فَلَا تَقْرَبَهَا حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ اللَّهُ بِهِ»^(۱)).

کابرایەک هاتە خزمەت پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عەرزى کرد ظیھارم لە ئافەرەتە کەم کرد، بەلام پێش ئەوێ کە فارەتە کەى بدەم، چوومەوێ لای، فەرمووی (ئێی رحەمتی خوات لیبیت بۆچی واتکرد؟).

عەرزى کرد: خرخاڵ و پاوانەکانی پێم، لە بەر تیشکی مانگەشەوێ کە بینی!

فەرمووی: دەى سا توخنى مەكەوەرەو، تا ئەوێ جیبەجی دەكەیت، كەخوای گەورە فەرمانی پێداوێت.

* (ذَلِكَ تَوْعُظُونَ بِهِ) شیوازیکی نەرم و نیانی خوای گەورە، لە تەمێکردنی ظیھارکاردا، دەناوێ کو (ابن کثیر) دەفەرموێ: مەبەست لێی زەجرو سەرزەنشت کردنی، و، بە دواشییدا دەفەرموێ: (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ).

واتە: خوای گەورە شارەزاو ئاگاداری ئەو کارو کردەوانەتانە کە دەیکەن. تا هۆشدارییان بدات، کە دینداریتان، کە لە نیوان خۆتان و خوای گەورەدایە، دەبیت وابیت بووبیتە هەستی چاودێری ئیمانی، تا کاری وانە کەن، ئەگەر کردتان خۆی لێ نەدزەو، ئەگەر کە فارەتە کەتان بەسەردا درا، بیدەن و هەول مەدەن خۆی لێ راپسکێن.

(۱) ئەبو داود ۲۲۲۳ و ترمذی ۱۱۹۹ و نەسائی ۱۶۷/۶ و دەشەفەر مۆی (مورسەل) و واتە یاوەر سەحابە کەى لە زنجیرەى سەنەدە کەیدا کەوتوو، بەلام هەر نەسائی دەفەرموێ (هو أولى بالصواب) تفسیر ابن کثیر ۲۹۶/۴.

* (وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ) ئەمە ئەو سنورە، کە خۆی گەورە لە نیوان حەرەم و حەڵالدا دیاری کردووە، پێوەی پابەند بن.

خۆی گەورە (۱۴) جار باسی سنوری ئەحکامەکانی شەریعەتی خۆی کردووە، (۱۲) جاریان لە کیشەکانی ئافرەتدا: (ظیھار و تەلاق و میرات و ھتد)، وەکو بخوازی بە ھۆشداریی دان بە پیاوان و بیرخستەوێی تەقواو بەرپرسیاری قیامەت لەو سنوراندا بیان وەستێنێت و، بەھیزی بازوو و پلەو کۆمەلایەتی و پیاو سالاری کۆمەلگە کەیانەو، ھەرآل (مەرور) نەبن و، وا بزانی سنوور شکاندنیان بۆ دەلویت و دەتوان ئافرەتی موسوڵمان کە لە کۆتی جاھیلییەت پرگار بوو، بگێڕێتەو ناو ھەمان ئاستی خواوەندی مەزلوومیتی ئەو پیاوانە، ھەستی ئیمانداریان بەھیز، لە حەنای ئەم ھۆشدارییەو لە بەرامبەر ئەو سنوراندا دلیان دا دەچلەکی و نەوێرن توخنیان کەون.. بۆیە لە ھەموو کیشەوێکی نیوان ژنان و پیاواندا، پیاوانی تەقوا کار، ئامادەن تەنازول لە ھەندیک مافی رەوای خۆیان بکەن، لەبەر خاتری ئەو مافی ئافرەتەکانیان نەکەوێتە لا، ژنی بیت، یان دایک و خوشکی، کە پشکی میراتیان بەردەکەوێت.. خۆم نمونەو پیاوانی دیندارو جوامیرم لە خزمانی خۆمدا دیوو، والحمدلله.

* دوا بە دوا باسکردنی سنوری مەرەم و، ئەحکامی شەریعەتە کە خۆی دەفەرموێ: (وَاللَّكَفْرَيْنَ عَذَابٌ أَلِيمٌ) تابیت بەئینزایکی تری ژن و پیاوی موسوڵمان، بە تاییەتی مێردەکان.. تا بە ئەحکامی شەرع رازی بن و پێوەی پابەند بن، چونکە ئەو، کە شەرعی خۆی پێ قبوڵ نییە و رەفزی دەکاتەو، یان دەگۆڕێت، کافرەو بە تەئکید سزای بە ژان دەدرێت.

دوا ئەم کۆتاییە ھەرەشەئامیزە لە یاخیوان لە شەرع، یە کسەر دێتە سەر باسی ئەوانەو دوژمنداریتی خواو پیغەمبەری خوا دەکەن، کە دیارە ئەوانەن، کە بە رێبازی خوایی رازی نەبوون و لێی تەوہلا بوون.

* لە گەڵ پروونکردنەوێ ئە حکامە کاندای - کە وە کو یاسا دە کەوێتە بەردەستیان - هەست و ھۆشی ئیمانیی و چاودێریی تەقواکاریی و ھەستی مەسئولیەتی قیامەتییان بەردەوام بێر دەخاتەوێ.

بەروانە بەرامبەری یەك حوكمی شەری یەك كیشەى كۆمەلایەتی، چۆن ھەر خۆیان دەكاتەوێ بە پاپەڕینەری ئە حکامە کان، ئەمەش ئەو خالە گەرنگە یە کە ئە حکامی شەری، ئە گەر موسوڵمانان (دەوڵەت و دەسەلات) یشیان نەبوو، شەری خۆی لە ناخیاندا حاکمی دەسەلاتدارەو ناچاری ملکەچییان دەکات، ئەوێ ئەو ھەستە یە، کە بێر مەندو سیاسەتمەدارو کۆمەڵناس و یاساناسانی پۆژئاوا، خۆزگەى بۆ دەخوازن، کە لە ھاوڵاتیانیاندا ھەبێت، چونکە لە وڵاتی ئەوان، ھەر کەسیکیان - لە سەرۆکەوێ، تا رەشۆکی سەرجادەکانیان - ئە گەر چاوی چاودێری یاساو پۆلیسیان لێ دیار نەما، بە پۆژی نیوەرۆ ھەموو مافیکی یە کتریی ھەلدەلووشن! ژیاين و ديمان.^(۱)

بەروانەرەوێ ئایەتە کان و کۆتایان: (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ)، (وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَائِرًا)، (وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ)، (ذَلِكَ نُوعِظُونَ بِهِ)، (وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا)، (ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)، (وَيَلْكَ حُدُودَ اللَّهِ): ئەم ھەموو ئاراستە و بێر خستەوێ و ھەزەردانە، بۆ ئەوێ لە گەڵ جیھازی ناخی ھەر یە کە یاندا بدوێت، تا راستەوخۆ ھەست بەوێ بکات، کە عەبدایەتی و موسوڵمانییتی ئەوێ دەخوازێت، ھۆشی لە گوناح و تاوان و سنوور بەزاندن بێت، ئەوێ دەخوازێت: دلی بە ئیمان زیندووی خۆی ھەست بە چاودێری و زانایی و ھیزو دەسەلاتی خۆی گەورە بکات و بشزانێت، کە چۆن لێرە رەفتار دەکات، لەولاش ئاوا پاداشت، یان سزا دەدرێتەوێ (الْجَزَاءُ مِنْ جِنْسِ الْعَمَلِ).

(۱) نەك ھەر لە: (ئەفریقا و سوڤیەت و یوگوسلاڤیا) و دەوڵەت و كۆمەڵگەى سۆشیالیستانی كۆندا، بەلكو لە ئەمریکای دڕندەدا.. کە زریانى (كاترینا) لە شارى (نیوئۆرلین) ی داو، زۆرینەى گەرەكەکانى وێران کرد، ھەر خەلکی شارە کە خۆیان، چەك و سەیارەو زڕپوشی پۆلیسیان دزی و کردیانە ھۆکاری تالانکردنی بانک و کۆمپانیاو بازارو ماله گەورەکان!! حکومەت بە ھیزی سوپا، دواى چەند پۆژیک توانی شارە کە كۆنترۆل بکاتەوێ.

ئایەتی پێنجەم و شەشەم :

(إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كِتُوبًا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَفَدَّ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾).

واتە: ئەو کەسانە، کە دوژمنداریتی خوا و پێغەمبەرە کە ی دە کەن، شکست دەخۆن، زەلیل و ژێردەستە دەبن، هەر وە کو ئەو کەسانە ی پیش ئەوان، زەلیل و ژێردەستە بوون (سەرەنجامی دوژمنایەتی خۆی گەورە و پێغەمبەران ی سەلامی خۆیان لێبێت)، زۆرمان نیشانە و بەلگە ی روشن -لە سەر راستگویی پێغەمبەرانمان- هێناوە.

ئەوانە، کە باوەریان نەهێناوە سزای سەر شورانەیان دەبێت. (٥)

رۆژێک دێت، کە خۆی گەورە هەموویان زیندوو دەکاتەو، کارو کردووەکانیان دەخاتەو پیش چاویان، ئەوان لە بیران نامینیت، بەلام خۆی گەورە هەمووی بۆ هەژمارو نامارو تۆمارکردوون، خۆی گەورە نامادەو بینەری هەموو شتیکە و شاهیدی لەسەر دەدات. (٦)

ئایه ته کانی دهرسی یه کهم، باسی حوکمی خوی گه وره یه له شوینکه وتوانی دینه که ی، که چۆن به ئاگایی و بیسه ریی و بینه ریی خۆی، به زانایی و توانایی و دانایی خۆی سه ره رشتیان ده کات و ئاراسته ی گه شه و نه شونمای کۆمه لکارییه که یان ده کات و، چاره سه ری کیشه کانیا ن ده خاته به رده ستیان.

له م دوو ئایه ته ی دهرسی دووه مه اندا، ده بینیت حوکمیکی توند به رامبه ر به ری به رامبه ر ئیسلام و موسولمانان راده گه ینیت.

جه نگیکی ئاشکرای بئ مساو مه به رامبه ر به ری دوژمنانی خۆی و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - که به پیچه وانه کاری که وتونه ته دوژمنداریتی به ری ئیمان - راده گه ینیت..

- (يُحَادِّثُونَ) وینه ی هیلی سنوریک ده نوینیت، که له و به ریه وه به ری کوفه، که به و په ری نه فامیی و هه رایی و لوتبه رزییه وه، به رامبه ر به ری ئیمان وه ستاونه ته وه، ئه مبه ریش موسولمانان.. که لیره دا وشه ی (يُحَادِّثُونَ) دینیتته وه، که سنور دیاری کردنه، به رامبه ر (وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ) له که یه، که موسولمانان پیوه ی پابه ند ده بن و وه کو کافه کان سه رکه شانه سنور نابه زین و یاخی نابن و، ناکه و نه دوژمنداری خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ته نها وشه ی (يُحَادِّثُونَ) له که خۆی وینه ی دوو به ری ناکۆک و دژبه یه ک ده کیشیت، جگه له وه ی، که دیدو هه لویستی به ری دوژمنیش واه ناسینیت، که زۆر گه مژانه و موسته هیترا نه به ری دوژمنایه تیان پیکه ینا وه، شه ریان دژی بانگه وازی خوایی راگه یاندو وه.

خوی گه وره ده یه ویت دژواریی هه لویسته که یان بخاته وه به ر چاویان، که ئه مه کاری کردن نییه!! مه خلوقیکی بئ ده سه لات و لاواز به و ده ست و سه رو ده سه لات مه غرور بووه یه وه، که هه ر خوی خاوه نی داویتی! ئاوا له خۆی بایی بووه و هاتۆته به ربه ره کانییی خوی کردگار و مرینه رو رۆزیده ری زانا و به توانا.

ھەر بە یاخیوون و سەرپیچیە کەوھ نەوھ ستاوە، کە بە فەرمانەکانی خوای گەورەوھ پابەندنەبوو، بەو بێ دەسەلاتییە خۆیەو، جەنگی بەرامبەر خوای گەورەو دین و پیغەمبەرە کە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) راگەیاندوو، سنوڕیکی بە حسابی خۆی، بۆ بەرەو دیدو تیروانین و ھەلۆیست و مومارەسە و ھیزو دەسەلاتی خۆی کیشاوە!!!

خوای گەورە بە شیوەی دوعا، بۆ ترساندن و بیرخستەوھو بیرکردنەوھیان لە چارەنووسی رەشی خۆیان دەفەرموی: (كُتُوبًا كُتِبَ عَلَيْهِمُ).

واتە: ھەي زەلیل و چاوشۆرو ژێر دەستە بکەون، ھەر وەکو ئەوانەي پیش خۆیان، کە زەلیل و چاوشۆرو ژێردەستە کەوتن، چ ئەوانەي بەرەو دوژمنداریتی پیغەمبەران ی پێشوویان پیکھێناو شکستیان خوارد، چ ئەم کافرانی قورەیش، کە بە مەغرورییەو ھاتنە شەری ئیسلام و، لە یە کەمین پروو بوونەوھ (بەدر) دا لوتیان شکاو، زیاتر لە (حەفتا) کوژراو (حەفتا) دیلیان داو، بە سەر شوڕیی و واوھیلای ژنانەو گەرانەو مەکە.

ئەگەر مەبەست لەمە دوعا بیت، کە خوای گەورە لییان دەکات، مانای بریاری قەدەریانەشییەتی و تازە گەرانەوھ نییە، چونکە فەرمانی خوای گەورە، کە دەرچوو رەتکردنەوھ و ھستاندن و ئاراستە گۆڕینی نییە.

کەوا بوو: حەتمەن ئەمانیش ھەر ئەو چارەنووسەیان دەبیت. بیست سالی پێنەچوو لە فەتھێ مەکەدا، سالی (۸ک) ھەموو چاوشۆرو کزو کلۆل کەوتن و، چاوەڕیی لیبورنە گشتیە کە پیغەمبەری پێشەوا بوون (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

خۆ ئەمانە نیشانەو بەلگەي روشنن بۆ ھەر کەسیک، ئەم روداوە میژوو بیانە دیراسە بکات، زۆر زوو دەگاتە حەقیقەتی رەھای ئەم ئایە تانە: (وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ بَيِّنَاتٍ).

ئەمانە بەو دیدو ھەلۆیستە کوفرینانەیان کافر بوون، چارەنووسی کافرانیشت لەقیامەتدا دیارە، کە چییەو چۆنە؟ (وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ) چارەنووسی کافران ھەر سزاو ئازار و ژان و سەرشوڕیی و سووکایەتیانە.

ئایه ته که باس له دیدو هه لۆیستی دژواری ئه و به ره شه پرانیه ی کوفره ده کات، بۆ ئه وه ی بپیته به لگه نه ویست، که: مادام ئه وان له نه زانیی و دیدلیلیانه وه نییه، که ئه و به ره دوزمنداریتیه یان پیکهیناوه، به لکو: (عن عمد و سبق الاصرار).

واته: به ئه نقه ست و سووربوونی پیشتروه وه ئه و هه لۆیسته یان گرتۆته به ر. که و ابو: ده بی ئه وه باش بزانی، که سزای دنیا و قیامه تیان به سه ردا ده دریت، ئه مه ش پۆشن و ئاشکرایه.

پاشان چاره نووسه که یان، که له پۆژی قیامه تدا حه تمه ن دپته رییان، به شوازیکی دلته ژین و دانایی و پهروه ردکارانه باس ده کات، که ده فهرمووی:

(يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (٦))

پۆژێك دیت، که خوای گه و ره هه موویان زیندوو ده کاته وه و، کارو کرده وه کانیا ن ده خاته وه پیش چاویان، ئه وان له بیریا ن نامینیت، به لام خوای گه و ره هه مووی بۆ هه ژمارو ئامارو تۆمار کردوون، خوای گه و ره ئاماده و بینه ری هه موو شتیکه و شاهیدی له سه ر ده دات.

هه ر هه موویان زیندوو ده کاته وه، هه موویان پیکه وه (کۆمه ل نیشانه ی هیزه) به لام ئه مانه به هه ر هه موویان، ناتوانن که سیکیان له و چاره نووسه ره شه قوتار بکه ن.. هه مووشیا ن سزای سه ر شۆرانه و سووکایه تی ده چیژن.

ئهم وه سفی ئازارو سزایه، به م سیفه تی (مهین) له لی ره دا مه به سه ته. چونکه سزای هه رالیی و لوتبه رزیی و خۆبه زلزانینه.

سزای ده مه ه راشی گالته جاریی و جنیودان و سوکایه تیکردنه که یانه به خواو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به دین و دینداران. با ئاوا چاوشۆر بکرین، ئه و چاوانه ی له هه ره شه کردنیا ندا زه ق ده بوون، لا لغاوه یان که فی تی ده په ری و سوور ده بوونه وه.

با ئیستا داخ کرین، زنجیر بکرین، رابکیشرین. ئەم زەلیلێه لەبەر چاوی هەموو مەزۆفایەتییه، کە زیندوو کرانەتەوه، لە ساحەیه کدا، لە ساحە ی گالته جاری ی و هەره شه مه غرووره کانی ئەوان به رفراوانتره و له دهشتیکی به ریندایه.

تەماشوان زۆرتەن. بەر بەستی نەدیتیان نییه، دۆژمندی ئییه کە ی ئەوان، سزاو ئەشکەنجە کانی دنیای ئەوان و مەحرومکردنی موسوڵمانان لە نان و ئەمان، زوڵم بوو، ناپەوایی بوو، چونکە موسوڵمانان هیچیان نەکردبوو، تەنھا دینداریتیان راگەیاندا، بەلام ئەم تازارو سزا سەر شوێنی و سووکایەتی پێکردنە ی قیامەتی ئەمان، حەقە و پەوایه، خۆی گەوره کردهوه دۆژمنکارانە کانیان نیشان دەداتەوه، پێیان دەلێتەوه، هەر چەندە ئەوان بیریان چۆتەوه، بەلام خۆی گەوره هەر هەمووی تۆمار کردوون، هەموو پەفتاریکی هەژمارد کردوون: (فَيَنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا أَخَصَّهُ اللَّهُ وَسُوءٌ) ئیستا لە قیامەتدان و، هەموو حەقیقەتەکان بەرەهایی لە واقیعیکی بەرچاوانیاندا دەبینن: هەبوونی خوا، قیامەت، کار تۆمارکردن، بیستن و بینن و بەئاگایی خۆی گەوره و هیزو دەسەلات و مەزنی، زانایی و دانایی و بە توانایی.

لەسەر ئەمانەشەوه (سجلی تۆمارکردنی کردهوه کانیان، خۆشیان ئیستا هەست دەکەن، کە لە خۆوه سزا نادرین، بۆ حەزو ئارەزو و ناخرینه ژێر ئەشکەنجەوه، بۆ سەلماندنی هیزو ئازایەتی زنجیربەند نەکران. نا، (بِمَا عَمِلُوا) ئینجا سەیری کۆتایی ئایەتە کە بکە: (وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) شەهید: سیغە ی موبالغە ی (شاهد) ه، کە (اسم فاعل) ه، واتە: زۆر شارەزای شاهییدان و زۆری شاهییدی داوه، وه کو: (عالم)، کە بووه به (علیم)، (ناصر)، کە بووه به (نصیر) شاهییش به ئامادەبوونی یان لەرێی هەوالی راستگۆوه زانیاری لا دروست بووه، ئینجا (زانیاری) یه کە ی کردووه به پوونکردنەوه و ئیقرار، شاهیید بوونییه کە ی به (ئامادەبوون) و (دیتن) پەیدا کردووه.

ئینجا بێ ترس و بێ تەماع ئەوەندە ی شاهییدی داوه، لەسەر حق زەوت کردن، تا بووه به شەهید. ئەمە شاهییدو شەهیدی مەزۆفە.. بەلام خۆی نادیارزان (علام الغیوب)، خۆی شاهییدو شەهید خۆی داوهرییان دەکات..

خۆی ناکۆکیی و ڕاجووییان یه کلا ده کاتهوه، خۆی حهق و ناحهق و ڕاست و درۆ لێک جودا ده کاتهوه و به زانستی خۆی تاوانبار ده ناسینیت و به داد پهروهیری و دهسهلاتی بێ وینهی خۆی سزاکهیان به سهردا ده دات.

ئێتر ئهم گه مژهو نه فامانهی دنیا، ئهم خوا نه ناسانه، بۆچی هه لۆیستهیه کی بیرکردنهوه ناکهن؟!

بۆچی که مێک هزریان ناخه نه کار؟

ئاخر خۆ ئهوانه ی پێش ئه مانیش، ههر وابوون: رِقن و بوغزن و گهوج و نه فام، سه رکهش و مه غروورو هه ڕال، خۆیان به خاوهن هیزی له بن نه هاتوو ده زانی، به لام، که به سه ریشیاندا هات هزرو هیزیان نه ما، ئه وه تا ئیستا به زه لیلی، په نجه ی په شیمانیهی ده گه زن و ده لێن:

(وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾) الملك/ ۱۰

ئاخر ئه گه ر گویمان بگرتایه و ئه قلمان پێ بشکایه، چۆن ئاوا ده بوینه ئه هلی دۆزهخ؟!

ئاوا له چهند ئایه تیکێ کورتی په وان بێژیدا، دوو وینه خراونه ته ڕوو، به هه موو بزوت و سه ره وتیکێ ده روون و په فتاره وه، وینه یه کی سۆزو به زه یی و سه ره پهرشتیاریتیی و بایه خ پیدان و به هانا وه چوونی ئافره ته موسو له مانیک.. وینه یه کی تری غه زه ب و خه شمی خوا ی گه وه رو، و یست و ده سه لاتێ تو له و فه رمانده ییتیی بۆ به ره ی ئیه انداران ده کات له و به ره ی شه ڕه دا که فاجرانی نه فام و رِقن، به رامبه ر به ره ی ئیه ان و ئیه انداران رایانگه یاندوه.

وینه کان توانا و زانیینی خوا ی گه وه ر نیشان ده دن، ده رباره ی هه موو سه ره وت و بزوت و په فتاره کان و، زانیینی (غه یب) ی چاره نووسی قیامه تی ئه و شه ڕانییه هیه چ له باردا نه بوانه!

خوا ی گه وه ر خۆی ئاماده ی ههر دوو به ره که یه، به بیستنی و به دیتن، به شاهیدیدان و تۆمار کردنی هه لۆیسته جیاکان به ره ی ئیه ان له ناخ و واقیعیاندا،

ههست به (وجود)ی خوای کردگار و پهروهردگار و میهره بان و به دهسه لات ده کهن،
که وه لیاندایه..

به ره ی کوفریش ده زانن، که خوای گه وره وه لیاندا نییه و هوشداری و ئینزاره
خواییه کان به جیددی و هرنّاگرن، یان باوه پریان پییی نییه، بویه شایانی ئه و
سووکایه تی و چاوشو پرییهن.

ئینجا خوای گه وره بۆ سه لماندنی شاهیدی و شه هیدییه که ی خوئی، باس له
تواناو زانین و به ئاگایی خوئی ده کات، به شیوه یه ک، که ژیییه کانی دل ههستی
پیده کهن، ئه وهش ئایه ته کانی هه وته م و هه شته من، که له ده رسی سییه مه اندان:

درس سییهم

نایه تی حه و ته م و هه شته م :

(أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا فَئِسَّ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾).

واته: مه گهر نازانیت، که خوی گه وره دهر باره ی هه رچی له ناسانه کان و زه ویدا هه ن، ده زانیت چین و کین، سی که س پیکه وه چرپه بکه ن ناگای لییانه، چونکه چواره میان نه وه، پینج بن شه شه میان نه وه، له وانه که مترین، یان زیاتر هه ر خوی گه وره یان وه لدایه، له هه ر کوویه ک بن، پاشان کارو کرده وه کانیا ن له رپوژی قیامه تدا ده خاته وه بهر ده ست، خوی گه وره زانیاری ته وای به هه موو شتیک هه یه. (۷)

مه گهر نابینیت نه وانه ی رپی چرپه چریان لیگیرابوو، که چی هه رده که ونه وه نه و جوړه چرپه چرپه ی لییان قه ده غه کرابوو! چرپه ی گوناح و تاوان و ده ستریزی

کردنه، چرپه ی یاخیوونه له فهرمانی پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).. که دپشنه لات واسلاوت لیناکه ن که خوای گه وره فهرمانی به و سلاوه داوه و خویشی واده یکات که (السلام عليك)ه، له وان به جوړیکې تر سلاو ده که ن (ده لّین: السام عليك: واته: مهرگت بگاتئ) له دلی خویشاندا ده لّین تو بلیت: به م جوړه سلاوه (دوعا لیکړدنه ی) لای خوای گه وره گوناهبار ببین و خوای گه وره سزامان بدات له سهری؟! نه وانه چاره نووسیان دوزخه، دوزخ له عه و هیان دیت، نه وانه خراپترین چاره نووسیان ده بیت. (۸)

خوای گه وره دواي ته وهی چهند جار له نایه ته کانی پیشوودا جه ختی له سهر زانینی خو ی کرده وه و نیشانییدا که وه کو که بیسهر و بینه ری هه موو شتیکه، ناگای له هه موو حالت و ر هفتاریکیشه، لیړه دا باس له چرپه ده کات. له دواندنی به ته سپایی.. چرپه ی خیر و چرپه چرپه (سرت سرت) ی پلان و پیلان و دوو زمانی و ناژاوه گیران.

ده فهرموئ: مه گهر نازانیت که خوای گه وره زانیاری به هه موو شتی که هیه که له ناسمانه کاندان، هه روه ها هه موو شتی که که له زه ویدایه (سهر زه وی و تویرال و ناخی) ههر چرپه چرپیکش له نیوان که سانی کدا بکریت، خوای گه وره پیی ده زانیت و تواماری ده کات، خیر بیت یان شهر. نه پنی و رازدرکاندنی ته سپایی و چرپه ی سیکه س بیت ههر ده زانیت و تواماری ده کات، چونکه خوای گه وره به زانستی خو ی چواره میانه و وه لیاندایه. پینج که س بن خوای گه وره شه شه میانه و قسه کانیا ن ده بیستیت و هه وال ده داته پیغهمبه رانی سه لامی خویان لیبت. له و ژماره ناوبرا وانه که متر بن یان زیاتر ههر خوای گه وره یان وه لدایه. له ههر کوی بن، له ههر کاتی کدا بن. ههر که سیک بن و له ههر حاله تی کدا بن. ههر چنده به ته سپایی به گوئی یه کتريیدا بچریتن خوای گه وره پیی ده زانیت و له سهریان توامار ده کات، تا له پوژی قیامه تدا بیخاته وه به رده ستیان. له کوتایی نایه تی حه و ته میاشدا جه ختکردنه وه یه کی تر له په بیردن و زانینی هه موو شتی که ده کاته وه و باس له سیفه تی (علیم) یتی خوای گه وره ده کاته وه.. ده فهرموئ: (إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

علیم) خوی گه وره - به ته ئکید - په ی به هه ر هه موو شتیکی (وجود) ده بات و هه موو شتیکیش دهر باره یان ده زانیت.

ئه مه یه مانای (صیغه المبالغة) ی (علیم)، که ناوی بکه ره که ی (عالم) ه.

- ناوی بکه ر (اسم فاعل) ده شیت یه کجار بیت، وه کو (السَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ)، به لام ئه گه ر دزییه که ی کرد به پیشه، بوو به پسپوړو زور شاره زای ئیتر ده بیته (صیغه المبالغة)، که له سه ر وه زنه کانی (فعلیل، فعال، فعول . هتد) وه کو:

- عالم / علیم، قادر / قدیر، فاهم / فهیم.

- صابر / صبار، ساحر / سحر، سامع / سماع.

- صابر / صبور، کاتم / کتوم، صادق / صدوق.

- ئیبنو که ثیر (رحمه الله) ده فهرموئ: (زیاتر له زانیه ک، کوړا (ئیجماع) ی عه قیده ناسان و زانیانی نه قل کردووه، که مه به ست له م وه لېوونه ی خوی گه وره (هُوَ مَعَهُمْ) وه لدا بوونه، به زانیاری و زانیی خوی، پاشانیش خوی (ئیبنو که ثیر) ده فهرموئ: (ولا شك في ارادة ذلك).

واته: گومان له وه دا نییه، که مه به ست لئی ئه وه یه.

ئه م به مه زن و دژوارو هه ستیاردانانیه چرپه کردن و، په ی پېردنی خوی گه وره، ئاگالیوون و تو مار کردن و هیئانه وه پیشه وه ی له قیامه تدا، وه کو پیشه کیی و دهر وازه و پرېه وی ناوهر وکی ئایه تی دوانزه یه، که ده فهرموئ:

(الَّذِينَ هُمْ عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُمْ عَنْهُ وَيَنْجَوْنَ بِالْإِسْمِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۸)).

مه گه ر نابینیت ئه وانه ی رپی چرپه چرپیان لیگیرابوو، که چی هه ر ده که و تنه وه ئه و جوړه چرپه چرپه ی لیان قه ده غه کرابوو! چرپه ی گوناح و تاوان و ده ستریزیی

کردن، چرپەي ياخيبيون لە فەرمانى پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).. كە ديشنە لات وا سلاوت ليناكەن، كە خواي گەورە فەرمانى بەو سلاو داوہ كە (السلام عليك)ە. بەلام ئەوان بە جۆريكى تر سلاو دەكەن (دەلین: السلام عليك: واتە: مەرگت بگاتى) لە دلى خوشياندا دەلین: تۆ بلييت بەم جۆرە سلاو (دوعا ليكردنى)، لای خواي گەورە گوناچار بيبين و، خواي گەورە سزیمان بدات لەسەرىي؟! ئەوانە چارەنووسيان دۆزەخە، دۆزەخ لە عەوہيان ديت، ئەوانە خراپترین چارەنووسيان دەييت.

زۆر ئەهلى تەفسير دەفەرموون: ئەمە باسى جولەكەكانى (مەدينە)يە، كە لەسەرەتاي دامەزراندنى دەولەت و كۆمەلگەي مەدينەدا، فاكوفيك و چرپەچرپ و جرتوفرتيان لە ناو خويان و، لەگەڵ دۆژمنەكانى ئيسلامدا زۆر بوو، تەنانتە موسولمان ھەبوو، كە دەيبينن وا پيكرەو خەريكى چرپە چرپ و لەسەر پيگاكانياندا مۆل دەبن، لە ترس و سلكردەویدا، ربي خوى دەگوڤرى، تا چەندين جار ئەمە لە چەندين موسولمان دووبارە بۆو، ئيتەر پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھۆشداريى دانى، كە ئەم رەفتارە گومانليكراوہيان كۆتايى پي بهيتن، بەلام ديارە، كە وازيان لى نەھيناو، ھەر بەردەوام بوون لەسەرىي.

ئەوھش داب ونەريتپكى نەوہ بەنەوہي جولەكەيە، كە دەسەلاتدار نەبن، ھەر وەھا رەفتارى ترسنوكى و فيتنەگيري خەلكانى تريشە، كە لەبەر (حەيانەچوون)، يان (سزانەدران)، يان (فەزح نەبوون)ى قسە و قسەلوكيان، يان بۆ (بەريكردنى ناحەقى) و چەواشەكاريى و چاوبەستكردن لە چرپە بۆ كراوان، ئەم شيوازە دەگرەنە بەر.

ديارە ئەمەش لەو سەردەمە ناسكەي سەرەتاي دەسەلاتى ئوممەتدا، لە مەدينە بووبوو ديارەيەكى دزيوو پشيويھين.

بۆيە ئايەتەكەش بە شيوازي پرسيارى نكوولى ليكردن دەفەرموى: مەگەر ئەوانە نابينيت، كە بەرھەلستى چرپە چرپى پيلانگيريى و خراپەيان ليكرابوو، كەچى ھەر دینەوہ سەرىي و چرپەي گوناخ و تاوان و دەستدریژی بۆ سەر

موسولمانان و دژایه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کهن، که دیشنه لات، سلاوی وات لیناکهن، که شیوازی خوی گه ورهیه له پیغه مبهره کهی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دین و سلاوه که (که السلام علیکم) و سلاوی خوی گه ورهیه و، سلاوی پیغه مبهران و پیاوچا که نه و، له قیامه تیشدا سلاوی به هشتیه و انانه، نه مان دهیگورن بو دوعای شه پرخوازیی و ده لین (السَّامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ) واته: مهرگت بیته سهر!

(مه سروق) له خاتوو عایشه وه (خوا لیبی رازی بیت) ده گیریتته وه: (جَاءَ نَاسٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقُلْتُ: السَّامُ عَلَيْكُمْ، وَفَعَلَ اللّٰهُ بِكُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَهْ يَا عَائِشَةُ، فَإِنَّ اللّٰهَ تَعَالَى لَا يُحِبُّ الْفُحْشَ وَلَا التَّفَحُّشَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللّٰهِ، أَلَسْتُ تَرَى مَا يَقُولُونَ؟ قَالَ: أَلَسْتُ تَرَيْنَ أَرُدُّ عَلَيْهِنَّ مَا يَقُولُونَ؟ أَقُولُ: وَعَلَيْكُمْ) وفي رواية (إِنَّهُ يُسْتَجَابُ لَنَا فِيهِمْ، وَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ فِيْنَا).

واته: چهنده که سیک له جوله که کان هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، له جیبی سلاو وتیان: مهرگت له سهر بیت باوکی قاسم (أبولقاسم): کونیهی پیغه مبهری خوایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ریوایه ته که ده فهرموئ: عایشه، (خوا لیبی رازی بیت) فهرموئ: مهرگ و زهم و له عنه تی خوا له ئیوه بیت.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموئ: هو عایشه، خوی گه وره جنیودان و جنیوده ریتی پینا خوشه.

خاتوو عایشه (خوا لیبی رازی بیت) ده فهرموئ: عهرزم کرد: مه گهر نه تیست وتیان: السَّامُ عَلَيْكَ؟

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموئ: دوعای ئیمه له وان گیرا ده بیت، دوعای نه وان له ئیمه گیرا نابیت.

سەر باری ئەم بئ ئەدەبیه یان گەلۆریی و نەفامیستی، یان گوینەدان بە داب و نەریت، زۆر چاوقایانە، زۆر بئ ئابروانە دەلین: تۆ بلییت خوای گەورە لەسەر ئەم جۆرە سلاوکردنەمان لێی سزیمان بدات؟! لە بەدجنسی خۆیانەووە لەعەقیدە باتلە کەیانەووە (کە گواپە جولە کە گەلی هەلباردە ی خوا -شعب الله المتخارن) لەو باوەردا نین کە ئەمەیان بە گوناح لەسەر بنوسریت! رەنگە چاوەروانی پاداشتیش بووبن! وە کوشیعی کە لەلەپوت کە جێتودانیان بە سەیدنا ئەبوبە کر و سەیدنا عومەر و سەیدنا عوسمان و باقی دە مژدە دراوە کەو خالیدی کوری وەلیدو خاتوو عائیشەو خاتوو حەفصە خوالی یان رازی بیت، یان بە هەموو یاوەرانیان، جگە لە حەوت یان نوین، کردۆتە دوغاو چاوەروانی پاداشتیش دە کەن لەسەریی.. اخراهم الله.

بەلام خوای گەورە دەفەر موی: دۆزەخیان بەسە، هەر دەچنە ناوی و نیشته جیبوونی زەلیلانەو سزاو ئەشکەنجە ی دۆزەخ دەبیتە چارەنووسیان. خوالاماندا.

- خوای پەرورەدگار هزرو هۆش، هەست و دڵ، سەرنج و بیرکردنەو بەرهو زانستی بئ سنوری خۆی رادەکیشت، بەرهو زانیی هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدایە، بە دیارو نادیارییەو، زانراو نەزانراویەو، بە گەورە بچووکییەو، ئەوی لەسەر زەوی و بن زەوییە، ئەوی لە گەردوونی بەرفراواندایە، ئەوی لەبزاوتدایە و ئەوی ئۆقرە ی گرتوو!!

لەم جیهانە بەرفراوانەو هزرو دڵ و هۆش سەرنج رادەکیشتەو بۆ سیفەتەکانی خۆی، بۆ بیستن و زانین و تۆمارکردنی چرپەو سرتەو دواندنی ئەسپایی.. بۆ زانیی مەبەستی دڵ و نیازی خراپەکاریی، کە لە سەریان تۆمار دەکات و، دواپی لە قیامەتدا دەیخاتەو پیش چاویان، ئەوان بیریان چۆتەو، بەلام خوای گەورە هەژماری کردوو، یەك یەك دەیخاتەو بەردەستیان!

- دلی زیندووی خواناس، گەورەیی و مەزنیی خوای گەورە هەست پئ دەکات و هۆشدارییەکی هۆشیارانە ی لا دەبیتە چاودیری زاتیی، کە خوای گەورە لە هەموو کات و شوینی کدا، لە هەموو حالت و رەفتاری کدا وا وەل ئەم موسولمانەدا!

دەبیینت، لە گەڵ کیشە کانیدایە و چارەسەری دەدات، ئاگای لە چرپە و ھەست و نەستیت.

ئەم لە گەڵ دوو کەسدا بیت، خوای گەورە سییە میانە، لە گەڵ کەمتر و زیاتر بیت، خوای گەورە وەلیاندایە.. دڵ و ھزرو ھۆشی خواناسیی تەقواکار ئەم وەلدا بوونە بە جۆریکی تر و ەردە گریت، دلی رادەچەن، گیانی دەلەرز، دەبیتە چاودیری بە ئاگای رەفتاری خۆی.

ھەموو موسولمانیک باوەری وایە و دەلی: خوای بە ئاگا ئاگای لیمە، دەمبیینت. بە لام دینداری سەر راست ئەم زانییە ھەر وەکو مەعریفە کی ناو ناخی خۆی لا نەچەسپیووە، کە عەقیدە کە یەتی، بە لکو وەکو ھەستیکی تەقواکاری زیندوو ئاراستە دەکات..

ئەمە ئەو ھەستە، کە ئەم دیدو تیروانییە عەقائیدیە لە دڵ و ھزرو ھۆشدا دروستی دەکات: (هُوَ مَعَهُمَ إِنَّمَا كَانُوا).

- ھەر ئەو ھەندە نییە کە وەلیاندایە و چرپە و رازو نیازی پەنھانیان دەبیستیت و تۆماری دەکات، بە لکو لە رۆژی قیامەتدا پێیان رادە گەنیتەو!! سبحان الله..

ئەمەش عەقیدە و قەناعەتی دڵ و خولیای ھزرو، بە ئاگایی ھەست و ھۆش لە ناخدا دیكات بە چاودیری خۆیی (الرقابة الذاتية)، کە لە ھەموو رەفتار و حالت، لە ھەموو کات و شوینی کدا حزوری ھەیە.

- (إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ).

ئاوا ئەم حەقیقەتە، ئەم سیقە زاتییە خوای گەورە، زانیی ھەموو شتیک، ھەموو زانییکی شتەکان، بە جۆرەھا شیوازی نیشاندان لە ناخی موسولماندا دەرویت و، قەناعەتی تەواوی پێدەکات کە خوای گەورە خاوەن زانیی رەھاو بی سنوور - کە ئاگاداری ھەر ھەموو شتیکە - شایانی پەرستە، تەنھا ئەو شایانی پەرستە، پەرستیش بەو شیوەیە، کە لایەقی خوا یەتی، ئەو ھەش ھەر ئەو

جوړو شیوه خواپه رستیانه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پروونی کردوونه ته وه.

ثایه ته که ناماژهی ئه وهی تیدایه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شیوازی ناموژگاریی هیډیانه ی له سهره تاوه گرتوته بهرو، داوای له جوله که و دوو پرووه کان کردووه، که به دینی خواوه پابه ندبن و داب ونه ریت ره چاوبکه و، واز له و شیوازی بهر هه له ستکاریی و لاقرتی و، گالته کردنه به ئیسلام و موسولمانان بهینن.

دیاره، که ئه مهش له سهره تای قوناغی مه دینه دایه که هیشتا دهسه لاتداریتی ئیسلامی مابووی قایم بیټ و، کو مه لگه که ی (مه دینه) ش مابووی له خواناسیی و خواپه رستیایی و پیاوچا کیدا، قال و قوول بیټه وه.

بویه ئه وانه به جورته ته وه ئه و شیوازی سلاوی خواویستیان (السلام علیکم) به و شیوه راشکاوه، گوړیووه بو (السام علیکم).

هر ثایه ته که دوا ی باسی ئه م بهر هه لستیکردنی چپه چپ و پیلانگیریه یان، که هه ردوولایان (جوله که و دوو پرووه کان) پیکه وه ده یانکرد، یان هه ر دوولایان و تیره و هوژه دوژمنه کانی ئیسلام ده یانکرد، ده چټه سهر باسیکی تر، که چوونه قوناغی سهر پیچی کردنیانه له فهرمانی خوی گه وروه، پیلانندانیا نه له دژی نوخبه ئیسلامیه پیشره وه که و، بانگه واز و کو مه لکاریه که ی.

هر له ناماژهی ثایه ته که وه دیاره، که خوی گه وره ناوهر وکی چرپه چرپ و پیلان و سهر پیچی کانی، به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) راده گه یاند، به مهش ئه و نه دهی تر (مه عییه تی خوی) ی بو موسولمانان دهسه لماندو بی خه می ده کردنه وه که خوی - کارگیریی (وجود) و هرچی هیه و تیدایه تی - وه ک که بی ئاگایی ناکات له حاله تی کو مه لایه تی ثافره تیکی موسولماندا، ئاگای له چرپه چرپ و فاکوفیکی دوژمنانیا نه و هه تمه ن نه خشه نهینیه کانی ئه مانیش (جوله که و دوو پرووه کان) هه ر وه کو نه خشه نهینیه کانی قوره ش بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ویاوه رانی که شف ده کات.. هه ره شهی سزای سه ختی سه رشویری دنیاو چاوشویری قیامهت و به زینی ههردوولاشیان راده گه ینیت که حه تمه ن سزای جه ستهیی و دهروونی ههردوولایان ده دات. چونکه ئه وان که ئاوا سلاوی خوایی ده گوړن و سه رباری ئه مهش گیلانه وا ده زانن که سزا نادرین له سه ربیی! حه تمه ن سزا ده درین له سه ربیی.. جوله که کان ده یانوت ئه گهر محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیروای خوای گه وره بیت حه تمه ن خوای گه وره له سه ربی ده کاته وه و له وان هیه سزایه ک تووشی ئیمهش بکات. بویه خوای گه وره ده رباره ی خوایان و پیرو شوینکه وتوو ه کانیا ن ده فهرموئ: دوزه خیان به سه. دوزه خ له عه وه یان دیت و سزای سه رشوړانه ی قیامه تیان سزایه کی دادوه رانه و هه قیانه ته که پراو پری هه لوسته کانی دنیا یانه.

دوای ئه مه خوای گه وره دپته سه ر ئاراسته ی موسولمانان و چرپه و قسه ی تاییه تی نیوان ئه مانیش ریک ده خات، ئاراسته یان ده کات که رازونیا زیان که به ئه سپایی بو یه کتر ده رده برن، ده بیت چو ن بیت، تا وه کو چرپه چرپی جوله که و دیا نه کان نه بیت و نه که ویته خانه ی تاوان و گوناح و سه ریچی فهرمانی پیغه مبه ربی خوا وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. ئاوا له دوو ئایه تی دواتردا ئه م چرپه و ئه سپایی دوانه به ته قوا وه په یوه ست ده کاته وه.

لاباسيک له سهر مه عيبهت (وهلدا بوون) ی خوای گه وره :

خوای گه وره له سوړه تی حه دید / ثایه تی چواردا ده فهرمووی: (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ) لیره شدا: المجادلة / ثایه تی حه وت ده فهرمووی: (مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاسِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا).

واته: خوای گه وره وه لتاندايه.^(۱)

ئيبنو عه بدولبه ر (ره حمه تی خوای لييت) کورا (ئيجماع) ی ياوه ران و تابيعینی نه قل کردووه، که فهرموويانه: (خوای گه وره له سهر عه رشه و، زانينه که ی له هه موو شوينیکه).^(۲)

گه وره زانايانی ليژنه ی به رده وامي ولاتی حه رهمين بو رينهای و بانگه وازو فه توادان فهرموويانه: (که خوای گه وره ده فهرمووی: (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ) مانا که ی لای نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت نه وديه: که خوای گه وره به زانسته ی خوای وه لياندايه و ناگای له حاله ته کانيان هديه).^(۳)

نه مه ته ئويلکردنی ثایه ته که نييه وه کو، که لایه نگرانی ثایه ته کانی سيفات ده فهرموون: که لادانی وشه که يه له مانا دياره که ی، به لکو نه و مانا يه يه، که له له فزه که ده فامریته وه.

(۱) عاده تن له نووسينه کانمدا، بو خوای گه وره نانوسم له گه لدايه، چونکه له گه لدا بوون مانای تريشی هيه، ده نووسم وه لدا بوون، که هه مان مانای هيه، زورينه ی خه لکی گه رميان به کاری ده هينن.

(۲) التمهيد ۱۳۸/۷ هه روه ها پروانه: ئيامی ئيبنوته يمييه: مجموع الفتاوى (۳/ ۲۳۶ و ۴۹۵/۵).

(۳) فتاوى اللجنة الدائمة (۳/ ۲۱۸). هه روه ها پروانه: ته فسيروى ئيبنو که ثير (۴/ ۶۱۵) و ته فسيروى (السعدي/ ۸۳۸).

ئیمامی ئیبنوتهیمیه (رهمه تی خوی لیبت) دهفهرمووی: (خوی گهوره به باسی زانست دهستی پیکردوو، ههر به باسی زانست کو تایی پی هیناوه. بویه ئیبنوعه بباس (خو لیان رازی بیت)، ههروه ها ضه ححاک و سوفیانی تهوری و ئیمامی ئهمه د فهرموویانه: (هو معهم بعلمه. واته: ئه و (خو) به زانستی خوی وه لیاندایه).^(۱)

ههروه ها دهفهرمووی: (مانای (وَهُوَ مَعَكُمْ: وه لتاندایه) ئه وه نییه، که له ناو خه لکه که دایه و تیکه لاویانه.

زمانه وانی ری به م مانا کردنه نادات، جگه له وهی ئهمه پیچه وانهی ئه و یه ک دهنگیه یه، که پیشینانی ئوممه ته که ی له سه ر بووه و پیچه وانهی ئه و سرووشته شه که خوی گهوره خه لکی به پیی ئه و خه لق کردوو.

خو مانگ (هه یف) نیشانه یه که له نیشانه کانی خوی گهوره، یه کیکه له مه خلوقه گچکه کانی، به ئاسانه وه یه وه له گه ل موسافیر و نیشته جیدایه، له ههر کو ی بن..

خوی گهوره له سه ر عه رشه، چاودیره به سه ر هه موو مه خلوقاته کانیه وه، توانای به سه ر هه موویاندا هه یه، ئاگای له هه موانه. ههروه ها مانا کانی تری پهروه ردگار یتیه که ی دهیانگر یتیه وه..

هه موو ئهم بابه تانه ی که خوی گهوره بوی باسکردووین که له سه ر عه رشه و وه لیسماندایه، حه قه و له حه قیقه تیشیاندا وان، تیگه یشتن لیان، پیویستی به لادان و ته حریف کردنیان نییه، به لام پیویستیشه له گومانی درۆ بپاریزین).^(۲)

مه به سستی له گومانی درۆ ئه وه یه: که که سییک وا بزانت، که زاهیری دهقه که، سیفه تی خوی گهوره به سیفه تی مه خلوق ده شو به ییت، یان زاهیره که ی نو قسانیه کی خوی گهوره ی لی ده فامر یتیه وه، یان شتیکی تری هاوشیوه، که لایه قی بی وینه یی خوی گهوره نه بیت.

(۱) مجموع الفتاوی (۲۴۹/۱۱).

(۲) مجموع الفتاوی (۱۴۲/۴).

هه‌بوونی ئەم گومانە درۆیینەیه، که وای کردوو هه‌ندی‌ک که‌س بکه‌ونه ته‌ئویل کردنی سیفه‌ته‌کان.

ئێبنو عوئیمین (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رمووی: (گومانی تیدا نییه که سه‌له‌ف مه‌عییه‌تی خوای گه‌وره‌یان له‌ هه‌ر دوو ئایه‌ته‌که‌دا به‌ وه‌لدا‌بوونی به‌زانی‌ن لیک‌دا‌وه‌ته‌وه، هه‌ندی‌ک له‌ زانیان فه‌رموویانه: که‌ ئه‌وه‌ کو‌را (ئێجماع) ی له‌سه‌ر بو‌وه.

ئه‌وان به‌و مانا‌کرده‌یان، ته‌ئویلیان نه‌کردوو وه‌کو، که‌ ئه‌هلی په‌ک خستن (تعطیل) ته‌ئویلیان کردوو، مانا‌که‌شیان له‌ مانا دیاره‌که‌یه‌وه‌ بو‌ شتیکی تر نه‌گو‌ریوه، ئه‌مه‌ له‌ سی لاوه‌یه:

یه‌که‌م: خوای گه‌وره‌ له‌ سو‌ره‌تی (موجاده‌له‌) دا، باسی وه‌لدا‌بوونه‌که‌ی له‌ نیوان باسی دوو زانستدا هینا‌وه‌ته‌وه: ئایه‌تی: (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ)، که‌ له‌ کو‌تاییدا ده‌فه‌رمووی: (إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌ ده‌خوای‌ت هه‌والیان بداتی، تا بزانی، که‌ خوای گه‌وره‌ هیچ شتی‌ک و، هیچ حا‌له‌تیکیانی لا‌ شار‌اوه‌ نابیت.

دووهم: له‌ سو‌ره‌تی (حه‌دید) دا، دوای ئه‌وه‌ی باسی ئه‌وه‌ ده‌کات، که‌ له‌سه‌ر عه‌رش‌ی خو‌یه‌تی: (هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) وه‌لمان‌دایه: (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ)، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌، که‌ مه‌به‌سته‌که‌ ئه‌وه‌یه: که‌ به‌ زانی‌ن و دیتن وه‌لدا‌یه، نه‌ک به‌ زاتی خو‌ی و له‌ هه‌موو جییه‌ک، ئه‌گه‌ر ئەم لیک‌دانه‌وه‌یه نه‌بیت، سه‌ره‌تاو کو‌تای ئایه‌ته‌که‌ پی‌چه‌وانه‌ی یه‌کتری‌ی ده‌بو‌ن.

سییه‌م: زانی‌ن له‌ وه‌لدا‌بووندا‌یه، بو‌یه‌ مانا‌که‌ وا له‌ گه‌ل له‌فه‌که‌دا، وشه‌که‌ (له‌فه‌که‌) له‌ سی لاوه‌ ئه‌و مانایه‌ ده‌به‌خشی‌ت: واتای جوتبوونی وشه‌و مانا‌که‌ی، واتای مانای ناواخنی، واتای پا‌به‌ندبو‌ن.

بۆیه ده‌توانین بڵین که خوای گه‌وره وه‌لماندایه به زانینی خۆی به بیستن و به بینین، به ده‌سه‌لات و ئاراسته‌کردن و، به هه‌موو ماناکای تری په‌روه‌ردگاریتی (الربوبیة)ی خۆی، هه‌ر وه‌کو، که به سه‌یدنا موساو هارونی (علیهما السلام) فه‌رموو: **(إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى)**، لێره‌شدا له‌ سوپه‌تی (حه‌دید)یشدا فه‌رمووی: **(وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ)**.

مادام زانین هاورپی وه‌لدابوونه، ده‌شیت وه‌لدابوونه که به زانین لیکبده‌ینه‌وه).^(١)

هه‌ر له‌و به‌رگه‌دا پێشتر ده‌فه‌رمووی: (وه‌لدابوون حه‌تمیتی تیکه‌لاو بوون ناخوازیت، له‌ هه‌ر شوینه‌و به‌ پپی واتای مه‌به‌ست لیک ده‌دریته‌وه.

بۆیه، که ده‌وتریت:

- (سقاني لبنا معه ماء). مانای تیکه‌لاویی و پیکه‌وه‌بوونه.

یان (صليت مع الجماعة). مانای به‌شداربوونه له‌ شوین و کرداره‌که.

یان (فلان معه زوجته). مانای هاورپیه‌تییه.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ پروون بۆوه، که مانای وشه‌ی وه‌لدابوون به‌ پپی بۆ ئیزافه‌ کراوه‌که‌ی ده‌گۆریت، ده‌بی ئه‌وه‌ش پروون بیت، که ئه‌مه‌ بۆ مروّقه، که مه‌خلوقه، ئه‌مه‌ وه‌لدابوونی خوای گه‌وره، به‌ ته‌ئکید له‌ وه‌لدابوونی مه‌خلوق جیاوازه، که تیکه‌ل یه‌کتیری ده‌بن و ده‌بنه‌ هاورپ و به‌شداری یه‌کتیری له‌ جی و کارو په‌فتاریاندا.

ئه‌مه‌ بۆ خوای گه‌وره‌ شیواو نییه، چونکه ئه‌وه زانراو و ئاشکراو پۆشنه، که خوای گه‌وره به‌ زات وه‌ل مه‌خلوقدا نیه‌و له‌ بالایه.

له‌مه‌وه‌ش پروون ده‌بیته‌وه: که خوای گه‌وره له‌ سه‌ر عه‌رشه، که له‌سه‌روو ئاسانه‌کانه‌وه‌یه، به‌لام به‌ زانینی، به‌ توانینی، به‌ ده‌سه‌لاتی، به‌ بیستنی، به‌ بینینی، به‌ ئاراسته‌کردنی، به‌ هه‌موو سیفه‌تیکه‌ی په‌روه‌ردگاریتییه‌که‌ی وه‌لماندایه.

(١) مجموع فتاوی و رسائل العثیمین (١/٢٤٧-٢٥).

ئەگەر کەسیک ئەم وەلدابوونە ی بە زانین ماناکرد مانای ئەوە نییە، کە سیفەتە کە ی تەئویل کردووە، مەگەر لای کەسیک، کە مانای وەلدابوون بەوە بزانیت کە ھەر بەشداربوونە لە جیگا و پەفتار، یان تیکە لاو بوون و ھاوڕی بوونە. ئەوەشان پوون کردووە: کە لە زەروراتی مانای وەلدابوون نین.^(۱)

ئاوا دەردە کەوێت، کە (سەلف) ئایەتە کە یان بە پێچەوانە ی مانای زاھیری وشە کە نە کردووە.

ئەینووعە بباس (خوا لییان رازی بیّت)، کە فەرمووی: (هُوَ عَلَى الْعَرْشِ وَعَلِمَهُ مَعَهُمْ).

واتە: خوا ی گەورە لەسەر عەرشە و زانینە کە ی وەلیاندایە، تەئویلی نە کردووە، وەکو ھەندیک لە زانیانی خەلف لە پێناسە ی تەئویلدایا بوو خۆیانیان کردووە بە بەلگە ی تەئویل..^(۲)

(۱) مجموع فتاوی و رسائل العثیمین (۱/۱۱۸).

(۲) بوو زیاتر شارەزابوون، دەکریت سەیری (مجموع الفتاوی) ی ئیھامی ئەینووعە یمیە بکریت لە (ب/۵/۴۹۵).

ده رسی چوارهم

ثایه تی نویه م و دهیه م :

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدُوْنَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩﴾ اِنَّمَا النّٰجٰوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزَنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾) .

واته: ئه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! نه گهر به چرپه له گه ل یه کتری دوان، با چرپه چرپی گونا حکاری و ده ستریزی کردنه سهریه ک و، سهر پیچی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بیّت، با چرپه ی چاکه کاری و ته قواو سهر راستی دینداری بیّت، له و خوایه ش بترسن، که هه موتان له به رده ستییدا کو ده بنه وه. (۹)

چرپه چرپی گونا ح و تاوان و پیلانگییری له شه ی تانه وه یه (ئه و کلکه ژه نه تان ده دات تا تووشی گونا حتان بکات) و، موسولمانان به دگومان بکات له یه کتری و، بیان خاته ناو خه م و په ژاره وه، ههر چه نده ئه و بو خوی و به توانای خوی زیان ناگه ینیت، نه گهر ویستی خوی له سهر نه بیّت، ده ی سا با ئیمانداران پشتی خویان به خوی گه وره قایم بکه ن. (۱۰)

- له ثایه تی نومه یدا، خوی گه وره ناهیلّیت موسولمانان بکه ونه ژیر کاریگه ری داب و ره فتاری کافرانه وه (له جوله که و دوو رووه کان)، داب و ره فتار به ره میکی

دیدو تیروانینه، هەر وه کو لهم سەردەمەدا، هەندیک گیلە موسولمان دەبینن له لایەنی باوەرو پەرستنه کانهوه پابه‌نده به ئیسلامهوه، به‌لام پەفتارو پەشتی یان داب و نەریتی کۆمه‌لایه‌تی، یان تەرازووی قییه‌م و به‌های، له دیدو پیناسه‌ی کوفره‌وه وەرگرتوه!

ئەهلی نوێژو پۆژووه، که‌چی قژی وه‌کو کافری به‌ره‌لا هینشتۆته‌وه، ئەهلی نوێژو پۆژووه، به‌لام سفوره، یان تەنوره‌و پانتۆلی له به‌ردایه! ئەهلی مزگه‌وته که‌چی ئادابی کۆرو میوانداری و دیدەنی هەموو ئەتە‌کیت و نەریتی جاهیلییه‌ته.

ئەمانه هەمووی له لاوازیی باوەرو شلوشیواوی دینداریتییه که‌یه‌وه هاتوون، هەروها له کورتییی دیدو تیروانین و پیناسه‌ عەقائیدییه که‌یه‌وه، که‌ ده‌بوو ئەوه‌ی لا به‌لگه‌ نه‌ویست بێت، که‌ خوای گه‌وره لهم قورئانه‌دا وه‌ک باسی زانستی و توانای پەهای خۆی فەرمووه، باسی لایه‌نه‌کانی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌کانیشی (علیهم‌السلام) کردوه، که‌ هه‌ریه‌که‌یان لاسه‌نگی دیدو هه‌لۆیستیکی ناقۆلای کۆمه‌لایه‌تی و، داب و نەریت و پەشتی کۆمه‌لگه‌ که‌ی راست کردۆته‌وه، جگه‌ له لایه‌نی یه‌کخواپه‌رستییی و باوەر بوون به‌ زیندوو‌بوونه‌وه، ده‌بینیت که‌:

- سەیدنا نوح (علیه‌السلام) دژی دیده‌ چنایه‌تییه که‌ش بوو، که‌ له قه‌ومه‌ که‌یدا هه‌بوو، که‌ گه‌وره‌ ده‌سه‌لاتداره‌کان، خۆیان به‌ چینیکی بال‌تر له ره‌شۆکه‌ که‌ ده‌زانی و، تەنانه‌ت موسولمانه‌ شوینکه‌وتوه‌کانی ریزی سەیدنا (نوح)یشیان، به‌ هەموو ئاستیکیانه‌وه، هه‌ر به‌و چینه‌ که‌نار دراوه‌ داماو‌ه‌ی کۆمه‌لگه‌ که‌یان ده‌ناساند، ده‌یانوت:

(وَمَا زَرْكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذُنَا بَادِيَ الرَّاىِ وَمَا نَزَى لَكُمْ عَلَيْنَا

مِنْ فَضْلِ) هود/۲۷

واته: وا ده‌بینن ئەوانه‌ی، که‌ شوینت که‌وتوون، هه‌ر له خه‌لکه‌ ئیهم‌الکراوه‌کانی خۆمانن: (کاسب و پینه‌چی و حه‌مال و.. هتد) که‌ دیدو رایان کامل نه‌بووه‌و ساویلکانه‌ له بانگه‌وازه‌ که‌ت ده‌روانن، بۆیه‌ شوینت که‌وتوون! واش نابینن، هیچ فه‌زل و چاکه‌یه‌ کتان به‌ سه‌رمانه‌وه هه‌بێت!

- سهیدنا هود علیه السلام دواى ئه وهى قه ومه كه خوى (عاد)، كه له نىوان (یه مهن) و (عومان) دا ده ژيان، بۆ یه كخوا په رستییى و پروكنه كانى باوهر بانگه یشت ده كرد. بۆى پروون ده كړنه وه: كه ئه وه هیزو ده سه لاتى، كه هه تانه به یه كخوا په رستیییه كه به هیز تر ده بیټ، پیاوې چاك بن، ئه م هیزه مه عنه ویه كاریگه ره، بڅه نه سهر هیزه ماده یه كه ی، كه هه تانه، ده یفه رموو:

(وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ) (هود/۵۲)

هۆ خزمینه! داواى لیبوردن له خواى په روه ردگارتان بکه ن و بگه رینه وه لای ئه وه، ئه وه رزق و پروژتیا ن له ئاسانه وه به لیشاو به سهر دا ده بارینیت (باران كه سهر چاوه ی رزق و روژی و ژیا نیا ن بو)، هیزیكى تری ئیزافیش ده خاته سهر هیزو ده سه لاتان، بیگو ییا نه پشت هه لمه كهن و خوتان تاوانبار مه كهن.

- سهیدنا صالح (علیه السلام) دواى بانگه یشت كړدنې قه ومه كه ی: (ثمود)، بۆ یه كخوا په رستییى و پروكنه كانى تری باوهر، داواى لیكړدن، نه كه ونه سهر ریایى خراپه كاران (المفسدون)، كه سیما ی ناره واییا ن: زیده پرویی و زیده مه سرف و خوبادان بوو به سهر وهت و سامانیانه وه، كه پپی ده فهرموون:

(وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ) (الشعراء/۱۵۱-۱۵۲)

واته: گوپرایه لى فهرمانى زیده پرویا ن مه بن، كه له ناوچه كه دا، ههر خه ريكی فه ساد: (دزی و زینا و شه راب و.. هتد) ن و چاكسازى ناكهن.

مه گهر ئیستا سهرما یه داربى سهرده م و مورته دده كانى ناو ئه هلى ئیسلام، كه ملكه چپى پروژئاواى ئیستیعمارین، ههر هه مان (فه ساد) یا ن نه كړدو ته دیدو سیستم و یاساو داب ونه ریت و، موډیلی نوئی په فهارو په وشت؟

بہ دبی، (اشہد باللہ) وایہ، چونکہ ہم موو ئہ مانہ دہرچہ ی دیدہ فہ لہ سفیہ کہ یانہ
بؤ: گہردوون و ژیان و مروف.

- سہیدنا ئیبراہیم (علیہ السلام)، جگہ لہ بانگہ وازی یہ کخوایہ رستیہ کہ ی،
مونا قہ شہ ی دیدو تیروانی فی کری لہ گہ ل قہ و مہ کہ ی و، مونا قہ شہ ی دہ سہ لاتی
سیاسی لہ گہ ل (نہ مرو د) و بزاوتی گورانکاری کومہ لگہ کہ ی لہ سہر شان بوو،
لہ بہر ئہ مہ بہ ستانہ ش ئو و ہ موو (ہیجرہ ت) انہ ی دہ کرد.

- سہیدنا لوط (علیہ السلام)، جگہ لہ بانگہ وازی یہ کخوایہ رستیہ کہ و
پروونکردنہ و ہ ی ئہرکان و داخوازیہ کانی باوہر، دژایہ تی داب و نہریت و رپہ و شتہ
پیسہ کہ ی قہ و مہ کہ ی دہ کرد، کہ نیربازی بوو، نکولی لیدہ کردن، کہ رپہ و شتیکی
بہ دو نارہ وایان داہینا وہ، کہ کہ سی تر پیش ئووان، نہ یکردو و ہ بہ رپہ فتارو یاسا و
بہ ہای ئہ خلاق ی. (وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ
الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ .) الاعراف/ ۸۰-۸۱
ہر و ہا ئایہ تہ کانی تر، کہ باسی سہیدنا لوط (علیہ السلام) دہ کەن.

- باسی سہیدنا یوسف (علیہ السلام)، کہ دہربارہ ی ہ موو شتی کہ: (لَقَدْ كَانَ فِي
يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِلْسَّائِلِينَ ﴿٧﴾) یوسف/ ۷

واتہ: بہ تہ ئکید چیرؤکی (یوسف) و براکانی، ہ مووی بہ لگہن (وہ لامن) بؤ
ئو کہ سانہ ی پرسیاریان ہ ہ یہ.

پرسیار دہربارہ ی خوی گہ و رہو بہ دہ سہ لات و سیفاتی، پرسیار دہربارہ ی
یہ کخوایہ رستیہ ی و ریبازی، پرسیار دہربارہ ی حاکمیتی دین و دہ ستورو شہرعی،
پرسیار دہربارہ ی رپہ فتارو پہ یوہندی نیوان دہ سہ لاتدار (حاکم) و خہ لکہ کہ ی
(الرعية) پرسیار دہربارہ ی سیاسہ ت و ئابوری، دہربارہ ی رپہ و شتی خہ لکی بہ
پی پؤلینی کہ سایہ تییان، پرسیار دہربارہ ی دہروونناسی و کاریگہری لہ سہر
رپہ فتار، نمونہ ی داوین پاکیی گہنج و داوین پیسی دہ سہ لاتداران و خاوخیزانیان.

پرسیار دهرباره‌ی داب و ئاداب له‌گه‌ڵ گه‌وره‌و بچووک، پرسیار دهرباره‌ی که‌سایه‌تی داعی ئیسلامی و زیندانی ناحه‌ق و زیندانیانی تاوانبارو، چۆنیه‌تی هه‌ڵسوکه‌وتی هه‌ردوولایان، جگه‌ له‌ وه‌رگرتنی ده‌سه‌لاتی بێ سنوری خه‌زینه‌داریی و، گوێڕینی یاساو ده‌ستوو‌رو سیستمی حوکم و..هتد.

- سه‌یدنا یه‌عقوب (علیه السلام)، که‌ دوا‌ی پروون کردنه‌وه‌ی دین و دیدیی، دوا‌ی به‌یانکردنی یه‌که‌خواپه‌رستی و پوکنه‌کانی ئیمان و دین، هاته‌ سه‌ر باری ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی و په‌وشتی ته‌هلی بازار، دژی دزی و گزیی پێوان و کیشانیان ده‌وه‌ستایه‌وه‌.

- سه‌یدنا شوعه‌یب علیه السلام: (وَإِلَى مَدِّينَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا) الاعراف/ ۸۵
خوای گه‌وره‌ شوعه‌یبی (علیه السلام) نارد بۆ دانیشتوانی (مه‌دیه‌ن) (له‌ ناوچه‌ی عه‌مان/ئه‌رده‌ن و سو‌ریای ئیستایه‌) پێی فهرموون: گه‌لۆ، پیاوی چاک بن بانگه‌وازی یه‌که‌خواپه‌رستی قبوڵکه‌ن و، جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌، هیچ خوایه‌کی تر نییه‌ تا بپه‌رستن. من به‌لگه‌م له‌ لایه‌ن خوای په‌روه‌ر دگارتانه‌وه‌ هێناوه‌، پێوان و کیشانتان راست و په‌وایانه‌ پێکخه‌ن و سته‌مکاری پێدا مه‌که‌ن، مافی خه‌لکی تێدا مه‌خۆن و فه‌سادو خراپه‌کاری له‌سه‌ر زه‌ویدا بلاو مه‌که‌نه‌وه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که‌ ناوچه‌ که‌ به‌ بانگه‌وازی خواو‌یستی پێغه‌مبه‌رانی پێشوو پاک بوو‌بو‌وه‌، ئه‌م دیدو هه‌لۆیسته‌ خواناسیه‌ راست و ره‌واتره‌ بیگره‌ به‌ر، ئه‌گه‌ر ده‌خوازن یه‌که‌خواپه‌رست بن و دینداریتی بکه‌نه‌ پێرازو به‌نامه‌ی ژیا‌نتان.

- سه‌یدنا موسا (علیه السلام): ئه‌وه‌ ده‌یان ئایه‌تی قورئان، باس له‌ بزواتی رزگاربخوازی بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌کات، به‌ چه‌ندین قۆناغی په‌روه‌رده‌کاری و ئاراسته‌وانییه‌وه‌، به‌ نمونه‌ی ئارامی و جو‌رئه‌ت و کۆمه‌لکاری ئوممه‌تیانه‌ی عه‌قائیدییه‌وه‌، جگه‌ له‌ بانگه‌وازی یه‌که‌خواپه‌رستی زیاتر له‌ سه‌د ئایه‌ت له‌سه‌ر دیدی فیکری و، کۆمه‌لکاری بزوات و هه‌جره‌ت و پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی کوفرو ده‌سه‌لاتی کافران هه‌یه‌.. که‌ ئه‌وه‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ نه‌ویست که‌ سیاسه‌ت روکنیکی ئینتیمای دین و بواریکی گ‌رنگ و کاریگه‌ری دیندارتییه‌.

- سەیدنا عیسا (علیه السلام)، جگە لە بانگەوازی راشکاو ئاشکرای یە کخوایە رستی و پەخنی لە ئینحیرافاتەکانی بەنویسرائیل و حاخامەکانیان، داوای لە خەڵکە دەکرد، کە ئەوەندە خۆ بە دنیاو نەبەستەو، ئەوەندە ژانیان بە ماددەو سەرف نەکەن، هەموو رەنج و هەولێکیان وایبەتوو، هەر بۆ پارو سەرۆت و سامان سەریەکنانەو بەس!

- بانگەوازی خواوێستانە سەیدنا عیسا (علیه السلام) - کە جیهانیانە بوو- بۆ ژانی تەقەشووف و زاهیدیانە بوو. بۆ هەلاوێردنی حەرەم و حەلال و، کە مەکردنەو هەڵپەو شەرەپاڵی خاوەنیتی و دەوڵەمەندی بوو: (وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ) (ال عمران/ ۵۰)

واتە: تا هەندێک لەوانەتان بۆ حەلال بکەمەو، کە ئێتان حەرەم کرابوو.

هەرۆهە گێرانەو مافی یاسا و رێسا دەرشتن بۆ حەلال و حەرەمانان بۆ خۆی گەورەو، دەرھێنانی لە دەست حێرو راھیبەکانی بەنویسرائیلیەکان، کە بۆ خۆیان زەوت کردبوو: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) (التوبة / ۳۱)

واتە: حێرو راھیبەکانی خۆیان (پیاوانی دینی) یان لە مەزێلەو خۆی گەورە دانابوو، مافی خۆیەتی (تەوحیدی حاکمیتی) یان پێدابوون، کە چۆن دەخوازن و پێیان چاکە، با ئاوا یاسا و رێسا بۆ خەڵکی دەرپێژن!! ئەمەش ناشیت و نابیت.

سەیدنا عیسا (سەلامی خۆی لێبیت) بۆ راستکردنەو ئەمەش هاتوو، کە دواتر لە رێبازەو لایانداو لە بەر خاتری ئیمپراتۆر (قوستەنتین) لە ساڵی (۳۲۵) دا، لە کۆنگرەو نیقیە (مجمع نیقیة)، کە لە تورکیای ئێستایە بریاراندا کە دین و سیاسەت لێک جودان.

ئاراستەو دین و دینداران مافی پاپایەو، سیاسەتیش (یاسادانان و حوکمرانی و داوهریی) مافی پاشا و کاربەدەستانی دەوڵەتە!!

ئەمەش لادانیکى دژوارو ناره‌واى بوو، چونکە ئەستەمە خواى گەوره، پىغەمبەرە
پىاو چاکە ھەلټاردەکانى خۆى بنیريت، تا کۆمەلگەى مروفایەتى پارسەنگانە
پەروەردە بکەن و، بیانکەن بە پىاوى چاک، بەلام بیانەدە دەست سیاسەتبازی
درۆزن و چەواشە کارو ستەمکار!

ئەمە لە پىغەمبەرەن (عليهم السلام) و پەيامى خوايان ناوەشیته‌وه، چونکە
ئەمە وه‌کو ئەوه‌یه: عەتاریک شووشە عەتر بەرھەم بهیئیت و لە ئاودەستى گشتیدا
داینیت!!

- بانگە‌وازی سەیدنا محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پەيامى ھەموو پىغەمبەرەنى
پیشووى عليهم السلام لەخۆ گرت و قورئان و سووننەت بوونە رىپازو بەرنامەى
گشتگیرى مروفایەتى. لە دیدو تیروانین و پیناسەى فیکرو ھزرەوہ بۆ بەرنامەى
بزواتى گۆرانکاریى، بۆ سیستى دەولەت و ئاراستە‌وانى کۆمەلگە. لە باوەرو
عەقیدەو پەرستەن و شەریعەتەوہ، بۆ داب و نەريت و بەھای کۆمەلایەتى، بۆ
رەفتارو رەوشت.. بۆ ھەموو لایەنەکانى ژيانى.. کە ھەر ھەموو لایەنەکانى تاک
و کۆى دەولەت و، کۆمەلگەى لە واقیعى مروفانەدا لە مەدینە، گەیانە کۆتا پلەو
ئاستى رەنجى مروفیانە و، گەشەدارترین نمونەى کۆمەلگەى بەختەوہرى بۆ
مروفایەتى خستەروو، کاتییک کە دینەکەى وەکو (بەرنامەو ئوممەت و بانگە‌واز)
بۆ تەکمیلە کردن: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا) المائدة/۳.

کەوابوو: کلتورو داب و نەريتى کۆمەلایەتیی و رەفتارو رەوشت شتیکی
ریژەیی نین، وەکو عەلەمانییەکان دەیانەوێت بیچەسپین، بەرھەمیکی سەر بەخۆى
نیونەتەوہییش نین، وەکو جیھانگیرى (عەولەمە)ى ئەمریکایى دەیه‌وێت
چاوبەست لە جیھان بکات پى، بەلکو ھەر گۆشەو لق و چلیکی ئەمانە، زادەى
دیدو تیروانین و پیناسەى فیکرى و فەلسەفیانەیه.

زاده‌ی ناراسته‌ی فیکری سیاس، ی و به‌رنامه‌ی سیاسییه، که ئیداره‌ی ده‌وله‌تان به‌سەر گه‌لانییدا ده‌دن، له‌م روانگه‌وه‌یه، که ده‌بی زۆر هۆشیارانە پەفتار له‌گه‌ڵ داب و ئادابدا بکه‌ین.

قورئان، که پەرخنه له (شیرک) ده‌گریت و (ته‌وحید) ده‌کاته‌وه به‌به‌دیلى، که پەرخنه له (کوفر) ده‌گریت و (ئیمان) ده‌کاته به‌دیلى ره‌سه‌نى، که پەرخنه له (جاهیلیه‌ت) ده‌گریت و (ئیسلاام) ده‌کاته به‌دیلى، که پەرخنه له (هه‌واو هه‌وه‌س) ده‌گریت و (ته‌قوا) ده‌کاته به‌دیلى، سیفه‌ت و په‌وشت و داب و ئادابه‌کانیش هه‌روه‌ها.

له‌وانه دواندنی ئەسه‌پایی نێوان دوو که‌س و سیکه‌س. پەرخنه له (چرپه‌چرپی) جاهیلی جوله‌که‌و دوورپوه‌کان ده‌گریت و چرپه‌ی ئیسلاامیانە به‌دیلیان ده‌دات، هه‌زه‌ریان ده‌دات، که نه‌کا (چرپه‌ی ئەمانیش سیماو سیفه‌ت و حاله‌تی (چرپه‌چرپ)ی جاهیلیه‌ت وه‌ربگریت:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَنفِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّفْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾)

واته: ئەى ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! ئە‌گەر به‌چرپه له‌گه‌ڵ یه‌کتیری دوان، با‌چرپه‌چرپی گونا‌حکاریی و ده‌ستدریژی کردنه‌ سه‌ریه‌ک و، سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌بیته، با‌چرپه‌ی چاکه‌کاریی و ته‌قواو سه‌ر راستی دینداریی بیته، له‌و خوایه‌ش بترسن، که هه‌موتان له‌ به‌رده‌ستییدا کۆ ده‌بنه‌وه.

ئەى ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! نه‌هیلن نه‌فس و شه‌یتان، هه‌زی خۆ سه‌رخستن و به‌رامبه‌ر سووک کردن له‌ دلتاندا بیته پالنه‌ری (چرپه‌ی نێوانتان، ده‌نا هه‌تمه‌ن (چرپه‌) که‌ی ئیوه‌ش سیما و مۆرکی (چرپه‌چرپ)ی جاهیلیه‌تی جوله‌که‌و دوورپوه‌کان وه‌رده‌گریت و ده‌بیته گونا‌ح و تاوان و سه‌رپیچی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

با چرپه‌ی ئیوه (البرو التقوی) بیت، چاکه و چاکسازی، ناشتی و ناشته‌وایی، دۆستایه‌تی و برابیه‌تی دینی بیت. با ئامۆژگاری و بیرخستنه‌وه، ئاراسته‌و پهره‌رده‌کاری، بانگه‌واز و دینداری بیت، ئاواده‌بیته (چرپه‌ی چاکه و ته‌قواکاری).

له‌و خواجه‌ش بترسن و خۆفیتان له‌ دڵدا بیت و هۆشتان له‌وه نه‌بریت، که حه‌تمه‌ن ده‌گه‌رینه‌وه لای خوای گه‌وره‌و، هه‌ر هه‌مووشتان کۆده‌کاته‌وه‌و له‌و له‌به‌ر چاوی، هه‌موان (چرپه) کانتان هه‌لده‌سه‌نگینیت، ئه‌وه‌ی چرپه‌ی خراپه‌کاری و دژایه‌تی و غه‌یبه‌ت و دوو زمانی و یه‌کتر شکاندن بووبیت، له‌به‌ر چاوو گوئی ئه‌و هه‌موو حه‌شاماته‌ی قیامه‌تدا ده‌یداته‌وه به‌ چاوتاندا و فه‌زحتان ده‌کات، چونکه هه‌ر سه‌رزاره‌کی له‌به‌ر خاتری خواتان بوو، به‌لام له‌ حه‌قیقه‌تییدا بۆ سه‌رخستنی نه‌فس و ده‌رکه‌وتن و هه‌ینانه‌یی به‌رژه‌وه‌ندی دنیایان بوو.. ئیوه‌ش هه‌ر وه‌کو جوله‌که‌و دوو‌په‌وه‌کان (چرپه) که‌تان (چرپه‌ چرپ) ی پیلانگه‌په‌ی بوو!

له‌ ئایه‌تی ده‌یه‌مدا ئه‌وه‌ پوون ده‌کاته‌وه: که پالنه‌ری سه‌ره‌کی (چرپه‌ چرپ) ی فیتنه‌یی و دوو زمانی و ئاژاوه‌گه‌په‌ی لای جوله‌که‌و دوو‌په‌وه‌کان، هه‌ر شه‌یتانه‌و گۆرپه‌ی (چرپه) ی موسوڵمانی باوه‌ر لاواز و لاسه‌نگیش بۆ (چرپه‌ چرپ) ی گوناح و تاوان و سه‌رپه‌چی فه‌رمانی په‌یغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر شه‌یتانه‌.

ده‌ی، که مادام جوله‌که‌و دوو‌په‌وه‌کان ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ری شه‌یتان، ئیوه بۆچی ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ری ئه‌و شه‌یتانه‌ی، که دوژمنی خوای گه‌وره‌و دوژمنی سه‌ره‌کی ئیوه‌شه: (إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا) فاطر ۶/ ئه‌وه شه‌یتانه واتان لێده‌کات (چرپه) ی خه‌یرو چاکه و ته‌قواکاریتان لێ بکاته (چرپه‌چرپ) ی گوناح و تاوان و سه‌رپه‌چی په‌یغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا په‌فتاره‌که‌تان بکاته مایه‌ی خه‌مباریی خۆتان و موسوڵمانان، تا له‌ ناو خۆیاندا به‌ چاوی گومان و دوو‌دلی و دره‌و‌نگیه‌وه‌ بپه‌رانه (چرپه) ی یه‌کتری.

شه‌یتان خۆی له‌خۆیدا کاریگه‌ر نییه، به‌لام ئه‌و ده‌روونه‌ی فشه‌لن، ئه‌و باوه‌رانه‌ی له‌ دڵدا شلۆقن، رێ خۆشه‌که‌ن بۆ شه‌یتان و ده‌سته‌په‌ردانی..

کاریگەری سەرەتاو کۆتا ھەر خوای گەورەییە.. دەی سا با موسولمانی سەر راست و پاک و گومان باش، خۆ تەسلیمی خوای گەورە بکات و پشت بەو بێستیت.

ئەمە بواری بازەنی پاراستنی تاكو کۆمەڵ و کۆمەڵگەو دەولەتی موسولمانانە لە دابربوونی کۆمەڵکاری و خەت خەتین و تەکەتولات، کە پێیان دەوتریت: (الجیوب التنظيمية)، کە ھەڵدیری ریکخستەکانی کۆمەڵکاریین.

لە کۆمەڵکارییدا زاراوەیەك ھەیە، کە دیارە مەرفایەتی لە ئیدارەیی کۆمەڵکارییدا، دواي کیشەو ئەزموونی زۆر گەشتویتی و ناوی ناو: (الجیوب التنظيمية)، کە بریتییە لە سەرەتای (چرپە چرپ) و (سەرتە سەرت)ی دروستکردنی خەت و بەل لە ناو کۆمەڵکارییدا. من لێرەدا ناوی دەنیم (رێچکە ھەڵدیرەکانی ریکخستن).

جاری وا ھەییە کەسانیک، کە ھیشتا لە دیدو ھەلویت و گیانی کۆمەڵکارییدا نەگەشتوونەتە قەناعەتی تەواو، یان لە خۆپەسەندی و لە خۆ رازیوونیانەو، یان لە پلە پێ نەبەخشین و کەم بایەخپێدانیانەو، ھەستیکیان لا دروست دەبیت، کە گوایا (مەزلۆمن)، یان (ئێھال کراون)، یان (قەدری لێھاتوویمان نەگیراوە)، یان ھۆی تر، لەبەرەمبەردا ھەییە وەکو پەرخەگرتن لە (تێگەشتن)، یان (پابەندی)، یان (چالاکي) کاریان، یان لەو (پلەو ئاستی ریکخستن)ە، کە تێیدان، ھەندیک لەمانە، یان زۆرینەیان لای کەسێک، یان کەسانیک کە لە دەبیت و دەبیتە کەرەستەیی بایسکی لاوەکی، کەسە کە رێگای یاسایی ناو کۆمەڵکارییە کە ناگریتە بەر (لەوانەییە لەبەر لاوازیی بەلگەکانی بیت).

بۆیە دەکەوێتە (چرپە چرپ)ی ناو ریکخستن، لەوانەییە لە سەرەتادا لای ئەو کەسانەیی گۆیی بۆ شل دەکەن، ھەر وا بلێ، کە فلان کەس یان فلان دەزگا چاکە. بەلام....ئینجا پەرخە کەیی خۆی دەردەبەیت (کە زیاتر مەدح و پێداھەڵدانێ خۆیەتی یان ھاویرانی خۆیەتی) سەرەتا مەدحێک دەکات، تا لە کاردانەو و گەلەیی خۆ بە دوور بگریت و وا نیشانادات، کە لە دڵسۆزییەو ھەییە، نەك خوا نەخواستە! لە ھەزو ئارەزووی خۆیەو بیت.

ئەگەر دووکەس گوئیان بۆ شل کرد، دەچیتە لای دوانی ترو سیانی ترو ئاوا دەکەویتە (چرپە چرپ) یکی گوناح: (بەدگومانیی و غەیبەت و سووک کردن، یان دووزمانیی و پشیوویی نانهو، یان لاوازکردنی گیانی ئینتیمای و هەستی کۆمەڵکاری)، تا (شیرینی) ئەم گوناحانە دەچێژێت و شەیتان لێی دەکاتە پیشە.

ئەم رێچکانە کۆمەڵکار بەرەو هەڵدێر دەبەن، کەسە کانیشی خۆیان بە فەتارەت و کۆمەڵکارییە کەش بەرەو دووبەرەکی و خەت خەتینی ناشەرعی دەبەن.

چارەسەری ئەم (هەستی مەزلۆمیتی) یە سکالای رەسمی و شەرعییە، قەناعەتکردنە بەو ئەلامی شەرعیانەی دەزگارەسمیەکانی کۆمەڵکاری، ئەمیر و دەستەئاراستەوانانی سەرکردایەتی، دەبێت ھۆشیار و لێھاتوو دادپەر وەر و حازم بن، بۆ ئەوێ کەس و نەزانیت مافی دەخوڕیت و خەڵکانیکی تر لەسەر حسابی مافی ئەم دەچنە سەر و تر.

ئەگەر ئاراستەوانان چارەسەریان دووجار بۆ کەسیک دانان لەسەر (چرپە چرپ) ی خۆی بەردەوام بوو، پێویستە سزا بدرێت، باشترین سزاش: ھینانە دواوە و ھەستانیتی. واللہ اعلم.

بیرخستەو ھەیکە لە سییرەو ھە:

۱- بوخاری و موسلیم لە قەتادەو ھە گێرنەو ھە: کە (صەفوانی کوری موحرز) فەرمووی: (کُنْتُ أَخِيًا بِيَدِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَأَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: كَيْفَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يَقُولُ فِي النَّجْوَى؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهِ كَفَّهُ يَسْتَرْهُ مِنَ النَّاسِ، فَيَقُولُ: أَيُّ عِبْدِي! تَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيُّ رَبِّ! حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ قَدْ هَلَكَ، قَالَ: إِنِّي قَدْ سَرَّتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَقَدْ غَفَرْتُهَا لَكَ الْيَوْمَ، قَالَ: ثُمَّ أُعْطِيَ كِتَابَ حِسَابِهِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُ، فَيَقُولُ: الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ^(۱)).

(۱) بوخاری (۶۹۸۶)، موسلیم (۴۹۷۸).

صه فوان ده فهرموئ: دهستم له دهستی ئیبنو عومه ردا بوو (خوا لیان رازی بیت) کابرایه ک هاته سه ر پ و لئی پرسی: چیت ده رباره ی (چرپه) له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستوو، که فهرموو بیستی؟ ئایا هه لویست له قیامه تدا به رامبهری چونه؟

فهرمووی: گویم لیبوو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: له رۆژی قیامه تدا خوی گه وره عه بدیکی موسولمانی نزیک ده کاته وهو، په رده ی ستری خوی به سه ردا ده دات، تا خه لکی نه بیینن (و ههستی پی نه کهن) پاشان خوی گه وره ئیعتیرافی به گوناچه کانی پیده کات.

پیی ده فهرموئ: فلان گوناخت بیر دیت؟

فلان گوناخی ترت بیر دیت؟ ئه دی گوناخی فلانیت بیر دیت؟

تا دان به هه موویاندا ده نیت، که دلیا ده بیت ئیتر قوتار بوونی زه حمه ته وحه تمه ن به فه تاره ت ده چیت، خوی گه وره پیی ده فهرموئ: من له دنیا دا بۆم پوشیت، وا ئیستاش لیت خۆش ده بم لیان، پاشان نامه ی کرده وه چاکه کانی ده ده نه ده ست (که نیشانه ی سه رفرازییه).

ئه مها کافرو دوو پرووه کان شاهیده کان لیان راست ده بنه وهو راده گه یینن که ئه مانه ئه وانه ن، که درۆیان وهل خوی په روه دگاری خۆیاندا ده کرد، ئه ری هه ی نه فرینی خوا له سته مکاران (نه فرین دوعای مه حرووم بوونه له ره حمه تی خوی میهره بان).

ئه مه حالی ئه و که سانه یه، که له کاتیکی لاوازی باوه رو زالبوونی هه واو هه وهس و شه یتاندا که وتوونه ته چرپه ی گوناخ و تاوان و، سه رپیچی پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ئه مها ئه و که سه ی (چرپه چرپ) ی کردۆته پیشه و خه ریکی فیتنه چیتی و دوو زمانیی و قسه هینان و بردنه، ئه وه خوا لاماندا له به هه شتی خوی گه وره

مه حرومه. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموئ: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ فَمًّا)^(۱).

واته: دووزمان ناچیتته به هه شته وه.

۲- ئیامی ئه حمهد له ئه بوکامل و ئه بوالبیعه وه، ئه وانیش له حمهادی کوری زهیدو ئه ویش له ئه ییبه وه، ئه میش له ئیبنومه سعوده وه (خوا لئی رازی بیت) ده گیریتته وه، که فهرموئ: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموئ: (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ أَجَلٌ أَنْ يُحْزِنَهُ)^(۲).

واته: که سئ کهس بوون، دوواتان پیکه وه به جیا (دوور له سییه م کهسه که تان) چرپه نه کهن، تا ده که ونه وه ناو خه لکی تر، چونکه ئه و رفتهاره سییه میان تووشی خه فته ده کات.

ئه وه ریگرییه له چرپه یه کی حه لال و قسه ی حه ق، ئه دی گوناح و تاوان و سه ریچی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ده بیت چهند سه خت و توند ری لئ گیرایت؟!

ئهم ریگرتن و به ره لهستی کردنه له دواندی ئه سپایی دوو کهسی و سئ کهسی، له بهر ئه وه یه: نه بیته مایه ی ترسنۆکی موسولمان له وتنی حه ق و بهرگریی له خوئ و هه لویستی ره وای خه لکی تر.

له لایه کی تریشه وه ریگرتنه له بلا بوونه وه ی گومانی بهد به یه کتر بردن و له قبوونی متمانه به یه کتری، ئه گهر چرپه ی خیره، خو ده بیت له بهر ژه وندی هه موو کۆمه لکارییه که دا بیت، ئه گهر ته نها له بهر ژه وندی چرپه کاراندا بیت خو ده بیت بهر ژه وندی تاکه کان به بهر ژه وندی گشتی کۆمه له که وه په یوه ست کرا بیته وه.

(۱) بوخاری (۵۶۲۵)، موسلیم (۱۵۴).

(۲) بوخاری (۶۲۹)، موسلیم (۲۱۸۴).

هینانه دیی ئامانج و مه بهستی کۆمه لکارییه که، هینانه دیی مه بهستی تاکه کانیشه، که له بهر خاتری خواو بۆ سه رخستنی دینه که و دیدو هه لۆیستی کۆمه له که یان بوونه ته ئه ندایی.

ئه م ئیسلامه مه زنه، ئاوا به ئایه تی قورئانه که ی خواو فه رموده ی جوانی پیغه مبه ره که ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه و نوخبه کاریگه ره به مه ستوولیه ته ی هینایه کایه وه.. هه ر ئه وه ش به رنامه ی په ره رده کردنه وه ی نه وه کانی تری ئیسلامه، له هه موو کات و شوینی کدا.

ئه م چرپه یه که ده بیته مایه ی خه م و خه فته و له قبوونی متانه ی نیوان موسوڵمانان شتی که و پرس و راویژی ته نهاو تاییه ت و نه یی شتی کی تره.

ئه م چرپه یه شتی که و رازو نیازو نه یی پاراستن شتی کی تره، ئه م چرپه یه شتی که و داپۆشینی عه یب و عاری موسوڵمانان شتی کی تره.

ئه م چرپه یه شتی که و پرسی ئه میرو سه رکردایه تی و بهرپرسیانی کاری ئیسلامی ده رباره ی که سه کان و هه لسه نگاندنیان شتی کی تره.. ئه و چرپه یه ی ریپینه دراوه ئه وه یه: که مایه ی خه مباریی تاکی موسوڵمانه و، هوکاری داپردا برکردنی ریزی موسوڵمانان و دزه کردنی نه یییه کانیان و هاوشیوه یه تی، که له گه ل زۆربوون و ته شه نه کردنی دا متانه نامینی، ئه ندامان ناویرن نه یی خویان یان ری کخستن و ئه میرو کۆمه له که یان لای ئه ندامانی تر بدرکینن، ئه مه ش دژوارو هه لته کینه.

خوای گه و ره له ره حمه ت و لوتفی خۆیه وه ئه و لایه نه ی بنپر کردووه، که شه ی تان کاریگه ریی له سه ر کۆمه لکارانی ئیسلامی دروست بکات، مه گه ر (بِإِذْنِ اللّٰهِ).

ئه مه متانه ی ناو ئه ندامان خویان ئه وه دراوه ته وه ده ست خویان.. ئه مه خالیکی گرنگه و ریسیایه.. هه ر وه کو، که خوای گه و ره به یینی داوه، که دینه که بپاریژی، به لام پاراستنی دینداریتی بهرپرستی دینداره کان خویانه.. ده فه رموی: من دینه که تان له دنیا دا بۆ ده پاریزم، بیخه م بن، به لام ئیوه خه می دینداریتی و سه ر

راستی و قیامه تی خۆتان له بهر بیټ: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾)
الحجر/۹.

ئه‌مما دینداریتی و ته‌قواکاری، ئه‌وه به‌پرستی خۆتانه: (وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾) الشمس/۱۰.

واته: ئه‌و که‌سه سه‌رفرازه، که نه‌فسی خۆی پالفته کردووه له گوناح شۆریویتییه‌وه،
ئه‌و که‌سه‌ش زه‌ره‌رمه‌ندو لیقه‌وماوه، که نه‌فسی خۆی به گوناح ره‌شکردۆته‌وه.
ئه‌و جا ده‌فه‌رموی: (وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ).

واته: ده‌ی سا با موسولمانه سه‌ر راست و دینداره چاکه‌کان، پشت به خوای
گه‌وره ببه‌ستن، خوا بیسه‌رو بینه‌رو به ئاگا و زانا و داناو به توانایه.

ئه‌وه‌تا خوای حازر و نازر، خوای ده‌سه‌لاتداری هه‌ر هه‌موو (وجود)، په‌یبانی
پاراستنی دینه‌که‌ی به موسولمانان داوه. به‌لام پاراستنی دینداریتی تاکه‌کان،
به‌پرستی خۆی تاکه‌کانه، ئه‌گه‌رچی ئه‌میشیان به بی مه‌ده‌دو یارمه‌تی خوای
گه‌وره، هه‌ر نابیت.

خوای زانای دیار و نادیار، خۆت ده‌زانی چه‌ند موحتاجی ئه‌و پاراستنه‌تین.

دەرسى پىنجەم

ئايەتى يازدەيەم :

(يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَأَفْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (۱۱).

واتە: ئەي ئەو كەسانەي باوەرتان ھېناوہ! ئەگەر لە كۆرۈ كۆبۈونەوتانداو لە خزمەت پىغەمبەرەكەي خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىتان وترا: كۆرەكە بەرفراوانتر بكەن، تا جىگاي ئىپاندارانى تىرش بىتتەوہ ، بەرفراوانترى بكەن، خواي گەورەش لە پاداشتاندا: جى و مەنزلى بەھەشتان بۆ فراوانتر دەكات، ئەگەر پىشتان وترا: مەرەخەس بن، ھەستەن و بەدەم فەرمانى خىرو چاكسازىتەنەوہ بچن.. خواي گەورە ئەو كەسانەتان، كە مل كەچ و گوپراپەلى فەرمانى خواو پىغەمبەرى خوايە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئەوانەشتان كە ئەھلى زانستى شەرەو شارەزاي دىنەكەيە، پلەو پاىەي بەرزو بالاىان پىدەبەخشىت، خواي گەورە شارەزاي كارو كەدەوہ كانتانە. (۱۱)

دواي بەشىك لە ئادابى دوان و دواندن، لىرەدا باس لە بەشىك لە ئادابى كۆر (مەجلىس) دەكات و، موسولمانان فىرى كۆمەلىك داب و ئادابى تر دەكات، تايەك يەك پىوہى پابەند بن، تا بىتتە سىماي كۆرۈ كۆمەلگەي موسولمانان و، بەشىك لە داب و نەرىت و بەھاو قىەمى كۆمەلايەتتىيان.

ئه‌میش هه‌ر وه‌ کو ره‌فتاره‌ کانی تریان په‌یوه‌ست ده‌ کاته‌وه به‌ هه‌ستی چاودیری
خوایی و هۆش له‌ به‌رپرسیتی ره‌فتار و فی‌ربوونی ریسای: (مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ،
فَهُوَ فِي نَفْسِهِ صَغِيرٌ، وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ عَظِيمٌ، وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَهُوَ فِي أَعْيُنِ
النَّاسِ صَغِيرٌ، وَفِي نَفْسِهِ كَبِيرٌ، وَحَتَّى لَّهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ أَوْ خِنْزِيرٍ).^(۱)

واته: هه‌ر که‌سیک له‌ به‌ر خاتری خوای گه‌وره‌ خۆی به‌ که‌م بزانی‌ت، خوای گه‌وره‌
پله‌و مه‌نزیه‌ی به‌رز ده‌ کاته‌وه، چونکه‌ ئه‌و که‌سه له‌ ناخی خۆیدا خۆی به‌ بچوک
ده‌زانی‌ت، به‌لام له‌ چاوی خه‌لکیدا گه‌وره‌یه.

هه‌ر که‌سیکیش ره‌فتاری لوتبه‌رزو مله‌وران به‌ بنوینیت، هه‌تمه‌ن خوای گه‌وره‌
ده‌یخات، چونکه‌ ئه‌و که‌سه له‌ چاوی خه‌لکیدا بچوکه، ئه‌ گه‌رچی له‌ چاوی خۆیدا
گه‌وره‌یه، ئه‌و که‌سه لای خه‌لکی زۆر له‌ سه‌گ، یان به‌راز سووک و بی‌پیز تره‌.

له‌م ئایه‌ته‌دا خوای گه‌وره‌، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ موسوڵمانان بانگ ده‌ کات، له‌ قورئاندا
نزیکه‌ی (نه‌وه‌د) جار بانگه‌وازی تاییه‌ت به‌ موسوڵمانان به‌و شیوازه‌ هاتووه‌.

ئینبوعه‌ بباس (خوا لێیان رازی بیت) ده‌فه‌رموی: که‌ گویت له‌ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا) بوو، دڵ و هۆشی به‌دری، چونکه‌ بۆ فه‌رمانیکی تاییه‌ت بانگ ده‌ کات..
خوای گه‌وره‌ نافه‌رموی: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْرُقُوا) ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان
هیناوه‌ مه‌دزن، چونکه‌ ئه‌وه به‌لگه‌ نه‌ویسته، که‌ موسوڵمان نابیت سامانی خه‌لکی
تر نه‌ به‌ دزی و نه‌ به‌ هیچ ریگایه‌کی تری ناهه‌ق بخوات. که‌سیک دینه‌که‌ی قبول
بووبیت و پێوه‌ی پابه‌ند بووبیت چۆن دزی ده‌ کات؟! خوای گه‌وره‌ ئیمانداره‌ کان بۆ
کاری تر بانگه‌یشت ده‌ کات. وه‌ کو:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ) البقرة/ ۱۵۳.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) البقرة/ ۱۷۲.

(۱) طه‌ به‌رانی: المعجم الأوسط (۸۳.۳) شیخی ئه‌لبانی (رحمه‌ الله) له‌ (صحيح الجامع/ ۶۱۶۲)
و(سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۲۳۲۸) دا ده‌فه‌رموی: سه‌ حیه.

(يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ) النساء/ ۷۱ .

(يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ) الانفال/ ۲۴ .

(يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا) الاحزاب/ ۴۱ .

(يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) محمد/ ۳۳ وه ههروه ها..

لیره دا ده فهرمووی: نهی تهو که سانه ی باوه پرتان هیناوه! نه گهر پیتان وترا: کو ره که بهر فراوانتر بکه ن (وجی بی که سانی تر بکه نه وه) بهر فراوانی بکه ن، خوی گه وره ش جی بی بهر فراوانتان لای خوی بو مسو گهر ده کات.. نه مه پاداشته له جو ری به خشینه که، له جو ری ره فتاره که، که له بهر خاتری خوی گه وره نه نجام دراوه، ده بینیت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له زور شوینی تر دا نه مه پوون ده کاته وه، که ری سایه کی خوی به که پاداشت له توخم و جو ری ره فتاره که یه (الْبَزَاءُ مِنْ جِنْسِ الْعَمَلِ) په نده کوردی به که ش له م سهر چاوه وه یه، که ده لی: (ههرچی بچینیت ههر نه وه ده دوور یته وه).

ده بینیت بو ره فتاری چاکه و خیر ده فهرمووی: (مَنْ بَنَى مَسْجِدًا بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ)^(۱).

واته: ههر که سیك مزگه وتیك بو خوی گه وره دروست بکات، خوی گه وره له به هه شتدا، خانویه کی بو دروست ده کاته وه، یان فهرمووده ی: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)^(۲).

واته: ههر که سیك کاره ساتیک له کاره ساته سه خته کانی دنیا له سهر موسولمانیک سووک بکات، خوی گه وره کاره ساتیکی سه خت له کاره ساته سه خته کانی قیامه تی له سهر سووک ده کات.

(۱) بوخاریی (۰.۴۵)، موسلیم (۵۳۳).

(۲) بوخاریی (۲۴۴۲)، موسلیم (۰.۲۵۸).

هەر که سینک بارگرا نییه ک له سهر گیرۆده یه ک سووک بکات، خوای گه ورهش بارگرانی دنیاو قیامه تی له سهر سووک ده کاته وه.

هەر که سینک عه یب و عاری موسولمانیک داپۆشیت، خوای گه ورهش له دنیاو قیامه تدا عه یب و عاری داده پۆشیتته وه.

هەر که سینک له یارمه تی و هاریکاریی برا که یدا بیّت، خوای گه ورهش له یارمه تی و هاریکارییی ئه ودا ده بیّت.

ده شبینیت، که بهرام بهر رهفتاری خراپهش ده فهرمووی: (إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا).^(۱)

واته: خوای گه وره ئه شکه نجه ی ئه و که سانه ده داته وه، که له دنیا دا ئه شکه نجه ی خه لکی ده ده ن.

هۆی هاتنه خواره وای نایه ته که

ابن کثیر (رحمه الله) له (قه تاده) وه نه قلی کردووه، که فهرموویه تی: (کاتیک یاوه ران بۆ زیکری خوای گه وره، له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بوون، زۆرجار له بهر زۆریی ژماره یان و تهنگی جیگا که، شوینی که سی تر نه ده ما! بۆیه هه یانبوو هه زی نه ده کرد زۆتر بین، تا جیی پی ناره حهت نه بیّت. ئیتر خوای گه وره ئه م فهرمانه ی پیدان و ئه و پا داشته شی بۆ دیاری کردن).

له (موقاتیلی کوری هه یانیش) وه، که پیشه وای ئه هلی تهفسیره ده گیریتته وه، که فهرمووی: (كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الصُّفَّةِ، وَفِي الْمَكَانِ ضِيقٌ وَذَلِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكْرِمُ أَهْلَ بَدْرٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، فَجَاءَ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ وَقَدْ سَبَقُوا إِلَى الْمَجْلِسِ، فَقَامُوا حِوَالِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَرْجُلِهِمْ يَنْظُرُونَ أَنْ يَوْسَعَ لَهُمْ فَلَمْ يُفْسَحْ لَهُمْ، وَسَقَّ ذَلِكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى

(۱) موسلیم (۷۳۴)، ئه بوداود (۳.۴۵)، ئه حمه د (۱۴۹.۶)، به یه یقی (السنن الکبری/ ۱۸۱۶۴).

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ مِنْ غَيْرِ أَهْلِ بَدْرٍ: قُمْ يَا فُلَانُ وَأَنْتَ يَا فُلَانُ. فَأَقَامَ مِنَ الْمَجْلِسِ بِقَدَرِ النَّفَرِ الَّذِينَ قَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى مَنْ أُقِيمَ مِنَ مَجْلِسِهِ، وَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَرَاهِيَةَ فِي وُجُوهِهِمْ، فَقَالَ الْمُنَافِقُونَ لِلْمُسْلِمِينَ: أَلَسْتُمْ تَزْعُمُونَ أَنَّ صَاحِبَكُمْ يَعْدِلُ بَيْنَ النَّاسِ؟ فَوَاللَّهِ مَا عَدَلَ بَيْنَ هَؤُلَاءِ قَوْمٍ أَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ وَأَحْبَبُوا الْقُرْبَ مِنْ نَبِيِّهِمْ، أَقَامَهُمْ وَأَجْلَسَ مَنْ أَبْطَأَ عَنْهُمْ مَقَامَهُمْ! فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ).

واته: پوژنی ههینی بوو، که ئەم ئایه ته هاته خواره وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له (صوففه) بوو یاوه رانیکی زوری له خزمه تدا بوون، شوینه کهش تهنگه بهر بوو، عاده تیشی وا بوو: ریزی یاوه رانی ئه هلی (به در) زیاتر ده گرت وه ک له موهاجیران و ئه نصار، به لام له و کات و شوینه دا، خه لکیکی تر زوتر له خزمه تیدا دانیشن و جیی خویان گرت.

که سانیک له ئه هلی (به در) ته شریفیان هیناو سلاویان له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد.

وه لامی سلاوه کهی دانه وه، ئه و یاوه رانه ش، که دانیشن بوون وه لامی سلاوی به دریه کانیان دایه وه (بیته وهی شوینیان بو چۆل بکه ن) پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههستی کرد، که هه ز ده که ن دابنیشن، بویه فره مووی: (قم یا فلان وانت یا فلان.. فلان کهس تو ههسته و فلانی توش ههروه ها.. به قه دهر ژمارهی به دریه راوه ستاوه کان له مانی ههستان، ههستیراوه کانیش پییان ناخوشبوو.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههستی به پیناخوشیه کهیان کرد، له دهر وهش چهند که سیك له دوو پرووه کان که وتنه بۆله بۆل، ده یانوت: مه گهر ئیوه نالین هاوړیکه تان (مه بهستیان پیغه مبهری خوا بوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دادپه روه ری له نیوان خه لکیدا ده چه سپینیت؟!

(والله) نه مانینی دادپه روه رانه له گه ل دانیشن ووه کاندرا ههفتار بکات، خه لکانیک پیشتر هاوون و جیی خویان گرتووه و ئه وانیش هه زیان به نزیکیی پیغه مبهره کهیان

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههیه، که چی ئەوانی ههستان بۆ کهسانیك که خویان درهنگ هاتوون.

ئەمە گەیشتهوه به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆیه فهرمووی: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا فَسَحَ لِأَخِيهِ) ^(۱).

واته: رهحمه تی خوا له و کهسه بیت، که جی بۆ براکهی ده کاتهوه.

ئیتیر زۆریان خیرا ههستانه سه ر پێ، تا جی بۆ براکانیان بکه نه وه (و بهر ئەو دوعای رهحمه ته بکه ون)، ئیتیر ئەم ئایه ته ئەو کاته هاته خواره وه.

که وابوو ئاراسته کهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ئایه ته کهی خوای گه ورهش لایه نگرپی بوو، ئەم ئەده بهیان له ناو موسولماناندا کرده داب و نه ریت، که کۆری خویان به رفراوانتر بکه ن و، جی بۆ کهسانی تازه هاتووی مه جلیسه کانیا بکه نه وه:

۱- ئەمە یه کیکه له ئادابی کۆرو مه جلیسی موسولمان.

۲- که سی تازه هاتوو بۆ مه جلیس له و شوینه دا داده نیشت، که به تاله، له هه ر کوی کۆره که دا بیت، چونکه ئەوه ئەو رهفتاره یه، که یاوه ران له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فیر بوو بوون.

جابر ی کوری سه موره (خوا لپی رازی بیت) ده فره مووی: (كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي). ^(۲)

واته: که ده هاتینه خزمه ت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه ر یه که مان له و شوینه دا داده نیشت، که کۆتایی مه جلیسه که بوو..

(۱) له ته فسیری ئیبنوکه ثیر هوه/ لیکدانه وهی هه مان ئایه ت.

(۲) ترمذی گپراو پتیه وه و شیخی ئەلبانی له (صحيح سنن الترمذي) و (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۳۳) دا به سه حیجی ناساندوه.

۳- پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که له شوینیک دادەنیشت، به‌رده‌وام سه‌یدنا ئەبۆبه‌کری صدیق (خوا لئی رازی بیّت) لای راستی پیروزی و سه‌یدنا عومهری کوری خه‌تتاب (خوا لئی رازی بیّت) لای چه‌پیه‌وه له خزمه‌تیدا ده‌بوون، سه‌یدنا عوسمان و سه‌یدنا (عه‌لی)ش (خوا لییان رازی بیّت)، چونکه نوسه‌رانی وه‌حی بوون له‌به‌ر ده‌ستیدا له‌خزمه‌تیدا ده‌بوون.

وه‌کو ئیمامی موسلیم ریویه‌تی کردووه: هه‌ر جه‌نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوی جی بۆ دیاری کردبوون، له‌هه‌ر شوینیکی تریش دابنیشتایه، هه‌ر ده‌یفه‌رموو: (لَيْلِي مِنْكُمْ أَوَّلُ الْأَحْلَامِ وَالنَّهْيَ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ).^(۱)

واته: با پیاوماقۆل و به‌هۆش و زرنکه‌کانتان له‌نزیکه‌مه‌وه بن، پاش ئەوان ئەوانه‌ی دوا‌ی ئەوان، پاشان ئەوانه‌ی دوا‌ی ئەوان (به‌پیی پیاوماقۆلی و هه‌لکه‌وته‌یی و ده‌رکه‌وته‌ییان).

هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌ش بوو که‌سانیکی له‌مه‌جلیسه‌که‌ی خۆی هه‌ستاند، بۆ به‌درییه‌ به‌ریزه‌کان..

هه‌میشه‌ ده‌یخواست ئەو زرنکه‌ و به‌هۆشانه‌ له‌خزمه‌تییدان و، لیوه‌ی نزیکتر بن تا ئا‌راسته‌کانی پۆشن و پاشکاوانه‌ وه‌ر‌بگرن، چونکه ئەوانه‌ ده‌یانگه‌یاندوه‌ به‌خه‌لکانیکی تری پشت‌خۆیان.

ئهمه‌ش دیاره‌ به‌لگه‌یه، که له‌کۆری ئیمه‌ی موسولمانیشدا، که‌زاناو شه‌رعناس و ئەمیره‌ و فرمانده‌و پیاوماقۆله‌ کانمان دانیشتن، ده‌بی که‌سانی زرنکه‌ و هه‌لکه‌وته‌ له‌نزیکیانه‌وه‌ دانیشن.

ئهمه‌ چینایه‌تی نییه، چونکه‌ خاوه‌ن‌هۆش و زرنکه‌ و زیره‌که‌کان، ده‌شیت له‌چینی هه‌ره‌هه‌زاری کۆمه‌لگه‌که‌ بن، به‌لام‌شایانی ئەو جیگایه‌ن.

ئەمە بۆ ئىمام و ئەمىرو ھاوشىوھيان سووننەتە، كە نوڭزىيان بە ئىمامەت بۆ كەسانىكى تر دە كرد، ئەوانەى راستەو خۆ لە پشتيانەو دەبن، ھەلكەوتەو ھافز قورئان و شەرئەس و كەسايەتییە ئىسلامىيە كان بن..

ئىبنومەسعود (خوالى پازى بىت) دەگىرپتەو: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُ مَنَاكِبَنَا فِي الصَّلَاةِ وَيَقُولُ اسْتَوُوا وَلَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ لِيَلْنِي مِنْكُمْ أُولُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ^(۱).

واتە: كە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رىزى دە كردين (لە پشتىەو بۆ نوڭزى جەماعەت) شانمان رىكدەخست (تائاستى يە كترىن بۆ ئەوەى رىزە كە رىك و راست بىت)، ئىنجا دەيفەرموو: رىك راوەستن، ناكۆك مەبن دەنا ناكۆكىە كانتان دەكەوتە دۆ و دەروونتەنەو، باپىاو ماقول و ھەلكەوتە كانتان نزيكتىن لىمەو، پاشان ئەوانى دواى ئەو، پاشانى ئەوانى ترى دواى ئەمان.

جا ئەگەر ئەمە لە نوڭزدا بوويىت ھەتمەن لە كۆرى ئاساييدا ئەم داب و نەرىتە زياتر رەچاو دەكرىت، سووننەتەو زەرووريشە كە لە نوڭزى جەماعەتدا، يان لە مزگەوت، چەند جىگايەكى راستە و خۆى پشت ئىمامە كە بۆ شەرئەزان و قورئانەوان و داعىيە كان بىت، چونكە ھەلەى ئىمام باشتەر راست دەكەنەو و بۆشى دەبنە (ئىمامى ئىحتىيات).

۴- نەھىشتنى كەلپن لە رىزو كۆرى موسولماناندا، ھەندىك لە زانايان دەفەرموون: ئەمە لە نوڭزو غەيرى نوڭزدا ھەروايە، لە نوڭزدا بىگومان، دەبىت مادام نوڭزى جەماعەتە، رىزە كان پروسفت بن، نەك شاش و لىك دوور، ھەروەھا نابىت نىوان لە رىزە كاندا ھەبىت، سووننەت وايە، كە پەنجەى پىيان بە پەنجەى پىي يە كترىيەو بنىن، ھەروەھا شانيان لە دانىشتنى كۆریشدا سووننەتە لىك نزيك و بە تەنىشت يە كترىيەو دانىشن، پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيفەرموو (أَقِيمُوا

(۱) موسليم (۴۳۲)، ئەبوداودو (۶۷۴). نەسائى (۸۰۷)، ئىبنوماجە (۹۷۶)، بەھىقى (۵۰۳۸)، ئەھمەد (۱۶۶۵۳).

الصُّفُوفَ، وَحَادُوا بَيْنَ الْمَنَاقِبِ، وَسُدُّوا الْخَلَلَ، وَلِينُوا بِأَيْدِي إِخْوَانِكُمْ، وَلَا تَدْرُوا فُرْجَاتٍ لِلشَّيْطَانِ، وَمَنْ وَصَلَ صَفًّا وَصَلَهُ اللَّهُ، وَمَنْ قَطَعَ صَفًّا قَطَعَهُ اللَّهُ.^(۱)

واته: ریزه کان ریځخه، شانتان راستی یه کتیری بیت، که لینی نیوانتان پر بکه نه وه، ناسان و نه رم و نیان به ده ست براکانتانه وه بچن، (که ریځکتان ده که ن یان راتان ده کیشن بو پر کردنه وهی که لینی ریزه کان) که لین (بوشایی) بو شهیتان مه هیلنه وه (تا نه خزیته نیوانتانه وه). هر که سیځ ریزیځ ته کمیله بکات (به یه کتره وه په یوه ستیان بکات) خوی گه وره به خویه وه په یوه ستی ده کات، هر که سیځ بوار بخاته نیو ریزه کانه وه خوی گه وره ش بوار ده خاته نیوان خوی و نه وه که سه وه.

۵- نابیت له نیوان دوو که سدا دابنیشیت، پیش نه وهی داوای مؤله تیان لی بکات، ده بی دوا کردنی مؤله ته که، خویان رازی بن، چونکه له وانه یه نه وان پیکه وه دانیشتوون، تا قسه ی تاییه تی خویان پیکه وه بکه، یان یه کیکیان پیو یستی به وی تریان هه بیت یان هوی تر.

ئیامی نه حمه د به سه نه ده وه له (عبدالله ی کوری عه مر) وه (خوا لیان رازی) بیت ده گپ رپته وه، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (لَا يَجِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا).^(۲)

واته: ناشیت کابرا بچپته نیوان دوو که سه وه، مه گه به ره زامه ندیی هه ردو وکیان. - هر له ثایه ته که دا دوا ی نادابی کوړو به رفراوانکردنی مه جلیس و، جیکردنه وه بو هاتوانی نوی، فه رمانی نه وه به موسولمانان ده دات، که دانیشتن نه که نه پیشه و بیکارانه بو کات به سه ر بردن کوړ نه گرن. ده فه رموئ: (وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَانْشُرُوا)

(۱) نه بوداود (۶۶۶) نه لبانی رحمه الله له (صحيح الجامع الصغير/۲.۶۷) دا به سه حیجی ناساندووه.

(۲) نه بوداودو (۴۸۴۵). ترمذی (۲۷۵۲)، به یه یقی (۵۷۵۶)، نه حمه د (۶۹۶).

واته: ئە گەر پیتان وترا: ههستن به دەم کاری خێرهوه بچن راپه پرن و بچن.

موقاتیل دهفه رموی: ئە گەر بانگهێشتی نوێژ کران ههستن به دهنگیهوه بچن.

ئیبنوعه بیاس و حهسه نی به سیری دهیانفه رموو: ئە گەر پیتان وترا: بۆ جیهاد لێپرین، راپه پرن و به دهنگیهوه بچن. به لام دیاره، که (کاری خیر) نوێژو جیهاده کهش ده گریتهوه، بۆیه دهشیت مه بهست له پره ئایه ته که: به دهنگیهوه چوونی هه موو کاریکی خیر بیت (والله اعلم).

عبدالرحمانی کوری زهیدی کوری ئەسڵه م دهفه رموی: که یاهوهران له خزمهت پیغه مبه ری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بوون، هه ر یه که یان هه زی ده کرد خوی کۆتا کهس بیت، که له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه ره خهس ده بیت و کۆره که ی جیده هیلت.. ئە مهش بۆ پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر جار ده بووه مایه ی سه ختکاری، چونکه ده یخواست بچیته کاری تری، یان ته شریف بیاته وه بۆ ماله وه، یان له و ماله یه وه بچیته مالیکی تری، یان بۆ کاریکی پیویستی خوی.

بۆیه لێره دا خوی گه وه ئە ده بیکی تریان فیرده کات، که دهفه رموی: (وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا) ئە مهش وه کو ئایه تی (وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَاَرْجِعُوا) النور/ ۲۸ ئە گەر له ده رگای مالیکتان دا (۳ جار) و نه یان کرده وه بگه رینه وه، ئە گەر پیتان وتن: ببورن کاته که، یان دۆخه که مان گونجاو نییه بگه رینه وه، یان جاریکی تر وه رنه وه، بگه رینه وه.

دوا به دوا ی ئەم ئادابانه، که هه ندیک له دلدا قورس ده بن، به تایبه تی لای نه و موسو لمان، که به لایه وه که مییه، که خوی گه وه یه که سه ر ئە وه فی ر ده کات، که ئەم ره فتاری خۆ به که مترزانییه، که له بهر خاتری خوایه پاداشتی بهرز بوونه وه ی پله و مه نزله ی لای خوی گه وه ی هیه، هه ر وه کو پله و مه نزله ی ئیئانداره پیاو چاکه کان و، ئە هلی زانستیه شه رعیه یه کانی خواناسیی و خوا په رستییی، وه ک دهفه رموی:

(يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ)

واته: ئەوانەتان، کە ئەهلی زانستی شەرعه و شارەزای دینه کەیه، خوای گه‌وره پله‌و پایه‌ی به‌رزو بالایان پێده‌به‌خشیت.

خوای گه‌وره به‌ موسولمانان ده‌فهرموئ: کە وا نه‌زانن هه‌ستانی کەسیکتان بۆ هاتووێه کی نوێی کۆرتان، یان جێکردنه‌وه‌ی به‌ جێی ته‌نگ کردنه‌وه‌ی خۆی، کەمیی و ماف له‌ ده‌ستدانتانه! نا، ئەوه‌ لای خوای گه‌وره‌ پاداشتی زۆره، جووری پاداشته‌کەش ئەوه‌یه: کە پله‌و مه‌نزله به‌رز ده‌کاته‌وه.

ئەم پاداشته‌ گ‌رنگ و مسو‌گ‌ره‌ هه‌تمه‌ن ده‌بیته‌ سوکنایی دڵ و هانده‌ری زیاتری خۆبه‌کەم زانین، به‌لێنی خوای گه‌وره‌ش، هه‌تمه‌ن راست و به‌جێیه، ده‌ی سا به‌ خوا هه‌قه بۆ مندالێکیش به‌ پێوه‌ بوه‌ستین، چ جای پیاو چاک و زانا.

له‌ کۆتاییشیدا ده‌فهرموئ: (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) خوای گه‌وره‌ پسپۆره، زانایه، شارەزایه، به‌ ئاگایه و ره‌فتارو هه‌لوێسته‌کانتان بۆ تۆمار ده‌کات و، پاداشتی ته‌ئکیدیشتان ده‌داته‌وه.

سه‌یدنا عومه‌ری کوری خه‌تتاب (خوا لێی رازی بیته)، نافیعی کوری عبدالحرثی کردبوو به‌ والی له‌ ناوچه‌ی (عه‌سه‌فان). جارێک له‌ مه‌دینه‌ تووشی (نافیع) بوو، پێی فهرموو: خۆت هاتوویت، کیته‌ له‌ شوینی خۆت (به‌وه‌ کیلی والی) داناوه‌؟

فهرمووی: ئیبنوئه‌بزام داناوه‌.

پرسی: ئەم ئیبنوئه‌بزایه‌ کییه‌؟

نافیع عه‌رزی کرد: له‌ مه‌والیه‌کانی خۆمانه‌.

سه‌یدنا عومه‌ر فهرمووی: مه‌والیه‌کت کردووه‌ به‌ والی به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌وه‌؟

عهرزی کرد: ئەه ی ئەمیری موسولمانان، ئیبنوئەبزا قورئانخوینەو شارەزای میراتەو داوەر (قازیی) یه، (قَالَ عُمَرُ أَمَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ).^(۱)

واته: سەیدنا عومەر فەرمووی: پێغه مبه‌ره که تان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: خوای گه‌وره به‌م قورئانه خه‌لکانیک به‌رز ده‌کاته‌وه، خه‌لکانیکی تریشی پێ نزم ده‌کاته‌وه.

فەرمووده‌ی تریش له‌م باره‌وه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاریی موسلیمدا زۆرن (والحمد لله).

چه‌ند خالێک بۆ سه‌رنجدان :

۱- له‌ فەرمووده سه‌حیحه‌ کانه‌وه ئەو ئەده‌به‌ هاتوو، که‌ که‌س بۆی نییه‌ یه‌کی‌کی‌ تر هه‌ستینیت، که‌ دانیشتوووه‌و خۆی بچیته‌ شوینی.

وه‌ کو، که‌ پێغه‌ مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی: (لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ).^(۲) ئەوه‌ی، که‌ پێغه‌ مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمانی به‌ چه‌ند که‌سی‌کی‌ دانیشتوو کرد بۆ به‌درییه‌ کان هه‌ستن، که‌ به‌ پێوه‌ بوون، ئەمه‌ چه‌ند شتێک روون ده‌کاته‌وه:

أ- ئەوی فەرمان به‌ هه‌ستانی هه‌ندیک که‌سی‌ دانیشتوو بۆ تازه‌ هاتووی ریزدار ده‌کات، ئەمیر و سه‌رکرده‌ کانن، چونکه‌ ئەوان هه‌موو که‌ سایه‌ تیه‌ کان باشتر ده‌ناسن و ریزیان زیاتر ره‌چاو ده‌کن.

ب- کابرای هاتوو بۆی نییه‌ که‌سی‌ک هه‌ستینیت، به‌لکو هه‌ر به‌ پێوه‌ ده‌مینیت تاجیی بۆ ده‌کریته‌وه.

(۱) موسلیم (۱۳۵۶)، ئیبنوماجه (۲۱۴)، داریمی (۳۲۷)، ئەحمه‌د (۲۳۳)، سه‌حیحی ئیبنوحیبیان (۷۷۹).

(۲) بوخاریی (۵۹۱۵).

ت- ئەمىرو سەرکرده و پيشه‌واو شه‌رعناس، که کهسیک بۆ هاتوویه کی ریزدار هه‌لده‌ستین، له لایه‌که‌وه تیی راده‌بینن، که ئەو فه‌رمانه‌ی به‌سه‌ردا بکه‌ن، له لایه‌کی تریشه‌وه ده‌شیت له هه‌لۆیستی تردا ره‌چاوی کردییت و، وه‌کو ده‌وتریت به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه‌تی.

۲- ئەم جی‌کردنه‌وه‌یه، جی‌کردنه‌وه‌یه له دڵ و ده‌رووندا، زیاتر له جی‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته، خۆ به‌پێوه‌ش بی‌ت هه‌ر به‌ئاماده‌بووی کۆره‌که‌هسیبه‌و، زانست و خێرو به‌ره‌که‌تی کۆره‌که‌ی پێ ده‌پریت، به‌لام بی‌گومان جی بۆ کردنه‌وه، یان جی بۆ چۆل کردن بۆی، ریزی زیاده‌و قه‌در زانیه‌، که کاریگه‌ریی ئیجابی ده‌روونی دروست ده‌کات، زیاتر له کاریگه‌ریی سلبی، که قسه‌و قسه‌لۆک و تیروتوانج دروستی ده‌کات.

۳- ئەمیر دل‌خۆش ده‌بی‌ت، که ده‌بینیت دانیشتوو جی بۆ تازه‌هاتوو چۆل ده‌کات یان جی بۆ ده‌کاته‌وه، تازه‌هاتووش پێی خۆشه‌به‌پێوه‌بی‌ت، وه‌که‌له‌وه‌ی جی یه‌کیکی دانیشتوو بگریت، یان ته‌نگی بکات، چونکه‌ره‌زامه‌ندیی و براهه‌تی و خۆشه‌ویستی سروشتی له‌شوینکه‌وتوو‌ه‌کان ده‌بینیت، ئەگه‌ر نه‌یینی، ناچاری فه‌رمان کردنه‌که‌ ده‌بی‌ت و، ئەوانیش هه‌موو گوپراه‌ل ده‌بن.

ئەم ئەده‌ب و ره‌فتاره‌ له‌دانیشتوو تازه‌هاتووی به‌پێوه‌جوانتره‌وه‌که‌له‌هه‌نگاو هه‌له‌پنانه‌وه‌ی تازه‌هاتوو و خۆ خزانده‌نیوان، یان له‌به‌رده‌مدا دانیشتن، یان ره‌فتاری تری هاوشیوه‌، که‌توو‌ره‌ده‌کات و دۆستایه‌تی توندوتۆل ناکات.

۴- چه‌ند جوان و سازاوو کاریگه‌ره‌که‌ئایه‌ته‌که‌- که‌ئه‌ده‌بی دانیشوو‌ه‌که‌وه‌هاتوو‌ه‌که‌ی بۆ کۆری زانست و فی‌ربوون باس کردوو‌ه‌، که‌ره‌فتاری ئیماندارانه‌ده‌نۆین- پرونی کردۆته‌وه‌، که‌له‌پاداشتیدا شایانی ریزداریی و پله‌به‌ریی لای خوای گه‌وره‌ده‌بن. ئایه‌ته‌که‌به‌ (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا) -ه‌، که‌له‌لایه‌نی ده‌روونی و ئیمانیه‌وه‌ئاماده‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی فه‌رمان و پابه‌ندبوون به‌ئه‌ده‌به‌که‌یان ده‌کات، شوین و هۆکاری ئاماده‌بوونه‌که‌، کۆری زانست و فی‌ربوونه‌، که‌دانیشتوو تازه‌هاتوو وه‌کو یه‌که‌موحتاجن پێی.

که وابوو: دانیشتوو که به پالنه ری ئیمانی و هاوخمیی، ده بیّ حز بکات
هاتوو که ش فریا که ویّت و جیی هه بیّت، تا له زانست و خیر و به ره که ته که مه حرووم
نه بیّت.

تازه هاتوو که ش ریژی هیممهت به رزی دانیشتوو که ره چاو ده کات، که وه کو
ئه م نه بووه، پیش ئه م ده سته رداری کاره که ی بووه و خوی گه یاندو ته کو ره که.
ئه مه که دوا که وتوو، ئه گهر جیگاشی بۆنه کریتته وه، ده بیّت به لایه وه ئاسایی
بیّت به تایبه تی، که جی نه ماوه. ئه م ئیمان و ئه ده ب و فیروونه، هه ر بۆ پله به رزی
لای خوی میهره بان و بالایه. سبحانه.

ئاوا ئه م قورئانه، ئه م په یامه نایابه، ئه م ئاراسته بیوینه یه، به ئایه تیک ئاراسته ی
ئیمان و ئاداب و هیممه تی فیروازی و، ئومید گه شی به پاداشتی خویی
ده چه سپینیت.

هه مووی له واقعی کۆمه لیک مرقفی نوخه دا، له موسولمانانی هیدایه ت دراوو
دینداردا، ده کاته ره فتاریکی سروشتی سووک و ئاسان، بیته وه ی پیوستی به
دارشتنی یاسای ئه ته کیت و ته که لووف و چاودییری کردنی شیوازی راهه راندن و
موحاسه به کردنی تییدا بیّت.

ئایەتی دوازدهیه م و سیزدهیه م :

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾) ءَاشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُودِكُمْ صَدَقَتٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾).

واتە: ئەى ئەو كەسانەى باوەرپەتەن هەنابو! ئەگەر وىستان بە تەنهاو بە چرپە لەگەڵ پىغەمبەرى خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدوین، دەبێت پىشتەر خىرو خىراتىك بکەن (تا شىاوى ئەو رەفتارەتان بکات و بىیتە ماىەى پاکبۆنەوہى دینداریتان) ئەگەر هەژارو دەسکورتە کانتان وىستیان بە چرپە لەگەڵیدا بدوین و توانای خىرو خىراتە کەیان نەبوو، قەیدى نبیە، با بى خىرو خىرات بچنە خزمەتى و بە چرپە لە خزمەتیدا بدوین، (ئەم حوکمە دواى نەسخ بۆو، وەکو دواتر باسى دیت) خواى گەورە لیخۆشبوو بە بەزەبیە. (١٢) چما لە هەژاریى و دەسکورتیتان دەترسان، کە ئەم حوکمەتان بە لاوہ قورس بوو؟

دەى سا وا خواى گەورە لە سەرى سووک کردن و هەر لاىبەردو لەوانەشتان خۆشبوو، کە گومانى خراپیان برد، نوێژە کانتان بکەن و زە کات بەدن و گوێراپەلى

خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی بن (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خوای گه وره شاره زایه به و ره فتارو گوفتارو کردارانه ی ده یکه ن. (۱۳)

ئه م دوو ئایه ته ش، باس له ئه ده بیکی تری یاوه ران ده کات، له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به پیی سروشتی گشتی خه لکی و، پیشه و او رابه رو سه رو ک.

خه لکی هه ز ده که ن، ئاراسته و راویژو وه لامی تاییه ت به خو یان، له گه وره پیاوانه وه راسته و خو له خو یانه وه وه ربگرن.

به هه زاران که سیش هه ن کات و ماندوو بوونی ئه و گه وره پیاوانه ره چاو ناکه ن، هه ر یه که یان وا ده زانی هه ر خو ی داوای کاتی تاییه تی کردوو!

دیاره له سه رده مانی گه وره ی سه روه ران و پیشه وای رابه ران پیغه مبه ره که ی خواشدا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر وا بووه، که سانیکی زور هاتوونه ته خزمه تی و کاتی تاییه تیان بو راویژو پرسیارو چاره سه ری کیشه کانیا ن خواستوو.

کاتی جه نابیشی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه ر کاتی خو ی و مال و مندالی نه بوو کاتی ئوممه ته که ش بوو، خوای گه وره خواستی وابوو یاوه ران فیری ئه ده بیکی تر بکات، که چۆن ریژی کاتی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گرن و دوخ و حاله تی ره چاو ده که ن.

فه رماییدا، که هه ر که سیکتان ده تانه ویت کاتی تاییه تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بگری و، به (چرپه) پرسیارو راویژو کیشه ی خو ی لابس بکات، ده بی پیش چوونه خزمه تی، سه ده قه (خیر و خیراتیک) بکات، تا له لایه که وه بیته مایه ی پالفته بوون و گونا ح هه لوهرینتان، له لایه کی تریشه وه لایه قی ئه وه تان بکات، که بچه خزمه تی و چوونه که به خواپه رستی بزانن و، بشیته مایه ی یارمه تیدانی هه ژارو ده ستکورته کانتان.

ئه مه به گشتی بو ده و له مه نده کان بوو، که ده خوازا له زور ریگاوه یارمه تیدانی هه ژارانیا ن لا بیته بواری مه لو کردنی زه خیره ی قیامه ت، ئه و که سانه ش، که نه دار

بوون، خوی گه‌وره فەرمووی: خۆتان تەسلیم بە میهرەبانی خوی گه‌وره بکەن، کە هەم لێخۆشبوو و هەم بە بەزەییە: (فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) پاشان، کە کاتەکانی جەنابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باشتەر ریکخراو ئەو قەرەبەلغییە جاران کە مەتر بوو، خوی گه‌وره لە رووی گلەیی ناپاستەوخۆو، بە دەولەمەندەکانی فەرموو: چەا ترسی ئەوەتان لا دروست بوو، کە بۆ هەر چرپە و رازو نیاز درکەندنیکتان لە خەمەت پیغەمبەری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خێروخیراتیک بکەن، خەمی ئەوەتانە پارەو سامانتان کەم بێتەو؟!

پاشان حوکمەکی لەسەر لابردن و، داوای خواپەرستی نوێژو زەکات و گوێرایەلی و ملکەچی فەرمانی خواو پیغەمبەرەکی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لیکردن: (فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ).

ئەهلی تەفسیر دەفەرموون: کە یە کەمین کەس و کۆتا کەس کە خیراتی بۆ راز دەرکەندنی لای جەنابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد: سەیدنا عەلی کۆری ئەبو تالیب بوو (خوا لێی رازی بێت)، بەلام هەموو یاهەرانی پێ پەرەردە کرد.

(موجاهید)ی موفەسسیر دەفەرمووی: نەهی لە یاهەرەران کرا، کە تا سەدەقەیه‌ک نە کەن، نابێت بە تەنها لە خەمەت پیغەمبەری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدوین.

عەلی کۆری ئەبو تالیب (خوا لێی رازی بێت)، کە ویستی هەندیک پرسیار لە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکات، دیناریکی تەرخان کرد بۆ خێر پیکردن، هەر واشی کردو کردی بە خێر.

بۆیە: زۆر جار دەیفەرموو: ئایەتیک لە قورئاندا هەیە، نە کەس پێش من کاری پیکردوو، نە کە سیش دواي من، چونکە دواي سەیدنا (عەلی) حوکمە کە نەسخ بوو.

ئەمە رای زۆرینە ی ئەهلی تەفسیر و سبیر و زانیانی سەلەفە.

دەرسی ھەوتەم

ئابەتەکانی چوارە تا نۆزدەھەم :

(﴿۱۴﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۶﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۸﴾ اسْتَحْذَرُوا الشَّيْطَانَ فَانْصَبْهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۹﴾)

واتە: مەگەر ئەوانە نابینیت، کە دوستانەتی ئەو کەسانە دەکەن، کە خوا غەزەبی لێگرتوون و لە سەریان دەکەن و لە لایەنگیرییان دەکەن، ئەوانە نە لە ئیوەن (ئییانداران) و، نە لە وانیشن (کافران)! دەشران دیدو هەلۆیستیان هەلەیه، کەچی سویندی لەسەر دەخۆن، کە راستە! (۱۴) خۆی گەورە سزای زۆر بەژانی بۆ ئەوانە ئامادە کردوو، بەراستی ئەوانە ڕەفتاریان بەدەو خراپەکاریی دەکەن. (۱۵) سویند خواردنەکیان کردوو بە قەلغان و لەولاشەو بەرهەڵستی دینی خوا دەکەن و لەمپەرو بەر بەست لە ڕۆی بانگەوازی خوا دادەنن.

ئەوانە سزاي چاوشۇرپىي و زەلىلانەيان دېتە رى. (۱۶) نە سەرۋەت و سامانيان داديان دەدات نە ئەۋلادو كەسوكاريان لە دەست خۋاي گەۋرە قوتاريان دەكات، ئەوانە ئەھلى دۆزەخ، دەچنە ناو ئاگرو بە نەمرىيش تىيدا دەمىننەۋە. (۱۷) رۇژىك دىت خۋاي گەۋرە ھەموويان زىندو دەكاتەۋە (لە نەزانى و كالفامياندا)، سوپىد بۇ خۋاي گەۋرەش دەخۇن ۋەكو، كە ئىستا لە دنيادا سوپىد بۇ ئىۋە دەخۇن (كە موسولمان و ھاۋىدو ھاۋراتانن!) ھەر واش دەزانن (يان خۇ ۋا نیشان دەدەن)، كە شتن! كە رىيازى ئىسلاميان گرتوۋە موسولمانن! بەلام بە تەئكىد درۋزىن. (۱۸) شەيتان بەسەر دىدو رەفتارياندا زال بوۋە، خستونىيە تىە ژىر رىكىفى خۋىيەۋە، بۇيە يادى خۋاي گەۋرەى لە بىر بردوۋنە تەۋە! ئەوانە حزبى شەيتانن، پىپرى ئەۋن، حەتمەن حزبى شەيتانىش زەرەرمەندە. (۱۹)

باسىكى تىرى دىدى لىل ۋ ھەلۋىستى لەرۋۇكى دوۋروۋەكان دەكات، كە چۆن دەستيان لەگەل دۋژمنى ھەرە سەرسەختى ئىسلامدا (كە جۈلەكەكان بوون) تىكەل دەكردو، پرس و راۋىژو ھەلۋىست گۈرپىنەۋە و، نەخشەۋ پىلانى ھاۋبەشيان دادەنا بەۋ ئومىدەى، بانگەۋازە خۋايىيەكە لاۋاز بىكەن و، ئەگەر بۇيان كرايە كجارى كىپى بىكەن!!.

خۋاي گەۋرە بە شىۋازىكى توندو سەخت و سەير، لە ھەمان كاتدا رەۋانىيىرى و پاشكاۋو رۇشن دەفەرمۈى: ئەۋانە بوون بە دۋست و لايەنگرو پشتىۋانى كەسانىك، كە خۋاي گەۋرە غەزەبى لىگرتوون، خۋاي مېھرەبان و بەسۋزۋ بەبەزەبى رقى لىيان ھەستەۋە، خۋاي كارزان و دادپەرۋەر زۇر لەۋ قەۋمە (جۈلەكەكان) توۋرەيە، كەچى ئەم دوۋروۋانە - لە نەزانىي و ئەقل پىنەشكان، يان لە لاسارىي و گۈيىنەدان بە فەرمانى پىنەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يان بۇ پاراستنى بەرژەۋەندىي خۇيان و ھۆكارى تر-بەردەۋام شوين ئەۋ جۈلەكە رقى و دلرەشەنە كەۋتوون!!

ئەمە لە كاتىكدا بوو، كە توندو خىرا دەسەلاتى ئىسلام بەھىزتر دەبوو، دەۋايە ئەقلىان پىيشكايە، كە ئەم ھىزو دەسەلاتەى ئىسلام بەرەۋ لاۋاز بوون و پوۋكانەۋە

ناروات، به پیچه وانه وه رۆژ به رۆژ له زیادبووندایه، دهی سا بۆچی ئه وه له ئۆیسته دۆژمنکارانه وه رده گرن؟!

چونکه له ناخياندا موسولمان نه بوون، تهنها سه رزاره کی له ریزی موسولماناندا خۆیان دهرده خست و، ئامادهی نوێژو مزگهوت و جيهاد ده بوون! له و لاشه وه له ریزی جوله که وه کافره کانی تریش نین! ته گهر چی له ناخی دلياندا کافرن، بۆیه نه له ملا و نه له ولا، نه ده بوونه جيمتهانهی هيچ لايه نيک، چونکه درۆزن و دوورپوو بوون: (وَإِذَا لَفُؤَ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾) البقرة/ ١٤.

واته: که به موسولمانان ده گهن ده لێن باوه رمان هینا! به شیوازی کردار (ءَامَنَّا) که مانای پرو دواو دووپات بوونه وه ده دات، چونکه به رده وام له گه ل دیتنی موسولماناندا وا ده لێن.

دهیان جار دووپاتی ده که نه وه، به لام، که ده گهن به شه يتانه کانیان، که ئاراسته یان ده که ن - له کافرانی قوریش بن، یان له جوله که کان - به شیوازی (اسم) که مانای سیفه تی جیگیرو به رده وام بوون ده دات، ده لێن: (إِنَّمَا مَعَكُمْ) رسته که ش به (إِنَّ) ده ست پیده کات، که ته و کیده و بۆ جه خت کردنه وهی زیاتره.

وه کو ئه وهی، که کافریتی سیفه ته جیگیرو نه گۆره که یانه و ته ئکید ی لیده که نه وه، که باوه ر هینانه که یان گالته کردنیانه به ئه قلی موسولمانان!

ئه مه ش وای لیده کردن، هه له ئۆیستیان له رزۆک و که سایه تیان تر سنۆک و سویند خۆرو چه واشه کار دهر چی ت: (مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ) النساء/ ١٤٣.

واته: شلۆق و له رزۆکن، له و نیوان موسولمانان و جوله که و کافره کانی تر دا - دین و ده چن، نه له مانن نه له وانیشن!

به رده وامیش خه ریکی سویند خواردن، ده شانن، که درۆ ده که ن، بیگومان خۆیان ناراستیتی خۆیان ده زانن، سهیره، که ده زانن درۆ ده که ن، که چی هه ر سویند ده خۆن، بۆ ئه وهی متانه ی ثانی و ساتیی موسولمانیک به ده ست به یین!

ئەمە سیفەتی دوورپووی ھەموو زەمانیکە.. مەگەر ھەر یەکە لە ئیمە دەیان کەسی ئاوا نابینن؟! لە کاتیگدا، کە ئیمە ئیستا خاوەن ھیزیش نین، کەچی ئەو دوورپوویەتیبەمان لا دەنوین!

سزای ئەم فریوکارانە، لای خوا زۆر گەورە و سەختە، خۆی گەورە بە شیوازیک باسی دەفەرموی، وەکو ئەوەی، کە بە تاییەت ئەو سزا دژوارو سەختە ی پەنا بەخوا، بە دەستی خۆی بۆ ئامادە کردین: (أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا)، ئەمە چ زەرەر لیکەوتنیکە؟!

چ چارەنووسیکی بەدو پرەشە؟!

چی لەو سەرشۆرترو زەلیلانە ترە کە عەبدیکی لاوازی موستەھیتری دنیایی، لە پۆژی قیامەتدا کەوتیبێتە بەردەستی خۆی خاوەن دەسەلات، کە خۆی سزا تاییەتە کە ی بۆ ئامادە کردوون؟! وای، کە پۆژیکی رەشە!

ھەر ھەموو پرەفتارەکانیان بە چاودا دەداتەو: مەگەر ئیوە نەبوون، بۆ پاراستنی خۆتان و ھەواو ھەوەس و دیدو بیرى چەقبەستوتان، دەکەوتنە پیلان گێری و ملھورانە، گویتان بەو ھەموو ھۆشداریی و ئامۆژگاریی و ئینزارە نەدەدا؟!

ئەدی ئەو ھەموو سویندە درۆیەتان بۆچی دەخوارد؟

کردبوتانە قەلغان، ھەمیشە حازر بەدەستبوو! دەی ئیستا کوا قەلغانە کەتان؟

چی لەغەزەبی خوا دەتانپاریزیت؟! چۆن لە سزای بەژانی خوا قوتار دەبن؟!

دەی ھەموو رەنجیکتان بۆ دژایەتی ئەم دینە نەخستبوو ھەکار؟

بەرەست و لەمبەرتان بۆ دا نەدەنا؟

بەو ھیواوەی سەرنەکەوێت: (اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً)!! (فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ!) خۆ دینە کە سەرکەوت، خۆ لە دنیا شدا زەلیل و ژیر دەستەکەوتن.

لهوئ خۆتان سه رزاره کی به موسولمان نیشان ده داو، به سویندی درۆ په رده پوشتان ده کرد!

لیره چی؟

موسولمانان ناچار بوون حوکمی زاهیریتان وهر بگرن و ههقی دلتانیان نه بیټ، ئەدی لیره چی ده کهن؟

خۆ خوای گه و ره زانا، به ههست و نهست و ختوورهی دلتانی ده زانی و، ئاگای له هه موو بزوات و سه ره وتیکتان بوو، هه ره هه مووشی بو ئامارو هه ژمار کردوون! ئەوه تا هه مووی وا به تۆمار کراویی نیشان خۆتانی ده داته وه! خۆ ناتوان نکولی لی بکه ن..

ئهو جا جاریکی تریش کۆتایی ئایه ته که، به باسیکی تری سزا به ژان و ناسۆرو سه رشۆرییه که ده هیئت.

له دنیا دا ئەم هه موو هه ره شه ی خسته نه پیش، که سزای به ژانتان ده بیټ، فام بکه نه وه، بیر که نه وه: (أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا) (إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ) (لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) (أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)! ئەم دله بیهۆش و گو شه، ئەم دله ره قه، ئەم که لله پوته بو چی هزریکی بیر کردنه وه ی تیدا نه بوو؟!

ئینجا له م هه موو هه لویسته نامۆترو نه زانترو گه لۆرترو موس ته هتیرتر ئەوه یه، که خوای گه و ره زانا له قیامه تدا زیندوویان ده کاته وه، دیدو هه لویست و چریه و ناخی رهشیانیان ده خاته وه پیش چاو، که چی به هه موو ئەقلیکیانه وه سویند بو خوای بیسه رو بینر ده خۆن، به خوا قه سه م موسولمان بووین !!! سویند ده خۆن: والله ئیمه ش ریگا راسته که ی تۆمان گرتبووه بهر! نوژمان ده کرد، پۆژوومان ده گرت، هه موو شیبان له به رخاتری تۆ ده کردو، به پیی رینمایی پیغه مبه ره که ت (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ره فتارمان ده کرد!

سەیری ئەم چاۋ قایمییه! سەیری ئەم فېطرە پیس بوونە، سەیری ئاسەواریی
درۆزنی و دوو پروویی، چۆن قەناعەتی لە ناخیاندا دروستکردوو، کە خۆیان
راستن! سبحان الله!

ئەوێندە دوو پروویی و درۆکردنیان مومارەسە کردوو، لییان بۆتە پیشە، ئەوێندە
لەسەر ئەو پیشەیه رۆیشتوون، لییان بۆتە بەشیک لە کیانیان و لە قیامەتیشدا
لییان نابیتەو! چونکە ئەو کەسەیی خووە سەیفەتیکەو دەگریت و پیوێ دەمریت،
پیشەوێ زیندوو دەبیتەو. نابینیت خۆی گەورە باس لە کینە (غل) دەکات، کە
ئەو کەسانەیی موسولمان بوون، شایانی چوونە بەهەشتە کە بوون، بەلام بۆ ئەوێ
شیاوی ئەوێ و شیاوی ریزی بەهەشتییەکان بن، خۆی گەورە ئەو کینەیه لە
ناخیاندا لە رەگ و ریشالەوێ هەلە کیشیت! نابینیت چۆن بە شیوازی رەوانیژی،
قورئان دەر بارەیان دەفەرموێ: (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ
مِّنْ غَلٍّ) الاعراف/ ٤٢-٤٣.

ئەمانە لە رۆژی قیامەتدا بە هەموو ئەقڵییەکانەوێ و دەزانن: ئەگەر
سویند بۆ خۆی پەرەردگار بخۆن، خۆ لە سزای دەبوین، هەر وەکو لە دنیاو
بەسویندخواردنیان بۆ موسولمانان، خۆیان لە ئەحکامی شەرع دەبوارد، چونکە
شەرع حوکم بەسەر رەفتار (گوفتار و کردار)ی دیار و ئاشکرا دەکات، نە کە باوەرو
کوفری دل! بۆیە خۆی گەورە دەفەرموێ: (وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ) لەویش هەر و
دەزانن ئەوانیش لەسەر دیدو هەلوێستی راست و رەوا بوون.

خۆی گەورە شاھیدیان لەسەر دەدا، کە درۆزنن، بە شیوازی (اسم) دەفەرموێ:
(أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ).

ئینجا هۆی ئەو فېطرە پیسی و گەلۆربوون و گەوجیتیەیان دەفەرموێ: کە
شەیتان زۆر بەسەریاندا بالادەستبوو و بەسەر رەفتاریاندا زالبوو، سەیتەرە

بەسەر ياندا كىردۈۋە: (أَسْتَحُوذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ) بۆيە ۋايان لىھاتوۋە، كە يادى خۋايان لا نە ماۋە، ھۆشيان لە خواناسىيى و خواپەرستىيى و مەرگ و قىامەت نە ماۋە، دلىيان يە كپارچە ژەنگە! شەۋەزەنگە، تروسكاييە كى ئيمان و زىكرى خۋاى تىدا نىيە: (أَسْتَحُوذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَهُمْ ذِكْرُ اللَّهِ).

ئا ئەمانەن ئەندام و كادىرى حزبى شەيتان.. ئىتر چۆن و بە چى سەرفرازىيى بە دەست دەھىنن؟!

ئەمانە چۈنەتە رىزى كۆيلە و شوينكە وتوانى شەيتانە ۋە، ئەۋىش ۋا بۆ خۆى ھەلسوراندوون، تەنەت لە قىامەت شىدا ھەر لەسەر رەۋيەى شەيتانيزمە كە دەرۆن! سوپىندىان ھەر درۆيە ۋە ھەلۆيىستيان ھەر بە راست دەزانن و پىيان ۋايە: سەر كە وتىيان مسۆگەرە! ئەمانە لە ھەموو خىرو چاكە ۋە بەرە كەت و فەرۋ نوورىك داشۋراون، تەنەت چاۋىشيان تارىكە و برىسكە يە كى ھىدايەتى لىۋە نايات!!

ئا ئەم ۋەسەف و سىفەت و، باسى بزاوت و سەرۋتەى دوۋرۋە كان بە ۋ شىۋە دزىۋو ناشىرىن و بە دەى، كە ۋىنەى حەقىقەت يانە ۋ لە قىامەتدا روت و پەجال دە كە ونە بەرچاۋان، ئەۋە ھەر حەقىقەتە كەى دىيانە كە لە دىدو ھەلۆيىستى كوفرو رغن و قىنى خۆيانە ۋە بوۋبوونە سەرچاۋەى ئازارو ناسۆر بۆ خواۋىستان.

برۋانە! لە قىامەتدا چۆن خۋاى گەرە بە مەزىيى و دەسەلات و زانايى و دادى خۆيە ۋە كەوتۆتە ۋىزەيان!

بزانە بە ھىچ كلۆچىك رەحمەتى بەرۋراۋانى خوا دەيانگىرئە ۋە؟!

سبحان اللہ. سبحان اللہ.. خوايە پەنا بە تۆ لە خۆت.. خوايە نەماندەيتە دەست نەفسى خۆمان، خوايە نەھىلىت شەيتان لە خواۋىستى رامانپسكىنىيت، تا چاۋشۋرپى بەردەم دادگای تۆ نەبين. ئامىن.

ئایه‌ته‌کانی بیسته‌م و بیست و یه‌که‌م:

(إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّكَ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾)

واته: ئەو که‌سانه‌ی، که دوژمنداریتی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌که‌ن، ئەوانه ده‌به‌زن و شکستیان به‌سه‌ردا دیت. (٢٠) ژیر ده‌سته‌و زه‌لیل ده‌که‌ون، خوا‌ی گه‌وره به‌ ویستی خۆ‌ی له قه‌ده‌ری خۆیدا (له له‌وحوله‌خفوزدا) برپاری سه‌رکه‌وتنی خۆ‌ی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی خۆ‌ی داوه (سه‌لامی خویان لیبت)، ده‌فه‌رموی: به‌ته‌ئکید خۆم و پیغه‌مبه‌رانم، هم به‌هیزی به‌لگه‌و به‌به‌لگه‌ی هیز زāl ده‌بین، خوا‌ی گه‌وره به‌هیزه ده‌سه‌لات‌داره. (٢١)

ئەو که‌سانه‌ی، که به‌ره‌ی دوژمنداریتیان به‌رامبه‌ر خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردۆته‌وه‌و، سه‌نگه‌ریی شه‌ریان هه‌لکه‌ندوه‌و، ئەوانه به‌راستی له‌رپازی راست، له دیدی پروون و هه‌لۆیستی حه‌ق لاینداره‌و، ئەوان که‌وتونه‌ته‌لایه‌ک و، دین و شه‌رع و رێنهایی خوا‌ی گه‌وره‌ش له‌لایه‌کی تره‌.

جا ئەوانه، که ئەو دیدو هه‌لۆیسته‌ دوژمنکارانه‌یان هه‌یه، به‌ته‌ئکید نابوت و سه‌رشۆر ده‌بن، خوا‌ی گه‌وره به‌قه‌ده‌ری خۆ‌ی (که زانست و ویست و توانایه‌تی)

برپاری داوه، که ئهوانه بهزیښت و شکستیان بهسهردا بهیښت. ئاوا زهلیل دهن. خوی گه وره برپاری قهدهریی خوی داوه، که من و پیغه مبه رانم به تهئکید زال و سهرکه وتوو دهبین، ئه مهش شتیک نییه کهس له توانیدا هه بیته ریی لی بگریته، نه هیلت، یان دوی بخت، یان بیگوریت، ئه مه فرمانی (کُن فیکوُن) ه.

سهرکه وتن و سهره ری و دهسه لات ی بالا بو دینه که ی خوی ه و بهس، بو بانگه واز و شریعت و رینماییه که یه تی، بو پیغه مبه ره هه لبارده کانی تی، که به زانایی و توانایی و دانایی خوی پشتیوانیان لیده کات.

سهرکه وتن و سهرپرازی و ته مکین بو دین و دینداره سهرراسته کانه، عه بده خواویسته کان، که بو خوا ساغ بوونه ته وه و بو دینه که ی، بو بزاشی خواناسیی لیپراون. ئه م سهرکه وتن و ته مکینه هم له دنیا دایه، هم له پرۆزی دوا ییدا، ئه مانه به لینی خوی کارزان و راستگوُن:

- (يَايَنِيَا اَنْتَا وَمِنْ اَتْبَعَكَمُ الْغَلِبُونَ) القصص/۳۵.

واته: ئیه وه هه رچی شوینکه وتوتانن به به لگه و نیسانی ئیمه سهرکه وتوو زالن.

- (الَّذِينَ اِنْ مَكَتَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاَتَوْا الزَّكَاةَ وَاَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ عَنِقَبَةُ الْاُمُورِ) (الحج/۴۱).

واته: ئه و که سانه ی دهسه لات و سهره رییان له سهر زه وییدا پیده به خشین، نویت پیاده ده کهن (دهیکه نه هوکاریی خواناسیی و خواپه رستییی) و پرۆزه ی زه کات داده مه زینن (که یاندنی سامان به موسته حه ققانی) ئه وانه دهسه لات ده که نه مایه ی فرمان به چاکه وه به ره لهستی له خراپه، چاره نووسی هه موو کارو باریکیش ده گه ریته وه لای خوی پهروه ردگار.

- (اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ) (۵۱)

غافر/۵۱.

واته: ئیمه نیرراوانی خۆمان و موسولمانان هم له دنیا دا سهرکه وتوو ده کهین، هم له رۆژی دوایدا، که خه لائق زیندوو ده کرینه وه شاهیدانی خواویستی دینه وه پیشه وه شاهیدیان بۆ ده ده ن.

که وابوو ئه وه به لینی بنبری ته ئکید لیکراوی خوی به ده سه لاته که پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیان سهرکه وتوو ده بن. هه موو ده سه لاتی فیرعه ون نه ی توانی بانگه وازی خواویستی سه یدنا موسا (سه لامی خوی لی بی) بوه ستینیت، هه موو ده سه لاتی رۆمان نه ی توانی بانگه وازی خواویستی سه یدنا عیسا سه لامی (خوی لی بی) بوه ستینیت.

هه موو ده سه لاتی قورپه یش و فارس و رۆم و خاچ په رستان و مه غۆل و ئیستعمار، نه یانتوانی بانگه وازی خواویستی سه یدنا محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوه ستین، هه موو توانای حکومه ته مورت ده کانی دوا ی ئیستعمار، که به هه زاران زانی پیشه وای بیرمه ندو که سایه تی ئیسلامیان شه ید کرد، نه یانتوانی ری له رابوونه وه ی سه رده می نوی موسولمانان بگرن.. که وابوو ئه وه به لینه ی خوی گه وره به دلنیا ییه وه راسته و، حه قیقه تی ره های بیسنووره: (كَتَبَ اللّٰهُ لَا غَلَبَکَ اَنَا وَرُسُلِی)

سه رنجده ره ئه وه حه قیقه ته حاشاه لئه گره ره هایه ی له وه به لینه دا هاتوو: (إِنَّ الْعِقْبَةَ لِلْمُتَّقِينَ) هود/ ۴۹ رسته که به (إِنْ) ته ئکید دهستی پیکردوو وه رسته یه کی ناو (ئیسمی) یه، که جیگیری و به رده وامیتی ده گه ینیت.

حه تمه ن چاره نووسی گه ش و پرشنگذار، ئاسووده یی دنیا و قیامهت هه ر بۆ دیندارانی سه ر راست و ته قواکارانی خواویسته: (فَاصْبِرْ إِنَّ الْعِقْبَةَ لِلْمُتَّقِينَ) هود/ ۴۹.

چه ند خالیك بۆ سه رنجدان :

۱- که دوو رووه کان په نا ده به نه بهر جووله کان، که به هیزو توکمه بی ناسراو بوون، به وه هیوا یه له وی خۆیان و ژیان و به رژه وه ندیه کانیا ن پاریزراو بیت، خوی گه وره

ئەو بەلگەنەۋىستە لە ناخى موسولماناندا بە ئىپادىرىي دەچەسپىيىت، كە ئەگەر ئەوان جۈلە كەيان ھەيە! ئېۋە خۋاى بە دەسەلات و كارجوانتان ھەيە. سەرەنجامى دوۋروۋو و جۈلە كە كانىش، نوشوستىي و بەزىن و ژىردەستەيى دەيىت.

سەرەنجامى مەدەدى خۋايى بۇ ئېۋە سەر كەۋتن و سەرفرازىي و دەسەلاتە. ھەرواشبوو (ئىيان) زالبوو بەسەر (كوفر) دا و (تەۋحيد) ھەموو (شىرك) ى رېشە كېش كىردو، (ئىسلام) بوو بە بەدىلى سىروشتى (جاھىلىيەت)، ئەمە پەيمانى راستى خۋاى خاۋەنمانە.

۲- ئەگەر لە سەردەمانىكدا ھىزى: (كوفرو شىرك و ئىلحداد) لە ھەندى كات و شوپىندا دەسەلات بىگرنە دەست، ئەۋە گومانى تېدا نىيە، كە ئەۋە سەر كەۋتنى سەربازىي و تە كىۋلۇژىيە، نەك سەر كەۋتنى دىن و دىدو ەقىدەي جەنگىي.

سەيرى دلپەقى كۆمۆنىزم لە سۆڧىەت (شورەۋى)، كە لە ماۋەي (۱۹۱۷-۱۹۴۱) بىرى (۲۲مىليۇن) موسولمانان كۈشت.

ئىستاش روسيا بە ھەموو تواناي سەربازى خۆيەۋە بە دەسەلات و ھوكم و پارەۋە، نەيتوانى دىندارىتى خەلكى (چىچان) لەناو بەرىت، كە لەناو ۋلاتە كەياندا كەمتر لە مىليۇنېك كەسن.

شەرىكى بى ئامانىشيان كرايە سەر، كە ھەر سى خولەك و ساروخىك لە (گروژنى) پايتەختى دەدا.

ئەۋ ھەموو ئىلحدەي (ماركس و لىنىن و ستالين) چۈۋە سەرەنۋىلكى مېژوۋەۋ ئەۋ ئىسلامە مەزنە، لە ناۋ ئەۋ ەجەمە نەخوڧىنداۋارە سۆڧىانەدا ھەر مايەۋە!

۳- موسولمان لە گەل بەلېنى خۋاى گەۋرەدا، ۋەكو ەقىقەتە پەھا بى سنورەكانى ترى مامەلە دەكات. لە ھىزو تواناي خۋاى گەۋرە دلىيايە، بە ھەمان شىۋەش لە قەۋل و بەلېنى خۋاى راستگۆ دلىيايە، ئەگەر چى لە ھەندى واقىيى بچوۋكدا، يان لە كات و شوپنى سنوردارىشدا، موسولمانان تىيدا لاۋازو بى دەسەلاتىش بىكەۋن.

به لّام سه ره نجامی ملمانئ فیکریه که گرنگه، ئیستا وازیاتر له (ده) سائه شه‌ری
 دژ به ئیسلام، که به ناوی شه‌ری تیرو ره وه‌یه له (۱۶۵) ده و له تدا بۆته ره‌سمی
 و شه‌ری سوپاو موخابه‌رات و سیاست و ئابوری و میدیاکانیانه، به رامبه‌ر به
 کۆمه‌له موسولمانی په‌رته‌وازه و بی په‌نا! به لّام کی شکستی هیناوه؟ ئه‌مریکا و ناتو،
 یان تالیبان؟ ئه‌م هه‌موو شه‌ره سه‌خته سه‌ربازی و موخابه‌راتی و سیاسی و میدیایی
 و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تییه (عه‌ز لکردنی داعیه‌کانی ئیسلام)، ئه‌م هه‌موو پلان و
 پیلانه گلاوه، که به یه‌کینکیان ده‌لین: (وشک کردنی سه‌رچاوه‌ی ئیسلامیه‌کان)!
 له ئاراسته‌و ده‌رکه‌وتن و ئابوری، هه‌موو جوړو شیوازو چۆنیه‌تیه‌ک له ماوه‌ی
 ئه‌م دوو سه‌د سائه‌دا له موسولماندا تاقیکرایه‌وه، به لّام ئه‌وه‌ش ئه‌نجامه‌که‌یه، که
 (۱۳) ملیون که‌سی میسری، (محمد موری) یه‌کی ئیخوانی حافز قورتانیان به
 سه‌روک هه‌ل‌بژاردوه!

دەرسی نوویم

ئایەتی بیست و دووهم :

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٢٢)).

واتە: ھەرگیز خەڵکانیڤ ناینت باوەریان بە خۆی گەورە و بە پۆژی دوايی ھەبیت و، لە ھەمان کاتیشدا دۆستایەتی و لایەنگیری ئەو کەسانە بکەن، کە دوژمنداریتی خواو پیغەمبەرە کە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکەن. با باوک و باپیرەشیان بن، یان ئەولاد یان برايان تیرەو ھۆزی خۆشیان بن.

ئەوانە موسولمانی سەر راست و بۆ خوا ساغ بوونەتەو و دۆستایەتی و لایەنگیریان بۆ خواو پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانە، ئەوانە ئەوانەن، کە خۆی گەورە باوەرو یەقینی لە دڵدا چەسپاندوون و بە نورو ھیزی خۆی لایەنگیری کردوون و بەھیزی کردوون، دەشیانخاتە بەھەشتانیکەو، کە روبرو جۆباریان پێدادیت و دەچیت و بە نەمری تێیدا دەمیننەو.

خوای گەورە لییان پازی بوو و ئەوانیش لە خوای گەورە پازیوون، ئەوانە حزبی خوای گەورەن، حەتمەن حیزبی خوای گەورەش سەرفراز و سەرکەوتوو. (۲۲)

لە کۆتایی سۆرەتە کەدا داوی ئەوەی خوای گەورە خواناسیی و خواپەرستی و شەریعت و، داب و نەریت و ڕەفتاری پارسەنگی موسولمانانە فیڕکردن، داوی ئەوەی لە ئینتیهای عەبدایەتی و پشتیوانی خۆی بۆیان و، ناساندنی ڕیپاز و دیدو ھەلۆیست و فاکوفیکی دوو ڕوو و جۆلە کەو موشریکەکانی تر پێیان، دیتە سەر ئایەتی خۆ دابران (موفاصەلە) لە جاھیلییەت و، ساغبوونەوەی تەواو بۆ خوای گەورەو لیبرانی تەواو بۆ دینە کەو، دیتە سەر باسی فەرمان و نەخشەو ھەستی خۆ ھەلاوێردن لە جاھیلییەت و ئەھلی کوفرو شیرک و ریددە.

داوی داڕبوونی دەروونی و جودایی ھەست و ھۆش و ھەستی خۆ بەشتیکی تر زانییان لێدەکات، کە ئیتر ئەمان دەبێ لەوہ دڵیابوو بن، کە دیدو تێروانین و ڕیپازی کۆمەڵکاری و جۆری ئینتھاو کەسایەتی سەربەخۆیان بە تەواویی لە ھەموو دیدو ڕیپازو ئینتیھاو بزاوتیکی جاھیلییەت جودایە.

لەمەودوا، نابێت لە ھیچ شتیکدا تێکەلاوییان لا دروست ببێت، وەك لە عەقیدە کەیاندا (شیرک) تێکەڵ بە (تەوحید) ناکەن، (کوفر) تێکەڵ بە (ئیمان) ناکەن، (جاھیلییەت) تێکەڵ بە (ئیسلام) ناکەن، نابێت (ئینتیهای ئوممەتی) یش تێکەڵ بە (ئینتیهای تیرەو ھۆزو خۆین و خاك) بکەن..

دەبێ ئەمەیان لا ببیتە تەرازوو، ھەموو کەسیکی ئەندامی خۆیانی پێ بکێشن، بزەنن داخۆ لە ئینتیهای جاھیلی پاک بۆتەوہ یان ماویتی، ئەگەر پاک بۆتەوہ لە چ ئاستیکی نمونەبیدایە؟!

تەبەرە لە دایک و باوک و ئەولادو خوشک و براو کەسوکارو خزم و ھۆزو گەل و خاکی خۆی دەکات، کە لەسەر شیرک و کوفرن بۆ ئیسلامە کەو و ئوممەتە کەو؟

ئایا خۆیان بە ئەندامی پاک و سەر راستی (حزبواللہ) دەزانن؟

یان هیشتا هەر له حزبی شهیتاندان؟!

ئایا به قالمی وه لاء و بهرائی ئیسلامی، خویان کردۆته بهردی نه قاریی و قالمی ریکی بیناکاریی، یان هیشتا خره بهردی ئینتیمای جاهیلیین؟!

ئهم ههست و ئینتیمای دابرا، سیمای مۆرکی یهك دلایی و یهك ریبازی و یهك ئوممه تییه.. ئهمه وه لائه بۆ خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانان و، بهرائه ته له دۆژمنانی خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانان.

ئهمه دوو ریبانی گرتنه بهری ریبگای ئیمانه، یان ریبگای کوفر؟
بۆیه پیوسته رۆشن و راشکاو ئاشکراو (حه ددی) ی بیت.

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)

واته: نامومکینه موسولمانیک ببینیت، ئیسلامی وه رگرتیت وه کو دیدی عه قانیدی و دروشمی په رستن و، ئه حکامی شه ریهت و بهرنامه ی بزاف و داب و نه ریتی کۆمه لایه تی و، ریسای رهفتار و رهوشت و ئینتهای کۆمه لکاری و خهباتی جودا بۆ سهروه ریی شهرع و حاکمیتی خوا، کهچی له ولاشه وه خوشه و یستی و لایه نگیری و سۆزی خۆی بۆ کافرانی شه رانی دهر بیریت، که دۆژمنداریتی خوی گه وه ره پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده که ن!!

نا، موسولمان نابینیت وای بیت، هەر که سیکت دی وانه بوو، ئه وه خه له له موسولمانیتته کهیدا ههیه، له: (عه قیده و عیبادهت و شه ریهت)یدا ههیه، یان له بهرنامه و ئینتهای کۆمه لکاری و خهبات و بانگه وازییدا ههیه. ده نا چون ئهم پاکیه تی که له به و پیسییه ی جاهیلییهت ده کات!!

ناشیت موسولمان بیت و پشتیوانی جاهیلیه تیش بیت، ناشیت له یهك کاتدا موسولمانیش بیت و کافریش، ناشیت موسولمانیش بیت و ئه هلی جاهیلیه تیش.

ناشیت و ناکریت و نابیت، دوو خەنجەر لە کالانیکدا جێکاتەو، کە تایبەتە بە یەک خەنجەر، بە یەک شمشیر. با ئەو کەسانە، کە خوشی دەوین و سەریان دەخات باوک و ئەوڵادو براو خزم و کەسوکاری خوشی بن، نابیت، ئەوان شتیکن و ئەم شتیکی تر.

رێباز و دیدو تێروانیی ئەوان شتیکنەو دینی ئەم شتیکی تر، ئەوان خۆ بە قوربانی دیدو بزات و ئینتیهایەك دەکەن، کە (ئیسلا و ئوممەت و بانگەواز) سەکە ی خۆی گەورە نییە، کە ئەم تێیاندا بۆتە ئەندامیکی دیندارو چوست و چالاک. دەیان ئایەتی تری (ولاء) تەئکید لەمە دەکاتەو، وەکو:

- (لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيُحْذِرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ) آل عمران/۲۸.

واتە: موسولمانان بۆیان نییە، کافرەکان بکەنە دوست و خەمخۆر و سەرپەرشتیار و بەرپرسی خۆیان و، لەوڵاوەش موسولمانانی تر وەل بکەن! هەر کەسێک و ابکات فری بە سەر خواوایستییەو نامینیت و خۆی گەورە وەل (تەرك) ی دەکات، مەگەر لە حاڵی ترس و تۆقیندا بن، کە بە سەر زارەکی خۆتان یان لێ دانابرن و دوزمنایەتیان ناکەن.

خۆی گەورە حەزەری خۆیتان هەر بە خۆی دەدات. وریابن.. خۆ نەخەنە بەر غەزەب و خەشمی خۆی گەورە، هۆشتان لە خۆتان بێت، خۆ نەدۆرین و لایەنگیری خواتان -بۆ رازی کردنی کافران- لە دەست نەچیت.

- (قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) (٢٤) التوبة/۲۴.

واتە: بلی: ئەگەر باوک و باپیرانتان و ئەوڵادەکانتان و براو هاوسەر و تیرەو هۆزەکانتان، سەروەت و سامانتان و ئەو کاسبی و بازرگانیهی خەمتانە، بازاری

بشکیت و سهرف نه بیټ، ههروها نه گهر نهو کۆشک و ته لارانه ی پیکتانه وه ناو، نه گهر نه مانه تان لا خۆشه ویستتره وهک له خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) او جیهاده که ی رپی خوا، ده ی سا چاوه پروانی غه زه بی خوا بن، چاوه ری بن خوی گه و ره نه م هه ره شه یه ی خۆیتان تیدا بهیئتیه دی.

خوی گه و ره ری نه یی لادهر و مونحه ریفان ناکات، نه وانه ی خۆ به موسولمان داده نین و خلته و پلته ی کوفرو شیرک، تیکه ل به پاکی عه قیده و راستی خوا به رستی و ره وایی شهرع و پۆشنی بانگه وازو، تاییه تمه ندیی ئینتیهای ئوممهت و خواویستی خه بات و بزوت و جیهاد ده کهن، هه ره شه ی خوی گه و ره ده یانگریته وه.

- (بَشِّرِ الْمُتَّقِينَ يَا لَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَعِنتُمْ عَلَى الْعِزَّةِ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾) النساء/ ۱۳۸-۱۳۹

واته: مژده (هۆشداریی و ئاگاداریی) بده ره دو ورووه کان، که حه تمه ن سزاو ئازاریکی زۆر به ژانیان ده بیټ، نه وان، که کافره کان له جیی موسولمانان ده که نه دۆست و سه ره په شتیارو به رپرسانی خۆیان، به و ئومیده ی له ژیر سایه و پاراستنی هیزی نه واندابن! چما واده زانن ده سه لات و ریژدارییان لای نه وان ده ست ده که ویت؟! ئاخو خۆ هه ره موو ده سه لات و هیزو ریژیک هی خوی گه و ره یه و به س.

به م ئایه ته ئاشکراو راشکاوانه، به م فه رمانه پۆشن وحه ددیانه، خوی گه و ره داوا له موسولمانان ده کات، که هه موو ئینتیهایه کی غه یری ئینتیهای دین و ئوممه ته که بپسین و، خزمایه تی له سه ر بنیات نه نین.. ناشیت و نا کریت و نابیت نه م ئینتیما بچووکانه، که له بازنه ی شه رعیی خۆیاندا هه لال و شیاون، ببنه وه به به دیلی هه ستی ئینتیهای دین و ئوممه تی خواویستی.

به لی، خزمایه تی و که سایه تی قبو له و، ئیسلامیش هانی به هیزکردن و توندو تۆل کردنی په یوه ندی خزمایه تی ده دات، به لام به هیچ کلوجیک ناشیت کابرای موسولمان، که سه جاهیلییه کافره که ی خۆی، پی باشتی بیت له موسولمانیکی پاک و

چاکی دین و ئوممه ته که، که له خزم، یان هۆز، یان گهل، یان نه ته وهی خۆی نییه، ناشیت کافرێکی خۆیی!! به باشر بزانیته له موسولمانێکی ئه فغانی و سۆمالی، ناشیت کوردێکی مورته ددی پێ چاکتر بیته له موسولمانێکی دیندارو سه رراستی عه رب و تورک و فارس.

ئه هلی ئیمان خۆیان ئوممه تیکی سه ره به خۆن، (حزبوالله)ن. ئه هلی کوفرو جاهیلییه تیش، هه زار کۆمه ل و تۆپه ل و ئینتیهای تیره و هۆزو گهل و ولات بن، هه ر ئه ندامی حزبی شه یتانن.

بۆیه ناشیت و نابیت و ناکریت، موسولمانی دیندارو ته قواکار، کافرێکی خوشبوویت و دۆستایه تی بکات و پشتیوانی کافر بونه که ی بیت.

نابیت موسولمانان جیهیلیت و بچیته هاوکاری و سه رخستنی کوفرو کافران، چونکه ئه وان له به ره یه کی دوژمنداریتی به رامبه ر خوا و پیغه مبه ری خوادان (صلی الله علیه و سلم).

بروانه ئه م یاوه ره عه زیزانه ی ئه م ئایه ته یان بۆ ها ته خواره وه، چۆن له که سوکاری کافری خۆیان ته به را و ته وه لا بوون و (له به ره ی جه نگ)، کوشتیشیان!

ئه هلی ته فسیر ده فه رموون: (هۆی ها تنه خواره وه ی ئایه ته که) ئه وه بوو: که سه یدنا ئه بو عوبه یده ی کورپی عامری کورپی جه رپراح (خوا لپی رازی بیت) باوکه کافره که ی خۆی له غه زای (به در) دا کوشت، که له به ره ی قورپه یشی دوژمندا بوو، دژی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و سلم) و به ره ی ئیمانداران وه ستابۆوه.

هه روه ها سه یدنا عومه ری کورپی خه تتاب (خوا لپی رازی بیت) و سه یدنا عه لی و حه مزه و عوبه یده و حارث، خزمه کافره کانی خۆیان له به دردا کوشت.

موسعه بی کورپی عومه یر عوبه یدی برای کوشت، سه یدنا ئه بو به کری سددیق (خوا لپی رازی بیت) هه لمه تی برد بۆ کوشتنی (عبدالرحمان)ی کورپی، به لام له ده ستی قوتار بوو (ویستی خوا و ابو، چونکه دواتر موسولمان بوو) ئاوا ئه م نوخبه

ئیمانداره پاکه‌ی سهره‌تای ئیسلامه‌تی وه‌کو، که له مه‌ککه پیشه‌واو پیشه‌روی دینداران بوون، له مه‌دینه‌و دوا‌ی ده‌وله‌تیش، ههر سهرمه‌شق و پیشه‌رو بوون (خوا لیان رازی بیت).

ئه‌م دینه به‌م پاکی دینداریتی و ساف و پروونی ئینتیا خالیسه‌یه‌وه، ئاوا خیراو به‌رفراوان به‌جوگرافیدا بلا‌وبۆوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ناخدا رۆچوو.

ئه‌مانه، که به‌سهر هه‌موو ئینتیا‌یه‌کدا زال بوون و هه‌موویان بۆ ئیسلام و ئوممه‌ته‌که‌ی خسته‌لاوه، گه‌یشتنه‌ئه‌و پله‌و ئاست و ریزه‌ی، که خوا‌ی گه‌وره‌ده‌ره‌قیان له‌قورئانیکدا به‌فرمو‌ی، که هه‌تاهه‌تایه‌موسولمانان ده‌یخوین: (أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ) ئه‌وانه، خوا‌ی گه‌وره‌ (ئیمان)‌ی له‌دلێاندا چه‌سپاندوه.

وه‌کو مه‌حوی شاعیری خواناس ده‌فه‌رمو‌ی: (ئه‌مه‌ بۆ تا ئه‌به‌د مانه‌)! باوه‌رێک، که خوا‌ی کردگارو په‌روه‌ردگارو زانا و دانا له‌دلی عه‌بدیکدا بیچه‌سپینیت، ده‌بی چ وه‌سف و چ سیفه‌تیکه‌ی هه‌بیت؟!

ههر خوا‌ی گه‌وره‌خۆی ده‌زانئ، ئاست و راده‌و برۆ چۆنیه‌تیه‌که‌ی چۆنه‌؟! ئه‌وه‌ی ئیمه‌ به‌ (ئه‌قلی کول)‌ی خۆمانه‌وه‌ په‌ی پێ ده‌به‌ین ئه‌وه‌یه‌ل که سه‌ید قوتب (رحمه‌الله) ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: (باوه‌رێک خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ده‌ستی خۆی له‌دلی عه‌بدیکدا بیروینیت، نه‌قابیلی هه‌لکه‌ندن و هه‌لکێشانه، نه‌قابیلی لاواز بوون و لادانه، نه‌قابیلی خامۆش بوون و کوژانه‌وه‌یه، نه‌پشویی و ئالۆزی‌ش ده‌گریته‌خۆ) دره‌وشاوه‌و گه‌شاوه‌و بوژاوه‌یه، خۆزگه‌م به‌خۆیان!

سه‌رباری ئه‌م چه‌سپاندن و رواندن و چاودێری‌کردنه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ) به‌رۆحیک، که له‌خوا‌ی گه‌وره‌وه‌یه‌ گه‌شه‌و نه‌شونمای پیده‌کات؟ رۆحه‌که‌ چۆنه‌و چۆن گه‌شه‌و نه‌شونمای پیده‌کات؟ نازانین، ههر خوا‌ی گه‌وره‌خۆی ده‌یزانیت.

ئیمه‌ ههر ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانین، که وه‌کو نه‌مامیکه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ده‌ستی خۆی ده‌یروینیت و به‌رۆحیکه‌ی خۆی ئاودێری و چاودێری ده‌کات.

وای چ په یوه سستیبه کی ئیانی به هیزه، ئای چ ریزو که رامهت و خه لاتییکه. (یاالله).

له سهر ئه مه شه وه ههر له دنیا دا، که هیشتا زیندوون و وه حی خوایی ده بینن
 بۆ پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیته خواره وه، خوای گه وره و مه زن،
 کردگار و په روه ردگار، میهره بان و عه زیز، مژده ی لیخو شبوونیان بۆ ده نی ریته
 خواره وه: (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) خوای گه وره لییان رازییه، ئی ئه مه خو ی
 مژده یه که هیچی ناگاتی، ئه دی ئه مان له خوا رازین چی؟!

ئه مه وینه ی حاله ته ئیانییه که یه، ره زامه ندیی خوایی و سوکنایی دلی ئه مان،
 لیخو شبوونی خوایی و هیمنیی و ئاسووده یی و ئوقره گرتنی ئه مان. ئه مانه
 گه یشتوونه ته کو تا پله ی ئیانداریی غه یری پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبت)،
 پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبت) له لوتکه ی ئیاندارییدا بوون، چونکه
 راسته وخو و وه حی خویان بۆ ده هات.

ئه م یاوه رانه ش وه حیه که یان به لاوه کی (غه یری راسته وخو) ده بینن. ئه وه
 تا ههر به وه حی خوایی، به جوهره یلی ئه میندا (سه لامی خوای لیبت) مژده ی
 لیخو شبوونی خویان بۆ دیت، ههر به ری پیغه مبه ری خوا دا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) که قورئانه که ی به وه حی بۆ هاتوه! مژده یان بۆ دیت، که خوای گه وره و
 کردگاری گه ردوون و ژیان و مروف، لییان رازییه و ئه وه ندی خه لات کردوون،
 که ئه مانیش هه موویان رازین به هه مووی و له هه مووی.

ئه مه بۆ خوا سولحانه، بۆ خوا پاکبوونه وه یه، بۆ خوا لیبرانه، پشکی نه فس و
 حه زی غه یری دینه که یان نه ماوه، ئینتیایان بۆ غه یری دین و ئوممه ته که نه ماوه.
 پالفته بوون، بۆ خوا سولحاون، خوای گه وره ش ئاوا ئه و پادا شته گه ورانه ی دانه وه:

(كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ). (وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ). (وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ). (خَالِدِينَ فِيهَا). (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ). (وَرَضُوا عَنْهُ).
 (أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ). (إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ). صدق الله العظيم. آمنا بالله.

هیاو ئاواتی مروقی موسولمان بریتییه له: گه شهی روح و ئاسوودهیی دهروون و چیژی جهسته، کافر گه شهی روحی نییه، ئاسوودهیی دهروونیشی زور دهگمه نه. چونکه خوی حهق و رهوایی دهفهرموئ:

(وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى)
 (۱۲۴) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا (۱۲۵) قَالَ كَذَلِكَ أَنتَ أَتِنَّا فَنَسِينَهَا
 وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى (۱۲۶) طه/ ۱۲۴-۱۲۶ .

واته: ههر که سیک پروو له باوه پرو یادی من وه رگپیت و پشت هه لکات، ژیانیکی تهنگ و تهسکی به نسیب ده بیت، پروژی قیامه تیش به کویری حه شری ده کهین. ده لئ: خوایه خو له دنیا دا چاوم ساغ بو، بوچی ئیستا لیره کویرم؟!

ده فهرموئ: چونکه له دنیا دا ئه وه موو ئایهت و به لگانه ی دینی ئیمهت بو ده هات، خو ت له حه نایاندا کویر ده کردو بیر خوت ده بردنه وه گویت نه ده دانئ، ئه و ئه مرو تو ش ئاوا به کویری ئیهمال ده کریتته وه!

ئه مانه ئه ندامانی حزبه که ی خوان، حزبی خواو یست به ئه ندامی ئاوا دروست ده بیت، نه که به موسولمانی ئیمان ئه عرابی و ئینتیهای ره شوکی و بی غیره تی و بی هیممه تی و به زیووی!

ئه مانه ن، که (حزب الله) یان لئ پیکدی تاکی ره سه ن و پته ون و بوونه ته ئوممه تی کومه لکارو توکمه، له ژیر ئاراسته وان یه که سه رکردایه تی سه رپاست و جیددی و حه ددیدان.

دیدو ری روشنن، هه لو یست و بزواتی خواو یستی یان بی ته نازول و موسا وه مه راگه یان دو وه، چالاک و کاریگه رن، قوناغ به قوناغی ریبازیان، به پیی قه ده ری خوایی سه رکه وتوانه ده برن.

ئەمە حزبی خوایه، ئەمە قەدەری خوایه، ئەوەیان پێ دینیتە دی، که خۆی دەیهوئ، خوایه! بمانکه به ئەداتی قەدەری خۆت و ئەوەش به ئیمە بهینە دی، که خۆت دەتهوئ. ئامین.

ئەمە دوو دیدو تیروانین، دوو ریپازو بهرنامەن، دوو بزات و هەلۆستن، دوو حزبی لیک جودا و دورن، دوو ئالان و دوو ئامانجن، دوو ریزو دووبەرە ی بهرامبەرن، لیکداپرانی دەروونی تەواویان لە نێواندا یە.. ئاوا مەرفا یە تی، که خۆی گەورە خەلقی کردووە، کردوونی به دوو پۆلی کافرو موسولمان:

(هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ) (التغابن/۲).

کردوونی به دوو دیدو ریپازی جودا:

(ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) (الباقیة/۱۸).

کردوونی به دوو حوکم و دوو دەسەلات و دوو سیستمی جودا، لیک دوری کوفرو ئیمان:

(أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ) (المائدة/۵۰).

کردوونی به دوو ولاتی لیک جودا و دور: دارولئیسلام و دەستوورە ئیسلامیە کە ی، خاوەنیتی ئەمانی خەلکە موسولمانە کە ی، ئەوەش دارولکوفرو دەستوورە کوفری نە کە ی:

(وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِي مِلَّتِنَا) (ابراھیم/۱۳).

ئەم ئایە تە ئاماژە وەسف و باسی دوو ئینتیما و دوو کۆمە لکاری یە: (حزبوالله)، که دەبێ بەم دیدە دینی یە و بەم رۆشنی وەلاء و بەرائە ی یە ک بیت، لە بەرامبە ریی دا حزبی شەیتان هە یە، که دەیان تاقم و دەستە و ریپازو بزاتی جودای کوفرو کافران و

رهنجیان بۆ دامه زرانندی دارولکوفرو دهستووری کوفرو حوکمی کوفرو کۆمه لگهی کافره.

ئهممهیه دووریانی بهردهم موسولمان: یان ئهوهیه بیهته ئهندامی پاک و سهراست و چوست و چالاکی تایبهتی حزبی خوا، یان تیکه لکاری جاهییلی و موسولمانیتی سهرازاره کی!

نویتی له مزگه وته و پاسه وانیتهشی له باره گای حزبی شهیتانه! لیره دهسنوێژ ده گریت، لهوئ فیشهک پر ده کاته وه! لا لغاوهی پر ده بیته له کهف، که بهرگری له موسولمانیتی خۆی ده کات، کهچی له ولاره بۆ بهرژه وهندی خۆی و خزم و حزب و کوفرو جاهییلیت شهووپۆژ خهریکی شهپی (ئیسلامی سیاسی)یه! دامای رهنج به خهسار!!

جاریکی تر سه رنج بده ره وه له سوپه ته که، سه ره تا کیشهی کۆمه لایه تی ژنیکه و له کۆتاییدا باسی جودا بوونه وهی دیدو پێ و ئینتیما و ریباز و ئامانج و ئومیده.

ئاوا خوای گه وه بهم قورئانه، موسولمانان پهروه رده ده کات، ئه گهر ئیمهش بمانه ویت ئیسلام بهیینه وه ناو مزگه وت و، کۆمه لگه و ئاراسته ی ده و له تیمان، ناو کۆمه لکاری و رهنج و بانگه وازمان ده بیته، سه ره تا پاک بینه وه و سه ر راستانه بۆ خوا لیبرین و ههستی ئینتیما یه که (حزبوالله) بیمان ئاوا تیدا پرویت، ئاوا ده بینه ئه داتی قه ده ری خوای گه وه و، ئه وه مان پێ ته حقیق ده کات، که خۆی ده یه ویت.

تهواو بوو

الحمد لله رب العالمین

۹ی پهمه زانی ۱۴۳۴ بهرامبه ر ۲۰۱۳/۷/۱۷

به ره مه می ئه م نۆ پۆژه پۆژو وه یه، خوا ئیمی قبول بکات ----- ئامین

کرێکار

زیندانی کۆنگس قینگه ری نه رویج

الحسنہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَسِيقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَى لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ

لِيُولِّكَ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصْرُوكَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾ لَا يُقْلِنُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالٍ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْقُوا اللَّهَ وَلِتَنْظُرَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾ .

پیناسه‌ی ئه‌م سورته

سورته‌ی حشر^(۱)

ئه‌م سورته، که ژماره (۵۹) یه له ریزه‌ندیی سورته‌کانی قورئاندا (له سورته‌ی فاتحه‌و به‌قهره‌وه) و (۹۸ نه‌وه‌دو هه‌شته‌م) سورته‌ی له ریزه‌ندیی هاتنه خواره‌ویدا (که له سورته‌ی (العلق) هه‌وه ده‌سپیده‌کات) دوا‌ی سورته‌ی (البینه) و پێش سورته‌ی (النصر) هاتۆته خواره‌وه.. ئه‌هلی ته‌فسیر و قورئانه‌وانان و سییره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پێکن، که دوا‌ی ده‌رکردنی جوله‌که‌کانی (بنو النضیر) بوو، که له مه‌دینه‌ ده‌رکران.

(۱) هه‌ندیک له ئه‌هلی ته‌فسیر له پێشه‌کی ته‌فسیری سورته‌ی (حشر) دا ئه‌و ریوایه‌ته‌ی ترمزیی له مه‌عقیلی کو‌ری یه‌ساره‌وه ده‌هیننه‌وه: که پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَقَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْحَشْرِ، وَكُلَّ بِهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُتْلُونَ عَلَيْهِ حَتَّى يُمْسِيَ).

واته: هه‌ر که‌سێک کاتی که له‌خه‌وه ده‌سته‌یت (به‌یانیان) سێ جار بێی: (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) په‌ناده‌گرم به‌خوا‌ی بیسه‌رو شاره‌زا له شه‌یتانی ره‌جمکراو، هه‌روه‌ها سێ ئایه‌ته‌که‌ی کۆتایی سورته‌ی حشر بخوێنیت.. سێ ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌وه سه‌ره‌تایانه، که ده‌فه‌رمووی: (هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝۲۲ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۲۳ هُوَ اللّٰهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۲۴) الحشر/۲۲، تا کۆتایی سورته‌که، تا ئیواره‌ی لێدیت هه‌فتا هه‌زار فریشه‌ دوعای بۆ ده‌که‌ن.. من پێم باشبوو ئاوا له په‌راوی‌دا بیهێنمه‌وه چونکه زه‌عیفه: أحمد (۲۶/۵)، الترمذی (۲۹۲۲)، ابن السنی فی (عمل الیوم واللیلة) (۸۱، ۶۸۲)، الدارمی (۴۵۸/۲)، الطبرانی فی (المعجم الکبیر) (۳۸۳، ۵۳۷/۲۰)، والبیهقی فی (الشعب) (۲۵۰۲) شیخی ئه‌لبانی له (إرواء الغلیل ۵۸/۲) دا ده‌فه‌رمووی: زه‌عیفه.

- سورہ تہ کہ بہ کُورای قورئانہ وانان (۲۴ بیست چوار) ئایہ تہ.

- سورہ تہ کہ ناوی (الحشر)ہ، چونکہ وشہیہ کی ئایہ تہ کانیتی و پیغہ مہری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وای ناوناوہ..

(بوخاری) بہ سہ نہ دہوہ لہ (سہ عیدی کوری جوبہیری)یہوہ گپراوہ تہوہ، کہ فہرموویہ تی: دہربارہی سورہ تی حہشر عہرزی (ئیبنو عہبباس)م کرد (خوالییان رازی بیٹ)، فہرمووی: بَلَى (بنی النضیر).

واتہ سورہ تی بہ نوننہ زیر. سہ عیدی کوری جوبہیر (رحمہ اللہ) سورہ تہ کہی بہ ناوہ گشتییہ ناسراوہ کہیہوہ، کہ (حہشر)لہ ناوبرد، (ئیبنو عہبباس)یش (خوالییان رازی بیٹ) بہ ناوی (سورۃ بنی النضیر) ناوی برد..

ئیمامی ئیبنو حہری عہسقہ لانی لہ راقہی بوخارییدا دہ فہرمووی ئیبنو عہبباس پی پی پہ سہ ند نہ بوو بفہرمووی: سورہ تی حہشر، نہ بادا خہ لکی وا تی بگہن، کہ مہ بہ ست لی پیوژی حہشر (مہ حہشر)لہ..

عہ للامہ ئیبنو عاشور (رحمہ اللہ) لہ تہ فسیرہ کہیدا (التحریر و التنویر ۲۸) دا دہ فہرمووی: ئہوہ شیکاریکی دوورہ، چونکہ دہ شیت ئیبنو عہبباس (خوالییان رازی بیٹ) ئہوہ ریوایہ تہی پیغہ مہری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینہ گہیشتییت، کہ ناوی ناوہ سورہ تی (حہشر)، یان وہ کو زاہیری ناولینان، نیشانی بدات، کہ ناویکی تریشی ہہیہ، کہ (سورہ تی بہ نوننہ زیر)لہ.. واتہ: سہر پشکہ چ ناویکیانی لیڈہ نیٹ.

منیش (کریکار) پیم وایہ: ئہم لیكدانہ وہی عہ للامہ ئیبنو عاشور پہ سہ ند بیٹ، چونکہ لہ گہ ل ناوی زور سورہ تی تردا دہ گونجیت، بو نمونہ سورہ تی (التوبہ) بہ (توبہ) و (بہرائت) بہ ناوبانگہو سورہ تی (الفاضة: فہزحکار)یشی پی دہ لین، چونکہ فہزح کردنی دوورہوہ کانی تیدایہ. یان سورہ تی (محمد) کہ ناوی (سورہ تی القتال) یشی لینراوہ.

که و ابوو: سوږه ته که ناوی سوږه تی (الحشر) و بیست و ههشت ئایه ته و مه دینه (له مه دینه هاتوته خواره). ناوی تریشی سوږه تی (به نونه زیره)، چونکه باسی ده رکړنی (به نونه زیر) یش ده کات له مه دینه.

که پیی ده و تریت: سوږه تی (حشر) له بهر ئه وه یه: که له ئایه تی دووهمییدا وشه ی (الحشر) یتدایه، که بریتییه له: کوکړنه وه و بلاو بوونه وه (به هه ردو و مانا دژ به یه که که دیت)، چونکه جوله که کانی (به نونه زیر)، که له گوندی (الزهرة) ی نزیکی مه دینه بوون و، خاوه ن قه لاو قولله ی مه حکم بوون، ده رکران و بلاو بوونه وه، زوړینه یان چوونه وه ناوچه ی ئه ریکا (فه له ستین) و ئه زروعات (سوریا)، که پیشت له ویوه هاتبوون.

هه ندیکی تریشیان چوونه حیره (خاوری عیراق) و هه ندیکی که میشیان چوونه خه یبه ر (باکوری نیوه دورگه ی عه ره بستان).

به نونه زیر کی بوون؟

جه ماوهری ئه هلی ته فسیرو سییره به گشتی ده فهرموون: کاتیک سهدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) کوّمه لیکي به نوئیسرا ئیلیه کانی بو جهنگ کردن دژي (عه مالیق) نارد، که نیشته جی (شام) بوون و، دژایه تی به نوئیسرا ئیلیان ده کرد، هه ندیکیان خو یان له جهنگ دزییه وه و لاری که وتن و خو یان دزییه وه، پاشان به ره و باشوور خزان.

له ریډابوون، که به ره و نیوه دورگه ی عه ره بستان ده چوون، هه والیان پیگه یشت، که سهدنا موسا عَلَيْهِ السَّلَام کوچی دوا یی کردووه، ئیتر گه رانه وه فه له ستین، ویستیان له شاری (ئهریکا) نیشته جی ببن، به لام به نوئیسرا ئیلیه کان قبو لیان نه کردن، وتیان ئیوه له فهرمانی سهدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) یاخیوون و بهر غه زه بی خوا که وتوون، نابیت بی نه وه ناومان.

ئىتر لوهودوا بهړى كهوتنهوهو له دهوړوبهړى شارى يه سريب (مهدينه) دا جېگير بوون.. گوندو قهلاو قوللهو زهوى و زاريان بو خوځيان سازان كردو، پياوى دهولمه ندو زيرهك و ناوداريان تېداهه لكه وت. وه كو: (سهمه وئيلي كورې عاديا) و (كه عبي كورې ته شرف) و (ئيبنوئه بول حوقه يق).. په يوه نديان له گه ل هه ر دوو هوزى گه وړه ي مهدينه: (ئوس و خه زره ج) پيدا كردو بوونه هاوپه ييانى بازرگانى و بهر ژه و نديان تېكه ل يه كترى بوو.. به ناوبانگترين تيره ي جوله كه كان: (به نونه زير) و (به نوقوره يزه) و جوله كه كانى (خه يبه ر) بوون.

كاتيك په ييانان به پيغه مبهړى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا، كه نه هاوپه ييانى ده بن و نه دوژمنى.. له سه ر ئه م هه لويسته رېكه وتن.

هه نديك له ئه هلى ته فسيرو ريوايات و به شيك له ميژوونووسان ده فهرموون: ئه م رېكه وتن له دواى غه زاي (به در) بوو، كه موسولمانانى به شيويه كى كاريگه ر تېدا ده رخت.

وه كو عاده تى نه گورې جوله كه ش، ئه وكاته چوونه خزمه ت پيغه مبهړى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه و په ييانى بى لايه نييه يان داى.. به لام دواى غه زاي (ئوحد) و شكستى موسولمانان - وه كو دابونه ريتى نه گورې جوله كه، كه هه ميشه له گه ل به هيزدا ده بن- (كه عبي كورې ته شرف)، كه سه ييدى كار به ده ستى بالاي (به نونه زير) بوو، به چل سوار چا كه وه خوى گه يانده قورپه يش، له ناو خانه ي كه عبه دا په ييانى به قورپه يشدا، كه هاو كاريان ده بيت، هه ر كاتيك شهريان دژى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به رپا كرد، هاوسه نگه ريان ده بيت.

دواى گه رانه وه شى بو مهدينه كه وته شهړى واته وات دژى پيغه مبهړى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خو سازدان بو جهنگى داهاتوو.. كه وته ساز كردنى سه ربازگه يهك و چهك خه زن كردن.

پيغه مبهړى خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه به نه خشه كه يانى زانى، مه فره زيه كى به فهرمانده يى محمدى كورې مه سله مه (خوا لى پى رازى بيت) ناره

سه‌ری و شهو له قه‌لایه کی خۆیدا کوشتیان، به‌لام نه‌خشه‌و پلان و پیلانیان هه‌ر به‌رده‌وام بوو.

ئه‌مانه (به‌نوننه‌زیر) له کۆنه‌وه هاوپه‌یهانی تیره‌ی (به‌نوعامر) بوون، که عه‌رب بوون، هه‌ر له‌و ساله‌دا (به‌نوعامر) نوخه‌یه‌کیان له یاوه‌رانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناوچه‌ی (بئرمعوته) به‌شیوه‌یه‌کی ناجوامیرانه‌و غه‌دری ناپیاوانه، شه‌هیدکرد، که کسپه‌ی خسته‌دلی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوه‌رانیه‌وه.

هه‌ر له‌و ساته‌وه‌خته‌دا بوو، که یاوه‌ریک به‌ناوی (عه‌مری کوری ئومه‌یه‌یه‌ی زه‌مریی) لای موشریکه‌کانی مه‌ککه‌دیل بوو، ئازادیان کرد، که به‌ره‌و مه‌دینه‌ده‌هاته‌وه‌تووشی دوو پیاو بوو، که له‌به‌ره‌ی ئه‌م (به‌نوعامر)‌ه‌ی هاوپه‌یهانی (به‌نوننه‌زیر) بوون، تیره‌که‌یان دوا‌ی کاره‌ساته‌که‌ی (بئرمعوته) په‌ییانیان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ستبوو، به‌لام ئه‌م یاوه‌ره‌دیله‌نه‌یزانیبوو که هاوپه‌یهانی و داخی ناسۆره‌که‌ی (بئرمعوته)‌شی له‌دلدابوو، به‌هه‌لی زانی ئه‌م دوو پیاوه‌ی به‌نوعامر بکوژیت، له‌گه‌لیاندا که‌وته‌ری، که خه‌وتن، هه‌ردووکیانی کوشته‌.

به‌حسابی خۆی تۆله‌یه‌کی خۆینی یاوه‌رانی شه‌هیدی (بئرمعوته)‌ی کردۆته‌وه‌.. به‌لام، که هاته‌مه‌دینه‌وه‌عه‌رزى پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، که کاریکی وایکردوو، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێی فهرموو: **لَقَدْ قَتَلْتِ قَتِيلَيْنِ لِأَدِينَهُمَا).**

واته: دوو که‌ست لێ کوشتوون، که حه‌تمه‌ن ده‌بێ خۆینیان بده‌م، بۆ مه‌سه‌له‌ی ئه‌م خۆیندانه، جه‌نابی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و (ده‌) یاوه‌ری به‌ریزی له‌وانه: سه‌یدنا ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر و عه‌لی (خوا لێیان رازی بیت) چونه‌لای جوله‌که‌کانی (به‌نوننه‌زیر)، که هاوپه‌یهانی هه‌ردوولا بوون: به‌نوعامر و موسولمانان.

پیغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پی فہرموون کہ بۆچی تہ شریفیان
ہیناوه، جولہ کہ کان بہ گہرمی پیشوازیان لی کردن و یہ کسہر ہہ لویستی
رازیوونیان دہریری و وتیان: ئیمہ خۆمان خۆینہ کہ یان دہدہینہ (بہ نوعامر) و
بیخہم بن، لہ ہہ مان کاتیشدا پلانی شہید کردنیان دانا.

پیغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ سیبہری دیواری مالیکیان
دانیشتبوو، سہرانی (بہ نونہ زیر) دوور لہ مہ جلیسہ کہ، بہ یہ کتریان راگہ یاند: کہ
ہہ لی باشتہر لہ مہ تان بۆ نارہ خسیت، با کہ سیک بچیٹہ سہربان و تاویرہ بہر دیک
بہ سہردا بہر داتہ وہ.

لہ ناو خۆیاند (عہمری کوری جہ حاشی کوری کہ عبیان) ہہ لبژارد، کہ ئہ و ئہم
ئہر کہ غہدرہ جیبہ جی بکات، بہ تاویرہ بہر دہ وہ چوہ سہربانہ کہ، بہ لام خوی گہورہ
پیغمبہرہ کہی خوی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ پیلانہ کہ یان ناگادار کردہ وہ، بۆ یہ
پیغمبہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہہ ستاو کۆرہ کہی جیہیشت، ہہر وہ کو
ئہ وہی بیہ ویت کاریکی سہرئاو بکات.. کہ زوری پیچوو تہ شریفی نہ ہینایہ وہ،
زانیان، کہ تہ شریفی ہیناوه تہ وہ بۆ مہ دینہ.. شوینی (بہ نونہ زیر) بہ پال مہ دینہ وہ
بوو (بہ حسابی ئیستای ئیمہ بیست خولہ ک ری بوو).

لہ مانگی رہیعی یہ کہ مدا، پیغمبہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ شکری
بۆ غہزایان ساز کردو چوہ سہریان، گہ مارۆی دان، (عبداللہ کوری سہلول)، کہ
سہرۆکی دوور وہ کانی مہ دینہ بوو ہہ والی بۆ ناردن، کہ خۆتان لہ قہ لاکانتاندا
قایم بکہن و سہر ریگا کانتان بتہنن.

منیش بہ دوو ہزار سوار چاکی خۆمہ وہو جولہ کہ کانی: (بہ نو قورہ یزہ) و ہۆزی
(غہ تہ فان) یشتان لہ عہر بہ کان لہ گہ لدا دہ بیت، ئہ گہر ہیرشیان کردہ سہرتان،
ئیمہ ش لہ پشتہ وہ ہیرشیان دہ کہینہ سہر، ئہ گہر گہ مارۆ کہشیان زوری خیاند،
ئیمہ دہیکہینہ وہ!

سې پوڅی یه که می گه ماروکه (به نوننه زیر)، که به زوړی ژماره و چهک و قه لاوقولله می مه که میانوه دنازین و، ئومیدیان به (عبدالله ی کوری سه لول) و (به نوقوره یزه) و هوژی (غه ته فان) بوو، ده میان گه رمبوو، هه لویستیان سهخت و ناماده ی شه پ بوون.

سې پوڅی مو له ته که ته و او بوو، هه ندیک ده فهرموون: (ده) پوڅ بوو.. که ته و او بوو، (به نوننه زیر) مه ترسییان لیښشت، چونکه (ئیبوسه لول و قوره یزه و غه ته فان) هیچیان بو نه کردن..

پنغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی به یاوه راندا: که باشتین دار خورمای باخه کانی (به نوننه زیر) بېرن و ئاگر له هه ندیک باخ و باخاتیان به ردهن.

هاواریان لی هه ستاو و تیان: خو تو (محمد) دژی خراپه کاریت، ئیتر چون نه دار خورما جوانانه - که خوراکن - ده بریت و نه و باخانه ده سوتینیت؟!

خوای گه و ره هه ر له م سوړه ته دا پرونی کرده وه، که نه و په فتاره به فهرمانی خوای گه و ره بوو.

پنغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سوور بوو له سه ر داخوایی و مه رچی خو، که ده بیت قه لا که یان چو ل بکه ن و شار به جیبه یلن، پیدان، که هه رچی شتیکیان پی بار ده کریت و ده توان له گه ل خو یاندا بیبه ن، با بیبه ن. (هه ر نه م حوکه می پیشترو بو جوله که کانی (به نوقه ینوقاع) ده رکردبوو، به سه ریشیدا چه سپاندن).

که گه ماروکه گه یشته بیستوشه شه م پوڅ، (به نوننه زیر) ووره یان به رداو به مه رجه کان رازی بوون، ئیتر له ملاوه موسولمانان دیواری قه لا که یان ده روخاند، خو شیان له ناوه وه خانوه کانیا ن ده روخاند! ده یانویست نیرگه و دارو ده رگا کانیان بار بکه ن و له گه ل خو یاندا بیبه ن.

ئاوا له قه لاوقولله مهحكه مهكانيان هيئرانه دهره وه و پهرته وازه بوون، هه نديكيان بو شاري (ئهرىحا) فه له ستين گه رانه وه، هه نديكيان بو ئه زروعاتى باكوري سوريانو، هه نديكيان بو (حيره) ي باشوري عيراق و كه ميكيشيان بو لاي جوله كه كانى (خه بيه ر) چوون.

مه به ست له م سورپه ته:

ئه هلى ته فسير له سهر ئه وه كوڤ، كه ئه م سورپه ته له سهر ديدو هه لويست و حوكم و چاره نووسى (به نونه زير) هاته خواره وه، مه به ستيش لبي: دواتر له ليكدانه وهى ئايه تى يه كه مدا هه نديك لايه نى ده خه ينه به رچاو، وه كو: حوكمى مال و سامانيان دواى سهر كه وتن به سهر ياندا.. به لام به دنبايه وه سورپه ته كه وه كو ئايه تى قورئانى به گشتى، چه نده ها خالى سهره كى ئاراسته وانى، تاك و كو و كومه لگه و دهوله تى موسولمانانى تيدايه.. له وانه:

۱- جهخت كردنه وه له سهر سوپاسگوزارى مه خلوقات بو خواى كردگارو، شوكرانه بژيرى و پاك و بى خه وش راگرتنى خواى گه وره.. كه هه موو مه خلوقات له زيكرى خواى گه وره و پهرستيدان.

ئه مەش ئه وه روون ده كاته وه كه ئه و كه سانه ي له و زيكرى سوپاسكردن و پهرستنه ي خواى گه وره دوورن، له حه قيقه تدا پيچه وانه ي ئاراسته ي گه ردوون و ژيان و مه خلوقات ده روڤ و، ئاراسته يه كى دژايه تيان گرتۆته به ر، جگه له وهى جورئه تيكي بى ئه ده بانه يه به رامبه ر خواى كردگارو پهروه ردگار، كه خاوه نى هه موو ئاسمانه كان و زه مينه و، ههروه ها خاوه نى هه رچى تيايندايه.

۲- كاتيک موسولمانان سهرپاستانه بو خوا ساغ ده بنه وه بو جيهاد ليده برين، خواى گه وره ده يانكاته ئه داتيكي قه ده رى خوى، له هه لسوراندنى به ره ي جهنگه كه دا..

ئەمان تەنھا خۆ ئامادە کردن و چوونە مەیدانیان لەسەرە، ئەمما چۆنیەتی ئیدارەیی جەنگە کەو، چارەنووسی هەردوو بەرەیی موحاهیدان و کافران، ئەو لە قەدەری خوای گەورەدایە و، بریارێی حەتمی ئەو، هەر ئەوێش دەبێت، کە ئەو بریارێی لەسەر داوێ..

هەر وەکو لە سورەتی ئەنفالدا باس لە غەزای بەدر دەکات کە زۆر لە یاهوهرانی ئیمانداریش حەزیان نەدەکرد بێن بە تووشی جەنگەو، چونکە ئەوان بە ئومیدی دەستکەوتنی کاروانە کەیی قورەیش چووبوونە ناوچە کە.. بەلام خوای گەورە، هەموو بزات و سەرەوت و هەلۆیست و چۆنیەتیەکی جەنگە کەیی دیاری کردبوو، لە سوودی موسوڵمانانیش هاتەو.

لێرەش هەر وایە: (بەنۆنەزیر)، کە زۆرو چە کدار بوون، دەوڵەمەندو جیگیربوون، جەنگاوەر بوون و لەناو قەلاو قوللەیی مەحکەمدا بوون.. هەموو پێکەووە لە یەك جیگادا بوون، بە خەیاڵی کەسدا نەدەهات ببەزێنرێن، چ جایی ئەوێ ناچار بکریێن لەو ناوچە عاسیە مەحکەمە بێنە دەرەو، هەر خوشیان بکەوێنە پماندنی هەندێک لایەنی قەلاکەیان و، زەلیلانەش مەرجەکانی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قبول بکەن!!

ئەمە تەئکیدە لەوێ، کە حەقیقەتی ئیدارەیی مەملەتی و جەنگ و جیهاد، خوای گەورە دەیگرێتە دەستی خۆی و خۆی سەرپەرشتیاریی، کات و شوێن و چۆنیەتی رووبەر و بوونەو و ئەنجامە کەیی دەکات.

ئەوێ لە موسوڵمانان داوا کراو: بۆ خوا ساغبوونەوێ (کە نییەت پاکیه) لە گەڵ ئەو ئامادەباشییەیی توانیویانە ئامادەیی بکەن و، پەفتارکردنی شەرعیانە (کە بۆ خوالیبرانە کەیه)، واتە: بە قەولی فۆزەیلی کۆری عیاض (رحمە اللہ) بریتییه لە: (الاخلاص والصواب)، واتە: کارە کە بۆ خاوبێت و بە پێی سییرەو سووننەتی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بێت.

۳- کۆمه لّیک ئه حکامی شهرعی پروون ده کاته وه، که دهرباره ی رهفتاره کانی مهیدانی جهنگه، له: حوکمی جهنگ و ئاشتی و کوشتن و دهرکردن، زیان گه یاندن به سامانی دوژمن، چۆنییه تی دابه شکردنی سامانی (فه ی) (که به بی جهنگردن له دوژمنان دهستینریت).

۴- دیاریکردنی ئاستی به پزیزی موهاجیرانی مه ککه و، پشتیوانانی مه دینه و، ئهرکی نه وه کانی داهاتوو به رامبهریان.

۵- پلان و پیلانی په نهانی دوژمنانی خوا، که له و کاته شدا، که به دهم موسولمانه وه دین و خۆشحالی بو دهرده برن، یان لایه نگری هه لۆیستی ده بن، ههر له و کاته شدا خهریکی پیلانی ژیرزه مینین و، ده خوازن ده گه له موسولمانان بدهن.

۶- کافران و دووروان، ههرچه ند به ئاشکرا لّیک نزیک بینه وه و یه کتیری سه ربخه ن، ههر نابن به یه ک دیدو هه لۆیست، چونکه نه متهانه ی ته وایان به یه کتیری هه یه و، نه به ته وایی به رژه وه ندیه کانیان تیکه ل به یه کتیری ده که ن.

بۆیه به ره ی ئه وان، ههر چه ند زۆرو به هیزو به رفراوان و وره به رز خۆنیشان بدهن، له حه قیقه تدا وائین، ئه وه ش خالّیکی جه وه هریی ده پروونییه، که وره ی موسولمانی زیاتر پی به رز ده بیته وه.

۷- کۆمه لّیک ئاراسته ی تایبه تی بو موسولمانان تیدایه، که داویان لّیده کات: دینداریتیان سه رپرستانه بگرته به رو، به ره و ئاستی ته قوا کاران به رز بینه وه و، له مه زنیی و گه وه ریی و گرنگی قورئانه که ی خوی گه وره دلّیابن و، پیوه ی پابه ندین و شوین شه ریعه تی پاکی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه ون و، به حه زه ر بن کافران دیدو پّی و بزوت و هه لۆیستیان پی نه گۆرن.

۸- کۆمه لّیک ئه حکام و په ندو ئامۆژگاریی ناواخی تر، که له لّیکدانه وه ی ئایه ته کاند ده رده که ویت.

شیکاری سهرتایی بابه ته کانی ئەم سورته

سەید قوتب (رحمە اللہ)، دەربارە ی بابه ته کانی ئەم سورته وه کو پیشه کیهك
بۆ سورته ته که دهفه رمووی:

ئەم سورته ته دەربارە ی بەسەرھاتی (بەننە زیر) ھاتۆتە خوارەو، که تیرە یەك
بوون لە جوولە که کانی مەدینە.. بەسەرھاتە که، که لیڤەدا باسی چۆنیە تی و
پروودانی ھاتوو، که لە سالی چوارە می کۆچییدا بوو، چەندە ھا پەندو ئامۆژگاریی و
خالی سەرەتایی عەقائیدی و ریسای بزاف نیشان موسولمانان دەدات، که ئوممە ته
عەقائیدیە که ی نەوہ ی یە که میان پیوہ ی پابەند بوون و، لە ژیا نی کردەوہ یی خویندا
سەلماندیان و چەسپاندیان..

قورئان بەسەرھاتە که، ھەر بە شیوہ و شیوازی قورئانیانە ی خۆی دەگیریتەوہ،
ھەر وہ کو شیوازی شیکارو ئاراستە ی قورئان خۆی، بەدواداچوون بۆ روداوہ که
دەکات و، کۆمە لیک ریسای پەر وەردکاریی دەخاتە بەردەست موسولمانان.

ئەوہ ش شیوازی ئاراستە وانی قورئانە، که بەر ووداوو ئاراستە و بەدواداچوون و
شیکارو، خالی تۆخ کردنەوہ، پەر وەردە دەکات.

پیش ئەوہ ی دەقە قورئانیە کان شی بکەینەوہ، بەشیک لە و ریوایە تانە دەخەینە
بەرچاو، که دەربارە ی ھاتنە خوارەوہ ی سورته ته که گێڕاوە تەوہ.. تا لە لایە کہوہ
دیمە نی واقیعە کہ مان بێتە بەرچاو، لە لایە کی ترەوہ شیوازی قورئانمان زیاتر بۆ
پروون بێتەوہ، که چۆن باسی روداوێک دەکات، که دوای مولابە ساتی روداوہ کہو
ھیزە تیکچەرژاوە کانی، دەقە قورئانیە کان دین و دیمەنە کہ دەکەنە دەرسیکی
ھەمیشە لە بەرچاوو، سەرچاوە یە کی ئاراستە ی دیدو رۆ و بزات و ھەلوستی
تاك و کۆی نەوہ ی موسولمانان و ئوممە ت و بزاتیان، چونکە عادە تەن قورئان
مەودایە کی کات و شوین و ھیزە کاریگەرە کان لە بواری دوورتردا نیشان دەدات

و، روداو ه کان به قه دهری خوی گه وره وه ده به سیتته وه، تا روداو ه کان نه بنه تنه ها گیرانه وهی چیر و کیکی کات و شوین.

ئه م به سه ره اته ی (به نونه زیر) دوی غه زای (ئو خود) و پیش غه زای (خنده ق - الاحزاب) ه، که سالی چواره می کوچی پرویدا، ئه ویش ئه وه بوو: (لیره وه سه یید رحمه الله زورینه ی روداو ه میژو و ییه که ده ینیتته وه، که ئیمه له سه رچاوه ی تره وه هینا و مانه ته وه) پاشان ده فرمووئ:

۱- ئه وه دهری (به نونه زیر) هه لوه شانده وهی ها و په یمانیتیه که ی ده خواست، که له گه لیاندا هه بوو، چونکه ئه وه ریسای نه گویری خوا ییه، که ده فرمووئ:

(وَمَا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَاْنِذِرْهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ اِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾)

الانفال/ ۵۸ .

واته: هه ر کاتیک هه ست کرد قه ومیک ده خوازن غه در بکه ن و، خیانه ت له و په یمانه یان بکه ن، که له گه لندا به ستوویانه، په یمانه که یان هه لوه شینه ره وه، به لام ئاگاداریان بکه ره وه، که نه ئه مانیان ده ده یتیی و، نه چاوه روانی ئه مانیش به لییانه وه، تائه وانیش حالی خویانیان له بهر چا و بیت^(۱). خوی گه وره خائینانی خوش ناوئ.

له م روانگه وه بوو، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له شکری نارد ه سه ریان و سی رۆژ، هه ندیک ده لئین: ده رۆژی بو ار دان، که ده بی قه لا کانیان چۆل بکه ن و له ناوچه که برۆن، یان ئاماده ی جه نگ بن.

بو یان هه یه، هه رچی هه یانه له گه ل خویانی به ن و وه کیلیش بو خویان دابنن، تا سه رپه رشتی باخ و باخات و به ره مه می زه وی و زاریان بو بکه ن، به لام دوو پرووه کان به سه ر و کایه تی (عبداللهی کوپی سه لول) که وتنه دنه دانیان، که رازی مه بن و جی و ری خۆتان چۆل مه که ن.

(۱) ابن کثیر تفسیر القرآن العظیم/ چاپی یه ک به رگی (دار المعرفه) چاپی چواره م ۱۴۳۱/ ۲۰۱۰ ل ۶۹۵.

ئەگەر خۆتان رابگرن ئىمەش دىيىنە ھاوکارىتان، ئەگەر جەنگتان کرد ھاوسەنگەرتان دەبين، ئەگەر ناوچە كەشتان چۆل کرد، لەگەلتاندا دىين و ئىمەش ئىيرە چۆل دەكەين!! ئەم دیدو بزات و ھەلوئىستە چەواشە كاریبە، كە خۆای گەورە باسی دەفەرموئ:

(﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ ۱۱) لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّيَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّوْنَ ﴿۱۲﴾ لَأَنَّهُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۳﴾) الحشر ۱۱-۱۳. (دواتر تەفسیری دیت ان شاء الله).

۲- دۆای ئەوێ پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەرمانی برینی دارخورماکانی دان و، باختی سوتاندن و لە پشتیوانی دووروو کەن بێ ئومید بوون و گەمارۆ کەش گەیشتە بیستوشە شەم رۆژ، تینیان بۆ ھات و بە مەرچە کەن رازیبوون.

ھەرچی توانیان لە گەل خۆیاندا بردیان، جگە لە چەك و تفاقى جەنگ.. ئینجا لە تاواندا - جگە لەوێ دەرگا و پەنجەرەى خانووە کانیان دەر دەھینا- دیوارە کانیان دەر و خاندا، تا موسولمانان سوودی لێ نەبین. بۆیە خۆای پەروردگار دەفەرموئ:

(﴿ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَكَاؤِلِي الْأَبْصَارِ ﴿۲﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ ۲-۴) الحشر ۲-۴. (دواتر تەفسیری ئەمیش دیت ان شاء الله).

۳- که ناوچه کانی خویان جیهیشت، بلاموونهوه، ههندیك له سهرانیان چوونه خهیهه وه کو: (سهلامی کوری ئه بولحوقه یق) و (کینانه ی کوری الربیع) و (حویه ی کوری ئه خته ب)، که دواتر له غه زای خهندهق (ئه حزاب) و فه تحی مه ککه شدا، باسی پوئی پیلانگیپی و دوژمنداریتیان دیت.

۴- سامان و مالی (به نونه زیر)، که حوکی (فه ی) هه بوو، واته: ئه و دهستکه وتانه ی له هیزی کافرا نه وه - به بی جه ننگ کردن - ده که ویتته دهست موسولمانان، ئه م سامانه تاییهت بوو به خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چونکه موسولمانان به زه برو هه لمه تی شمشیر و جهنگ دهستیان نه که وتبوو.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه مووی له سهر موهاجیرانی مه ککه به شکرد، له پشتیوانه مه دینه ییه کان، ته نها پشکی بو دوو کهس دیاریکرد، که هه ردو وکیان دهستکورت بوون: (سه هلی کوری حه نیف) و (ئه بو دوجانه: سه مهاکی کوری خه رشه) خوا لییان رازی بیت.

چونکه موهاجیرانی مه ککه، هه ر خویان بو ده رچوو بوو، سه روهت و سامانیان، یا قوره یش زه وتی کردبوو، یان ئه مان بو یان ده رنه کرابوو، یان باخ و زهوی و زار بوو.

پشتیوانه کانیش، که خه لکی مه دینه بوون، له شارو مال و سامانی خویاندا بوون و، له دالده دان و مال به شکردن و پیشوازی کردنی موهاجیره کان در یغیان نه کردبوو، به و په ری سینه فراوانییه وه مال و سامانیان له گه لیاندا به شکردبوو.

برایه تیه کی راست و جیدییان له گه لیاندا ساز کردبوو، خوی گه وره وه سفی لوتکه ی به خشیینیان ده کات.. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به م په فتاره دادپه روه رانه ی، رپسایه کی گرنه و سه ره کی ئابووری و دارایی سه لماندو چه سپاند، که سامان ناشیت هه ر له دهست ده و له مه نداندا بیت، چونکه هه ژارانیان مافی دیاریکراوی خویان له سامانی گشتیدا ده بیت.

۵- کاتیک دوورووه کان بۆ فیتنه سازهی، که وتنه واته وات و قسه و قسه لۆک، که گوايه پینغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههر خاتری موهاجیرانی مه ککه ی گرتوو که خزم و خه لکی شاره که ی خۆیین!!

وا دیار بوو، که هه ندیک له پشٹیوانه کان که وتبوونه ژیر کاریگه ریی ئه م قسانه وه.. بۆیه پینغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سه رانی پشٹیوانانی فهرموو: (إِنْ شِئْتُمْ قَسَمْتُ لِّلْمُهَاجِرِينَ مِنْ أَمْوَالِكُمْ وَ دِيَارِكُمْ وَ تَشَارِكُونَهُمْ فِي هَذِهِ الْغَنِيمَةِ وَإِنْ شِئْتُمْ كَانَتْ لَكُمْ دِيَارُكُمْ وَأَمْوَالُكُمْ وَلَمْ يُقَسَمْ لَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْغَنِيمَةِ ” فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ : بَلْ نَقْصِمُ لَهُمْ مِنْ أَمْوَالِنَا وَ دِيَارِنَا وَ نُؤْثِرُهُمْ بِالْغَنِيمَةِ وَلَا نُشَارِكُهُمْ فِيهَا).

واته: ئه گهر هه ز ده که ن له سامان و مال و باخاتی خۆتان به شی موهاجیره کان دیاری بکه ن، له م ده سته که وته شدا هاو به ش بن، ئه گهر هه زیش ده که ن سامان و مالی خۆتان بۆ خۆتان و، له م ده سته که وته هیچتان به ر نه که ویت؟

پشٹیوانان فهرموویان: له سامان و مال و خانووی خۆشان هاو به شیان ده که ی ن و، هیچ پشکینکیشان له و ده سته که وته ناویت، با بۆ ئه وان بیت!

ئه م ئایه تانه ش وه سفی ئه و دل و ده روون و دیدو هه لۆیسته جوامیرییانه ی پشٹیوانان و، حاله ته که باس ده کات، که ده فهرمووی:

(لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾)

(الحشر ۸-۹)

ئه مه ئه و روداو هیه، که سوڤه ته که به هۆیه وه هاتۆته خواری و، ده که کانی باسی دیدو هه لۆیسته کان ده که ن به رامبه ریی.

ئایه ته کانی کۆتای سوپه ته کهش، ههر دهر باره ی دیدو بزات و هه لۆیسته له پرووداوه که، که ئاراسته ی ئه و که سانه ده کهن، که ئاماده ی پرووداوه که بوون و ئه وانه ی له نزیکه وه به شدار بوون تییدا.. که قورئانی پیروژ به شیوازه که ی خۆی ئاراسته ی پهروه رده کاریی ئه وان و نه وه کانی دواتر ده کات.

به پروداوو ئاراسته و شیکارو پروون کردنه وه و ته رکیز خستنه سه ر ئه و خاله سه ره کیانه ی، کاریگه رییان به رده وام ده می نیت. که عاده ته ن دیدو پروانگه و بزات و هه لۆیسته په سه نده کان په یوه ست ده کاته وه، به حه قیقه ته عه قائی دییه کان، که گه ردوون و ژیان و مرۆف ده گرنه وه.. پاشان له ئایه ته کانی کۆتادا دیته سه ر هه ندێک سیفه تی خوای گه وره، خوای پهروه ردگار، که ئه م قورئانه مه زنه ی بۆ رینیشاندانی موسولمانان ناردۆته خواری.. که ههر یه کیك له م سیفه تانه ئاسه وارو کاریگه رییان له سه ر دیدو ری و پیناسه ی گه ردوون و ژیان و مرۆف هه یه، که باوه ره ی نانیان له سه ر دا ده مه زری ت.

کۆتایی سوپه ته که، ههروه کو ده ستپیکه که ی، به یادی خوای گه وره و ته سبیحاتی ئه و کۆتایی دیت، خوای کردگار و خاوه نی ئاسانه کان و زهوی و هه رچی تی یاندایه.. له گه ل بانگه یشتی ئی بانداران بۆ ته قوا کاریی و دینداریتی سه ر پرستانه و گوپراه لیی و ملکه چیی بۆ خوای پهروه ردگارو، سه رنجدان و بیر کردنه وه له دیارده و به لگه و نیشانه کانی تواناو ده سه لات ی خوای پهروه ردگار.. خوای داناو زاناو به توانا.

لیکدانه وهی ئایه ته کان

ئایه تی یه که م :

(سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾)

خوای گه وره به م ریزه بندییه ی خواره وه، سه ره تای حهوت سو ره تی به ته سبیحاتی
خوی ده ستپی کردو وه :

۱- سو ره تی (الاسراء) ه: به چا وگی ته سبیحات ده ستپی کردو وه: (سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ، لِزَيْنِهِ، مِنْ ءَايِنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾).

۲- ده ستپی که به کرداری رابوردو: که سی سو ره تن: (الحديد و الحشر و الصف) (سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ).

۳- به کرداری رانه بوردو (يُسَبِّحُ): که سو ره تی (الجمعه والتغابن) (يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ).

۴- به کرداری فرمان: که سو ره تی (الأعلى) یه (سَبَّحَ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾).

- ئە مه جگه له وهی، که له شوینی جیاوازی سو ره تی تریشدا، هه ره به م شیوازانه
هاتوون وه کو: سَبَّحَ: ۱۳ جار، سَبَّحَانَ: ۱۸ جار، سَبَّحَانِكَ: ۹ جار، سَبَّحَانَهُ: ۱۴ جار،
سَبَّحَهُ: ۳ جار، سَبَّحُوا: ۱ جار، سَبَّحُوهُ: ۱ جار، يَسَبِّحُ: ۷ جار، يَسَبِّحُنَ: ۲ جار، يَسَبِّحُونَ:
۵ جار، يَسَبِّحُونَهُ: ۱ جار، يَسَبِّحُ: ۷ جار، يَسَبِّحُنَ: ۲ جار، يَسَبِّحُونَ: ۵ جار، يَسَبِّحُونَهُ:
۱ جار، هه ره یه که له: تُسَبِّحُ، تَسَبِّحُونَ، تَسَبِّحُون، تَسَبِّحُهُ، تَسَبِّحَهُمْ.. کۆی هه موان
ده گاته ۸۰ جار.

• تَسْبِيح: بهرزو پاک و کامل راگرتنی خوی گه ورهیه، که چا وگی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) کردنه.

واته: پاک و بیّ خه وشیبی بۆ خوی گه ورهیه، که کورد ده لّی: ته سبیحات کردن مه بهستی خویندنی هه موویانه، وه کو وتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) وشه ی (ده زیح)، هه ره له م (ته سبیح) ه وهیه، که عه ره بی پیی ده لّی: (مَسْبُوحه)، واته: ئامیری (سبحان الله) کردن.

• لیرو له سوپه تی (حه دید) و (سه فف) دا به شیوه ی کرداری رابوردوو ده فهرمووی: (سَبَّحَ). چونکه هه والدانه، واته ئه وانه ی وان له ئاسانه کان و زه ویدا، ته سبیحاتی خوی گه وره سوپاسگوزاریتی ده کهن، له سه ره ئه و نیعمه تانه ی، که پیی به خشیوون.

• لیرو له سوپه تی (سه فف) دا ده فهرمووی: (سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ)، چونکه باس له فه زل و میهریکی تایبه تی خوی بۆ موسولمانه موجهیده کان ده کات، که له سه رزه میندا بۆ خوا ساغبوونه ته وه و، بۆ بهرگری له دینه که ی گه یاندنی به مرؤفایه تی لیبراون.. به لام له سوپه تی (حه دید) دا ده فهرمووی: (سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ)، چونکه باسی زیاتری خاوه نییتی و کردگاریتی و گه وره یی خوی گه وره ی تیدایه.

• ته سبیحات کردنی هه رچی له ئاسانه کان و زه ویدا، که هه موو گه ردوون و ژیان ده گرته وه، له هه موو کات و شوینی کدا، ئه مه حه قیقه تیکی گه ردوونیه، که دیدو روانگه ی خواناسانی له سه ره داده مه زریّت، که له کاتی خوا په رستیه کانیاندا هه ست ده کهن له گه ل هه ره هه موو مه خلوقاتدا، هاوده نگ و هه ماهه نگن و یه ک ئاراسته ی پروو له خوی خاوه ن و کردگارو، په رستراوی بی وینه یان هه یه.

هه رچی له وجوددایه ئه م ئه رکه ی (عبودییه ت) جیبه جی ده کات، جگه له خوا یاخیوان، که له نه فامیی و هه رالی و ئه قل پینه شکانیا نه وهیه، پروویان له خوی گه وره وه رگی پراوه و گومرا بوون.

لیره‌دا خوی گه‌وره ئه‌وه نیشان ده‌دات، که ئه‌وانه‌ی ئه‌هلی زی‌کرو ته‌سبیحاتی خوی گه‌وره‌ن و، دینداری سهر پاستن، خوی گه‌وره ده‌یانکاته ئه‌داتی قه‌ده‌ری خوی و، له به‌رژه‌وه‌ندی خۆی‌اندا -بۆ دین و ژین پرو‌وداوی کاری‌گه‌رییان له ژیاندا پێ ده‌سه‌لمی‌نێت و ده‌چه‌سپێت- به‌سهر ئه‌وانه‌شدا زالیان ده‌کات، که باوه‌ریان به خوی گه‌وره نییه، یان له دیدو‌رپی خوا‌ویستی لای‌نداوه. یان سه‌رپاستانه به دینه‌که‌یه‌وه پابه‌ند نابن.

له کۆتاییدا ده‌فه‌رمووی: (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، خوی گه‌وره به‌هێزو به‌توانایه، ده‌توانی‌ت دو‌ژمنانی تێک بشکێنێت و ئه‌ولیا‌کانی خوی به‌سه‌ریاندا سه‌رب‌خات. هه‌روه‌ها دانی‌هه‌و هه‌موو فه‌رمانه‌کانی شی‌اوو گون‌جاوی کات و شو‌ین و، چۆ‌نی‌ه‌تی پرا‌و پری ره‌فتاره دا‌وا‌کرا‌وه‌که‌و واقیعه‌که‌یه‌تی.

سه‌رنج‌دان‌یی‌کی ته‌فسی‌ل‌تر له ته‌سبیحات:

عه‌للامه راغی‌بی ئه‌سف‌ه‌هانی ده‌رباره‌ی (تسبیح) ده‌فه‌رمووی^(۱):
التَّسْبِيحُ: پا‌ک و ته‌واو پا‌گرتنی خوی گه‌وره‌یه، ئه‌س‌لی وشه‌که: خێرا‌ر‌و‌یشتنه له ئاوو هه‌وادا، لیره‌شدا خێرا‌کردنه له خوا‌په‌رستییدا.
واته: زوو ئه‌نجام‌دانی، هه‌روه‌ها: خێرا‌و به‌په‌له‌ خۆ‌قوتار‌کردنه له خرا‌په‌کاریی و، دو‌ور که‌وته‌وه‌یه له گون‌اح.
بۆ‌یه ده‌وتری‌ت: خوا‌دو‌وری خستۆ‌ته‌وه، (کو‌ردیش ده‌لێ: خوا به‌دو‌وری گرتو‌یت).
ته‌سبیح (که‌له کو‌ردییدا ته‌سبیحاته) نییه‌ت پا‌کیی و زی‌کرو خوا‌په‌رستییه، واته: نییه‌ت و قه‌ول و کرداره.. وه‌کو له قورئاندا هاتووه:

(فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾) الصّافات

۱۴۳-۱۴۴.

واته: له بهر ئه وه نه بوايه، كه دهم به وږدو خاوهن زيکرو ته سبيحات بوو (مه به ست سهيدنا (يونس) عليه السلام)، هه تا پرژي زيندو بوونه وه، ههر له سکی حوته که دا ده مایه وه.

ئهم ته سبيحات کردنه ی جه نابی (عليه السلام) ههر سی بوازی نیاز و گوftarو کردار ده گریته وه..

پاشان (عه للامه راغیب) کومه لیک ئایاتی تری ته سبيحات ده هیئتیه وه، که من لیږدا نه مهینانه وه، چونکه له ته فسیری ئهم ئایه ته دا له چه ندین شویندا هینا ومنه ته وه.

شیخی (شه نقیتی) (رحمه الله)، که ده ریوانیکی ئوسول و شهرع و قورئانه وانیی بوو (له ۱۳۹۳ ک / ۱۹۷۲ ز کۆچی دوازی کرد)، له ته فسیر و شیکاری ته سبيحات دا ده فهرمووی: تسبیح: له پرووی زمانه وانیه وه، دوورخستنه وهیه له خراپه. له زار او ه شدا: به دوور راگرتنی خوی گه وریه له ههر شتیک، که شیای ته و اویتی و مه زنیتی ئه و نییه.^(۱)

- ته سبيحات کردنی مه خلوقات: کاریکی نائاسایی و نایاسایی دیدی مرۆقه، به لام شیاهو حه قیقه ته، چونکه خوی په وهر دگاره، که وای له دارو به ردو بیگیانیش کردوه، که ته سبيحاتی بکه ن. وه کو ده فهرمووی:

(وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ) (الأنبياء/ ۷۹).

واته: ئیمه چیاو بالنده مان ده سته بهر کرد، تا له گه ل (داود) دا زیکری خوا بکه ن.. ئیمه بکه ره کان بووین.

(۱) محمد الامین بن محمد المختار الجکني الشنقيطي / دار الفكر لبنان ۱۴۱۵ - ۱۹۹۵ ب ۸ / ل ۲-۳.

ئه‌بوچه‌بیان ده‌فرمووی: که خوای گه‌وره له کۆتایی سورته‌ی (واقیعه‌) دا فرمووی: (إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾) الواقعة/ ۹۵-۹۶: ئه‌م وه‌حیییه‌ی خوای په‌روه‌ردگار حه‌قه‌و، مایه‌ی دُنیا‌یییه‌و گومان‌ی تیدا نیه، ده‌ی سا ته‌سبیحات به‌ ناوی خوای په‌روه‌ردگاری مه‌زنته‌وه بکه..

یه کسه‌ر دوا‌ی ئه‌م ئایه‌ت و سورته‌ه، سورته‌ی (حه‌دید) دیت، که به‌ کرداری پابوردو ده‌فرمووی: (سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) الحدید/ ۱.

واته: له‌گه‌ل ده‌رچوونی فرمان‌ی خوای گه‌وره (فَسَبِّحْ..) یه کسه‌ر (وجود) که‌وته جیبه‌جیکردنی فرمانه‌ که‌و، (سَبِّحْ لِلَّهِ..) له‌ هه‌موو گه‌ردوون و ژياندا سه‌دای دایه‌وه.

دوا‌ی ئه‌م (سَبِّحْ) یه‌ی (حه‌دید) و (حه‌شر) و (سه‌فف)، ئینجا (يُسَبِّحُ..) ی سورته‌ی (جومعه) و (ته‌غابوون) هات، که کرداری پانه‌بوردووه و، نیشانه‌ی نه‌پسانی ته‌سبیحاته‌ که‌ و به‌رده‌وامبوونی: (يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ).

دواتریش به‌ شیوه‌ی فرمان: (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾) الاعلیٰ/ ۱ بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات، که هه‌موو موسولمانیکیش ده‌گریته‌وه..

واته: هه‌موو به‌رپرسن له‌ ته‌سبیحات کردنیاندا.. بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌موو شه‌وێك سورته‌ی (الاعلیٰ) ی له‌ کۆتا نوێژیدا (له‌ نوێژی و تردا) ده‌خوێندو پاشان ده‌نووست.

ئه‌مانه‌ به‌ لگه‌ی به‌رده‌وامبوونی ته‌سبیحاتی خوای گه‌وره‌ن، که هه‌موو مه‌خلوقات کردوویانه‌و ده‌یکه‌ن و ده‌بی بیکه‌ن.

چاوگی (سُبْحان) به‌ پیش ئه‌م سئ حاله‌ته‌ی کرداری پابوردو و پانه‌بوردو، به‌ شیوه‌ی فرمان هاتووه، که ده‌یسه‌لمیئیت: سه‌رچاو‌ی زی‌کرو ته‌سبیحات و خواپه‌رستیه‌ که‌شی، هه‌ر وه‌حیه‌و، هه‌ر له‌ خوای گه‌وره‌وه‌یه‌و ده‌بی‌ت به‌و چۆنیه‌تیه‌ش بی‌ت، که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرونیان کردۆته‌وه، وه‌کو

وتنی: (سبحان الله)، چونکه خوای گه وره له سوږه ته کانی پېش: (حه دید و حه شر و سه فف) و سوږه ته کانی: (جومعه و ته غابن) و سوږه تی (الاعلی) به شیوه ی (سبحان) ه له چه ندین شوینی قورئاندا فهرموویه تی وه کو:

- (وَسُبِّحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) يوسف/۱۰۸، (سُبِّحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا ..) الاسراء/۱، (فَسُبِّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ) الانبياء/۲۲، (سُبِّحَنَ اللَّهُ عَمَّا يَصِفُونَ) المؤمنون/۹۱، (وَسُبِّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ) النمل/۸، (سُبِّحَنَ اللَّهُ وَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ) القصص/۶۸، (فَسُبِّحَنَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ) الروم/۱۷، (سُبِّحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا ..) يس/۳۶، + ۸ ثایه تی تر.

- یان (سُبْحَانَكَ) ۹ جار وه کو: (قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا) البقرة/۳۲.

- هه روه ها (سُبْحَانَهُ) ۱۴ جار وه کو: (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ) التوبة/۳۱.

- ۴۱ جار (سُبْحَانَ) و (سُبْحَانَكَ) و (سُبْحَانَهُ) له قورئاندا هاتووه، چل جاریان پېش ته و کرداران هی رابوردوو، پانه بوردوو، فهرمانه هاتوون، که له و شهش سوږه ته ی دواښیدا (حه دید و حه شرو سه فف) و (جومعه و ته غابن) و (الاعلی) داهاتوون.

ته وه جگه له وه ی سه رچاوه یه تی ته سبیحات پروون ده کاته وه، له وانه یه بشبیته به لگه ی ته و ریزمانه و انانه ی فهرموویانه: (چاوگ) ته سلّی و شه ی عهره بیبه، نه ک (کرداری رابوردوو).^(۱)

• ته وه جیی سه رنجه، که له قورئاندا، ته سبیحات کردنه که بووه به ثرک و کاری (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، که (مَا) بۆ بیگیانه، ته نها له یه ک شویندا کراوه به ثرک و کاری (مَنْ)، که بۆ ژیری خاوه ن هزره!

(۱) ته مه موناغه شه یه کی کونی ریزمانه و انانی مه دره سه ی به سره به پېشرویتی (عبدالملکی ته سمه عی) و مه دره سه ی کوفه به پېشرویتی (کیسانی) یه.

له هه موو شوینه کاندای ده فەر موو: (سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) الحشر/۱
 یان (سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) الحديد/۱، یان (يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ) التغابن/۱، به لām له (ئیسراء) دا ده فەر موو: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
 وَمَنْ فِيهِنَّ) الاسراء/۴۴.. ئەمە ئەو دەسەلمیڤیت: که هەرچی له ئاسمانه کان و زه ویدان
 و ئاسمان و زهوی خۆشیان - به گیانله بهرو بیگیانه وه، به ژيرو ناژیروه - هه موو
 ته سبیحات ده کهن، ئە گەرچی ته نکیدی خوی گه ورهش له سه ر ئەم ته سبیحات
 کردنه ی مه خلوقات، له ئایه تی سه ر به خۆدا هاتووه و بواری نکوولی کردنی نیه.

وهك ده فەر موو: (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ) الاسراء/۴۴.
 واته: هه یچ شتیك نییه ته سبیحاتی خوی گه وره نه کات و سوپاسگوزاری
 نه بیته، به لām ئیوه له ته سبیحات کردنه که یان ناگهن.

(شت) هه ر هه موو مه خلوقات ده گریتته وه، که خوی گه وره کردگاریانه: (اللَّهُ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ) الرعد/۱۶.

خوی گه وره له قورئاندا ته سبیحات کردنی خۆی و هه موو مه خلوقاتی باس فەر موو:
 ۱- ته سبیحات کردنی خوی گه وره بو خۆی، که وه سف کردنیی به پاک و بی خه وشێ
 (نوقسانی و عه ییه):

- (سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا..) الاسراء/۱، (فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ) الروم/۱۷.

۲- ته سبیحات کردنی فریشته:

* (وَمِنْ نُسُوحٍ لِمُحَمَّدٍ وَنُقَدِّسُ لَكَ) البقرة/۳۰، فریشته کان عه رزی خوی
 گه وره یان کرد، که خوایه ئیمه هه موو زیکری تو ده کهن، ته سبیحات ده کهن،
 سوپاست ده کهن و پاک و بی خه وشێ هه ر بو تو ده سەلمیڤیت و ده چه سپینین.

* (وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ) (الزمر/۷۵). واته: فرشته‌کان ده‌بینیت (له رۆژی دوااییدا، که هه‌موو به ده‌وری عه‌رش‌ی خوای په‌روه‌دگاردان ریزن و، ته‌سبیحات ده‌که‌ن و سوپاس و ستاشی په‌روه‌دگار ده‌که‌ن.

۳- ته‌سبیحاتی هه‌وره‌تریشقه: (وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ) (الرعد/۱۳)، هه‌وره‌تریشقه‌ش ته‌سبیحاتی خوای گه‌وره‌به سوپاس بو کردنی ده‌کات، سوپاسکردن ته‌سبیحاته، چونکه (حَمْدٌ) هه‌ر (مه‌دح)ه، مه‌دحیش وه‌سفی پاک و بی خه‌وشیه، سو‌بحانه (الله)یه..

سه‌رنجیده ئه‌م هه‌موو په‌یوه‌ندیانه‌ی نیوان زمانه‌وانیی و زاراوه‌یی و کرداری (تسبیح) کردنه‌کان.

۴- ته‌سبیحاتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ) (الاسراء/۴۴).

۵- ته‌سبیحاتی هه‌موو ئه‌وانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان: (يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) (التغابن/۱).

۶- ته‌سبیحاتی چیا‌کان: (إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ) (ص/۱۸). ئیمه چیا‌کانمان مه‌یسهر کرد بوو، که له‌گه‌ل (داود)دا (عَلَيْهِ السَّلَام) ئیواران و به‌یانیان ته‌سبیحات بکه‌ن.

۷- ته‌سبیحاتی بالنده (وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ) (الأنبياء/۷۹).

۸- ته‌سبیحاتی مرو‌ف (فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ) (الحجر/۹۸)، (خُزَّجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمُحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا) (مریم/۱۱).

سه‌یدنا (زه‌که‌ریبا) (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌میحرابی خواپه‌رستییه‌که‌ی هاته‌ده‌ره‌وه‌و، ته‌شریفی برده‌لای قه‌ومه‌که‌ی، ئاماژه‌ی بو کردن، که به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحات بکه‌ن: (فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ) (الواقعة/۷۴).

ئه‌مانه‌هه‌مووی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه، که هه‌موو مه‌خلوقات ته‌سبیحاتی خوای گه‌وره‌ده‌که‌ن، به‌په‌رستن و سوپاس کردن و مه‌دح کردن و ئیعتیراف کردن به‌پاکیی

و بی خهوشیی خوی گه وره و ته وایستی سیفاتی..

ئه م ته سبیحاته نیه تی پاک و بو خوا ساغبوونه و هیه، هه م گوفتاره، که زیکره، هه م کرداره، که سوجه برده بو خوی گه وره: (الْمُرْتَابُ اللَّهُ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ) الحج/۱۸، ده بینیت بو مرووف و فریشته پهری (جن) فهرموی (من): (مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ) تا بیسه لمینیت، که ته سبیحات کردن هه ره له سه ره ته وانه نیه، که ژیرن، به لکو له سه ره هه موو مه خلوقاته.

ئیبی نو عه بباس (خوالبیان رازی بیت) ده فهرموی: ئه م ته سبیحات کردنه ی مه خلوقات هه ره وابه گشتیی ماوه، و شه ی (ته سبیح) کردن: حه قیقه تی ته سبیحات کردن ده گریتته وه، که سوپاسگوزاری و پاک و بی خهوشیه، که بریاری له سه ره ده دریت بو خوی گه وره.

پی م وایه: ئه مه حه قیقه ته وه هه موو مه خلوقات له زیکرو ته سبیحاتی خوی گه وره دان، مادام له کات و شوینی حاله تی خویندا مابن. والله اعلم.
به لگه ش له سه ره ئه مه ئه م ئایه تانه ن:

۱- خوی گه وره ئاشکراو راشکاو ده فهرموی: که هه موو (شت) یك به سوپاس کردن و ستایش کردن، ته سبیحاتی خوی گه وره ده کات و، به رز و پاک و بی خهوش ناوی ده هیئیت، به لام ئیمه له ته سبیحات کردنه که یان تینا گه ین و، نازانین چون ئه و زیکره ده که ن: (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا) الاسراء/۴۴.

۲- ناشیت بو لیکدانه وه و زانینی چۆنیه تی ئه م ته سبیحاته ی (شت) له پرووی ژیری و هه ره وه بو بچین، چونکه ریگای په ی پبهرن و درک پیکردنمان لی گیراوه و ته سته مه

هزر په‌ی پٚببات، خوی گه‌وره ده‌فهرمووی، که ئیوه له‌و ته‌سبیحاته ناگهن: (وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ) الاسراء/۴۴.

۳- که خوی گه‌وره ده‌فهرمووی: ئیمه چیاکان و بالنده‌کانمان مه‌یسهر کرد، تا له‌گه‌ل (داود) دا (عَلَيْهِ السَّلَام) ته‌سبیحات بکه‌ن، دیاره ته‌سبیحاتکردنی حه‌قیقیه‌و خوی گه‌وره ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیته‌ی به‌سه‌یدنا (داود عَلَيْهِ السَّلَام) داوه‌..

ئه‌گهر ته‌سبیحات کردنه‌که حه‌قیقه‌ت نه‌بوایه‌و، وه‌کو هه‌ندیك (موعته‌زیله) و هاو‌پایانیان ده‌لین: هی‌ای زی‌کر کردنه، هی‌چ تاییه‌تمه‌ندییه‌کی بۆ سه‌یدنا (داود عَلَيْهِ السَّلَام) تیدا نه‌ده‌بوو.. بۆ من و تۆش ههر وا ده‌بوو.

من و تۆش ده‌مانوت: ئه‌م چیاو ده‌شت دۆلانه، ئه‌م په‌له‌وه‌رو بالنده‌و زینده‌وه‌رانه، له‌گه‌ل ئیمه‌دا ته‌سبیحات ده‌که‌ن.. خوی گه‌وره ئه‌وه‌ی کردووه به‌موعجیزیه‌کی تاییه‌ت به‌سه‌یدنا (داود عَلَيْهِ السَّلَام) (إِنَّا سَحَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ) ص/۱۸.

۴- خوی گه‌وره له‌باسی ئه‌رك و به‌رپرستی تری مه‌خلوقاتدا -وه‌کو زه‌وی و چیا- وا باسیان ده‌فهرمووی، که‌په‌ی به‌ ئه‌رك ده‌به‌ن و هه‌ستی به‌رپرستیان تیداوه‌ له‌که‌م ته‌رخه‌می‌ی کارو ئه‌نجامی، ده‌ترسن، چونکه که هه‌لگرتنی به‌رپرستی بانگه‌وازی ته‌و‌حیدو، خواو‌یستیه‌که‌ی خسته‌پیش ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیاکان، هه‌موو عه‌رزبان کرد، که پیمان هه‌لناگیریت و ناتوانین بکه‌وینه ژیر باری به‌رپرستی ئه‌و راسپارده‌ی بانگه‌وازی ئیمان و ته‌و‌حیدو بریکاریه‌ته‌وه، که ده‌بیت له‌سه‌ر زه‌مین به‌سه‌لمینریت و بچه‌سپینریت.

ئه‌وجا مرو‌ف ده‌ستی دایه‌و خسته‌یه ئه‌ستوی خۆی.. وه‌ك ده‌فهرمووی: (إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا) الاحزاب/۷۲..

خو ئهم بهرچاوخستن و موناقه شه کردن و خوئه دانه بهر بهر پرستی بانگه وازه
خواییه که، ته نها دهسته بهر کردن، یان ره فزکردنی سلبیانه نیه، ئهمه په بیردنی ته وای
ئه رکه که یه و، زانینی ئه و سزاو پاداشته شه، که له سهر هه لگرتن و ئه دا کردن، یان
نه کردنی داده مه زیت.

۵- خوی گه و ره له سهره تاوه له گه ل ئاسپاندا دوا، که هیشتا دو که ل بوو، هه و ره ها
له گه ل زه ویدا، که داوای لیکرد هه لویست له به گوین کردن، یان گوئی پی نه دانی
فرمانی خوی گه و ره وهر بگرن، ئه و انیش وتیان: ملکه چین و ئاماده ی: (ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ)
فصلت/۱۱.

۶- خوی گه و ره باسی ملکه چی و گوین پاره لی و ته قواکاری چی و دارو به رد
به شیوه یه که ده کات، که نه که هه ره هه ستیارانه یه، به لکو زور له خوا ترسانه شه!
به شیوه یه کی گشتیی زیاتر له مروث..

خوی گه و ره باسی به رد ده کات، که تیپاندا هه یه که له ترسی خوی گه و ره له
ته قواکاری خویدا، راده چله کیت و ده له رزیت: (وَإِنَّ مِنَ الْجَبَارَةِ لِمَا يُنْفَجِرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لِمَا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لِمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) البقرة/۷۴.

۷- له فهرمووده ی پیغه مبهری خواشدا هاتوو، که ده فهرمووی: (لَا يَسْمَعُ صَوْتَ
الْمُؤَذِّنِ حِينَ وَلَا إِنْسٌ وَلَا حَجَرٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۱).

واته: هه ره یه که له جنوکه و مروث و به ردو دارو، که گوینان له بانگی
بانگده ره که ده بیت، له پرۆژی دوا ییدا شاهیدی بۆ بانگده ره که ده دن.. ئاشکرایه،
که شاهیدیدان، ئاماده بوون و دیتن و بیستن و حالی بوون و تۆمار کردن و ئه قل
پیشکان ده خوازیت، تا شاهیدیدانه که ی حه ق بیت.. ئه گهر ئهم به ردو دارانه

له حه قیقه تدا بانگ نه بیستن، چۆن ئەو شاهیدییهی قیامت ددهدن و چۆن لییان وهرده گیریت؟!

که وابوو حه تمهن هه موو ده بیستن و هه ست ده کهن.

۸- ئیمه لهم سه رده مه ماندا به هوئی زانایه کی گه وره و پسپۆری زینده وهر ناسییه وه، که (رۆیال دیکنسۆن) سه زانیومانه، که میرووله له ناو خویندا وه کو ئیمه ی مروّف، زمانی جیاوازیان هه یه!

(رۆیال دیکنسۆن) ماوه ی بیست سأل دیراسه ی میرووله ی کردو، توانی دهنگیان تۆمار بکات و بگاته ئەو ئەنجامه ی، که میرووله زمانی تاییه تی خوین هه یه و، میشکی ههر میرووله یه ک وه کو میشکی مروّفیکه و، ته نانه ت وه کو میشکی مروّفیش دوو به شی به رامبه ره! (۱).

سه یر ئەوه یه، که میرووله ی ناوچه ی ئەمازۆن ملیۆنه ها ساله چاندن (زه راعه ت) ده زانن و ده چیئن.

له وهش سه یرتر ئەوه یه: که ههر شاره میرووله یه کیان وه زاره تی ریگا و بانیان هه یه، که به رده وام ریگای شاره میرووله که ی خوین ریکده خه نه وه!

ئیمه ئیستا گه یشتووینه ته ئەم حه قیقه تانه، به لام خو ئیمه ی موسولمان پیش ئەمهش باوه رمان وا بوو، که میرووله قسه ده کهن، چونکه له به سه رهات ی سه یدنا (سوله یان) دا (عَلَيْهِ السَّلَام) خوای گه وره ئەوه مان بو باس ده فهرمووی، که جه نابی له زمانیان حا لی ده بوو: (وَحِشْرٌ لِّسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝۱۷ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَكْتَأِيهَا اتَّخَلُّوا مَسْكَنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۸) النمل ۱۷-۱۸.

(۱) احمد امام احمد بركة: الفيزياء والاعجاز العلمي في القرآن الكريم/دار غرب/القاهرة/چاپی یه که م ۱۳/۲۰۱۳ ل ۱۲۹.

۹- به هه مان شیوه هه ر سه یدنا (سوله یمان عَلَیْهِ السَّلَام) و هه وāl پیگه یاندنی په پوسلیمانکه (الهدهد) و قسه کردنی له خزمه تییدا، ده یسه لمیئیت، که په پوسلیمانکه زانیاری زۆرتری له سه ر ئه هلی (یه مهن) و (شارنه به لقیس) هه بوو زیاتر له سه یدنا سوله یمان!

سه رنجدره ئه م راپۆرته ورده کارییه ی په پوسلیمانکه، که به سه یدنا سوله یمان ده لئ: (أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَحِشْتُكَ مِنْ سَيِّئِ بَنِي إِقْرِينَ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾) النمل/۲۲-۲۴.

واته: گه یشتوو مه ته زانیارییه ك، که جه نابت نه یگه یشتویتی!

له ناوچه ی (سه بهه) (که پایته ختی ئه و کاته ی یه مهن بوو) هه وālکی راست و دروستی واقعییم بۆ هیناویت.. دیتم ئافره تیك خاوه نیانه و حوکمرانییان ده کات، هه موو شتیکی بۆ مه یسه ر بووه و، ته ختیکی شاهانه ی زۆر گه وره و مه زنی هه یه!

دیتم خۆی و قه ومه که ی سوجدده بۆ خۆر ده بن و -له جیاتی خوای گه وره- ئه و ده په رستن! شه یتان کارو په فتاره کانی لا شیرین کردوون و له ریازی خواو یستی ترازاندونی. واپیناچیت ری هیدایه تی خوایی بگرته بهر.

ئهم ده قه کورته زۆر خالی -له زۆر بوارد- له خو گرتووه، له حه قیقه ته کانی عه قیده وه بۆ خوا په رستی، بۆ ئیداره و موخابه رات و راستگویی هه وālدان..

به لام ئه وه ی لیږده دا په یوه ندیی به م باسه ی ئیمه وه یه، ئه وه یه، که ئهم گه ردوونه بهر فراوانه و ئهم ژیا نه سه رسوږه یینه ره ی، پرښ له مه خلوقات، هه ر هه موویان زیکری خوا ده که ن! ئیعتیراف به کردگاریتی و خوایه تی و حاکمیتی ئه و ده که ن و عه بدایه تی بۆ ئه نجام ده دن: به په رستن، به ملکه چی فرمان و به روتیکردنی..

هه ریه که لهم مه خلوقاتانه، جیهانیکی - وه کو جیهانی ئیمه ی مروّف - قه ره بالغه..
 پروانه ئەم په پوسلیمانکه یه لهم ده قه دا، چۆن ده خال (۱۰) ده سه لمییت، که به لگه ی
 په ی پیردنی ژیرانه وه قل پیشکان و درک کردنی به رپرستی دنیا و قیامه ته:

أ- ده لی: گه یشتومه ته زانیی واقعیک، که جه نابت زانیاریت له سه ری نییه، چونکه
 ده زانییت، که ئە گه ر سه یدنا سوله یمان بیزانیایه، ئاوا قه ومیک خۆر ده په رستن و له
 ناوچه که شیه وه نزیکن و ده توانیت بیانگاتی، حه تمه ن ته وحیدی - ئە گه ر به نامه ش
 بوایه - پیده گه یاندن، وه کو دواتر به نامه بانگه یشتی خواو یستییه که ی کردن.

ب- شاره زابوونی جوگرافیایی و ناسینی چیگا کان: چونکه باسی (سه به ء) به تاییه ت
 ده کات، که هه واله که ی له (یه مه ن) ه وه به ته ئکید هیناوه.

ج- زانی، که ئافره تیک حاکمیان وه وه کو خاوه نیان په فتار ده کات: ئە مه ش ناپه سه نده و
 ناشیت، نه حوکمی بالای ئافره ت جائیزه ببیته حوکمرانی یه که می ولات، نه هیچ
 حاکمیکیش (پیاو، یان ئافره ت) بۆی هیه واهه فتار بکات، وه کو ئە وه ی، که خاوه نی
 ره عیه ته که ی بیت! چونکه حاکم کریکاری ئوممه ته که یه تی.

د- زانی، که ئە وه مه مله که ته شانشینیه، ئاوه دانه و له نازو نیعمه تدان.

ه- زانی، که له ناو کۆشکی شانشینیتی ئە و خاتونه دا عه رشیکی گه وره هیه،
 که ته خت و تاراجی شاهانه ی ئە وه.

و- زانی، که ده سه لاتداران و هاو لاتیان سوجه ده بۆ خۆر ده به ن و موشریکن، دیدلّیل
 و ری ویلن و خواناس نین.

ز- زانی، که سوجه بردن بۆ خۆر شیرکه و، ره فتاریکی ناقولّاو به ده، که پیویسته
 لیی بیده نگ نه بن.

ح- زانی، که شه یتان له چه نده ها لاه، زه فه ری به م قه ومه بر دووه: له شیرک و
 کوفرو چه وتی حوکم و گومرپا بوندان.

ط- ئەوەندە لە تەوحید شارەزایە کە بزائیت ئەک هەر سوجدە بردنە کەیان بۆ خۆر شیرکە، بە لکو دیدو پڕ و بزات و هەلۆیستی حوکمرانیی و، ئاراستە ی ژیا نی کۆمە لگە کەش گومراییه و، پێویستە هەولیان لە گە لدا بدریت، تا بێنە سەر دین و دیدی خواویستی.

ی- ئەمانە، ئە گەر هەروا پڕۆن، هیدایە تیان پێنە گات، هەروا لە سەر دیدو پڕی کوفرو بزات و، هەلۆیستی شیرک و ناره وایی حوکمرانیی دە میننە وه.^(۱)

لە گە ل ئەم ورده کارییه ی راپۆرتە کەشدا، سەیدنا (سوله بیان) فەرمووی: باشە، دە کۆلینە وه بزاین راست دە کەیت، یان تۆش لە ریزی درۆزنە کاندایە بیت..

ئەمەش بەرپرسی تی ئەو کەسانە یه، کە راپۆرتیان پێدە گات، ئەک خە لکانیک بگرن، یان ئە شکە نجه بدن، یان ئیعدام بکەن بە راپۆرتە درۆزنە ی کاسە لیسانی دە وروبە ریان!

سەیدنا (سوله بیان عَیْهِ السَّلَام) فەرمووی: (سَنَنْظُرُ أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَذَّابِينَ) النمل/۲۷.

پاشان هەر پەپوسلێمانکە شارەزاو خواناس و هەست بەرزە کە ی، کردە وه بە سە فیری خۆی بۆ (یە مەن) و نامە ی بانگە وازی خواناسیی پێدا نارد.. لە وه شدا سەرکە وتوو بوو، چونکە زانی ئەرکی سە فیر چیه؟!

ئەنجامی کارە کەشی ئە وه بوو: کە (بە لقیس) ی شارن هاتە خزمەت سوله بیان و موسو لمان بوو: (وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) النمل/۴۴.

۱۰- لە سییره و سوننە تی پێغەمبەری خواشدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نموونە ی ئەم رەفتارە ژیرییه خواناسانە ی بێگیان، زۆره و ریوایاتیان سە حیحە، کە سەدان یاوه ر واقعە کانیان دە بینێ.

(۱) لە سە رنجدانە وردکارییه کانی عە للامە شە نقیتیە (رحمه الله) (اضواء البیان ۸/۸).

وه كو: ته سبب حاتكردنی چه وو زیخ له دهستی پیرۆزییدا، وه كو: سوځگرتنی قهده براوه كهی ئه و دارخورمایه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - پیش دروستکردنی مینه ر- له سهری ده وه ستاو وتاری ههینی ده فهرموو.. یان وهك ئه وهی، كه جه نابیی ده فیه رموو وه كو:

أ- بوخاری له ئه نه سه وه (خوا لیبی رازی بیّت) ده گپ ڕێته وه: (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَعِدَ أُحُدًا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرَجَفَ بِهِمْ، فَقَالَ: اثْبُتْ أَحَدُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ)^(۱).

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی برده چیا ی (ئوحد) و سه ركه وته سه ری، ئه بو به كرو عومه رو عوسمانیشی (خوا لیبیان رازی بیّت) له خزمه تدا بوون.. كه له سهری وه ستان (ئوحد) له رزیی!

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیبی فهرموو: ئه ری ئوحد، خو راگه رو مه جوئی، پیغه مبهریك و راستگۆیهك و دوو شه هیدت له سه ره!

ب- ئیمامی مالیک له (الموطأ) دا ده گپ ڕێته وه: كه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی له سه فهریك ده هاته وه، كه گه یشته ئاستی چیا ی (ئوحد) رووی تیکردو فهرمووی: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ)^(۲).

ئه مه چیا به كه خوشی ده و یین و خوشان ده و یت.. ئه مه ههستی درك پیکردن و ده ربړینی سۆز و خوشه و یستی ژیرانه یه.. ده نا چۆن چیا به کی زرپ و رهق له خوشیاندا، له پیشوازییدا، بو ده ربړینی خوشحالی ده له رزیت؟

چۆن پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) راسته وخو له گه لیدا ده دویت؟!

(۱) بوخاریی ۳۴۷۲

(۲) بوخاریی ۳۸۵۵

چونکه ئەم چیا یه خاوهن ههست و سۆزو خۆشه و یستییه. ههروه کو که ئیمه خاوهن ههست و سۆزو خۆشه و یستین، ئەو ئیمه ی خۆشده و یت و ئیمه ش ئەومان خۆشده و یت.. ئەمه ش تا قیامهت بهردهوام ده یت!

ج- پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا مِّمَّكَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ)^(۱).

واته: به رد یت له مه که ده ناسم، هه ر کات یت - پێش پێغه مبه ر یتیم - به لایدا تێپه ر ده بووم، سه لامی لیده کردم، ئیستاش ده یناسمه وه!

د- حوشر یت له دهست خاوه نه که ی به له سه بوو، به که س نه ده گیرایه وه، پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی به ره و پرووی چوو، وهستا و هیچ نه جولا، تا پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گرتی و دهستی پاکی پێدا هیئا، حوشره که هیدی بۆه.. سه ی دنا ئەبو به کر (خوا لێی رازی یت) فه رمووی: ئە ی پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لێی ده زانی یت، که جه نابت پێغه مبه ری خوا ییت؟

پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: هه رچی له نیوان ئەم دوو چیا یه ی شاردا یه، ده زانی یت که من پێغه مبه ری خوا!

په رده نه بینرا وه که ی نیوان!

هه سترکردن و په یبردن به م حه قیقه ته عه قائی دییه، که حه قیقه تیک ی وجود و گه ردوون و ژیا نه، دوا ی جیگیر بوونی ئیما ن دیت.. چونکه ئیما ن، دیدو پروانگه و تێروانی نیکی دوور مه دای کات و شوین و ماهییه ت ده داته ئیما نداران..

موسولمانی عه قیده جیگیر و خواناس، ئاسان و ئاسایی ره فتار له گه ل هه موو مو فره داته کانی گه ردووندا ده کات، چونکه ئەو حه قیقه ته عه قائی دییا نه ی لا بوونه ته به لگه نه و یست..

یه قینی هه یه، که هه موو (شت) یك زیكری خوی کردگارو خاوهن و په رستراوی ده کات.. ئەمە لای موسولمان حەقیقەتی عەقائیدی و پرسیای جیگیری وجوده: (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغْ بِحِدِّهِ) (الاسراء/ ۴۴).

ئەمما ئەو کەسانە ی بۆ باوەرن، لە نەفامی خۆیانەوه گالته یان بە ئەقلی ئیمە دیت! کە باوەرمان بە شتی وا هه یه.. ئەم دوو هه لۆیسته وه کو دوو هیلی تهرین، ههر دەرۆن و پیک ناگەن..

ئیمە یه قینمان زیاد ده کات و ئەوانیش گومرایی و سەرگەردانی.. ئیمە واقعیە کان بە پیناسە ی حەقی وەحی دەبینین، بۆیه پەردە لە نیوانماندا نییه، بە چاوی دل ئەو نهێنیانه درک پیده کەین، کە لە پشت دیتنی چاومانەوه یه.. نەك ههر پەردە کانی کات و شوین و ماهیهت.. بە لکو ئەو پەردە پەنهانهش کە خوی گەوره باسی ده فەرموو: (وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا) (الاسراء/ ۴۵).

واته: کاتیک قورئان ده خوینیت، ئیمە پەردەیه کی پەنهانی شاروه، لە نیوان جهنابت و ئەو کەسانە دا داده نیین، کە باوەریان بە رۆژی دوا یی نیه.

ئیبنو حهەر (رحمه الله) ده فەرموو: (رهوانیژی و موعجیزه ییتی ئەم پەردەیه ی نیوان له وه دایه کە دیتراو نییه، شاروه یه.. پەردەیه و ناشیهریت، بهر بهسته و ههست پیناکریت).

بیگومان ئەمە بۆ ئیمە، حەقیقەتی عەقائیدی و پرسیای نه گۆری گەردوونیه، یه قینمان پیی زیاد ده کات، چونکه فهرمایشتی خوی گەوره یه.. فهرمایشتی خوی گەورهش حەقیقەتی ره هایه، بۆ سنوورو بیراده و برو بۆ قه باره یه.. راستیی موتله قه.. به لām ئەو گومرایانه، کە پەردە کەش نادیاره لیان، ئەوهنده ی تر گومرا ده بن و، وا ده زانن: خۆیان راست ده کەن..

ئیمە ده لێین: پەردە هه یه و پەنهانه، ئەوان ده لێن: کوا پەردە کە؟!

ئەگەر پەردە کە دیار و ئاشکرا بوایە، دەکرا هەولیان بدایە لایدەن، یان لە دیوێکی ترهوه بۆی بچن، یان جوړه پەفتاریکی تری لەگەڵدا بکەن..

بەلام، کە پەردە کە نادیارە، زیاتر گومرا دەبن! بیانووشیان بە دەستەوه ناییت، چونکە ناتوانن بڵین: پەردە ی شارەوه مان لە نێواندا یە.. ئەگەر وایان وت، فەزح دەبن، چونکە باوەرپەیتانە بە نادیار.. باوەرپەیتانە بە وهش، کە پەردە کە ی بە نادیار یی داناوه!! ئەوانیش ئەمەیان ناوێت!

بروانە چۆن خوای گەورە رپی هیدایەت لەو کەسانە دەگرێت، کە بەره دینه کە ی نەهاتوون و، نایانەوێت باوەری پی بکەن و دیندار بن.. لە قیامەتیشدا لە هەمان دیدلیلی و ری ویلییدا دەیانپەیتەوه!!

لەویش، کە موسولمانان خوای گەورە دەبین، ئەوان هەر نایین و پەردە لە نێوان خوای گەورە ئەوانی کافری دنیای دەبێت.

- خوای گەورە بۆ روانینی ئیمانداران بۆ خوای گەورە دەفەرمووی: (وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ٢٢ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ٢٣) القیامە/ ٢٢-٢٣.

لەو رۆژەدا - لە قیامەت - ئەوانە ی رووگەشن، پرویان بە نازو نەعمەتی خوا تەرو بەل و پاراوه و، ئاسەواری نەعمەت یان پیوه دیارە، بۆ خوای پەروەردگاریان دەروان.. خوای گەورە بمانخاتە ریزیان ئامین.

- بۆ کافرهکانیش دەفەرمووی (وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ١٠) الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ١١ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ١٢ إِذَا تُنْزِلُ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ١٣ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ١٦) المطففين/ ١٠-١٦.

واتە: سزای وهیل (کە دۆلێکە لە دۆزهخدا) لەو رۆژەدا بۆ ئەو کەسانە دەبێت، کە وهحی خوای گەورە و پەيام و نیراوهکانیان بە درۆ دەخستەوه، ئەوانە ی،

که دهلین: زیندووو بونوه نییه و پوژی دواپی دروئه.. ئەو کەسانە ی وا دەلین: ستمکارن و لە سنووری حەق دەرچوون و لە تاوان و سەر پێچیدا نقووم بوون..

ئەوانە، کە ئایەتی قورئانیان لا دەخویندریتەوه، دەلین: ئەفسانە ی کۆنە و باوی نەماوە! نا، نەخیر، ئەوانە بۆیە وا دەلین و باوەر ناھێنن، چونکە چلک و چەپەلی گوناح دلی داگرتوون، تاوان و خراپە کاریی، بۆتە ژەنگ و ژارو، دلی داپۆشیوون. نا، نەخیر. ئەوانە حەتمەن لە پوژی دواپیدا، هەر خوای گەورە نابینن و پەردە لە نیوان ئەوو ئەواندا دەبێت.. پاشان دەخرینە ئاگری دۆزەخەوهو، هەتا هەتایی تێیدا دەمێننەوه.

- ئیبنو کەثیر (رحمە اللہ) بە سەنە دەوه دەگێڕیتەوه، کە کاتیک سوپەتی (المسد) (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١) هاتە خوارەوه، کە لەسەر ئەبۆلەهەب و ژنە کە یەتی.. ژنە کە ی ئەبۆلەهەب، کە گالۆکیکی بە دەستەوه بوو، بە رق و قینەوه پرووی کردە کەعبە، هەر هاوارو فیزاحی دەکرد.

سەیدنا ئەبۆبەکر (خوا لپی رازی بیت) لە خزمەت پێغەمبەری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە کەعبە دانیشتبوون، عەرز ی کرد: دەترسم تووشی ئازاریکت بکات.

فەرمووی: خوای گەورە دەمپارێزیت لپی، ئیتر چەند ئایەتیکی قورئانی خویند.. ژنە بەو رق و قینە یەوه هات و، پرووی لە سەیدنا ئەبۆبەکر کردو لەسەر سەری وەستاو وتی: کوا هاوڕیکەت، کە قسە ی پێ وتووم؟

سەیدنا ئەبۆبەکر (خوا لپی رازی بیت) پێی فەرموو: بە خوای خاوەنی ئەم کەعبە یە، نە شاعیرەو نە هەجووش دەکات.

ژنە وتی: راست دەکەیت و پوشت. پێغەمبەری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەبینی!

باشە لیڤەدا پەردە ی پەنھان هەبوو، یان نا؟ حەتمەن هەبوو، بۆیە سەیدنا ئەبۆبەکر ی دیوو، پێغەمبەری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەبینیوه..

بَلِّين: پەردە لەو نێوانەدا نەبوووە راستترە؟ یان بَلِّين: ھەبوووە و شاراوە بوو؟!

ھەبوونی (حَجَابًا مَّسْتُورًا) ھە و (وَلَكِنْ لَا نَقْفَهُونَ تَسْيِيحَهُمْ) چییە؟

ھەر دووکیان بواریکی، کە ژیری ڕیی ناباتە سەرو ناکریت بخرینە ژیر ھەستەو ھەکانەو.. دەشی ت سەدان شتی تر ھەبیت، کە لەم جوۆرە یەو ژیری پە ی پینابات.^(۱)

کەوا بوو ناشیت وازانریت پەردە ی شاراوە و جود ی نییە و نابیت.

تەسیحاتی مەخلوقاتیش ھەر وایە.. ھەر بەو ھەندە ی ئیمە لی تیناگە ی ن و نازانین چۆنە، مانای و نییە و جود ی نەبیت..

بۆیە ئەوانە ی ئەھلی ئیمان و باو ەریان بە کردگار یتیی و زانایی و بە توانایی خوای گەورە ھە یەو ە قیدە یان جیگیرە، باو ەریان وایە: کە مەخلوقاتیش سوپاس و ستایشی خوا دە کەن و، بەو ەش ئیعتیراف بە پاک و تەواویی و بێ لە کە یی خوای گەورە دە کەن.

(۱) ئیستا ھەر ئەم حالە تە خۆ ی لەم سەردە می ئەلیکترۆنەدا، ئاسانتر پە ی پیدە بریت: کۆدی تەلەفۆنی و لاتان پەردە یە کە لەوانە! مۆبایلی و لاتیکت پییە کە لە سنووری و لاتە کە دەرچوویت پەردە یە کی شاراوە و لە نێوان سنووری دوو و لاتە کەدا.

بۆ نموونە: (ئەو تاقیکراو ەشە) لە نێوان (سوید و نەرویج) دا لە ڕیی نێوان ئوسلۆ/ یوتۆبۆری پردێک لە سەر سنور ھە یە.

لە ناو ەراستی پردە کەدا بوو ەستەو مۆبایلە کە ت لە دەستی چە پتدا بیت، دە بینی کۆدی و لاتیکیان نیشان دەدات، بیخە دەستی راست کۆدی و لاتە کە ی تر نیشان دەدات، چونکە پەردە ی نادیار ھە یە، کە سنوڕیکی ئەلیکترۆنی نادیارە.

ئابیه تی دووهم :

(هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَكُونُوا لِلْأَبْصَرِ ﴿٢﴾)

واته: ئه‌وه خوای گه‌وره‌یه، که کافره‌کانی ئه‌هلی کیتابی له‌جی و پئی خوین ده‌ره‌ینا، سه‌ره‌تای ئه‌م ده‌رکردنه‌یان ئه‌وه‌بوو: که له‌قه‌لاو قولله‌کانی خوین (له‌ گوندی زه‌ه‌روه) هینایه‌ ده‌روه.

ئه‌مه‌یه‌ که‌م قوناغیان بوز دوایشیان له‌سه‌رده‌می سه‌یدنا عومه‌ری کوری خه‌تتا‌بدا بوو (خوا لئی پازی بیت)، که ئیتر هه‌موویان له‌عه‌ره‌بستان دوور خرا‌نه‌وه‌و گپی‌رانه‌وه‌ بوو شام.

هه‌ندی‌کیش ده‌فه‌رموون: ده‌رکران بوو سه‌ره‌زمینی (حه‌شر) که (شامه)، واته: ئه‌و شوینه‌ی له‌پوژی دواییدا ده‌بیته‌ ساحه‌ی کۆبوونه‌وه‌ی مروقه‌کان.

ئیب‌ن‌ولعه‌ره‌بی (رحمه‌الله) ده‌فه‌رمووی: حه‌شر سی قوناغ و شوینه: یه‌که‌میان: ده‌رکردنیانه‌ له‌مه‌دینه، دووهم: ده‌رکردنیانه‌ بوو شام، سییه‌م: کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو خه‌لکیه‌ له‌حه‌شردا.

* ده‌فه‌رمووی: ئه‌هلی کیتاب، ئه‌هلی ته‌فسیر هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پێکن، که مه‌به‌ست له‌مانه: جوله‌که‌کانی به‌نونه‌زیره.

ته‌نها شیخ حه‌سه‌ن به‌سریی (رحمه‌الله) ده‌فه‌رمووی: مه‌به‌ست لئی جوله‌که‌کانی (به‌نوقوره‌یزه‌یه).

خوای گه‌وره ده‌یه‌وێت به یاوه‌ران و ئه‌هلی ئیهانی‌ش - که له نه‌وه‌کانی د‌وای ئه‌وانن- ب‌فه‌رم‌ووێ: که فه‌رم‌انی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره ده‌رچ‌وو بوو، که ده‌بی‌ت ئه‌وانه له ناوچه که ده‌رب‌کرین و، له ژیر ئه‌مانی پی‌غه‌م‌به‌ری خ‌و‌ادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌مینن، چون‌که ئه‌هلی غه‌درو خیانه‌تن و، هه‌رچه‌ند په‌یهانی‌ش بیه‌ستن، خیانه‌ت‌کارییه که هه‌ر ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌یه‌وێت ئه‌وه ب‌خاته پ‌یش چ‌اوی ئیهان‌داران، که ئه‌مه له فه‌زل و نیعمه‌تی خوای گه‌وره‌وه‌یه بۆ ئی‌وه، چون‌که ئه‌وه‌ی ئی‌وه به‌خه‌یاڵ‌تان‌دا نه‌ده‌هات: گرتنی قه‌ل‌اکه‌یان بوو، چ‌جای ده‌ر‌کرد‌نیان له ناوچه که‌و ده‌ست‌که‌وتنی سه‌روه‌ت و سامان و قه‌ل‌او قول‌له‌کانیان!

که‌وا بوو هه‌قه ته‌سبی‌حاتی خوای گه‌وره ب‌که‌ن و به‌به‌رزو مه‌زن رای‌گرن و، نه‌هێلن که‌س به‌سیفه‌تی که‌م و کورت و نو‌قس‌انی وه‌سف‌ی ب‌کات، چ‌جای سوو‌کایه‌تی و هاوبه‌ش بۆ دانانی.

* ده‌فه‌رم‌ووێ: (مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا) ئی‌وه ته‌سه‌ورتان نه‌ده‌کرد، که ده‌رپه‌ر‌پ‌ئ‌رین! چون‌که زۆرو کۆ بوون، چه‌ک‌دارو ده‌وله‌مه‌ند بوون، له قه‌ل‌او قول‌له‌ی مه‌ح‌که‌م‌دا بوون، که‌س بی‌ری له ه‌یر‌ش‌کردنه سه‌ریان نه‌کرد‌بۆوه..

ئ‌ی‌وه‌ی موس‌ول‌مان‌یش له ماوه‌ی گه‌مار‌ۆ‌دانه که‌شیان‌دا، له خه‌یاڵ‌تان‌دا نه‌بوو ه‌یر‌ش ب‌که‌نه سه‌ریان، چون‌که زه‌حمه‌ت بوو، ئه‌وان‌یش به‌خه‌یاڵ‌یان‌دا نه‌ده‌هات، که ناچاری هاته‌نده‌ره‌وه ب‌بن!

* (وَطَّئُوا أَنفُسَهُمْ مَّا نَعْتَهُمْ حُصُونَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ أَلَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسَبُوا..) له‌و باوه‌ر‌ده‌دا بوون، قه‌ناعه‌تیان وا بوو، لی‌رده‌ا (ظن) به‌مانه‌ی گومان نییه، به‌مانای د‌ل‌یاب‌وونه، که قه‌ل‌او قول‌له‌کانیان ئه‌وه‌نده مه‌ح‌که‌مه، که‌س زه‌فه‌ریان پ‌یناب‌ات و، ناتوان‌یت نه‌به‌ده‌روازه‌کانیان‌دا بی‌ته ژووره‌وه‌و، نه‌ده‌توان‌یت به‌ش‌وراو دیواره‌کان‌یشیان‌دا سه‌ر‌ب‌که‌وێت..

لهو باوره‌شدای بوون، که خوی گه‌وره‌ش ناخواییت ببه‌زین، یان له بی ئه‌ده‌بی خو‌یان و غورو هه‌رالیاندا، ده‌یانوت: قه‌لاو قولله کانمان ئه‌وه‌نده مه‌حکه‌من، له خواش ده‌مانپاریزن! نعوذ بالله.

قه‌لاو قولله کانن (به‌نونه‌زیر) - له گوندی زه‌هره- شه‌ش قه‌لای سه‌خت بوون، که ئه‌مانه‌ن: (الکُتِيبَةُ، الوَطِیح، السَّلام، النُّطَاة، الوُخْدَةُ، شَق)، به‌لام که فه‌رمانی خوی گه‌وره‌هات، به‌شیوه‌یه‌ک وریان به‌رداو به‌زین، که خو‌شیان به‌خه‌یالیاندا نه‌ده‌هات، هیچ حساباتیکی وایان نه‌کرد بوو، که به‌بی جه‌نگ، ناچار ببن به‌ده‌ستی خو‌یان خانوو مال و قه‌لاکانیان بروخینن و، زه‌لیلان به‌بی چه‌ک له شار ده‌ربکرین!

ئه‌وان ئاوا له خوی گه‌وره‌غافل بوون و، قسه‌ی بی ئه‌ده‌بانیه‌یان به‌رامبه‌ر خوی گه‌وره‌ده‌کرد، خوی گه‌وره‌ش ئاوا زه‌لیلی کردن، که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک گومانن وایان نه‌ده‌برد، که هه‌موو چه‌که‌کانیان ته‌سلیم بکه‌ن و، مه‌رجه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بی چه‌ندو چوون رابه‌پرینن!

ئه‌م ئایه‌ته هه‌روه‌کو ئه‌و ئایه‌ته‌یه، که ده‌فه‌رمووی: (قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ بَيَّنَّاهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾) النحل/٢٦.

واته: کافره‌کانی پێش ئه‌مانیش که‌وته‌نه‌فاک و فیک و پیلان گێران، به‌لام فه‌رمانی خوی گه‌وره‌یان به‌شیوه‌یه‌ک گه‌یشته‌سه‌ر، که کۆشک و ته‌لاری له بناغه‌وه‌تیکرمان و سه‌ربانه‌کانی به‌سه‌ردا ته‌پاندن، سزاو ژان و ناسۆریان به‌جۆریک دابارییه‌سه‌ر، که خو‌شیان هه‌ستیان پینه‌کرد، که چۆن وا پروویدا.

* (وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ .. خوی گه‌وره‌ترس و بیم و توقینی فریڤایه‌دلایه‌وه).

قَذَفَ: هاویشتنه‌بوو دوور..^(١) له‌قورئانی‌شدا هه‌ر بۆ ئه‌م مانایه‌به‌کاره‌اتوه‌:

(١) الراغب الاصفهاني: مفردات الفاظ القرآن/ تحقيق صفوان عدنان الدارودي / دار العلم / دمشق ٢٠٠٢/١٤٢٣ (ل) ٦٦١.

یه که م: وه کو که به دایکی سهیدنا موسا علیهما السلام دهفه رمووئ: (فَأَقْزَفِیْهِ فِی الْیَمِّ) طه/۳۹.

کۆر په که ت بخه ره سندوقی که وهو، فرییده ره روبره که وه، که حه تمه ن دووری ده خاته وه.

دوو ه م: بۆ ره جمکردنی شهیتانه کان، که به رد تیگرتنیانه له دووره وه، تا دوور بکه ونه وه. دهفه رمووئ: (لَا یَسْمَعُونَ إِلَى الْأَعْلَىٰ وَیُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۖ دُحُورًا) الصافات/۸-۹.

شهیتانه کان، که هه و آل ده دن، به ئاسماندا سه رده که ون تا بگه ن به جیهانی بالآو گوی هه لبخن، له هه موو لایه که وه بۆ گپرانه وهو ریگرتنیان، په جم ده کرین.. دیاره ئه وانیه، که په جیمان ده که ن، دوورن له شهیتان، چ خوی گه وره خوی بیت، چ فریشته و دانیشتوانانی تری ئاسمانه کان.

سییه م: بۆ هاویشتنی حه ق، که له خوی گه وره وهیه، له ئاسمانه وه به گور دیت و به (باتل) ده کیشریت، که له سه ر زه میندا په لی هاویشتوو وه، مه غرورانه خوی به ده سه لاتدارو به هیژ نیشاندا وه.

بۆیه دهفه رمووئ: (بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ...) الانبیاء/۱۸، به لام حه تمه ن حه قمان به ده سته وه گرتوو وه له سه ره وه ده یگرینه باتل.. هه موو سیاه و سیفه تی هیژ له م نایه ته دا به کار هاتوو:

۱- بکه ره که خوی گه وره یه.. خوی گه وره ی به هیژو ده سه لاتداره، که حه قه که ده هاویت.

۲- به شیوازی کۆ (جمع) دهفه رمووئ: (نَقْذِفُ)، نه ک (أَقْذِفُ)، هه ر چه نده بیگومان هیژی خوی گه وره به سه بۆ نابوت کردنی باتل، به لام له لایه که وه وه سفی مه زنی و ده سه لات و توانای خوی گه وره یه و، له لایه کی تره وه ئامازه یه بۆ به ره ی حه ق،

که خوی گه‌وره و فریشته و پیغه‌مبه‌ران (علیهم السلام) و شوینکه و توانیشیان له هاویشتنی حقه‌که‌دا به‌شدارن.

۳- (قذف) فریځانه، هاویشتنه، که دیاره وه کو پینک کیشران و به‌رکه‌وتن و به‌سه‌ردا که‌وتنی ئاسایی نییه، چونکه ئه‌میان گورو تینی به‌هیزتری پیوه‌یه، وه‌کو، که تو به‌ردیک له‌سه‌ربانه‌وه به‌شتیک بکیشیت، هیزه‌که‌ی زیاتره وه‌ک له‌وه‌ی خوی به‌سه‌ریدا به‌ر بیته‌وه.

۴- پیتی (ب) له‌ ئایه‌ته‌که‌دا بو هۆکاری (الواسطة) یه، وه‌کو ئه‌وه‌یه، که خوی گه‌وره حقه‌که‌ی خوی به‌ده‌سته‌وه گرتووه ده‌یهاویت! وه‌کو ده‌لییت: (کتبت بالقلم، قذفته بحجر، قتلته بالسيف).

۵- (الاعلى) ئاماژه‌یه بو ئه‌وه، که حقه‌ له‌ بالاوه دیت، له‌ ئاسمانه‌وه به‌ وه‌حی هاتووه، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، هیزی وه‌حی خوایی له‌ خو گرتووه، که مادام له‌ بالاوه دیت حه‌تمه‌ن به‌ گورو تین و به‌هیزتره‌..

ئه‌مه‌ش وه‌سفی (سيفه‌ت) ی خیرایی و هیزی فیزیاییه، که ئیستا له‌م سه‌رده‌مه‌دا هیزی ئه‌ستیره‌ خزین (شهب: نیازیک) ی پیده‌پویریت، که رۆژانه به‌ ملیونه‌ها پارچه‌ که‌ره‌سته‌ی جیاواز، له‌ ئه‌ستیره‌کانه‌وه به‌ره‌و زه‌مین به‌رده‌بنه‌وه، به‌لام هه‌وای ده‌وری زه‌وی ده‌یگێرپه‌ته‌وه و ناهیلیت به‌ر زه‌وی بکه‌ویت.. ئه‌مانه‌ پێیان ده‌وتریت: (كُؤِيَكَبَات^(۱)) واته: که‌وکه‌بی گچکه‌..

له‌ نیوان سالی (۲۰۰۰-۲۰۱۳) دا بیستوشه‌ش که‌وکه‌بی گچکه‌، به‌ردی خوی به‌ره‌و زه‌وی فریځاوه، که هه‌ر یه‌کیکیان له‌ نیوان (۶۰۰-۱۰۰۰ کیلو تۆن) مه‌زنه‌ کراون.

(۱) له‌عه‌ره‌بیدا ئه‌ستیره‌ ئه‌وه‌یه که خوی تیشکی تیدایه‌و ده‌یداته‌وه (کوکب) یش ئه‌وه‌یه، که تیشکی خۆریک وهرده‌گریت و ده‌یداته‌وه، به‌لام ئیمه‌ له‌ کوردییدا ئه‌وه‌نده‌ی من بزنام، هه‌ر ده‌لین: ئه‌ستیره‌، لیسه‌دا مه‌به‌ست: (که‌وکه‌ب) ه.

واتە: ئەو ھەندە جارى ئەتتى ئىن تى زىياتر! ^(۱)

چۈرەم: خۇاى گەورە وشەى (قذفى لىرەشدا بەكارھىناو، چۈنكە كافرى لى دوورەو، ھەر لە دووريشەو ھەممىيان دەكات و، ئەم ترس و تۆقىنەشى، ھەر لە دوورەو ھەندە دىيانەو، كە زۆر خىراو توندو ناكاو، دەيكاتە مايەى لاسەنگى ھەلوئىست و دىدى لىل، كە ھەردووكيان وا دەكەن، كە مەروڧ بىشلەئىت و پارا بىت لە گرتنەبەرىى دىدو بزاوت و ھەلوئىستى پارسەنگدا!

ئەمە كارىگەرىيە كى گەورەى دەروونى لە ھالەتى ئاسايىدا دروست دەكات، چ جاي ھالەتى سەربازىى.. بەرەى جەنگەو موسولمانان بۆ رووبەروو بوونەو ھەى خۇئىناو بىيان ھاتوون.

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مەرجى لەسەر داناون، كە قابىلى گۆرىن نىن، ئەوانىش گەمارۆ دراون و گەمارۆكەش توولى كىشاو.

بە قامى دوورەو ھەندە خۇيان ئازا كەرد، بەلام ئەو ھەندە، نەك دوورەو ھەندە، (بەنوقورەىزە) ھەى جۈلەكەى ھاودىن و بەرەبائىشىيان نايەنە ھاو كارىيان!

(۱) لە بۇمبا ئەتۆمىيە كە زىياتر، كە ئەمەرىكەى تاغوت بە (ھىرۇشىيەى ژاپۇنىي) دا دا. لە سالى ۱۹۴۵ دا (۱۵) كىلۇتۇن بوو..

بۇ نمۇنە: سالى (۲۰۱۳) پارچە كەرەستەىەك لەكەوكەبىكى گچكەو بەسەر شارى (چىلباىنىك) ھەى روسىيا دا كەوت ھىزى پماندەكەى (۶۰۰) كىلۇتۇن بوو!! بەلام بەر ئاوەدانى نەكەوت..

دائىرەى (بى ۶۱۲)، كە لە كاليفۇرنيەى لە ئەمەرىكا و پسپۇرى لىكۆلىنەو ھەى ئەم ھالەتەىە، دەلى: پۇژانە ئەم كەرەستانە بەرەو زەوى دىن، بەلام ھەوا دەيانگىرەتتەو، زۆرىنەى جارى لە گىرەنەو ھەندە ورد و خاش دەبن، كە بىشگەنە سەرزەمىن زىيانان نامىنىت، چۈنكە گۇرۇپپەىن و ھىزەكەيان پىن نامىنىت و، زۆر زۆر گچكە دەبنەو ھەى كەتۇزۇ خۇلىان لىدەت.

سەرچاوە: پۇژنامەى (القدسى العربى) ژمارە ۷۷۴۵/۵/۲۰۱۴ بە كورتى لە كىتەبى (دىدى مەلەكوتى) دياردەى رەتكەردنەو ھەى ئاسپانم زىياتر باسكردو.

ئەوان لەم حالەتە دەروونیە پشیووە وەرە پوخاویەدان و، خۆای گەورەش
خۆی هاتووە بۆیان! دەفەر مووی: (فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يُحْسَبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ..) حەتمەن ئەنجامی ئەم بزاوت و هەلۆیستە، هەر تەسلیم بوونیان دەبێت!

۱- دەبێ تەسلیم بین و لەناوچە کەش با ربکەن، قەلا و قوللە مەحکەمە کانیان چۆل
بکەن!

۲- نابێت چەك لە گەڵ خۆیاندا ببەن! ئەوەش یەعنی نەمانی ئامیتری بەرگریی کردن
لە خۆیان و مال و مندال و سامانیان، کە ئەگەر لە رینگا گەلە گورگیکیان تووش
ببێت، دەخورین! یان تالانکارو جەردەو رینگەر دەتوانن بێنە سەر پێیان و، هەرچی
لە گەڵ خۆیاندا بردووە لێیان بسەن!!

۳- ئەوەی دەتوانن با لە گەڵ خۆیاندا ببەن! جا چی دەبەن بەچی؟

جولە کە کان ئەهلی بازار بوون، نەك بازەرگانی دەری، ئەمەش یەعنی نەبوونی
کاروانی حوشترو ئیسترو باریی! کەوا بوو کە میان پێدەپرێت.. (بەنۆنەزیر) چیئەر
بوون، خاوەن زەوی زارو باخ و باخت و بەرھەم بوون.. زەوی زارو باخە کانیشیان
وا لە دەرەوێ قەلاکەداو، موسولمانیش درەختە کان دەبرنەووە و حاسلاتە کانیان
دەسوتین!! کەوا بوو، هەرچی ئەوێ، کە لەم حالەتەدا هەیانە، ئەوێ، کە لە ناو
قەلاکەدا یە!

۴- ئەم بارودۆخە جەنگ و گەمارۆ و ترس و، لە دەستدانی ئەمان و سامان و
تەسلیمکردنی چەك، هەر دەبوو بگەننێتە ئەو ئەنجامە دەروونیە پر کەسەرە، کە
قبول کردنی مەرجه کانی (دوژمن)ە!

ئینجا لە تاواندا لە لایە کەووە هەولیان دەدا، خانووە کانیان بروخین، تا موسولمانان
سوودی لێنەکەن و، خوشیان بتوانن دەرگا و پەنجەرە و نیرگە و کۆلە کە کانیان
لە گەڵ خۆ ببەن.. ئەمەش ئەنجامی تری کارەسات و پر کەسەری دەروونی ترە.

* (يُخْرِجُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ...) ماله کانی خۆیانیان به دهستی خۆیان و به دهستی موسولمانان دهر و خاند! ههروه کو دهستی موسولمانانیش بوو بیتته پیک و نوئل و ئامپیری تری هه لوه شانندن و پماندنی خانوو!

قه لایه ک، که به سالانیکی توولانی و پشوودریژی و ماندوو بوون بنیاتراوه، ئیستا ده بیت زور به په له بیروخین!!

هه ر خۆشیان نین، که ده پروهین! که فریای پماندنی هه مووی ناکه ون، دهستی موسولمانانیش هاوکاری روخاندنه که یه!! ئایه ته که وینای روخاندنه که واده کات، که خۆیان مه شغوولی پماندن و کۆله که و ده رگا و په نجه ره هه لگرتنه وه و شمشیر کولکردن و پم شکاندن و ئه وانه و، وه کو بلین: ئادهی موسولمانینه به قوربان ئیوهش، ئا ئه و لایه مان له بهر چا و بروخین!! ئه مه وینا کردنیکی زهینه.. به لام دواى ئه وان باریان کرد، موسولمانان به کاوخو، زور هیدی و له سه رخو، که لاهه کانیشیان روخاندن.. ئه مه (يُخْرِجُونَ) له که ی هه ر دوولایه.^(۱)

- قه لایان بۆ به رگری له خۆیان و مال و مندالیان و مه حکم دروست کردوو، که چی ئه وه تا دادیان نادات و هه ر خۆشیان ناچاری پماندنی بوونه ته وه!

- چه کیان دروست کردوو و کپیوو، بۆ پاراستنی سامان و مال و زهوی زارو قه لاهه قولله کانیان، که چی ئه وه تا ده بیت ته سلیمیان بکه و، (سلاح سز) و گویتته پ خۆ به دهسته وه بدهن.

(۱) ئه م ره فتاره ده پرونیه له م سه رده مه شدا، به شیکه له شهرو ملمان، نایینیت ئه مریکای تاغوت چۆن (سه دام) ی موره ددی ناچار کرد که هه موو چه که قورسه کانی بفه وتییت و هه قی فه وتاندن و پماندنه که شی، که تیمه رۆژ ئاواپیه کافره کان کردبوویانه مایه ی که سابهت و، قاچاندنه وه هه مووی له پاره ی نه وتی فرۆشراوی عیراق ده رده چوو!!

نه وته که شی به کۆمپانیا ئه مریکاییه کان ده فرۆشرا! له هه موو لایه که وه ژانی ده پرونی دروست ده کرد.. پروانه حاله ته که له بیدینی سه دام و به عسدا چۆن پیچه وانه ی حاله تی به نونه زیر بۆ ته وه؟! بیگومان ده بینین (لیبیای قه زافی) ش ههروه ها و، سوریای (به شار) یش هه ر هه مان حاله تی عیراق و سه ددامن!!

- ناوچه‌ی خۆیانیان واهه حکمه و دابین بنیات نابوو، که به هیوا بوون نهوه به نهوه
تییدا بجه وینهوه، که چی نهوه تا ده بیته ویرانی بکه و جیی بهیلن و پهرته وازه بینهوه!!
نهوه له هه موو لایه که وه ترس و دلهراوکی و تۆقینه؟ له هه موو لایه که وه
ناسۆرو کاره ساته. پروو له (مه جهول) کردنه. ترسنۆکی دواي ئه مانه. زه لیلی دواي
ده سه لاته. بی چه کی دواي چه کدارییه. پهرته وازه بوونی دواي نیشته جیپوونه.
شکستی ده پروونی و دارایی و سه ربازییه، له دواي هه رالی هیزو لوتبه رزی و
شانازی کردنه به هیزو توانای نموونه یی!!

* (فَاعْتَبِرُوا يٰٓأُولِيَ الْاَبْصَارِ) دهی سا هوو خاوهن هوو و هه ستینه، خاوهن دیدو بیرو
ژییری، پروانه نهوه واقیعه و په ندو ئامۆژگاریی لیهوهر بگرن..

سه رنجبه دن و لیبکۆلنه وه له کارگیری قه ده ری خوا بییه وه، بوو حاله تی موسولمانان
و هیزی (به نونه زیر) و چۆنیه تی هاتنی شکست و سه رکه وتن، که هه ردووکیان،
هه ره له خوی گه وه وه دین..

شیکار بکه و به دوا دا بچنه وه تا ده رس له خاله لا وازه کان وه ربگرن، تا له وه
دلیا بن که دوژمنانی خوا، هه ره چه ند ده سه لاتدار و به هیز دیار بن، به فه رمانیکی
خوا یی وایان لیدیت، هه موو خالیکی هیزیان ده بیته وه به هیزی پاله په ستوی
تیکشکاندنیان! ئایه ته که پروو له خاوهن هزو هوو شه کان ده کات، نه ک موسولمانان
به تایبه تی، یان (به نونه زیر) به تایبه تی، چونکه ئه مه حاله تیکی ململانیی هه ق و
باتله و، قابیلی دووپات بوونه وه یه.

ئه م رودا وه، جی په ندو ئامۆژگارییه بوو جووله که کانی ترو، بوو خه لکی تری
ئه هلی کیتاب، هه ره ها بوو کافرانی تر، که نه ک به هیزو ده سه لاتتان نغوو بن و وا
بزانن تیکناشکین..

هه م بوو موسولمانانی شه، که ئاگاتان له هاو کیشه ی ململانیکه بیته و پار سه نگ
رایگرن.. بوو خوا ساغبوونه وه و بوو جیهاد لیبران مایه ی سه رکه وتن، نه ک چه ک و تفاق

زۆر.. چونکه ئیداره‌ی جه‌نگ، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌یدات و هه‌لس‌وپ‌اندنی هه‌موو هی‌زو دیدو بز‌اوت و هه‌ل‌و‌ی‌سته‌کان، له‌گه‌ل سازاندنی بارود‌و‌خی پ‌روبه‌پ‌روو‌بوونه‌وه‌و شکست و سه‌رکه‌وتن، هه‌موو به‌ پ‌یی قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره‌یه‌و به‌س.. له‌م هاو‌کی‌شه‌یه‌ غافل نه‌بن و سه‌ر‌پ‌استانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن.

ئایه‌تی سی‌یه‌م و چ‌واره‌م:

(وَلَوْلَا أَن كُنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ)
 ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾

واته: ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌م ده‌ر‌کردنه‌ی له‌سه‌ر نه‌ن‌و‌وس‌ینایه‌، هه‌ر له‌ دنیا‌دا س‌زایه‌کی تری به‌ژانی ده‌دان، وه‌کو: ق‌ر‌کردن و به‌دیل گ‌رتن و هاوش‌یوه‌، یان س‌زای تری وه‌کو ئه‌و قه‌ومه‌نه‌ی، که هه‌مان دیدو هه‌ل‌و‌ی‌ستیان له‌ وه‌ح‌یی و ن‌یر‌ا‌وان‌ی خ‌وای گه‌وره‌ گ‌رت‌بووه‌ به‌ر.

ئه‌مه‌ له‌ پ‌وژ‌ی د‌و‌اییدا ئه‌وه‌ به‌ د‌ن‌یاییه‌وه‌ س‌زای ناگ‌ری د‌و‌زه‌خیان به‌ نس‌یب ده‌ب‌یت.. ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌و دیدو هه‌ل‌و‌ی‌سته‌یانه‌، که که‌وتنه‌ به‌ره‌یه‌کی د‌و‌ژ‌منداری‌تییه‌وه‌ به‌رام‌به‌ر خ‌وای گه‌وره‌و ن‌یر‌ا‌وه‌که‌ی به‌ به‌در‌و خ‌سته‌نه‌وه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، د‌ژایه‌ت‌یک‌ردنی بانگه‌وازه‌که‌ی، له‌ کات‌یک‌دا ئه‌وان په‌یام‌ی پ‌یشت‌ری خ‌واییان ب‌و‌ها‌تب‌وو، که ن‌ی‌شانه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ری‌تی مح‌مدی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ت‌ی‌دا‌بوو، (خ‌و‌شیان هه‌ر به‌ ئوم‌یدی ئه‌وه‌وه‌ ها‌تب‌وونه‌ مه‌دینه‌، که ده‌یان‌زانی ک‌و‌تا ن‌یر‌ا‌وی خ‌وای گه‌وره‌ له‌و ناوچه‌یه‌ ده‌رده‌که‌و‌یت.

ئ‌یتر به‌ هی‌وای ئه‌وه‌ی ب‌نه‌ شو‌ن‌که‌وت‌وو‌ی و قه‌ره‌بو‌وی هه‌ل‌و‌ی‌سته‌ به‌ده‌که‌یان له‌ سه‌یدنا موس‌ا (عَلَيْهِ السَّلَام) بکه‌نه‌وه‌، که ل‌یی یاخ‌ی‌بوون و وه‌لیان کرد). ئه‌مه‌ خ‌و‌ی ه‌و‌کاری ئه‌وه‌ بوو، که س‌زای سه‌خت‌ی خ‌واییان به‌سه‌ردا بدر‌یت.. ئیام‌ی (زوه‌ری) له‌ ع‌و‌روه‌و سو‌دد‌یی و ئ‌ی‌بن‌وزه‌یده‌وه‌ گ‌یر‌ا‌و‌یت‌یه‌وه‌، که خ‌وای گه‌وره‌ له‌سه‌ری نو‌وس‌ی‌وون، که له‌ دنیا‌و پ‌وژ‌ی د‌و‌اییدا س‌زایان بدات.

* (وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) هر که س بهرہی دوژمنداریتی خوی گہورہ ساز بکات و دژایہ تی پھیام و بانگہ وازو پیغہ مبرہ کہی بکات، ئہوہ سزای دہ بیت: زہ لیلی و سہر شوری دنیاو سزاو پروو پھشی پوژی دوایی.. خوی گہورہ سزای زور بہ سہخت و توندی ھہیہ.

* (لَوْلَا) پیتی کہ پیی دہ وتریت: (حَرْفُ امْتِنَاعٍ لوجود)، واتہ: پیتی کہ روونہ دانی شتیک پروون دہ کاتہوہ، کہ لہ بہر ھہ بوونی ھوئیہ کی تر، رووینہ دا، وہ کو دہ وتریت: (لَوْلَا لَمَا وَصَلْتُ)، واتہ: ئہ گہر ئہ و نہ بوایہ، نہ دہ گہ یشتم.

لیرہ شدا دہ فرمووی: ئہ گہر خوی گہورہ ئہم لہ شار دہر کردنہی لہ سہر نہ نوو سینایہ، سزای تری سہختی دہ دان، وہ کو ئہوہی موسولہانان لہ جہنگدا بہ سہریاندا زال دہ بوون و، پیاوہ کانیان دہ کوشتن و ئافرہت و مندال و سامان و مالیشیان دہ بردن..

ئہ ھلی تہ فسیر دہ فرموون: کہ سزا سہختہ کہی دووہمی نہ دا، لہ بہر ئہوہ نہ بوو، کہ لہ سہریان سووک بکات، چونکہ شایانی سزای سہختی کافران بوون، بہ لام خوی گہورہ بہ زانایی و دانایی خوی ئیرادہی وا بوو، کہ یاوہران بہ سہلامہ تی بمیننہوہ، تا دواتر لہ غہزای تردا رۆلی گہورہ تر بینن..

ھہر واش بوو، زورینہ یان، کہ لیرہ دا ھہر سہربازیک بوون، دواتر بوونہ فہرماندہی لہ شکری ھہزاران موچاھیدو، دہ سہلاتی فارس و رۆمیان زہلیل کردو، ئیسلا میان بہ کیشوہرہ کانی ئاسیاو ئہ وروپاو ئہ فریقا گہ یاند.

* (الْجَلَاء) دہر کردنی بہ کۆمہ لہ جی و پیی خویان، بہ جوریک، کہ ری نہ درین بینہوہ ناوچہ کہ، بہ لام (اخراج) بۆ تاك و کۆمہ لہو دہ شیت دوی کردنہ دہرہوہ، بگہرینہوہ جیی خویان.

* (يُشَاق) لہ (شق) ھوہ ھاتوہ، واتہ: دوو بہرہ کی. خہ لك و مہیدانہ کہ دہ کات بہ دوو بہ شہوہ. بہ کەندہ لانیك سنووری ئہ مبرو ئہو بہر دیاری دہ کات. خواو پیغہ مبرہی

خوَا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له به شیکیان داده نیت و خوْشی له به رامبه ریاندا به ریه ک بۆ دژایه تیکردنی دینی خواو بانگه وازی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا ده مه زریّت!

- ده فهرمووی (شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ)، واته: هم دژایه تی خوا ی گه وره یان ده کرد، هم دژایه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چونکه باوه رنه هینان به په یامی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ره تکرده وهی په یامی خوایه.. به حسابی خوْیان ئه هلی کیتابن و په یام و دینی خوا ی گه وره یان هه یه و نایانه ویت باوه ر به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهینن، به لام برگه ی دواتری ئایه ته که دیدو هه لویسته چه واشه کارییه که یان رته ده کاته وه و ده فهرمووی: دژایه تیکردنی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دژایه تیکردنی خوا ی گه وره یه.

بۆیه ده فهرمووی: (وَمَنْ يُشَاقِّ اللّٰهَ) ئه مهش به لگه یه له ره تکرده وهی دیدو هه لویستی دوژمنانی سه رده م، که ده لّین: ئیمه دژی ئیسلام نین، به لام دژی موسولمانه کان ده وه ستنه وه!

بیگومان به ره ه لستی کردنی موسولمانان و دژایه تیکردن و به ره ه لستیکردنیان، هه ر دژایه تیکردنی ئیسلامه که یه.

- ئه م به ره گرته ی جوله که کانی به نونه زیر - که به شیکن له جوله که ی تر- به هو ی ئه و دیدو ری و بزوات و هه لویست و ره فتار و ره و شتانه یانه وه که نه وه به نه وه یان پیی ناسراون..

سیفه ته کانیا ن له قورئاندا توْمار کراوه له کوفرو ملهوپری و بی ئه ده بی به رامبه ر به خوا ی گه وره و ئازاردانی سه یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) و ئه وه موو پیغه مبه ره زوْرانه ی بۆیان چوون، ده ستکاری کردنی کتیبی خوا ی گه وره و گوْپینی ئه حکامه کانی، دروستکردنی چینی حیبر و راهیبه کانیا ن و ده سه لاتدار کردنیان به مافی خوایه تی، پاشان خوْپه رستی و چه واشه کاری و په بیان شکاندن، یان دنیاویستی و پیسکه یی و پاره په رستی، جگه له داوین پیسی و خراپه کاری و شه رخوازیی.. تر سنوْکی و خوْ

رانه گری و پشت هه لکردن و هه لاتن.. فاك و فيك و غه درو شه پری بی ئامانی ژیر به ژیر، فیتنه چیتى دووزمانى و ئاژاوه نانه وه.. قبول کردنى زه لیلی و ژیر دهسته یی له و کاتانه دا که بی دهسه لاتن، دلره قى و توندوتی ژیی و درندایه تی له و کاتانه دا، که دهسه لاتدارو خاوهن هیزن.. دوستی کهس نین و کهس دوستیان نییه!!^(۱)

ئابیه تی پینجه م :

(مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾)

واته: هه ر دارخورمایه ك، که بریوتانه وه و هه رچیه کیان، که وه لتان کردو وه، تا له سه ر په گى خوى بمینیت، هه ر دوو رهفتاره که تان هه ر به مؤله تی خواى گه وه ره بووه، چونکه خواى گه وه ر وىستى لاده ره کان - که خواویستیان وه لکرده وه - زه لیل و چاوشور بکات.

۱- ریوايه ته کان دهفه رموون: که یاهه ران دوو دارخورمایان بری، که جوله که کان ئاوا هاواریان لی هه ستا بو!

تهه فسیره وانان: (قه تاده) و (زه حاك) دهفه رموون: شهش دارخورمای چاك بوون، هه ندیک دهفه رموون: چهند دارخورمایه کیان برییه وه و، چهند دارخورمایه کیشیان سوتاند.. به هه ر حال، پیناچیت ژماره که زور بووبیت.

۲- موجاهید دهفه رمووی: هه ندیک یاهه ر - که دارخورماکانیان بری و سوتاند- له موهاجیرانی مه کهکه بوون، ئه وانى تر به رهه لستیان لیکردن، که بوچی به بی فه رمانى پیغه مبه رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وا ده کهن.

(۱) شه نقیتى (رحمه الله) له تهه فسیره که یدا (اضواء البیان به ۹ لاپه ره (ب/۸/۲۲-۳۰) ئاماژه ی به زوریان کردو وه و به شیوه یه کی ئوسولئ پروونى کردو ته وه، که هیچ قه ومیکی تر له کافران و موشریکان وایان نه کردو وه.

به تاییه تی، که ئەم باخه که وتۆته بەردەستی خۆمان و مولکی جووله که نه ماوه..
 ریوایه تیکی لای (نه سائی) ههیه، که ئەم بۆچوونه به هیز ده کات، که ئیبنو که شیر
 هیناوتیه وه، (نه سائی) به سه نه ده وه له ئیبنو عه عباسه وه (خوا لییان رازی بیت)
 ده گێرپێته وه، که ئەم ئایه ته له سهر ئەو دارپرینه هاته خواره وه، هه ندیک یاوه ر
 به رای خۆیان چه ند دارخورمایه کیان برپیه وه، به لام یاوه رانی تر پێیان باش نه بوو،
 ئەمانیش په رۆشیان بوو بزنان، که ئایا کاریکی باشیان کردووه و پاداشتی ههیه،
 یان نه برپینه وه وه لکردنه که ی باش بووه و پاداشتی ههیه..

ئێتر چوونه خزمهت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەو کاته ئەم
 ئایه ته هاته خواره وه، که هه ر دوو هه لۆیسته که یان به باش داده نیت.

۳- پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر له و شوینه بوو، که یاوه ران له ولاره
 ئەو شه ش دارخورما چا که یان برپیه وه، بۆیه جو له که کان له سهر قه لاکه وه هاواریان
 کرد، که ئەی محمد! خۆ تۆ خۆت به چاکساز ده ناسپنیت، که چی فه رمان ده ده یت
 دره ختی چاکی به ردار بپرن و بسوتینن!

له م کاته دا بوو، که ئایه ته که له ره تکردنه وه ی قسه ی جو له که کانداهاته خواره وه،
 که برین و نه برپینه که، هه ر دوو کیان به مۆله تی خوای گه ورن و، خوای گه ورنه
 پێی پێداون.

۴- ئیبنو که شیر (رحمه الله) ده فه رمووی: مۆله ته خواییه که قه ده رییه، هه روه کو ئەو
 حاله تانه ی ئو حود که خوای گه ورنه باسی سه رکه وتنی یه که م جاری یاوه ران له
 غه زای (ئو حود) دا ده کات، که سه ره تای رۆژه که سه رکه وتنیکی گه ورنه یان به ده ست
 هینا و قورپه یش به زیی، به لام که پاسه وانانی سه ر لوتکه ی چیا که، فه رمانه که یان
 شکاندو شوینی خۆیان جیه یشت و هاتنه خواره وه!

قورپه یش به سه رکردایه تی خالیدی کوری وه لید (خوا لێی رازی بیت) - که
 هیشتا موسولمان نه بوو بوو- هێرشیکێ له پشتی چیا که وه کرده سه ر چیا که و،

یاوهرانی خسته نیوان دووبه‌ره‌ی خو‌یانه‌وه‌و سهرکه‌وته‌که‌ی موسولمانان بوو به شکست.

خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: که هه‌ردوو بزوت و هه‌لویسته‌که، هه‌ر به مؤلّه‌ت و ریپیدانی قه‌ده‌ریبانه‌ی خوای گه‌وره‌یه:

- بۆ سهرکه‌وته‌که‌ی یه‌که‌م جار ده‌فهرمووی: (وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ ...) آل عمران/۱۵۲.

خوای گه‌وره به‌لینه‌که‌ی بۆ بردنه‌ سهر، که سهرتان ده‌خات، ئه‌وه‌ بوو، که به ئیزنی خوا شکانتان و کوشتاریکی زۆرتان لیکردن.

- بۆ شکسته‌که‌ی دوا‌یشیان، که هه‌ر به ئیزنی خوای گه‌وره‌یه، ده‌فهرمووی: (وَمَا أَصْبَحْكُمْ يَوْمَ التَّنْعِ الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ) آل عمران/۱۶۶.

ئه‌و به‌لایه‌ی ئه‌و پۆژه به‌سهرتاندا هات، که هه‌ردوو له‌شکری ئه‌هلی ئیمان و ئه‌هلی کوفر به‌ره‌و پرووی یه‌کتری بوونه‌وه، که کاره‌ساتان به‌سهردا هات، ئه‌وه‌ش هه‌ر به مؤلّه‌تی خوای گه‌وره‌و، ریپیدانی قه‌ده‌ریبانه‌ی خوای گه‌وره‌بوو.

ئاوا ئیبنوکه‌شیر ده‌فهرمووی: ئه‌و داربرینه‌وه‌و وه‌لکردنه‌ی، هه‌ر به ریپیدانیکی قه‌ده‌ریبانه‌بوو.. به‌لام عه‌لامه‌ شه‌نقیتی ده‌فهرمووی: ریپیدانی شه‌رعیه‌و حوکمی شه‌رعی له‌سهر بنیات ده‌نریت، که ره‌فتاری وا له‌غه‌زادا جائیزه، مادام به‌رژه‌وه‌ندییه‌ك بۆ موجه‌یدان به‌یینه‌ته‌دی..

شه‌نقیتی ده‌فهرمووی: ئه‌م (فَيَاذَنِ اللَّهُ) یه‌هه‌روه‌کو مؤلّه‌تدانی به‌رگریی کردنه له‌خو، که له‌سهره‌تای قوناغی فه‌رزبونی جیه‌اددا ریپیدرا.

وه‌ك خوای گه‌وره به‌موسولمانانی فه‌رموو: (اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتْلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) الحج/۳۹.

واته: خوی گه وره مؤلّه تی چهك هه لگرتن و بهرگری له خو کردنی به و که سانه داوه، که سته مکارانه کوشتریان بهرامبهر ده کریت، خوی گه ورهش به توانایه سهریان بخت.

ئه م ریپیدانه شهرعییه جیهاد کردن ریپیدانیسه به هه موو ئه و ئاماده باشی و رهفتارانیه جیهاده که سهر ده خات. مادام شهرعیانه بن..

گه مارؤدانه که ی (به نونه زیر) شهرعیانه بوو، چونکه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پیدابوو، گه مارؤدانیسه چۆنیه تیه کی جیهادو جهنگه، ده شیت برینی هه ندیک دارخورما- له بهرچاوی جوله که کان خویان- بهرژه وهندی موجاهیدان بهیئتیه دی.

وه کو ئه وهی دوژمنان - که ههر جهنگاوه رو چه کدارن- رقیان هه لبستیت و بو بهرگری له سامانیان بینه دهره وهو، بکه ونه ساحه یه کی دیار (مه کشف) وه، تا ئاسان هیرش بکریته سهریان.

ده شیت بو جهنگیکی مه عنه ویی دهروونی بیت، که چاوشوریان بکات پی! به وهی، که ئه وه تا وا دوژمنه کانیان گه مارؤیان داو و باشتین دارخورمایان ده برنه وه، یان دهیسوتین. که چی ئه مانی چه کدارو به هیژ ناویرن بچه مهیدان..

ئه مه کاریگه ری له وره رووخان و ناکوکی ناو خویان ده بیت، یان وه کو هه ندیک ریوایه تیش باس ده کات، که شش دارخورمایان بریه وه، تا خپوهت له شوینیان هه لدن و قه دو لقه کانیشیان بۆ سوتهمه نی به کار بهیننه وه.. چونکه یاوه ران وایان له داره پراوه کان کرد.

که و ابوو: ریپیدانه که شهرعییه و، حوکی له سهر بنیات دهریت.

ئه مه ی (شه نقیتی) به په سه ندتری داناوه، پیده چیت لای شهرعناسانیسه په سه ند بوو بیت، بۆیه زیاندان له دوژمن به فه وتاندنی مولکه کانیان بابه تیکی موناقه شه ی شهرعه و له هه موو کتیه فیهیه کانداسکراوه، که ئیره جی هینانه وهی پراو بۆچونه کانیان نیه.

۵- ئەم ھات و ھاوارەى جولە كە كان بۆ پرىنى شەش دارخورما و (گريهان سوتاندنى شەشى تىرىش بوويّت)، وە كو ئەم ھات و ھاوارو واوہىلايەى قورەيش بوو، كە دەيانوت: (محمد) پرىز لە مانگە ھەرامە كان ناگرىت كە بىرپارمان تىداداون، كە نابىت جەنگيان تىدا بكرىت (واتە: مانگە كانى: موھەرەم، رەجەب، زىلقىعدە، زىلحجە)، ئەمە روداوہ كە و ھوكمى خواى گەورە بوو لەسەرى:

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مەفرەزەيە كى لە ياوہرانى عەزىز بەفەرماندەيتى (عبداللەى كورپى جەحش) -خوالى پازى بىت- ناردە ناوچەيەك و نامەيە كىشى پىدا، كە نەيخويىتتەو، تا دەگاتە فلان جىگا.

لەوى كە كرديەو، فەرمانى تىدا بوو، كە كەس لە ياوہرانت ناچارى ھاتن مەكەو بەرەو فلان شوين برون.. كە ياوہرانى سەرپشك كرد لە وەلدابوون و گەرانەوہيان، دوو لە ياوہران فەرموويان: دەگەرپىنەو.

لە ريگاي ھاتنەوہى ئەو دوو كەسە بۆ مەدينە، تووشى (ئىبنولحەزەرەمى) بوون كە ناودارىكى موشريك بوو، كوشتيان.

نەيانزانى ئايا ئەو پوژە، كۆتا پوژى (رەجەب)ە -كە نابىت كوشتارى تىدا بكرىت- يان يە كەمىن پوژى مانگى (جومادى) يە كەمەو ئاساييە.

ئىتر موشريكە كان كرديانە خالى لاوازي لەسەر پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كە گوايە: نايەويت پابەند بىت بە دابونەريتى پەسەندى كۆمەلگە كەو.

بۆ ھەندىك لە موسولمانانىش بوو بە جى خەم.. ئىتر خواى گەورە ئەو ئايەتانەى ناردە خواریو: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ...) البقرة/۲۱۷.

دەربارەى كوشتار پرسیارتان لى دەپرسن، كە ئايا لە مانگە ھەرامە كاندا شياو؟

بلی: کوشتن و کوشتار له و مانگه نه دا، رهفتاریکی سهخت کرداریکی نه شیواوه، به لام کافر بوون و به رهنگاریکردنی بانگه وازه که ی خوی گه و ره، به ره له ستکردنی و دهر په پاندنی دانیشتونانی هره می که عبه و خواپه رستانی و، دهر کردنیان له په رستگاو شارو ناو که سوکاریان، نه مانه هره یه که یان لای خوی گه و ره، سهخترو گه و ره ترو دژوارترن له قه تلنیک..

په شیمان کردنه وهی که سیک له ئیسلام و ناچارکردنی له سهر کافربوون، لای خوی گه و ره خه ته رتره له کوشتنی.

ئه م هاتوهاواری جولہ که کانی (به نونه زیر) یش بو پرینه وهی شهش دارخورما ههر وا بوو، کافربوونی خویان و به رهنگاری کردنه وهی بانگه وازی خواویستی و هه ولی شه هید کردنی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، په بیان هه لوه شانده وه و دنه دانی دوژمنان و، هاوکاریکردنیان بو شه ری موسولمانان و فیتنه سازی و خراپه کارییه کانیان، زور له پرینه وهی شهش دارخورما گه و ره ترو سهخترو دژوارتره!

۶- (لَيْلَةٍ) جوړی ئه و دارخورمایانه یه، که له باخی (بوهیره) برییان، که مولکی جولہ که کانی (به نونه زیر) بوو، باخانیکی به ناوبانگ بوون، ئیستاش له م سه رده مه ی ئیمه دا ماون و، حه فتا جوړ خورمای لی به ره هم ده هینریت. ئیستا که و توتو به باشووری روزه لاتی مزگه وتی (قیبا) وه له مه دینه ی پیروژ..

(بوهیره) له ریوایه ته کان و شیعه کانی: (حه سسانی کوری سابت و که عبی کوری مالیک و ئینوهیشامی ئه شجه عی و ئه بسوفیان) دا (خوا لیان رازی بیت) هاتووه: (ئه بو سوفیان ئه و کاته هیشتا موسولمان نه بوو بوو، له شیعه کهیدا رده له شیعی (حه سسانی کوری سابت) ده داته وه.. زه رووری نییه شیعه کانیان لیړه دا به ینمه وه. ئه م شیعرانه و هی تریش وان له ته فسیری ئینوکه تیرو (البدایة والنهاية) و سه رچاوه کانی تری سییره دا.

- (لَيْسَ) ئەھلی تەفسیرو زمانەوانان لەسەر ئەو ڕێکن، کە (درەختی دار خورمایە بە بەرەکیەو)، کە بەرەمەمەکی زۆرو چاکە، ئینجا لەویدا راجوین، کە چ جوړیکی خورمایە..

هەندیکیان دەفەرموون هەموو جوړە خورمایە کە، جگە لە دوو جوړی (عەجوو بەرینی) زۆرینە شیان دەفەرموون: ئەو جوړە خوش مەزو پەسەندەیه، کە تا ئیستاش لای ئەھلی مەدینە پەسەندە، کە پێی دەلین: (لۆنە).

ڕێزمانەوانان دەلین: (لۆنە) ھەر (اللون) -یە، کە ئەسلی وشە کە ھەر (لَيْسَ) کە یە، کە لەسەر کیشی/ وەزنی (فعل) یە و لە (فعل) وەیه، کە (لون)ە، کە جوړیك دارخورمایە (نەك بە مانای ڕەنگ).

بەھەر حال دیارە، کە باشترین و چاکترین جوړی دارخورمایە، بۆیە خوای گەورە بە تایبەتی ناوی ھیناوە، لە کاتی کدا لە قورئاندا بە تاك ناوی دارخورما نەبراو، بە لکو ھەر بە کۆ گشتی لە (دە ۱۰) جیگادا دەفەرمووی: (النخل) وە کو: (فِيهَا فَكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ) میوێ تێدایە، ھەر وەھا دارخورمای بە ھیشوو... الرحمن/ ۱۱.

۷- کە وابوو لە حوکمی شەرعدا شیاو، کە موچاھیدان دوزمنانیان گەمارۆ بدەن و بۆ پێداویستی خۆیان درەختیان بڕن، یان خانوویان بڕوخین، یان بۆ ژان خستە دلیان و زیان لێدان و ورە ڕوو خاندنیان، مۆلك و مایان بسوتین، یان دەزگا و ئامیرو سامانیان خراب بکەن.^(۱)

۸- لە قورئاندا باسی سوتاندنی دارخورماکان نەھاتوو، بە لام لەریوایە تەکاندا ھەیه و ھەر وەھا شیعەرەکانی: (حەسسان) و (کەعب) و ئەوانی تریش (خوا لێیان ڕازی بێت) تۆماریان کردوو و، ناوی (بەیرە) شیان بە تایبەتی تێدایە ھیناوە.. وە کو (حەسسان) دەفەرمووی:

(۱) أضواء البيان (۲۹/۸) چاپی دار الفکر ۱۹۹۵.

وَهَانَ عَلَى سَرَاةِ بَنِي لُؤَيٍّ حَرِيقٌ بِالْبُؤَيْرَةِ مُسْتَطِيرٌ^(۱)

۹- که ده فهرمووی: (قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا)، واته: هیشتنه وهی دارخورماکان بی زیان گه یاندن به قه د و ره گه کانیاں به شیوهیه کی ناراسته وخو (لاوه کی)، به په سهند دانانی نه برین و نه سوتاندنه والله اعلم.. ئه گهر چی ئایه ته که به گشتی برینه که به شیواو (جائیز) دا ده نیت^(۲) والله اعلم.

۱۰- که وابوو مانای ئایه ته که ئاوايه: ههر دارخورمایه کی چاک و په سهند، که به به ره که یه وه تی و بریوتانه ته وه، ههروه ها ههر دارخورمایه کیش، که لیسی گه پاون به قه دو ره گ و ریشالی خویه وه بمینیتته وه، ههر دوو کاره که تان مؤله تی شه رعییانه ی هه یه و خوی گه وره رازییه پییان، چونکه خوی گه وره ده یه ویت فاسقان، که له خوا یاخین و دینه که یان به رد او، زه لیل و سه رشور بکات، که ئاوا ده بینن باشتیرین مولک و سامانیان ده فه و تینریت و، ئومیدی مانه وه یانیان لا نامینیت.

(۱) ته فسیری ئینو که شیر/چاپی یه ک به رگیه که ی (ل ۱۵۸۰).

(۲) ابن عاشور: التحرير والتنوير/مؤسسة تأريخ العرب/بيروت/چاپی یه که م/۱۴۲۰/۲۰۰۰ (ب ۲۸/ل ۶۹).

تاییه تی شه شه م :

(وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (۶)

واته: ئەو دەستکەوتەیی خۆی گەورە کردیە (فەیی) و تاییه تی کرد بە پیغەمبەرە کە یەو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خۆی رەفتاری پێوە دەکات، سامانی ئێوە نییە.. ئێوە نە ئەسپتان بۆ تاو دا، نە حوشتەر سواریتان بۆ کردوو.

واته: نە جەنگتان کردوو و بوو بێتە دەستکەوتی جەنگ (غەنیمەت)، نە بە تاییه تیش هێرشتان بۆ کردوو.

لەبەر ئەوە ئەم سامانەیی (بەنۆنەزیر) لە دەست پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەبێت و بەس .

خۆی گەورە پیغەمبەری خۆی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) -بەسەر هەر کەسیک دا، کە خۆی بیهوێت- زۆل دەکات. خۆی گەورە بەسەر هەموو شتیکدا بە توانایە.

۱- دەستکەوت (غەنیمەت): هەموو دەستکەوتێکی جەنگە، کە بە جیهاد لە دوژمن دەستینرێت، کە لە ساحەیی جەنگدا دەشکێن و لییان جێدەمیێت، چۆنیەتی دابەشکردنی تایبەتە.

فەیی: هەر دەستکەوتە. هەر مāl و سامانی کافرانی شەڕانییەو، کە ووتۆتە بەردەستی موحاهیدان، بەلام ئەمیان لە رێی جەنگەو نە کە ووتۆتە دەستیان.. دوژمن لە شوینی ترهوه، سەرۆت و سامانی لی بەجی ماوهو، کە ووتۆتە دەست موسولمانان.. حوکمی ئەمەش جیایە.

ئەمە تاییه تە بە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، پاش جەنابیشی، تاییه تە بە خەلیفە و بریکار و نوینەرەکانی، یان بە ئەمیری جیهاد و فەرماندە رییپیدراوەکانی.

- (أَوْجَفْتُمْ) واتە: ئەسپتان بۆ تاو نەداوە: نەچوونە تە مەیدانی جەنگە وەو هێرشتان نە کردۆتە سەر دوژمن، تا غەنیمەتیتان دەستکەوتیبێت.

- (رِكَابٍ): سواریی حوشتەر، کە بیگومان لەو سەر دەمەدا، بۆ سواریی و باربردن و برینی بیابان بە کار هاتوو، زیاتر لە ئەسپ و ئیستر.. زیاتر ئەسپیان بۆ هەلمەت بردنی جەنگ بە کار دەهینا.

هەموو لەشکرێک سەدان حوشتی تیدا دەبوو، تا جەنگاوەر و زادو تفاق و کەلوپەلی جەنگی پێ بگوێزریتەو.

(رکاب) هەم حوشتەر، هەم یارغە کردنی.

۲- ئەم سەر وەت و سامانە (بەنۆنە زیر)، کە گوندو قەلا و قوللەکانیان، دوو میل لە مەدینە و دوو بوو، یاوەران بە پیادەرۆ، بێ ماندوو بوون گەیشتنە سەریان و گەمارۆیان دان. هەموو ناوچە کە کەوتە بەردەست پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆیە جەنابی، پشکی سالتیکی نەفەقە ی مāl و مندالەکانی خۆی لێ داناو ئەوی تریشی لە کەسوکارە نزیکەکانی بەشکرد.. چونکە پیشتر پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نە لە غەنیمەتی هەڵدەگرت و، نە مووچە ی تاییه تی لە بەیتومال هەبوو..

تەنها ئەو هەبوو، کە یاوەران بە دیاری بۆیان دەهینا، بە تاییه تی سەیدنا (ئەبوبە کری صدیق) و (عبدالرحمان کوری عەوف) و یاوەرە دەوڵەمەندەکانی تر (خوا ئییان رازی بیت).

۳- ئەم سامانە لە پاش پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خرایە بەیتومالە وە.

ثایه تی حه وته م :

(مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا رُسُلُ فَخِذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾)

واته: ئەم حوكمەى بەسەر سامان و دەستكهوتى (بەنونه زير) دا چه سپيندرا، دەبيته حوكمى هه موو شارو ولا تيكي تر، كه بهو شيوه، بى جهنگ، سهروهت و سامانيان ده كه ويته بهردهست موسولمانان، خه ليفه، يان ئەمير پشكيكي بهرده كه ويته، كه ديار يكراوه.

ئەوى ترى هه مووى بەسەر كه سوكارى پيغه مبهري خوادا و هه تيوان و هه ژاران و ريبواراندا دابهش ده كريت، تا سامان و مال له دەست كۆمه له كه سيكي ده و له مه ندا گير نه دريت و، دهستكورتە كانيش لى مه حروم نه بن..

ئەوهى، كه پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمانتان پيده دات، هه رچيه ك و هه ر چۆنيك بيت و هه ريگرن و جيبه جي بكن.

به ره له ستى له هه رچى شتيكيش ليكردن، توخنى نه كه ون، چونكه حه تمه ن خراپه يه و له بهرزه وهنديتان نيبه، بۆيه دهفه رمووى: مه يكه ن.. له خواى گه و ره بترسن. خواى گه و ره سزاي سه ختى لايه -خۆتان- به پيچه وانه كاريى پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، مه خه نه بهر سزاي خواى گه و ره.

جمه وري زانايان و شه رعناسان و ئەهلى ته فسير دهفه رموون: ئەم ثايه ته حوكميكي ترى تيدايه، كه هه مان حوكمى ثايه تي پيشو نيه..

ئيمامى ئەبو حه نيفه و ئيمامى ماليك دهفه رموون: ثايه تي پيشو تايبه ته به سامانى (بەنونه زير) هوه و ثايه تي دووه م حوكمى گشتى فه يته. كه له دواى روداوى

(به نوننه زیر) پرویداوه. وه کو حوکمی سامانی (به نوقوره یزه)، که له سالی پینچه می کوچیدا پرویدا.

ههروه ها سامانی (فه دهك)، که هه ر مولکی جوله که کانی (خه بیهر) بوو، ئەم سامانانه پشکی موجهیدانی تیدا نیه..

زۆر له ئەهلی تهفسیر دهفهرموون: ئەم ئایه ته دواى دوو سال له ئایه تی پیشوتر هاتۆته خواره وه، ئیامی شافعی (به رهمهت بیّت) دهفهرمووی: ئەم ئایه ته هه ر شهرحی ئایه تی پیشوتره و ئەحکامه کانی زیاتر پروون ده کاته وه، چونکه ئایه تی پیشوو، هه ر ئەوه ونده ی تیدایه، که پشکی موجهیده کان لەم سامانه دا نییه، به لام نافهرمووی بۆ کۆ ده بیّت.

لیره دا به تهفسیل ئەو پۆله که سانه دیاری ده کات که شایانی وه رگرتین.. زهمه خشهری (رحمه الله) له تهفسیری (کشاف) هه ر واهه روا دهفهرمووی، دهفهرمووی: چونکه هیچ ریوایه تیکیش نییه بیسه لمینیت، که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و سلم) سامانی (به نوننه زیر) ی کرد بیّت به پشکی جیاوازی پۆلی خه لکی.

ئوه ی، که راجووی له نیوان شهرعناساندا دروست کردوه، ئەوه یه: که ئایا ئەم ئایه ته وه کو ئایه ته که ی سورته تی (ئه نفال) ه، که باسی دابه شکردنی دهستکه وت (غه نیمه ت) ی جهنگ ده کات؟ یان جودایه؟

هه ندیکیان - وه کو ئیامی ئەبو حه نیفه و ئیامی مالیک- دهفهرموون: جودایه، هه ندیکیشیان - وه کو ئیامی شافعی رحمه الله- دهفهرمووی: ههروه کو ئایه ته که ی (ئه نفال) ه.

لای ئیامی شافعی، حوکمی هه موو سامانیکی کافرانی شهرانی، هه ر ده کریت به پینج به شه وه، هه ندیک له شهرعناسان رای سییه میان هه یه و دهفهرموون: ئەمه حوکمیکی تره، غه یری دهستکه وت و فه یته، ئەمه حوکمی (خه راج) ه، که په یوه ندی به زه ویه وه هه یه.

پیم وایه: بۆچوونی ئیمامی شافیعی (به رحمة بیت) په سه ندرت بیت (والله اعلم). که وایه: سامانی فهی ههروه کو غه نیمه ت ده کریت به پینج به شه وه. به شی یه که می، پشکی خواو پیغه مبهری خوایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ...) که له م سه رده مه دا ده خریتته سه ر بوجهی پرۆژه خیرخوازییه کانی وه کو: مزگه وت و نه خو شخانه و پردو.. هتد.

پشکی دووه م، که بۆ که سوکاری پیغه مبهری خوا بوو له (به نی هاشم) و (به نی مو طه لیب)، ته گه ر له م زه مانه دا هه بن، پشکی خۆیان پیده پریت، ته گه ر نا ته میش ئیزافه ده بیتته سه ر پشکی یه که م..

پشکی سییه میش بۆ هه تیوانه و، چواره میش بۆ هه ژاران و، پینجه میش بۆ ریپوارانه، که پاره یان پی نه ماوه بگه رینه وه ولاتی خۆیان.

بۆچوونی ئیمامی ئه بو حه نیفه (رحمه الله) له مه وه دوور نییه (رایه کی تری ئیمامی شافیعی ش وه کو ئه مه)، که ده فه رمووئ: ئه سل ئه وه یه، که بکریتته شه ش پشک، وه کو ئایه ته که ده فه رمووئ: بۆ خوا ی گه و ره و بۆ پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بۆ خزمانی.

ئیمامی ئه بو حه نیفه ده فه رمووئ: ئه م سی پشکه نه ماون، پشکی هه ر سیکیان بووه به یه ک. (که ده بیتته پرۆژه ی خیرخوازیی، سی پشکه که ی تریش: هه تیو هه ژارو ریپوارانن (والله اعلم).

(كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ)

۱- (دُولَةً) له (تداول) ه وه هاتووه. واته: ده ستاو ده ست کردن، به لām لی ره دا مه به ست له گیردانی سامان و پارسه نگبوونه.

(دُولَةً) زالبوون و ده سه لاتدارییه.. له م زه مانه شدا ده ولته ته. که هه ر له عه ره بیه که وه کراوه به ته رجه مه ی (state) که بریتیه له: خاك و خه لك و ده سه لاتیی سیاسی.

لهم سالانه‌ی دواييدا، ئيعتيرافي نه‌ته‌وه يه کگرتووہ کانيشيان بۆ کرده مهرج (يان پيکهاته‌ی) چواره‌می.

۲- ئەم ئايه‌ته‌ ئه‌و سته‌مه‌ی بنبر کرد، که له جاهيليه‌تدا هه‌بوو، که زۆرينه‌ی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ، ده‌بوايه بۆ ده‌سه‌لاتداره‌ سياسي و سه‌ربازيه‌ کانيان بي‌ت، که جگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو سامانيکي دوژمنه‌ کانيان - که به‌ بي‌ شه‌ر ده‌ستده‌ که‌وت- ده‌بوايه بۆ ده‌سه‌لاتداره‌ کانيان بي‌ت (وه‌ کو ئەم سامانه‌ی به‌نونه‌ زير).

هه‌روه‌ها چوار ده‌ستکه‌وتی تريش، که (عبدالله‌ی کور‌ی عه‌نه‌مه‌)ی شاعير له‌ دي‌رپيک مه‌دحدا کۆی کردوونه‌ته‌وه‌، که به‌ (به‌ستامی کور‌ی قه‌يس) ده‌لي: که‌سه‌ييدو فه‌رمانده‌ی (به‌نوشه‌بيان) بوو:

لَكَ الْمِرْبَاعُ مِنْهَا وَالصَّفَايَا.. وَحُكْمُكَ وَالنَّشِيطَةُ وَالْفُضُولُ

واته: مافی خۆته (ميرباع) و (سه‌فايا) و (نه‌شيته) و (فزول) بکريته‌ مولکت:

(المِرباعُ): چوار يه‌ کی ده‌ستکه‌وتی گشتی شه‌ره‌ کانيان بوو.

(الصَّفَايا): شته‌ ده‌گمه‌نه‌ گرانبه‌هاکان بوو، که ده‌که‌وته‌ ده‌ست جه‌نگاوه‌رانيان، يان دوژمنه‌ کانيان ده‌ياندانی، وه‌کو: (تاج و مستيله‌ی زي‌رو شمشيری ناياب و توحفه‌يات).

(النَّشِيطَةُ): ئەو سامانانه‌ی دوژمن بوو، که پيش گه‌يشتنی له‌شکری ئەمان، له‌ ناوچه‌ی دوژمندا ده‌يانگرت. بۆ نمونه: مه‌رو مالاتی دوژمن، که لای شوان بوون و ده‌له‌وه‌ران.

(الْفُضُولُ): ئەو شتانه‌ بوو، که دواي دابه‌شکردنی غه‌نيمه‌ت، ده‌مايه‌وه‌و قابيلي دابه‌شکردن نه‌ده‌بوو، وه‌کو حوشتريک، يان ئەسپيک (ناوکۆی).

ئه‌مانه‌ هه‌مووی ده‌که‌وته‌ ده‌ست سه‌رکرده‌و فه‌رمانده‌ مله‌وره‌کانيان، به‌مه‌ش ده‌وله‌مه‌نديتيان هه‌ر له‌ زيادبووندا ده‌بوو، که له‌سه‌ر حسابی جه‌نگاوه‌ران و پۆله هه‌زاره‌کانی کۆمه‌لگه‌ که‌يان بوو..

بۆیه خوای گهوره، ئه م یاساو نه ریته ناره وایه ی له ریشه وه گۆریی.. دهستکه وتیشی له جهنگاوهران بهشکرد. تا وه کویهك وهر بگرن.

فه ییشی تایبته کرد به پۆله موسته حه ققه کانی کۆمه لگه و، ته نانه ت جهنگاوهرانی ش هیچیان پینه ده درا - چونکه بی جهنگ و جیهاد - وه کو مال و سامانه که ی به نونه زیر - دهستده کهوت.

۳- ئه مه ریسایه کی سه ره کیه له سیستمی ئابووری ئیسلامییدا، که ناشیت سامان و مال گه نجینه بکری و، ههر له بهردهستی دهوله مه نداندا بمییت.

ئه مه شی به چهنده ها شیوه و ریگا و چۆنیه تی نه هیشت. وه کو:

یه که م : ده بوو سالانه زه کات بدن.

دووهم: حه رام کردنی سوو، که پاره بوو پاره ی پهیدا ده کرد.

سییه م: بریاری: (زهوی مردوو (گشتی) مولکی ئه و که سه یه، که ده ی کاته بواری به ره م هینان).

چواره م: بریاری: (سامانی ژیر زهوی مولکی گشتیه).

پینجه م: بریاری: (دۆزینه وه ی گه نجینه ی کۆن له خاکدا، مولکی هه موانه و وه کو (فه ی) دابهش ده کریت).

شه شه م: بریاری: (دۆزراوه مولکی دۆزه ره وه نییه و ده چیت به ی توماله وه..).

حه وته م: کهس بۆی نیه - به وه سیته - سییه کی ماله که ی زیاتر به خشیته.

هه شته م: قه تل و نه زرو سویندو سه رجییی (جیماع) ی هاوسه ران له پۆزی ره مه زاندا، که فاره تیان له سه ره.

نۆیه م: بواره گشتیه کان، ههر گشتی ده میئن، وه کو: ده ریا و ئاسمان و ئاو و هه واو هیتر، بۆیه کهس بۆی نیه ماسی ده ریا، یان بالنده ی ناوچه یه ك، یان مه سافیه کی زهوی زهوت بکات.

دهیه م: جوړه‌ها شیوازی تر، که نه حکامی شهرع ناهیلیت سهرودت و سامان که له که بیت و، له دهست پوله که سانیکدا بمینیت، وه کو له سوشیالیستیدا له بهر دهست سهرانی حزبی پرولیتاریایه و، له سهرمایه داریشیدا له دهستی مشه خوړه کانی سهریدایه.^(۱)

(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ)

واته: نه وهی که پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانتان پیده کات - هر چیه که و هر چونیک بیت-وهریگر و جیه جیی بکه‌ن. له هرچی شتیکیش بهرهلستی لیکردن توخنی مه که ون، چونکه حه‌تمه‌ن خراپه و له بهرزه‌وهندیتان نییه. بویه ده‌فرمووی: مه یکه‌ن.. له خوی گه‌وره‌ش بترسن، خوی گه‌وره‌سزای سه‌ختی لایه، خوتان به پیچه‌وانه کاری پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه‌خه‌نه بهر نه و سزایه..

۱- خوی گه‌وره‌ دوی نه وهی نه حکامی فیهی ئاوا دیاریکرد، که هیچ شتیکي لینادریت به جه‌نگاوه‌ران، نه به تکه‌ تاکیان و نه به فرمانده‌کانیان، که له جاهیلییه‌تدا نه و هموو کالاً زورو نایاب و ده‌گمه‌نانه ده‌بووه‌ پشکی فرمانده‌کان!

(۱) پروانه یه کی که له عاجباتی سهرمایه‌داریی: یه کی که له ملیاردی‌ره گه‌وره‌کانی نه‌مریکا ناوی (وارین)ه، ئیستا ته‌مه‌نی نزیکه‌ی (۷۵) سالانه، (۷۵.۷) ملیار دۆلاری هیه، ۱۵ کۆمپانیای هیه. له‌وانه: کۆمپانیای دروستکردنی فروکه‌و سهراره. به‌ته‌نها ده‌ژی.

هر له‌و خانووه‌دایه، که پیش چل سال له‌مه‌و پیش تییدا ژیاوه، نوژن (ته‌عمیر) نه‌کردوته‌وه.. تا ئیستاش نه‌موبایل، نه‌ته‌له‌فونی هیه‌و نه‌لاپتوب!

ده‌لئ: هموو شه‌وی که نه‌مه‌شامی ده‌برژیم و داده‌نیشم به‌دیار فلیمی کارتونه‌وه!! حه‌یف نیه ئیسلام زه‌کاته‌که‌ی لی نه‌سه‌نیت؟! نه‌مه‌ ته‌گه‌ر ئیسلامی له‌سهر بچه‌سپیندرايه، جارئ هر سالی یه‌که‌م، یه‌که‌ ملیارو نیو زیاتر زه‌کاتی ده‌دا، سالی دووم هه‌روه‌ها..

حساب بکه‌ چل سال به‌رده‌وام زه‌کاتی بدایه، سهره‌نجام ده‌بوو قبول بکات ئاوا ورده‌ورده سهرودت و سامانه‌که‌ی له‌بنده‌ست ده‌ره‌پنرایه، یان ناچار ده‌بوو خیرا بیخاته‌وه‌ بواری وه‌به‌ره‌پنار (الاستثمار). ئی چهن‌دی تری ئاوا له‌ناو ولاتی موسولمانانیشدا په‌یدا‌بوون؟! که ته‌نها (ولید بن طلال) ی (ئال سعود) ۳۱۵ ملیار دۆلاری هیه.

خوای گه‌وره ده‌یویست ئەم یاوه‌ره عه‌زیزانه تایبەت بۆ خوای ساغ بکاته‌وه‌و، به‌نیه‌تی پاکه‌وه‌و ایان لێبکات، که هیچ مه‌به‌ستیکیان -غه‌یری ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره- له‌جیهاد کردنیاندا نه‌بی‌ت.

بۆیه سامانه دنیاییه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ره‌ینان و پێشی فهرموون: که حوکمی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌ر بگرن و ته‌سلیمی بین، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی خوای خاوه‌نتان جێبه‌جی ده‌کات..

ئهمه وه‌کو ئایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای سوپه‌تی (ئه‌نفال)، که یاوه‌ران له‌سه‌ر دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کانی غه‌زای به‌در (ئه‌نفال) راجوێ بوون، خوای گه‌وره هه‌مووی له‌به‌رده‌ست ده‌ره‌ینان و، داوای لێکردن: به‌مالی دنیاوه‌ خه‌ریک نه‌بن، گوێپرایه‌لی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه‌ن و، خیرا په‌یوه‌ندی نیوانیان چاک بکه‌نه‌وه‌و نه‌هێلن خوش‌ویستنی دنیا بێته‌مایه‌ی راجوویی، چ‌جای نا‌کوکی.. (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱﴾) الانفال/۱...

لێره‌شدا دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێی راگه‌یاندن که نابێت چاویان له‌مالی دنیا بی‌ت و له‌سه‌ر خوشتریک یان دارخورمایه‌ک، یان شمشیریک، یان سیپالیک! مه‌به‌سته مه‌زنه‌که‌ی خواویستیان لا پیس بێ‌ت.. به‌شیوه‌یه‌کی بنه‌رو هه‌ددیی پێی فهرموون هه‌رچی شتیک، هه‌رچو‌نیک، به‌هه‌ر راده‌و پرێک پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێتان به‌فرمو‌وت: ئهمه فهرمانمه‌و بیکه‌ن، بێ‌ن: به‌سه‌ر سه‌رو به‌سه‌ر چاو، ملکه‌چ و گوێپرایه‌لین و، یه‌کسه‌ر بێ مونا‌قه‌شه‌کردن ئه‌نجامی به‌دن.. به‌ره‌ه‌ستی هه‌ر شتیکیشی لێکردن، له‌: نیازو مه‌به‌ستی دله‌وه‌ بۆ گو‌فتاری زمان و ئاماژه‌ی جه‌سته، بۆ کردارو بریار، بۆ دیدو بزوت و هه‌لو‌یست، یه‌کسه‌ر بێ‌ن: به‌سه‌ر سه‌رو به‌سه‌ر چاو، ملکه‌چ و گوێپرایه‌لین و توخنی نا‌که‌وین..

- (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً بَيْنَ الْأَشْقَاتِ) (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً بَيْنَ الْأَشْقَاتِ) ئهمه له‌ناختاندا قه‌ناعه‌ت و رازی‌بوون بی‌ت و سه‌ر‌راستانه‌واره‌فتار بکه‌ن، چونکه ئێوه له‌گه‌ل خوای په‌روه‌ردگار تاندا

مامه له ده کهن (وَأَنْقُوا اللَّهَ) .. هەر که سیکتان له ناخیدا ته سلیم نه بوو بیت، یان بیهو بیت خو به سهر رهفتار بکات و ههزی خو ی بهینته جی، ده بیت ئه وهی لا یه قین بیت، که ده که ویت به سزای سهختی خوایی (إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ).

۲- ئه م برگه ئایه ته: (وَمَا أَرْسَلْنَاكُمْ إِلَّا رُسُلًا فَخُذُوا وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ) ههروه کو چۆنیه تی پهروه ده کردنی قورئانی و، پرسیاکانی تری ئاراسته وانی له گه ل روداوه واقعییه که داو، به بزوات و هه لویستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووه مایه ی سازدان و گه شه و نهش و نمای تاك و کوی یاوه رانی به پریز (خوا لییان رازی بیت).

زۆرو جوړی سامانه که و ئاسان دابه شکردنی ده سته کوتنی، واده کات هه موو ته ماعیان تیدا بیت، دابو نه ریتی جارانیان - که له جاهیلیه تیاندا پیوه ی پابه ند بوون - پشکی هه ریه کینکیان مسوگر ده کات، به تاییه تی فهرمانده ئازاو ناوداره کانیاں ..

ئا له م حاله ته ی چاوو ده رووندا، حاله تی هه زو ئینفیعالیدا، وه حی خوای خاوه ن و هه ل سوړینه ری واقعیه که یان بو دیت، که ئه وه پشکی که ستانی تیدا نییه، چاوه ری مه بن، بو له بو لیش نه که ن، ملکه چ و گو ی رایه لی وه حی بن و بزانی، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆن دابه شی ده کات ..

هه رچۆنیکیشی دابه ش بکات، ئیوه مافی قسه تیدا کردنتان نییه، چونکه نه خشه ی غه زا که و ئیداره ی به ره که و ئه نجامه که ی، هه موو خوای گه وره ریکی خستوه و بو سه رخستنی پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، چاوشوړکردن و زه لیلکردنی ئه و (دیندار) انه یه، که ده لاین: ئیمه گه لی خواین! (وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ) ..

ئاوا هه زو هۆشی هینانه وه بو دین و دینداریی و، زالی کردن به سهر هه زو ئاره زوو ته ماعکار یاندا ..

ئاوا له ناخیاندا قه ناعه تی پیکردن، که ئەوان دەبێت ههست بهوه بکهن، که خوای گهوره دهیهویت، ههڕ بۆ خوا ساغ بینهوه و بۆ دینه کهی لیپرین و بزانی، که بوونه ته ئەداتی قه دهری خوای خاوه نیان.. خوای گهوره رۆزی ده دات .. خوای گهوره خۆی (مووچه و بوودجه) ی ژیانیان دابین ده کات، چ پێویست ده کات چاویان له دهستکهوتی جیهادهوه بێت، که ههتیوو و ههژار و داماوو ریبواران شایانترن.

۳- ئەم برگه ئایه ته، ریسایه کی ئوصولی زۆر گهوره و گرنگه، له دیاریکردنی سووننه تدا.. چونکه ههموو سووننه ت ده کهوێته ناو چوار چیهی ئەم ئاراسته خوایه وه، که موسلمانان پابه ند ده کات به وه وه، که له پیغه مبه ری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ها تووه، ئەم برگه ئایه ته وه کو دوو ئایه ته کهی سوپه تی (نه جم) ه: (وَمَا يَطُوقُ عَنِ الْمُوَيَّ (۲) إِنَّهُ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴)) النجم/۳-۴.

واته: پیغه مبه ره کهی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههڕ له خۆیه وه قسه ناکات، ئەوه وه حیهی و خوای گهوره بۆی ناردوه، ئەوهی که سووننه تی خۆی جه نابیشیتی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ههڕ له ژیر چاودیری خوای گهوره دایه و، ههچ سووننه تیکی نییه، که پراو پر گونجای وه حی نه بێت.

ئیمامی (سیوطی) - به ره حمه ت بێت - (۹۱۱ ک کوچی دوا یی کردوه) ده فهرمووی: وه حی دوو جوړه:

- وه حیه کیان: فهرمانمان پیدراوه بینوسینه وه، که خویندنه وه یان به خوا په رستی بۆ داده نریت، که قورئانی پیرۆزه.

- وه حیه کی تریان: فهرمانمان پینه دراوه بینوسینه وه و، خویندنه وه یان به خوا په رستی بۆ دانانریت، که سووننه ته.

هه موو سه له ف: (یا وه ران و تابیعین و تابیعین) و ئەوانه ی له سه ر دیدو ریبازو به رنامه و ریسای ئەوان رۆیشتوون، ههڕ وایان فهرمووه.

- ئیمامی ئەحمەد (بەرەحمەت بێت) بەسەندەدووە دەگیرێتەو: کە ئیبنو مەسعود (خوا لێی رازی بێت) فەرمووی: لەعەتەتی خوا لەو ئافەرەتانە بێت، کە خال دەکوتن و خالیان بۆ دەکوێت، لەوانەش، کە برۆیان بۆ دەکێت و برۆ بۆ ئافەرەتانی تر دەکەن، لەوانەش کە شیوەی خەلقکردنی خوایی دەگۆرن.

ئەم هەواڵە گەشتە ئافەرەتییکی ھۆزی (بەنوسەد)، کە ناوی (ئوم یەعقوب) بوو، کە بیستی ھاتە خزمەت (ئیبنو مەسعود) و لێی پرسى: جەنابت ئاواو ئاوات فەرموو؟ فەرمووی: بەلێ، بۆچی لەعەتەت لە کەسێک نەکەم، کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەعەتەتی لێکردووەو، لە کتێبە کەى خۆی گەرەشدا.

ئافەرەتە کە وتی: لەبەرگەووە بۆ بەرگ قورئانم خوێندووە، شتی وام تێدا نەدیووە!!

ئیبنو مەسعود فەرمووی: ئەگەر بتخوێندایەتەو دەتبینی، مەگەر ئەوەت نەخوێندۆتەو، کە دەفەرمووی: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ فَخَذُوا مِنَّا هُكْمًا وَأَمَّا الْكُفْرَاءُ فَلَا تَرْصُدْ لَهُم مِّنَّا وَبَارِكْ فِي هَذِهِ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ الَّذِي لَهُمْ فِي النَّارِ أَجْرٌ كَثِيرٌ).

وتی: بەدی خوێندومەتەو. فەرمووی: ئێ، پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەرھەلستی لەو کردووە. ئافەرەتە کە وتی: وا دەزانم خیزانە کەى خۆشت دەیکات. فەرمووی: برۆ بیبینە.. چوو مەلایان و خیزانە کەى ئیبنو مەسعودی بینی، هیچ خالی پێوە نەبوو. ھاتەو خزمەت ئیبنو مەسعود و عەرزى کرد: هیچم پێوە نەدی.

(ئیبنو مەسعود) فەرمووی: ئەگەر خالی کوێراوی پێوە بوایە، پێکەو نەدەنووستین.^(۱)

- لە ھەر دوو سەحیحی بوخاریی و موسلیمدا لە ئەبوەو ھەیرەو (خوا لێی رازی بێت) ھاتووە: کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەیفەرموو: (إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَفْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ)^(۲).

(۱) ئیبنو کەثیر دەفەرمووی: لە پێگای سوفیانی سەورییەو، لە ھەردوو سەحیحی بوخاریی و موسلیمدا ھەبە. تەفسیری ئیبنو کەثیر / چاپی یەک بەرگی ۱۲.

(۲) بوخاریی (۶۷۷۷)، موسلیم (۱۳۳۷).

واته: هەر فەرمانیکم پێتاندا، ئەوەندە لە تواناتاندا هەیه جێبەجێی بکەن، بەرھەڵستی هەر شتێکیشم لێکردن توخنی مەکەون.

- ئیمامی شافعی (بەرەحمەت بێت) چوو مەکەو بە خەڵکە کە ی فەرموو: پرسیارم لێبکەن، تا بە قورئان وەلامتان بەدەمەو!

کابرایەك هەستاو پرسى: كەسێكى ئیحرام پوش بێت و زەرەدەوآله (ژەنگەسۆرە) یەك بكوژیت، حوكمى لە قورئاندا چیه؟

ئىمام فەرمووی: خۆی گەورە دەفەرمووی: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا)، پێغەمبەری خواش فەرموویەتی: (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّينَ الرَّاشِدِينَ تَمَسَّكُوا بِهَا)^(۱) رێبازی من بگرنەبەر، هەروەها رێبازی خەلیفە راشیدیەکان، واتە: جێنشینە پێگەیشتووکان.. ئینجا سەنەدی فەرمودەیه کی فەرموو، فلان لە فلانەو بەوی گیرامەو، ئەویش لە فلانەو.. تا گەیشتە سەیدنا عومەر (خوای پەزى بێت)، كە کابرایەك لێی پرسى: ئەگەر ئیحرام پوش، زەرەدەوآله یەك بكوژیت، هیچ كە فارەتى لەسەر دەبێت؟

سەیدنا عومەر فەرمووی: نەخێر.

(۱) بەشیكە لە فەرمودەیه کی درێژ - بە رێویاتی جیاواز و ژۆر - كە ئەبوداودو ترمزی بەسەنەدی (حەسەن سەحیح) و ئیبنو ماجە بەسەنەدی (حەسەن) هێناویانەتەو، فەرمودەوانان لە حوكمى سەنەدە كەیدا راجوئ بوون: حاكم بە سەحیحى داناو، زەهەبیبش فەرموویەتى وایە، ئەلبانیش پشتگیری لێکردوو.

ئەرنائووت دەفەرمووی: بە كۆی رێگاكانی گیرانەوێكە سەحیحە، كە ئەمەیه: (قَالَ الْعُرْبَاضُ بْنُ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بَلِغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ فَقَالَ قَائِلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَانَ هَذِهِ مَوْعِظَةً مُودِعَ فَمَاذَا تَعْدُو إِلَيْنَا فَقَالَ أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّينَ الرَّاشِدِينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ).

دهبینیت سہیدنا ئیبنومہ سعود سووننہ تی پیغہمبہری خواہی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بہ بہ شیک له وه حی خوایی دانا، کہ قورئانہ..

ئیامی شافیعیش دیدو ری و هه لوئیستی سہیدنا عومہری، بہ سووننہ تی پیغہمبہری خواہی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانا، سووننہ تیش له قورئانہ وهیہ.. ئەم دوو پیشهوا بہرێزہ، ئەم ئایہ تہیان لا ریساو سەرچاوهی وه حی بووہ.

زانایانی ئوصولیش لہ سەر ئەم دیدو ری و ریسایەن، دہبینیت حوکمیکی گشتی قورئان بہ سووننہ ت تایبہ تمہند (تخصیص) دہکن، بۆ نمونہ: خواہی گہورہ دہفہرمووی: (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ) المائدة/۳.

واتہ: مردارہوہبوو و خوینتان لی حەرپام کراوہ.. بہ لām له سووننہ تدا هاتووہ کہ دوو جوړ مردارہوہ بوون، هەر وہا دوو جوړہ خوین حەر لآن، وه کو پیغہمبہری خواہی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دہفہرمووی: (أَحِلَّتْ لَنَا مَيْتَاتٍ وَدِمَانٍ، فَأَمَّا الْمَيْتَاتُ فَالْحَوْتُ وَالْجَرَادُ، وَأَمَّا الدِّمَانُ فَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ)^(۱)

واتہ: دوو مردارہوہبوو، دوو خوینتان بۆ حەر لآلہ: مردارہوہ بووہ کان: (کوللہ و ماسی)ن، خوینہ کانیش: (جگہرو سپل)ن.

- هەر وہا بہ سووننہ ت حوکمہ گشتیہ کانی - جوړو رادہو بریان - دیاری دہ کریت، بۆ نمونہ: خواہی گہورہ دہفہرمووی: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا) المائدة/۳۸.

واتہ: دہستی پیاویک، کہ دزیی بکات و دہستی ئافرہ تییک، کہ دزیی بکات بپرن. سووننہ ت رادہو بری بپرنہ کہی دیاری کردوہ. چونکہ پیغہمبہری خواہی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دہستی پیاویکی دزی له مہچہ کیہوہ بریی.. یان خواہی گہورہ،

(۱) ئیبنوماجہ (۱۱۰۲/۲ ژ ۳۳۱۴)، ئەحمەد (۹۷/۲ ژ ۵۷۲۳) شیخی ئەلبانی بەرہمەت بێت له (الصحيحه/ ۱۱۱۸ و إرواء الغلیل/ ۲۵۲۶) دا دہفہرمووی: سەحیحە.

كە دەفەرموۋى : نوپۇز بىكەن، زە كات بەن، ھەج بىكەن.. سووننەت كات و شوپن و چۆنىەتى و رادەو بىرى ئەم فەرزەنەى پروون كىردۋتەو.

ئىمە بە ھۆى سووننەتەو دەزانىن، چۆن نوپۇز دە كەين و كەى؟

يان كەى زە كات دەدەين و چۆن و چەندو لە چىى؟

يان كەى دەچىنە ھەج و پروكنە كانى چىن؟

۴- ھەموو موسولماننىك دەبىت بزانىت، كە سووننەت چىيە و چەند چۆرە؟ تا بزانىت، كە ھەندىك سووننەت لە سەرىى فەرزەو دەبىت بىكات و بەو رادەو پرو چۆنىەتەش، كە سووننەت خۆى پروونى كىردۋتەو.

ھەندىك سووننەتەش ھەيە، موسولمان تىيدا سەرىشكە، ئازادە بىكات يان نەيكات.. زانىنى ئەمە زەروورىيە، چۆنكە ئىستالە ئادەى و كەسايەتە ئادە ئىسلامىيە كانىشدا، ھەندىك ھەن وا دەزانن، ھەر كە و ترا: سووننەتە ئىتر لا ناكات بەلايد!!!

پىشەوايانى شەرع و زانايانى ئوصل سووننەتيان كىردوۋە بە چەند بەشەكەو:

يەكەم: ئەو رەفتارەنەى بەپىى سىروشتى بەشەرىتى خۆى كىردوونى: كە ژيانى ھەموو مەۋقۇئىك دەيانخوازىت، وەكو: (خواردن و خواردنەو و پۆشىن و نوستن و .. ھتد).

ھەموو ئەمانە و ھاوشىۋەيان پىش پىغەمبەرىتى و دواى پىغەمبەرىتىي وەكو ھەر مەۋقۇئىكى تر، كىردوونى.. ئەمانە بە گشتىي ھەلل و شىاون، ئەھكامىكى شەرىى تايبەتيان تىدا نىيە، مەگەر چۆنىەتە كانىان، كە دەبىتە سووننەت، وەكو: چۆنىەتى دانىشتنى، چۆنىەتى خواردن و خواردنەو، كە بە دەستى پاكى راستى دەيخواردو دەيخواردەو.

ئەم چۆنىەتە جىى چاۋىكىردن و ئىقتىداپىكىردنەو، ئەو كەسەى وا دەيكاتەو بەگومان پاداشتى دەست دەكەۋىت. ئەو كەسەى وا نەيكاتەو گوناجبار ناپىت و

سزا نایگریته وه. به لّام که هه موومان وا بکهین دهیکهینه دابونه ریتیکی کۆمه لّگه موسولّانه دینداره که مان.. ههروه ها جووری خۆراکه کانی. بۆ نمونه: (ضَبُّ) (۱) ی نه خواردوووه و پئی له خواردنیشی نه گرتوووه.

دووهم: ئەو رەفتارانە ی وان له نیوان سروشتی به شه ریّتی و حوکمی شه رعیتیدا: بۆ نمونه: جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی جه جدا له (عه ره فات)، که سواری حوشر بووبوو، هه ستایه سه ر پئی.. وهستان له عه ره فاتدا روکنی جه جه، به لّام ئایا وهستان به سواری حوشر وه عه ره بانه و سه یاره وه جائیزه؟

ئایا وهستانی جه نابی به سواری حوشر وه وه له عه ره فاتدا رەفتاریکی سروشتی بوو؟

بۆ ئه وهی حاجیه کانی تر بیببن و بزائن له و جیگایه دایه، تا ئه گهر پرسیاران هه بوو بچنه خزمه تی؟

یان ههروه کو رەفتاریکی خواپه رستی وای کردوووه؟

ئه مه راجوویی ئوصلیه کانی له سه ره وه هه رواش ده مینیت.

سییه م: ئەو رەفتارانە ی سه لمیئراون، که تایبه تن به جه نابی و به س: وه کو: هه بوونی زیاتر له چوار ژن له یه ک کاتدا، چونکه ئه و کاته ی خوای گه وه ره پئی فهرموو: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ) (الاحزاب/ ۵۰).

واته: ئه ی پیغه مبه ر! ئیمه ژنه هاوسه ره کانتهم بۆ حه لّال کردوویت.. ئه و کاته زیاتر له چوار ژن هاوسه ری بوون.

چواره م: ئەو رەفتارانە ی روونکردنه وهی حوکمی قورئانن: وه کو چۆنیه تی سزا شه رعیه کان: سزای زینا، سزای دزی، سزای شه راب خۆری.. یان چۆنیه تی

(۱) جوړیکه له خشوکی بیابان، له شکلی: (قوړی و شه وگه پرو مارمیلکه) دایه. کلکی کورتره به لّام ئه ستورو گوشتنه و، هه یانه هه شت کیلو ده بیت! هه ندیک عه ره ب پئی ده لّین: ماسی بیابان ده برژنریت و ده کولیندریت.

خواپه رستیه کانن، وه کو: چۆنیه تی نوێژ کردن و حه جکردن، خوی گه وره ده فهرمووی: (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) البقرة/۴۳.

واته: نوێژ بکه ن.. به لām چۆنیه تیه که ی به و شیوه یه بووه که جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه ر مینه ر نیشانی دان و فهرمووی: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي) (۱).

واته: و نوێژ بکه ن، که من ده بینن نوێژ ده که م.. هه روه ها حه جکردن، خوی گه وره ده فهرمووی: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) آل عمران/۹۷.

واته: حه ج له سه ر ئه و که سانه ی له توانایاندا هه یه، فهرزه. به لām چۆنیه تی حه جکردنه که له سوننه تدا شه رح کراوه، جه نابیشی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ) (۲).

واته: چۆنیه تی ئه نجامدانی ره فتاره کانی حه ج، له من وه ر بگرن.

پێنجهم: ئه و ره فتارانه ی، نه له سروشتی مرۆفایه تیه که یه وه یه تی و، نه پرو و نکردنه وه ی ئه حکامی قورئانن: تایبه تیش نه بوون به جه نابیه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه مانه ش دوو جوژن:

جوژی یه که م: ئه وانه ی زانراون، که پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردونی: چونکه فهرز بوون له سه ری، یان شیاو بوون بۆ، یان رپێدراو و په سه ندی جه نابی خۆی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوون. وه کو: نوێژ کردنی له ناو که عبه دا.. ئه مه بۆ موسولمانانیش شیاو، چونکه تایبه ت نه بووه به جه نابیه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

جوژی دووهم: ئه وانه ی نازانین له سه ر ئیمه فهرزن، یان سووننه ت، یان رپێدراوی په سه ند: بۆچوونی پێشه وایان ده رباره ی ئه م ره فتارانه جیاوازه:

(۱) فهرمووده که (متفق علیه) یه و به ناویانگ و به ریلāوه به تایبه تی، که شیخی ئه لبانی (رحمه الله) له سه ر به رگی کتیبی (صفة صلاة النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژه که ی بلāوی کردۆته وه.

(۲) نه سائی و ئه حمه دو به یه یقی و فهرمووده وانی تر. ئه لبانی له (الجامع الصغير وزيادته / ۹۱۹۲) و (صحيح الجامع / ۵۰۶۱) دا به سه حیحی داناوه.

- ئیمامی ئەبوحنەیفە و ریوایەتیکی ئیمام ئەحمەد و قەولیکی ئیمامی شافعی ئەوەیە: کە پێویستە بکڕین، بەلام لە ڕووی ئیحتیاتکردنەوە، نەبادا وەل بکڕین و دواوی دەربکەوێت کە فەرز بوون.

- هەندیک لەشەرەناسانی مەزەهەبی شافعی و رای دووهمی ئیمامی ئەحمەد ئەوەیە: کە باشتر وایە بکڕین، چونکە ئەنجامدانیان لەوە لکردنیان باشتەر.

- جائیزە.. کەوا بوو: نەکردنیشی جائیزە.. مەگەر خوا پەرستیهك بێت، کە حەتمەن کردنی چاکترە.

- تێداوەستان، ئەمە بۆچوونی (موعتەزێلە)یە، بەلام ئەوانی تر وەلامیان داوونەتەو، کە وەستان وەتێرامان ئیقتیدا کردن نین بە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

عەللامە شەنقیتی وەکو زۆریک لە زانا توێژەرەوێکان دەفەرمووی: حەتمەن ئەنجامدانی باشتەر، خۆ ئەگەر فەرزیش نەبێت، سووننەتەو پاداشتی مسوگەرە.

بێگومان هەر واشە.. مەرجیش نییە ئیمە بزانی بۆچی جەنابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وایکردووە. ئەنجامدانی ئەم ڕەفتارانە، ئیقتیدا پێکردنیتی، ڕوانە هەلۆیستی یاوەران لەم نمونەدا:

- ئەبوسەعیدی خودری (خوا لێی رازی بێت) دەگێڕێتەو: کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە نوێژدا بوو (ئیمام بوو)، یاوەران لە خەزەمەتیدا بوون بە ریز لە نوێژی جەماعەتە کەیدا بوون.. لە کاتی نوێژە کەدا، جەنابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەعلەکانی دانا،^(۱) هەموو یاوەران هەر لە نوێژە کەیاندا، یە کسەر نەعلەکانیان دانا.. کە لە نوێژ بوونەو، پێی فەرموون: کە بۆچی ئێوەش نەعلەکانتان دانا؟

عەرزیان کرد: دێتمان جەنابتان نەعلەکانتان دانا، ئیمەش وایان کرد..

(۱) مەزگەوتە کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیچی تێدا پانەخراوو، هەر بەلم داپۆشراوو، بۆیە ئاسایی بەنەعلەکانیانەو دەچوونە ناوی و نوێژیشیان پێوە دەکرد.

فهرمووی: (إِنَّ جِبْرِيلَ أَتَانِي فَأَخْبَرَنِي أَنَّ بِهِمَا حَبْنًا) جبریل (جوبرائیل) سهلامی
خوای لیبتت ههوالی دامی، که پیسای بی نهعله کهمهوه بوو، منیش دامنان..

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرهه لستی لی نه کردن و زهمی
رهفتاره کهی نه کردن.. ئەوان (خوا لییان رازی بیت) ئاویان کرد، بیتهوهی بزنان
بوچی؟

کهوابوو: شاره زابوون له سوخته، زهرووره تیکی دینداریه، پابه ندبوونیش
پیوهی، سیاو سیفته تی سووربوونه له سهر بالا راگرتنی سوونته تی پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، گرته بهری ریگای سهر فرازیه، مایه لی له خوا
نزیکبونه وهیه.. ههروه کو، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهیغه ره موو:
(إِنَّهُ مَا مِنْ شَيْءٍ يَقْرُبُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُبْعِدُكُمْ مِنَ النَّارِ إِلَّا قَدْ أَمَرْتُكُمْ بِهِ، وَإِنَّهُ مَا مِنْ شَيْءٍ
يُقْرِبُكُمْ مِنَ النَّارِ وَيُبْعِدُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا قَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ)^(۱).

واته: شتی که نه ماوه له بهه شت نزیکتان بکاته وه له دوزه خ دوورتان بکاته وه،
که بوم پروون نه کرد بیتنه وه و فه رمانم پی نه دابن که بیکن، شتی کیش نه ماوه
له دوزه خ نزیکتان بکاته وه له بهه شت دوورتان بکاته وه، که بوم پروون
نه کرد بیتنه وه و فه رمانم پی نه دابن، که نه یکن.

۵- پابه ندبوون به سوونته تی پاکی پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له
راستیدا سه لماندن و چه سپاندنی حه قیقی شایه تمانه که یه: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، چونکه برگی یه که م، که شاهیدی دانه له سهر
خوایه تی خوای گه و ره و تا که و پاکیی ئەو، شاهیدیدان و بیعتیراف کردنیشه به
وانه لی که (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دهیانخوایت، وه کو: باوه ربوون به نادیار (غیب)،
باوه ربوون به فریشته و به رژی دوا بی و به ناردنی پیغه مبه ران و په یامه کانیان.

(۱) نه سائی له (السنن الکبری ۱۲۱/۷) و بهیهیقی له (شعب الایان / ۱۱۴۱). ئەلبانی له
(السلسلة الصحيحة / ۲۸۶۶) دا ده فهرمووی: (مرسل حسن)، شاهیدی تری بو دهینیتنه وه، که
دهیگه ینیتنه پله ی سه حیح.

(أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) کهش ئیعتیرافکردنه به په یامی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

واته: ئیقتیدا کردن پیی و وەرگرتنی فەرمان و خۆلادان له بهر هه لستیه کانی.

ههروهها پابه ندبوون به سییره و سووننه تی پاکیی.. ئهم پابه ندبوونه، خوا په رستییه، ملکه چکردنه بۆ فەرمانی خوا، چونکه ده فەرمووی: (مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ) النساء/۸۰.

واته: هه ر که سیك ملکه چی فەرمانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیټ، ئه وه ملکه چیتی بۆ خوای گه وره ده ربربووه.

پابه ندبوون به سییره و سووننه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه ده گریتته وه، که موسولمان باوه ری وایټ: که له گه ل هه ر کهس و لایه نیکی موسولماندا ناکۆک بیټ، چاره سه ره که و لای پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هه ر ده بیټ بگه ریتته وه سه ر قورئان و سووننه تی جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه کو خوای گه وره ده فەرمووی: (فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) النساء/۵۹.

سووننه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر ئه وه نییه، که ئه حکامی قورئان پروون بکاته وه، به لکو سه رچاوه ی دووه می یاساو ئه حکامه کانی شه رعیشه.. زۆر حوکمی شه رعیی هه یه، که له به لگه ی سووننه ته وه هاتوون، نه ک له قورئانه وه..

ئیمه چۆن ده زانین که گوشتی گویدریژ (که ر) هه رامه؟

به به لگه ی سووننه ت ده زانین، چۆن ده زانین گوشتی پلنگ هه رامه؟

به به لگه ی سووننه ت ده زانین..

چۆن ده زانین پیاوی موسولمان بۆی جائیز نیه له یه ک کاتدا ئافره تیك و پووریکی هاوسه ری بن؟

به به لگه‌ی سووننه‌ت ده‌زانیـن..

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمووی: (اَلَا اِنِّیْ اُوتِیْتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ) ^(۱).

واته: ئه‌وه بزانی، که هه‌روه‌کو، که قورئانم پیدراوه، وه‌کو ئه‌ویش (سووننه‌ت) م پیدراوه.

که‌وابوو: پێویسته موسولمانی دیندارو سه‌ر راست هۆشی له سووننه‌ت بیـت و، تا ده‌توانیـت خۆی پێوه‌ پابه‌ند بکات و له‌وه‌ دُنیا بیـت، که سه‌رفرازیی دنیاو قیامه‌ت به‌ پابه‌ندبوونی‌ه‌یه‌تی به‌ سووننه‌ته‌وه..

بروانه‌ ئه‌و یاوه‌ره‌ به‌‌پێزانه‌، چه‌ند و چۆن به‌ ئا‌راسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پابه‌ندبوون و، بش‌روانه‌ حال‌ی خۆت! ئایا خۆت له‌ پابه‌ندبوونت به‌ سووننه‌ته‌وه‌ رازیت؟!

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌سه‌ر مینه‌به‌ر بوو، وتاری ده‌دا، فه‌رمووی: دانیشه‌!

یاوه‌ران له‌ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت دانیشه‌تن! هه‌ر یه‌که‌یان ده‌یفه‌رموو: نه‌بادا مه‌به‌ستی من بوو بیـت.

(۱) ئه‌بوداوود (٤٦٠٤)، ئیبنوماجه (٣٦٧٧)، ئه‌حمه‌د (١٦٨٤٤)، ئه‌لبانی له (صحیح سنن أبی داود/ ٣٨٤٨) دا فه‌رموویه‌تی: سه‌حیحه.

ثایه تی هه شته م :

(الْفُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) (۸)

واته: ئەو هه ژارانە، کە شایانی ئەو سامانە (فە) بوون بیاندریتێ هه موویان - جگه له دوو کهسیان - له موهاجیرانی مه کهکه بوون، ئەوانە، کە له بهر خاتری خوای گه و رهو پابه ندیی دینه کهو فەرزی سه رخستنی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، شارو که سوکارو مال و سامانی خۆیانان له مه کهکه جیهیشت و، بۆ سه رخستنی په یامی خوا لیبران.

هیچ مه به ستیکی دنیایی له دل و هزر و وێژداناندا نه بوو، ته نها مه به ستیان: به دهسته یێنانی ره زامه ندی خوای گه و رهو پاداشتی ئەو بوو.

ئه مانه، که ئیستا وا هه ژارو ده ستکورتن و سامانه که ی (فە) به نوننه زیریان پیده شیت، له جی و رپی خۆیاندا هه بوو بوون، خاوه نی که سوکاری خۆیان بوون، به لام له پیناوی سه رخستنی په یامی خوا ویستی و بانگه وازو بزاقه که ی پیغه مبه ری خوا دا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هیج ره تیان کردو بۆ سه و ره ریتی دینی خوا لیبران، ئا ئە مانه راستگۆکان!

۱- ئەم یاوه ره عه زیزانه ی هه ر کاتیک باسی ئیسلام و بانگه وازو ئارامگری ژیر ئە شه که نه جه ده کریت، هه ر کاتیک باسی هیج ره ت و بۆ خوا لیبران ده کریت، هه ر کاتیک نمونه ی (ئیمان) و (هیج ره ت) و (جیهاد) ده هیتریته وه، ئە مان باس ده کرین.

ئا ئە مانه ی دینه که یان له سیژده سالی یه که مدا له سه ر شان بنیات نرا.. ئا ئە مانه ی، که خوای گه و ره به و شیوه ی مه دحه گرنگه ده فەرمووی: (أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) سه د که س بوون!! ته نها سه د که س!.

۲- سه رنجده ره ئەم ئایه ته، چۆن خوای کارزان و شارهزاو دانا، وهسفی ئەم پۆله مروّقه دانسقه نایابه ده کات!

- بواریو حاله ته که باسی موسته حق بوونی یارمه تییه کی دارایی و سامانه.. خو ئەوهنده به سبوو بیغه رموایه: هه ژارن.. ئەوهش زهرووری نه بوو که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: هه ژارن!

خو ئەوهی پیغه مبهری خواش زهرووری نه بوو، چونکه سه د که سی ناسراو بوون، له کۆمه لگه یه کی بچوو کدا. ئەوان موهاجیری بی که سابهت بوون و، خه لکه که ی تر خه لکی شاره که ن و باب و باپیریان له وێ له دایکبووه و ده و له مه ندن.. سه د هه ژاری غه ربیه له ناویاندا زهقه.. به لام پروانه خوای گه و ره، چۆن مه دحیان ده کات!

ئەم مه دحه یه، که نه ک هه ر ئەوهی، که کردنی به شایانی پشکێک ده سته که وت، به لکو کردنی به چوار خه لیفه ی هوکمرانی مه دینه و، هه موو ده سه لاتێ سه رزه مینی ده و روبه ری..

خوای گه و ره وای ناساندن، که شایانی هوکم و خیلافهت و کاربه دهستی ده و له ت و، سه فیرو فه رمانده ی له شکری هه زار به هه زارو، سوارچاکی مه دیدانی جهنگی ریشه کێشکردنی فارس و پۆم بن!!

- پالنه ری هیجره ته که یان: (يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ) یه.

- ئامانجیان: (وَرِضْوَانًا).

- مه بهستی دنیا ییان: (وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ).

- وهسفی شیاوی هه تاهه تاییان: (أُولَٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ).

ئەمانه هه موو روکنه کانی کۆمه لکاری ئوممه تییان سه لماندو چه سپاند: (إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ..) الانفال/۷۲.

له گه ل پشتیوانه سهر راسته کان که گرتیاننه خو و کردیان به سهرکرده و خه لیفه و پیشه و او ماموستا و ئه میرو فه پمانده ی خو یان، که دالده یان دان و پشتیان گرتن و وه لائیان دانئ! (وَالَّذِينَ ءَاوُواْ وَنَصَرُواْ اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ)، ئا ئه م دوو پوله ی ئه هلی ئیان، که خوی گه و ره ئا و وه سفیان ده کات، که تاقیامه ت نمونه ی موسولمانی راستگوو سهر راستن، نمونه ی سه لماندن و چه سپاندنی وه حی خواین.

له هه موو بواریکی ژیانئ تاکو کوی کومه لگه و ده سه لاتی مرو قایه تییدا (وَالَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجْهَهُدُواْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ ءَاوُواْ وَنَصَرُواْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا) الانفال/۷۴.

ئه م گه و ره پیا و نه، ئه م داعیه خو گرانه ی سهره تای زه مانئ موسته زعه فیتی مه ککه، که سی زده سالی ره به ق خو یان له بهر هه موو جو ره تین و فشاریکی جاهیلییه تدا گرت، ئه وه تا شایانی پشکیک سامان، که پیی ده وه له مه ند نابن، به لام کاتیان بو بانگه وازو بزاف و جیهاده که بو ده گه ریته وه.. کاتی کاسبی کردنی زوو ماندوو بوونی دوی پاروه نانی هه لال.

ئه مه وه سفی ئه و سه د پیا وه جوامیره پیشه و موحتاجه یه، که خوی کردگاری مرو ف و هیدایه تده ری موسولمانان و، چاو دیرو ئاودیری یا وهران ئا و وه سفیان ده کات.. وه سفیکه، که هه تا دنیا دنیا بمینیت، ده بی ئه هلی کوفرو شیعه ی ره و افیز له هه نایاندا کویر بین.

ئینجا پروانه باله که ی تری ئوممه ت.. پروانه وه سفی خوایی بو هه زاران یا وهره که ی ئه نصار، که له ئایه تی دواتردا باسیان ده کات..

ئابە تی نۆیە م:

(وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾)

واتە: ئەوانە ی پێش ئەوان نیشته جیی شارو ئیمان بوو بوون، حەز دەکەن موسولمانانی مەککە بۆ لایان کۆچ بکەن و، بچنە ناویانەووەو تیکەڵ بە ژایانیان ببن، هیچ گری و گۆلیکی دەروونیان لا دروست نەبوو، بەو هی، کە سامانی (بەنۆنەزیر) تەنھا بەوان دراو بەمان نەدرا، ئەمان پشتیوانانی دینە کەن و موهاجیرەکانیان خۆشەوێت.

بەرژەو نەدی ئەوان ئەوەندە دەخەنە پێش خۆیان، ئەگەر هەژاریش بەسەر خۆیاندا بهێنن، هەر موهاجیرەکان پێش دەخەن.. هەر کەسێک خۆی لە پیسکەیی و چاوچنۆکی و سەقیلی، دەروونی خۆی قوتار بکات، بەراستی ئا ئەوانە سەرفرازان.

۱- (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ) ئەوانە ی، کە پێش موهاجیرەکان نیشته جیی (دارُ الهجرة) بوون، کە مەدینە بوو، هەروەها نیشته جیی (ئیمان) بوون، یان ئیمان لە ناخیاندا نیشته جی بوو بوو.. ئەمانە ی، کە هەروەکو، کە دەسەلاتیان بە سەر مأل و شارو ناوچە ی خۆیاندا هەیه و کۆنترۆلیان کردووە، ئاوا ئیمانیان کۆنترۆل کردووە و پێی دەژین! ئەمانە هەروەکو، کە پێش موهاجیرانی مەککە نیشته جی ئەم شارەن بوون، پێش هەندیکیشیان باوەریان هێناو، بەیەتی یە کە می عەقەبەو بەیەتی دوو می عەقەبە، کە پێش هیجەرەت بوو.

- ئەمانە کە پێشتر نیشته جی ئەم خانوو بەرەو شارە بوون، خۆیان لە بەرامبەر موهاجیراندا بە خاوەن نازانن، بۆیە هەم سامانیان لە گەڵدا بەشکردن و، هەم دەستبەرداری دەستکەوتەکانی (بەنۆنەزیر) بوون و، هەم تەنازولیان لە خیلافەت و ئیبارەت و فەرماندەیش دەکرد بۆ موهاجیرەکان.

- (تَبَوُّوا) دیار یکردنی جینگایه که، که مرؤف، یان گیانله بهران بۆئه مان وحه وانه وه و خۆپه نادان و شاردنه وه، دیاری ده کهن و له کاتی پپووستیدا دینه ناویه وه.

- (الدَّارَ) له ئەسلدا ولاته، ئەو شوپنهیه که خه لکانیکی زۆری قهومیکی لی نیشته جی ده بیته. ئەسلشی جی سوکنای تیره و هۆزی نیشته جیه.

بۆیه وه ها دهوتریت: (دار ربیعة)، یان (دار هوازن)، واته: شوینی نیشته جیبوونی ئەو دوو هۆزه: (ره بیعه و ههوازن).. خوای گه ورهش بهم مانایه باس له قهومی (سه مود) ده کات (فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِّينَ) الاعراف/ ۷۸، هه ره له ناوچه کانی خۆیاندای به کۆمه ل گیانیان سپارد. لی ره شدا مه بهست لی: شاری مه دینه و ده ورو به ریستی، که دوو هۆزی گه وره: (ئهوس و خه زه رج) ی تییدا نیشته جی بوون.

۲- ئەهلی تهفسیرو پیزمانه وانانی عه ره بی له وه دا، که (الدار) و (الایان)، هه ره دوو کیان کراو (مفعول به) ی (تَبَوُّوا) بن، راجوئ بوون. چونکه نیشته جیبوونی ولات و باوه، لیک دوورن. بۆیه هه ندیکیان فه رموویانه: که ته قدریک هه یه، که بوتریت (تبوا الدار) و (اعتقدوا الایان) یان (اخلصوا الایان)، ئەمه بۆچوونی (ئه بوعه لی فارسی) ریزمانه وانه.

هه ندیکی تر ده فه رموون: (تبوا الدار و موضع الایان)، واته: ههروه کو، که ده سه لاتی ته وایان به سه ره جی و پپی خۆیاندای هه یه ن ئاواش ئیانیان کۆنترۆل کردووه، له ناخیاندا جینگیر بووه، هه ندیکی تر ده فه رموون: (لَزِمُوا الدارَ وَالْإِيَّانَ) واته: پابه ندبوون پپیانه وه.

سه یید قوتب رحمه الله ده فه موئ: (مه به ستیکی ره وانبیژیانه یه و وینای دیمه نه که ده کات، که (ههروه کو، که له ناوما ل و خانوو به ره کانیاندا، هه ست به ئەمان و ئارامی و نازو نیعه ت ده کهن، له ئیانداریتی هه که شیاندا ئاوا ئەمان و ئارامیی و نازو نیعه تیان ده ستکه وتوو..)، ره نگه ئەم بۆ چوونه ش زیاتر پیکابیتی (والله اعلم).

۳- ئەھلی تەفسیر لەسەر ئەو کۆن، کە مەبەست لە (الدار) هەکه: شاری مەدینە، ناو هینانیشی بەو شیوە، بۆ ریزلیگرتنیتی چونکە (ال) ئەلف و لامی عەھدیە، وە کو ئەو، کە هەموو بزانی، کە دەوتریت: (الدار) مەبەست لە غەیری مەدینە نییە.

هەر وە کو بو تریت: وە کو کە بە کوردیی دەلین: هەر خۆی شارە بە تەنها، ئامازە کە پەنھانیشی تێدا، کە شارە کە بو بە مەئوای ئیمان و ئیمانداریتی، پیش ئەو بییت بە مەئوای جی ئارامی موهاجیرانی مەککە..^(۱)

هەر لەبەر ئەو، کە ئیمامی مالیک (رحمە اللہ) دەیفەرموو: مەدینە لە هەموو شارێکی تر پیرۆزترو گرنگترە. لەو روو، کە ئیمان و هێجرەتی لە خۆ گرت و، دین و دینداریتی تێدا گەشە سەند، بیئەو شمشیری بەرگری و بەرەنگاری تێدا هەلکیشرا بییت..

هەر لەبەر ئەم فەزڵ و گەورەییە مەدینە، ئیمامی مالیک، کە لە مەدینە لەدایکبوو، لە مەدینەش کۆچی دوایی کرد و، بۆ غەیری حەج نەچوو دەری لێی.

(۱) هەر لەبەر ئەو، کە ئیمامی مالیک (رحمە اللہ) دەیفەرموو: مەدینە لە هەموو شارێکی تر پیرۆزترو گرنگترە.

لەو روو، کە ئیمان و هێجرەتی لە خۆ گرت و دین و دینداریتی تێدا گەشە سەند، بیئەو شمشیری بەرگری و بەرەنگاری تێدا هەلکیشرا بییت..

هەر لەبەر ئەم فەزڵ و گەورەییە مەدینەش بوو، کە ئیمامی مالیک - کە لە مەدینە لەدایکبوو - لە مەدینەش کۆچی دوایی کرد - بۆ غەیری حەج نەچوو دەری لێی.

لەبەر ریزی پیغمبەری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کە لەوێ بە خاک سپێدراو، ئیمامی مالیک نەعل و پیتلای لەپێ نەدە کرد، هیچ فەرموودەیە کیشی بە پێوە وەرنەدە گرت، دەیفەرموو: چونکە فەرموودە و لە دەمی پاکی پیغمبەری خواوە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتووە.

لەگەڵ وەرگرتنی هەموو فەرموودە کیشدا، یان گەیانندەویدا خۆی بۆن خوش دەکرد.. رحمە اللہ.. سالی (۱۶۴ک) کۆچی دوایی کردووە.

- (يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ ...) به خوشحالی و پیشوازی لهو که سانه ده کهن، که هیجرت ده کهن بۆ لایان.. ئەمە ئاستیکی بهرزی دیندارییه، ئەمە خۆپالفته کردنه له به غیلیی و چاوچنۆکیی، چونکه زۆرینهی شهرو شۆری ئەوسای عه رب - وه کو جاهیلییه تی ئەمرۆ - شهریان له سهر (ئابووریی) بوو، له سهر میهرگ و بیرو له وهرگا بوو، له سهر بازرگانی و بازار بوو..

ئەمانه یان لیبوو ئەگری بنکای شهری تیره گهریی و عه شاییری، بۆیه ئەم یاوهره بهرپزانهی پشتیوانان، نهك ههر ئەو سیفه تانهی جاهیلییه تیان نه مابوو، به لكو بهرز بوو بونهوه بۆ ئاستیکی نمونهی ئیسلامی، که هه زیان ده کرد موهاجیران یینه شارو مال و جی و بازاریان، هه زیان ده کرد خزمه تیان بکهن، نهك ههروه کو میوان و موهاجیر، به لكو وه کو خاوهن مال و خه لکی شاره که و نیشته جیکانی.

- ئەم سیفه تهش، سیفه تی تاکه تاکه کانیان نه بوو، به لكو سیفه تی گشتی هه موو پشتیوانان بوو، چونکه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پریاری بۆ دان، که ده بیته برایه تی له نیوان (موهاجیران) و (ئه نسار) دا پیک بیت.

هه ریه که له کوچکه ره کانی مه دینه بهر مالیکی ده و له مه ندیی پشتیوانه کانی مه دینه کهوت، پشتیوانه کان یه کسه ر خانوو و زهوی و زارو باخه خورماو، بازرگانیه کانی خۆیانان له گه ل موهاجیره کاندای کرده دوو بهش و، ئەوانیان کرده برابهش.

ئەمە له میژوودا پروینه داوه.. پروینه داوه خه لکی شاریک ئاوا خوشحالا نه پیشوازی خه لکی شاریکی تر بکهن و ئاوا بیانگر نه خو.

پرویداوه، که هاوکارییان کردوون، به لام نه یانبر دوونه ته سه رمال و حالئ خۆیان.. مولکیان له گه لدا دوو لهت نه کردوون.. ئەمهی له مه دینه پرویدا، له ناو موسولمانانی ئوممه تیشدا جاریکی تر پروینه داوه ته وه.^(۱)

(۱) ئیمه ئەم ئەزمونه مان هاته ری، که برایانی گهرمیان (که لارو کفریی و چه مچه مال و ته کیه و..) به مال و منداله وه هیجرتیان کرد، بۆ ئەو ناوچانهی هه له بجه و هه ورامان و

میژوو دهیان نمونه‌ی سهرسورپه‌یتی له‌م برایه‌تیه‌ی تو‌مار کردوووه.. سه‌یدنا (عبدالرحمانی کوری عه‌وف)، که‌یه‌کی‌که‌له‌ ده‌ مژده‌ پیدراوه‌که‌ی به‌هه‌شت و، یه‌کینک‌ بوو له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی مه‌ککه‌، دوای هیجره‌ت، هه‌ژار که‌وتبوو، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌گه‌ل (سه‌عدی کوری ره‌بیع) دا‌کردبوونی به‌ براو‌هاوبه‌ش..

سه‌عد دوای سی‌ رۆژ میوانداریی، به‌ سه‌یدنا (عبدالرحمان) ی‌فرموو: نیوه‌ی مأل و سامان و نیوه‌ی باخه‌که‌م بۆ‌جه‌نابت ده‌بی‌ت. دوو ژنیشم هه‌یه‌، یه‌کی‌کیانت بۆ‌ته‌لاق ده‌ده‌م!

به‌لام سه‌یدنا (عبدالرحمن) فرمووی: خوای گه‌وره‌ به‌ره‌که‌ت بخاته‌ مأل و مندال و سامان و خیزانته‌وه‌، من هه‌یچم ناو‌یت، من که‌سی‌کی‌ بازرگانم و که‌سه‌به‌ی بازارم، له‌گه‌لمدا وه‌ره‌ بازاره‌که‌، که‌فاله‌تم بکه‌، ئی‌تر خۆم پ‌یی‌ خۆم ده‌گرمه‌به‌ر.

پاشان وا‌ده‌وله‌مه‌ند بوو، که‌ده‌یفه‌رموو: به‌خوا‌قه‌سه‌م شه‌وانه‌ به‌مشت پاره‌جیا ده‌که‌مه‌وه‌و ده‌بی‌ه‌خشم، که‌چی به‌ رۆژ بۆم په‌یدا ده‌کر‌یت‌ه‌وه‌و د‌یت‌ه‌وه‌ شو‌ینی‌ خۆی! (خوا‌لی‌یان رازی بی‌ت).

- ئی‌مامی بوخاریی به‌ سه‌نه‌ده‌وه‌ له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌ (خوا‌لی‌ی رازی بی‌ت) ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه‌: (أَرَادَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُقْطَعَ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَقَالَتْ الْأَنْصَارُ حَتَّى تُقْطَعَ لِإِخْوَانِنَا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ مِثْلَ الَّذِي تُقْطَعُ لَنَا قَالَ سَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَهُ فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوُنِي)^(۱).

شاره‌زور، که‌له‌به‌ر ده‌ستی بزوتنه‌وه‌ی ئی‌سلامیدا بوون له‌ سالی (۱۹۹۵-۲۰۰۲) وا‌مانه‌وه‌، به‌لام دوو نمونه‌مان پ‌ی‌ نه‌سه‌ل‌ینرا!!

پیاو‌چا‌ک و سه‌خیی و د‌لفراوان له‌ خه‌ل‌کی‌ ناو‌چه‌که‌دا -والحمدلله- زۆر بوون، به‌لام که‌س نه‌گه‌یشه‌ ئه‌م راده‌یه‌.. زۆرجاریش به‌ موهاجیره‌کان ده‌وترا: ئاواره‌کان که‌ی ده‌گه‌ر‌ینه‌وه‌ و ئی‌ره‌ چۆل ده‌که‌ن!

(۱) بوخاریی (۲۲۴۸).

پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پشتیوانه کانی بانگ کردو پییی
فهرموون: که ناوچهی به حرهین (هه ر ئه م به حرهینهی ئیستایه) ده کاته سه رچاوهی
دارایی بویان.

عهرزیان کرد: نا، ناخوازین پیش موهاجیرانی مه ککه، هیچ پشکیکمان
به ربکه ویت. پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییی فهرموون: دهی مادام
هیچ وه رناگرن، سه بریش بگرن له سه ر ئه وهی له داهاتوودا خه لکانیک خو ده خاته
پیشستان.. سه بریان له سه ر بگرن، تا له قیامت پیم ده گه نه وه..

بروانه ئه و سه برگرتنه ی پشتیوانان: هه موو خیلافه تی راشیدی و ئه مه ویی
و عه بباسیی و زۆرینه ی فه رمانده ی له شکرو ته نانه ت سه رپه رشتیاری
به یتولمالیش هه ر له موهاجیران ده بوو.. به رپرسی به یتولمالی به حرهین، تا
سه رده می سه یدنا عومه ریش (خوا لئی رازی بیت) بیلالی حه به شی بوو (خوا
لئی رازی بیت)، بروانه ئه و خو کۆنترۆل کردن و په روه رده بوونه ئیسلامیه و ئه و
بو خوا ساغبوونه وه یه ی پشتیوانانی مه دینه، که له برگی دواتری ئه م ئایه ته دا،
هه ست و نه ستی ناخیشیان وینا ده کات و ده فهرمووی: (وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا).. هیچ هه ستیکی پیداو یستیان به رامبه ر ئه وه نه بوو که
ده دریته موهاجیره کان:

- ۱- نه تووره بوون، نه دلگران، نه هه سوودیش گرتوونی، نه تاماعکاری و چاولییوون.
- ۲- هه ستی پیداو یستی له ناخدایه.. له قوولایی دل و ده رووندایه، هه روه کو خوی
که و ره له شوینی تری قورئاندا، به خالی ده رووناسیی (علم النفس) ه روونی
ده کاته وه و ده فهرمووی:

- (اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾) غافر/ ۷۹-۸۰.

خوای گه‌وره ئازەلی بۆ خەلق کردوون (گاۋ مانگاۋ گویدرېژو ئیسترو ئەسپ و حوشتەر)، کە هەندیکیان بۆ سواریی بە کار دەهینن و هەندیکێ تریان بۆ خواردن، بەلام هەموویان سوود بەخشن بۆتان و ئەو پێداویستیانهی لە نیازتاندا هەن، دەتانه‌وێت بۆتان بێتە‌دی (وێ کو سەفەر و بارکردن و گواستنه‌وه و.. هێ تر) ئەوانە بۆتان دەهیننە‌دی.

- (إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبُ قَضَاهَا) یوسف/۶۸.

واتە: هەر پێداویستیه‌ك بوو، کە لە دەروونی (یە‌عقوب) دا هە‌بوو، خوای گه‌وره‌ ویستی وای بوو بۆی بێتە‌جی.

ئەم هەستی پێداویستیه‌یه‌ لە دەرووناسی سەر‌ده‌مدا پێی دە‌وتریت: پالنه‌ره‌كان (الدوافع)، کە هە‌وڵ‌دانی سەر‌ه‌تایی و رە‌نج‌دانه‌ بۆ تێ‌کردنی چا‌و‌و‌دە‌روون و، پ‌ر‌کردنه‌وه‌ی هەستی پێداویستیه‌ کە. وێ‌کو پێداویستی: تێ‌بوونی خۆ‌راك و خواردنه‌وه‌و، هە‌بوونی پۆ‌شاک و حە‌زی جنس و حە‌زی خا‌وه‌نیتیی و، حە‌زی نا‌وداریی و حە‌زی مە‌دح.. هت‌د.

لێ‌ره‌شدا دە‌فه‌رمو‌و‌یت: ئەم پ‌شتی‌وانه‌ په‌روه‌رده‌بووه‌ به‌‌رێ‌زانه‌، گە‌یشته‌بوونه‌ ئاستیکێ ئە‌وه‌نده‌ بال‌و رە‌سه‌ن و دامە‌زراو، کە هەر شتێک بدرايه‌ به‌ مو‌ها‌جیره‌كان - چ لە سامانی به‌‌نونه‌‌زیر، چ لە سامانی خۆیان - چا‌ویان لە دووی نه‌‌بوو - چونکە لە ناخ‌ی‌اندا هەستی‌ان نه‌‌ ده‌‌کرد پێ‌ویستی‌ان پێیه‌تی!!

کە یه‌‌کی‌یان نی‌وه‌ی سامانه‌‌کە‌ی خۆی به‌‌ یا‌وه‌‌رێ‌کی مو‌ها‌جیر ده‌‌به‌‌خشی، لە ناخی هەست و وێ‌ژ‌دانی خۆ‌یدا هەستی ده‌‌کرد، کە پێ‌ویستی به‌‌و نی‌وه‌یه‌‌یه‌..

ئە‌و دار‌خور‌مایه‌ی نا‌و‌یت، ئە‌و پ‌شکه‌ سامانه‌‌ی (به‌‌نونه‌‌زیر)ی لا زه‌‌رووره‌ت نیه‌، تا وه‌‌ر‌ی‌گ‌ر‌یت، ئە‌مه‌ لو‌تکه‌‌ی پار‌سه‌‌نگی د‌ل و ده‌‌روونه‌ لە را‌گ‌رتن و کۆن‌ت‌رۆ‌ل کردنی پالنه‌ره‌‌کانی ناخ.

تۆ کە هەستی پێداویستیت به‌‌پاره‌‌ بێت، هەر لە ناخ‌دا نه‌‌خشه‌‌ی ده‌‌ست‌خ‌ستنی دا‌ده‌‌ن‌ی‌یت و، ئە‌م هەسته‌ ده‌‌بێته‌ پالنه‌‌ری تێ‌کردنی ئە‌م پێداویستیه‌، ئیتر لە

روالہ تی دہریتدا دہردہ کہویت، وہ کو: خو موحتاج نیشاندا، داواکردن، قہرزکردن، سوالکردن.. دزین.

ئم یاوہرہ عہزیزانہ، چونکہ ہستی پیداویستیان لہ ناخدا نہما بوو، بہروالہ تیشیاندا، لہ رہفتاریاندا دیار بوو، کہ نہک وەرناگرن، نامادہشن بہہخشن. ہەرچی دہشیبہخشن ہست دہکەن لییان زیادہو پیویتیان پیی نییہ. ئەگەرچی نیوہی سامانیشیان بیت! ئەمەییہ لوتکەیی راقیبوونی مروث، ئەمە ہەر بہ نووسین و وتن ئاسانہ، دہنا کی بہ خویدا رادہپەرموی، با ہەولبدات یەک مانگ لہم حالہتہ راقیبوونہدا بژی.

ئینجا با لہ برگی دواپیستردا، بو ترۆپکی لوتکەیی راقیبوونی یاوہران بہرز بیینہوہ، بو ئاستی بالای گیانی لہخو بوردن و خو موحتاج کردن، لہبەر خاتری پرکردنہوہی پیداویستی غیری خویان:

- (وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ)، ئەگەر ہەزاریشیان بہسەر خویاندا بہینایہ، ہەر بہرژہوہندیی کہسانی تریان دہخستہ پیش خویانہوہ.. خویان بہ موحتاجیی دہہیشتہوہ، بو ئەوہی خەلکی موحتاج نہبن!

- (وَيُؤْثِرُونَ) لہ (ایثار)وہیہ: واتہ بہ لہ پیشدانانی کہسیکی تر لہ خوٹ. خوٹ پیویست پیی بیت، بہلام بیدہیتہ یەکیکی تر. نہک لہبەر ئەوہی ئەو پیویستترہ، لہبەر ئەوہی ئەویش موحتاجہ.. دہشیت ئەویش وەکو تو بیت، بہقەدەر یەک موحتاج بن، بہلام بہرژہوہندیی ئەو دہخیتہ پیش بہرژہوہندیی خوٹ.

- (خَصَاصَةٌ) راغیبی ئەسفہہانی دہفەرمووی: لہ ئەسلدا بریتیہ لہ کہلین و درزی خانوو، کہ نہگیراوہ، پاشان ہینراوہ بو ئەو پیداویستیانہی مروث، کہ ہەولیداوہو پیی پر نہکراونہتہوہ.. کہوا بوو: (خَصَاصَةٌ) ہەر ہەزاریی نیہ، بہلکو ئەو کہلینی موحتاجیہشہ، کہ ہەر ہەول دہدہیت و پیٹ پر ناگریتہوہ.

مہبەست لیردا ئەوہیہ: کہ ئەم یاوہرہ عہزیزانہ، ئەگەر بشیانزانیایہ، کہ ئەوہندہ موحتاج دہبن، کہ پیشیان پرنبیشتہوہ، ہەر دہیانبہخشی و بہرژہوہندیی

که سه موحتاجه کانی موهاجیرانیان دههینایه دیی و، موحتاجیتیه که ی ئهوانیان پر ده کرده وه.

ئه مه لوتکه ی راقیبوون و ترۆپکی جوامیریه.. ئه م به پێزانه ی پشتیوانه کان، که گه یشتونه ته ئه و لوتکه بالایه، به هۆی ئاراسته ی قورئان و سییره و سووننه تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، ره فتار و ره وشتی خودی موهاجیره کانه وه یه.. چونکه موهاجیره کان پیشتر له و لوتکه دا بوون.. پشتیوانه کان ده سته ردار ی ده سته که وت ده بن، چونکه هه یانه، ده به خشن چونکه ماویانه، به رچاو تیرن، چونکه مال و سامانیان هه یه.

به لام موهاجیره کان، هه ر هه موو مال و سامان و باخ و زهوی و زارو که سابه ته کانیان، له بهر خاتری خوی گه وره جیه یشتوو، یان به خشیوو.. پروانه ئه م نمونه بالایانه ی موهاجیران، که وانه ی نمونه یی کرده وه ده ره وشییتته وه.. نیشاندانی نمونه ی بۆ خوا صولحانه، که پیش پشتیوانه کان سه لماندوویانه:

۱- نمونە یه که له سهروه ری هه موانه وه (عليه الصلاة والسلام): بوخاری له ئه بو هوره یه وه خوا لیبی رازی بیت ده گیریتته وه: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ إِنِّي مَجْهُودٌ فَأَرْسَلْ إِلَى بَعْضِ نِسَائِهِ فَقَالَتْ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا عِنْدِي إِلَّا مَاءٌ ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى أُخْرَى فَقَالَتْ مِثْلَ ذَلِكَ حَتَّى قُلْنَ كُلُّهُنَّ مِثْلَ ذَلِكَ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا عِنْدِي إِلَّا مَاءٌ فَقَالَ مَنْ يُضِيفُ هَذَا اللَّيْلَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَنْطَلِقَ بِهِ إِلَى رَحْلِهِ فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ قَالَتْ لَا إِلَّا قُوتٌ صِبْيَانِي قَالَ فَعَلَلِيهِمْ شَيْءٍ فَإِذَا دَخَلَ ضَيْفُنَا فَأَطْفِئِ السَّرَاجَ وَآرِيهِ أَنَا نَأْكُلُ فَإِذَا أَهْوَى لِيَأْكُلَ فَقُومِي إِلَى السَّرَاجِ حَتَّى تُطْفِئِيهِ قَالَ فَقَعَدُوا وَآكَلَ الضَّيْفُ فَلَمَّا أَصْبَحَ عَدَا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ قَدْ عَجَبَ اللَّهُ مِنْ صَنِيعِكُمَا بِضَيْفِكُمَا اللَّيْلَةَ^(۱).

واته: کابرایه که هاته خزمه ت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عه رزی کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا! برسیتی تینی بۆ هیناوم و شه که تم، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردی بۆ یه کیک له ماله کانی داخو هیچیان هه یه؟

خیزانی به‌ریزی فەرمووی: بەو خواپەیی جەنابتی کردوو بە نیرراوی خۆی، جگە لە ئاو، هیچی ترمان لە مالدان نییە!

ئینجا ناردی بۆ مائی یەکیکی تریان و ئەویش هەر وای فەرموو، پاشان یەکیکی تریان، تا هەر کۆتا خیزانیشی، هەر فەرمووی: بەو خواپەیی جەنابتی کردوو بە نیرراوی خۆی، جگە لە ئاو، هیچی ترمان لە مالدان نییە.

پاشان پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پرووی پاکی لە خەڵکە کە کردو فەرمووی: ڕەحمەتی خوا لەو کەسە، ئەمشەو میوانیک رادەگریت.

کابرایەکی ئەنساری (پشتیوانانی خەڵکی مەدینە) هەستا (لە ریاوایەتیکی تردا دەفەرمووی: ئەبوتەڵحەیی ئەنساری بوو (خوا لێی رازی بێت) فەرمووی: من، ئەی پیڤەمبەری خوا.. میوانە کە لە گەڵ خۆیدا بردەو.. بە ژنە کە وێ: ریزی میوانە کە پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بگرە، هەر چیمان هەیه بیهێنە بۆی..

خیزانە کە فەرمووی: بەخوای گەورە، غەیری خۆراکی مندالە کانمان نییە!

فەرمووی: دەی باشە، ئەگەر مندالە کان خواردنی ئیوارەیان داواکرد، مندالە کان بخاڵێنەو بیانخەوێنە.

پاشان کە میوانە کە هاتە ژوورەو، خواردنە کە بهێنە، ئینجا وەرە لای ئیمە خەریکی چراکە بە وەکو ئەوێ چاکی دەکەیت، بەلام بیکۆژێنەرەو، با خواردنە کە لەبەر دەست میوانە کە پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بێت، ئینجا وای نیشان دەدەین، کە لە گەڵییدا دەخوین. ئاویان کرد..

بۆ سبەیی میوانە کە چوووە خزمەت پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کە دیتی فەرمووی: خوا گەورە ئەمشەو لە ڕەفتارتان سەری سوورما.

ئێتر ئەم ئایەتە لەسەر ئەوان هاتە خوارەو: (وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ).

٢- کاتیک سەیدنا ئەبوبە کەری صددیق (خوالییی رازی بیټ) هاته خزمەت پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - بۆ هیجەرت کردن له خزمەتییدا - پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینی هەموو سەرۆت و سامانە کە ی خۆی هیناو! پیی فەرموو: (مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ).

واتە: چیت بۆ مأل و مندال جئ هیشتوو؟ فەرموی: خواو پیڤەمبەری خواو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ جئ هیشتوون.

دواتریش لە هەموو حالەتی مأل بە خشینەکانی پیش غەزاکان و، کاتی تری پیویستی ئوممەتدا، هیچ یە کێک لە یاوەران بە قەدەر سەیدنا ئەبوبە کەری نەبە خشیوو.. سەیدنا عومەر (خوالییی رازی بیټ) دە گێڕێتەو: پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمانی پیداین کە خێرو خیرات بکەین.

ئەوێش لە کاتییدا بوو، کە سامانیکم لەبەر دەستدا بوو. لە دلی خۆمدا وتم: هەلم ئەمڕۆیە، دەبێ پیش ئەبوبە کەری بکەومەو، خێرا نیوەی سامانی خۆم هینا، کەچی ئەبوبە کەری هەموو سەرۆت و سامانە کە ی خۆی هیناو!

پیڤەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لیلی پرسى: (مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ) (١) واتە: چیت بۆ مأل و مندال جئ هیشتوو؟ فەرموی: خواو پیڤەمبەری خواو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ جئ هیشتوون..

منیش وتم: وەڵاهی هەتا من مابم، لە هیچ شتییدا پیشبرکیی لە گەلدا ناکەم.

٣- خاتوو عائیشە (خوالییی رازی بیټ)، کە خیزانی سەرورمان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و کچی سەیدنا ئەبوبە کەری (خوالییی رازی بیټ)، رۆژێک بە رۆژوو بوو، خۆی و کارە کەرە کە ی، کە ناوی (بۆرەیرە) بوو، تەنها یە ک کۆلێرەیان هەبوو.

(١) ئەبوداود (١٦٧٨)، ترمذی (٣٦٣٧)، داریمی (١٦٦٠)، حاکم (٤٠٥). شیخی ئەلبانی رحمە اللہ له (صحیح سنن أبی داود ٣٦٦/٥) دا بە سەحیحی داناو.

پیش ئیواره سوالکهریک هاته بهر دهرگاو داوای نانی کرد، خاتوو عائیشه
فهرمانیکرد به (بورهیره)، که کولیره کهی بدهری!

بورهیره عهرزی کرد: هیچی ترمان نیه بهربانگی پی بکهیتهوه! فهرمووی:
بیدهری، ئەو ئیستا له ئیمه موحتاجتره!

کاتی ئیواره یاوهریک بهرانیکی سوورهوه کراوی هیئا بۆ مالی خاتوو عائیشه
(خوا لیی رازی بیّت)، که به ههویر سواغیان دابوو. (تا خۆلی ئاگره کهی لی
نهیشیت).

ئهمه چاکترین خۆراکی عهرهب بوو، که بۆ میوانی بهرپزیان ساز دهکرد..
بهربانگیان لهسهر کردهوه.

خاتوو عائیشه فهرمووی: بورهیره، بخۆ.. ئهمه باشتره، یان کولیره که؟!!

- له کاتی گرانی مه‌دینه‌دا، که کاروانیک خۆراک له (شام)وه هات و گه‌یشته
مه‌دینه، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهسهر مینبه‌ر بوو، وتاری
ده‌فهرموو، پۆژی هه‌ینی بوو. سه‌یدنا (عبدالرحمانی کوپی عه‌وف) -خوا لیی رازی
بیّت- به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌هات، خۆی گه‌یاندە کاروانچیەکان و یه‌کسه‌ر هه‌مووی
لیک‌پ‌ین و، هاواری کرد: خێرو سه‌ده‌قه‌یه، هه‌ر که‌س به‌شی خۆی بیات..

ده‌بینیت سه‌یدنا (عبدالرحمان) ئەوه‌نده رانه‌وه‌ستا تا دوای نوێژ بیته‌وه بۆ کاروانه
که، نه‌بادا بفروشریت و له‌و پا‌داشته مه‌حروم ببیت.. خۆی گه‌یاندی، پیش ئەوه‌ی
که‌سیکی تری ده‌وله‌مه‌ند بیگاتی!!

جارێک پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خه‌لکی له‌سهر خێرکردن هان
ده‌دا، سه‌یدنا (عبدالرحمانی کوپی عه‌وف) خوا لیی رازی بیّت هاته‌ خزمه‌تی و
عه‌رزی کرد: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا، چوار هه‌زار دره‌مم هه‌یه، دوو هه‌زاری به
قه‌رز ده‌ده‌مه‌ خوای خۆم و، دوو هه‌زاری ده‌هیلمه‌وه بۆ مāl و مندالم!

جاریکی تر چل ههزار درهه می هینایه خزمه تی، زۆری پێ نه چوو چل ههزاری
تریشی هینایه سه ریی..

جاریکی تر پینج سه د سواریی (ئه سپ و حوشت) ی بۆ غه زاناماده کرد، که هه ر
هه مووی خستبووه به رده ست پینغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).^(۱)

۴- ئه وه ئه و ره وشته ره سه نه بوو، که له سه ری گۆش بوو بوون، ده بینیت موهاجیران
و ئه نسار، وه کو یه ک له ئاستیکی زۆر بالای پارسه نگیی و دامه زراویدا بوون،
کۆمه لگه یه کیان پیکه وه نا، که هه تا دنیا دنیا یه، هه یچ ئوممه تیک ناتوانیت بگاته وه
ئه و لوتکه بالایه ی: جوامیری و له خو بوردن و راقیبوون..

ئاهه وه کۆمه لگه ی یاوه رانه.. ئه مه له کو ی و دیدی لیلی (ره وافر) له کو ی، که
ده لێ: له پاش پینغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه موو یاوه رانی مورته دد
بوونه وه جگه له یازده که س!

له ریوایه تی هه ره زۆریاندا ده لێن: سێزده که س! شیع هه قینی میراتی باب و
باپیریانه وه یه، که چاو یان به رای ی نایات بروانه ئه م کۆمه لگه دانسقه ی مرو فایه تی،
که (ده) سالی نه برد ته خت و تاراجی ئیمپراتۆری تی فارسیان پینچایه وه.. ئه مه شه ری
کۆنه قینه وه به یاوه ران و شوینکه وتونی ده رپژن!!^(۲)

سه رنجیش له م نمونه هه ره ده گمه نه ی میژوو بده، که له دوای پینغه مبه ری
خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له جهنگی (یهرمووک) روویدا، که موسولمانان دژی
(رۆم) بوو بوونه وه:

حوزه یفه ی عه ده ویی ده فهرمووی: له جهنگی (یهرمووک) دا بوون، ئامۆزایه کی
خۆم له ته کدا بوو، لێک هه لپراین و زۆری پینچوو هه ر یه کهان نه دۆزیه وه، وتم:

(۱) بۆ ته فسیلاتی زۆر تر بروانه: ابن حجر: مختصر زوائد البزار (۲-۸۵ رقم: ۱۶۶۹) و أبو
نعیم: الحلیه (۱-۹۹).

(۲) بۆیه سه یر نیه، که ئییران پشتی رژی می مورته ددی (به شار ئه سه د) ده گریت و ده لێن: بۆ
راستکردنه وه ی هه لێ هه زار و قسوور ساله یه.

ره‌نگه له شه‌هیده‌کاندا بی‌ت، با بگه‌مه‌سه‌ری، نه‌بادا هیشتا گیانی نه‌سپارد بی‌ت و وه‌سیتیک بکات..

دۆزیمه‌وه له‌سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، جه‌وه‌نه‌که‌م کرده‌وه تا ئاوی بده‌می، به‌سه‌ری ئاماژه‌ی بۆ کردم، که به‌لئ ئاوم ده‌وێت. له‌و ساته‌دا - پێش ئه‌وه‌ی ئاوه‌که بگه‌ی‌نمی - یه‌کیکی تر له‌ولاوه‌هاواری کرد: ئای، ئای.. ئاو.. ئامۆزا که‌م ئاماژه‌ی دامی، که ئاوه‌که بده‌م به‌و.

گه‌یشتمه‌سه‌ر ئه‌و، دیتم (هیشامی کوری ئه‌لعاس) هه‌و له‌سه‌ره‌مه‌رگدا یه. ده‌مویست ئاو بده‌مه‌هیشام یه‌کیکی تر له‌ولا ئه‌ویشه‌وه‌هاواری کرد: ئاو.. ئاو.. (هیشام) وتی: ئاوه‌که بگه‌ی‌نه‌ ئه‌و.

نه‌گه‌یشتمه‌سه‌ر ئه‌ویان گیانی سپارد، گه‌رامه‌وه‌سه‌ر (هیشام)، ئه‌میش گیانی سپارد بوو. هاتمه‌وه‌لای ئامۆزا که‌م، دیتم ئه‌ویش گیانی سپارد بوو، ئاوه‌که به‌نسیبی که‌سیان نه‌بوو!

ئه‌مه‌به‌قسه‌ئاسانه، به‌نوسین و گێڕانه‌وه‌خۆشه‌.. به‌لام خه‌یال له‌واقیعه‌که‌ی بکه‌ره‌وه، ئه‌مانه‌یاوه‌ر نین، نه‌وه‌ی دوا‌ی یاوه‌رانن.. له‌و بیابانه، له‌جه‌نگی شه‌ره‌شمشپرو رمدان، له‌سه‌ره‌مه‌رگدا، به‌برینداری، که‌هه‌موو به‌ده‌نی گر ده‌گریت له‌گه‌رماندا، موحتاجی دلۆپیک ئاوه، به‌لام خۆی نا‌یخوا ته‌وه‌و ده‌لئ بیده‌به‌وی تر!!

ئی‌مامی قورتوبی (رحمه‌الله) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا، زۆر نمونه‌ی یاوه‌ران و تابعینی هیناوه‌ته‌وه‌.. دوا‌ی ریوایه‌تیکێ زۆر سه‌یر له‌ (ئه‌بو یه‌زیدی به‌ستامی) یه‌وه ده‌هینیته‌وه، که‌فه‌رموویه‌تی: گه‌نجیکێ خه‌لکی (به‌لخ) م تووش بوو، له‌ژیانمدا که‌س وه‌کو ئه‌و قسه‌ی پێ کۆتا نه‌هیناوم.. گه‌نجیک بوو، به‌ره‌و حه‌ج ده‌چوو، سی‌های (عارفان)^(۱) ی پێوه‌بوو.. لێی پرسیم: پێناسه‌ی زا‌هیدبوون لای ئیوه‌چییه‌؟

(۱) خواناسان: مه‌به‌ست له‌سی‌هاو سیفه‌تی زا‌ه‌دانیه، که‌به‌سۆفیه‌کان ده‌وترا.. ئه‌بویه‌زیدش (رحمه‌الله) له‌پێشه‌وا‌یان‌یان بوو.

وتم: ئە گەر هه مانبوو دهیخۆین، ئە گەر نه مانبوو سه بر ده گرین..

وتی: ئەوه ره وشتی سه گه له به لځ!

وتم: ئەدی زوهد لای ئیوه چییه؟

وتی: ئە گەر نه مانبوو سوپاسی خوای گه وره ده کهین و، ئە گەر هه شمانبوو دهیدهینه موحتاجان!!^(۱)

- (وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ)

واته: ههر که سیک له پیسکهیی و چاوچنۆکیی خوی بگریتهوه، ئائهوانه سهرفرازن.

- (يُوقَ) کرداری رانهبوردووی (وقی)یه، که له (وقایه) وه هاتوووه. واته: پاراستن، که دوور راگرتنی شته له ههرچی شتیک، که ئە گهریی زیان پیگه یاندنی هه بیٿ.

لیره شدا مه بهست له پاراستنی: ئیمان و دینداریتیه له چاوچنۆکیی و به خیلی و به خیلی.

- (شُحَّ) چاوچنۆکیی و پیسکهیی (به خیلی)یه، له گه ل سووبوون له سه ر چاو تیپرینی مالی خه لکی.

(شَحِیح) به مانای: به خیلی ئاساییه، که سامانی هه یه و نایه ویت هیچی لی سه رف بکات، یان بیه خشیت، هه روه ها به مانای: (که م)ه.

(۱) له بهر گه وره نه بوونی قه باره ی کتیبه که نه بوایا، دهیان نمونه ی ترم ده هی نایه وه، له سه رده مانی جیاوازی رابوردوو، تا ده گاته وه سه دان پیاوانی سه رده م. سه دانی وه کو: عبدالرحمان السمیط ی کوهیتی و سوله یان الراجحیی عه ره بستان و عبدالستار ئیدی پاکستان و بن لادن (رحمهم الله)، که هه ر خوای گه وره ده زانیت، چه ند خیره ومه ند بوون و چه ند بیان به خشی و، چه ند زاهیدانه ژیان.

جیاوازی (شَحّ) و (بُخْل) ئه وهیه: که خاوه نی یه که میان ههیه تی و نایه ویت له دهستی بیته وه (به سهرف، کردن یان به خشین، یان خیر و خیرات کردن) و چاویشی له سامانی خه لکی تره.

به لام (به خیل) ههیه تی و سووره له سهر مانه وهی، مهرج نییه چاوی له دووی مالی خه لکی تر بیت.

۱- زه مه خشه ربی له ته فسیره کهیدا: (الکشاف) ده فره مووی: (شَحّ) حاله تیکی ده پروونییه و، له هه موو که سیکدا ده بیت، به لام ئه و که سانه ی جلّه وی ده گرن و ناهیلن چاو له دووی مالی خه لکی بن، سهر فراز ده بن.. وه کو لی ره دا ده فره مووی: (وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ)، ئه م سیفه ته به دل و ده پروونی خه لکیه وه ئه وهنده لسکاوه، که بوته سیفه تی چه سپاو.

بویه خوای گه و ره له باسی ئاماده بوونی خه لکیی له قیامه تتدا ده فره مووی: (وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ) النساء/ ۱۲۸.

واته: دل و دهروونه چاوچنۆکه کان هینرانه پیش.

۲- ئیبنو کهثیر هینا ویتیه وه، که کابرایه ک عه رزی ئیبنومه سعودی کرد (خوا لیی رازی بیت): ئه ری ئه بو عبدالرحمان فه و تام!

فه رمووی به چی؟

عه رزی کرد: خوای گه و ره ده فره مووی: (وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) منیش کابرایه کم، زور به زه حمه ت مال له دهستم ده بیتیه وه!

عبدالله فره مووی: ئه وه ئه و چاوچنۆکییه نییه، که خوای گه و ره زه می کرد وه، ئه و چاوچنۆکییه ئه وهیه: که چاوت له مالی برا که ت بیت و، به هیوا بیت ده ستریتی بکه یته سهرو به هه رامی بیخویت.

۳- که ده فہرمووی: (فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) ہاندانہ بو ئہوہی موسولمان خوی لہم سیفہ تہ بہدہ بہ دوور بگریٹ، ہروہ کو بفہرموویٹ: تہنہا ئہو کہسانہ سہرفرازن، کہ خویان لہ چاوچنؤکیی پاراستوہ، کہ ہستیکی ناخ و سیفہ تیکی چہسپاوی مروثہ.

۴- چہندین فہرموودہ ہہیہ، کہ بہ تایبہ تی ری لہ چاوچنؤکیی دہگریٹ، جگہ لہ دہیان ثایہت و سہدان فہرموودہ، کہ زہمی پیسکہیی و بہخیلیی دہکەن.

- پیغہمبہری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دہیفہرموو: (اتَّقُوا الظُّلُمَ، فَإِنَّ الظُّلُمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ يَسْفِكُوا دِمَاءَهُمْ، وَيَسْتَحِلُّوا مَحَارِمَهُمْ)^(۱).

واتہ: خو لہ ستہم و دہستدریژیی بیاریزن، ستہمکاریی - لہ روژی قیامہتتدا- تاریکایی بہرچاوانہ.. خوشتان لہ چاوچنؤکیی بیاریزن.

چاوچنؤکیی بو، کہ خہ لکانی پیش ئیوہی بہ فہتارہت گہیاند، وای لیکردن خوینی یہ کتریی بریژن و، حورمہ تی یہ کتریی نہہیلن (مال و سامانی یہ کتریی بخون و ئابرووی یہ کتریی بیہن).

ئایه تی دهیه م :

(وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾)

واته: ئهوانه ی، که له دوای ئهوان: (موهاجیران و ئه نساڕ) هاتن، دو عایان بۆ ده کردن و ده یانوت: خوایه لیبان خۆشبه، له و برایانه شان خۆشبه، که پیش ئیمه ئیماندارانه هاتن و چوون، خوایه هیچ خالیکی بوغزو خیانهت و غه شکاریی - بهرامبهر ئه و که سانه ی باوهریان هیناو- له دلاندا مه هیله، خوایه! تۆ زۆر به به زهیی و میهره بانیت.

۱- (جاءو) هاتن.. هاتنی ئه م شیوازه بۆ نیشاناندانی هاوشیوه و هاوینه بوونه. ههروه کو ئه وه ی، که که سیک ده چیتته شوینی که سیک ترو هه مان کارو پیشه ی ئه و ده گریته وه بهر.. چونکه که سانیک ترو موسولمانبون، که نه له کۆچکه ره کان بوون و، نه له پشتیوانه کان و ههروه کو ئه وانیش ده رچوون، وه کو: (سهلمانی فارسی و عبدالله ی کوری سهلام و تیره و هۆزه کانی ئه سهلم و غیفارو موزهینه) و هیتر..

ههروه ها که سانی تر، که له و سهرده مه دا بوون و موسولمانبون، وه کو: (وهیسی قهره نی) که پیغه مبهری خوا ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه دیی، بۆیه به یاوه ر حسیب نا کریت..

ئینجا ئه و هه موو نه وه به نه وه ی موسولمانانه، که له دوای نه وه ی یه که می یاوه ران هاتن.. ئه گه ر یاوه ران نزیکه ی سه دو بیست هه زار بوو بن، تابعین سه دان هه زارن و تابعی تابعین له ملیۆندان..

پیاو چاکانی دوای یاوه رانیش زۆر گه وه و نمونه یین، به لام فه زلی یاوه ران له هه موان گه وه تره.. یه کیکی وه کو: (ره بیعی کوری ئه کسوم)، که تابعینه، (عبدالله ی کوری مه سعود - خوا لیی رازی بیّت-) که یاوه ره، ئه وهنده ی لاپه سه ند

بوو پئی ده فەرموو: دلنایام ئە گەر پێغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ره‌بیعی ببینیایه زۆری خۆش ده‌ویست!

ناشکرایه، که پێغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (موعازی کوری جه‌به‌ل) ی ده‌فەرموو (يَا مُعَاذُ، وَاللّٰهُ اِنِّيْ لَاجِبُكَ، وَاللّٰهُ اِنِّيْ لَاجِبُكَ) ^(۱).

واته: به‌ خوا قه‌سه‌م (موعاز)، خوشم ده‌وییت. به‌ خوا قه‌سه‌م خوشم ده‌وییت.

۲- (غَلًّا) غَلّ: خیانه‌تکاری و غه‌ش و بوغزاندن و هه‌سوودی پێردنه‌.

۳- كَاكَ نَاسِرِي سُبْحَانِي (رحمه‌الله) پێمی فەرموو: پێم فەرزە هه‌موو موسوڵمانێك ئەم دوعا قورئانییه‌ بلیتته‌وه‌. له‌و کاته‌شه‌وه‌ له‌ سالی (۱۹۸۴) هه‌وه، که ئەوه‌ی فەرموو، الحمدالله منیش به‌رده‌وام به‌ ته‌نهاو له‌ وتاردا وتوو مه‌ته‌وه، تا ببیتته‌ بیرخستنه‌وه‌ی موسوڵمانان.

وا لی‌ره‌شدا جه‌ختی لی‌ده‌که‌مه‌وه، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ باسی موهاجیرانی فەرموو، ئینجا باسی پشتیوانه‌کان، ئینجا باسی ئەوانه‌ی له‌ دوا‌ی ئەوان دین، که قه‌رزاری ره‌نج و زانست و جیهادی یاوه‌رانن.

ئەم دوعا کردنه‌ش بۆ ئەوان وه‌فایه‌کی دینداریبانه، له‌ هه‌مان کاتدا وه‌فای دینداری خۆشمه‌ بۆ مامۆستایان و رێنیشانده‌ران و ئامۆژگارانم..

ئاوا هه‌موو نه‌وه‌یه‌کی موسوڵمان، وه‌فادارانه‌ دوعا ده‌کات بۆ نه‌وه‌کانی پێشو، له‌ نه‌وه‌ی پێش خۆیه‌وه، تا ده‌گاته‌وه‌ یاوه‌ران، به‌ر ئەو دوعای لی‌خۆشبوونه‌ ده‌که‌ون..

ده‌ی سا خوايه‌ له‌ هه‌موو ئەو به‌ریزانه‌ خۆشه‌، که ئەم دینه‌یان به‌ ئیمه‌ و پێشتر گه‌یاندوووه‌ له‌وانه‌ش، که ئەم دینه‌یان له‌ ئیمه‌ گه‌یاندوووه‌.. ئامین.

(۱) ئە‌بوداود (۱۵۲۲)، ئیمامی نه‌وه‌ویی له‌ (الاذکار: ل/۱۰۳)، ئیمامی ئینبوچه‌هر له‌ (بلوغ المرام ل/۹۶). ئە‌لبانی له‌ (صحيح أبي داود/۱۳۴۷) دا به‌ سه‌حیحی داناوه‌. هه‌روه‌ها له‌ (بوخاری: الادب المفرد ۱/۲۳۹). ه.

۴- ئایه ته که شیوازی دوامان فیّر ده کات، که سهره تا دوعا بۆ خۆت ده کهیت، ئینجا بۆ کهسانی تر.. بۆ دایک و باوکت، ئینجا بۆ خرمان، ئینجا بۆ مامۆستانان و ریبه رانت، ئینجا بۆ هاواریانت، بۆ هه موو ئه وانهش، که مافیان له سهرته.

۵- ئایه ته که به شیوازیکی جوان وه فاداریی بۆ پیشینان فیّر ده کات و، ئه وهش فیّر ده کات، که موسولمان دوعای دلپاکیی و دلّسافیی و بی غه ل و غه شیی بۆ خۆی بکات، تا رقی له هه یچ موسولمانیکی سهرده می خۆی نه بیّت، له هاوته مه نانی خۆی، یان زۆرترو که متر له خۆی.. چونکه ئه و نه وه یه ی له ناویاندا ره فتار ده کات، ده شیت له زۆر بواردا بکه ویتته کیپرکی و حه سادته و ته ماعکاریی و، سیفه ته ناپه سه نده کانی تریی دوو به ره کایه تیبه وه.

بۆیه وه فادارانه دوعا بۆ پیشوان ده کات و ده شخوازیت: به رامبه ر به ئیماندارانی زه مانای خۆی دلپاک بیّت. ئه م دلپاکیی و نه بوونی بوغزو کینه به رامبه ر به موسولمانان، به ره مه یکی نایابی ته قواکاریی و دینداریتیه و مایه ی لیخوشبوونی خوای گه وره یه.

- ئه نه س (خوا لیبی رازی بیّت) ده فه رمووی: له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا دانیشتبووبن فه رمووی: (يَطْلُعُ عَلَيْكُمْ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ).

واته: ئیستا پیاویکتان لیدهر ده که ویت، که ئه هلی به هه شته..

دوای که میك، کابرایه کی ئه نساریی ده رکه وت، که ریشی له ئاوی ده ستنوێژ وشك ده کرده وه، نه عله کانی به بازووی چه پیداهه لّواسیبوو.. بۆ سبه ینیش پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه ر وای فه رموو، که چی ئه وی ده رکه وت هه ر هه مان ئه نساریی بوو، هه روه کو جاری پیشوو ده رکه وت.. بۆ پوژی سییه میش پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر وای فه رموو. هه ر هه مان که س ده رکه وت، هه روه کو دوو جاره که ی پیشووی..

کاتیک پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هستاو ته شریفی برد، (عبدالله ی کوری عه‌مری کوری عاس) چووه لای ئەو پیاوه و پیی فهرموو: ده‌نگم له باوکم دابریووه و سویندم خوارد، تا سئ پوژ نه‌چمه‌وه خزمه‌تی،^(۱) ئە‌گەر ده‌توانیت ئە‌وسئ شه‌وه ریم بده‌یت له‌گه‌ل جه‌نابتدا بیم.. کابرا وتی، به‌لئ، فهرموو.

ئە‌نه‌س ده‌فهرمووی: (عبدالله) ده‌یگیرایه‌وه: که ئە‌و سئ شه‌وه له‌ مالی کابرا ده‌مایه‌وه، به‌لام نه‌یدی بۆ شه‌ونویژیک هستیت، هەر ئە‌وه‌نده‌ی هه‌بوو، که له‌سه‌ر جینگا که‌ی ئە‌مدیوو دیووی ده‌کرد، زی‌کریکی خوای ده‌کرد. یان ته‌کبیر (الله اکبر) یکی ده‌وت، تا ئە‌و کاته‌ی بۆ نویژی به‌یانی هه‌لده‌ستا..

عبدالله ده‌فهرمووی: به‌ پوژیش له‌ گه‌لیدا بووم، ئە‌لحه‌قی نه‌مدیی غه‌یری قسه‌ی خیر بکات.. که سئ پوژه‌که‌م ته‌واو بوو، له‌ دلی خومدا خه‌ریکبوو په‌فتاره‌کانی به‌ بی نرخ بینم (چونکه‌ هیچی وای له‌ خه‌لکی زیاتر نه‌بوو)، ئیستر پیم وت: ئە‌ری هۆ عه‌بدی خوا، به‌ راستی هیچ له‌ نیوان من و باوکمدا نه‌بووه، نه‌ تووره‌ بوون و نه‌ لیدوورکه‌وتنه‌وه و قسه‌دابران، به‌لام گویم لیوو پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سئ جار فهرمووی: (يَطْلُعْ عَلَيْكُمْ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ)، هەر سئ جاره‌که‌ش، هەر جه‌نابت ده‌رده‌که‌وتیت، بۆیه‌ ویستم ئە‌و سئ شه‌وو پوژه له‌ گه‌لدا بمینمه‌وه، تا بزائم چ کارو کرده‌وه‌یه‌که‌ ده‌که‌یت، تا منیش ئیقیدات پی بکه‌م و بیکه‌مه‌وه، به‌لام کاریکی گه‌وره‌م لی نه‌بینیت! ئە‌دی چ سیفه‌تیکته‌ وای کردووه، که پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوا بفهرموویت؟

وتی: هەر ئە‌وه‌م هه‌یه، که دیوته..

که ویستم برۆم، وتی: به‌ خوا هەر ئە‌وه‌م هه‌یه، که بینیت، به‌لام من له‌ ناخی خۆمدا، هیچ شتیکم له‌ دل و ده‌رووندا له‌ غه‌ش و حه‌سوودی به‌رامبه‌ر، هیچ

(۱) له‌ ریوایاتی ترده‌هاتووه: که ئە‌وه به‌ ماوه‌ی زۆر پێشتر له‌ نیوان خۆی و باوکی به‌ریزییدا پرویداوه و کوتایی هاتووه، به‌لام ئە‌م وای نیشانی کابرا دا، که وه‌کو ئە‌وه‌ی تازه‌ پرویدا بیت، ئە‌مه‌ش درۆ نییه، به‌مه‌ ده‌وتریت: (معارض).

موسولمانیک، نیه و ههست ده که م، که هه رچی خه لکی هه یانه، هی خوی گه وره یه و
ئه و پیی به خشیوون..

عبدالله ده فهرمووی: وتم: ئی ئا ئه مه یه توی گه یاندۆته ئه و ئاسته! (۱)

بروانه.. نه شه ونوێژ، نه رۆژوو، نه خێروخیرات.. به لām دلّساف، پاك، بئ غه ل و
غه ش، بئ رق و كینه، بئ حه سادته و چاو له دووبوونی موسولمانان، ئه م عه بده
موسولمانه ی گه یاندۆته چ ئاستیکی بالā، كه شایانی ره زامه ندیی خوی گه وره و
به هه شته كه ی ببیت، ئه مه گیرابوونی دوعا كه یه: (وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا).

6- مروّقی موسولمان ده ببیت به رامبه ر یاوه ران، ئاوا به وه فا ببیت و قه دریان بزانیته..
ئاواش دلّپاك ببیت به رامبه ر موسولمانان.. ئیهامی مالیک (رحمه الله) ده یفه رموو:
(شيعه ی رافیزه مافیان له (فه ی) دا ناببیت، چونكه جنیو به یاوه ران ده دن و
ریزیان ناگرن)). (۲)

- سه بدنا عومه ر (خوا لئی رازی ببیت) له وه سیّتی سه ره مه رگیدا فه رمووی:
(أَوْصِيَ الْخَلِيفَةَ مِنْ بَعْدِي بِالْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ خَيْرًا، أَنْ يَعْرِفَ لَهُمْ حَقَّهُمْ، وَأَنْ يَحْفَظَ لَهُمْ

(۱) ئیهامی ئیبنوکه شیر (رحمه الله) له عبدالرزاقه وه له مه عمه ره وه له زوهریه وه له ئه نه سه وه
(خوا لئی رازی ببیت) ده یگیرپته وه. هه وه ها نه سائی له (سوه یدی کوری نه سر) وه ئه م
روداوه ده گیرنه وه، كه ئیبنوکه شیر ده فهرمووی: (هذا اسناد صحيح على شرط الصحيحين).
واته: سه نه ده كه ی راست و دروسته و، به پیی مه رجه کانی بوخاری و موسلیم سه حیه.
موناقه شه یه كه له نیتوان توێژه ره وه ی فه رمووده كه دا هه یه، حافز مونزیری به سه حیه ی داناوه.
به یه یقی له (شعب الإیمان ۵ / ۲۶۵) دا هیناویتیه وه، به لām ئیبنوکه جهر له (النكت الظراف ۱
/ ۳۹۴) دا ده فهرمووی: زه عیفه. ئیحسان بن محمد العتیبی نوسیویتی: ئه لبانی پیش (۱۷) سأل
به سه حیه ی داناوو به لām دیاره دواپی بۆی ده رکه وت: كه زه عیفه، وه كو له (ضعيف الترغيب
والترهيب ۲ / ۲۴۷) پروونی کردۆته وه.

(۲) په حمه تی خوی لیبیت نازانیته، ئیستا له سه ر به کافردانان و سووکایه تی کردنی یاوه ران،
ده ستیان له گه ل هه موو کافرێکدا تیکه ل کردوه و، سه رسه ختانه دژایه تی موسولمانان ده که ن!

حُرِّمَتْهُمْ، وَأَوْصِيَهُ بِالْأَنْصَارِ خَيْرًا الَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ أَنْ يَقْبَلَ مِنْ مُحْسِنِهِمْ، وَيُعْفَى عَنْ مُسِيئِهِمْ^(۱).

واته: وه سیتم بۆ خەلیفە ی دوا ی خۆم ئەو هیە: که هۆشی له موهاجیرانی یه که مین نه بریت، مافیان بزانی ت چیه و بۆیان بپاریزیت، ریزیان بگریت، وه سیتم بۆی دهر باره ی پشتیوانانیش - ئەوانه ی، که پیشتر جی دالده و ئیانیان له خوگرت - ئەو هیە: که دیدو هه لویستی پیاوچا کانیان قبول بکات و، گیانی لیبوردنی به رامبه ر هه له کانیان تیدا بیت.

۷- ئیامی شه وکانی (رحمه الله) - که خۆی پیشتر شیعه ی زهیدی بو - له دوا ی لیكدانه و هی ئەم ئایه ته، ده فرمو ی: (وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا).

واته: غه ش و بوغز و کینه و هه سوودی.. خوا ی گه وره فرمانیداوه: که داوا ی لیخو شبوون بۆ موهاجیران و ئەنسار بگریت، ئینجا له خوا ی گه وره بپاریینه وه، که غه ش و بوغزو کینه به رامبه ر موسولمانان له دل و ده رندا دهر بکات، له پیش هه مووشیانه وه یاوه ران، چونکه به ریزترین موسولمانن.

هه ر که سیك داوا ی لیخو شبوون بۆ یاوه ران به گشتی نه کات و، داوا ی ره زامه ندیی خوا ی گه وره یان بۆ نه کات، ئەوه پیچه وانه کاریی ئەم فرمانه ی خوا ی گه وره ی کردووه، که له م ئایه ته دا ها تووه.

ئه گه ر له دلیدا هه ر جو ره غه ش و بوغزو کینه یه کیشی به رامبه ریان هه بیت، ئەوه به ده م شه یتانه وه رویشتوو وه تیری ئەو پیکاویتی.

ئه وه پشکینکی زۆر دژواری گوناح و تاوانی که وتۆته سه ر، چونکه دوژمنداریتی ئەولیا یانی خوا ی گه وره ی کردووه، که یاوه ران، که باشتیرینی ئومه تی موحه ممه دن (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

هەر که سیك ئەوه هەلۆیستی بیت بەرامبەر یاوه‌ران، بەتەئکید دەروازەو
 ڕێپەوی خوزلانی لە خۆی کردۆتەوه، کەسی ناییت لایەنگیری بکات، ئەگەر بە
 لوتفی خوای گەوره، خێرا فریای خۆی نەکه‌وێت، حەتمەن بەره‌و دۆزەخ ملی
 لێناوه و هەر دەچێتە ناویەوه..

زۆر زەروریه، زوو داوای لێخۆشبوون لە خوای گەوره بکات، لەسەر دیدو
 هەلۆیستی و هانا بۆ خوا بیات، تا ئەو غەش و بوغزو کینه‌یهی، کە بەرامبەر
 چاکترین سەده‌و نه‌وهی ئوممەت هه‌یه‌تی، خوای گەوره له دڵ و دەروونییدا
 لایدات..

ئەوانە بەرێزترینی ئەم ئوممەتەن.. هەر که سیك دووچاری ئەوه بووبوو، کە
 جنیوی بە یه‌کیکیان دا بیت، ئەوه موبتەلا بووه، جله‌وی که‌وتۆتە دەست شەیتان و
 بەر غەزەب و خەشمی خوای گەوره که‌وتوووه..

ئەم نه‌خۆشیه سەختە دژوارە، عاده‌تەن تووشی که‌سیك دەبێت، کە بە دووی
 مەشخەڵیکی (رافیزه) که‌وتبێت و ئەوان دەرسیان دادابێت، یان که‌وتۆتە دەست
 دوژمنانی ئەم چاکترین ئوممەتە، لەوانە ی شەیتان بەملاو لایندا دینیت و دەبات..

ئەوه دوژمنانی ئەم پیاوچاکانە ی ئوممەتن، کە بوختان بۆ لاوازکردنی یاوه‌ران
 داده‌ڕێژن و، داستان و چیرۆکی درۆو دەله‌سه هەڵدەبەستن، تا بەرچاویان بخەن.

ئەفسانەو قسەو قسەلۆک دەگیرێنەوه له دژیان، تا خەڵکی له رێنمایی و
 هیدایەتی خوایی دووربخەنەوه، ئەوانە به‌و درۆو بوختان و لاف و گەزافانەیان
 دەیانەوێت خەڵکی سووننەت وەلکەن، کە پێشەوایانی مەزنی ئەم ئوممەتە دەماو
 دەم و، نه‌وه‌به‌نه‌وه گیراویانەته‌وه.. ئەوانە ی، کە دژی یاوه‌رانن هیدایەتی خوایان
 گۆریوەته‌وه به‌ گومرایی و قازانجیان به‌ زیان ئالوگۆرکردوووه.

شەیتانی‌ش پله به‌ پله گومرایی، سەوقیان دەکات و بەره‌و ویلایی پێش خۆیداوون..
 سەرەنجامی ئەم دیدو هەلۆیستەو شوێنکه‌وتنی شەیتان خۆیان، بوونه‌ته‌وه

به گه‌وره‌ترین دوژمنی قورئان و سووننه‌ت، بوون به دوژمنی پیاوچاکانی ئەم ئوممه‌ته! تاوایان لیها‌تووه‌ فەرزه‌ خوا‌ییه‌کانیان ئی‌هه‌ال کردووه‌، وازیان له‌ دروشمه‌کانی دین و دین‌داری‌ هیناوه‌ و که‌وتوونه‌ته‌ ناو گ‌یژاوی درۆ و ده‌له‌سه‌ هه‌لبه‌ستن بۆ یاوه‌ران و، ئاوا که‌وتوونه‌ته‌ پلان و پیلان و فیتنه‌چیت‌ی به‌رام‌به‌ر ئیسلام و موسولمانان و پیاوچا‌کانیان، به‌ جو‌ره‌ها‌ ناو و ناتۆره‌ ناوزه‌دیان ده‌که‌ن.. به‌لام‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌وری گرتوون و هه‌موو پیلانیکیان پو‌وچه‌ل ده‌کاته‌وه‌.^(۱)

(۱) ئیمام‌ی شه‌وکانی/ ته‌فسیری فتح‌ القدیر/ چاپ‌ی دار‌ الکتاب‌ العربی ۲۰۰۷/۱۴۲۷ (ب ۲ / ل ۹۹۳).

ئایه تی یازدهیه م و دوازهیه م :

(﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ ۱۱) لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصْرَفُونَ ﴿ ۱۲ ﴾)

واته: مه گهر هه لویستی ئه وانهت نه دی، که دوو پروویان ده کرد، چۆن به و برایانه یان ده لّین، که کوفریان گرتۆته بهر له ئه هلی کیتاب (جوله که کانی به نوننه زیر) خه متان نه بیّت له گه لّاندا ده بین، ئه گهر له شاره کهش ده رتان بکهن، ههر له گه لّاندا ده بین، ئه گهر جه نگتان به رامبه ر به رپا بکهن، ههر له گه لّاندا ده بین، له م هه لویسته ماندا به قسه ی کهس ناکه یین.. به لّام خوی گه و ره شاهییدی ده دات، که درۆزن.

ئه وان (جوله که کان) له شار ده رده کرین له گه لّاندا نابن، جه نگیان به رامبه ر به رپا بکریّت هاوسه نگه ریان نابن، ئه گهر بشچنه هاوکارییان، زوو پشت هه لّده کهن و هه لّدین، پاشان ده بینیت سه رشۆر ده بن و کهس سه ریان ناخات.

۱- دوا ی ئه وه ی باسی ههر سی پۆلی ئیپاندارانی فه رموو - کوچکارانی مه ککه و پشتیوانانی مه دینه و ئه و موسولمانان به دوا ی ئه واندا هاتوون و دین- هاتۆته سه ر باسی دوو پرووه کان و هه لویستی فشه و فیشال و چه واشه کارییان به رامبه ر جوله که کانی به نوننه زیر..

ئه مه باسی هه لویستی سه رانی دوو پرووه کانی تیره ی (به نوعه وف)ه، وه کو (عبدالله ی کوری سه لول)، که سه روکی دوو پرووه کانی مه دینه بوو، هه روه ها (عبدالله ی کوری نه بته ل و روفاعه ی کوری یه زیدو رافیععه ی کوری تابوت و ئه و سی کوری قه یزی و وه دیعه ی کوری ئه بو قه وقه ل و سو هیدو داعس) و

ئەوانى تر، كە ھەوالیان بۆ بەنۆنەزىر نارد بوو، كە لە قەلا و قوللەكانى خۆتاندا خۆ قايم بكەن، ئىمەش لە گەلتاندا دەبين.

۲- (يَقُولُونَ) بە شىوازى كردارى پانەبوردوو دەفەرمووى: (دەلێن) تا بەردەوامىتى ھەلۆيست و جەخت كردنەو كەيان لە ھەلۆيستيان نیشان بدات، كە گوايە ھەر لە گەلياندا دەبن و پشتيان بەر نادەن.

۳- دەفەرمووى: (يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، چونكە ھاوبىرى يەكن، لە كافىتییىدا ھاویدیورى و ھاوبزوت و ھاوھەلۆيستىن، ئەگەرچى كوفرى ئەمان پەنھانەو لە ناخياندا شاراوھىو، كوفرى ئەوانىش لە ھەسوودى خۆيانەوھىە.

(ھەموو ئومىدى جوولەكە ئەو بوو: كە كۆتا پىغەمبەر لەوان بىت، بەلام لە ناو ەەرەبەو تەشرىفى ھىنا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئىتر ئەوان لە ھەسوودى خۆياندا باوھریان بە پىغەمبەرىتيیەكەى نەھىنا).. دەفەرمووى: (لِإِخْوَانِهِمُ) مانای وانىە لە نەسەبدا بران، چونكە (بەنۆنەزىر) جولەكە بوون و لە (شام) ھەواتبوونە ناوچەكە.

دوورووھەكانىش خەلكى مەدینە بوون، لە تىرەى (بەنوعەوف) بوون، كە دەچنەوھە سەر ھۆزى گەورەى (ئەزەد).

ئەمانە لە كوفردا يەكيان گرتۆتەوھ.. كوفرىش وھەكو ئىيان، لق و جوړى ھەيە، لىرەدا كوفرى دوورووھەكان، كوفرى شىركە، كوفرى گوینەدان و ملھورىيە، بەلام كوفرى ئەھلى كىتاب كافربوونىانە بە خودى پىغەمبەرىتيیەكەى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كە چەندىن جوړ كوفرى لە خۆدا ھەلگرتوھ.

۴- (وَلَا تُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا) مەبەستيان لەو بوو: كە بىخەم بن، ئىمە بە قسەى محمد ھەلئاستىن و دانانىشىن و گوێ بە فەرمانىشى نادەين، كەوا بوو ھەر ھاوپەيیانەكانى جارانتانىن!!

که دهفه رمووی (فیکم) جهخت کردنه وه یانه له وهی که ههر فه رمانیکمان پیدات - که زیانی ئیوهی تیدابیت - ئیمه گوئی نادهینی.. ئهمه ههروه کو ئهو ئایه تهیه، که باسی هه لویستی نه گوریان له ئه هلی کیتاب ده کات، که هه موو جارێک ههر ده لێن: ئیمه له گه لئانداين و، ناشویرن وابن! (فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ) المائدة/ ۵۲.

واته: به هه له داوان خویان ده گه یننه ئه هلی کیتاب، که له گه لئانین و ئیمه ش له ریزی خۆتاندا هه ژمار بکهن!

ههروه کو دوو پروو و دهروون به زیووه کانی ئهم سهردهمه له ناو موسولمانانه وه پاده که نه بهرهی کوفری دیمو کراسیی و دیکتاتوریتی پرولیتاریا!! که ئیمه ش دیدو رپی ئیوه مان گرتۆ ته بهرو له گه لئانداين! درۆش ده کهن، ههر له بهر ترسنوکی و بهر ژه وهندی و دنیاویستی و ده کهن! ده نا باوه ریان به هیچ نیه.

۵- بروانه ئهم به لینه قه به و درۆ ده له سهیه: (لَئِنْ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ!) ئه گه ر محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه رجه که ی به یئیتیه دی و له شاره که تان ده رتان بکات، حه تمه ن ئیمه ش له گه لئاندا دیین و، شاره که ی خۆمان له بهر خاتری ئیوه جیده هیلین!!

ئهو شاره ی له باب و باپیرانمانه وه، ههر تیدا بووین و ژیانمان تیدا دامه زرانده وه، له بهر خاتری ئیوه ده ست له هه مووی هه لده گرین و به ره و (مه جهول) له گه لئاندا به ری ده که وین!!

به شیوازی سویندو ته ئکیدیش و ده لێن: (لَنَخْرُجَنَّ)، ههروه ها به لینی له سه رکردنه وه و هاو سه نگه رییتی و هاو کاریی کردیان، که سویندتان بو ده خوین و ته ئکید ده که ینه وه، که دینه به ره ی شه ره وه له گه لئاندا و، درۆ پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئاشکرا ده وه ستینه وه و هاو سه نگه رتان ده بین! (وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ) ئه وه نده ش هاو کاریتان ده که ین، تا سه رکه و تنتان بو مسو گه ر ده که ین!!

خوڤان ترسنوکن و جورئه تيان نه بووه له سهر کوفری خوڤان بمیننه ووه، بهرگری له دیدورې و بزوات و هه لوښتیان بکه، که چی ئیستا خوڤان وازا نشان ددهن که جوله که سهر ده خه!

به لښشیان ددهنې، که به قسه ی کهس ناکه و ناهیلن زیانیان پښگات و، بهرژه ونډی (بیره نهو ته کانیان) ده پارېزن!! خوای گه وره، خوای کردگار و زانا، ده زانیت ته مانه هیچیان له باردا نیه، کومه لیک مشه خوړو گه ندهل و بوده لهن. پاشان سهرکه وتن خو به ده ست ته وان نییه، سهرکه وتن، ته نها لای خوای گه وره خوڤه و ته، بویه ده فهرمووې: خوای گه وره شاهیدی ددهات، که دروژن!

۶- (وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ) شاهیدی دانی خوای گه وره، شاهیدی دانی که، که پراوپری حه قیقه تی واقیعه که یه، له زانین و ناماده بوون و دیتنه و هاتووه، له ناماده یی و بریار دانه و هاتووه، روونکر دنه و هی هه موو لایه نیکی ناخ و ده ری ته وانه، بویه شاهیدی که بریاری له سهر داده مه زریت، تاوایه بویه به و شیوه بنپره ده فهرمووې: (اِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ) ئینجا دروکه یان دهرده خات، که چونه.

۷- (لَیْنٌ) : ته مه ههر نووسینی (لن) ه.. لامه که بو سویند خوار دنه. (ان) واته: ته گهر. هه ووه ها (اذا) ههر ته گهره.. به لام ههر شتیک ته گهری هه بوونی زیاتر بوو (اذا) ی بو به کار دیت، وه کو ته و هی بلین: ته گهری له نیوه زیاتر، وه کو: (اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ) حه تمه ن دین، به لام (ان) له وانه یه روو بدات، وه کو ده فهرمووې: (وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ) .. ته گهر ناماده یی ناشتیان دهر بری.. چونکه له و کاته دا کافره کان خوڤان به به هیز ده بینی و مه غرور بوون، ناماده ی گفتوگو نه بوون، ههر ده یانوت: شهر، تا کو تایی.

لیره شدا ده فهرمووې: (لَیْنٌ اُخْرِجُوا لَا یَخْرُجُونَ مَعَهُمْ) ته وان، که له شار دهرده کرین (حه تمه ن ته مه یان دیته دی)، به لام ته وان ناماده ی ته گهریکش نین، راست ناکه و ناماده ی وه لامدانه و هی ئیحتیما لیکشیان نییه، نه به چوونه دهر ووه و شار جیهیشتن له گه لیانداو، نه به له سهرکر دنه و هشیان.

(وَلَيْنَ قُوتُلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ) ئەمە ھێمن کردنەوێ پێغەمبەری خوايە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لییان، کە خەمت نەبێت (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئەم لەسەر نەکردنەوێیە دووڕوووەکان، ھەر بۆ (بەنۆنەزیر) نییە، خەمت نەبێت بەرامبەر (بەنۆقورەیزە)ش وا دەبن، ئەگەر ئەوانیش لە شار دەرکەیت، لە سەریان ناکەنەوێ.. ھەرۆ کو دواتر دەبێنرێن، کە ناوێرن لەسەر جۆلە کە کانی (بەنۆقورەیزە) و (خەیبەر) بکەنەوێ، ئەگەرچی ھاوپەیمانی کۆنیشیان بوون.

۸- ئەم ئایەتانە دوای دەرکردنی (بەنۆنەزیر) ھاتنەخوارەو، بۆیە لە دوو وشە: (أَخْرِجُوا) و (قُوتُلُوا) دا ئاماژە بە نەخشەی داھاتوو، کە بەرامبەر جۆلە کە کانی (بەنۆقورەیزە) و (خەیبەر) دەبێت، کە دوای جەنگ لە ولات دەرکران.

واتە: بێخەم بە دووڕوووەکان، نەك ھەر بە ھانای (بەنۆنەزیر)وێ نایەن، ھەرۆ کو، کە بە ھانایانەوێ نەھاتن، بە ھانای دوو تیسەرە کە تری جۆلە کە کانی تریشەوێ نایەن، چونکە ئەمانە ھەر سەرزارە کی خاوەن ھەلۆیستێن! نابینیت ئیمان و دیندارییە کەشیان، ھەر سەرزارە کییە، چونکە ترسنۆك و دنیا ویستێن، خۆ ناخەنە بەر دژواریی.. ھەر سەلامەتی خۆیان دەوێت.

۹- (وَلَيْنَ نَصْرُوهُمْ لِيُوَلِّبَ الْأَدْبَرَ)، خۆی گەرۆ فەرمووی: ئەمانە ھیچیان پیناکرێت و درۆ دەکەن و، (بەنۆنەزیر) و جۆلە کە کانی تر سەرخاوەن.

لێرەدا بە (ق) کە (واوی حالییە)یە واتە: لە حالەتیکدا ئەگەر ئەو ئەگەر ھاتەپیش -کە نایاتە دی- ئەگەر نیازیان وابوو، جۆلە کە کان سەربخەن، حەتمەن پشت ھەڵدەکەن و فیرار دەکەن، چونکە بۆ دیدوێ و بەرژەوێندی و کەسایەتی خۆیان، ئامادە و بەرگری لەوان نەبوون، ئیدی چۆن خۆ دەخەنە بەر تیغی شمشیر بۆ جۆلە کە؟!

واتە: گریبان ویستیان ھاوسەنگەریان بن و سەرخستنیان ئاشکر بکەن، ئەمما چوونەلایان و بەشداربوونیان لە بەرە ی جەنگدا- ئەو ھەر نایکەن، حەتمەن ھەلدێن و خۆ لەبەر تاوی موحاییداندا ناگرن.. دەبەزن.

ئەمە بېخەم کردنی پېغەمبەری خوايه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که خەمت نەبیت
 ئەم دووروانە، نەك هەر ناچنە بەرەى شەریان، نە بە جەنگاوەرو، نە بە چەك و
 نە بە سامانىش یارمەتیا نادن، هیچ جۆرە ھۆکاریکی سەرکەوتنیا ن بۆ ناگرە بەر!!
 ۱۰- ئەمە بېخەمکردنیکی دوانەیه.. واتە: نە جۆلە که کان سەردە کەون، نە دوور و وە کانیش
 دەبنە خاوەن ھێزێك، که سەرکەوتنیا ن بۆ دابین بێت..

که دەشفەر مووی: (ثُمَّ) واتە: لە داھاتوو شدا ھیچیان بە ھیچ نابیت، خواى
 گەورە دەشفەر مووی: (لَا يَنْصُرُونَ) ئەمەش بى ئومید کردنی دوژمنان و ھیوا
 برانیا نە، که دەبیتە مایەى وەر پرووخانیان.

ئایه تی سیزدهیه م :

(لَا نَسْتُرُ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ) (۱۳)

واته: ئیوه له خوای گهوره زیاتر، ترستان له دلیاندا ههیه، چونکه ئهوانه خه لکانیکن، په ی به حهقیقه ت نابهن.

۱- (رَهْبَةً) ترسانه له گه ل په شیو بوون و په شوکاندا، تۆقینه له گه ل نه مانی پارسه نگی و، بیرکردنه وهی راست و دیتنی دروستدا.. ترس و بیمیکه، که له گه لییدا پیناسه و حساباته کان، له ترساو و تۆقیوه که تیکده چن.

۲- (أَشَدُّ رَهْبَةً) زه مه خشه ری ده فهرمووی: ئیوه زۆر ترسناکترن له دل و دهرویاندا وهك له خوای گهوره.. بۆیه (أَشَدُّ رَهْبَةً) ی کردووه به سیفه تی ئیوه: (لَا نَسْتُرُ).

نه یفه رموو: (لِرَهْبَتِهِمْ مِنْكُمْ فِي صُدُورِهِمْ أَشَدُّ مِنْ رَهْبَتِهِمْ مِنَ اللَّهِ)، تا هوکارو بکه ری ترس و بیمه که پیشبخت، که موسولمانه کان..

ئه مه بایه خدانیکی زۆرتیه به هاوکیشه که و دلنیا کردنی موسولمانانه له و سام و ترسه ی، که هه یانه، مادام بو خوا ساغبووبنه وه و بو جهاد لیبرا بن.. ئیوه ترسناکترن له دل و دهروون و ههستیاندا، چونکه له دهست و گورزو هه لمه تان ده ترسن.

۳- ئیعرابی (رَهْبَةً) ئه وهیه: که (تمیزه)، واته: سیفه تیکی تاییه ت به ئیوهیه، ئیوه به و سیفه ته جو ی ده کرینه وه.. بۆیه له شوینیکی تریشدا ده باره یان ده فهرمووی: (إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً) النساء/ ۷۷.

۴- (شه وکانی) ده فهرمووی: مانای ئه وهیه: که ترس و بیمی ئیوه له دل و دهروونی دوو پرووه کاند زۆره و سامناکه، ههروه کو، که له دل و دهروونی جوله که کان و ئه هلی کیتابدا ترسناکه.. ئه م ترس و بیمه ی، که سیفه تی ئیوهیه، له دل و دهروونی هه موو کافر ی کدایه.

ئىبن عاشور دەفەرموۋى: ئەسلى ئەۋەيە: كە ئەھلى كىتاب، مادام باۋەرپان بەخۋاى گەۋرەيەو لەسەر دىنى خاۋىين و، خۆيان بە عەبدى دىندارى ئەو دەزانن، دەۋايە، تەنھا لە خۋاى گەۋرە بترسانايەو بەس.

دووړووه کانش، که له ئەسڵدا موشریکن، بەلام باوه‌ریان به‌خوای گه‌وره هه‌یه، که کردگارو ده‌سه‌لاتدارو هه‌موو شتیک لای ئه‌وه‌و دیت، (جگه له‌وه‌ی، که به‌رده‌وامیش به‌هۆی موسلمانیتیه سه‌رزاره‌کیه که یانه‌وه، سیفاتی خوای گه‌وره زیاتر ده‌بیستن)، ده‌بویه ترسیان هه‌ر له‌خوای گه‌وره بیت و به‌س، به‌لام هه‌ردوولایان گوئ به‌سزای قیامه‌ت ناده‌ن و، حه‌قیقه‌تی هی‌زی کاریگه‌ر نازان و، په‌ی به‌وه نابهن، یان سه‌ر راستانه په‌فتار له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ناکهن، که خوای گه‌وره بکه‌ری کاریگه‌ری هه‌موو شتیکه‌.. هه‌ر دوولایان له‌وه غافلن، بۆیه نه‌زان که‌وتوون: (ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ).

0- وهسفکردنی ئەم ترس و بیمەی هەردوولایان بەو شیوە ترسناکەیی، کە هەبێ، لە دڵ و دەروونیاندا پەنھانە، شتێکی شاراوێبە و بۆ هەموو لایەک کەشف نایبێت، بەلام ئاوا بۆ موسولمانان کەشف دەبێت، تالەو هەموو هەپەشەو گۆرەشەو خۆبادان و خۆ نواندن و ھیزەیان بێباک بن و، دُنیا بن ئەو هەر سنگ دەرپەرانندیکی شانۆگەرییانە، دەنا لە ناخیاندا تۆقیوون، چونکە پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرمووی: (نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ)^(۱).

واته: ترس و سام و هه ييه تم بۆ سه ركه وتتم، مانگه رييه ك كاريگهره، ديسان ئهم حه قيقه ته، كه له دلى دووروو ئه هلى كيتابدا روون ده بيته وه، فه زح ده بن.

دهزانن، كه ئه وهى لهم سهرده مه دا پيى دهوتريت: (عقيدة القتال)، كه پالنه رى بهرگري و هيرشكردنه، له دلي ئه واندا نيه.

(۱) بوخاریی (۴۲۷).

هه موو پالنه ره کانی دلیان، سه لامه تی خو یان و بهرژه وهندی بهرده ستیانه، به لام له بهرامبه ردا؛ ئیبا نداران بۆ خوا ساغبوونه ته وهو بۆ جیهاد لیبراون و، مامه له یان وهل خوی گه وردها سهر راستانه کردوه، بوونه ته ئه داتی قه ده ری خوی گه وره و له جیهاد دان، چونکه فهرزه، هه لمه ت ده به ن تا شه هید ببن، یان سهرکه وتن به ده ست بهینن..

به درێژایی میژووش ئه وه سه لمینراوه، که موسولمانان کاتیک به م دیده وهو له م پروانگه وهو، به م پالنه ری ره زامه ندی خوی گه وره وه چووبیتنه جهنگه وه، سهرکه وتوو بوون.

ئهو حاله تانه تیدا به زیوون، ده گمه نه و به هو ی هه بوونی (خه له ل) یکه وه بووه، له مه رجه کانی سهرکه وتندا، که خوی گه وره پروونیکردوونه ته وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَزَعُوا فَنفَشُلُوا وَتَذْهَبَ رِجَالُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾) الانفال/ ٤٥-٤٦.

٦- (قَوْمٌ): هاتنی وشه ی (قَوْمٌ) لیبه ردا ئاماژه یه به وه ی، ئه م په ی نه بردنه به حه قیقه تی هیزی بکه رو کاریگر، که خوی گه وره یه وه موو بزوات و سهره وتیکی گه ردوون و ژیان به پیی قه ده ری ئه وه، (که زانین و توانین و ویسته)..

ئه م حه قیقه ته له لای یه ک یه کی ئه م دوو پۆله ده به نگه تۆقیووه نییه، چونکه په ی به حه قیقه تی وجود نابه ن، دیدو تی پروانینیان ئه وه ند به رفراوان نییه، تا ئه مه درک پیبکه ن، چونکه پیناسه ی گه ردوون و ژیان و مروّف و، (خالیق) و (مه خلوق) یان له وه حی خوا ییه وه وه رنه گرتووه، ئیتر ریساکانی بزوات و سهره وتی قه ده ری نازانن چۆنه و چۆن کار ده کات.

ئه م په ی نه بردن و درک نه کردنه، بۆ ته سیفه تی کۆمه لایه تی هه موو قه ومه که یان..

۷- (لَا يَفْقَهُوْا) الفقه: په‌بیرنه به مانای شاراوو زانینی خاله کاریگه‌ره په‌نهانه‌کان.

ئهم دوو قه‌ومه: دوو پرووه‌کان و ئه‌هلی کیتاب، هینده له دین و دینداریدا قال و قوول نه‌بوونه‌ته‌وه، تاپه‌ی به‌خاله کاریگه‌ره‌کانی قه‌ده‌ر بیه، که خوی گه‌وره به‌ئایاتی وه‌حیی و ئایاتی مه‌له‌کوئی (دیارد و به‌لگه‌و نیشانه گه‌ردوونیه‌کان) سه‌رنجیان بو‌تیگه‌یشتنی ئهم ری‌سایانه‌ی (وجود) راده‌کی‌شیت، به‌لام ئهمان گه‌لورن و سه‌رنجیان لیناده‌ن (أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْا) الانعام/۶۵.

۸- ئهم ئایه‌ته، حه‌قیقه‌تیکی عه‌قائیدی و ری‌سایه‌کی گه‌ردوونی بزوت و هه‌لو‌یستی موجهیدان پروون ده‌کاته‌وه، هه‌ر به‌په‌یدا‌بوونی جهاد و ده‌رکه‌وتنی موجهیدان، یان به‌بلا‌بوونه‌وه‌ی هه‌والی حه‌قیقیان، پروانه چ ترس و بیم و تۆقینیک ده‌که‌و‌یتته‌ دلی کفرانه‌وه..^(۱)

(۱) بزانه هه‌ر به‌وه‌نده‌ی هه‌والیک له‌ئهوروپا بلا‌و بی‌تته‌وه، که یه‌ک موجهیدی ئیستیشهادی گه‌یشتۆته‌ئهوروپا، هه‌رچی ده‌زگای موخابه‌رات و راگه‌یاندن و لیکۆلینه‌وه‌یان هه‌یه، پتوه‌ی مه‌شغوول ده‌بن و ئه‌وه‌نده‌ی تر گه‌له‌کانیان ده‌تۆقین!

ئیتتر له‌هه‌موو که‌سیکی سیما موسولمان ده‌ترسن! پروانه ئه‌مریکا له‌(۱۹۴۵)وه له‌ئه‌ل‌نیادا ماوه‌ته‌وه، که‌چی به‌هه‌موو هی‌زی ناتۆوه نه‌یتوانی له‌ئه‌فغانستان و عیرا‌قا بمینیتته‌وه..

هه‌ر ئهم ترس و بیمه‌ ری‌ساقه‌ده‌رییه‌-ئه‌گه‌ر به‌وه‌حی نه‌هاتایه‌-نه‌مان ده‌و‌یرا بلین: ترس و بیمی موسولمانه‌ موجهیده‌کان له‌دل و ده‌روونی کفراندا له‌ترسی خوی گه‌وره زیاتره.. نه‌مان ده‌و‌یرا و بلین، ده‌مانووت کوفره.. به‌لام ئه‌وه حه‌قیقه‌تیکه‌ پیوسته‌ لی دنیابین و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین.

ئایه تی چواردیه م :

(لَا يُقْنِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾)

واته: جوله كهو دوورووه كان، له مه و دوا ناتوانن پي كه وه به ره يه كي جهنگ دروست بكن و بهرامبه رتان ببنه وه، ته نها له شهري بهرگريياندا دهن، خويان له قه لا و قولله ي سه خندا مه لاس ده دن، چونكه له و قه لا و پشت ديواره وه نه بيت، ناتوانن بهرهنكاري تان بكن، له ناو خوياندا زور ناجورو دژ به يه كن و، بهرامبه يه كتر يي توندن، تو واده زانيت يه ك به ره و يه ك ديدوري و يه ك بزوت و هه لويستن! به لام دنيا بن ناكوك و جوداو ليك دوورن، چونكه نه قلبيان پي ناشكيت.

۱- (جَمِيعًا) به كۆمه ل، دوو مانا ده گه يئيت. واته: (ههر هه موويان) وه كو خوي گه و ره ده فه موئ: (إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا) المائدة ۴۸، گه رانه وه ي ههر هه موتان بو لاي خوي گه و ره يه ..

ههروه ها به ماناي (پي كه وه) واته: خه مي نه وه تان نه ميئيت، كه نه مانيش يه ك له شكر پي كه وه پيك بهيئن و - وه كو قوره يش - له شكر كي شي بكنه سهرتان.

نه مان نه مه يان له توانادا نه ماوه .. ههر جهنگي بهرگريي له خو ده كهن و بهس .. چونكه له شويئي خوياندا و قه لا و سهنگه ريان بو بهرگريي دروست كردو وه، ديوارو شورايان به دهوري گوندو جي و پي خوياندا بهرز كردو ته وه .. نه گهر نيازي هيرشكردنيان ببوايه، خويان ساز ده كردو، وه كو قوره يش كات و شويئيان راده گه ياندو بي منه تانه ده هاتنه بهرامبه رتان، به لام نه مان، كه ترس و بيمي ئيوه يان له دلدا چه قيووه و، چوكيان له ترساندا شكاوه، هي نه وه نين هيرشتان بكنه سهر.

نه وه به نيسبهت جهنگي نه و زه مانه ي ناوچه ي عه ره به وه، په سهند نه بوو، چونكه نه و تيره و هوزه ي دوژمنداري تي بهرامبه ر تيره و هوزي تر رابگه ياندايه،

بۆی ده چوووه مهیدان و پیی نهنگ بوو، ئهوبهر هیئرش بهیینه سهیری، که ئهم شهپه که ی بهرامبهریان راگه باندووه.. بۆیه سهیدنا عهلی (خوا لئی رازی بیت) دهیفرموو: (ما حُورِبَ قَوْمٌ فِي عَقْرِ دَارِهِمْ إِلَّا ذُلُّوا)^(۱).

واته: ههر قهومیك له دهرمالی خۆیدا جهنگی بهرامبهر بکریت، زهلیل دهبیت.

۲- (جُدْرٍ) کۆیه کی تری (جدار،ه)، وه کو (جُدران) واته دیوارو شوورا (سور)، که به دهووری قهلاو باخ و شوینی گرنگدا دروست دهکرا.

۳- (بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ): له ناو خۆیاندا ناکۆکن، بهرامبهر یه کتریی توندو تیئن، متناهیان به یه کتریی نیهو زۆر ناکۆکن..

که و ابوو: هۆکاریکی سه ره کی شکست و به زینی خۆیانیان له خۆدا هه لگرتوووه.. چونکه دیدو هه لۆیستیان جودایه. چونکه پیناسه و شیکاریان بۆ واقیعه که و مه لبه نده کانی هیئز جودایه، ناگه نه خالی هاوبهش، ئه گه رچی و دیار نین.

هه ول دهدهن و نیشان بدهن، که یه کگرتوون و خاوهن یه ک دیدورپ و بزوت و هه لۆیست و ئامانج و مه بهستن، به لام و نین.. له و کاته ی ئه مان نیوانیان خراپه و ناکۆکن (بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ) ئیوه ی یاوه ران له سه ره یه ک دیدو رپ و بزوت و هه لۆیست و ئامانج و مه به ست ریکن و، به به زه یشن له گه ل یه کتردا (رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ) (الفتح/۲۹).

۴- (تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى): دوینه ره که: ههر پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نییه، که به وه حی حه قیقه تی حالیان ده زانیت، به لکو موسولمانانی هه موو کات و شوینیکیشه، تا وانه زانین دوژمنانیان، که زۆرن و گه له کۆمه کییان لیکردوون، ئیتر حه تمه ن ئه مان تیکده شکین، نا، ئه وان له زاهیریاندا هاوپه ییان (وه کو په یانی ناتوی رۆژئاوا)، به لام له ناو خۆیاندا راجوین، ناکۆکن، خوینی کۆنیان له نیواندایه، به رژه و هندیان جودایه و، که سیان کورپی خوی ناکات به قوربانی کچی هاوپه یمانه کانی.^(۲)

(۱) التحرير والتنوير (۹۴/۲۸).

(۲) وه کو ناکۆکی نیوان ئه لمانیا و به ریتانیا، یان فه ره نساو به ریتانیا، یان روسیاو هه موویان،

ئەمە دۇنيا كۆرۈنۈش ۋە ئازاد كۆرۈنۈش مۇسۇلمانانە، كە خۇاى خاۋەن-يان-كە شەرەزەي پەنھانىيە ۋە ئاشكەراي دۆرۈمىيەنە-ئاۋايان بۇ پىنئاسە دە كات.

يەنى لىيان مەترىن، ئىۋە ئامادە باشى جىھادە كە تان تەۋاۋ بىكەن ۋە بۇ خۇا بىزۈيىن.

ئەۋى تر لەسەر خۇاى گەۋرەيە، كە چاۋى لە ھەر دۈۋ بەرەۋ ھۆكارى ھىزەۋ سەر كەۋتتىش، ھەر لە لايەن ئەۋەۋەيەۋ بەس.

۵- لىيەرە لە غەيرى ئىرەشدا، زۇر جار قورئان (قلوب) بۇ ھزرو ژىرىي ۋە دىدو بىر بە كار دەھىيىت.

يەنى، ئەگەرچى ئەۋان لە روالەتدا، يەك بەرەۋ يەك دىدور ۋە يەك ئامانجن، بەلام دىدور ۋە بىرو شىكارو مەبەست ۋە بەرژەۋەندىيە كانىان، زۇر لىك جوداۋ دۈۋەرە.

- (سَقَى) كۆي (شَتِيت) ۋە واتە: لىك جوداۋ دۈۋەر.

چواندى دىدو بىرو بۇچوۋن ۋە شىكارىيەنە بە لىك جوداۋ دۈۋرىي كەس ۋە كۆمەل ۋە قەۋمە كانىان، كە لە شوئىدا جىۋازن ۋە ھەر يەكەيان كىانى سەر بەخۇي خۇي ھەيەۋ، ئامادە نىە بۇ قەۋمىكى تر دەسبەردارىي بىيىت.

ھەرۈەكو، كە بەرەبابى تىرەيەك شانازىي بە خۇيەۋە دە كىردو، تەنەت نەيدەۋىست لە ھەمان تىرەۋ ھۆزىشدا بىكەنە عايدى بەرەبايىكى تر.

۶- (ذَلِكَ): واتە: ئەۋ راجوئى ۋە ناكۆكىيە ۋا لە نىۋانىياندو، ئەۋ توندوتىژىي ۋە ناخەزىيەي بەرامبەر بە يەكتىرى ھەيەنەۋ، ئەۋ لىك جوداۋ دۈۋرىيەي دىدو ھزرو بىرىيان، كە ناھىلىت لەسەر كۆلكەي ھاۋەش بە جىددىي كۆ بىنەۋە، ئەۋانە ھەموۋ ۋاى لىكردوۋن، ئەقل ئىلغا بىكەنەۋەۋ بىكەنە دەم شالۋى رق ۋە قىن.

له جیاتی ئه وهی به هزرو ژیری بروانه واقیعه کهو، ژیرانه رهفتاری شیای
له گه لدا بکه، بئ ئەقلانه کهوتوو نه ته ململانئ و به رنگاری و دژایه تی.

ئه مه ش هه لویستی (قهومی) هه موویانه.. هه ر تاکه و دیدو بزات و هه لویستی
وای کردوو و لایان په سهند بووه، تا سه رجه م هه موویان بوون به خاوه نی ئه و جوړه
دیدو بزات و هه لویسته هه رزه کارانه ی، وای کردوو په پیرو گه نجیان وه کو یه ک
ئه قل بخه نه لاوه و بازوو نیشاندن!

۷- ئایه تی پیشوتر فهرمووی: (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ)، چونکه په بیان به
حه قیقه تی هیزی بکهرو کاریگه ری خوی گه وره نه بردوو، که ریسای وجودی
له سه ر قه ده ری خوی دارشتوو، هه ر به پیی قه ده ری خوی هه لیان ده سورینیت.

ئه مه نه فیکردنی دیدو تیروانی لی فله سه فیانه یه، که ده رباره ی گه ردوون
و ژیان و مرؤفه.. به لام لیږده ده فهرمووی: (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ)،
چونکه ژیرانه نه یانروانیوو ته واقیعه کهو بزاف و بانگه وازی ئیسلام، که چوڼ
ده ستیپ کردوو گه یشته ئه و ئاسته ی، که بتوانیت ده سه لات له مه دینه دا
دابمه زریښت و کو مه لگه ئاراسته بکات.

بویه ده بوو ئەقلیان پی بشکایه که به رژه وندیان له پاراستنی په یانه که یاندايه،
نه ک له شکاندنیدا، که گه یاندنییه ئه م چاره نو سه ره شه یان!

ئایه تی پازده یه م :

(كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (۱۵)

واته: وه كو ئه وانە ی پیش خۆیانن، كه له میژ نییه چاره نووسی دیدو هه لویستی چهوت و خراپی خۆیانان چیشته، كه هه تمه ن سزایه کی به ژانیشیان ده بیته.

۱- حالی ئه م جوله كه و دوور وانه له خۆ به به هیژ نیشان دان و، هه ره شه و گوره شه کردنیاندا، كه له راستییدا له ناخیشیاندا تۆقیون و ترس و بیمی زۆریان له موسولمانان هه یه.

ههروه ها حالی كۆمه لکاری سهرزازه کیان كه له ناخیاندا ئه وهنده راجوئ و ناكوكن و نیوانیان توندوتیژییه و لیک جوداو دوورن، كه به هانای یه کتیرییه وه نایه ن، هه ر چهنده په یانیشیان به یه کتیری داوه، ههروه ها حالی دهروونی و ترسیان له سه ركه وتن و ده سه لاتی موسولمانان..

هه موو ئه م حاله تانه یان، وه كو حالی قوره یش و هاوپه یانانیته ی، كه له میژ نییه هه مان شکستیان به سه ردا هات و، گه وه رکانیان کوژران و به زینیکی گه وره یان به سه ردا هات (شه ش مانگ له مه و به ر قوره یش له غه زای (به در) دا به زیی) ئه مه بوچوونی زۆرینه ی پیشه وایانی ته فسیره. وه كو: (موجاهیدو سودیدی و موقاتل) و ئیختیاری (ئیبنو که شیر) و (شه وکانی) و شاره زایانی تره.

هه ر چهنده هه ندیک ده فره موون: ئه مه به جوله که ی به نو قوره یزه ده فره مووی، كه پیش ماوه یه ك له حالی ئه مان حاله تی ترس و تۆقین و، پاشان مالویرانی و ده رکردن به سه ر (به نونه زیر) دا هات.. به لام پیم وایه بو چوونی جمهوری پیشه وایان زیاتر پیکاویتی. (والله اعلم)

۲- (وَبَالَ) له ئەسڵدا وەسفی مېرگ و لەوە پراگایە کە، کە جوړه گیای زیانبه خشی بو. ئاژەل ژور بیت، کە شوانی گاگە لە کان وا دەزانن: لەوە پراگایە کە چاک و پەسەنده.. بەلام دواي کەوتنه ناوو چيژتني، لێیان دەبیتە مایە ی زیان و مالویرانی..

حالی جووله کە کانیش بەم حاله چوینراوه، کە وایان دەزانی پەیمان هەلوه شاندنە وەیان لە گەل پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هاو پەیمانیتی کردنی دوو پرووه کان و خوڤایم کردنیان لە قەلاو قولله کانیان و، یاخیوون لە دەسەلاتی مەرکەزی مەدینه، کە لە جوړی دەسەلاتی تیره و هۆز نه بوو.

وایان دەزانی: ئەم هەلوێستەیان چاک و بەسووده، بەلام هەر خویان پێ دەستخەر و کردو داماو کەوتن، هەلوێستە کەیان - وەکو گیای ژەهراویی لەوە پراگای گاگەل- لێیان بوو بە مایە ی مالویرانی و زیان و ئاواره بوون.

ئەمە زەلیلی و چاوشوێری دنیا یانە.. لە قیامەتیشدا سزای سەختی خوایی چاوه پێیانە، چونکە هەر دوو لایان نە دەبوو بانگەوازی خوایی ئیهمال بکەن و گوێ بە ئیسلام نە دەن و، سەرباری ئەوەش دۆژمندا ریتی بەرامبەر پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پراگەین.. کە ئەوە چارەنووسی دیدو بزاون و هەلوێستیانە، ئەم چارەنووسە ی بە نسێب کردوون.

۳- بێگومان ئایەتە کە رێسای بزاونی ئیسلامیە، لە چوارچێوه ی پرووداویکدا گیر نادریت.. چونکە هەر شکستی بە سەر ئەهلی کوفردا بیت، کە لە جیهاد دا بە سەریاندا هاتبیت، هەر پێیان دەوتریت: لەمێژ نییه شکستی تری واتان بە سەردا هاتوو. بە تایبەتی لە حالەتی بەردەوامبوونی ئوممەتدا لە سەر جیهاد.^(۱)

(۱) هەروەکو، کە دەشیت ئیستا بە رۆژ ئاوی تاغووت و بە تایبەتی بە ئەمریکا بووتریت: خۆ لە مێژ نییه سەفارتان لە لیبیا سوتینراو سەفیرتان کوژرا، پێشتریش شکستی لە عێراق و ئەفغانستان بوو.

ئایه تی سازده یه م و حه قده یه م :

(كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾)

واته: نموونه ی ئه م دوو روانه، که ئاوا چوونه ته بن کلپشه ی جوله که کانه وه و هه راییان کردوون به وه ی، که بیخه م بن ئیمه هه موو له گه لئاندا ین، بو جه نگ و ده رکردن بیئت، یان بو ئاشتی و خویندان و ریکه وتن.

ئه مه ش له واقیعدا جوله که کانی وا لیکرد، زیاتر پیداکرن و مه رجه کانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قبول نه که ن و، بکه ونه پلان و پیلان و نه خشه ی به رنگاریی.

نموونه ی ئه مانه وه کو شه یتان بوو، که به که سیك ده لی: کافر به، هه ر ئه ونده ی کوفره که ی پیده کات، ئیتر خو ی لی ده دزیته وه ده لی: من هه قم به سه رته وه نیه.. من له ره فتاری کوفرین ته به را ده که م! چونکه من له خوا ده ترسم!

ئاوا چاره نووسی هه ر دوو کیان (شه یتان و فریودراوه که)، هه روه ها چاره نووسی (دوو پرووه کان و جوله که کان) ئاگری دۆزه خ ده بیئت، که ده چنه ناوی بی و به نه مریی تییدا ده میننه وه.. ئه وه شه سزای سته مکاران.

۱- لیره دا مه به ست له توخمی شه یتان و توخمی مروّقه، مه رج نییه له سه ر که سیکی دیاریکراو بیئت، وه کو هه ندیک له ئه هلی ته فسیر روداویکی به نوئیسراییله کانی بو ده هیئنه وه.. ئه و به ریزانه ریوایه تیک ده به نه وه سه ر سه یدنا (عه لی کوری ئه بو تالیب) -خوا لیی رازی بیئت- هه ندیکیشیان ده یبه نه وه سه ر ئیینوعه بباس (خوا لیی رازی بیئت)، که گوایه: فه رموو یانه، که (په رستیاریکی به نوئیسراییل، بو

خواپه رستی له ئەشکه و تیکدا گۆشه گیر بوو، شەیتان زۆری هەول له گەلدا دا بوو زەفەری پینە هینا بوو!

بۆیە لە ڕۆی ئافەرە تیکەو، کە شەیتان دەستی لێوە شاند بوو (شیتی کردبوو) لە هەمان کاتیشدا چوو بوو خەونی براکانی، کە چارەسەری خوشکە کەتان و لای ئەو پەرستیارە ئەشکه و تە کە یە، بێبەنە لای ئەو.. ئەوانیشیان هینایانە لای و لە ئەشکه و تە کە دا دایانناو جێیان هینشت.

دوایی شەیتان زەفەری بە پەرستیارە کە بردو تووشی زینای کرد، دواتر ئافەرە تە کە دووگیان بوو، ئینجا شەیتان چوو و هەو خەونی براکانی و پێی و تن، کە دووگیان بوونی خوشکە کەتان لەو پەرستیارەو بوو.

بۆیە بۆی هاتن، شەیتان هاتە لای پەرستیارە کە، پێی و تن: بزانه، کە من ئاوا گیرۆدەم کردوویت، سوجدە یە کە بۆ من ببە، ڕزگارت دەکەم لە دەستیان!

کە سوجدە ی بۆ شەیتان بردو کافر بوو، شەیتان لێی دوورکەوتەو و تن: من هەقم بە سەر تاوانە کە تەو نەیبە.. ئاوا کەوتە بەردەست و کوژرا، شەیتانیش بۆی دەرچوو!

ئەم باسە بە رێوایەتی جیاواز گیردراوە تەو، بەلام ئیبنو عەتیه (رحمە اللہ)، کە ئەهلی تەفسیر و توێژەرەو یە، دەفەر مووی: بە دووی سەنەدی هەموو رێوایەتەکاندا چوو مەتەو، هیچیان جێمتمانە نە گیراوە تەو، کە دەشیت بە ناوی سەیدنا عەلی و ئیبنو عەبباسەو (خوا لە هەموویان ڕازی بێت) گیرا بێتەو.

بۆیە ئیمامی ئیبنو کەثیر (رحمە اللہ) دەفەر مووی: دەشیت ئەمە وەکو نمونە ی ئەم نمونە یە بەهێنریتەو، کە لەم سورە تەدایە، نە کە مەبەست بێت لە ئایە تە کە، ئایە تە کە ئەم نمونە یە و هی تریش دەگریتەو، کە هاوشیوە ی بن.

کە وابوو ئەو گرنگە بزاین، کە لەم حالە تە لاوازییە ی دوور و و جوله کەکاندا، هەل بۆ شەیتان ڕەخساو، هەر دوو لای فریودا و گەیانندنی ئەو چارەنووسە سەختە. بێتەو ی خۆی لە شانۆی تاوانکارییە کە دا دەر بکەوێت.

شیخ ئیبنوعاشور (رحمه الله) بۆ چوونیکى به هیزترو گشتگیرتری له سهری ههیه، که ده فهرمووی: مه رج نییه ئه مه ئاماره بیته به هه لویستیکی شهیتان له دنیا دا، چونکه له وانهیه ئه گهری ئه وه دوور بیته، که شهیتان دواتر له گه لیاندا دوا بیته و پسی وتبن: (إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ)، به لام وا ری تی تیده چیت که ئه مه له پوژی قیامه تتدا ده بیت، ههروه کو هه لویسته کانی تری به رامبه ر به خه لکی، که گو مرای کردوون و ته فره ی داو ن، که له و دنیا دا خو یان لی به دوور ده گریته و ده لی: خو من به رپرسی ره فتارتان نه بووم.. من وتم: وا بکه ن ئیوه ش واتان کرد.. ههروه کو خوی گه و ره له سو په تی (ئیه راهیم) دا دیمه نیکی ئه و مونا قه شه و ته به راپو نه ی پوژی قیامه تمان بۆ باس ده فهرمووی: (وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (ابراهیم/۲۲).

۲- که و ابو مه به ست ئه وه یه: که شهیتان که سیك ته فره ده دات و زه فره ی پیده بات، که کو فر بکات، ئیتر شهیتان خوی لی به دوور ده گریته، ئه گه ر ئه م که سه له سه ر کو فر به رده وام بوو و به کافری مرد، ئه و کاته گله یی له شهیتان ده کات، که گوایه: ئه و فریوی دا.

ئه و کاته ش شهیتان ده لی: (إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ) من بی به ریم لیته و گوناخی خو ته مه خه ره ئه ستوی من.

ئه مه ش پرسیاریکی تره، که ئایا شهیتان ئه و کاته به راستی تی، که ده لی: (إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ)، یان تانه و ته شه ره و له م که سه تاوانکاره ی ده دات، که گوایه: ده بوو له خوا بترسایتایه و قسه ی منت به گویدا نه چوایه.

۳- ته کمیلە ی دیمە نی لیکچواندنه که به چاره‌نووسی هه‌موویان کۆتایی دیت. دوور ووه‌کان و ئەو جوله‌کانه‌و ئەهلی کیتاب، که باوه‌ریان به پیغه‌مبه‌ریتی محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌هیناوه، هه‌روه‌ها چاره‌نووسی هه‌موو کافرێک، وه‌کو چاره‌نووسی شه‌یتانه‌و هه‌موو هه‌ر ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه (فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا)، چونکه‌ له‌ کۆتاییدا ئەمه‌ ده‌کاته‌وه‌ به‌ پرسی‌ای دیدو هه‌لۆیست و ده‌فه‌رمووی: (وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ).

واته‌: ئەم دیدو بزوت و هه‌لۆیسته‌ کوفرینه‌ی، که‌ دژایه‌تی خوای گه‌وره‌و ته‌وحیدو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پێده‌کریت، ئەنجامه‌که‌ی چوونه‌ دۆزه‌خه‌و، تیدا مانه‌وه‌یه‌ به‌ نه‌مریی.

نایه تی هه ژدهیه م و نوژدهیه م :

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسَاهُمْ اَنْفُسُهُمْ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١٩﴾)

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه! له خوا بترسن (فرمانه کانی جیبه جیبکه ن و توخنی به ره له ستیه کانی مه که ون)، با هر که سیک پروانیت داخو چی بۆ سبه ی پاشه که وت کردوه؟

واته: بۆ رۆژی قیامه ت، که وه کو سبه ی نیی نزیکه.. دیسان له خوا بترسن و سه ر راستانه دینداریتی بکه ن.. خوای گه و ره به هه موو ئه و کارو کرده وانه تان ئاگاداره، که ئه ناجمی ده دن، نه که ن وه کو ئه وانه بن، که خوای گه وریان بیر چووه وه، به وه ی گوپیان به جیبه جیبه کردنی فرمانه کانی نه داو، که وتنه گوناح و تاوانه وه، چونکه به راستی خویان نه ناسی، تا سه ر راستانه بیپه رستن و به دینه که یه وه پابه ند بن.

بۆیه خوای گه و ره ش ئه وه نده ی تری بیر برده وه.. ئه وان، که له سه ره تاوه به ره و خواناسیی نه هاتن، خوای گه و ره ش سزای سه ره تاییی به وه دان، که هۆشیان زیاتر له خواناسیی بپریت و زیاتر له خوا په رستی دوور که وتنه وه.

ئه وان کاتی خۆشیان سوپاسگوزاری خوای گه و ره نه بوون، له سه ر به رفراوانی نازو نیعمه ته کانی، خوای گه و ره ش له کاتی ته نگانه و ناخۆشیه کانیاندا ئیه هالی کردن و به هانایانه وه نه چوو.

ئه مه سزایه کی قه ده رییه، که له سه ر تاوانکاریتی سه ره تاییی داده مه زریت، به راستی ئه وانه فاسق بوون، له دینه که لایاندا.

۱- دواى ئەم بىرخستنه وه يه موسولمانان، كه خواى گه و رهى بكه رى هه موو بزوت و سره و تىكى گه ردوون و ژيان، ئاوا نيعمه ته كانى خوى له ئيمان و ئەمان، له رۆزىي ئاسان و دهستكه و تن، له تىكشكاندنى دوژمنانيان و سهركه و تن، يان سه دان و هه زاران نيعمه تى ترى، دواى هه موو ئەمانه، كه خستنيه وه بهر چاوى موسولمانان، ليره دا داوايان لیده كات، كه ته قواى خواى گه و ره زياتر په چاو بكه ن، تا خواى گه و رهش زياتريان پيڤبه خشيت و پيداويستيه كانيان بو بهيڤينه جى.

بۆيه ههر به سيفه تى ئيمانداريتى بانگيان ده كات، كه ته قواكار بن: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ).

ته قواكارى: له راستيدا پراكتيزه كردنى ئيانه كه يه، ههروه كوئيمه له م سهرده مه دا ده ليين: (الفكر والممارسة) و (النظرية والتطبيق).

جا ههروه كو، كه خه لكى له ئاستى ئيماندارياندا جياوازن، له ئاستى ته قواكاريشياندا، هه ر جياوازن، چونكه هيزى ئيانه كه ده پيڤته وه به نيهت و گوڤتارو كردارو بربار.

كه سى وا هه يه ئيمانىكى سه تحى ساده ي هه يه، بۆيه نوڤيڤى ساكارو ساده ده كات و زور گوڤ به حه رام و حه لال نادات! ئەمه وه كو كه سيك نيه، كه (ئيمان) له دليدا گه يشتوته (يه قين) و پابه ندبوونى به شه رع و، دينداريتيه كه ي گه يشتوته (ته قوا).

ئه ميان به سه ر هه واو هه وه سييدا زاله، ئەميان له لوتكه دايه، ئەمه يه، كه خواى گه و ره باسى پاداشته كه ي كردووه: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ) (النازعات/ ۴۰-۴۱).

۲- ته قوا: به رهه مى ئيانه و نيشانه ي هه بوون و كاريگه ريتيه تى، خواى گه و ره له زياتر له سه دوپه نجا شوڤنى قورئاندا باسى فهرمووه: رڤگا كانى، به رهه مه كانى، پاداشتى، سيفه تى ته قواكاران.. هتد.

هه ندیک ده فەرموون: ئەسلەن مەبەست لە خەلقکردنی مەرۆف ئەم تەقواکارییە،
کە بە هەموو جوۆرە خواپەرستییه کان دەیگاتێ.. ئەو هەقیقەتە.

مەرۆفی موسوڵمان کە سەرنج دەداتە شیوازی ئەم دینە لە پەرورەدرە کارییدا،
دەبینیت پلە بە پلە و ئاست بە ئاست، ئەم مەرۆفە لە هەموو لایەنەکانەوه پێدەگەینیت
و دەیگەینیت تروپکی راقیبوون، ئەو کاتە دەزانیت، کە راقیبوون ئەوێه: مەرۆف
بگاتە ئاستی تەقواکاران.

هەر چەندە ئیڕە شوینی تەفسیلاتی باسی تەقوا نیە، بەلام بۆ بیرخستنهوهو
هاندانی تیگەیشتنی زیاتر ئاماژە بە چەند ئایەتیک دەدەم، کە چۆن رەهەندو
لایەنەکانی تەقواکاریی پیکهوه پەيوهست دەکەنەوه:

أ- چەندین رینگا هەن، کە موسوڵمان بەرەو تەقوا دەبەن، لەوانە:

- خواپەرستییه کان بە گشتیی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾) البقرة/٢١.

- رۆژووگرتن: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾) البقرة/١٨٣.

- پابه‌ندبوونی بەرەدهوام بە دینەکەو هۆش لیبوونی: (خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) الاعراف/١٧١.

ب- ئەم قورئانە، کاتیک دەبیتە بەرنامەی راستەقینە ی ژیا نی تاک و کوی کۆمەلگەو
دەولەتیک، کە گەیشتنە ئاستی تەقواکاریی: (الْعَمَّ ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ
هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾) البقرة/١-٢.

- ئەم کەسانەش ئەمە سیفەتیانە: (الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾
أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾) البقرة/٣-٥.

- ته قوا هم موو چا که کاری به کانه له گه ل هم موو سیفه ته جوامیری به کان (وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَى) البقرة/۱۸۹.

- (وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾) البقرة/۱۷۷.

ج- بهرهمی ته قوا کاری به هر له دنیا شدا زوره: به وهلدابوونی خوی گه وره و ئاسانکاری به بوی و روژیدانی و.. هتد: (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ ﴿۱۲۸﴾) النحل/۱۲۸.

- زوربوونی رزق و پوزی: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿۲﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) الطلاق/۲-۳.

- ئاسانکاری و قوتارکردن له کیشهو نارهحه تی: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا) الطلاق/۴.

- فیروونی زیاترو شاره زابوون له هم موو شتیک، گه یشتنه ئه وهی، که پیی ده لیین: زیره کیی! (وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ) البقرة/۲۸۲.

- ته قوا له قیامه تیشدا، مایه ی سهرفرازی و پروسووری لای خوی گه وره به و شایانبوونی خه لاته کانی تی:

- پیشوازی نیاب و لایق: (وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طُبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿۷۳﴾) الزمر/۷۳.

- نه مانی ترس و خه م و دله راوکی: (الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ) ﴿٦٧﴾ يَعْبَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ (الزخرف ۶۷-۶۸).

- ریژی تاییه تی لای خوی گه وره و هاوده نگبونی!! (إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقَدِّرٍ ﴿٥٥﴾) (القمر ۵۴-۵۵).

د- ته قوا پالنه ری نه جامدانی هه موو چا که یه که و، ریگری نه فسه له هه موو خراپه یه ک:
- (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ..)
المائدة/۲.

- (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ) (الانفال/۱).
- (يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) (التوبة/۱۱۹).
ه- له هه مان کاتدا به ربه سستی که له ری ده سدریژی و تاوان و گونا حکارییدا:
- (قَالَتْ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ کُنْتَ تَقِیًّا) ﴿١٨﴾ (مریم/۱۸).
- (وَلِيُمْلِلِ الَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ وَلِیَتَقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا یَبْخَسَ مِنْهُ شَیْئًا ...) (البقرة/۲۸۲).
- (فَلِیُوْذِ الَّذِیْ اُوْتِیْنَ اٰمَنْتَهُ وَلِیَتَقِ اللَّهَ رَبَّهُ ...) (البقرة/۲۸۳).

هه موو پابه ندیه ک به سنووری شهرع و ئادابه کان و دابونه ریتی ئیسلامه وه،
به رهه می ته قوایه، که له ناخدا جیگیر ده بیّت، هه وه کو، که دهرو و ناسی (علم
النفس) ی سه رده م ده لی: هه موو ره فتاریکی ده ره کی، له پالنه ریکی ناخه وه هاتووه.
بو یه خوی کارزان و شاره زاش ده فهرمووی: (وَمَنْ یُعْظَمُ شَعْبَرٌ اِلَّا فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ) (الحج/۳۲).

- پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بیّت) داویان له قه ومه کانیان ده کرد، تا باوه ر
(الایمان) به په یامه که یان به یین، گوپرایه لی (الطاعة) ش بو ئه وان ده رب برن.

بهم دوانهش به پله کانی تهقواکارییدا بهرز دهبنهوه - خوی گهوره دهربارهی
ههندیکیان - وهك نمونه: بۆ:

- سهیدنا (نوح - علیه السلام) فهرمووی: (إِنِّي لَكُمْ رَسُولُ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) الشعراء/ ۱۰۷-۱۰۸.

- سهیدنا (هود - علیه السلام) دهفهرمووی: (إِنِّي لَكُمْ رَسُولُ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) الشعراء/ ۱۲۵-۱۲۶.

- سهیدنا (صالح - علیه السلام) فهرمووی: (إِنِّي لَكُمْ رَسُولُ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) الشعراء/ ۱۴۳-۱۴۴.

- سهیدنا (لوط - علیه السلام) فهرمووی: (إِنِّي لَكُمْ رَسُولُ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) الشعراء/ ۱۶۲-۱۶۳.

- سهیدنا (شوعهیب - علیه السلام) فهرمووی: (إِنِّي لَكُمْ رَسُولُ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) الشعراء/ ۱۷۸-۱۷۹.

- پیغهمبهری خواش بهههموانی فهرموو: (قُلْ يٰعِبَادِ الْذِّينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ) الزمر/ ۱۰.

۳- پروانه کاریگهیری بیرخستننهوهی تهقوا له دلی یاوهراندا. که له لوتکهی
راقیبوون و تهقواکارییاندا بوون:

- ئیهای ئیبنوکهئیر رحمه الله له ئیهای ئهحمهدهوه ده گپیژتهوه که بهسهندهوه
له مونزیری کوری جهریرهوه له باوکیهوه خوا لیان رازی بیت گپراویتییهوه: (كُنَّا
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي صَدْرِ النَّهَارِ قَالَ فَجَاءَهُ قَوْمٌ حُفَاءَ عُرَاةٍ مُّجْتَابِي
النَّمَارِ - أَوْ الْعَبَاءِ - مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ عَامَتُهُمْ مِنْ مُّضَرٍ - بَلْ كُلُّهُمْ مِنْ مُّضَرٍ - فَتَمَعَّرَ وَجْهُ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِمَا رَأَى بِهِمْ مِنَ الْفَاقَةِ فَدَخَلَ ثُمَّ خَرَجَ فَأَمَرَ بِلَاةٍ فَأَذَّنَ
وَأَقَامَ فَصَلَّى ثُمَّ خَطَبَ فَقَالَ (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

إِلَى آخِرِ الْآيَةِ .. إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) وَالْآيَةُ الَّتِي فِي الْحَشْرِ (اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ) تَصَدَّقَ رَجُلٌ مِنْ دِينَارِهِ مِنْ دِرْهَمِهِ مِنْ ثَوْبِهِ مِنْ صَاعِ بُرِّهِ مِنْ صَاعِ تَمْرِهِ حَتَّى قَالَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ قَالَ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بِصُرَّةٍ كَادَتْ كَفُّهُ تَعْجِزُ عَنْهَا - بَلْ قَدْ عَجَزَتْ - قَالَ ثُمَّ تَتَابَعَ النَّاسُ حَتَّى رَأَيْتُ كَوْمَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَثِيَابٍ حَتَّى رَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَهَلَّلُ كَأَنَّهُ مُذْهَبَةٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ^(۱).

واته: له خزمهت پیغهمبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، سه ره تای پروژ بوو، کومه لیک پیاو هاتنه خزمه تی، هه موو پی خاوس و پروت و ره جال بوون، عه بای شرو لیان پیوه بوو، هه موو شیان شمشیره کانیاں به لاقه ده وه بوو، زورینه یان - بگره هه ره موویان - له هوژی (موزه ر) بوون.

پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که دیتنی، له خه میاندا ره نگیکی هیناو برد. که به و حالته هه ژارییه وه دیتنی، زور بویان خه مبار بوو! شیوازی پرووی گوړا، ماتبوو..

ته شریفی برده ماله وه (که ده رگای ماله که ی له سه ر مزگهوت بوو) و هاته وه ده ره وه، (دیاره تا بزانیته داخو هیچیان له مالدا هه یه بیبه خشیت)، پاشان فه رمانی به بیلالی حه به شیییدا، که بانگ بفه رموو ی. ته ویش بانگی فه رموو، پاشان قامه تی کردو پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژیکی کردو و تاریکی دا.

فه رموو ی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) النساء/ ۱، هه روه ها ته و ئایه ته ی سوړه تی حه شری خویند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

(۱۸) ئىتر ھەر خەلك بوو خېرى دەکرد، ئەو لە دینارەکانى بەخشى و ئەوى تر لە درھەمەکانى، ئەویان لە پۆشاكەکانى.

یەكێك ساعێك (جامێكى گەورە) گەنم و یەكێكى تر ساعێك خورما، تا پیغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: لە خوا بترسن، با بە لەتە خورمایەكیش بێت، ئىتر كابرایەكى ئەنسارى (لەپشتیوانەکانى مەدینە) زەمبیلەىەكى خورما هێنا، كە خەریكبوو پێى ھەلنەگیرێت - ھەر واش بوو پێى ھەلنەدەگیرا - ئىتر ھەر خەلك بوو شتى دەهێنا، تا دیتم دوو كۆمەلە خۇراك و پۆشاك كەلەكە بوون.

پرووی پاکی پیغەمبەرى خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینى وا گەشایەو و سوور ھەلگەرا، دەتوت لە زێر گیراوە! ئىتر پیغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو کاتە فەرمووی: ھەر كەسێك رێگایەكى چاكسازى لە ئىسلامەتیییدا - لە ناو موسولماناندا - بۆ كاری خێر دارپێژێت، پاداشتى خۆى و ھاوشیوەى پاداشتى ھەموو ئەو كەسانەى پێ دەپێت، كە كارە خێرەكەى دەكەنەو، بێئەوێ لە پاداشتى بكەرانی كەم بپێتەو.

ھەر كەسێكیش لە ئىسلامەتیییدا - لە ناو موسولماناندا - رێگایەكى خراپ بۆ خراپەكارى دارپێژێت، گوناحى خۆى و گوناحى كاری ئەو كەسانەى لە ئەستۆدا دەبێت، كە كارە خراپەكەى ئەو دەكەنەو، بێئەوێ هیچ لە گوناحى بكەرەکانى كەم بپێتەو.

- (وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ).

۱- پروو و پرووی ھەموو كەسێك دەفەرمووی: با ھەر كەسەو پروا نیتە ئەو ڕەفتارانەى، كە کردوونى، كە ئایا بۆ قیامەتى سوودبەخش دەبن، یان زیانبەخش؟ ئەمە شیوازێكى گشتى ئاراستەى مەزھە - نەك ھەر موسولمانان - چونكە لە ڕۆژى دوايیدا، خۆى گەورە پاداشت، یان سزای چاكە، یان خراپەى ھەموو كەسێك بە تەواوی و بە

دادپهروهیری خوئی ده داته وه. وهك ده فهرمووی: (ثُمَّ تَوَفَّى كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ) البقرة/ ۲۸۱.. ههروهه (وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ) ال عمران/ ۲.

۲- له سه ره تاوه داوای ته قواکه ی له موسولمانان کرد، چونکه ئه مان هه موو فهرمائیکی خوای گه وره به جیددی وه رده گرن و، ئه مانیش هه ر به پرسن له پابه ندبون به و فهرمانه گشتیانه وه، چونکه خوای گه وره ده فهرمووی: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ. ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ. ﴿٨﴾) الزلزله/ ۷-۸.

ئه مها خه لکی به گشتیی، ده بی بزائن، که به پرسن له په فتاریاندا.. ئه وی باوه ری نییه، سبه ی ده زانیته تووشی، چ چاره نووسیکی سه خته ده بیته وه: (يَوْمَ تَجِدُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾) ال عمران/ ۳۰.

۳- که ده فهرمووی (لَعْدٍ) بو سبه ی نی.. عاده ته ن له عه ره بییدا - هه ره کو که له کوردیشدا هه ر وایه - مه به ست له سبه ی نی: ده شیته غه یری سبه ی (پوژی دوا ی ئه مپو ش بیته) هه ره کو، که ده شیته پوژانی داهاتووی نزیك و دوور بیته.

- لیسه دا سبه ی نی هی ناوه ته وه، تا سه رنج رابکیشیته بو نزیکیستی قیامهت، چونکه هه ر که سیك مرد، وه کو ئه وه یه، که قیامه تی هاتیته، چونکه نه بواری نه بامدانی چاکه ی ده مینیته و، نه بواری توبه کردنیشی له تاوان و گوناح ده مینیته.. مردن هه موو بواره کانی لیده پریت.

که وا بوو: ئه گهر ژیره و درك به حه قیقه تی ژیان و مردن ده کات، ده بیته زور خیراو زورچاک خوئی بو مو حاسه به ی پوژی دوا یی ئاماده بکات. چونکه قیامهت نزیکه: (اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ ...) القمر/ ۱.

واته: پوژی دوا یی نزیك بووه!..

له خیرا هاتیشیدا ده‌فرمووی: (وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾) النحل/۷۷.

واته: قیامت هه‌روه کو چاوتروکانیکه.. بگره نزیک‌تریشه. نه‌و کاته ئیتر هه‌موو (نه‌فس) ی‌ک بۆی پروون ده‌بیته‌وه، که چی کردووه: (عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَمَتْ وَأَخَرَتْ ﴿٥﴾) الانفطار/۵.

- (وَأَتَّقُوا اللَّهَ ...) -

بۆ جاری دووهم ده‌فرموویته‌وه: له‌خوابترسن و ته‌قواکاری ی ره‌چاو بکه‌ن. ئیپامی ئیبنوکه‌ئیر ده‌فرمووی: جه‌خت کردنه‌وه (ته‌ئکید) یه‌ له‌ فه‌رمانه‌که‌ی یه‌که‌م، که داوای ته‌قواکاری کرد: (يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ)، به‌لام (زه‌مه‌خشه‌ری) ده‌فرمووی: ته‌ئکید کردنه‌وه نییه، داوایه‌کی تری سه‌ربه‌خۆیه.

داوای یه‌که‌مجار ی ته‌قوا که به‌هۆی نه‌وه‌وه‌یه، که کردویتی، واته: له‌خوابترسن و پید‌اچونه‌وه‌یه‌کی کرداره‌کانی رابوردوتان بکه‌ن، بزنان چه‌ندیان چاکه‌ن و پاداشتیان ده‌بیته، چه‌ندیشیان خراپه‌ن و سزایان ده‌بیته..

دواتر ده‌فرمووی: (اتَّقُوا اللَّهَ) واته: بۆ له‌مه‌ودواشتان ته‌قوا ره‌چاو بکه‌ن و هۆشتان له‌وه‌ نه‌بریت، که خوای گه‌وره‌شاره‌زایه و به‌ئاگیه‌وه‌هه‌موو نییه‌ت و گوشتارو کرداریکتان ده‌زانیت.

بۆیه (وَأَتَّقُوا اللَّهَ) ی دووهم بۆ ئه‌م هۆشداریه‌ی دواییه: (وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ).

پیم وایه: هه‌ردووکیان قۆناغی ته‌واوکردنی یه‌که‌ترین و به‌هه‌ردوو حاله‌ته‌که، ئاسته‌بالا‌که‌ی ته‌قواکاری دیته‌دی، که ده‌فرمووی: (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ) ال عمران/۱۰۲، چونکه‌هه‌ر که‌سیک، که پید‌اچونه‌وه‌ی پۆژانه به‌ره‌فتاره‌کانیدا بکاته‌وه (پیش ره‌فتاریش نییه‌ته‌کانی) که‌مه‌ترخه‌می و لاوازی و نو‌قسانیه‌کانی خۆی بۆ ده‌رده‌که‌ویت و مو‌حاسه‌به‌ی خۆی ده‌کات.

ئینوکه شیر هیئاویتییه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفه رموئ: (حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا، وَزِنُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُوزَنُوا، فَإِنَّهُ أَهْوَنُ عَلَيْكُمْ فِي الْحِسَابِ غَدًا)^(۱).

واته: پیش ئه وهی لیپرسیینه وهی قیامه تتان له گه لدا بکریت، له خۆتان بپرسنه وهی موحاسه بهیه کی خۆتان بکه، رهفتاره کانی خۆتان بکیشن، پیشئه وهی رهفتارتان بکیشریت، ئه مه موحاسه به کردنی سبه ینیتان ئاسانتر ده کات.

هر که سیك لیپرسیینه وهی له گه ل خویدا له سه ر نییه ت و رهفتار (گوفتار و کردار و بریار)ی رابوردووی خوی کرد، حه تمه ن هه ول ده دات داهاتووی چاکتر بکات، ئه گه ر راست بکات و هه ست به چاودیری خوی گه وره و لیپرسیینه وهی قیامه ت بکات.

شیخ ئیبن عاشور (به ره حمه ت بیئت) بوچوونیکی تری هه یه، که ره نگه ئه م پی په سه ندبوونه ی خۆمی پی به هیز بکه م، دهفه رموئ: ده شیئ مه به ست له (اتَّقُوا اللَّهَ) ی یه که م له خواترسان بیئت، که ده بیته پالنه ری ئه نجامدانی کاری چاکه و دوور که وتنه وه له کاری خراپه.

(۱) ترمزی له (السنن ۵۵۰/۴) به شیوه ی لاوازکاری (التمریض) واته: (یروی: ده گیرنه وه) و ئیهای ئه حمه د له کتیبی: (الزهد ل/ ۱۲۰) و ئیهای مالیک له (الموطأ ۱۱۱/۲) و ئیبنوئه بوشه ییه له کتیبی (المصنف ۲۷۰/۱۳) و ئه بو نوعه یم له (الحلیة ۵۲/۱) و ئیبنولجه وزیی له (مناقب عمر خوا لی رازی بیئت ل/ ۱۷۸) و ابن ابی الدنیا: محاسبه النفس (ژ ۲). (ثابت ابن الحجاج) هه مو له سه یدنا عومه ری کوری خه تتابه وه (خوا لی رازی بیئت) گیراویانه ته وه.

ئه بو ئیسحاقی حوه ینی له توژیینه وه که یدا بو تفسیری ئینوکه شیر (۴۷۸/۱) دهفه رموئ: (وهذا سند رجاله ثقات لكنه منقطع بين ثابت بن الحجاج وعمر بن الخطاب فلم يدرکه).

که وابه و، که (ثابت) سه یدنا عومه ری کوری خه تتابی (خوا لی رازی بیئت) نه دییه وه پسانیك له نیوانیادا هه یه، هه روه ها له بهر ئه وه ش که نازانریت قه ولی سه یدنا عومه ر خۆیه تی، یان فه رموده یه، پیی ده وتریت: (مه وقوف). بۆیه ئه لبانی له (سلسلة الاحادیث الضعيفة/ ۱۲۰۱) دا به زه عیفی دانه و.

بویہ به دوا پیدا فہرمووی: (وَلَتَنْظُرَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ) به لام (اتَّقُوا اللَّهَ) ی دووہمی هاندانہ له سہر به رده وامبوون.

واتہ: به رده وام بن له سہر ته قوا کاری به که تان، ههروه کو ئه وهیه، که بۆ ئیمانداریش ده فہرمووی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) النساء/۱۳۶.

واتہ: ئه ی ئه و که سانه ی باوهرتان هیئاوه! باوهر به خوی گه و ره به پیغه مبه ره که ی بهینن (دیاره، که باوهرهینانی یه که م زانست و زانیینی مه عریفیه و باوهرهینانی دووهم سه لماندن و چه سپاندنی ئیانه که یه، که پراکتیزه کردنی باوهره)، هه ر بویه خوی پهره ر دگار کوتایی ئایه تی به وه ده هیئیت: (إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ).

واته: شاره زای پله و ئاستی پابه ندیی و له خواترسان و ته قوا کاری به کانتانه.

بویه له دوا ی ئه مه، له ئایه تی دواتردا ده فہرمووی: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ) الحشر/۱۹.

واته: وه کو ئه وانه مهن، که له خواترسانیان ئیهمال کرد.

۴- به شیوازی کرداری رابوردوو فہرمووی: (قَدَّمَتْ)، تا هاندانیکی تر بیت، که په له کاری له کاری خیردا بکه ن، زوو پیدا چوونه وهی نییه ت و گوفتارو کردارو برپاره کانی رابوردوتان بکه نه وه، تا بواری راست کردنه وه (توبه کردن) ماوه، خیرا راستی بکه نه وه، چونکه تازه کاره که به رویشتنی کاته که ته و او بووه، به لام بواری توبه کردن ماوه..

خیرا بکه ن. چونکه نازانن سبهینئ (پوژی دوا تر) چیتان به سه ر دیت (وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا) لقمان/۳۴، ههروه ها ده فہرمووی: (وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ...) ال عمران/۱۳۳. (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ).

دوا ی ئه م هاندانہ له سہر دینداریی سه ر راستانه و ته قوا کاری، ده یان خاته به ر خه می بیر چوونه وه و ئیهمال کردن و گوئ پی نه دان و که مته ر خه می.. که ده بنه مایه ی

ئەوێ، خۆی گەورەش وەلدابوون (مەعییەت) ه کە ی خۆیان لێ وەر بگریته وەو
وێلیان بکات.

- (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ...)

۱- نە کات وە کو ئەوانەتان لیبیت، کە خۆیان فەرامۆش کرد، خۆی گەورەش
وایلیکردن، خۆشیان فەرامۆش بکەن..

- ئەوانە، کە خۆی گەورەیان فەرامۆش کردووە، ئەوانەن، کە دینیان ناسیوووە
زانوویانە دینداریان لەسەر فەرزه، زانیویانە دەبیّت خۆابناسن و بیپەرستن و
بەشەرێعەتە کە یەوێ پابەند بن، زانیویانە دەبیّت لە خۆبترسن و بەرەو تەقواکاری
سەر بکەون.

بەلام- لەبەر گومان، یان لەبەر هەوا و هەوێس- ئەم ئەرکانە ی عەبدایەتیان
ئیهمال کردووە، لە دیدو رێ و بزوت و هەلوێستی ئەهلی (ئییمان) و (تەقوا)
لاینداووە و لاری دەرچوون..

خۆی گەورە، ئەمانە وە کو نمونە یەکی بەدو خراپ دەخاتە پیش چاوی
ئییمانداران، کە نە کەن ئاواتان لیبیت، لەبەر چاوتان بیّت، کە ئینحرافی ئەوانە لە
سستگرتنی دینه کەو، لە لیچوونەوێ خواپەرستی و شلگیری دینداریتییە کەو
هاتوو، ئەوێ ئەنجامیانە کە (فاسق) بوون.

هۆشتان لیبیت، کە ئینحیراف وە کو لایەنی گۆشە یە، هەر کە لە هیلێ راست
لایدا گۆشە ی ئینحیراف دروست دەبیّت، تا نەوێستیت و نە گەریته وە، گۆشە ی
ئینحیرافە کە لە ناو ناچیت.

ئە گەر بەردەوامیش بو، تا دیت گۆشە ی ئینحیرافە کە بەرفراوتر دەبیّت و،
هیلێ لادان لە ئەسلە کە دوور دە کەوێتەو.. تا وە کو دوورپووە کان و جوله کە کان
دە گەنێتە کوفر.

۲- وه كو ئهوانه تان لى نهيهت، كه ئاوا ئينحيرافيان كرد، كه دوور ووه كانن، چونكه خواى گه وره دهرباره يان ده فهرمووى: (سُئُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (التوبة/ ۶۷).

أ- سهره تا موشريك بوون و، نه يانده زانى مافى خوا چيه و ئهركى عهبد چيه؟ نه يانده زانى وه حىي چونه و رپيازى خواناسيى چونه و، له كويوه دهست پيده كات!

ب- دوايى له گه ل بلا و بونه وهى بانگه وازى خوايى له مه ككه و، هيجه رتهى دواى سيزده سالى هاتنى وه حى و، دامه زراندى دهوله تى ئيسلامى له مه دينه، هه موو شتيكيان له (عه قيده) و (عيبادت) و (شه ريعه ت) و (دين) و (ئوممه ت) و (بزا ف): بانگه وازو جيهاد) بو روون بووه، به لام هه ر سهرزازه كى موسولمانبوون و له ناخياندا، هه ر له سهر شيرك و كوفرو جاهيليه ت مانه وه!

ج- سهر بارى ئه م كوفره شاراو هيهى ناخيان، هه لويسى تى دوژمندارانه يان به رامبه ر پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شويكه وتوانى ده نواندو، له گه ل دوژمناندا هاوپه يهان ده بوون.

بويه ده فهرمووى: نه كه ن وه كو ئه مانه تان ليبييت...!، ناختان به خواناسيى پاك بكه نه وه و، ره فتار (گوفتار و كردار و بريار) تان به شه ر پارسه نگ بكه ن، تا به ره و ته قواكارى هه لكشين، نه ك به ره و فاسقبوون دابكشين.

۳- وه كو ئهوانه تان لى نهيهت، كه ئينحيرافيان له خواويستى كرد، كه جوله كه كانن، چونكه خواى گه وره دهرباره يان فهرمووى: (فَسُئُوا حَظًا مِمَّا دُكِرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ) (المائدة/ ۱۴)، دينى خويان بو هات، پيغه مبه رى ئه مينى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به وه حى خوايى، (عه قيده) و (عيبادت) و (شه ريعه ت) و (بزا ف) هينان، به (دين) گوشتى كردن و به (هيجه رته ت) بزاوتى كومه لكاريى به ره و (الارض المقدسة) بيكردن تا (حاكمي تى) خوايى پياده بكه ن.

به لام بئی غیرهت و بئی هیممهت بوون، خوویست و ترسنوگ بوون، به پیغه مبهره
عهزیه که ی خویانیان (علیه السلام) دهوت: (قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ
بَعْدِ مَا جِئْتَنَا)!! الاعراف/ ۱۲۹ ئاماده نه بوون بهرگری نه له دینه که یان و، نه
له پیغه مبهره که یان و، نه له خویان و نه له خاک و وجودیان بکهن! به پیغه مبهره
عهزیه که یان (علیه السلام) دهوت: پرؤ خۆت و خواکته جیهاده که مان بۆ بکهن،
وا ئیمه لیږه دانیشووین و چاوه پرواتنانین!

نه گهر سه ره که وتن و ولاتنان پرزگار کرد، پیمان بلین تابیین! (قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنَ
نَذْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾)
المائدة/ ۲۴، نه کهن ئیوهش واتان لیبت، دهنه وه چاره نووسی دنیاو پرؤری دواپی
ئیوهش دهیبت، که بۆته چاره نووسی ئهم جوله کانه، که سه ره تایی نینحیرافیان: خو
دزینه و دیان بوو له فهرزه شهرعیه کانی سه رشانیان، له سه ر راستی دینداریتیان، له
گوپراهی لی پیغه مبهره که یان، له جیهاد کردن بۆ سهروه ریی شهریه ته که یان.

۴- نه کهن ئیوهش وه کو ئهم دوو پۆله ی بهرچاوتان، دینه که ی خوا فه رامۆش بکهن و،
شلگیری له په ییان و به یعه ته که تاندا بنوین، که به خواو پیغه مبهره که یان (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوه (وَأَمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ
كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكُنُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
﴿٤٣﴾) البقرة/ ۴۱-۴۳.

- (سُوا اللَّهَ فَانْسَهُمْ أَنْفُسَهُمْ).

- قورتوبی دهفه رمووی: فه رمانی خویان وهل کرد، خوی گه ورهش له
نه نجامدانی کاری خیردا - که ههر بۆ خویان ده کرد - یارمه تیده ریان نه ما.

- ته به ریی دهفه رمووی: که ئهو فهرزانه ی خوی گه وره یان ئیهال کرد - که
له سه ریانی فهرز کردبوو - خوی گه ورهش ئیهالی کردن، چونکه سزا له توخمی تاوانه.

- ئەبوحەبیان دەفەر مووی: ئەوانە ی، کە خویان فەرماۆش کرد، کافرە کان، کە خواپەرستیان وەل کرد - کە بریتییه لە پابەند نەبوون بە فەرمانی خوی گەورە و دوورکەوتنەو لەبەر هەڵستیه کانی - ئیتەر خوی گەورە خۆیانی بیر خۆیان برده وەو نەهاتنە سەر دینداریی و کاری چاکە، تا لە سزا قوتارین، ئەمە سزای تاوانە بە پڕ پیدانیان بە ئەنجامدانی تاوانی تر.

- ئیبنو کەثیر دەفەر مووی: یادی خوی گەورە فەرماۆش مە کەن، دەنا خوی گەورەش کردەو هی چاکتان لە بیر دەباتەو، چونکە پاداشتی سزا لە جۆری رەفتارە کە دەبێت.

- زەمەخشەری دەفەر مووی: فەرمانە کانی خوی گەورەیان وەل کرد، بۆیه خوی گەورەش لە قیامەتدا سزایە کی وایان دەدات - لە تاویدا - خۆشیان لە بیر بچیتەو.

- ئیبنو عاشور دەفەر مووی: بە ئەنقەست فەرمانە کانی خوی گەورەیان بیر خۆ برده وەو، هۆشیکیان نەدایە ئەو هەموو بە لگەو نیشانە گەردوونیانە ی، کە لەسەر تەو حیدی خوی گەورەن، یان ئەو هەموو ئایە تانە ی، کە بە لگەن لەسەر پیغەمبەریتی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ئیتەر خوی گەورەش پڕی هیدایەتدانە کە ی لێگرتنەو وەو درکیان بەو نە کرد، کە هیدایەتی ئیسلام چیه و چۆنە، تا بیگرنەبەر، ئاوا کەوتنە تاوان و گوناحەو.

- (شەنقیتی) دوی هینانی راو بۆچوونی ئەم موفەسسیرانە و هیتیش دەفەر مووی: خوی گەورە هەوآل دەداتە موسوڵمانان: مادام ئەوانە ئەو فەرمانانە ی خوی گەورەیان فەرماۆش کردو گویان پینەدا، خوی گەورەش لە سزایاندا ئاوا خۆی لە بیر بردنەو.

ئەو هەش سزای پراو پری تاوانە کە یانە.. ئەوان دینی خویان بیرخۆ برده وەو، خوی گەورەش ئیهالی کردن، هەروە کو لە شوینی تری قورئاندا دەفەر مووی: (وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا) الجاثية/ ۳۴ و (فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ) السجدة/ ۱۴ و (نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ) التوبة/ ۶۷.

- (أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) ئا ئهوانه لادهرانی رین.

(أُولَئِكَ هُمُ) وهكو ئهوهیه بههرمووی: ههر ئهوانه لادهرن، فاسقن، چونکه رهفتاره که یان زور گهوهرو دژوارو ناقولایه، ئهوانه خوی گهوهریان - دوی ناسینی - بیرچوتهوه!! ئیتر جاریک به هوشیاندانههاتهوه، سهرنجیک بدنهوه لهم گهردوون و ژیان و مروقه، یان لهم وهی و پهیام و پیغه مبه ریتییه..

(فسق)ی ئهمانه ئهوهنده گهوهریه، که (فسق)ی تاوان و گوناح له چاویدا کهمه!
هاتنی (اسم اشاره)، که (أُولَئِكَ) بۆ زیاتر ناساندن و کهشف کردن و فهزح کردنیانه.

(فسق) له ئهسلدا: هاتنه دهرهوهی خورمایه له توێژاله تهنکه کهی دهوریی، ههروهها جیگورکیی شته له شوینیکهوه بۆ شوینیکی ترو، له حاله تیکهوه بۆ حاله تیکی تر..

عادهتهن ههر بۆ زهمکردنه، چونکه فاسقهکان له خواناسیهوه چوونهته سهرفهخوایی، له خوا پهستییهوه چوونهته سهرههواو ههوهس پهستی، له چاکسازییهوه چوونهته سهرخراپهکاریی، له رهوشتی فریشتانهوه چوونهته سهرهوشتی ئاژهلیی، له مزگوتهوه چوونهته قومارخانهو مهلهاو مهیخانه!

له کهسایهتی پارسهنگ و مهعقولهوه، چوونهته سهر کهسایهتی سهرسهیری و شهلاتی و بهرهلا!!

ئیتر چۆن خراپترین نمونه نابن؟!

ئابیه تی بیسته م :

(لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ) (۲۰)

واته: ئه هلی دۆزه خ و ئه هلی به ههشت یه کسان نابن، ئه وانه ی ئه هلی به ههشتن، سه رفرازن.

ئه مه به لگه نه ویسته که جینشینانی دۆزه خ، هه ر له سزاو ژان و ناسۆردان و، جینشینانی به ههشت، هه ر له ئه مان و نازو نیعه تدان.

ئێ حه تمه ن وه کو یه ک نین، به لام بۆ سه رنج را کیشانی ئه هلی کوفرو ئه هلی ئیما نه که، ئه وه له لای ئیوه ش ئاشکرایه، که دووشتی پیچه وانه وه ک یه ک نین.

به لام به رده وام هۆشتان له وه بیت، که ده خوازن له چ پۆلیکیان بن.. ئه وه تا له دنیا شدا ده بینن به ره ی کوفر - که دوو رووه کان و جوله که کان- سه رشۆرو زه لیل و زه بونن.

له به رامبه ریاندا موسولمانان سه ره به رزو ده سه لاتدارو ده رکه وتوون، به ته ئکید حا لی قیامه تی هه ر دوو لاش، زۆر جیاوازتر ده بیت.

۱- ئه م شیوازه به ئاخواتنی عه ره به کاندایه ی بوو، وه کو (صه مه وئه ل) ی شاعیری جاهیلی ده ئی:

(فَلَيْسَ سَوَاءَ عَالَمٌ وَجُهْلٌ).

له قورئانی شدا له چه ندین شویندا ئه م شیوه به را به ری (المقابله) یه هه یه. وه کو:

- (هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) (الزمر/۹).

(قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ) (الرعد/۱۶).

(لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ) (المائدة/۱۰۰).

(أَمَّنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ) السجدة/۱۸.

(أَمَّ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ) ص/۲۸.

(وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ) فَصَّلَتْ/۳۴.

(أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ) الجاثية/۲۱.

ئه گهر له ئه نجامدانی کرده وه خیره کاندای ناست و پله و پاداشت جیاواز بیته - که به پپی راده و پرو کات و شوین و چوئییه تیه کانیاں جیاواز ده بن - حه تمه نئه هلی دۆزه خ و ئه هلی به ههشت له هه موو حاله تیکی بزاون و سره و تدا جیاواز ده بن.

خوای گه و ره ده فهرمووی: ئه و که سه ی سامانی به خشیوه و پیش فه تحی مه که که جیهادی کردو وه، حه تمه ن پله بالاته ره له و که سه ی، دوا ی فه تحی مه که که ئه و دوو کاره گرنگه ی ئه نجامدا وه، چ جای ئه وانه ی نا به خشن و جیهاد ناکه ن:

(لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا) الحديد/۱۰.

(لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ...) النساء/۹۵.

۲- خوای گه و ره لییره دا - هه روه ها له زۆرینه ی شوینه کانی قورئاندا - لایه نه نو قسانه که م و لاوازه که پیش لایه نه کامل و چاکه که ده خات، تا سه رنج بو ئه وه رابکیشیته که هو ی جیاوازی ناست و پله ی پاداشتی ئه مان له زیاده وه نییه، به لکو ئه وانیتیر نو قسان و که م ته رخم بوون و، شایانی ئه و پله و ناست و پاداشته نه بوون، وه کو موجاهیدان و دانیشتو وه کان.

بروانه! دهفه رمووی: ئەوانە ی پۆلی یە کەم وە کو ئەوانە ی پۆلی دووهم نین،
 ھۆیە کەشی ئەو ھە: کە ئەوان نە ھاتوونە تە پلەو ئاستی ئەمان: (لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ
 النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ) الحشر ۲۰. (لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ...) المائدة/۱۰۰.
 (هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ) الانعام/۵۰.

ئەمە خۆی سەر زەنشتیکە، سەرکۆنە ی تاوانبارانی ئەھلی دۆزەخ و موسولمانە،
 کەم تەرخەمە کانی پێدە کریت، بەلام لە شوینانی تردا ئەوانە ی کامل و چاک و
 پەسەندن و شایانی پاداشتی تەواون، پێش دەخرین.

ئەمە فیڕکردن و ئاراستە کردنی ئەھلی ئیمان و پیاوچاکانە، کە ھاوکیشە کە ئاوا
 رابگرن و، ھەر ھەولێ زیاتر بۆ ئەنجامدانی کاری چاکە بدەن. سەرنجدە:

- (أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ) السجدة/۱۸.

(قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) الزمر/۹.

(لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
 مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا) الحديد/۱۰.

(وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) فُصِّلَتْ/۳۴.

بینیت، ئەمجارە ئەوانە ی پۆلی دووهم، ناگەنە ئەمانە ی پۆلی یە کەم.

۳- ئایەتە کە باسی ھەر دوو دانیشتوانی دۆزەخ و بەھەشت دەکات، بەلام
 دەفه رمووی: بەھەشتیەوانە کان سەرفرازان، چونکە لە ھەست و دیدو زەین و
 قەناعەتی ھەموو گۆیگرێکدا، ئەو ھەروشتی دەبییت، کە حەتمەن ئەھلی دۆزەخ
 زەرەرمەندو داماو و کۆلەوار کەوتوون.. چونکە دیدو ڕی و بزات و ھەلوێستیان
 چەوت و نالەبار بوو..

دیدو ڕییان شیرک و کوفرو جاھیلیەت بوو.. ئیدی ئەوانە ی ئەو دیدو ڕیی شیرک
 و کوفرە دەگرنە بەر، خوشیان دەزانن کە ئەگەر ھەر ئاوا بژین و بمرن، ئەھلی

دۆزهخ دهبن! خۆیشیان دهزانن، که شایانی بهههشت نابن، مه گهر به ئومیده درۆزنهیهك خۆیان فریو بدهن (وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِی هِیَ أَحْسَنُ ..) فصلت/۳۴.

ئه ممانه هلی بهههشت دیاره، که موسولمانه سهراست و تهقواکاره کانن: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾) الاحقاف/۱۳-۱۴.

ئه مجاره له ئایه تیکدا، ههر دوو لای باس کردوووه و چاره نووسی دیاریکردوون: (بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾) البقرة/۸۱.

ئاشکرایه، که چاره نووسی بهههشتیه کان رهزامه ندیی خوای گه وره و لیخوشبوون و رهحمهت و ئه مان و نه مریبی و، مانه وهی هه میشه یی له بهههشتی بهرین و پر نازو نیعمه ته، ئه مه سه رکه و تنیکی بی و ینهیه، ئه مه کو تا پله ی پاداشتی موسولمانه.

بۆیه دهفه رمووی: (أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ) له سوپه تی (تهویه) شدا دوا ی باسی ئه و نیعمه تانه دهفه رمووی: (ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (التوبة/۷۲).

ثابه تی بیست و یه که م :

(لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾)

واته: ئە گەر ئەم قورئانه مان بناردایه ته خواره وه بۆ سه ر چیا یه ك، ده تدی چیا كه له ملكه چیی و گوپرایه لپی خوای گه و ره دا، به پیوه نه ده ماو ده چووه سوجه، وردو خاش ده بوو، له ترسی خوای گه و ره، ده كه و ته له رزه و داده رما.

ئیمه ئەو نمووانه ده هیڤینه وه ده یخه ی نه پێشچاوی خه لکی، تا تیفبکرن، تا سه رنج به دن و بیربکه نه وه.

۱- دوا ی ئەوه ی خوای گه و ره نموونه ی دوو رووه کان و جوله كه كانی هینایه وه، وه سفی ئەهلی ئیمانی کرد، كه وه كو نموونه ی پیشه وایه تی و ئیقتیدا پیکردن، كه موهاجیرانی مه كکه و پشتیوانانی مه دینه و ئەو موسولمانانه ی ترن كه له دوا ی ئەوان هاتوون و روكنه كانی كۆمه لکاری باسکرد، كه ئوممه تی عه قائییدی له خو ده گرن و، بزافی گوپرانکاریانی پێ ئەنجام ده دن، كه بریتین له: (ئیمان) و (هیجره ت) و (جیهاد) و (ایواء: دالده دان) و (نُصْرَة واته: سه رخستن)، داوا ی له موسولمانان کرد: كه نه كه ن ئەم فه رزو ئه ركانه فه رامۆش بکه ن و، وه كو ئەهلی کیتابتان لیبیت، كه هه زو هه واو هه وه سیان خسته پێش ئەه کامی دینه كه وه.. به وهش زه ره رمه ندی دنیاو قیامه ت ده بن.

دوا ی ئەم فیڕکردن و ئاراسته و وه بیر هینانه وه یه، مه دحی قورئانه كه ی ده كات، كه چه ند به قه درو گرنگه، كه له ناو كۆمه لگه ی مرؤفایه تییدا یه و زۆرینه ی خه لك -گیلان-ه- لیبی بئ ئاگان!

له كاتیكدا، كه ئە گەر ئەم قورئانه ی بناردایه ته سه ر زنجیره شاخه بڵندو دا بینه کان، ده كه و ته له رزه و تیک ده رمان و لوتكه کانیا ن نه ی ده بوو، تا سوجه بۆ خوا به ن..

وردوخاش دهبوون و، له ترسی سام و هه بیه تی خوی گه و ره ده پوو کانه وه.. جا که نه و شاخ و چیاو تاویره بهردانه - که سهخت و رهق و پته وو جیگیرن.

له بهر کۆلی بهر پرستی ته م قورئانه دا، وردوخاش ببوونایه و له ترسی خوی گه و ره دابرمایه، ته دی ده بیته دلی مروف چه ند سهخت و رهق و دژوار بیته، که به م قورئانه نه رم نابیته!

چونکه زۆرینه یان دلیان له بهرد رهقتر بووه! په نا به خوا.

خوی گه و ره باسی دلی به نوئیسراییلیه کان ده کات، که له بهرد رهقتر که وتن! ده فهرمووی: (ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ..) البقرة/ ۷۴، چونکه گوچکه یان له هه نای ته م قورئانه دا ناخنی و دلیان قه پات کردو، خویان له نوورو ئاوازی ته م قورئانه ی خوا گه ته وه: (وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ) البقرة/ ۸۸، و تیان: دلان قه پات بووه و نا کریتته وه! (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ...) الكهف/ ۷۴.

ته مانه نه گوی له قورئان ده گرن، نه ده یخوینن و نه لیبی ده کۆلنه وه، ئیتر چۆن کاریان تیده کات؟! به لام پروانه پیچه وانه ی ته مه: ئیماندارانیک، که ته وه نده ته قوا کارو هه ست ناسکن و، ئامیری وهرگرتیان ته وه نده هه ستیاره، هه ر که گو یان له قورئان ده بیته، که ده خویندریت، دلیان راده چه نیت و هوشی ده دهنی و له گه ل ئایه ته کانیدا سۆز ده که ن و، رۆحیان گه شه و نه شوما ده کات: (وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) الانفال/ ۲..

ته م خواناسه هه ستیارانه، له گه ل باسه کانی قورئاندا ده خرۆشین، دل نه رمتر ده بن، موچرکیان پیدایته و زیاتر هۆگری دیداری خوی خوشه و یستیان ده بن: (اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَبِهًا مَثَانِي نَقْشِرُهُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ ...) الزمر/ ۲۳.

بروانه ئەم نمونانە:

* سەیدنا عومەر (خوا لێی رازی بێت)، ئەو کاتەی، کە خەلیفە بوو، ھەروە کو عادی خۆی، شەوانە بە بەرمال و کۆلانە کانی مەدینەدا دەڕویشت، تا ئاگای لە ئەحوالی رەعیەتە کە ی بێت.

شەویەک لە ھەوشە ی مایکەو ھە گۆی لیبوو ھە سێک قورئان لە شەو نوێژیدا دەخوینیت. لە دیوارە کە یان نزیکبوو ھە گۆی لیبوو، کە گەیشتە ئەم ئایەتە: (إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾) الطور ۷-۸.

واتە: بە تەئکید سزای خۆی پەروردگارت دیتە دی و، ھیچ ھێزیکی ش ناییت لایدات و رایدات یان بەری بگریت.

سەیدنا عومەر فەرمووی (قَسَمٌ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ حَقٌّ) (۱).

واتە: سویند بە خۆی خاوەن کەعبە، راستە.

لە تاواندا خۆی بە سەر گویدریژە کە یەو ھە نە گرت، دابەزی و پالی بە دیوارە کەو ھەدا، پاشان یارمەتیان داو بردیان ھە ماله ھە، تا یەک مانگی رەبەق لە ماله ھە کەوت و یاوران دەچوونە سەردانی، بێتەو ھە کەس پە ی بەو ببات کە چییەتی!!

ئەمە کە سێکە، کە دڵ و ھزرو وێژدانی پاک بۆتەو ھە ھەستیارانە ئەم وەحیە خوازییە تێدەگات، کە لە گەلیدا ژیاو ھ.

- ئیمامی قورتوبی (رحمە اللہ) دەگێریتەو ھە، کە (جوبەیری کوری موتعمیم) فەرمووی: ھاتمە مەدینە -ئەو کاتە ھیشتا موسولمان نەبوو- تا بچمە خزمەت

(۱) قَالَ الْحَافِظُ أَبُو بَكْرٍ بْنُ أَبِي الدُّنْيَا حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ دَاوُدَ عَنْ صَالِحِ الْمُرِّي عَنْ جَعْفَرِ بْنِ زَيْدِ الْعَبْدِيِّ قَالَ خَرَجَ عَمْرُ يَعْسُ الْمَدِينَةَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَمَرَّ بَدَارَ رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَوَاقَفَهُ قَائِمًا يُصَلِّي فَوَقَفَ يَسْتَمِعُ قِرَاءَتَهُ فَقَرَأَ (وَالطُّور - حَتَّى بَلَغَ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ) قَالَ: قَسَمٌ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ حَقٌّ فَنَزَلَ عَنْ حِمَارِهِ وَاسْتَدَّ إِلَى حَائِطٍ فَمَكَثَ مَلِيًّا ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ فَمَكَثَ شَهْرًا يَعُودُهُ النَّاسُ لَا يَذْرُونَ مَا مَرَّضَهُ.

پیغمبره‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تکا بو چه‌ند دلیلیکی خزمم بکه‌م، که له (به‌در) دا دیل که‌وتبون، کاتی نوژی شیوان (مه‌غریب) بوو چوممه مزگه‌وت، گویم لیوو سوږه‌تی (الطور)ی ده‌خویند، که گه‌یشته ئه‌م ئایه‌تانه: (إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْ فَعٌ ۖ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۸) الطور/۷-۸، دلم وا دا خورپا، وامزانی عه‌زابه‌که‌م پیگه‌یشت، خیرا موسولمانبووم!

وتم: نه‌بادا به‌ر ئه‌و سزاو ئه‌شکه‌نجه‌یه بکه‌وم، که حه‌تمیه.

۲- خوی گه‌وره باسی ئه‌وه ده‌فرمووی: که کاتیک هه‌لگرتنی به‌رپرستی بانگه‌وازی خویی و، ئه‌م قورئانه‌ی به‌تایبه‌تی خسته پینش ئاسانه‌کان و زه‌وی و چیا، هه‌موو لیی کشانه‌وه‌و نه‌یان ویرا خو بدنه‌ به‌ر ئه‌و به‌رپرستییه.

ئه‌گه‌ر ئیمه ته‌سه‌وری ئه‌وه بکه‌ین، که چیا به‌و هه‌موو هی‌زو جی‌گیری و پته‌ویه‌یه‌وه نه‌یویرا بیت شان بداته به‌ر ئه‌و به‌رپرستییه، ده‌بی ئه‌گه‌ر قورئانه‌که‌ی بخرایاته ئه‌ستۆ، چۆن داده‌رماو ده‌هاته له‌رزین!

ئه‌مه حه‌قیقه‌تیکی عه‌قائیدی و ریسایه‌کی بزواتی وه‌حیه.. ئیمه له‌ناخه‌وه قه‌ناعه‌تمان وایه: که بی‌گومان ئه‌م چیاو ئاسان و زه‌ویه نه‌یان‌توانیوه بچه‌ ژیرباری ئه‌و مه‌سئولیه‌ته، به‌لام چۆن؟

نازنین. (إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝۷۲) الاحزاب/۷۲.

چیا (ئو‌خود) له هه‌یه‌ته پیغمبره‌ری خوادا له‌رزیی، کاتیک جه‌نابی و سه‌یدنا ئه‌بو به‌کرو سه‌یدنا عومهر (خوا لی‌یان رازی بیت) سه‌رکه‌وته‌ لوتکه‌که‌ی، پیغمبره‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌چیا که‌ی فرموو: (اثْبِتْ أَحَدٌ، فَإِنَّ عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدٌ^(۱)).

واته: هُوَ (ئو خود) خۆ راگره، پێغه مبه‌ریك و صدیقیك (له ئاستی پیاوچاكان) و شه‌هیدیك له‌سه‌ره.

٣- كه به (اسم اشاره) ئاماژه‌ی نزیك به قورئانه كه ده‌كات (هَذَا الْقُرْآنَ)، تا سه‌رنج بۆ ئه‌وه رابكیشی.

به‌لێ، ئه‌م قورئانه‌ی له‌بهر ده‌ستتاندايه‌و، ئه‌وه‌نده لێتانه‌وه نزیكه، ئاوا به سام و هه‌یه‌ت و مه‌زنه، ده‌ی خۆ لێتان دوور نییه، ئیتر بۆچی نا‌یخه‌نه سه‌ر چا‌وو دلتان؟ بۆچی نا‌یکه‌نه به‌رنامه‌و نا‌یگره‌ به‌ر؟

بۆچی خواناسیی و خواپه‌رستی پێوه نا‌که‌ن؟!

٤- مه‌به‌ست له‌ ناردنه‌ خواره‌وه‌ی قورئان بۆ سه‌ر چیا، دواندیتی پێی، نه‌ك نوسخه‌یه‌ك قورئانی له‌ سه‌ر دا‌بنری‌ت و ته‌حه‌ممولی نه‌كات.. مه‌به‌ست روتی‌کردنی‌تی به‌م قورئانه، به‌ فه‌رمانه‌ كانی و به‌ به‌ره‌هه‌ستییه‌ كانی.

- (وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ...).

(وَتِلْكَ) (ناوی ئاماژه‌یه بۆ كۆمه‌ڵ و دوور.

واته: ئه‌وه هه‌موو نموونه‌ی هه‌یناوماننه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌یه: خه‌لكی پێ و به‌یر به‌ینی‌نه‌وه، كه دیدو پێ و بزوت و هه‌لۆیستی تاك و كۆی خۆیان به‌پێی دینه‌كه‌ی خ‌وای گه‌وره بی‌ت، ده‌نا زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بن.

(الْأَمْثَلُ) (كۆی (مَثَل)، كه له (مَثَل) ه‌وه وه‌رگیراوه، (مَثَل) یش له ئه‌س‌لدا رێك راوه‌ستانه به‌ شیوه‌یه‌ك، كه له هه‌موو لایه‌كه‌وه دیار بی‌ت.

(تمثال) یش واته: په‌یکه‌ر له‌وه‌وه هاتووه.. هه‌روه‌ها (مَثَل: وه‌كو) واته: شتی‌ك، كه نه‌زانراوه ده‌چوینری‌ت به‌شتی‌ك، كه زرپ و رێك به‌پێوه‌یه‌و دیاره.. دواتر بۆته چواندنی نه‌زانراو به‌ زانراوی به‌رچاوان، یان زانراوی ه‌زرو هۆش.. به‌م مانایانه‌یه كه ده‌فه‌رمووی: جیبریل (جو‌برائیل) علیه السلام وه‌كو مرو‌فقی‌کی زرپ و زیندوو

راوه ستاوه و به ئاشکرا له خاتوو مهريهه (عليها السلام) دهركهوت: (فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) مريم/۱۷، ههروهها كه بهههشت دهچوینیت به شتانیکي زانراوو له بهر چاوان:

(مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ) الرعد/۳۵.

(وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابُ) الرعد/۳۶.

(مَثَل و أمثال) واته: پهندی پيشينان هه ره له مه وهيه.. كه دهبي به له فزی خوی بگيرپته وه، تا حاله تيكي پي بچوینریت، بۆ نموونه: له عه ره بيدا ههيه (في الصَّيْفِ ضَيَّعَتِ اللَّبَنَ) له سه ره ئافره تيكه، به لام بۆ پياویش هه ره بهو شیوه ميينه يیه ده وترپته وه.

له كوردیشدا وایه: (بوکی له گه له تۆمه و خه سوو تۆ گویت لیبت) له سه ره ئافره ت بووه، به لام به هه مان له فز بۆ حاله تی هاوشیوهی ده وترپته وه.

- (مَثَل) له عه ره بيدا گشتگیری هه موو سيفه تيكه، بۆیه لیره شدا به کارهاتوه، چونكه:

- ئه گه ره دووشت له قه باره دا وه كو يه ك بوون، ده وترپت: (على شكله)، ئه گه ره له بردا هاوشیوه بوون ده وترپت: (مساوی)، واته: يه كسان. ئه گه ره له ناوه رۆكدا وه ك يه ك بوون، ده وترپت: (نَدَّ)، ئه گه ره له رواله تدا وه ك يه ك بوون، ده وترپت: (سَمِيَ). ئه گه ره له زۆرينه ی سيفه تدا وه كو يه ك بوون، ده وترپت: (نَظِير).

له مه وه ده زانين، كه بۆچی خوی گه وه ره ده فه رمووی: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) الشورى/۱۱.

واته: هیچ له خوای گه وره ناچیت، نه له ماهیهت و شیوه و راده و برداو نه له سیفه تییدا.. هتد.

هه ر ئه م نه فی کردنی توخم و سیفه ته شه، که له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دایه، واته: نه فی کردنی هه بوونی شتیک، که سیفه تیکی خوای گه وره ی بو دانرا بیت، له کردگاریتی و پهروه ردگاریتی و ژياندن و مراندن و.. هتد.. یان له په رستن و حاکمیتیدا.

ئایه تی بیست و دووهم :

(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾)

واته: خوی گه و ره ئه وهیه، که هیچ خویه ک نییه، هیچ سیفه تیکی خویه تی راسته قینه ی هه بیت، جگه لهو، خوی گه و ره ئاگاداره، زاناو شاره زای هه ره موو جیهان، نادیارو دیاره، ئه وهی نابینریت و ههستی پیناکریت، ههروه ها ئه وهی ئاشکرایه ههستی پیده کریت، ئه وهی په نهانه و ئه وهی ئاشکرایه، زانیه به هه ره موو شتیک، که له (وجود) دایه و، له هه موو بزوت سره وتیک به ئاگایه.. خوی گه و ره، میهره بان و خاوه ن به زهیی یه.

۱- (هُوَ) راناوی جوئییه و مه به ست له خوی گه و ره یه.. که له م سوپه ته دا چل جار به ناو، یان به راناو، یان به سیفه تی خویه تی، دووپات بوته وه، بیست و شه ش جاریان ناوی (الله) هاتووه و، شازده جار راناوی دیار، یان سیفاته بالاکان هاتووه، ئه مه ئه وه ده سه لمینیت، که هه ره ئایه تیک، هه ره برگه و وشه ی ئایه تیک، گه و ره یی و مه زینی و ده سه لاتی خوی گه و ره ده سه لمینیت.

۲- خودی سوپه ته که، هه مووی له سه ره ده سه لاتداریتی و کارزانی خوی په و ره دگاره، که چۆن زه مینه ی پرو به پروو بوونه وهی موسولمانانی له گه ل جوله که کاندای سازکردو، بی جهنگ موسولمانانی سه رخست و، جوله که کانی چاوشور کرد و، سهروهت سامان و جی و ریپییانی کرده ده ستکه وتی هه ژاره ئیپانداره کان.

خوی گه و ره باسی وه فای خوی و ریزداریی ئیپاندارانی موهاجیران و پشتیوانانیش ده کات، که چه ند بو خواصولحا بوون، که به راستی شیایو ئه وه ن نمونه ی بهرچاوی مروثایه تی بن، له هه موو کات و شوین و نه وه یه کدا، که چۆن ئه م وه حیه ی خویان له خو گرت و پی پی په و ره ده بوون و، بو سه رخستنی

پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه موو بوونه سه ربازی گوپرایه ل و به ئامازه یه کی جه نابی، هه لدهستان و داده نیشن..

باسی ئەم قورئانه ی کرد، که چهند گه وره و مه زن و کاریگه ره، چهند به سام و هه بیهت و وبقاره، که فه رمایشتی خوی گه وره یه و بو ریژداریسی مروث ناردویتییه خواره وه، که مه فروزه وهریگر و پیوه ی پابه ند بن.

ئەم سورەتە، دەیان باسی دیدو پڕی و بزوات و هه لویست و مه بهست و ئامانجی له خوگرتوو.. له سه ره تاوه داوای پرووکردنه خوی گه وره و بو ساغبوونه وه ی ده کات: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ...) لیره شدا هه ره له سه ره تاوه ده فه رمووی: (هُوَ اللَّهُ) پاشان سیفه تی: (الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) دیت به دوایدا.

- (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ): ئەمه ته وحیده.. ناساندنی خوی تاك و پاك و بی وینه یه، به هه موو سیفه ته کانی پهروه ردگاریتی و په رستراویتی و حاکمیتی، که به هه یچ شیوه به هه یچ پرو راده یه و، به هه یچ کلوجیک هاوبه شی له هه یچ یه کیك له م پیکهاتانه ی ته وحیددا نییه.

(لَا) پپی ده وتریت: نه فیکاری توخم (لا النافیه للجنس) واته: نه فی هه بوونی توخمی ئەو ناوه ده کات، که به دوایدا دیت، وه کو: لا رجل فی الدار، واته: هه رچی له توخمی پیاو بیت گه نج یان پیر، ئەهلی مال، یان غه ریه، له خانوو که دا نییه..

هه ر کاتیک (ناو) یک له دوی (لا) هات، که نه زانراو (نکره) بیت و (مبني علی الفتح) بیت، ئەوه لای نه فیکاری توخمه، که خوی گه وره بو سیفه ته کانی خوی ئاوا ئەم (لا) یه ی به کارهیناوه ^(۱) وه کو:

- (وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ...) یونس/۱۰۷. (لَا بُدَّيْلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ...) یونس/۶۴. (لَا بُدَّيْلَ لِحُلُقِ

(۱) باسیکی سه ره به خوّم به زمانی عه ره بی له سه ر (لا النافیه للجنس) هه یه، که ئەمانه ی تیدا پروونکراوه ته وه (والحمد لله).

اللَّهُ ... الروم/۳۰. (لَا شَرِيكَ لَهُ) الانعام/۱۶۳. (إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ) ال عمران/۱۶۰.

وشه‌ی (إله): که (مألوه)، واته: (معبود) چونکه له‌سه‌ر وه‌زنی (فعال)، به‌مانای (مفعول) ه. وه‌کو (کتاب) که‌مانای (مکتوب) ه.

(إله) هه‌موو سیفه‌تیکی خوایه‌تی له‌ خوگرتوو ه. له‌ کردگار یتیه‌یه‌وه‌ بو هه‌موو سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌دگار یتیی (الربوبیة)، بو هه‌موو سیفه‌تیک، که‌ شایانی په‌رستراو یتیی (الالوهیة) ده‌کات، بو سیفه‌ته‌کانی هی‌زو توانا و ده‌سه‌لات و دانایی، که‌ سیفاتی (حاکمیتی) ن.

واته: مافی (یاساو ری‌سا دارشتن و هوکمرانی و داوه‌ری هی‌نانه‌ لا)، ئه‌مانه مافی خوای تاك و پاکن و به‌س.

- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نه‌فی کردنی چوارشته، که‌ هه‌ر یه‌ که‌یان سیفه‌تیک، یان چه‌ند سیفه‌تیکی خوای گه‌وره‌یان پیداون و، له‌ لای شوینکه‌وتوووه‌کانیان کاریگه‌رو بکه‌ری کاری نا‌ئاسایی بوون.. موسولمانیش به‌ وتنی: (لَا إِلَهَ)، که‌ نه‌فی ئه‌و سیفه‌تانه‌ له‌وان ده‌کات و، به‌ (إِلَّا اللَّهُ) ده‌یانگیر یتیه‌وه‌ بو خوای تاك و بی وینه:

۱- الإله: هه‌موو شتیکه، که‌ ئومیدی هی‌نانی سوودو لیلادانی زیانی پیوه‌به‌سترایه‌وه، جا به‌ردیک بیت، یان دره‌ختیک، مه‌رقه‌دیک بیت، یان شیخ و مشایه‌خیکی دووره ده‌ست: (زیندوو بن، یان مردوو) وه‌کو هاوار کردنه شیخ عبدالقادری گه‌یلانی (رحمه‌الله)، یان هاوار کردنه شیخیکی ته‌ریقه‌ت، که‌ ئیستا زیندوووه، به‌لام ئه‌و له‌ ناوچه‌یه‌ که‌و، ئه‌م هانا به‌ره‌ له‌ ناوچه‌یه‌ کی تر.

ئه‌م هاوارو هانا بردنه، که‌ به‌ ئومیدی هی‌نانه‌دی سوودیکه، یان بو دوورخستنه‌وه‌ی زیانیکه، شیرکه‌و ئه‌و هاوار بو کراوانه‌ به‌ خوا دانراون.

ئه‌رکی یه‌ که‌مینی موسولمان: نه‌فیکردنی ئه‌م مافیه‌ بو ئه‌و خوا قه‌ستینه‌وه.. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: سه‌یدنا ئیبراهیم (علیه‌السلام) به‌قه‌ومه‌ که‌ی فه‌رموو: که‌ ئایا ئه‌و بتانه‌ی له‌ جیاتی خوای گه‌وره‌ ده‌یانپه‌رستن، سوودتان بی ده‌گه‌ینن؟

یان زیانتان لی دوور ده خه نه وه؟

چما هیچیان له توانادا هه یه: (قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾) الانبیاء/۶۶-۶۷، به پیغه مبهری سهروه رمانیشی فهرموو: که به عه ره به کان بفهرموو: (قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا ..) الانعام/۷۱.

۲- **الأنداد:** که کوی (ند)ه. واته: ههر شتیک، که خوشه ویستی و مه زینتی نائاسایی بو دهر بریریت، که دل پیوهی به ند بیت و له ناوهر و کیدا سیفه تیکی وای بو بریار بدریت، که ته نها هی خوی گه وره یه.

خوی گه وره ده فهرموو: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ...) البقرة/۱۶۵. (وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ..) ابراهیم/۳۰.

- (وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَلَهُ نِعْمَةٌ مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ) الزمر/۸.

۳- **الأرباب:** که کوی (رب)ه، واته: په روه رده گارو خاوه ن و گه وره ی گوی بو رایه لکراو، که ئاراسته ده کات.. وه کو خوی گه وره له باسی سه یدنا (یوسف) دا ده فهرموو: به هاو ریکه ی زیندانیی فهرموو: لای سه ییده ده سه لاتداره حاکمه که ت باسم بکه: (أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ) يوسف/۴۲.

- خوی گه وره پری له مروف گرتوه، که ئه و ده سه لاتی خاوه نیستی و سه ییدی و ئاراسته وانیتی، ته نانه ت به پیغه مبه ران و به فریشته کانیشی بدریت. ده فهرموو: (وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا ...) ال عمران/۸۰

ههر حاکمیک یاساو پرسیای پیچه وانه به دینی خوی گه وره (ئیسلام) دار پزیت، ئه وه خوی له و خه لکه کردو ته خواو مافی خوایه تی خوی گه وره ی، له بواری دیار یکردنی به رنامه و ده ستورو یاساو پرسیا دارشتندا زهوت کردوه.

خوای گه ورهش له سهره تاوه داوای له مرؤف کردووه، که ئه و مافه به هیچ که سیك نه دریت، نه سهرؤك و پاشاو، نه په رله مان و نه دهسه لاتدارانی حوكمران، که ده فهرمووی: (قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ...) الانعام/۱۶۴. (وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ...) النحل/۱۲۴. (وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ) المؤمنون/۵۲.

له گومرایی ئه هلی کیتابیشدا - که حیبرو راهیبه کانی خوایان، له جیاتنی خوای گه وره دانابوو- به وهی مافی یاساو ریسا دارشتنیان، به پیی دیدو بۆچوونی خوایان پیدا بوون، با پیچه وانیه دینه کهی خواش بوایه. که ئه مهش به خوا دانانه - ده فهرمووی: (اتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُحْبَكُهُمْ أَزْكَاءَ مِنَ دُوبِ اللَّهِ).

۴- الطواغیت: کۆی (طاغوت) ه. واته: ئه و که سهی سنووری شهرعی ده به زینیت و به پیی یاساو ریسای پیچه وانیه شهرع، داوهریی خه لکی ده کات.

ئیامی ئیبنولقهیم (رحمه الله) ده فهرمووی: (طاغوت کُلُّ قَوْمٍ مَنْ يَتَحَاكَمُونَ إِلَيْهِ...), واته: تاغوتی ههر کۆمه له خه لکیک ئه و داوهریه: که کیشه ناوکۆکیه کانی ده به نه وه لا، تا به غهیری شهرع بۆیان یه کلا بکاته وه.

یه کلایی کردنه وهی کیشهی خه لکی، مافی خوای گه ورهیه و، کهسانی غهیری پیغه مبه ران (علیه السلام) بۆیان نییه به ئیتجیهادی خوایان - له کاتی هه بوونی دهقی قورئان و سوننه تدا- کیشهی خه لکی یه کلا بکه نه وه. ئه وی وا ده کات موسولمان نامینیت، چونکه حاکمیتی خوای گه وره هه م یاساو ریسا دارشتنه، هه م حوكمرانی کردنه، هه م داوهریی هینانه بۆ لای دین و شهریه ته کهی، بۆیه:

- له باسی دوو پرووه کاند، که نه یان ده ویست داوهریکردنی نیوانیان، بهیننه وه لای پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ده فهرمووی: (أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ..) النساء/۶۰. (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ) النساء/۷۶. (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ ابْعُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا أَطْلُغُوتَ ... النحل/۳۶. (فَمَنْ يَكْفُرْ بِأَطْلُغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا) البقرة/۲۵۶.

که و ابوو: ئەو کەسە، کە دەلی: (أشهد ان لا اله الا الله) نه فی ئەم مافانه ده کات، کە بۆ غەیری خوای گەوره بێت. نه فی (إله) و (أنداد) و (أرباب) و (طواغیت) ده کات، وهك ده بینیت نه فی کردنی ئەمانه، سه لماندن و چه سپاندنی پهروه ردگاریتی و په رستراویتی و حاکمیتی: (الربوبية والالوهية و الحاکمیه) ی خوای گەوره ی پی دیتە دی.

- (عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ).

۱- ئەم زانایه تییه ی خوای گەوره، بێ وینەیه و تەنها سیفه تی ئەوه، هیچ مه خلوقیک به هیچ شیوه یه ک و به هیچ پرو راده یه ک، هاوبه شی زانیاری ئەو نین.

ئەم زانینه ی خوای گەوره:

أ- پە ی به هه موو نادیارو دیار ده بات، هه ره موو شتیکی گه ردوون و ژیان هه ره چەند گەوره بێت، وه كو هه ساره كان، كه هه یانه زیاتر له شه ست ملیار ئەستییه ی تێدایه، بۆ بزواتی ئەلیکترۆن، كه له ئەتۆمیکدا، كه له مۆلکیول بچوو کتره. له ئاگا لیبوونی هه موو مه خلوقاته وه، تا ده گاته ئاگابوون و چاودیری و سه ره په رشتی پیکهاته کانی سیلیک، له زینده وه ریکی گچکه دا.

بۆیه لی ره دا ده فه رمووی: (عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) له باسی په بیردنی زانینه که شیدا ده فه رمووی: (وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا) النساء/۱۰۸.

واته: خوای گەوره پە ی به هه موو شتیکی ده بات!! مروؤف هه ره چەند ئاسوی بیرو هۆشی به رفراوان کاتن، ته سه وری (هه موو شت) ناکات، چونکه هه موو شت، هه موو (وجوده)! به لام ده فه رمووی (إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) العنکبوت/۶۲، ناشفه رمووی (عالم)، ده فه رمووی: (علیم) واته: هه ره موو شتیکی ده رباره ی هه موو شتیکی ده زانیت.. نهك ده زانیت (که کرداره) به لکو (زۆر زانا) یه پی! ئەوه بۆ

نزیکردنه وهیه له تهسه وراتی ئیمه، که نمونه مان به هه نديک شت بو دهینیه وه، که خوی گه وره زور زانایه، وه کو دهفه رموی: (وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَاسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) الانعام/۵۹!!

ب- زانینی خوی گه وره (موکته سه ب) نییه، وه کو زانینی (مه خلوقات)، واته: له به رامبه ریکه وه وهرنه گیراوه. چونکه یه کیکی تری وه کو خوا نییه، چ جا زانتر.. ئیمه له مه خلوقاتی تری وه کو خومان، یان هی تره وه شت فیر بووین، بویه زانینان ریژه نییه، من ده زانم، به لام تو زیاتر ده زانیت، ئەو له ئیمه که متمر ده زانیت، ئەوی ئەو لا له هه موومان زیاتر: (وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ) یوسف/۷۶.

ج- زانینی ئیمه سنوورو راده و پری هیه، به لام زانینی خوی گه وره سنوورو راده و پری نییه، چونکه وهرگیرا و نیه.. سیفه تیکه هه ر به خویه وهیه تی.

خوی گه وره هه ر بووه و زانینه که شی وه کو سیفه ته کانی تری، هه ر بووه و به خویه وهیه تی.

د- به ره به ست له پری زانینی خوی گه وره دا نییه، شتیکی نییه دوینی نه یزانییت، یان دوی زه مانیک بزانییت، هه روه ها زانینیکی نییه له شوینیکی دا بیت بیزانیت و، که که وته شوینیکی تره وه نه یزانییت، چونکه به ره به ست له پری عیلمی خوا دا نییه..

هه روه ها ماهیه تی شت، پیش ئەوه ی بییت ده یزانی، چۆنه و چۆن ده بییت، ئە گه ر وا نه بوایه چۆن ده بوو، به لام ئەم سییه: (کات و شوین و ماهیه ت) به ره به ست بوو زانینی ئیمه..

تو نازانیت سالیکی تر چیت لیدییت، هه روه کو، که نازانیت ئەو دیوو دیواره که ی به رامبه رت چی لییه، به هه مان شیوه نازانیت ئەسلی ماهیه تی هه موو شتیکی چییه.. ده زانیت ئەمه پسکیته و له و شتانه پیکه اتوون، به لام ئەسلی ماهیه تی ئارده که چییه؟

ده زانیت ئەلیکترۆن چییە، بەلام ئەسلی ئەلیکترۆن چییە و چۆن پەیدا بوو؟!

سیفەتی زانین، یەکیکە لەو سیفەتانەی خوای گەورە، کە بە ھەموو شێوەیەك لە زانین (عیلم) ی خەلکی جیاوازەو، بواری بەراوورد کردنیان نییە.. ئەو ھەر ناویان ھاوبەشە کە خوای گەورە بۆ ھەندیک کەس فەرموویەتی: زانایە.. وەکو دەفەرمووی: (قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ يَغْلِبْ عَلِيمٌ) الذاریات/۲۸، فریشتەکان بە سەیدنا (ئێبراھیم)یان (علیه السلام) فەرموو: مەترسە! مژدەشیان دای، کە مندالێکی زانایان دەبێت.. یان، کە دەفەرمووی: (قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ) الاعراف/۱۰۹.

۲- ناوھێنانی (الغیب) ئاماژەیە کیشە بۆ گومرایی و گەلۆریی ئەو کەسانە، کە تەنھا باوەڕیان بە جیھانی بەرجەستە ماددیە کە ھەیە، چونکە بواری نادیار، ھەر خوا خۆی دەزانیت، کە چەندەو چۆنەو چی تێدایە؟

مروّف لە گەل ئەم پێشکەوتنە سەر سوڕھێنەرەشییدا، بەلام ھیشتا پەیی بە نھێنی دروستبوونی سیلێک نابات، کە بە ملیار سیل لە مروّفیکدا ھەیەو، بەردەوام دەمرن و سیلی نوێی زیندوو دیتە شوێنیان!!

خەلکی جارێ شارەزای جیھانیانی ماددە نەبوون، چ جایی جیھانیانی نادیار (غەیب)!!

- (هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) عەللامە راغیبی ئەسفەھانی دەفەرمووی:

۱- ئەم دوو ناو پێرۆزە لە سیفەتی (الرحمة) ھو ھاتوون، واتە: بەزەیی، کە بریتیە لە ھەست کردن بە چاکە کردن لە گەل بەزەیی پێداھاتووە کەدا.

جاری وا ھەیە دەبێتە سیفەتی خودی ھەستەکی و، جاری واش ھەیە دەبێتە وەسفی ھەستکردن و چاکە کردنە کە. وەکو دەوتریت: (رَحِمَ اللَّهُ فُلَانًا).

واتە: خوای گەورە بەزەیی بە فلان کەسدا بێتەو. بەلام، کە دەوتریت: خوا بە رەحمە، وەسفی سیفەتی بەزەیی ھاتنەو کە، کە سیفەتیکی خوای گەورە.

به زهیی خوی گه وره لوتف و چاکه و یارمه تیدانیتی، به لام بۆ مروّف وه سفی
حاله ته که یه تی، که دل نهرم بووه و به زهیی پیدا هاتۆته وه.

که دهوتریت: (رحم)، واته: پزدانی ئافرهت، که جیی تیدا خهلق بوون و
گه وره بوونی کۆرپه له یه.

ئه سلّی رهم و به زهیی که کش له مه وه یه، که خه لکی ده بیّ هاوسۆزی یه کتر بن
و به زهییان به یه کتر دا بیته وه.

به خزمایه تیش دهوتریت: (رحم)، چونکه خزمان هاوهرحمی یه کترین.. به
په یوه ندی خزمایه تییه که دهوتریت: (صَلَّه الرَّحْم) که کورد کردویتی به (سیله ی
روح) یان (سیله ی رهم).. ئه م سیله ی رهمه شه، که خوی گه وره و پیغه مبه ری
خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته ئکیددی لیده که نه وه، وه کو: (وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ
بِهِۦٓ أَنْ يُصَلَ..) البقرة/۲۷.

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره مووی: (قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی: اَنَا اللّٰهُ، وَاَنَا
الرَّحْمٰنُ، خَلَقْتُ الرَّحْمَ وَشَقَقْتُ لَهَا مِنْ اِسْمِي، فَمَنْ وَاَصَلَهَا وَصَلَّتْهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّتْهُ)^(۱).

واته: کاتیک خوی گه وره رهمی دروستکرد، پپی فره موو: من رهمانم، رهم
(پزدان)م له ناوی خۆم جودا کردۆته وه. ههر که سیّک سیله ی رهمی به هیژکرد،
په یوه ندیم له گه لیددا به هیژ ده که م، ههر که سیّک شیرازه ی سیله ی رهمی
(خزمایه تی) پساند، په یوه ندیمی له گه لدا ده پسینم.

(۱) مفردات الفاظ القرآن/ توژینه وه ی صفوان عدنان داودی/ دار القلم/ دمشق چاپی ۳
(۱۴۲۳/۲۰۰۲ ل ۳۴۷).

فرهموده که سهیدنا (عبدالرحمان کوری عهوف) گپراویتییه وه. ترمیزی (۳۱۵/۴ ژ/۱۹۰۷)
هیناویتییه وه و ده فره مووی: سه حیه (تحفة الاحوذی ۱۰/۸) ههروه ها حاکم (۱۵۷/۴)
ده فره مووی: سه حیه و ئیامی زه هه بیه لایه نگیری بووه، ئیامی ئه حمه دیش (۱/۱۹۱ ژ
۱۶۵۹) و ئه بوداودیش ژماره (۱۶۹۴) ریوایه تیان کردوه.

بروانه شرح السنة/ البغوی (۱۷۹/۱-۱۸۰). شیخی ئهلبانی به رهمهت بیّت له
(السلسلة الصحيحة: ۲/ ۴۹ ژ ۵۲۰) دا ده فره مووی: سه حیه.

(الرَّحْمَن) ناوی خوای په‌روه‌ردگار و ناشیٔ له که‌س بنریت، ئەو هه‌له‌یه‌و گوناحه که به خه‌لکێک ده‌وتریت: (په‌حمان)! چونکه ئەسلای ناوه‌که‌ی (عبدالرحمن)ه، که له زۆر شوین ده‌وتریت (ئه‌وره‌حمان).. پیم وا نیه ئەمیان گوناح بیٔ، هه‌ر چه‌نده هه‌روه‌کو ئەسله‌که چاک ناشیٔ. چونکه (الرَّحْمَن) واته: خاوه‌ن ته‌واوی به‌زه‌یی..

ئهمه‌ش نابیته سیفه‌تی مه‌خلوق، چونکه هه‌ر په‌حمه‌تی خوایه، که وجودی هیناوه‌ته بوونه‌وه.. (الرَّحْمَن) له‌سه‌ر کیشی (فعلان)ه، واته: پر له‌فیعله‌که‌ی، وه‌کو: (عطشان)، که زۆر تینوو، ئەمما تینووی ئاسایی (عاطش). هه‌روه‌ها (جوعان/جائع)، (غضبان/غاضب).. به‌لام (الرَّحِيم)، که هه‌ر به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یه، بۆ مرو‌فیش ده‌شیٔ، چونکه خوای گه‌وره وه‌سفی پیغه‌مبه‌ری خوای به (رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ) کردووه: **(لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ)** (التوبة/۱۲۸).

- هه‌ندیك ده‌فه‌رموون: (الرَّحْمَن) سیفه‌تی په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یه له دنیا‌داو، (الرَّحِيم) یش بۆ روژی دوا‌یی.

- هه‌ندیکی تر ده‌فه‌رموون: (الرَّحْمَن) په‌حمه‌تیٔ بۆ هه‌موو که‌س و، (الرَّحِيم) بۆ موسو‌لمانانه، که له قیامه‌تدا هه‌ر دووکیان بۆ موسو‌لمانان ده‌بن، چونکه خوای گه‌وره له وه‌سفی په‌حمه‌ته‌که‌ی خویدا ده‌فه‌رمووی: **(وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ...)** (الاعراف/۱۵۶)، ئەو‌ه‌ش ئەو ده‌گه‌ینیٔ: که له دنیا‌دا بۆ هه‌موو که‌سیکه: موسو‌لمان و کافر، به‌لام له قیامه‌تدا تایبه‌ت ده‌بیٔ به ئیماندارانه‌وه.

۲- که ده‌فه‌رمووی **(هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)** واته: خاوه‌ن به‌زه‌یی ته‌واو، ئەو هه‌ر خوای گه‌وره‌یه، که په‌حمه‌ته‌که‌ی هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، به‌زه‌یی و په‌حمه‌تی مه‌خلوقات‌ی تر، ه‌ی ئەو نه‌ین به په‌حمه‌تی خوای گه‌وره به‌راو‌ورد بکریت، چونکه په‌حمه‌تی خوای گه‌وره، هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه: **(وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ...)** (الاعراف/۱۵۶).

پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفه رموئی: (جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةً جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا حَشِيَّةً أَنْ تُصِيبَهُ)^(۱).

واته: خوای گهوره رهحمه تی کردوو به سهده به شهوه، نهوه دو نو به شی لای خوی هیشتوتهوه، یه که به شی ناردوته سهر زهوی.

لهو به شهوه مه خلوقاتی (سهر زهمین) له ناو خویدا به به زه بیانه رهفتار ده کهن، ته نانهت ئیستر سمی (پی) بهرز ده کاتهوه، نه بادا بهر شوینیکی به چکه کهی بکهویت..

ئه مه له جیهانی گیانله بهر اندا زوره، لهم سهرده مهی ئیمه دا فلیمی زور حاله تی به زه بی هاتنه وهی ئاژه لان گیراوه، له سهر توری ئینته رنیت ده توانیت زور ببینیت.

۳- له دوا سیفه تی (عالم) یتی، خوای گهوره باسی (رهحمهت) ه کهی کردوو.. چونکه زانینی حاله تی هه موو مه خلوقات، چاودیری و سهر پرشتیاریتیان ده خوازیت.

حه تمه ن حاله تیشیان رهحمهت و به زه بی ده خوازیت. چونکه هه موو مه خلوقات موحتاجی رهحمه تی خوای گه وره ن.. بویه له قورئانی پیروزیشدا زیاتر له (۳۰۰ سئ سهده) جار، باس له رهحمه تی خوای گه وره هاتوو، که زیاترین ریژهی، باسی سیفه ته کانیتی.

(۱) عن أبي هريرة، أخرجه البخاري (۶۰۰۰) واللفظ له، ومسلم (۲۷۵۲) صحيح الجامع (۳۰۹۵).

ثابه تی بیست و سییه م :

(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) (۲۳).

- (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) دووباره كرده و هیه بۆ ته ئكيد كرده و هیه له ته و حید. له پهروه ردگار یتیی و په رستراو یتیی و حاکم یتیی خوی گه و ره، چونكه باسی سیفاتی تری بالای خوی گه و ره ده کات.

- (الْمَلِكُ) حاکم و دهسه لاتداری بالای خه لکییه، كه خاوه ن و فه رمانږه وایانه. له راستیدا ئه م سیفه ته، هر شیاوی خوی گه و ره یه، چونكه هم (مالك) ه. واته: خاوه نه و مافی په فتار كړدنې به مو لكه كانيه و هیه، هم (ملك) ه واته: دهسه لاتداری حوكمرانی په های هیه، چونكه ئه و چاودږو ئاودږیی خه لکییه و ئیداره یان ده دات و، ئاگای له هه موو پیداویستیه کیانه.. ئه مّا كه به هه ندیک دهسه لاتدار ده و تریت: مه لیک (پاشا) ئه و به راوورده له گه ل خه لکییدا، نه ك به راوورد بیت له گه ل مه لیک یتیی خوی گه و ره دا.

هاتنی سیفه تی (مَلِك) له دواى (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) بیخه می عه بد روون ده کاته و ه، كه بیخه م بن.

خوی كردگار و خاوه نتان، كه ئیداره ی هه موو ژيان تانی له ده ستدایه و ژيان و مردن و روژی و سه لامه تی و هه موو پیداویستیه كانی تر تانی ئاگا لییه و، به و به زه یی و په حمه ته بی وینه یه و ه، كارگېړی مه خلوقاتی ده کات..

كه و ا بوو: هه قه ته نها ئه و په رستن، هه و ه كو، كه ده فه رمووی: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳) الناس ۱/۳-، ئه مه په نا گرتنه به خوی پهروه ردگاری خه لکی، كه خه لقی كردوون و كاروباریانی به دهسته و

حوکمیان ده کات، ئی خواشیانه، که ده بیت بیپه رستن. خوی گه وره خاوه نی هه موو
 ناسانه کان و زه وییه: (لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ)
 الاعراف/۱۵۸، ئه ویش حوکم ده کات و کهس بۆ نییه حوکمه که ی ئیلغا بکاته وه،
 یان به کهم کردنه وه و بۆ زیاد کردن بیگوریت، یان به هیچ شیوه یه ک بۆ نییه قسه ی
 له سهر بکات: (وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ) (الرعد/۴۱).

- (الْقُدُّوسُ) که له سهر کیشی (فَعُول) له له عه ره بیدا که مه، زۆریش که مه وه کو:
 (الْقُدُّوسُ) (السُّبُّوح)، هه ندیک زمانه وان وه کو: (سه عله بی) زمانه وان ده فره مووی:
 هه ر ئه م دوو وشه یه هه یه و بهس! هه ندیکی تر ده فره موون: (الدُّرُّوح) یشی هه یه،
 که جۆره میشیکی سووره وه کو: زه رده واله (ژه نگه سوړه) یه، که پزیشکه کان پیی
 ده لئین: (ذباب الهند)... ئه مها غه یری ئه مانه له سهر کیشی (فَعُول) وه کو: [تَنَوَّرَ،
 عُبُود، سَقُود و شَبُوط (که جۆریکی ماسیه)].

ئیمه ی ئه هلی ده لئین: (القدوس) بۆ خوی گه وره بۆ فره مايشته که یه تی، که
 قورئانه، ده لئین پیروژ واته: (مبارک) له عه ره بيشدا ده وتريت: (القران الکریم،
 القران الحکیم، والقران المجید)، که له قورئاندا واهاتوون.

نالئین (مقدّس)! ئه هلی دینه کانی تر بۆ خوی خویان و کتیب و نوژو
 مه راسیمه کانیان ده لئین، وه کو: (کتاب مقدس، القدّاس، القدیس، قداسة البابا...)،
 چونکه (القدوس): پاکیی و پیروزی خویییه، به لام (مقدّس) خویی نیه و پیروژ
 کراوه!!

خوی گه وره، که (قدّوس) ه پیویستی به مه خلوقات نییه، پاک و پیروزی
 بکه ن، چونکه خوی پاک و پیروژه، به لام داویان لیکراوه به پاک و پیروزی رایگرن
 و، نیه تیان به پاک و پیروزی له دل دهروون و له خواپه رستی و له مه به ست له
 ده فتاریاندا بپاریزن.

بۆیه فریشته کان به خوی گه وره یان فره موو: که ده ته ویّت مرؤف دروست
 بکه یت، له کاتیکیدا، که ئیمه پاکی و بی خه وشه ی و پیروزیتمان پاراستوه؟!

(أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ) البقرة/۳۰.

- دواى ئەوێ باسی مۆلك و حاكمیى خۆیى كرد، باسی سیفه‌تى (قدوس) ده‌كات، تا زیهن بۆ ده‌سه‌لاتدارىتى سیفاتى پاشاو ده‌سه‌لاتدارانى سه‌ر زه‌مین نه‌چیت، كه‌ پره‌ له‌ هه‌رایی و مه‌غرور بوون و شانازی و لوتبه‌رزى، جگه‌ له‌ ده‌ستدریژی و سته‌م و نا‌ه‌وایی و خۆسه‌پاندن به‌ نا‌هه‌ق.. كه‌ پرن له‌ نوقسانى و كه‌مى.. بۆیه‌ دواى ته‌وحیده‌كه‌ و، باسی ده‌سه‌لاتدارىتى و فه‌رمانه‌رواییه‌كه‌ی، (قدوس) هات، تا موسوڵمانان له‌ هه‌موو سیفه‌ت و ره‌فتاریكى نالایق و نه‌شیاو نا‌شایسته، به‌ دووری بگرن.

- (السَّلامُ) چاوكی سه‌لامه‌ت و سه‌لامه‌تى خوازییه، واته: موسالیم بوون: نه‌خواستنى خراپه، كه‌ سیفه‌ته، بۆ ته‌واویتى سیفه‌ته‌كه‌، وا به‌ شیوازی چاوك هاتوو، كه‌ به‌ هه‌موو ئیعتیبارىك و له‌ هه‌موو لایه‌نیکه‌وه‌ ناشتى و سه‌لامه‌تى مه‌خلوقاته‌كانى ده‌وێت، چونكه‌ خۆی سه‌لامه‌ته‌و نوقسان و موحتاج نییه، له‌ هه‌مان كاتیشدا عه‌به‌ده‌كان دُنیا ده‌كاتوه، كه‌ سته‌مى لێناوه‌شیته‌وه..

به‌م مانایه‌شه‌ كه‌ له‌ فه‌رمووده‌دا هاتوو، پێغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ دواى سه‌لامدانه‌وى نوێژ، یه‌كسه‌ر ده‌یفه‌رموو: (اللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)^(۱).

واته: خواى گه‌وره، خۆت موسالیم و سه‌لامه‌تى خوازو ناشتى و یستیت، پاك و پیرۆزى بۆ تۆ، ئەى خاوه‌ن مه‌زنىی و ریزو حورمه‌ت.

دواى ئەوێ وه‌سفى خۆی كرد، كه‌ پاك و پیرۆزه‌و ده‌سه‌لاتى ره‌هایه، واته: نه‌ سته‌م ده‌كات و نه‌ هه‌رپال (مه‌غرور) ده‌بی‌ت و نه‌ بوغزنه، له‌ هه‌مان كاتیشدا موسالیمه‌و سه‌لامه‌تى عه‌به‌ده‌كانى خۆی ده‌وێت، ئەوه‌ش وه‌سفیکى تری ته‌واویتى و بى‌ وینه‌یى خواى تاك و پاكه، كه‌ دادپه‌روه‌ره‌و سته‌م ناكات.

(۱) موسلیم (۵۹۴)، ئەبو داوود (۱۵۱۲)، نه‌سائی (۱۳۳۸)، ترمزى (۲۹۸) ئیبنو ماجه (۹۲۴).

- (الْمُؤْمِنُ) ناوی بکەر (اسم فاعل) ی کرداری (اَمَنَ)یه، که همزه کهی بۆ کردای (متعدی) یه، واته: (مفعول به) دهخوایّت، مهبهسته که ئه وهیه: که (ئه مان) ده داته به رامبه رانی.

- خوای گه وره به زانایی و به توانایی و دانایی خۆی، که مه خلوقات ی خه لق کردوه، ئه مانی - له خۆی- به هم موویان داوه، بۆ ههر یه کهشیان رِیسایه کی (وجود)ی بۆ پارێزگاریی کردنی خۆی داناوه، تا بتوانیّت خۆ له دژوارییه کان دوور بخاته وه. ههروه کو، که له جیهانی گیانه به راندا ده بینین.

ههر جوهره یان شیوازیک ی تایبه تی به خۆی بۆ پاراستنی خۆی هه یه، یه کیک به قوچ، یه کیک به که لّبه، ئه ویان به چنگ و چرنوک، ئه ویان به بۆنی ناخۆش، ئه و به خیرایی غاردان، ئه م به خۆمات کردن و خۆ حه شاردان، ئه و به گۆرینی رهنگی پیستی، ئه ویان به فیّل کردن، وه ههروه ها..

به لام یه کتریش ده فیه وتینن، چونکه پارسه نگی ژیان (التوازن في الطبيعة) و دهخوایّت، ئه م سیفه تهشی هاو ئاراسته ی سیفه ته کانی تری: (خالق و مالک و عالم و رحمن و رحیم و قدوس و ملک و سلام)ه، که ههر یه کیکیان بۆ سنوورو راده و بره و ته واوه.

- (الْمُهَيِّمُ) له زاری قوره یشدا به مانای (الرقیب)ه، واته: چاودیر، له زاری عه ره به کانی ترده به مانای (الحافظ)ه، واته: پارێزه ر.. ئه سلّی وشه که وه کو کردار (هَیْمَنَ)یه، واته: (کو نترۆل کردن) و چاودیری کردنی.

ئیامی غه زالی (رحمه الله)، له کتیبی (المقصد الأسنى في شرح الأسماء الحسنى) داده فهرمووی: (الْمُهَيِّمُ) که سیفه تی خوای گه وره یه، واته: چاودیر و سه ره په رشتیاری کاروبار و رزق و پۆزی و ژیان و مردنی مه خلوقاته کانی، که ئاگای له هم موویان ده بیّت و ده یانپارێزیت.

ئه مهش ده گه ریته وه بۆ زانیسی بۆ سنوورو ده سه لات ی بۆ سنوورو ئاگالی بوونی بۆ سنووری خوای گه وره.. دوا ی ئه م سیفه تانه، که هم موویان ته ئکیدن له سیفاتی

زاتیی خوایی: له ته‌واویتی زانین و په‌حمه‌ت و دادپه‌روه‌ریی و پاکیی و بی‌عه‌بیی و، چاودیری و توانا - دیته‌سه‌ر سیفه‌ته‌کانی (عه‌زیز) و (موت‌ه‌که‌بیر)، ئینجا (خالق) و (بارئ) و (مصور).

- (الْعَزِيزُ) ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌یه، که زاله‌و ناب‌ه‌زیت.

- (الْجَبَّارُ) ئه‌و ده‌سه‌لات‌داری، که هه‌موو به‌رامبه‌رانی ده‌خاته ژیر ده‌ستی خوی و، ناچاریش ده‌بن ملی بۆ که‌چ بکه‌ن، چونکه ناتوانن له ده‌سه‌لاتی ده‌رچن، ناشتوانن له سنووری خویان ده‌ربچن، چ‌جای گۆرینی سروشتی خویان و‌چوونه‌سه‌ر سروشتی تر.

وه‌کو: بالنده، که هه‌ر بالنده‌یه‌و خشوک هه‌ر خشوک‌ه‌ و درنده هه‌ر درنده‌یه.. سیفه‌تی (جه‌ببار) بۆ خوی گه‌وره کاملبوونی ده‌سه‌لات و زانین و توانینه. به‌لام بۆ مروّف ده‌بیته سیفه‌تی به‌دو نا‌په‌وایی، چونکه ناچارکردنی خه‌لکیه له‌سه‌ر وه‌رگرتن و راپه‌راندنی فه‌رمانی ده‌سه‌لات‌داره‌که، که ده‌شیت هه‌مووی ده‌ستدریژی و سته‌م و نا‌هه‌قیی بیت.

له‌م وه‌سفه‌بوو، که کابرای به‌نویسرایلی به‌سیدنا موسای (علیه‌السلام) و‌ت: (إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ) القصص/۱۹، که دیاره (جبار) لی‌ره‌دا، پی‌چه‌وانه‌ی (مُصلِح)‌ه، که چاک‌سازو خیره‌و مه‌ندو پی‌او‌چاکه.

- (الْمُتَكَبِّرُ) واته: خاوه‌ن مه‌زنیستی و سام و هه‌یه‌ت: خاوه‌ن و یقارو پارسه‌نگیی.

ئه‌میش بۆ مروّف ده‌بیته سیفه‌تی نا‌په‌سه‌ندو به‌د، چونکه هه‌موو مروّفیک وه‌کو هه‌ر مروّفیکێ تره‌و، ناشیت (مُتَكَبِّرٌ) بیت به‌سه‌ر خه‌لکی تر‌دا.

واته: خاوه‌ن په‌فتاری لوتبه‌رزیی و فیزو خۆبادان، ئه‌مه ده‌بیته خۆ به‌زلزاین و خه‌لکی به‌گچه‌دانان!! ئه‌وه‌ش سنوور به‌زاندنی عه‌به‌ده. بۆیه خوی گه‌وره‌رقی پی‌ی هه‌لده‌ستیت.

پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموویہ تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)^(۱).

واتہ: ہەر کەسیک تۆزقائیک لوتبەرزی و خوڤه لزانینی تیدابیت، ناچیتە بەههشته وه.

عەبدی موسولمان، کە خوای گەورە بەم سیفە تانە یەو دەناسیت، ههست ده کات له ئەماندایه، له ژیر چاودیڤیری و ئاودیڤیری خوای کردگارو به بهزهیی و زاناو داناو به توانادایه.

خوای دەسەلاتدارو مەزن و دادپەرور، کە نه ستهمی لێده و شیتته وه، نه دهست درێژیی.. خوایه کە هه لیسوڤینهری هه موو (وجود)ه و کارامه و شیایو ئیداره دانی هه موو مه خلوقاتیتی.

خوایهك ئەمه سیفە ته کانی بێت و، هەر سیفە تیکیشی بێ وینە و کامل بێت، شایانی پەرستنه، شایانی دەرپرینی عەبدایه تی ته واهه بۆی.. موسولمانی خواناس به عەبدایه تیکردنی بۆ خوا، ئارام و هیمن دەبیت، دلێرو جوامیر دەبیت، له دوژمنانی خوا بێباک دەبیت، له قەدەری خوا دلنیا، بۆیه هه ردهم خۆراگرو ئازا ده بیت!

پروانه ریزبەندیی سیفە ته کانی: (الْمُهَيِّمُنُ، الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ، الْمُتَكَبِّرُ) کە له دواي (الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ) هاتوون.. دیسان پروانه سیفە تی (الْمُهَيِّمُنُ)، کە چاودیڤیری به توانایه، چۆن له دواي شهش سیفە تی واهاتوون کە عەبد بێخەم ده کەن: (الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ) ئەم سیفە تانە عەبد دلنیا ده کەن و، تامه زرۆی خواناسیی و خواپەرستی و هوڤگری دینداری زیاتر ده کەن.

سیفە ته کانی دواتریش، ههستی چاودیڤیری و دەسەلات و توانای خوای گەورە ی له ناخدا ده چه سپینن، تا هۆشی له سزای خوایی نه پریت و، هه ر بلێ: (خوا غه فورو ره حیمه)!

(۱) موسلیم (۹۱)، ترمزی (۱۹۹۹)، ئەبو داوود (۴۰۹۱)، ئیبنو ماجه (۵۹).

دواتر شهش سیفه تی تر له دواى (الْمُهَيْمِنُ) دیت، که: (الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ، الْمُتَكَبِّرُ، الْخَالِقُ، الْبَارِئُ، الْمُصَوِّرُ) ن.

- (سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) پاك و بى خهوشیى بۆ خواى گه و ره بیته له وهى كه هاوبه شی بۆ داده نین! هاوبه شی له سیفاتیدا!! هاوبه شی له په رستنییدا! هاوبه شی له دهسه لات و حاکمیتیدا..

خه لکیکی گیل و نه فام، ده که ونه شیرکی په و ره دگاریتیه وه، به وهى، که مه خلوقیک ده که نه هاوبه شی خواى گه و ره! جاله خه لکردندا بیته، یان له خاوه نیتیى و رۆزیداندا، یان له ژیاندن و مراندندا.. یان له هه رسیفه تیکى تری هه لسوراندنى گه ردوون ژیاندا.

له وانیش گیلتر و نه فامتر ئه و که سه یه: که هاوبه شی بۆ خواى گه و ره داده نیت له په رستنه کانیدا! ئا کى و چى شایانى په رستنه که نه کردگاره و نه رۆزیده ره؟ نه ژینه ره و نه مرینه ره؟ چۆن ده په رستریت، که هیچ سیفه تیکى له سیفه تی خواى گه و ره ناچیت؟!

له م دوو پۆله موشریکه گیلتر و نه فامتر و سته م کارتر ئه وانهن، که تاغوتان ده که نه هاوبه شی خواى گه و ره له یاساو ریسادانان و حاکمیتی و داوه رییدا، که حوکمی خه لکی به یاساو ریسای شیرک و کوفرو جاهیلییه ت ده که ن..

ئه گه ر دوو پۆله موشریکه که ی (په و ره دگاریتیی/الرَبوبیة) و (په رستن/الالوهیة) به چه واشه کاریى و فریودان خه لکی پى ده خه نه شیرکه وه، بۆ موشریکیتی تاغوته که به زۆرو زیرو چه واشه کاریى، به کوشتن و برین و سزاو ئه شکه نهجه، به راوه دوونان و مه چرومکردن، خه لکی ده خه نه شیرکی حاکمیتیه وه و یاساو ریساو ده ستووری کوفرینی خۆیانیان به سه ردا ده چه سپینن! (سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ).

ئایه تی بیست و چواره م :

(هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (۲۴)

واته: ئەوێ خۆی گەورە، کە کردگارە و ھەموویانی خەلق کردووە، لە نەبووە و ھەببووە، ئیجادێ کردوون، پاشان ھەر یەکیانی بۆ کات و شوێن و کەشی شیاوی خۆی، بەسێفەتی شایستە سازاندووە، سێوا و سێفەتی شیاوی پێداوە، تا ئەو ماوەیە بۆ دیاریکردووە لەو شوێنەدا و بەو چۆنیەتیە بژی..

خۆی گەورە ناوێ جوانەکانی ھەیە.. ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەن، تەسبیحاتی ئەو دەکەن.. یادو زیکری ئەو دەکەن.. بەراستی ھەر خۆی گەورە، کە دەسەڵتداری زالەو دانایەو، ھەموو رەفتاریک لە کات و شوێنی خۆیدا، بە چۆنیەتی شیاو شایستە ئەنجام دەدات.

- (هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ) ئەو ھەر خۆی گەورە، کە کردگارە، کە خۆلقینەری و جودە.

- (اللَّهُ): زانا سێبەوێ (رحمہ اللہ) دەفەر مووی: ئەسڵی ئەم وشە (ال الہ) و پاشان بوو بە (ال الہ: ئەئەلاھ) و، پاشان تا لە سەر زمان ئاسان بێت، بوو بە لەفزی جەلالہ (اللہ).

- (الْخَلِيقُ) خۆلقینەرە لە نەبووە و ھەببووە، ئەم گەردوون و ژیان و مەرۆقە، ئەم کات و شوێنە، ئەم پر و رادەو ئەم شتانە تری و جود، کە خۆی گەورە لە ھێچەو ھێناو نیتییە (وجود).. ھەر شتێکی ئەم و جودە، بەلگە یە لەسەر (خالق) یتێ خۆی گەورە، وەکو شاعیر دەڵێ:

فَيَا عَجَبًا كَيْفَ يَعْصِي الْإِلَٰهَ أَمْ كَيْفَ يَجْعَدُ الْجَاحِدُ
وَلِلَّهِ فِي كُلِّ تَحْرِيكَةٍ وَفِي كُلِّ تَسْكِينَةٍ، شَاهِدُ
وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ الْوَاحِدُ

به دنیایه وه له هەر شتیکدا چهنده ها به لگه ی تیدایه، که ئه وه ده سه لینیّت: که
خوای کردگار تاك و بئ وینه یه، چونکه کهس نه یه توانیووه ته نانه ت سیلّیک دروست
بکات!

هه رچی ئه وه ی مروّف له ریگای فه لسه فه و سه رنجدان و زانسته وه پییگه یشتووه
دۆزینه وه و که شف کردنی هه بووه کانه، نه ک ئیجاد کردنی شتیک له نه بووه وه.

هه رچی پیشه سازیه کیش که کردوییتی، هه ر (صنع و ترکیب)ه، واته: هه ر
سازکردن و پیکهینانه، نه ک خه لک کردنی.

خو مروّف یاسای پاله په ستوی ئاوی دروست نه کردووه، (ئه ر شیمیدس) که شفی
کرد، خه لق نه کرد.. خو ئاسن، که به شیکه له زیاتر له (۶۰٪) ی پیشه سازیه کانی
مروّف، خو مروّف ئاسنه که ی خه لق نه کردووه، ئاسن له ئاسانه وه دابه زیووه:
(وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ..) الحديد/۲۵، (۹٪) ی ئاسنی
سه رزه مین و له تویرالی زه میندا، باقیه که ی تری (۹۰٪) ی و له چه قی زه ویدا، که
بوته مایه ی قورسکردنی چه قی زه وی!^(۱)

خوای گه وره که کافره کان دینیته حاله تی سه رنجدانه وه، ده پرسی: (أَمْ خُلِقُوا مِنْ
عَرِشٍ أَمْ هُمْ الْخَلْقُونَ) الطور/۳۵.. ئایا هه ر له نه بووه خه لق بوون، یان خو یان
خالقن؟!

هه ر وه لامیک بده نه وه، ئیعتیرافه به خالقیتی خوای گه وره، چونکه ناتوانن بلّین:
ئیمه (خالق)ین، ناشتوانن بلّین: له غه یری شته وه ئیجاد بووین! چونکه ده وتریت:
ئایا غه یری شت هیه؟!

ئه گه ر هیه له چیه وه و چۆن خه لق بووه؟!

(۱) ئەم باسه موعجیزه ی زۆری تیدایه، له باسیکی سه ره خودا له دیدی مه له کوتی به کورتی
باسی ئاسنم کردووه (والحمد لله).

- مهسه لهی خهلق، لهو مهسه له سه رسورپهینه رانه یه، که به درپژایی میژوو - تا ئیستاش - خه لکی سه رسام کردووه! له قورئانیشتا زیاتر له دووسه د جار ئاماژه ی پیکراوه، باس له هه ندی مه خلوقات کراوه، که به لگه و نیشانه ی تواناو زانایی خوی گه وره ن، به لام خه لکی باوه ر ناهینن و یاخی ده بن! (نَحْنُ خَلَقْنٰکُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ) الواقعة/ ۵۷.

- (الْبَارِئُ) جویکاری مه خلوقات و پۆلینکاریان، که هه ر پۆله و سازاوی کات و شوین و که شیکه، هه ر مه خلوقه و شیوه و چۆنیه تی خهلق و رهفتار و بزوت و سهروتی شیاویی خوی هه یه..

ئه م مانایه له مانای خهلقکردن جودایه، خهلقکردن له (عه ده م) سه وه یه و ئه م (باری) یتیه، ته فسیلاتی پۆلینکردن و هه لاویردن و سازاندنیانه.

كاك (ناصری سوبحانی) به ره حمهت بیته ده یفه رموو: وه کو نمونه ی قوماش برین و دورینه بۆ پۆشاك. سه ره تا مادده که له بهر ده ستدا ده بیته: واته: قوماش و ده رزی و ده زوو. دوا ی ئه مه کات و شوین و چۆنیه تی قیاساته کان دین، پیوانی به ده ن و قول و بال و لینگ و یه خه و پزوو گیرفان و... هتد، ئینجا دوورینه که دیت، که دیمه نه که ی پی ته واو ده بیته.

ئه مه شه شه رحی ئه م سی سیفه تی: (خالق و باریء و مصور)ه. نابینیت چۆن ده فه رموو (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝۳) (الاعلیٰ ۱-۳، پیم وایه: ئه وه بۆچوونیکی راسته و راست پیکاویتی (والله اعلم)، چونکه (خهلق) جودایه له (ته سویه)، هه ردووکیان پیش (ته قدیر) و (هیدایهت) دانیش له دوا ی هه موویان دیت!

- (الْمُصَوِّرُ) خولقینه ری وینه ی هه ر یه که له مه خلوقات و نه خشه رپژی هه ر یه کیکیانه، وه کو که ده بینرین.. پروانه جیاوازی نیوان مه خلوقات.. گیانه به رو بیگیان، پاشان پروانه پۆلینکردنی هه ر یه کیکیان..

پروانه پۆله کانی گیانله بهران، ئینجا پروانه گیانله بهرانی ده‌ریاو و شکانیی و ئاسمان (بالنده و فریو)، ئینجا پروانه جووری ده‌ریاییه کان!

پروانه مرۆف.. جووری مرۆفه کان و جیاوازیان: له پرووی مرۆفناسیی (ئینترۆپۆلۆجی) یه وه.. له سه‌ده‌ی رابوردوودا زانست که شفی کرد، که هیله کانی سه‌ره‌نچه‌ی شایه‌تمانی هیچ که سیك، له هی که سیکی تر ناچیت! ئیتر ئەمه به کارهات بۆ که شف کردنی تاوانباران.. خه‌لک سه‌ری له‌مه سوپامابوو، که (دی ئین ئه‌ی - DNA) ی مرۆف که شف بوو، که فه‌حس و شیکاریی تف و تۆو موو و سیلی مرۆف ده‌یسه‌لمینیت، که (دی ئین ئه‌ی)، هه‌ر هه‌موو خه‌لکی لیك جودایه‌و ته‌نانه‌ت که‌راونه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌سلی دی ئین ئه‌ی مرۆف، که تا سالی (۲۰۱۲) که‌یشتبوونه ئه‌وه‌ی، که مرۆفایه‌تی له هه‌شت که‌سه‌وه‌دا که‌وتوو!

ده‌شیت بگه‌نه ئه‌وه‌ی، که ئه‌و هه‌شته‌ش له یه‌کیکه‌وه هاتوو، که سه‌یدنا (ئاده‌م) ه (علیه‌السلام)، به‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی تر (داروین) به‌ درۆ ده‌خریته‌وه، که ده‌لی: ئه‌سلی مرۆف مه‌یموونی جووری (شه‌مپانزی) یه!^(۱)

ده‌بینیت هاتنی ئەم سێ سیفه‌ته‌ی خوای گه‌وره: (الْخَلْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ) دیدو تیرپوانین و پیناسه‌ی ته‌واوی خه‌لق‌کرده‌ که نیشان ده‌دن، که به‌لگه‌ی مه‌زنیته‌ی خوای گه‌وره‌یه.. ئاماژه به‌م ریزبه‌ندییه‌ی خه‌لقه‌که‌یه، که ده‌فه‌رمووی: (الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾) الانفطار ۷-۸، هه‌روه‌ها (هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ) آل عمران ۶.

(۱) له دوا‌ی تسۆتامی (زریانی ده‌ریایی و شه‌پۆل سه‌ختی ژیر ئاو)، که به‌ر باشوری ئاسیا که‌وت و به‌هه‌زاران که‌س تییدا مردن، هه‌ر ولاته‌و مردوو که‌انی خۆی به‌ (دی ئین ئه‌ی) یاندا ده‌ناسییه‌وه.

ولاتی سوید له ناو مردوو که‌اندا لاشه‌ی (۱۶ شازده) سویدی مردووی خۆیی دۆزییه‌وه و بردنییه‌وه.. به‌لام سه‌یر ئه‌وه‌بوو، که هه‌موویانی به‌هۆی ئیشاعه‌ی دانیانه‌وه ناسییه‌وه، چونکه زانست ده‌لی: تاقمه‌دانی که‌س له تاقمه‌دانی که‌سی تر ناچیت!!

له پروانگه‌ی ئەم سیفەتانه‌وه، بگەرێرەوه سەر ناوەرۆکی سورەتە‌که‌و باسی (بە‌نۆنه‌زیر) و دەست‌که‌وت و هه‌ژاران و ئاراسته‌ی یاوه‌ران و چۆنیه‌تی بزوت و هه‌لۆیستیان، جا ده‌بینیت، که ئەم سیفەتانه‌ی خۆی گه‌وره‌ چهند پراوپری ئە‌وه‌حاله‌تانه‌ن!

- (لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى).

- هاتنی (لَهُ) له‌ پێش (الْأَسْمَاءُ) تاییه‌تمه‌ندیتی ئەم ناوه‌ جوانانه‌یه‌، که تاییه‌تن به‌ خۆی گه‌وره‌وه‌، که‌س له‌و ناوو سیفەتانه‌ی له‌ حه‌قیقه‌تدا نیه‌.. چونکه‌ ئیعرابی (لَهُ) ئە‌مه‌یه‌: (جارو مجرور في محل رفع خبر مقدم) (الْأَسْمَاءُ) مبتدا مؤخر مرفوع). واته‌: ئە‌و ناوانه‌، ته‌نها هی ئە‌وه‌و بو‌ ئە‌وه‌.

- (الْحُسْنَى) مێینه‌ی (حُسن)، واته‌: جوان و چا‌ک و له‌به‌رگۆی و د‌ل په‌سه‌ند. هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئە‌وه‌ی باس و وه‌سف‌ی ته‌و‌حیدی خۆی گه‌وره‌ن، وه‌سف‌ی سیفەتە‌کانین.. هاتنی ئە‌م شیوازه‌: (لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) له‌ د‌وای هاتنی چوار ناوی جوانی خۆی گه‌وره‌، به‌‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر هه‌بوونی ناوی زیاتر، له‌ هه‌ر دوو سه‌حیحی: (بوخاریی و موسلیم) دا هاتوه‌: که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: (لِلَّهِ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ اسْمًا، مَائَةٌ إِلَّا وَاحِدَةً، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَتَرٌ يُحِبُّ الْوَتَرَ)^(۱).

واته‌: خۆی گه‌وره‌ نه‌وه‌دونۆ ناوی هه‌یه‌، یه‌ کدانه‌ که‌متر له‌ سه‌د، هه‌ر که‌سی‌ک بیانژمیریت (بیانزانی‌ت و ره‌فتاریان پێوه‌بکات) ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، خۆی گه‌وره‌ تاکه‌ و تاکیشی پێخۆشه‌.

- ئیبنومه‌سعود خوا لێی رازی بیت ده‌گیریته‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ،

(۱) بوخاریی (۲۷۳۶)، موسلیم (۲۶۷۷).

أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي وَتُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي. إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَحًا^(۱).

واته: هەر که سیک که ده که ویتته خەم و په ژارهیه که وه و پروو له خوا ده کات و ده لئ: خوايه من عهبدی تۆم، کوپی ئەو ژنەم، که عهبدی خۆته، دایک و باوکم عهبدی تۆن، ناوچه وانم به دهستته، حوکمت به سه رمدا ده پروات، برپارت له سه رم ههقه و دادپهروه ریه، داوات لیده کهم، توو ئەو ناوانه ی ههتن، هەر ناویکت، که تاییه تن، که خۆت پیناوناوه، یان له کتیبه که تدا ناردۆته خواره وه، یان که سیکت له مه خلوقاته کانت فیتر کردوو، یان ناوانیکن، که لای خۆت گلت داونه ته وه و (هیشته و نه ته وه و به کهست نه فهرمووه، ویستوته هەر لای خۆت له غه پیدا بمیننه وه).

خوايه توو ئەو ناوانه ی خۆت، قورئانی پیروژ بکه به به هاری دلم، به نووری سینهم و به رامالهری خەم و خهفه تم..

هەر که سیک ئەم دوعايه بکات، حه تمه ن خواي گه و ره خەم و خهفه ته که ی ده ره و پینیتته وه و له شوینی خهفه ته که یه وه به خوشی بوی ده گوپی.

ئیمامی ئیبنوکه ثیر چه ن دین ریوايه تی له سه ر ناوه جوانه کان هیناوه ته وه، ئەمه یه کیکیانه، که ئیمامی ترمذی ریوايه تی کردوو: (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِي الْمَصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَكَمُ الْعَدْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ الشَّكُورُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْحَفِيفُ الْمُفِيتُ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْمُحِيبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ الْوَدُودُ الْمَجِيدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ الْحَقُّ الْوَكِيلُ الْقَوِيُّ الْمُتَيْنُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُحْصِي الْمُبْدِي الْمُعِيدُ الْمُحْيِي

(۱) ئەحمەد (۳۹۱/۱)، ئیبنو حیببەن له سه حیه که یدا (۲۵۴/۳ ژ ۹۷۲)، حاکم له (المستدرک ۶۹۰/۱-۷) به یه یقی له (الأساء والصفات ۱۲/۱) شیخی ئەلبانی به ره حمه ت بیت له (الصحيحه ژ ۱۹۹) دا هیناوتیه وه..

الْمُيْتِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْوَاحِدُ الْمَاجِدُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ الْمُؤَخَّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ
الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَالِي الْمُتَعَالِ الْبَرُّ التَّوَّابُ الْمُنتَقِمُ الْعَفُوُّ الرَّءُوفُ مَالِكُ الْمُلْكِ ذُو الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ الْمُقْسِطُ الْجَامِعُ الْغَنِيُّ الْمُغْنِي الْمَانِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ النُّورُ الْهَادِي الْبَدِيعُ الْبَاقِي
الْوَارِثُ الرَّشِيدُ الصَّبُورُ^(۱)

- نه وهش بزانی، که ناوه جوانه کانی خوای گه وره، له ژماره یه کی دیاریکراوی
وه کو نه وه دونودا گیر نه دراو، تا هر نه وه نده بن.

نه خیر، چونکه فهرمووده که ی لای ئینومه سعود (خوا لی پازی بیت) پو شنه
که هه ندیک ناو هه، ده شیت خوای گه وره به هه ندیک عه بدی خوی فهرموو بیت
و، هه ندیکی تری لای خوی هیشتیته وه، که ته هلی ئیسلام نایزان.

- ته وه ی له موسولمان داواکراوه، هر له بهر کردن و ژماردنی ته م ناوه جوانانه
نییه، بویه ناشیت که سیک وا بزانی، که مادام فهرمووده که ده فهرمووی: (مَنْ
أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ) واته: هر که سیک بیژمیژیت، ده چیت به هه شته وه.

مانای وا نییه، هر ژماردنه که به ته نها به هه شت مسوگر بکات، خو ژماردنی
ته م ناوه پیروژانه و له بهر کردنی، چند سه عاتی که زیاتریان ناویت.. بویه ته هلی
سوننه ت و جه ماعت ده فهرموون: مه به ست له ژماردنی: شاره زابوونه له ناو
واتاکانی، پاراستنیانه له گوړین و لادان و په کخستن و هه ولدانه به وه ی له و جوړه
سیفه تانه له خویدا ره سه ن بکاته وه و خویان له سه ر رابه ینیت.

بو نمونه: که خوای گه وره (ه لیم) ه، ته می ش ده بیت خوی له سه ر سینه فراوانی
رابه ینیت. یان سیفه ته کانی په حم و به زهی، یان ئارامگری و به خشین.. هه روه ها
هه ستردنی ئیانیانه به چاودیری خوای گه وره، که له (ه سیب) و (ره قیب)
دا درده که ویت. هه روه ها ئومید به ستنه وه ی به سیفه ت و ناوه کانی ته وواب و
غه فورو و ره حیم.

(۱) له پاشکو که دا - که دیت - باس له م ناوانه کراوه.

ههروه ها هیوابهستن به هادی و رازق و.. ترسانیشی له خوی خاوهن دهسهلات،
چونکه خوی گهوره: (جبارو قهار و قوی و قادر)ه.

- پارانهووش پییان وه کو دهفهرمووی: (وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ بِهَا ...) الاعراف/۱۸۰،
ئهوه وه کو ئیهای (قورتویی) دهفهرمووی: پارانهوهو هانا بو
بردنیستی بهو ناوانهوه. وه کو بلی خوی رهحمان و رهحیم! بهزهیت پیمدا بیتهوهو
رهحمم پی بکه.. خوی رهزراق، رزقم بدهیت، خوی هادی، هیدایه تم بدهیت.. وه
ههروه ها.

- (يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ).

ههروه کو سهرهتای ثایه ته که، کۆتاییه کهشی به باسی تهسبیحاتی خوی گهوره
هیناوه.. سهرهتا به: (سَبِّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ...) کۆتاییه کهشی به
(يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، تا سهرهتا که ههوالدان بیت و، کۆتاییه کهش
باسی بهردهوام بوونی تهسبیحاتی ههموو مهخلوقات بیت، که له ئاسمانه کان و
زهویدان..

چونکه دوی باسه کانی سوپه ته کهو، وهسفی خوی گهوره بهو چوارده ناوو
سیفه ته جوان و پیروزو بالایانهی، ئهوه دهسهلمیئیت، که ههرچی له ئاسمانه کان و
زهویدان ناوا خوی گهوره دناسن و تهسبیحاتی ده کهن.

ئیتیر بۆچی هه ندیک مروّف یاخی دهن و لوتبهرزانه خو له زیکری خوا گیل
ده کهن.. که پیچهوانه ی ریساو نهزم و ئاراسته ی ههموو مهخلوقات دهنهوهو،
واش دهزانن دیدو ری و بزوات و ههلوئستیان رهوایه!!

پاشکۆ

ناوه کانی خوای گه وړه ئه و (۹۹) ناوه نین که له ناو خه لکدا بلآون

ئو (۹۹ نه وهدونو) ناوه له ناو خه لکیدا به ناو بانگه، که گوايه: هه موویان ناوی خوای گه وړه، له راستییدا وانییه.

ئه مانه له ریوایه تیکی ئیامی ترمذی (۳۵۰۷) دا هاتون: که هه خوی ره حمه تی خوای لییت ده فهرمووی: غه ریه و هه له یه ک ریگاوه ریوایه ت کراوه. فهرمووده وانییش تیکرا به زه عیفیان ناساندوه.

له سهرده مه دا به وه زیاتر به ناو خه لکیدا بلآووه که هه ندیک هونه رمه ندی میسری و ه کو: (سهید مه ککاویی و نه قشبه ندیی و ئیهاب توفیق) به ئاوازه وه تۆماریان کرد. ئیتر له هه موو پۆژانی ره مه زاناندا بلآوتر ده پۆوه.

ئه سللی کۆکردنه وهی ئه م ناوانه ده گه رپته وه بۆ فهرمووده وانییک، که ناوی: (وه لیدی کوری موسلیم) ه، که به ئیجتیهادی خوی، هه ندیک ناوی ئیزافه کردۆته سه ر ئه و ناوانه ی، که له قورئاندا هاتون، یان به ریوایه تی سه حیح سه لیندراون.

له کۆنه وه زانیانی توێژه ره وهی گه وړه ی وه کو: ئیامی (ئیبی نوحه جهر و ئیبی نوته یمیه و ئیبی نوحه زم)، له م سهرده مه شدا (سه نعانیی و ئه لبانی و بن عوئیمین) و هیتیریش له سه ریان نوسیوون و، زۆرینه یانیان به بی به لگه ناساندوون.

زانایه کی میسری، که ناوی: (محمود عبدالرزاق الرضوانی) یه و دکتۆرای له عه قیده دا هیه، دیراسه یه کی ورده کارانه ی زانستیانه ی بۆ هه موو ناوه کان کردو، به سه نه دی ریوایه تی هه ر یه که یاندا چووه وه و سه لماندی: که (۲۱ بیستویه ک) ناویان هه ر ناشیت له خوا بنرین! چونکه نه له قورئاندا هاتون و نه له سونه تدا.

زۆرینه ی خه لکی واده زانن ئه مانه ناوی خوای گه وړه، به لام وانی، ئه گه رچی

سیفاتی خوی گهوره، ئەو ناوانەش ئەمانەن: (الجليل، الباعث، المحصى، المبدئ، المعيد، الضار، النافع، المغني، الخافض، المميت، الوالي، الباقي، الرشيد، الصبور). ههشت ناوی تریشیان دەبیّت بە تەنھا ناو نەبرین، بە لکو ئییزافە بکری. وه کو: (البدیع، النور، الهادی، ذوالجلال والإکرام).

که بوتريت: (بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) نەك هەر (بدیع)، یان (جامع الناس) نەك هەر (جامع)، دکتۆر مەحمود رضوانی (۲۹ بیستونۆ) ناو لەمانە ی لا بردو، ناوی تری هینانە شوین، وه کو: (القريب، السَّبوح، المُسعر، الرازق، القدير، المليك، الأحد).

ئیتەر خشتە ی ئەم ناوانە بڵاوبوونەوه، بە تاییه تی، که دکتۆر محمد راتب النابلسی (که زانیه کی به پیزی سوریا ییه) له به نامه یه کی ره مه زانییدا له که نالی ته له فزیونی (الرسالة) دا شهرحی کردنه وه. ئینجا دکتۆر (رضوان) ی له سالی (۲۰۰۵) دا مۆله تی (ئه زههر) ی بۆ بڵاو کردنه وه ی خشتە ی ناوه کان وهرگرت، چاپی کردو بڵاوی کرده وه.

دەبینیت رەنجدانە که ی دکتۆر مەحمودی میسریش، هەر ئیجتیهادی که و کردویتی، که زۆر هه له ی پێ راست کرده وه. خوا پاداشتی بداته وه. رهنجه که ی له وه دا به نرخه، که ئەو دیدو بۆ چوونانە ی رەتکردۆته وه، که ده لێن: ده شیّت ناو بۆ خوی گهوره له سیفه ته کانیه وه داپرێژرین.. وه کو ناوی (الأبی)، که له ئایه تی (وَيَأْتِ اللَّهُ إِلَا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ) التوبة/۲۳ وهرگیراوه، یان ناوی (الأخذ)، که له ئایه تی (فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ) ال عمران/۱۱ وهرگیراوه، یان ناوی (الأمر)، که له ئایه تی (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ) النحل/۹۰ وهرگیراوه، وه ههروه ها..

منیش (کریکار) با وهرم وایه: که ناوه کانی خوی گهوره ته و فیقین و، ده بیّت بۆ هەر ناویک به لگه ی شه رعیمان هه بیّت.. که نه بوو نابیّت به (استنباط) ناوی تر داپرێژین (والله اعلم).

له کۆتاییدا خوا خیری بنوسیّت، نه وه دونۆ ناوی به به لگه وه ئاوا ریز کردو وه:

أسماء الله الحسنى المطلقة الثابتة في القرآن والسنة (تسعة وتسعين اسماً)

- (۱) الرحمن: (تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (فُصِّلَتْ ۲.
- (۲) الرحيم: (تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (فُصِّلَتْ ۲.
- (۳) الملك: (الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ) (الحشر ۲۳ .
- (۴) القدوس: (الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ) (الحشر ۲۳.
- (۵) السلام: (الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ) (الحشر ۲۳.
- (۶) المؤمن: (الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ) (الحشر ۲۳.
- (۷) المهيم: (الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ) (الحشر ۲۳.
- (۸) العزيز: (الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ) (الحشر ۲۳.
- (۹) الجبار: (الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ) (الحشر ۲۳.
- (۱۰) المتكبر: (الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ) (الحشر ۲۳.
- (۱۱) الخالق: (هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ) (الحشر ۲۴ .
- (۱۲) الباري: (هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ) (الحشر ۲۴.
- (۱۳) المصور: (هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ) (الحشر ۲۴ .
- (۱۴) الأول: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ) (الحديد ۳.
- (۱۵) الآخر: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ) (الحديد ۳.
- (۱۶) الظاهر: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ) (الحديد ۳.
- (۱۷) الباطن: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ) (الحديد ۳ .
- (۱۸) السميع: (وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الشورى ۱۱.

- (١٩) البصير: (وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) الشورى ١١
- (٢٠) المولى: (فَنِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرُ) الحج ٧٨
- (٢١) النصير: (فَنِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرُ) الحج ٧٨
- (٢٢) العفو: (فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا) النساء ١٤٩
- (٢٣) القدير: (فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا) النساء ١٤٩
- (٢٤) اللطيف: (وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) الملك ١٤
- (٢٥) الخبير: (وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) الملك ١٤
- (٢٦) الوتر: (إِنَّ اللَّهَ وَتَرْ يُحِبُّ الْوَتَرَ) رواه البخاري في صحيحه في كتاب دعوات، باب لله مائة اسم غير واحد ٢٣٥٤/٥ (٦٠٤٧)
- (٢٧) الجميل: (إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ) رواه مسلم في صحيحه في كتاب الإيمان، باب تحريم الكبر وبيان ٩٣/١ (٩١)
- (٢٨) الحيي: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَيٌّ سَتِيرٌ) رواه أبو داود في سننه في كتاب الحام، باب النهي عن التعري ٣٩/٤ (٤٠١٢)، وصححه الألباني في إرواء الغليل (٢٣٣٥) ومشكاة المصابيح (٤٤٧)
- (٢٩) السّتير: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَيٌّ سَتِيرٌ) الحديث السابق بالمراجع السابقة.
- (٣٠) الكبير: (الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ) الرعد/٩
- (٣١) المتعال: (الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ) الرعد/٩
- (٣٢) الواحد: (وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) الرعد/١٦
- (٣٣) القهار: (وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) الرعد/١٦
- (٣٤) الحق: (وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ) النور ٢٥

(۳۵) المبین: (وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ) (النور/ ۲۵)

(۳۶) القوي: (إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ) (هود/ ۶۶)

(۳۷) المتين: (ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ) (الذاریات/ ۵۸)

(۳۸) الحي: (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ) (البقرة/ ۲۵۵)

(۳۹) القيوم: (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ) (البقرة/ ۲۵۵)

(۴۰) العلي: (وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) (البقرة/ ۲۵۵)

(۴۱) العظيم: (وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) (البقرة/ ۲۵۵)

(۴۲) الشكور: (وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ) (التغابن/ ۱۷)

(۴۳) الحليم: (وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ) (التغابن/ ۱۷)

(۴۴) الواسع: (إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) (البقرة/ ۱۱۵)

(۴۵) العليم: (إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) (البقرة/ ۱۱۵)

(۴۶) التواب: (وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ) (النور/ ۱۰)

(۴۷) الحكيم: (وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ) (النور/ ۱۰)

(۴۸) الغني: (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ) (النمل/ ۴۰)

(۴۹) الكريم: (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ) (النمل/ ۴۰)

(۵۰) الأحد: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (الإخلاص/ ۱)

(۵۱) الصمد: (اللَّهُ الصَّمَدُ) (الإخلاص/ ۲)

(۵۲) القريب: (إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ) (هود/ ۶۱)

(۵۳) المجيب: (إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ) (هود/ ۶۱)

- (٥٤) الغفور: (وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ) البروج/١٤
- (٥٥) الودود: (وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ) البروج/١٤
- (٥٦) الولي: (وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ) الشورى/٢٨
- (٥٧) الحميد: (وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ) الشورى/٢٨
- (٥٨) الحفيظ: (وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ) سبأ/٢١
- (٥٩) المجيد: (ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ) البروج/١٥
- (٦٠) الفتاح: (وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ) سبأ/٢٦
- (٦١) الشهيد: (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) سبأ/٤٧
- (٦٢) المقدم: (أَنْتَ الْمَقْدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ) رواه البخاري في أبواب التهجد ، باب التهجد بالليل ٣٧٧/١ (١٠٦٩)
- (٦٣) المؤخر: (أَنْتَ الْمَقْدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ) الحديث السابق بالمرجع السابق
- (٦٤) المليك: (عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ) القمر/٥٥
- (٦٥) المقتدر: (عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ) القمر/٥٥
- (٦٦) المسعر: (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ) رواه ابن ماجة في سننه كتاب التجارات باب من كره أن يسعر ٧٤١/٢ (٢٢٠٠) ، وانظر تصحيح الألباني في صحيح ابن ماجة (١٧٨٧)
- (٦٧) القابض: (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ) المرجع السابق نفس الحديث
- (٦٨) الباسط: (الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ) المرجع السابق نفس الحديث
- (٦٩) الرازق: (الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّزَّاقُ) المرجع السابق نفس الحديث
- (٧٠) القاهر: (وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ) الأنعام/١٨

(٧١) الديان: (أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الدِّيَانُ) رواه البخاري في صحيحه تعليقاً في كتاب التوحيد ، باب قوله تعالى : ولا تنفع الشفاعة عنده إلا لمن أذن له ٢٧١٩/٦

(٧٢) الشاكر: (وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا) النساء/١٤٧

(٧٣) المنان: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ) رواه أحمد بن حنبل في المسند ١٢٠/٣ (١٢٢٢٦) وصححه الألباني في مشكاة المصابيح (٢٢٩٠)

(٧٤) القادر: (فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ) الرسائل/٢٣

(٧٥) الخلاق: (إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ) الحجر/٨٦

(٧٦) المالك: (لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ) رواه مسلم في كتاب الآداب ، باب تحريم التسمي بملك الأملاك وبملك الملوك ١٦٨٨/٣ (٢١٤٣)

(٧٧) الرزاق: (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ) الذاريات/٥٨

(٧٨) الوكيل: (وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) آل عمران/١٧٣

(٧٩) الرقيب: (وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا) الأحزاب/٥٢

(٨٠) المحسن: (إِنَّ اللَّهَ مُحْسِنٌ يُحِبُّ الْإِحْسَانَ) رواه الطبراني في المعجم الكبير ٢٧٥/٧ (٧١٢١) وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٨٢٤)

(٨١) الحسيب: (إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا) النساء/٨٦

(٨٢) الشافي: (أَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي) رواه البخاري في المرضى باب دعاء العائد للمريض ٢١٤٧/٥ (٥٣٥١)

(٨٣) الرفيق: (إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرُّفُقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ) رواه مسلم في كتاب البر والصلة والآداب باب فضل الرفق ٢٠٠٣/٤ (٢٥٩٣)

(٨٤) المعطي: (وَاللَّهُ الْمُعْطِي وَأَنَا الْقَاسِمُ) رواه البخاري في كتاب فرض الخمس باب قول الله تعالى: (فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ) ١١٣٤/٣ (٢٩٤٨)

(٨٥) المقيت: (وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِينًا) النساء/٨٥

(٨٦) السيّد: (السَّيِّدُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) رواه أبو داود في سننه في كتاب الأدب، باب في كراهية التمداح ٢٥٤/٤ (٤٨٠٦) وصححه الألباني في مشكاة المصابيح (٤٩٠٠) وصحيح الجامع (٣٧٠٠)

(٨٧) الطيب: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا) رواه مسلم في كتاب الزكاة باب قبول الصدقة ٧٠٣/٢ (١٠١٥)

(٨٨) الحكم: (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكَمُ، وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ) رواه أبو داود في السنن في كتاب الأدب باب في تغيير الاسم القبيح ٢٨٩/٤ (٤٩٥٥) وصححه الألباني في مشكاة المصابيح برقم (٤٧٦٦)

(٨٩) الأكرم: (أَقْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ) العلق/٣

(٩٠) البرّ: (إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ) الطور/٢٨

(٩١) الغفار: (الْعَزِيزُ الْغَفُورُ) ص/٦٦

(٩٢) الرؤوف: (وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ) النور/٢٠

(٩٣) الوهاب: (الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ) ص/٩

(٩٤) الجواد: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ) رواه ابن أبي الدنيا في مكارم الأخلاق ١٩/١ (٨) نشر مكتبة القرآن، القاهرة ١٩٩٠ وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٧٤٤)

(٩٥) السُّبُّوح: (سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) رواه مسلم في كتاب الصلاة باب ما يُقال في الركوع والسجود ٣٥٣/١ (٤٨٧)

(٩٦) الوارث: (وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ) الحجر/٢٣

(٩٧) الرب: (سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ) يس/٥٨

(٩٨) الأعلى: (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) (الأعلى/١)

(٩٩) الإله: (وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ) (البقرة/١٦٣)

نعمه شئو ناوانهى كه ئيزافه ده كرين:

أسماء الله الحسنى المقيدة الثابتة في القرآن والسنة (مائة إلا واحداً)

(١) أرحم الراحمين: (وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) (يوسف/٩٢)

(٢) أحكم الحاكمين: (أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ) (التين/٨)

(٣) آخذ بنواصي العباد: (إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا) (هود/٥٦)

(٤) أسرع الحاسبين: (وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ) (الأنعام/٦٢) (قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا) (يونس/٢١)

(٥) أقرب إلينا من حبل الوريد: (وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ) (ق/١٦)

(٦) أهل التقوى والمغفرة: (هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ) (المدثر/٥٦)

(٧) أبقى للمؤمنين: (وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى) (طه/٧٣)

(٨) أحق أن نخشاه: (وَتَخَشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ) (الأحزاب/٣٧)

(٩) أشد بأساً وتنكيلاً بأعدائه: (عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا) (النساء/٨٤)

(١٠) أولى بعباده: (وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا) (النساء/١٣٥)

(١١) بالغ أمره: (حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ) (الطلاق/٣)

(١٢) بديع السماوات: (بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) (البقرة/١١٧)

- (۱۳) بريء من المشركين: (أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ) التوبة/ ۳
- (۱۴) جامع الناس: (رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ) آل عمران/ ۹
- (۱۵) حاسب الموازين: (وَكُفِّنَا بِنَا حَسِيَيْنَ) الأنبياء/ ۴۷
- (۱۶) حفيي إبراهيم: (إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا) مريم/ ۴۷
- (۱۷) خادع من خادع المؤمنين: (إِنَّ الْمُتَنَفِّقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ) النساء/ ۱۴۲
- (۱۸) خير الحافظين: (فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا) يوسف/ ۶۴ (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) الحجر/ ۹
- (۱۹) خير الفاتحين: (وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ) الأعراف/ ۸۹
- (۲۰) خير الفاصلين: (وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ) الأنعام/ ۵۷
- (۲۱) خير الماكرين: (وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) آل عمران/ ۵۴
- (۲۲) خير للمؤمنين مما يشركون: (إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ) النمل/ ۵۹
- (۲۳) جاعل الملائكة رسلا: (جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا) فاطر/ ۱
- (۲۴) ذو الجلال والإكرام: (بَنَزَرَكُ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) الرحمن/ ۷۸
- (۲۵) ذو الطول: (غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ) غافر/ ۳
- (۲۶) ذو العرش المجيد: (ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ) البروج/ ۱۵
- (۲۷) ذو عقاب أليم: (إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ) فصلت/ ۴۳
- (۲۸) ذو الفضل: (وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) الجمعة/ ۴
- (۲۹) ذو المعارج: (مِنْكَ اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ) المعارج/ ۳

- (۳۰) راد موسی: (إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ) القصص/۷
- (۳۱) رافع عیسی: (إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ) آل عمران/۵۵
- (۳۲) رفیع الدرجات: (رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ) غافر/۱۵
- (۳۳) زارع ما یحرثون: (أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ) الواقعة/۶۴
- (۳۴) سریع الحساب: (إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ) إبراهيم/۵۱
- (۳۵) شاهد لحکم المرسلین: (وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ) الأنبياء/۷۸
- (۳۶) عالم الغیب: (عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) الرعد/۹
- (۳۷) علام الغیوب: (وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ) التوبة/۷۸
- (۳۸) أعلم بما یعملون: (قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ) الشعراء/۱۸۸
- (۳۹) غافر الذنب: (غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ) غافر/۳
- (۴۰) قابل التوب: (غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ) غافر/۳
- (۴۱) شدید العقاب: (وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) الأنفال/۲۵
- (۴۲) عدو للكافرين: (فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ) البقرة/۹۸
- (۴۳) غالب علی أمره: (وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ) يوسف/۲۱
- (۴۴) فاطر السماوات: (الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) فاطر/۱
- (۴۵) فائق الحب والنوی: (إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى) الأنعام/۹۵
- (۴۶) فاعل ما وعد: (وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ) الأنبياء/۱۰۴
- (۴۷) فعال لما یرید: (فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ) البروج/۱۶

(۴۸) قائم علی کل نفس بما کسبت: (أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ)
الرعد/۳۳

(۴۹) کاف عبده: (أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ) الزمر/۳۶

(۵۰) کاشف الضر: (إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ) الدخان/۱۵

(۵۱) کفیل بالمؤمنین: (وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا) النحل/۹۱

(۵۲) ماهد الأرض: (وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَدُّونَ) الذاریات/۴۸

(۵۳) مبتلی العباد: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ) المؤمنون/۳۰

(۵۴) مبرم الأمر: (أَمْ أَتَرْمَوْا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ) الزخرف/۷۹

(۵۵) مبدي الخفایا: (وَتُخْفَى فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ) الأحزاب/۳۷

(۵۶) متم نوره: (وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) الصف/۸

(۵۷) متوفی عبادہ: (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ) آل عمران/۵۵

(۵۸) محي الموتی: (إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتَى) فصلت/۳۹

(۵۹) مخرج الميت: (وَنُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ) الأنعام/۹۵

(۶۰) مخزي الكافرين: (وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ) التوبة/۲

(۶۱) مرسل النبيين: (وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ) القصص/۴۵

(۶۲) المستمع لعباده: (قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ) الشعراء/۱۵

(۶۳) المستعان على أمورنا: (وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ) يوسف/۱۸

(۶۴) مطهر أنبيائه: (وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا) آل عمران/۵۵

(۶۵) معذب الكافرين: (أَوْ مُعَذِّبُهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا) الإسراء/ ۵۸

(۶۶) مُمِدُّ الْمُؤْمِنِينَ بِجَنُودِهِ: (فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ) الأنفال/ ۹

(۶۷) منتقم من المجرمين: (إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ) السجدة/ ۲۲

(۶۸) منذر الناس: (إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ) الدخان/ ۳

(۶۹) منشى النار: (أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾) الواقعة/ ۷۱-۷۲

(۷۰) مهلك الظالمين: (وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذَرَةَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) الأعراف/ ۱۶۴

(۷۱) موسع السماء: (وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ) الذاريات/ ۴۷

(۷۲) كاتب سعي العباد: (فَلَا كُفْرَانَ لَّسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوبٌ) الأنبياء/ ۹۴

(۷۳) محيط بكل شئ: (وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا) النساء/ ۱۲۶

(۷۴) نور السماوات والأرض: (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) النور/ ۳۵

(۷۵) موهن كيد الكافرين: (وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ) الأنفال/ ۱۸

(۷۶) موفِّي الكافرين نصيبهم: (وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ) هود/ ۱۰۹

(۷۷) هادي المؤمنين: (وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ) الحج/ ۵۴

(۷۸) صاق في وعده ووعيده: (وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ) الأنعام/ ۱۴۶

(٧٩) صانع ما شاء، والدليل قول النبي: (قَالَ اللَّهُ صَانِعٌ مَا شَاءَ، لَا مَكْرَهَ لَهُ) (أخرجه مسلم في الذكر والدعاء، باب في العزم بالدعاء ٢٠٦٣/٤ (٢٦٧٩))

(٨٠) طيب أسقامنا، والدليل قول النبي: (اللَّهُ الطَّيِّبُ، بَلْ أَنْتَ رَجُلٌ رَفِيقٌ، طَبِيبُهَا الَّذِي خَلَقَهَا) (أبو داود في الترجل ٨٦/٤ (٤٢٠٧)، وصحيح أبي داود (٣٥٤٤)، وقد بينا وجه التقييد لمن ظن أن الطبيب اسم مطلق، وبيننا أنه مقيد بموضع الكمال في كتابنا الموسع أسماء الله الحسنی ص ٨٠: ٨٢)

(٨١) قِيمَ السماوات، والدليل قول النبي: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ) (أخرجه البخاري في أبواب التهجد، باب التهجد بالليل ٣٧٧/١ (١٠٦٩))

(٨٢) قِيَامَ السماوات، والدليل قول النبي: (لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (أخرجه مسلم في صلاة المسافرين، باب الدعاء صلاة الليل ٥٣٢/١ (٧٦٩))

(٨٣) مجري السحاب، والدليل قول النبي: (اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، مُجْرِيَ السَّحَابِ، هَازِمَ الْأَحْزَابِ) (أخرجه البخاري في الجهاد ١٠٨٢/٣ (٢٨٠٤))

(٨٤) مُنْزِلَ الْكِتَابِ (الحديث السابق)

(٨٥) هَازِمَ الْأَحْزَابِ (الحديث السابق)

(٨٦) مقلب القلوب والدليل ما ورد في حديث ابن عمر أنه قال: كانت يمين النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ) (أخرجه البخاري في الإيمان ٢٤٤٥/٦ (٦٢٥٣))

(٨٧) مثبت القلوب والدليل قول النبي: (يَا مُثَبِّتَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) (صحيح ابن ماجة (١٦٥))

(٨٨) مُصَرِّفَ القلوب، والدليل قول النبي: (اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ) (مسلم في القدر، باب تصريف الله تعالى القلوب كيف شاء ٢٠٤٥/٤ (٢٦٥٤))

٨٩) ناصر رُسله، والدليل قول النبي: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَعْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) (البخاري في الشروط، باب الشروط في الجهاد ٩٧٤/٢ (٢٥٨١))

٩٠) الصاحب في السفر، والدليل قول النبي: (اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ) (مسلم في الحج، باب ما يقول إذا ركب إلى سفر ٩٧٨/٢ (١٣٤٢))

٩١) الْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ (الحديث السابق)

٩٢) أَجَلَ مِنَ آلِهَةِ الْمُشْرِكِينَ، والدليل قول النبي لأصحابه: (قُولُوا لِلَّهِ أَعْلَى وَأَجَلُّ) رداً على قول المشركين يوم أحد: أَعْلَى هُبَل (البخاري في الجهاد، باب ما يكره من التنازع في الحرب ١١٠٥/٣ (٢٨٧٤))

٩٣) أَغْيَرَ عَلَى حُرَمَاتِهِ، والدليل هو قول النبي عن سعد بن عبادَةَ: (قَوْلَ اللَّهِ لَا تَأْخُذْ بَعِثَةِ اللَّهِ مِنْهُ، وَاللَّهُ أَغْيَرُ مِنِّي) (البخاري في المحاربين، باب من رأى مع امرأته رجلاً فقتله ٢٥١١/٦ (٦٤٥٤))

٩٤) أَصْبِرْ عَلَى عَصِيَانِ عِبَادِهِ، والدليل هو ما ورد في قول النبي: (لَيْسَ أَحَدٌ أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ إِنَّهُمْ لَيَدْعُونَ لَهُ وَلَدًا وَإِنَّهُ لَيَعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ) (البخاري في كتاب الأدب، باب الصبر على الأذى ٢٢٦٢/٥ (٥٧٤٨))

٩٥) أَكْبَرُ مِمَّا سِوَاهُ، والدليل قول النبي: (اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ) (البخاري في الأذان، باب ما يذكر في الفخذ ١٤٥/١ (٣٦٤))

٩٦) مُذْهَبُ الْبَاسِ، والدليل قول النبي: (اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهَبُ الْبَاسِ، أَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي) (البخاري في كتاب الطب، باب رقية النبي ٢١٦٧/٥ (٥٤١٠))

٩٧) أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ، والدليل هو ما ورد في قول النبي: (قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ) (مسلم في الرقاق، باب من أشرك في عمله غير الله ٢٢٨٩/٤ (٢٩٨٥))

٩٨) خصم من أعطى به ثم غدر، والدليل الحديث القدسي: (ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...) (البخاري في البيوع، باب إثم من باع حراً ٧٧٦/٣ (٢١١٤)

٩٩) مُسْتَخْلَفُ الْعِبَاد، والدليل قول النبي: (إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ) (رواه أبو سعيد الخدري في صحيح مسلم في الرقاق، باب أكثر أهل الجنة الفقراء وأكثر أهل النار النساء وبيان الفتنة بالنساء الحديث رقم (٢٧٤٢)

المُحْكَمَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَشْقَوْكُمْ بِكُونِكُمْ لَكُمْ أَعْدَاءُ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنُومُ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا سَتُغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾

❖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ أَسْأَلُ مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَانْتَوُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءُ

مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَتَأَيَّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا
 يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
 وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَتَأَيَّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ
 مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

پیشہ کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ الْأَمِينِ، مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

خوینہ رانی بہ ریڑ..

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

تہ سلی تہم کتیبہ مان نامیلکہ یہ ک بوو بہ ناوی (دوو وانہ لہ تہ فسیری سورہ تی
الممتحنۃ) کہ پیشتر لہ (۱۹۹۰) دا لہ پاکستان چاپکرا بوو.. تہ وانہ ی دیوویان،
پییان سہیر بوو بوجی ہول نادریت لہ چاپ بدریتہ وہ؟ یان دہیان پرسى: تہ دى
بوجی تہ فسیری ہموو سورہ تہ کہ نییہ؟!

ہہ ردوو پرسیارہ کہ بہ جی بوون، بہ لام من نہدہ پرژامہ وہ سہر وہ لامی عہمہ لی
تہو پرسیارانہ.

نہ شدہ کرا لیگہ پریم تہو دوو وانہ - بی پیدا چوونہ وہی نوئ- لہ چاپ بدریتہ وہ..
تا خوی گہ ورہ تہم ہلہ ی ئیستای رہ خساند، ہہم چاویکی پیدا بخشینمہ وہ و، ہہم
تہ فسیری ہموو سورہ تہ کہش (والحمد لله) تہ واو بکہم.

حالی بوونمان لہم سورہ تہ، بوقوناغی ئیستامان زور گرنگہ، چونکہ سورہ تہ کہ
باسی: دؤستایہ تی و دوزمانیہ تی (الولاء و البراء) و ہلویستی قورئانیانہ ی
موسولمان و ہیجرہ تہ و بہ یعہ تہ دہ کات.

ئەمانەش ھەمووى گىرگىن، تابىتوانىن ھەندىك لەو كەلپىن و كون و كەلەبەرانەى
پى بگرىن، كە دوزمىنانى خوا لىۋەى دزەى ناو رىزى موسولمانان دەكەن، گەرچى
بەداخەۋە لە بى بايەخىماندا، كەلپىن و كونەكان بوون بە دەلاقەو، نەيىنەكانمان لە
بىژنگدا دەپارىزىن! چونكە ئەم روكنە سەرەكىيەى عەقىدەكەمان، شل و شىۋاۋ
گرتوۋە، ئەمەش ھەلىۋىستىك نىيە خواى گەۋرە پىپى خۆش بىت.

بۆيە ھىۋادارم خويىنەرانى موسولمان، دەرسەكانى ئەم سۈپەتە زۆر بە ھەند
ۋەرگىن و، بە دەرس بىخويىن و رىزەكانمانى پى مەحكەم بىكەنەۋە.

خوای گەۋرەش ويىستمان پاك و كارمان چاك كات، نەمانداتە دەست نەفسى خۆ و،
بمانكاتە ئەداتى قەدەرى خۆى.. ئامىن.

كرىكار / ئۆسلۆ

۱۴۲۴ ك - ۲۰۰۳ ز

پیناسی سورته‌که

سورته‌تی الممتحنة - شه‌سته‌مین سورته‌تی قورئانه و (۱۳) ئایه‌ته - له مه‌دینه دواى سورته‌تی (الاحزاب) هاتۆته خواره‌وه، پێی ده‌وتریت: (الممتحنة) واته: ئه‌و سورته‌ی باسی تاقی کردنه‌وه‌ی باوه‌رو راستگۆیی ئافره‌ته‌ کۆچکهره‌کان (المهاجرات) ده‌کات.

هه‌روه‌ها پێشی ده‌وتریت: (الممتحنة) واته: ئه‌و سورته‌ی، که باسی ئه‌و ئافره‌ته موسولمانه‌ ده‌کات، که بووه هۆی تاقیکردنه‌وه‌ی باوه‌رو راستگۆیی ئافره‌تانی موسولمانی کۆچکهر، که (ئوم که‌لسومی کچی عوقبه‌ی کورپی ئه‌بو موعه‌یت) خیزانی (عبد الرحمن کورپی عه‌وف)ه.

ئه‌م سورته‌ ئالفه‌ی زنجیره‌یه‌ که له ئاماده‌ کردنیکی دوورودرێژدا، مه‌به‌ست له‌م و، هه‌روه‌ها له‌و بابه‌تانه‌ی وه‌ك ئه‌من، پێکه‌وه نانی جیهانیکی خواوایستانه‌ی پاکه له‌ دڵ و ده‌روونی موسولماناندا.

جیهانیك که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی بوونه‌که‌ی باوه‌ر هێنان بی‌ت به‌ خوای تاك و پاک، جیهانیك، که هه‌موو خه‌لکی به‌ره‌و ئه‌م ته‌وه‌ریه‌ رابکێشیت، تا هه‌ر هه‌موویان ده‌ست به‌ به‌رنامه‌که‌ی خواوه‌ بگرن و لێی لانه‌ده‌ن. تا دڵ و می‌شکی هه‌موویان، له چلک و چه‌په‌لی ده‌مارگیریی و په‌گه‌ز په‌رستییی و خۆخۆیی و خاك و تیره‌و گه‌ل په‌رستی دوور بخاته‌وه‌و له جیی هه‌ر هه‌موو ئه‌م په‌یوه‌ندیانه‌ش، په‌یوه‌ستی باوه‌ر به‌خوا دابه‌زرینیت، له‌ژێر ئالا‌ی خوا، له‌ چوارچێوه‌ی حزبی خوادا..

ئه‌و جیهانه‌ی ئیسلام ده‌یه‌وێت، جیهانیکی خواوایستی مرۆفایه‌تییه‌. خواوایستی به‌و مانایه‌ی، که هه‌موو بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی له‌ ئاراسته‌ کردن و ته‌علیه‌اتی خواوه‌ وهرده‌گیریت و، مرۆفایه‌تی به‌ره‌و خوای گه‌وره‌ ده‌باته‌وه‌، چ له‌ هه‌ست و نه‌ست و سۆزیدا، چ له‌ کار و پێشه‌و په‌فتاریدا.

لە ھەمان كاتىشىدا جىھانە كەي ئىسلام، جىھانىكى مۇقايەتتە، چونكە بە ھۆي پەيۋەستى عەقىدە كەپەۋە، ھەموو كۆمەلگەي مۇقايەتتە دە گرەتتە خۆ، پەگەزو نىشتىمان و زمانى مىللەتانى تىدا دەتوئەۋە، بى ئەۋەي مافى كەسى تىدا بخورىت، يان گەل و ھۆزو ناۋچەي يە كىكىان زال كرابىت بەسەر ئەۋانى تردا.

ئەو كاتە ئەو پىۋەرۈ پەيۋەندىانەي كۆمەلگەي مۇقايەتتە داپر داپر دەكات، نامىنىت، ئەۋەيە ئەو جىھانە بەرزو پاكەي، كە شايانى ئەۋەيە ئەو مۇقەي تىدا بى، كە لاي خۋاي گەۋرە زۆر بەرپەزە، ئەو مۇقەي، كە خۋاي كردگار لە پۇخى خۇي فوۋي پىدا كرد.

كەندو كۆسپ و بەربەستى پى زۆر دەبن و دىنە پى، پى لە دامەزراندنى ئەو جىھانە دەگرن، لە نيۋە دورگەي عەرەبى ئەۋسادا دروست بوو، پاشان كشا بو دەۋرۈبەرى..

ھەر لەو كاتەشەۋە، تا ئەمپۇ لە ھەموو لايەكى جىھانەۋە كەند و كۆسپى دىتە پى. كۆسپى نوئىش پەيدا بوون، كە لەۋانەي ئەۋسادژۋارترو كارىگەرتن، كۆسپى: نەتەۋايەتتى، چىنايەتتى، خاكپەرىستىي و ناۋچە گەرىي، كۆسپى سەختىگىرىي و خۇخۇيى، جگە لە كەندەلان و ھەلدېرەكانى دەروون ۋەك ھەلپەي چاۋچنۇكى، چەپۇكى خۇپەسەندى، ستەمى لوت بەرزى، پەل وپۇشكانى ترس و بىم، گيانى تۆلەي پىشكۇي قىن ..

ھەزاران ھەزار جۆرى ترى پىچ و پەناكانى دەروون و، درزو كەلەبەرەكانى ھەۋا ۋە ھەۋەسى تاك و گەلەكۆمەكىكان، كە ماددەپەرىستىي سەرمایەدارى ئەمپۇ گرى تىبەرداۋن و، يان ئەۋانەي لە پەراۋىز كردن و مەحرۇم كردنى جەماۋەرە مىليارىە كانەۋە دىت!

ئىسلام دەبو ئەمانە ھەموۋى چارەسەر بىكات و، لە دلى تاكەكانى كۆمەلگە كەيدا رىشەكىشيان بىكات، تا بتوانىت لە ھەنگاۋى دوايىدا - لە شىۋازىكى واقىيەي كەدەۋەيىدا- پۇگراۋە كەي خوا بەيىنىتە دى.

ئەم سورەتەش ئالْقەيە كە لە زنجیرەى ئەو چارەسەر كەردنە پشوو درێژەى، كە بە پەرورەردەى تاك و كۆمەلە كەى دەست پێدەكات.

هەندىك لە موسولمانە كۆچكەرەكان (المهاجرون) ئەوانەى، كە مآل و سامان و ولاتيان (مەككە) لە پېناوى عەقیدە كەياندا بە جێھێشتبوو، هېشتا دل و دەروونیان ھەر لای ژن و مندال و كەس و كارو نەوہەكانیان مابوو، كە لەولا مابوونەوہ، جا چونكە زۆریشیان ناسۆرو ناپەھەتى بە دەست قورەیشەوہ چێشتبوو، پربە دل حەزبان دەكرد ئەم شەپە سەختە كۆتایی پى بېت، يان كەمىك سووكتەر بېت، تا ساتىكى ئاشتى و خۆشى بكەوێتە نىوان موسولمانان و ئەھلى مەككەوہ و چیدی كەس و كارى خۆيان نەكوژن و، پەيوەستى خزمایەتى و ھۆزايەتيە كەى خۆيان لاوازتر نەكەن، نەبادا بەیەكجارى بھەوتیت!

خوای گەورەو بەبەزەیی دەيوست ئەم كۆمەلە خواويستە، لە ھەموو پەيوەندییەك دابرین، تا بەتەواوى بۆ دین و عەقیدەو پرۆگرامە خوايیە كە لى برین. خوای گەورەو زانا، خۆی دەیزانى، كە ئەو واقعە - بەو ھەموو خلتەو خالەوہ، كە تییدایەتى - چ پالە پەستۆیە كى قورسى لەسەر خەلكى دروستكردوہ، بەتایبەتى لە دل و دەروونی عەرەبەكاندا، چونكە عەرەب -نەوہ دواى نەوہیان - ھەر بە گوێرەى داب و نەرىتى باب و باپیرانیان، ھەمیشە بايەخیان بە پەگەزو نەوہو بەرەبابى خۆيان دەدا و، بە ھەق و ناھەق، ھەر لە گەل تیرەو ھۆزى خۆيان دەبوون.

بۆیە خوای زاناو كار بەجى، ھەموو پۆژىك بە جوانترین شیوہى جۆراوجۆر، ھەستى لارو ناپەواى لە دل و دەروون دەردەكردن و، بە دیندارى پەرورەردەى دەكردنەوہ، بە روداوہەكانى پۆژ، بە چیرۆك بۆ گێرانەوہ، بە پەخنە، بە گلەبى و سەرزەنشت، تا چارەسەرەكە ھاكات بېت لە گەل تین و تەوژمى روداوہ كە، واتە: كاتىك ئاسنە كەى دەكوتا، كە تەواو سوور ھەلەدە گە را.

ھەموو رېوايەتەكان ئەوہ باس دەكەن: كە سەرەتای ئەم سورەتە دەربارەى روداویكى دیارى كراو ھاتۆتە خواوہوہ، كە بەسەر ھاتى سەیدنا (حاتەبى كورى ئەبو بەلتەعەیە).

يېگومان ئەو رېوايەتەنە ھۆى ھاتنە خوارەو ھى ئايەتە كان ديارى دەكەن، راستن، بەلام خۆ چوارچىو ھى دەقى قورئانىي، ھەمىشە لەو ھۆ تاييەتبانە بەرفراوانترە، بۆيە نامۆزگارى و ماناي زۆرتەرلە خۆ دەگرن، چونكە ئەم ئايەتەنە ھالەتتىكى دەروونى و واقىيى مەرقايەتتى باس دەكەن، كە گەرەترە لە قەبارەى روداوە كەى سەيدنا (حاتەب)، خوا لىي رازى بىت.

قورئان دەيوست پەيوەستى خزمایەتتى لەسەر بناغەى باوەر داپرېژىتەو، نەھىلەت خەللى بە ھەق و ناھەق، خزمایەتتى و ھەلۆيىستى تىرەو ھۆزو خىلە كانيان سەر بخەن.

دەيوست خەللى لەو دىدە تەسكەى (سووربوون لەسەر خونەرىتى باب و باپىران و پاراستن و رى نەدان بە گۆرىنى) بەھىتتە دەرەو، بەرەو ئاسوى بەرفراوانى (مەرقايەتى) جىھانىان ھەلبنىت.

قورئان لە دل و دەروونى ئەم كۆمەلەدا شتى نوپى دەچەسپاند: (دىدى نوپى، پىوھرى نوپى، بەھاو نەرىتى نوپى، ناسىن و ناساندنەوھىە كى نوپى گەردوون و ژيان و مەرق).

رۆل و ماف و ئەركى نوپى مەرقايەتتى، ھەر وە كە بلىيت: خواى گەرە بىھەوئ ئەم شەتل و نەمامە ساوايانە بۆ خۆى كۆبكاتەو، لە كەنارى خۆيدا و لە ژىر چاودىرى خۆيدا بىانرۆيىت، تا بە ئاراستەى خۆى گەشەيان پى بدات و دوست و دوژمنى خۆى و خۆيانيان پى بناسىت، ھەر و ھا، تا چاوو گۆيان بکاتەو و بزەن داوى دوژمنان چەند زۆرەو، فیل و تەلەكە بازىيان چەند جۆرەو، چۆن دەچنرىن؟!

تا وایان لىبكات ھەست بەو بەكەن، كە ئەمانە پىاوى خوان و لە حزبەكەى ئەویشدان، تا بزەن، كە خواى گەرە ئەمانى بۆ كارىكى گەرەتر دەوئ، تا قەدەرى خۆيان پى بەھىتتە دى.

بۆیه ده بئى چاك بزانن، كه ئەمان ھى خوان، ناو نیشانى ئەويان ھەلگرتوو ھە خەت و دروشمى ئەويان پێوەیە.

لە دنیاو قیامەتیشدا لە نێو خەلکیدا، ھەر بەم ناو نیشان و دروشمەو ھەناسرێنەو، جا کەوا بوو، ھەر لە سەرەتاو ھەبى پەيوەندى غەیری خواو یستى، چ لە ھەست و نەست و ھۆشدا بێت، چ لە جیھانى کردار و ڕەفتاردا بێت، بېسىنن، دەبێت زۆر سەر راستانەش بۆ دینی خوا لى بړین و، بۆ پەيامى خواو ھەلگرانى بانگەوازە کەى، دلسۆزو بەو ھەفا بن..

ئەم سورەتەى (المُتَحَنَّة) یەش، ھەر ھەمووى بەرەو ئەو لایەنە دەروات، تەنانت ئایەتەى ئەحکامیشى، کە لە کۆتایى سورەتە کەدا ھەن، ئەوانیش، کە دەربارەى ئەو ھەلس و کەوتە موسولمانانە، کە دەبێت بەرامبەر ئەو ئافرەتانەى بۆ (دار الإسلام) ھەکیان کۆچ دەکەن ھەیان بێت.

ھەر ھەوا ئەوانەى باسى پەیان (بەیعەت) دان، یان جوئ بوونەو ھەیان لە مێردەکانیان دەکەن، ئەمانەو باسەکانى تریش ھەر لەو ئاراستە ئامۆژگارییە گشتییە خواپییەو سەر ھەل دەدەن، کە لە سەرەتاو ھەس دەکرین.

کۆتایى سورەتە کەش - وەکو سەرەتا کەى - بەرھەلستى کردنە لە دۆستایەتیی و لایەنگیری و سەرخستنى دۆژمنانى خوا، لەوانەى خواى بەبەزەیی و میھرەبان، رقی لییان ھەستاو ھەزەبى لیگرتوون.

جا چ کافرەکانى قورەیش بن، چ جولەکەکان، تا بە تەواوى لیکدا بران بێتە دى و، ھەموو پەيوەندییە کە بېست، کە لەسەر بناغەى باو ھەر و ھەقیدە دانەمەزرا بێت.

ئەم ھەلۆیستە سەخت و دژوارانەش، کە قورئان تۆمارى کردوون، لەبەر گرنگیانە، چونکە خواى پەروردگار دەزانیت ئەم ئوممەتەى محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بەو ھەلۆیستانە نەبێت، پتەو پەرورەدە نابن، کە وا پتەویش پەرورەدە نەبوون، لیاقەتەى ئەو ھەیان نابێت، پەيامە کەى ئەو ھەلگرن و، ببنە سەربازى خوا.

هه لگرتنی په یامی خوی کار به جی و زانا، قسه ی زل و خوبادان و سنگ
دهر په راندن نییه، خو هه لږوسکان و خو نواندنې ته م کور و ته و شانو نییه..

ته وی به م قورئانه په وروږده نه بیټ، هیڅده پشو و دريژ نابیت، په یام و کاروانی
دینداران بگه ینیته مه نزلگا کانی (دار الإسلام)، که له ژیر ئالای شه کاوه ی
خواویستی و سایه ی شه ریه ته ره واکه یدا داده مه زړین.

ته مه ش کاری که له پیاوانی میژووه، کار و هه لویستی پیغه مبه رانه، بویه ده بی
یاوهره کانی محمدیش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و او په وروږده بن، چونکه ته مانیش
دیسان ده بڼه وه سهر مه شقی موسولمانان.. نه وه دوا ی نه وه.. تا ته و ساتانه ی رږژی
دوا یی، که ئیتر بپروا نامه کان دابه ش ده کرین.

دهر سنی په کهم

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَّاءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا
 بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِى
 سَبِيْلِىْ وَاَبِغْءَا مَرْضٰىىْ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَا اَخْفَيْتُمْ وَمَا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيْلِ ﴿١﴾ اِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَاءٌ وَيَبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
 وَالسِّنَنُھُمْ بِالسُّوْءِ وَاُوْدُوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ
 بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣﴾)

مانای گشتیې نایه ته کان

ئهی تهو کهسانه ی باوه پرتان هیناوه! دوژمنی من و دوژمنی خوتان مه که نه
 هاوړی و لایه نگر و سهر پهر شتیاری خوتان، دوستایه تیپان مه که نه، خوشتان نه وین،
 نهیښی موسولمانیان لا مه درکینن، خو ته وانه هر تهو کهسانه نه، که باوه پریان بهو
 حقه نه هینا، که بوئیوه هاتبوو، به لکو کوفرا نه شیان پیده کرد و گو بیان نه ده دا به په یام
 و شهر یعه تی خوا. هر له بهر ته وهی، که ئیوه باوه پرتان به خوی پهر و رد گاری خوتان
 هینا بوو، ته وان، پیغه مبهرو ئیوه شیان له ولاتی خوتان دهر په راند!

(۱) ئهی موسولمانینه! مادام ئیوه له بهر خاتری خوا کوچتان کردووه و له بهر
 په زامه ندی تهو، وازتان له مال و مندا ل و کهس و کار و ولاتی خوتان هیناوه،

نه کهن، ئا ئه و سته مکارانه ی ئیوه یان له دوزاق نا! بکه نه کاربه دهستی خۆتان،
دلستان بۆیان لێ نه داو خۆشان نه وین..

خۆ من ئاگام له هه موو شتیکتان هه یه، شاره و بهی، یان ئاشکرا، ئه وه ش بزانه،
هه ر که سیك ئه و کاره بکات (دۆستایه تی دۆژمنانی خوا بکات)، ئه وه به راستی
گومرا بووه و پێی راستی بزر کردوه.

(۲) گه ر ئه وان زه فه رتان پێ ببه ن و ده ستیان به تانگاتی، دۆژمنداریتیه که ی خۆیانتان
بۆ ئاشکرا ده کهن و ده که ونه گیانتان، په لامارتان ده دن، هه رچه کیان له ده ست
بهی به رامبه رتان ده یکه ن، چ به هیزی بازوو، چ به زمان و پر و پا گه نده و سومعه
شیواندنتان، ئه وانه ده یانه ویت ئیوه واز له ئیسلام بهینن و جاریکی دی بگه رینه وه
نیو کوفر.

(۳) دلنیا بن له وه، که له رۆژی دوا ییدا مآل و مندآل و کهس و کارتانه هه هانانیه وه
نایه ن و، سوودیان بۆتان نابیت.

خوای گه وره هه ردوو لاتان جوێ ده کاته وه (ئه هلی باوه ر بۆ به هه شت و ئه هلی
کوفر بۆ دۆزه خ)، با مندآل و کهس و کاریشتان بن! خوای گه وره ئاگداره چی
ده کهن، چونکه بهینه ری هه موو کارو کرده وه کانتانه.

رېۋرە

ئەم سورەتە ئالْقەيە كە لە زنجىرەيە كە دەرسى پەرورەردەو، رېكخستنى كاروبارى كۆمەلەيەتتى و كاروبارى دەولەتە كەي مەدينە. ئالْقەيە كى زنجىرەيە ئەو پېرەوو پېرۆگراممەيە كە خوای گەرە بۆ ئەو كۆمەلە موسولمانە ھەلېژىردراوھى دانا، كە ھەر خۇيشى ئاراستەي دە كەرد.

ئەو كۆمەلە خواويستەي، كە ئەو پېرۆگراممەي خوای گەرە بۆ ژيانى كۆمەلگەي مەرقايەتتى دەويست، ئەمان لە واقىيەككى كەردەوھييدا ھېنايەنە دى..

ئەو پېرۆگراممەي، كە خوای گەرە دەويست (دار الإسلام) يكى، روالەت و جەوھەر و سنوورو شەخسىيەت جىاوازدا دەرېكەوئىت.

لە سىستېمىكى نمونەييدا، كە لە پلەو ئاستىكى وادا بىت، ھەمىشە كۆمەلگەي مەرقايەتتى چاۋ لە ئاسۆي بېرېت و، ھەول بىدات بىگاتتى.

ئەمەش پىويستى بە ئامادە كەردىكى چەندىن ھەنگاۋو قۇناغ ھەبوو، جا ئەو رۇداۋانەي لە دەورۇبەردا لە نىۋو ئەم كۆمەلە خواويستەدا رۇويىدەدا، دەبوونە كەرەستەيە كى چاك بۆ ئەو ئامادە كەردە، كەرەستەيە ك بوو، كە ھەر لە زوۋەو لە زانستى خوای گەرەدا نەخشەي بۆ كېشرا بوو..

ئەو رۇداۋانە دەبوونە نەخشەي پەرورەردەو لىكدانەوھو رۇونكەردەوھو، سۇراغ كەردە كانىش دەبوونە كەرەستەي بىنا..

لە دەبەرىك راپچوونى رۇداۋو بە نىۋو تەۋژمى بەتىنى ژياندا، ئەو دەرۋونە پاكانە بىيات دەرەن، ئەو دەرۋونانەي بۆ راپەرەندىنى پېرۆگراممى خويى لەسەر زەمىندا ھەلېژىررا بوون.

كەس گۆشە گىر نەدەۋەستا، مەگەر گۆشە گىرى ھەستى دەروونىي و سۆزى باۋەرى نۇي.

دوور دەبوون، دوورى ھەست و ھۆش، نەبادا شتىكى ھەلە، ۋەك ھەستى نامۆۋ رەفتارى لارو ھەلۆيىستى چەۋت، يان حەزو رقىكى لاسەنگ تىكەل بە قۇناغى پىكھىننە دەروونىيە كەيان بىيىت.

ئاراستە نوپىيە كان بەردەۋام تاكە كانى كۆمەلە نوپىيە كەيان ھەل دەنا، بۆ جىگىر كىردن و قايم دارشتى ئايدىۋلۆژىي و، بىروھۆشىكى گۆشە فراۋان دەربارى جىھانى ئەۋ كاتە بە گشتىي و بارودۇخى نيۋە دورگەي عەرەب بە تايىيەتى.

ئەم كۆمەلە نوپىيەي لەسەر ئەم دىدو بۆچوون و ئايدىۋلۆژىيە دىنييە نوپىيە پەرۋەردە دەبوون، ۋا نەبىت دوور بووبىن لە گىروگرفت و ھەلس و كەۋتە كانى ژيانى واقىيى، بەلكو لە نىۋ بۆتەي ئەۋ گىروگرفت و پوداۋانەدا، پۆژبەرۆژ و جار بە جار پالقتە دەبوون و دەتۋانەۋەۋ، سەر لە نۇي شەخسىيە تىيان دادەرپىژرايەۋە.

جارى ۋا ھەبوۋ لە مەسەلەيە كدا، يان لە جۆرە رەفتارى كدا، يان لە جۆرە ھەست و دىدىكدا، چەندىن جار دەھىنران و دەبران و، لە چەندىن لاۋە بۆ يەك مەبەست ئاراستە دەكران.

بە حەزەر، بە ترس، بە ھاندان، بە خۆشويىستن، بە بوغزاندىن.. چونكە ئەۋ خوايەي دروستىيەكردوون، دەيزانى ئەم ھەموو خەلكە، ھەموو ۋەك يەك و بە ئەندازەي يەك نايەن بەدەم بانگەۋازە كەيەۋەۋ، ھەموويان ۋەك يەك و پىكەۋە پابەندى تەعليما تە كانى نابىن، چونكە خۆ ھەموويان ۋەكو يەك، باۋەر لە دل و دەروونىياندا جىگىر نەبوۋە!

لاۋازى مەۋف خۆي و، پشپىۋى و ناھەموارى واقىيەكە و، تىن و تەۋژمى خۈنەرىتى تىرەۋ ھۆزە كانىيان، ئەمانە ھەر ھەمووى كۆسپىن، بەربەستى رپى پەرۋەردە كىردن.

زۆر جار توندو سەخت، پێچەوانەى ئاراستە پەرور دەییە کە دەبنەو و دەبنە
هۆکاری لاوازی، بۆیە دەبیّت چاوی گۆشکردنیان هەمیشە لەسەر بیّت..

خوای گەورە دەیزانی زāl بوون بەسەر ئەو بەر بەستانەدا، ئامۆژگاریی و
بیرخستەوێ بەردەوامی دەویّت، ڕوداوی نمونەیی واقیعی دەویّت.

بۆیە دەبینیت هەموو ڕوداوێ کان، بە پێی قەدەری خوای گەورە بەرێک و
پێکی دەهاتن، جارێک بە ئامۆژگاریی، جارێکی تر بە حەزەردان و سلّ کردنەو،
یان بە ڕێنیشانەکان و هاندان بۆ ڕەسەن کردنی شەخسیەت و پارسەنگ کردنی
هەلۆیستەکانیان.

پێغەمبەریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەك بیداری دووربین، نمونەکانی
حەکیمانە دەکردە بەردی گۆشەى ئەم دەروونانەو، وەحیی خواش، دەبوو تەناف و
شاوڵ و تەرازوی. تا ئاوا، ئەم دەروونە زیندوانە، لەبەردەستی نێرراوە کەى خوا
پەرور دەبوون و، وەك نمونەى هەتا هەتایی هاتنە کایەو.

هۆی هاتنه خوارهوی

له هه موو کتیبه کانی حه دیسدا وهك: (سه حیچی بوخاری و موسلیم و سونه نی ئه بو داودو نه سائی و مه سنه دی ئیها م ئه حمه د) و ئه وانی تر دا، هۆی هاتنه خواره وی سه ره تای ئه م سو په ته، به م به سه رهاته ی خواره وه دیاری ده که ن.

یه کیك له یاوهر (یاوهره) کانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ناوی (حاته بی کوری ئه بو به لته عه) بوو، یه کیك بوو له په نادراوه کانی قوره یش. هه ره ها یه کیك بوو له و یاوهرانه ی، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه و نه ینیه ی لا در کاند بوو، که ده یه ویت له شکر پیکه وه بنیت و هیرش بکاته سه ر مه که.

واشیان بلاو کرد بووه: که پیغه مبه ر ده یه ویت هیرش بکاته سه ر جوله که کانی خه یبه ر، پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زوو زوو دو عای ده کرد و ده یفه رموو: (اللّٰهُمَّ عَمَّ عَلَيْهِمْ خَبَرًا) واته: خوا یه ئه م هه واله له ئه هلی مه که که بشاریته وه، به لام (حاته ب) ئه م نه ینیه ی له نامه یه کدا نووسی و به ئافره تی کدا - که به ده دره م به کریی گرتبوو - ناردی بو سه رانی مه که!

پیش گه یشتنی نامه که، خوی گه وه ره پیغه مبه ری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لی ئاگادار کرده وه، که شتیکی واهه یه. ئه ویش (عه لی کوری ئه بو تالیب و زوبه یری کوری عه وام و میقدادی کوری ئه سوهد) ی بانگ کردو، پیی فه رموون: (انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَاحٍ فَإِنَّ بِهَا طَعِينَةً وَمَعَهَا كِتَابٌ فَخُذُوهُ مِنْهَا).

واته: برۆنه ناوچه ی (ره وضه خاخ) (ناوچه یه که دوانزه میل له مه دینه وه دووره) ئافره تیکی سواری لییه، نامه یه کی پییه لیی سه نن و به ینن.

سه یدنا (عه لی) ده فه رموی: به سواری ئه سپ فرین، تا گه یشتینه ئه وی، ئافره تی که مان به سواری و شتریکه وه دی، راما ن گرت و پیمان وت: ئه و نامه یه مان به در ی که پیته.

وتی: نامه م پی نییه!

شت و مه که کانی گه راین، تییدا نه بوو.

پی م وت: نه گهر نامه که مان نه ده یتئ، هه موو جله کانت له بهر داده نیین.

ناچار دهستی برد بو پرچ (که زی) یه که ی و نامه که ی دهرهینا، لیبان وهرگرت و خیرا گه یشتینه وه خزمه ت پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که کردیه وه، دیار بوو له (حاته بی کوری نه بو به لته ع) وه نوسرا بوو بو سهرانی قوره یش.

پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردی به شوین (حاته ب) دا، عومه ری کوری خه تتاب -خوا لیسی رازی بیت - فهرموی: نه ی پیغه مبه ری خوا! لی م گه ری، با سه ری ئەم دوو پروو (منافق) هه بیه ریتم.

پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له (حاته ب) ی پرسى: (مَا حَمَلَكَ عَلَىٰ هَذَا؟) چی ئەم کاره ی پی کردیت؟

فهرموی: سویندم به خوا ی گه و ره با وهرم هه ر وه کو خوی ماوه، ئەم کاره شم له و پرووه وه نه کردووه، که له ئیسلام په شیما ن بوو بیتمه وه به کوفر رازی بوو بیتمه وه، به لام جه نابت ده زانی، که من کابرایه کم، هیچ که س و کار ی کم له ناو قوره یشدا نییه، هه موو یا وهره کانی تر، خزم و که س و کار و تیره و هۆزیان له مه ککه هه یه، که مال و مندال و سامانیان ده گر نه خو.

منیش وتم: به لکو خوا ی گه و ره دل ی یه کیك له سهرانی قوره یش نه رم بکات و، منداله کانم بو بگریته خو.

پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: (صَدَقْ، لَا تَقُولُوا لَهُ إِلَّا خَيْرًا) واته: راست ده کات، جگه له قسه ی جوان هیچی تری پی نه لین، به لام عومه ری کوری خه تتاب (خوا لیسی رازی بیت) فهرمویه وه، نه ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەمه خیانه تی له خوا و پیغه مبه رو موسولمانان کرد، لی م گه ری، با بده م له گه ردنی.

پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى اَطَّلَعَ عَلَى اَهْلٍ بَدْرٍ، فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ).

واته: تۆ نازانیت، خوای گه وره به ئه هلی (به در) ی فەرموو: چی ده که ن بیکه ن
وا له هه موتان خوش بووم.

له ریواتی تر دا هه یه: چی ده که ن بیکه ن، به هه شت شایانی ئیوه یه.

سه یدنا عومهر - که خۆیشی له ئه هلی (به در) ه - فرمیسک به چاویدا هات و
فهرمووی: خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی زاناترن، پاشان ئه و ئایه تانه ی سه ره تایی
(المتحنة) هاته خواره وه.

شیخی شه نقیته ی - ره حمه تی لیبت - ده فهرمویت: موفه سیرین رایان له سه ره ئه وه
کۆیه، که ئه م ئایه ته له سه ره (حاته بی کوری ئه بو به لته عه) هاتۆته خواره وه.

به لام دهرس و په ندو ئامۆژگاری له مانای ئایه ته کان وهرده گیریت و، هوی هاته نه
خواره وه ی ئایه تی قورئان تاییه ت ناکات به خۆیه وه.

ئه و جا ده فهرمویت: ئه م حوکمی کوفره ش، کوفری کۆن و نوی ده گریتته وه، وه ک:
کوفری جوله که و دیان و دووروو کۆمۆنیست وه ندۆکی و بودایی و .. هتد

هه روه ها ههر که سیک گالته به شتیکی دین بکات، یان دین بکاته مایه ی گالته و
گه پ، پیده چیت حوکمی ئه م ئایه ته بیگریتته وه.^(۱)

(۱) أضواء البيان ۸/ ۱۳۰-۱۳۱. البخاری ۷/ ۴۰ و ۸/ ۴۸۶، مسلم ب ۴ ل ۱۹۴۱ الدرر/السيوطی
ب ۶ ل ۲۰۲ / فتح الباری ب ۸ ل ۸۷ وه ابن کثیر ب ۴ ل ۳.

لیکدانه وهی ئایه ته کان

ئایه تی یه که م:

۱- (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا) ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیئاوه.

پهروه ردگاری مه زن، ئا به م بانگه وازه خوا ییه موسولمانان بانگ ده کات..!

ئه وانه ی باوه ریان هیئاوه.. ئه وانه ی ملکه چی و گوپرایه لی ته وایان بۆ به رنامه پیرۆزه که ی خوا ده برپیره، ئه وانه ی قه ناعه تی ته وایان کردوو.. ئه وانه ئه وانه که خۆیان به سه ربازی پێی خوا یستی ده زانن و، هیچ فه رمانیکی خوی گه وره ناخه نه پشت گوئی..

ئه مانه ئه و که سانه ن، که به ته وای بۆ خوا لی پراون و خۆیان بۆ به رز کردنه وه ی وشه ی خوا ته رخان کردوو...

ئه م بانگ کردنه خوا ییه، خۆی له خۆیدا پله یه کی به رزه و مایه ی شانازی موسولمانه.

بۆیه کاتیک سه یدنا (حاته ب) گوئی له (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا) بوو، وه ک گۆل گه شایه وه و له خۆشیاندا ده ستی کرد به گریان، چونکه زانی هیشتا له ریزی موسولماناندا ماوه!

ریزی موسولمانان ریزیکی زۆر به پێزو پیرۆزو به نرخه، ئه و که سانه ی له و ریزه دا وه رده گیرین، ده بێ خاوه ن باوه ری به تین و ویستی پاک و وه ی به رزی گۆرین بن.. نابیت توخنی هیچ شتیک بکه ون، که له که داریان بکات.

نابیت هیچ هه لۆیستیکی وا بنوینن، که له سه ر شه خسیه تیان بکه ویت، بۆیه هه رگیز خوی گه وره به موسولمانانی نه فه رموو: مه دزن، زینا مه که ن، خوین رێژ

مه بن..هتد، چونكه ئەمانه كارو رهفتاریكن، له موسولمان ناوهشینهوه، بهلكو به موسولمانان دهفهرمووی: (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً) البقرة/۲۰۸، یان (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ) الانفال/۲۴، یان (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوا) الحجرات/۶ وه ههروهه.

ئهم ئایه ته یه کیكه له بهلگه کانی ئههلی سوننهت، بۆ بهرپه رچدانهوهی (خهواريج)، كه خهلكی به گوناح کردن کافر ده کهن!

ئهو هتا خوای گهوره، هیشتا سهیدنا (حاته ب) به موسولمان دهزانیت، گهرچی ئهو کاره دژوارهشی ئه نجام دا كه جاسوسییه بۆ کافری شهپانی.

کهوا بوو: موسولمان به گوناحی (غیر مکفر)، گهر به هه لالی نه زانیت کافر نابیت، گهر به هه لالی زانی بیکات، یان نه یکات کافره.

۲- خوای گهوره دهفهرمووی: (يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِي وَعَدُوَكُمْ اَوْلِيَاءَ) واته: دوژمنی من و دوژمنی خۆتان، مه که نه سه ره رشتیارو دۆست و ئه ربابی خۆتان! (العَدُو)، چونكه له سه ره وه زنی (مفعول) هاتوه، چاوگه و به يه ك تاکی دوژمنیش دهوتریت و به کۆمه لیکیشی، وهك خوای گهوره دهفهرمویت: (فَقُلْنَا يٰنَادِمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ) طه/۱۱۷.

واته: وتمان: هو ئادهم! ئه مه - ئیبلیس - دوژمنی خۆت و هاوسه ره که ته بۆ کۆ (جمع) یش، ههر ده رباره ی شهیتان دهفهرمووی: (اَفَتَتَّخِذُوْنَهُ وَاَزْوَاجَهُ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ) الکهف/۵۰.

واته: ئه وه چۆن ئه وو نه وه کانی، له جیاتی من ده که نه سه ره رشتیارو دۆستی خۆتان، كه دوژمنیشتان؟!

لیره شدا (عدو) به مانای کۆ هاتوه، چونكه دواتر، ههر به شیوازی کۆ ڕاڤه ی ده کات وهك: اَوْلِيَاءَ، تَلْقَوْنَ اِيْتِهِمْ، کفرؤا..

لیره دا دوژمن بۆ دوژمنی تاییه تیش و دوژمنی گشتیش هاتوو مه به ست له دوژمنه گشتیه کان له وهدا دهرده که ویت: که ده فهرمویت: (وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنْ الْحَقِّ) و، مه به ستی دوژمنه تاییه تیه کانیش، که کافرانی مه ککه بوون، له وهدا دهرده که ویت: که ده فهرمویت: (يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ).

وه سفی (کفر) هه موو شیوازیک کوفر ده گریته وه له هه کات و جیه کدا بیت. باس کردنیشی لیره دا به مه به ستی دوژمنی تاییه تی و گشتیی، بۆ زیاتر ته ئکید کردن و زیاتر بایه خ پیدانه.

پیش خستنی (دوژمنی من) پیش (دوژمنی خوتان) یش خالیکی عه قیده تی و ره وانبیتری (به لاغی) یه، چونکه موسولمان ده بیت ئه وه به به لگه نه ویستی باوه ره که ی بزانی، که ده بیت دوژمنی خوا به دوژمنی سه سه ختی خوی بزانی و، دوژمنداریتی که سیک باوه ره ده هیئت، ده ست به جی دوژمنداری له سه ره له ده گیریت. وه ک خوی گه وه ده فهرمویت: (فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) النساء/ ۸۹.

واته: که سیان (له و موسولمانانه ی له مه ککه مابوونه وه و کوچیان نه کردبوو بۆ مه دینه (گه رچی خاک و کۆمه لگه و ئالای ئیسلامی جوئ بوو بووه وه)، مه که نه سه ره رشتیارو دۆستی خوتان، تا بۆ خوا کوچ ده کهن.

موسولمان، خوی گه وه ره له هه موو شتیکی تر زیاتر خوش ده ویت، له خوشه ویستیدایه، که ده یه رستی، ملی بۆ فه رمانه کانی خوا که چ ده کات، گوئ رایه له بۆ به ره له ستیه کانی، ئه و که سانه شی خوش ده ویت، که خوی گه وه ده په رستن و ئه ویش خوشی ده ون، چونکه ته وه ره باوه ر، هه موویانی خستۆته سه ره یه ک ریبارو، پیکه وه په یه وه ستی کردوون.

موسولمانیک ئه وه سیفه تی بیت، ئاوا خوی گه وه ره خوش بویت، ئیتر چون دوژمنی خوا ده کاته دۆستی خوی و خوشی ده ویت! چ جای ئه وه ی دۆستایه تی و هاوکاری بکات و هه ول بۆ سه ره که وتنی بدات!؟

هه یهو، هه یهو.. ئەو کەسە ی دوژمنی خوا بیټ، بیگومان دوژمنی سەر سەختی ئیمە شە، کەوا بوو هەر لە سەرەتاوە دەبیټ ئیمە ی موسولمان، لە ناخی دڵ و دەرومانەوه رڤمان لێی بیټ. سەرزارە کیش، دەبیټ دوژمنداریی بکەین، دەنا زۆر ئەستەمە کە سێک خوای خوش بویت و، لە هەمان کاتیشدا دوژمنی خواشی خوش بویت..

زەججاج (زمانەوانییە) دەفرمویت: لەم ئایەتەدا پاش و پیش، بە مەرج و وەلامە کە ی کراوە واتە: **إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْنَاءَ مَرْضَاتِي، لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ.**

۳- (تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ). (ب) - کە هۆیە، واتە: بە هۆی ئەو دوستانەتیی و خوشەویستییهوه، هەوآل و نەینیان پێدەگەین - بالمودة - بالنصیحه یه.

بە ئامۆژگاری کردن.. ئەمە گلەیی و سەر زەنشە.. چون ئیوه خوشتان دەوین و دەتانهوین و پە یوه ندییان لە گەڵ دەبەستن و، نەینیی موسولمانان پێ دەگەین و دژی موسولمانان رێنیشاندەرییان دەکەن!!

ئای چ هەلە یه کی نابەجێیه! وای، چ تاوانێکی گەورەو خیانهتێکی کوشندەیه؟! چون دەکەویە دوستانەتیی و لایەنگری دوژمنێکی واوه، کە دوژمنی خوای گەورەو دوژمنی سەر سەختی خوشتە!!

شاعیر دەلێت:

إِذَا صَافَى صَدِيقُكَ مَنْ تُعَادِي..... فَقَدْ عَادَاكَ وَانْقَطَعَ الْكَلَامُ

هەر کەست دی بە هەر شیوه دوژمنی توی خوش دەوی
دوژمنی سەر سەختی تۆشە، شادی پێی، یا ناتەوی!

ئەگەر کە سێک دوژمنی خوای گەورە ی کردە دوستانە و خوشەویستی خۆی، هات وچۆ کردنیشی پێویست دەبیټ، تا پێکەوه ژیان و تێکە لاوی و هاوبەشی

کردنی یه کتریش، له کاروباری ژياندا زۆر تر ببيت، ئيحتيمالی رازو نيازو نهيينی درکندنیش زياتر دهبيت.

ئه گهر دوژمن گهلۆریش بيت، سه ره ئه نجامی ئه و تیکه لای و پیکه وه ژيانه، نهيينی موسولمانانی بهر گوی ده که ویت، چ جای ئه وهی دوژمنیکی زيت و وریاو زۆر زانیش بيت!

وه کو دوژمنانی سه رده می ئیستای ئیمه. به تاییه ت ئه ندامانی ده زگا سیخوړپه کانیا، جا که و بوو، ههر باشتروایه موسولمان ههر له سه ره تا وه نه خوی هه لڅه له تینیت و، نه موسولمانانیش، به به هانه ی ئه وهی: وریایه و ناگای له دهم و له فزی خویه تی! با دوژمنانی خوا ببو غزینیت باشترو، وه که له وهی په یوه نییان له گهل بیه ستیت.

ئه م سه ختگیری و ههلویست ره قییه، له مه سه له کانی عه قیده دان، دهنه موسولمان پیویسته ئه هلی به زهیی و ره فتاری جوان و بهر ز بیت و، تیکه لی هه موو چین و توژیکی کۆمه لگه که ی بکات، بیگومان به و هیواو ئه ندازه ی، که بتوانیت بانگه وازه که ی خویان پی بگه ینیت و له ئیسلامه که یان تی بگه ینیت

۴- (وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ) چ تاوانیکه!! ئه وانه، نه که ههر نایانه ویت باوهر به و حه قیقه ته بهینن، که بۆ موسولمانان هاتووه، به لکو موسولمانان ده گرن و ئه شکه نجه یان ده دهن و ده یانکوژن و ده یانبرن.. له جی و ریی خویان ده ریان ده په رینن.. نه که ههر خویان، پیغه مبه ره ئازیزو خوشه ویسته که ی خواش، ئه و ریبه ره نهرم و نیان و به به زهیی و دلسوژه!! له دیدو دل و دهرون و غیره تی موسولماندا ده رکردن و، ههلدانی تیرۆر کردنی ئه و پیغه مبه ره نازداره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر کاریگهر تره، وه که له ده رکردن و کوشتنی خویان و مال و مندالیان..

ئیستا و ئه و دوژمنانه ی خوا، ئه و پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیشه وایه ده رده په رینن.. راوی ده نین.. به دوویه وهن و ناهیلن له جیه کدا ستار بگریت..

ۋاي، كە ھىزى كوفر رىقن و دلرەق و سەرسەخت و درە ندەن.. كەسىك ۋا درندە بىت، چۆن شايانى دۆستايەتى تۆ دەبىت؟

ئىۋەش و پىغەمبەرىش لە جىيى خۇتان، لە شارى خۇتان لە ھۆزو تىرەو خىزانى خۇتان، بى پارەو پوول، بى نان و ئاۋ دەرەدەكەن!! ئىتر چۆن ئىۋە پىتان رەۋا دەبىت، ئائەم درندەنە بىكەنە دۆست و ئەھباب و رازى موسولمانانان لا بدركىنن.

۵- (اَنْ تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ..) تەماشى كە! خۋاي پەرۋەردگار ئەۋە دەخاتەۋە پىش چاۋى موسولمانان، كە ھەر ئەۋ ھۆيە بۆتە مايەى خۇشخالى و سەربەرزى و سەرفرازى ئىۋە، كە دىنە كەتەنە، ھەر ئەۋىشە ئەۋ دوزمەنە گىل و درندەنە كەردىانەتە ھۆكارى دوزمەندارىتى و رىق و كىنە كەيان!

كەۋا بوۋ: ئەۋ شتەى لاي ئىۋە زۆر بە رىزو بە بەبايەخە، لاي ئەۋان سوۋك و بى قەدرە، ئەمانە ھەر لەبەر ئەۋە دەرتان دەكەن چۈنكە باۋەرتان بە خۋاي خۇتان ھىناۋە، چۈنكە دەزانن گۆرانكارىيە سەرەككىيە كەى بەسەر ئەم خەلكەدا ھات، دىنە كە كەردى.

شايەتمەنە كە بوۋە شۆرشى گۆرانكارى ناخى تاك و واقىيەى كۆمەلگە كە.. بۆيە ئىستاش لەم سەردەمى فەرەنەتەى ئەمرىكا، ۋا رىقان لە دىنە كەمان ھەستەۋە لە عەقىدە سەلەفىە كەمان تۆقىون!

۶- (اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِيْ وَابْنِعَا مَرْضَاتِيْ ..) ئەگەر ئىۋە راست دەكەن و لەبەر خاترى خۋاۋ لە پىناۋى رىبازى خۋادا ھاتۋونەتە دەرەۋە ھىجرەتتان كەردۋە. ئەدى بۆچى ئەۋ دوزمەنەتان قەۋلە؟! نابىت، ئەمە كارىكى ناپەسەندە.. ئىۋە دەبىت ئەۋانە بىۋەزىنن. بە دوزمەنى خۇتانان بناسن.

نابىت بە ھىچ شىۋەيەك - تەنەت لە دل و دەرۋىشتاندا - ئەۋانتان بویت.. ئەگىنا زەرەرمەند دەبن، خۇ خۋاي گەۋرە ئاگادارە گەر كەسىك شتەك لە دل و

دهروونیدا بشاریتهوه. خوی گهوره ههموو رهوت و ههلس و کهوتیکتان دهبینیت،
 ناشکرا بیّت، یان نهیّنی و شاراوہ..

۷- (تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ) ئیّوه به دزییهوه په یوه ندیبان
 له گهل ده به ستن! خو من به ههموو شتیکتان دهزانم، چ ئهوانه ی دهشارنهوه چ
 ئهوانه ی ناشکرای ده کهن.

خوی گهوره که دهفرمویت: (تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا
 أَعْلَنْتُمْ) نه یفرموو: (وانا اعلم بما أسرتم وما أعلنتم)، چونکه زانینی ههستی
 شاراوہ گرنگتره له زانینی شتی نهیّنی.

بویه له جیه کی ترده دهفرمویت: (يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى) طه/۷.

واته: خوی گهوره ههموو نهیّنییه ک و شاراوہ یه ک دهزانیت.

واته: نهیّنی و شاراوہ تر له و، ئه مهش خالیکی جوانی داپشتنی رهوانبیژییه.

جا ئه گهر خوی گهوره له نهیّنی شاراوہ تر بزانیّت، ئیتر چۆن موسولمان له
 ژیره وه کافرانی دهویت وخوشی دهوین!

۸- (وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ) واته: ههر که سیکتان واکات، ئه وه
 گومرایه و پئی راستی ون کردوه! ئای، چ هه ره شه یه کی گه وره و سه خته! ته نها
 موسولمانی راست و تیگه یشتووی خاوهن دلی زیندوو دهزانیت ئه م هه ره شه یه
 چه ند تر سینهره، گومرا بوون، ری بزر کردن..

واته: هه رچیت کردوه، تا ئیستا به هه ده رت دا! خه رمانه که ت سوتاند، گرت
 به ردایه شارای چاکه ت، ئای چ زیانیکی گه وره یه!

ئابەتی دووهم:

(إِنْ يَتَفَقَّوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾)

۱- ئەوانە ھەر بەوھەندە بە سەرتاندا زال ببن و دەستیان بتانگاتئ، ھەر بەوھەندە دەستیان لە ئیوھە لاواز گیر ببیت، دوژمنداریتیە کە ی خۆیان بە پیستەین شیو، بە ھەرچیە ک لە دەستیان بیت، دەردەبرن.

بە دەست، بە چەك، بە لەناو بردن، كوشتن و برین و گرتن زیندان و ئەشكەنجە و سزا، برسی كردن و زەلیلی و دەرکردن، تالان كردن و كۆیلەیی، سوک و رسوا كردن.. ھیچ پڕیەك نامینیت بۆ پڕیە كیش كردنتان نە یگرە بەر!

چ بە زمان، بە بەپەرچدانەوھە حق، بە درۆ خستەوھە خواو پیغەمبەرائی خوا، بە سومە شیواندن و ناووناتۆرە لێنان، درۆ و دەلەسە، بوختان و ھاندان و فریو دانێ خەلکی ساویلکەو بە کارھێنانیان بۆ لاوازکرنی حق و ئەھلی حق، بە ھەلخەلە تاندنی خۆش باوەرە گیلەکانی نیو پریزی موسولمانان! ھیچ شیوہیەك نامینیت بۆ سووک كردنتان نە یگرە بەر!

۲- (لَوْ تَكْفُرُونَ..) دەیانەوئ پاشگەز ببەو! بگەرپنەوھە بۆ کوفر! دەیانەوئ لەو ھیمنی و ئاسایشە کەناری باوەر، دەرەتان بەین! لە ئارامیی و سەرفرازی تەقواکاری لە بەختەوھری و خۆشحالی خواویستی. لە متمانە یە کپیزی و پتەوی گیانی براھەتیی و دینداری، لە راستگویی و سەر راستی، لە دەم و دەست و داوین پاکیی! لە خوورەوشتی قورئانی.. لە رەنجیکی بەردەوام و ھەولیکی نەپراوھەدان بۆ دەرھێنانتان لەم ھەموو خیر و خۆشیە.

دەیانەوئ لەو لوتکە ی رەوشت بەرزیی و دەرەن دامەزراویی و پیاوچاکیەوھە بتانگێرنەوھە بۆ زۆنگاوە کە ی جاھیلی، بۆ بی باوہری و سەر لیشیواویی، بۆ گومرای

و بزر بوون! بۆ نه مانى شه خسيهت و دۆراندن، بۆ زولم و ستهمه ناپره واکه ی جارن،
بۆ دزی و گزی و فیل و تهله که بازییه که ی پیشوو! بۆ خوونه ریته بۆگه نه کانی
جاهیلییهت.. بۆ داوین پیسی و کرده وه به ده کانی..

ئای چ ئامانجیکی پیس و ناله باره؟! ئای ته گهر خوا نه خواسته گپراپانه وه
بۆ کوفر، چ زیانیکیان لیده که ویت، کوشتن و ریشه کیش کردنمان ئاسانتره له
گهرانه وه بۆ خوخوریه که ی کوفر.. ههرچی سزاو ته شکه نهجه و ناسور هه یه، ناگاته
ژانی به کافر بوونه وه!

نابینیت پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ، وَجَدَ
حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ، أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سَوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا
لِلّٰهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي النَّارِ).

واته: سی هه ن له ههر که سی کدا هه بن، شیرینی باوه ریان پی ده چیژیت، ته گهر
خواو پیغه مبه ری خوا ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له هه موو که سیکی تر خوشتر
ویست، ته گهر ههر که سیکی خوشویست، ته نها له بهر خاتری خوا خوشی بویت،
ههروه ها ته وهنده شی گهرانه وه بۆ کوفر پی ناخوش بی، وهك ته وه ی بیگرن و
فرپی دهنه نیو ناگروه!!

ثابته تی سی یه م :

(لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾)

۱- (لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ) نه كهس و كار، نه خيزان و منداله كانتان سوودتان پي ناگهينن، نه گهر خوي گه وره بيه ويٽ شتيكتان پي بگه ينيٽ، خو كهس و كارتان ناتوانن نه و شته رته بگه نه وه.

نهمه له دنياډا، له رږڅي دوايشدا بيگومان ناتوانن هيچ سووديكتان پي بگه ينيٽ.. جا ئيتر بوچي له بهر خاتري نه وان خوټان دهره نجينن و، له پرووي شهرعه وه خوټان پياو خراپ ده كه ن؟!

پياوي ټاقل، چوټن رهمه ندي خوي گه وره ده خاته لاوه بو سه لامه تي كهس و كار، يان مال و منډال؟! به تاييه تي، كه له رږڅي دواييدا، نه تو دادی كهس و كاري كافت دده ديت، نه نه وانيش ده توانن بين به هاناي تووه.

كابرايه ك له پيغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ي پرسى: باوكم مردووه، ئيستا له كويدايه؟

فهرمووي: (فِي النَّارِ). له ټاگري دوزه خدايه.

كابرا به خه مبارييه وه رويشت، پيغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگي كرده وه و فهرمووي: (إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ) اخرجته مسلم.

واته: باوكي منيش و باوكي توش له ټاگردان.

۲- (يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ) رږڅي دوايي ليكتان جوي ده كاته وه، هر كه سه و بو لايه ك، نه وي نه هلي باوه ر و ته قوايه بو به هشت و، نه وي نه هلي كوفريشه به ره و دوزه خ، به ره و خه شم و غه زه بي خوي به ده سه لات! جا ئيتر چوټن ديني خوټان واز

لئى دههيتن و خوتان ده دۆپرين و، له بهر خاترى ماوهيه كى ترى ژيانى خوتان و مال و مندالتان، غهزه بى خوا له خوتان هه ل دهستين؟!

چۆن ده بى سۆزى باوكايه تى و هاوسه ريتى له خوشه ويستى خوا به هيزتر بى؟! چۆن ده بى خوشه ويستى كهس و كار، به و رادهيه باوه ر لاواز بكات؟!

موسولمان ده بى، هه ر له سه ره تاوه له كافران ته به را بكات، چ جاي دۆستايه تيان بكات، ئەمەش داواكارى شايه تمانه.

(قازى ئەبو يەعلا) ده فەرمويت: ئەم ئايه ته به لگه يه بۆ ئەو رايه ي، كه ده لىت: ترسى مال و مندال و كهس و كارو سامان، مۆله تى ئەوه نادات كه به توقيه ^(۱) كوفر دهر بپرئىت، چونكه ئەو كوفره، كه سه رزاره كييه، ناچار ييه و له كاتى مه ترسى بوونى كوشتنى نه فسى خوتدا ده بىت، واته: دلئاي، كه ئەه گه ر ئەو كوفره ي ئەوان نه لىته وه ده تكوژن...

بۆيه خواى گه و ره ش هيجره تى له سه ر موسولمانان فه رز كرده وه، تا كهس به به هانه ي پاراستنى مال و مندال و كهس و كارى، له ژيئر ئالاي كوفر و حوكمى كافراندا، خو مت نه كات و واز له كوچ كردنى به يئىت.

يفصل به (تَفْصُلٌ، يَفْصَلٌ، يُفْصَلُ، يُفْصَلُ) ش ده خوئىر يته وه.

۳- (وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) خواى گه و ره ئاگاداره چى ده كه ن، چونكه بينه رى هه موو كارو كرده وه كاتانه.

نه يفه رموو: (خَبِير)، چونكه پله ي بينين له زانين به رزتره.

(۱) توقيه، ئەوه يه: كه له ترسى كوشتنت، ته نازول بۆ كافران بكه يت و، به رواله ت بچيته سه ر راكه ي ئەوان، تا لىت بگه رين.

بىگومان ده بىت دلت هه ر پر له باوه ر مابىت و كارىكى واش نه كه يت، موسولماتى تر بخه يته داو..

چه ند خالیکی سه رنجدان :

۱- دۆستایه تیی و دوژمنایه تیی ده بیئت، به گویره ی دینی خوا بیئت، ئەمەش یه کیکه له گه وره ترین و کاریگه رترین خالی عه قیده ی ئیسلامه تی، راست و چه وتی دینداری موسولمان و راده ی ئیسلامخوازی، به م دۆستایه تیی و دوژمنداریتیی به پپوریئت، ئەمەشه (الولاء و البراء).

۲- دۆستایه تیی و خوشویستن و لایه نگری کافران، ده ولت بن، یان حزب و تاك حه رامه و، نابیئت به هیچ شیوه یه ك موسولمان بکه ویته ناوی.

۳- ئەو که سه ی نه ییسی جهنگی موسولمانان، به هیزی کافران بکه ییئت، حوکمیکی سه ختی هه یه، که ده گاته کوشتن، با نوژیرو رۆژوشی هه بیئت.

۴- خوی گه وره جهخت له سه ر ئەوه ده کاته وه، که کافری جهنگی دلره ق و توندو تیژن و، به زه ییان به موسولماندا نایه ته وه، نرخ بۆ دۆستایه تی و په یوه ندییان له گه ل موسولماندا - گه ر پیچه وانه ی به رژه وه ندیان هاته وه- دانانین.

۵- هیزی کوفر سووره له سه ر گیرانه وه ی موسولمانان بۆ کوفرو، کۆل نادات و هه موو ریگایه ك بۆ هینانه دی ئەو ئامانجه ده گریت به ر، وه ك خوی گه وره ده فهرمووی: (وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا) البقرة/ ۲۱۷

۶- ده بیئت چاو له هه له ی موسولمانی راستگو پپۆشریئت، مادام هه له که ناگاته پله ی کوفر، ده بیئت رابوردوو ئیسلامیی به کی له به ر چاو بگیریئت.

۷- خزم و کهس و کار، ئەگه ر موسولمان نه بن، له رۆژی دوایدا به هانی موسولمانه وه نایه ن، نه ئەم سوودی بۆ ئەوان ده بیئت و، نه ئەوانیش بۆ ئەم.

چەند خاڵیکی تری پەرورەدەیی

۱- لە لایە کەووە مەرووف سەرسام دەبیّت لەو هی، کە چۆن یەکیکی وەك سەیدنا (حاتەب)، کە ئەهلی (بەدر)ەو، یەکیکە لەو کەسە کەمە ی پێغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کە نەیی جەنگی لا درکاندووە، کەچی ئاوا لە ساتیکی لاوازی مەرووفانەدا، سۆزی بیرى مآل و مندآل و کەس و کار، زآل دەبیّت بەسەر ئەو لایەنە گەنگەیدا، کە یەکیکە لە رازگرو مەتەنە پیکراوانی جەنگ!

کەوا بوو: ئیمەى موسولمان هەمیشەو لە هەموو قۆناغەکانی ئاراستەو پەرورەدە کردن و گۆرانکاریی دەورو بەردا، دەبیّت ئەم خالەمان لەبەر چاویت.

۲- زیرەکیی و بلیمەتی و گەورەیی پێغەمبەری فەرماندە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتیك ئەو گلانە لە یاوەریکی دەبینیت، دەست بە جی سزا دەر ناکات، بەلکو دواى ئاشکرا بوونی لێی دەپرسیت: چی ئەم کارەى پێ کردیت؟ پاشانیش، کە راستگۆیی سەیدنا (حاتەب)ی بو دەرکەوت، نافەرموی: کارە کەت لە نیەتت گەورەترەو، دەبیّت هەر سزایەك بدرییت! بەلکو بە یاوەرانی تری دەفەرمویت: راست دەکات.. جگە لە قسەى جوان هیچی تری پێ نەلین.

پێغەمبەری پێشەوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سوارە گلاوەکەى خۆی ئاوا هەلەستینیتەو، هەر بەو هەلەیه، ئەویش و یاوەرانی تریشی، ئاراستەى پارسەنگیکی باشتەر دەکات.

۳- هەلۆیستی سەیدنا عومەرى کورێ خەتتاب، (خوا لێی رازی بیّت)، هەلۆیستی موسولمانی پابەندو دلسۆزە، سوورە لەسەر پاراستنی پاکیی ریزی موسولمانان.

ئەمەش شتیکی داوا کراوە لە موسولمان، کە دەبیّت رقی لە هەموو کاریك هەستیت، کە دەبیّتە هۆی لاوازیی ئیسلام و موسولمانان، با ئەو کارە دژوارە لە

پیشروانی موسولمانان و پیاو ماقولانیشییه وه بیت، چونکه ئیسلام و ئوممه ته که ی،
له هه موو موسولمانیک گه وره ترن.

۴- هه لویستی پر باوه ری سهیدنا (حاته ب)، که هیزی کاریگه رو کارتی کردنی
گهردوون و دهروون، هه ر بو خوی پهروهردگار ده گیریتته وه، چونکه هه ر ئه وه
هیزو ویستی روداوو گۆرانکاری بویه فهرموی: وتم: به لکو خوی گه وره دلّی
یه کیك له سهردارانی قوره یش نه رم بکات و، مال و منداله که م بو بگریته خو.

۵- به ئه ده بی و ره وشت به رزی موسولمانان، کاتیک ئه و هه لویسته هه لیهان له
یه کیك له خویان دی، که س له لای خویه وه نه که وته تیرو توانج گرته سهیدنا
(حاته ب) و، پیشنیار کردن و بو تیچان و حوکمدان! به لکو هه ر یه که یان وای
حسیب ده کرد، که ئه و بارودوخه لاره به سه ر خوی هاتووه، بویه هه موویان به
ئه ده به وه چاوه پروانی فهرمانی پیغه مبه ری پیشه و او به به زه بیان ده کرد!

باسی حوکمی جاسوس

شیخ (أبو بصیر عبد المنعم مصطفیٰ حلیمه) فهتوایه کی به کورتی له سالی (۲۰۰۱) دا بلاو کرده وه، که به گونجاوو پیویستی دهزانم لیږده دا بیخه مه وه پیش چاوی خوینه ران، تا دژواری مه سه له ی جاسوسییان له بهر چاو بیت و، خه لکی تریشی لی حالی بکه ن.

شیخ دواي سوپاس و ستایشی خوی گه وره ده فهرمووی:

(.. بزانه که هر کهس جاسوسی بکات به سهر موسولمانانه وه و، عهیب و عارو باسی بارودوخ و کهم و کورتیه کانیاں - به تاییه تی هی مواهیده کانیاں - بگه ینیتته دوژمنه کافره تاوانباره کانیاں، جا چ کافری ئه سلّی بن، چ له دین هه لگه راوه (مورته ده) له کان، ئه میش کافر ده بیت وه کو ئه وان.

واته: حوکمی شهرع ده رباره ی ئه وان چونه، هی ئه میش وای لی دیت. چونکه ده چیتته ژیر حوکمی شهرعی ئه و که سانه وه، که وه لائی خوین به کافران داوه و، ئه وانیاں به سهر په رشتیارو دوست قبول کردو وه، به مهش له بازنه ی ئیسلام چوونه ته ده ره وه و، حه تمه ن ده بیت به کافری بکوژرین.

خوی گه وره ده فهرمووی: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾) البقرة ۸-۹.

واته: کهسانی وا هه ن، که به زمان ده لین: باوه رمان به خواو به پوژی دواپی هیناوه، به لام راست ناکه ن و موسولمان نه بوون.

ئه وانه - به حسابی خوین - گوايه: فیل له خوا ده که ن و موسولمانان هه ل ده خه له تینن! به لام له راستیدا - بی ئه وه ی هه ست به خوین بکه ن - خوین فریو ده ده ن.

خۆ فریو دانه که یان ئه وه یه، که سه رزاره کیی ئیسلامه تی نیشان خه لکی ده ده ن و، به روا له ت موسو له انی تی ده رده خه ن و، خۆ یان به موسو له ان ده ده نه قه له م، له ولا شه وه بۆ به رژه وه ندی دو ژمنه تا غوت و کافره تا وانباره کان، جاسوسی ده که ن. هه روه ها ده فهرمو وئ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجَبْنُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا) الحجرات/۱۲.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی با وه رتان ه ینا وه! زۆر خۆ به دو ور بگرن له گومانی به د بردن و تو خنی نه که ون، چونکه هه ندیک گومانی به د گونا چه، جاسوسی ش مه که ن و غه یبه تی یه کتریش مه که ن.

جاسوسی به گوێره ی پالنه ر(دافع) له کانیه وه دوو جوړه:

* جوړیکیان هه ر له فزولی کابرا خۆیه وه دیت، واته: ته بیعه تی کی جاسوسیانه ی هه یه و، هه ر خۆی له خۆیدا هه ز ده کات نه ینی خه لکی بزانی ت، تا دوا یی به خۆشیی و خۆ هه لکی شه وه، له ناو کوړو کو مه لی گشتیی و تابه تی خۆیدا باسی بکات!

هه ر هه ز ده کات باسی که م و کورتیی و هه له و په له ی خه لکی بکات و، خۆی پیوه بادات، گوا یه: به لگه ی هه یه، که فلان که س وای کردو ووا له فیسار قه و ما وه.

بۆیه ده بینیت خوا ی گه وه ره، له دوا ی باسی ئه م جاسوسی تییه، ئاماژه به غه یبه ت کردن ده کات، چونکه غه یبه ت به ره ه می کی سروشتیی و حه تمیی جاسوسی کردنه که یه، هه ر که سی ک جاسوسی بکات، حه تمه ن دوا یی هه ر ده که ویتنه غه یبه تی ئه و که سانه وه، که جاسوسی تییه که ی له سه ریان کردو وه، چونکه زانیاری له سه ریان لا کو بۆ ته وه!!

* جوړه که ی تر گشتیی: پالنه رو هۆی ئه نجامدانی ئه م جوړه جاسوسی ه یان، هه ر ئه و هه زه مونحه ریفه یه، که له کابرا دا هه یه! که هه ز ده کات ئه و زانیاریانه ی ده ستی

ده كهون، زوو بیکاته راپۆرت و، بۆ تاغوت و کافرو موشریک و دوژمنانی خویان بهرز بکاتهوه.

ئهمهش (وه لاء) دانه به کافران، ئهمهیان له ههموو شیوهیه کی جاسوسی دژوار تره و، سزاكەشی له ههموو جوړیکی تر سهخترو قورستره، چونکه ئهمهیان له خانەى کوفرى گهوره دایه و، هه‌تمه‌ن خاوه‌نه‌کەى له بازنه‌ى ئیسلام و ئوممه‌تى موسولمان ده‌باته ده‌ره‌وه.

ئهو به‌ره‌ه‌لستی (نه‌ه‌ی) یه‌ی له‌و ئایه‌ته‌شدا هاتووه، هه‌ردوو جوړه جاسوسیه (تایبه‌تیی و گشتیه‌که) ده‌گریته‌وه، گشتیه‌که‌ش شایان تره‌ بی‌گریته‌وه، وریای به!

له‌ هه‌دیسی سه‌حیحی پینغه‌مه‌ریشدا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتووه که فه‌رموویه‌تى: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَكُونُوا إِخْوَانًا)^(۱).

واته: هه‌زه‌رتان بی‌ت له‌ گومانى خراپ، چونکه گومانى خراپ درۆترین قسه‌یه، جاسوسى مه‌که‌ن (نه‌خۆتان به‌ شه‌خسى بی‌که‌ن، نه‌ خه‌لكیش بۆ جاسوسى بنی‌رن) کینه‌و بوغز به‌رامبه‌ر یه‌ کتریی به‌ کار مه‌هینن، برا بن له‌ گه‌ل یه‌ك..

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: (مَنْ أَكَلَ بِرَجُلٍ مُّسْلِمٍ أَكَلَهُ فَإِنَّ اللّٰهَ يُطْعِمُهُ مِثْلَهَا مِنْ جَهَنَّمَ.. وَمَنْ كَسَى ثَوْبًا بِرَجُلٍ مُّسْلِمٍ فَإِنَّ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْسُوهُ مِنْ جَهَنَّمَ.. وَمَنْ قَامَ بِرَجُلٍ مَّقَامَ سُمْعَةٍ وَرِيَاءٍ فَإِنَّ اللّٰهَ يَقُومُ بِهِ مَقَامَ سُمْعَةٍ وَرِيَاءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۲).

واته: هه‌ر که‌سێك پاروو (ژهم) یکی به‌ موسولمانێك خوارد (واته: به‌ پيشیل کردنى مافى موسولمانێك پاروو نانى خوى په‌یدا کرد)، خوى گه‌وره له‌ دۆزه‌خدا وه‌ك ئهو پارووى ده‌رخوارد ده‌داته‌وه، هه‌ر که‌سێك به‌ موسولمانێك پۆشاك (جل و به‌رگێك) ی په‌یدا کرد، خوى گه‌وره پۆشاکى وای له‌ دۆزه‌خدا ده‌کاته‌وه به‌ر، هه‌ر

(۱) بوخارى

(۲) صحيح الأدب المفرد/ البخارى. ژماره (۱۷۹) و سنن ابى داود / ۴۰۸۴.

کەسیکیش بە موسولمانیک، پلەو پایەیه کی بۆ ریاو ناوھینانی پەیدا کرد(واتە: بە پیشیل کردنی مافی موسولمانیک تر خۆی گەیانە پلە و پایەیه کی ریابازی و خۆبە ناوبانگ کردن)، خۆی گەورە لە رۆژی قیامەتدا، دەیگە یتیتە پلەو پایەیه کی ناسراو و ریابازی.

واتە: لە پلە و پایەیه کی و ناسراودا خەجالەتی دەکات، کە ھەموو کەس لە قیامەتدا بەو زەلیل و داماوێیەو بیپیننەو.

گومان لەودا نییە، کە ئەم ئینزارو ھەرەشانە ی خاوە پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆ ترساندن و راچەنینی ئەو کەسانە، کە ئەمڕۆ راپۆرت لەسەر موسولمانە خواویستەکان دەنووسن و، بۆ تاغوتە رِقن و ستەمکارەکانیان بەرزى دەکەنەو.

بۆ وەبیر ھینانەو بە ھۆش ھینانەو ئەو بەزیوانە، کە جاسوسی لەسەر موسولمانان دەکەن و، جی و پری و جم و جۆلی موسولمانان دەخەنە ژێر زەرەبەیی دەزگای سیخوڕانەو.

لە پیناوی چیشدا؟!

لە پیناوی پارەیه کی کەم و ھەرپام و پیس، تا پیی بلەو پین و جل و بەرگی پی بکرن، بۆ ئەو، پارە ی تاغوتان وەك خۆینپارە لە پاداشتی ھەر راپۆرتیکیاندا، کە لەسەر موسولمانان دەنووسن، فری دەدەن بەردەمیان!

ئای کە لە ولاتانی ئیمەش لەو دەروون بەزیوو نەفس نزمەنە زۆرن، لەوانە ی دین و قیامەتی خۆیان، بە پارەیه کی بی قیمەتی تاغوتان فرۆشتوو!

پێغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفرمووی: (مَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ أَوْ يَقْرُونَ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ الْإِنَّاكُ)^(۱).

واته: هەر کەس گۆی هەڵخات بۆ بیستنی قسە ی کەسانیکی تر، کە حەز ناکەن ئەو گۆیی لیبیت و لە دەستی رادەکەن، خوای گەورە قورقوشمی سپی تواوە بە گۆیچکەیدا دەکاتەوہ..

ئەمە سزاو حوکمی کەسیک بێت، کە هەر لە فزۆلی و حەزیکێ خواری خۆیدا گۆی لە قسە ی کەسانی تر دەگریت، ئەدی حوکم و سزای ئەو کەسە دەبێت چۆن و چی بێت، کە بۆ جاسوسی کردن، بۆ کافرو موشریک و دوژمنانی ئیسلام و موسوڵمانان، گۆی هەڵ دەخات و جاسوسیان لەسەر بکات؟!

هەروەها دەفەرمووی: (يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَتَغَابُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّ مَنْ إِتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ)^(۱).

واته: ئەو کۆمەلە خەڵکە ی بە زمان (سەر زارەکی) باوەری هیناوەو، باوەریش داخڵی دلێ نەبوو! غەیبەتی موسوڵمانان مەکەن، بە دوا ی عەیب و عار و کەم و کورتییاندا مەچن، چونکە هەر کەس بە دووی عەیب و عاری موسوڵماناندا بپروات، خوای گەورەش بە دووی عەیب و عاری ئەودا دەپروات، هەر کەسیکیش خوای گەورە بە دووی عەیب و عاریدا بپروات، لە ناو مال و مندالی خۆشیدا بێت، ئابرووی هەر دەبات.

وای بۆ دەچم هەر کەس شوین عەورەت و عەیب و عاری موسوڵمانان بکەوێت و لەبەر بەرژەوێندی تاغوتە کافرەکان جاسوسییان لەسەر بکات، ئەمە زیاتر شایانی ئەوەیە پێی بوتریت: دووروو (مونافیق).

ئەمەش شایان ترە سیفەتی ئیپانداریی لی دارنریت، چونکە جاسوسی کردن لەسەر موسوڵمانان و، ئاشکرا کردنی خالی لاوازییان بۆ دوژمنانی ئیسلام و موسوڵمانان، کەسیک دەیکاتە پیشە ی خۆی، کە زۆر بێ رەوشت و هەرزەو

چەورە بێت و، لاسەنگ و فریو دەرو مونحەریف بێت و، لە زەلکاوو زۆنگاوی دووروویدا نقوم بوو بێت.

هەروەها دەفەرمووی: (مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ بِغِيَّةٍ، بُعِثَ لَهُ مَلَكٌ يَحْمِي لَحْمَهُ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ قَفَا مُؤْمِنًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ)^(۱).

واتە: هەر کەسێک موسوڵمانێک لە دەست دووروویەك پزگار بکات، خوای پەرەردگار لە پوژی قیامەتدا فریشتەیه‌کی بۆ دەنیرێت، تا گوشتی لە ئاگری دۆزەخ بپاریزێت، هەر کەسێک تانەو تەشەرێک لە موسوڵمانێک بدات بەو هیوایه‌ی، کە سومعه‌ی بشیوینێت و لەبەر چاوی خەلکی سووکی بکات، خوای گەورە لەسەر پردی سیرات (پردە‌کە‌ی دۆزەخ) پرایدە‌گرێت، تا تۆلە‌ی ئەو‌ی لێدە‌کاتە‌وه، کە وتوێتی!

جا ئە‌مه هەر‌پە‌شه‌یه‌ك بێت، لە کەسێک بکری‌ت، کە سومعه‌ی موسوڵمانێک بشیوینێت و بیه‌وێت سووکی بکات! دە‌بێت خوای گەورە چۆن و چ هەر‌پە‌شه‌یه‌ك لەو کە‌سه‌ تاوانبارو خیانه‌تکاره‌ بکات، کە دە‌یه‌وێت موسوڵمانێک بە کوشت بدات، یان تووشی زیندانی تاغوته‌ سته‌مکارو د‌ل‌رە‌قه‌ کانی بکات؟!

سە‌له‌مه‌ی کوری ئە‌کوه (خوا لێ‌ی رازی بێت) دە‌گێ‌رێته‌وه: کە جاسوسی‌کی موشریکه‌ کان لە سە‌فەرێ‌کدا هاته‌ لای پیغه‌مبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، (تا نه‌ی‌نی بدزیت)، پاشان خۆی د‌زییه‌وه‌و بۆی دەر‌چوو.

پیغه‌مبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (أَطْلُبُوهُ فَأَقْتُلُوهُ).

واتە: خۆی بگە‌ینن و بیکوژن!

منیش پیش هه موان خۆم گه یاندی و کوشتم و، هه رچی (سه له ب) یکی پیوه بوو:
(چه ک و تفاق و پاره و شتی تر) لیم کرده و هه هینامه خزمهت پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ته ویش هه مووی دا به خۆم.^(۱)

پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له سالی نازاد کردنی (فه تحی) مه که که دا،
فه رمانیدا، که ته و ئافره ته ش بکوژن، که نامه که ی (حاته بی کوری ته بو به لته عه) ی
پیوو ده بیرد بو سه رانی قوریش، بی ته وه ی داوای تۆبه شی لی بکریت.

ته مه ش (سه عدی کوری ته بی وه ققاس) ده گپریته وه: که پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پوژی نازاد کردنی مه که که، ته مانی دا به هه موو که س، جگه له چوار
پیاوو دوو ئافره ت نه بیته. (صحيح سنن النسائي ۳۷۹۱).

یه کیك له و دوو ئافره ته، ته وه بو، که نامه که ی (حاته ب) ی ده برد بو قوریش،
که ناوی (ساره) بوو.

ئیامی (سه حنون) ده فه رمووی: ته گه ر موسولمانیک هه والی موسولمانانی
ده گه یانده کافرانی شه رانیی (أهل الحرب)، بی ته وه ی داوای تۆبه ی لی بکریت
ده کوژریت، به لام سه روه ت و سامانی، هه ر بو وه ره سه که ی ده بیته!

ئیین القاسم له کتیبی (المستخرجة) دا ده فه رمووی: تۆبه له جاسوس وه رنا گیریت
و ده کوژریت، چونکه حوکمی جاسوس وه کو هی زه ندیقه.^(۲)

ئیامی ئیین ته یمیه ده فه رمووی: ئیامی (مالیک) و کۆمه لیک له یاوه رانی ئیام
(ئه حمه د)، کوشتنی جاسوس به ره و ده زانن.^(۳)

منیش پیم وایه که کوشتنی جاسوس له سه ر کوفرو هه لگه رانه وه که یه تی، نه ک
له سه ر شتی تر. (والله اعلم).

(۱) متفق علیه (واته ئیامی بوخاری و موسلیم به هه مان وشه و له فز گیراویانه ته وه).

(۲) أقضية الرسول/ محمد بن فرج / ۱۹۱.

(۳) الفتاوى ۱۰۹/۲۸.

گومان و وهلامیک

له وانه یه که سیك بلیت: (حاته بی کوری ئەبو به لته عه) نامه ی بۆ کافرانی قوره‌یش نووسی و، له هیرشه که ی پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که بریار بوو بۆ سه‌ر مه‌که‌ی بکات، ئاگاداری کردنه‌وه.

ئاشکرایه ئەمه‌ش جاسوسی کردن و وه‌لاء دانه به کافران، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به کافرێ دانه‌او، فه‌رمانی به کوشتنیشی نه‌دا، ئایا چۆن ئەم هه‌لۆیسته له‌ گه‌ل باسه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌سازینین؟!

له وه‌لامدا ده‌لیم: ئەوه‌ی سه‌یدنا (حاته‌ب) کردی، هه‌ر کوفره، به‌لام ئەو به کافر دانه‌را، له‌به‌ر ئەو ئیعتیباراتانه‌ی تر، که هه‌یبوو.

ئەوانه بوونه به‌ربه‌ست له‌ پێی کوفرو کوشتنیدا، ئەوه‌ی ئەو کردی کوفره‌و دوورویی گه‌وره‌شه‌ (النفاق الأكبر).

هه‌ر بۆیه‌ش سه‌یدنا (عومه‌ر) به‌ ئاماده‌ بوونی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - هه‌روه‌کو، که له‌ سه‌حیحی (بوخاری و موسلیم) دا باسکراوه - فه‌رمووی: (دَعْنِي أَضْرِبُ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ).

له‌ ریواتیکی تردا زیاتر هاتوه‌: (فَإِنَّهُ قَدْ كَفَرَ، فَإِنَّهُ قَدْ نَافَقَ، فَإِنَّهُ نَكَثَ وَظَاهَرَ أَعْدَاءَكَ عَلَيْكَ)، خۆ پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گویی لێ بوو، بیستیشی، به‌لام که ئینکاری له‌ کوفرو نیفاق و کوشتنی کرد، له‌به‌ر ئیعتیباراتی تری بوو، هۆی تری هه‌بوون پا‌کانه‌ بکه‌ن، تا ئەو حوکمانه‌ی به‌سه‌ردا نه‌چه‌سپێت. له‌وانه‌:

۱- کرده‌وه‌که‌ی خۆی ته‌ئویل کرد بوو، وای لێک نه‌دابوووه‌ گومانیشی بۆ ئەوه‌ نه‌چوو بوو، که ئەو کاره‌ی هێنده‌ دژوارو ناره‌وايه، ده‌یگه‌نینه‌ پله‌ی کوفرو له‌ ئیسلامی ده‌باته‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ر واشی نه‌زانیبوو، که زیان به‌ باوه‌ریشی ده‌گه‌نینه‌ت.

مه به سستی شی - بیگومان - غه درو غه ش نه بوو له پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بویه دیان، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لئی پرسی: بوچی نامه ی بو کافرانی قوره یش نووسیوه؟

یه کسه ر وه لای می دایه وه: (يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ إِنِّي كُنْتُ امْرَأًا مَلَصَقًا فِي قَرْيَةٍ وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا، وَكَانَ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ لَهُمْ قَرَابَاتٍ بِمَكَّةَ يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ فَأَحْبَبْتُ إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ أَنْ أَتَّخِذَ عِنْدَهُمْ يَدًا يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي، وَمَا فَعَلْتُ كُفْرًا وَلَا ارْتِدَادًا، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ - فِي رِوَايَةٍ - وَمَا غَيَّرْتُ وَلَا بَدَّلْتُ، أَمَا أَنِي لَمْ أَفْعَلْهُ عَشًّا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا نِفَاقًا وَمَا كَفَرْتُ وَلَا ازْدَدْتُ لِلْإِسْلَامِ إِلَّا حُبًّا) پیغه مبه ریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (فَقَدْ صَدَقَكُمْ، لَا تَقُولُوا لَهُ إِلَّا خَيْرًا.. إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدْ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ) ئه و جا فرمیسک به چاوی (عومه ری کوری خه تتاب) دا هاته خواره وه وه رمووی: اللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ.

ئیامی (ئیینوچه جهر) ده فه رمووی: عوزری (حاته ب) ئه وه بوو، که باسیکردن، وای لیکدا بو وه وه: که ئه و کاره ی زهره ری بو دینه که ی ناییت.^(۱)

ناشکرایه، که (لیکدانه وه و ئیجتهیهاد کردن له مه سه له یه کدا)، که پیی ده و تریت: (ته ئویل)، یه کیکه له و هو یانه ی ناهیلایت - له هه ندی حاله تدا - حوکی کوفر به سه ر که سیکی دیاری کراودا بچه سپیت، وریای ئه م خاله به.

۲- پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ریگای وه حییه وه پیی گه یشت، که مه به سستی (حاته ب) خراپ نه بووه و دل و ده روونی، هه ر به باوه رساغ ماوه.

بویه فه رمووی: (قَدْ صَدَقَكُمْ). ئه م روون بوونه وه یه ش له دوا ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بو هیچ که سیکی تر نییه.

ئەم ھۆيەشە، كە وای لە (عومەری كۆری خەتتاب) كرد - واشی لی چاوە پروان دە کرا - كە ئەو ھەلۆیستە دژی سەیدنا (حاتەب) بنوئیت، چونكە ئەم تەماشای زاهیر (پروالەت و دیمەن) ی كارەكە ی (حاتەب) ی كرد.

زاهیریشی ئەو ی دە گە یاند، كە كافر بووبیتەو، بەو ی، كە (وہ لاء) ی دابیتەو بە كافران.

بۆیە فەرمووشی: (دَعْنِي أَضْرِبْ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ).

لەریوایەتەكە ی تریشدا: (فَإِنَّهُ قَدْ كَفَرَ، فَإِنَّهُ قَدْ نَافَقَ، فَإِنَّهُ نَكَثَ وَظَاهَرَ أَعْدَاءَكَ عَلَيْهِ).

زۆر جار پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كە یاوەرە بەرپزەکانی خۆی دەبینی دەكەوتنە ھەلە یەكەووە دەگلان، راستی دەكردنەووە ھیممەتی دەدانەووە بەر، تا بە یەكجاری نەكەون، بە تاییەتی، كە بیزانیانیە ئەو ھەلۆیست و پەفتاریەیان لە دوور و وییەو نەواندووە.

زۆر جار ئەمەشی بە ریگای وەحییەو دەزانی، چونكە ئەو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، زیاتر حەزی بە لیبوردن لییان دەكرد وەك لە سزا دانیان، بە تاییەتی، ئەگەر بكەری كارەكە یەكێك بوایە لەو یاوەرە بەرپزەنە ی، كە خاوەن ساییقە ی باوەر و جیھادن.

نابینییت، كە ئیلامی بوخاری دەگیریتەو: ئەو جارە ی، كە (زوبەیری كۆری عەوام) و كابرای ئەنساری ناكۆکیان - بە ھۆی ئاودانی بیستانە كانیانەو لە ھەمان جۆگە - كەوتە نیوان و، پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حوكمی كردن، كە حوكمەكە ی لە بەرژەوندی (زوبەیر) دا، كە (زوبەیر) پیشتەر بیستانەكە ی خۆی ئاودات، پاشان بەری ئاوەكە بەردا پروات بۆ بیستانی ئەنسارییەكە.

كابرا بە پیغەمبەر ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وت: دەبینم ھەر بە لای كۆرە پوورەكە ی خۆتدا دایدە تاشیت!

ده بینیت قسه که ی کابرای ئه نساری کوفری، گه وره یه، چونکه تانه و ته شهر دانه له حوکمی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به لام پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه ی نه کرده مایه ی به کافر دانانی، چونکه ده یزانی نییه تی پاکه و، ئه وه هه لو یستی ک نییه له دَل و ده رو و نییه وه هه لَقولاییت، به لکو هه ر قسه یه که و بی مه به ست به ده میدا هات.

ئه م لی کدانه وه یه ش له دوای پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که س مافی ئه وه ی نیه بیدات به خۆی، یا به که سیکی تر، وه کو ئیمامی (ابن العربی) ده فه رموی: هه ر که س پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له حوکمی کیدا به هه له و تاوانبار دابنیت، پیی کافر ده بیت.

به لام ئه م ئه نسارییه به کافر دانه را چونکه قسه که ی هه ر زه لله یه کی زمان بوو، پیغه مبه ریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له با وه رو دَل و ده رو و نی، دَلنیا بوو، که له غه ل و غه شی کوفر سه لامه ته، بۆیه له سه ری حساب نه کرد، ئه مه ش کاریکه تاییه ته به پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ^(۱).

ئه وه ی ده رباره ی ئه م ئه نسارییه ده وتریت، هه ر ئه وه شه، که ده رباره ی (حاته بی کوری ئه بو به لته عه) ده وتریت.

ئه م دوو هه لو یسته ش تاییه ت بوون به پیغه مبه ر خۆیه وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئیستا، که وه حیی ته واو بووه و بۆ که س نایه ت، که س ئه و مافه ی نابیت له کوفری زاهیری که سانیک خۆش بییت، به به هانه ی ئه وه ی که نا وه وه ی سه لامه ته و نییه تی پاکه.

ئه مه ش ریسایه که، که (عومه ری کوری خه تتاب) جوانی روونی کردۆته وه، که ده فه رموی: له زه مان ی پیغه مبه ردا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه لکانیک هه بوون به ر وه حی ده که وتن، ئیستا وه حیی نه ما، حوکمتان به گویره ی رواله ت و زاهیرتان ده ده ین، کرده وه کانتان چی سه لمینیت، حوکمی ئه وتان به سه ردا ده ده ین.

هەر کەس چاکە و خێرخوازی نیشان داین، ئێمەش بە چاکە ڕەفتاری لە گەڵ دەکەین و نزیکێ دەکەینهوه، هەقمان بەسەر ناخ و دڵ و دەروونیهوه نییه، ئەویان خواى گەوره خۆى لێى دەپرسیتەوه.

هەر کەسێش خراپە و بەدکاریی نیشان داین، ئەمانی نادەینی و بە راستگۆشی نازانین، با بشلێت ناخ و دڵ و دەروونی پاک و چاکە.

لەم ڕوانگەوه یە دەلێین: هەر کەس کوفری زەق و ئاشکرای بێ پاساو و بەر بەستی موعتەبەری شەرعى، نیشان داین، حەتمەن ئێمەش حوکمی کوفری نیشان دەدەین و حوکمیشی دەدەین.

۳- لە نیشانهی تری راستگۆیی سەیدنا (حاتەب) ئەوه بوو، کە لە وه لām دانەوهی پیغەمبەردا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیچ و پەنای نەبوو، راستە و راست وه لāmى دەدايهوه، شتیکى لى نەشاردهوه، ئەمەش بەلگەیه کى تری نییهت پاکى و ساغى باوه‌پیتى، کە دوو‌پوویى لە خو نەگرتوه، بە لām ئافره‌ته و شتر سواره‌که نکۆلى له‌وه کرد نامەى پى بێت و درۆى دەکرد، دەیویست تاوانه‌کەى بشاریتەوه، بەمەش تاوان و کوفره‌کەى قورستر بوو.

ئەگەر (حاتەب) دوو‌پوو بوایه، درۆیه‌کى هەل دەبەست، چونکە پیشەى دوو‌پوو: درۆو دەله‌سه‌کردنه، بە لām، کە سەر راستانه وه لāmى دایه‌وه، دەرکه‌وت کە نه دوو‌پووه‌و، نه کافیش بۆته‌وه، ئەمەش بووه‌هۆکارى ڕزگار بوونى.

راستگۆیی و سەر راستیش بوو، کە (کەعبى کورى مالیک) ى ڕزگار کرد، ئەو کاتەى لە گەڵ دوو یاوه‌ره‌کەى تردا لە غەزای (تەبوك) بە ئەنقەست دوا کەوتن.

۴- دیسان ئەوه‌ى بووه‌هۆیه‌کى تری قوتار بوونى سەیدنا حاتەب، ئەوه بوو کە لە موحاهیدانى غەزای بەدر بوو. غەزای بەدر کاریکی زۆر گەوره‌و بە نرخ بوو لە تەرازووی کارو کرده‌وى یاوه‌راند، چونکە بەشدار بوونى ئەو غەزایه‌ بۆ هەموان بووه‌مایه‌ى س‌پینه‌وه‌ى گوناح و تاوان چونکە تا مردن و دواى مردنیشیان هەر

گومانی باش به هه موویان ده بریت. هه کاریکیان وهك سه ریچی کرد بیت هه
بویان ته ئویل ده کریت. بویه ده بینیت پیغه مبه ری پیزداریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ئه م کرده وه چاکه ی سه یدنا حاته ب ده هیئته وه یاد و به هه موانیش راده گه ینیت.
(لَعَلَّ اللّٰهُ تَعَالٰی اَطْلَعَ عَلٰی اَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ. اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ). له سه حیچی
(موسلیم) دا هاتووه: که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رباره ی ته هلی (به در)
فه رموویه تی: (إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ لَا يَدْخُلَ النَّارَ أَحَدٌ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْيَّةَ)
سه یدنا (حاته ب) یش له هه ردو و غه زاکه دا به شداری کرده!

۵- ئه م هه و آل گه یاندنه ی سه یدنا (حاته ب) به قوره یش، کاریک نه بووه پیشتیش
کردبیتی، به لکو ئه مه یه که مجاریتی، ئه مه پیچه وانه ی جاسوسه، که جاسوسیتی
کردووه به پیشه!

ته نها له خه می ئه وه دایه: چۆن زۆرترین مه معلوماتی ده ست که ویت و خیرا
بیگه ینیت، چۆن خیرا راپورتیک بۆ ئه ربابانی به رز بکاته وه.

که و بوو: جیاوازی هه یه له نیوان که سیکی خاوه ن سایبکه ی پاک، که بکه ویته
هه له یه کی جاسوسییه وه، که سیک، که جاسوسیته که ی کردبیته پیشه ی شه و ورژوی
و، مایه ی رزق و رۆزی! بۆیه نه ده کرا حوکمی جاسوس به سه ر سه یدنا (حاته ب) دا
بدریت، (والله اعلم).

له به ر ئه م هه موو هویانه بوو پیکه وه، که له سه ره تاوه وتمان: کاره که ی سه یدنا
(حاته ب) کوفره و (وه لاء) دانه به کافر، به لام ئه و پیی کافر نابیت و حوکمه که ش
نایگریته وه. (والله اعلم).

له کۆتاییدا به و که سانه ده لیم: که دینه که ی خۆیانیا ن لا سووک بووه و،
خلیسکاونه ته سه ر سه هۆل به ندانی دژواریی جاسوسی له سه ر موسولمانان بۆ
تاغوته کافره کان، به و به هانه رزیوه ی گوايه: خزمه تی دینه که ده که ن و گوايه پشت
ئه ستوورن به فه توای هه ندی که س، که ئه وانیش گومرا و گومرا که رن و، ته نها
مه زه ره و رواله تی جل و به رگ و دیارده یانه، که له هه ی زانا و شه ر عناسان ده چیت،

با بزنان لهسه ر چ ریچکه یه کی بن بهستن و، کهنده لانیکی چهند سامناکیان له پییشه!

با بزنان ئه و عه مامه پیسانه، دینه که یان به بره پاره یه کی حه رام به ده زگا جاسوسی و موخابه راته کان فروشتوو و، لهسه ر هیچ دینیک نه ماون.

با هه ر لاف و گه زافی ده زگای فه تواو موفتی ئه عزه میش لی بدەن، با ئه وه چاک بزنان، که پوژیک دیت لییان ده پرسریته وه، خوای گه وره حه تمه ن تۆله ی ئه وه هه موو موسولمانه رهش و پوته یان لیده کاته وه، که به فه تواو راپورتی جاسوسیانه ی ئه وان، تووشی ئه وه هه موو ناسۆرو کویره وه ریبه بوون.

پیغه مبه ریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (مَنْ أَعَانَ ظَالِمًا بَاطِلًا لِيَدْحَضَ بَاطِلَهُ حَقًّا فَقَدْ بَرِيَ مِنْ ذِمَّةِ اللّٰهِ وَذِمَّةِ رَسُوْلِهِ)^(۱).

واته: هه ر که سیك به ناهه ق یارمه تی سته مکاریکی دا، تا ئه ویش ناره وایانه هه ق له ناو به ریت، ئه وه له ئه مان و دالده ی خواو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆته ده ره وه و، سیبه ری هیچیانی به سه ره وه نه ماوه.

جا ده بیت سزاو حالی ئه وه که سانه چی بیت، که له خزمه تی تاغوته دلره قه کاندان، بو گرتن و ئه شکه نجه دان و کوشتنی موسولمانه خواو یسته کان..

هه ر خوا ده زانیت چه ندین سه دان و هه زاران گه نجی خواناس و موسولمانی ره وشت بهرز، به راپورتی زالمانه ی جاسوسیکی قه سیچمه ی هه رچی و په رچی، ده یان ساله له زیندانی تاغوتاندا ده نالینن، که جوړه ها ئه شکه نجه یان له سه ر تاقی کراوه ته وه؟!

(۱) ته به رانی گێڕاو یتییبه وه (سلسله الأحادیث الصحيحة/الألبانی) ژماره ۱۰۲۰.

دهرسی دووهم

(قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا سَعْفَرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مُودَةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾)

مانای گشتیی نایه ته کان

بیگومان جوانترین نمونه ی پیشه وایه تیتان، له ئیبراهیم و نه وانه ی له گه لیدان هه یه، نه وانه ی، که به میلله ته که ی خویان وت: له وه دلیا بن، که ئیمه له ئیوه به رین و له هه موو شتیکتان، که له جیی خوی گه وره بو په رستن داتانان و ته به راین، باوه رمان پیتان نییه و شوین راو ریبارزان ناکه وین، له ئیستاوه چۆن رق و کینه له نیوانماندا ده رکه و توه، با هه روا بمیئیته وه.

ئه مه ش هه لویستی هه تا هه تاییه انه و، هه روا ده میئینه وه، تا ئه و کاته ی ئیوه ش باوه ر دین، که ته نه ا خوی گه وره پاک و تاکه، جگه له و قسه یه ی ئیبراهیم، که به

باوکی فەرموو: گەرچی هیچ دەسەلاتیکم لای خوای گەورە نییە، بەلام من داوای لیبوردنیت بۆ دەکەم، خوایە پشتەن بە تۆ بەستوو و، بەرەو لای تۆ گەراوینەو و چارەنووس و داهاووش، هەر بۆ لای تۆ دیتەو (۴).

خوایە نەمانکەیتە ھۆکاری پاشگەز بوونەوێ خەلکی لە دین، خوایە لیمان خۆش بە، خوایە هەر جەنابت دەسەلاتت بەسەر ھەموو شتیکدا دەشکیت و، ھەموو کاریکیش لە کات و شوینی خۆیدا دەکەیت (۵).

بەراستی لەواندا جوانترین و چاکترین نمونە ی پێشەوایە تیتان ھەیە، نمونەن بۆ ھەر کەسێک، کە ھیواو ئاواتی خوا ی گەورە بیت و، مەبەستی سەرفرازی رۆژی دوا یی بیت، ھەر کە سیش واز لە فەرمانی خوا ی گەورە بەییت و، مل کەچ و گوی رایەلی نەبیت و شوین پیغمبەرە کانی نەکەویت، ئەو زیان ھەر بە خۆی دەگەینیت.

خوا هیچ باکی پێی نییە، چونکە خوا بێ باک و بێ نیازەو ھەر پەرستراویشە (۶).
وا بریارە کە خوا ی گەورە، خوشەو یستییه ک بەاویتە نیوان ئیو و ئەوانەو ی، کە دوژمنداریتان دەکردن، خوا بە توانا و لیبوردەو بە بەزەییە (۷).

لیکدانه وهی ئایه ته کان

ئایه تی چواره م :

۱- (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ..)

قَدْ: له زمانی عه ره بیدا پیی دهوتریت: (حرف التحقیق)، ئه گهر کرداری رانه بوردوو به دوایدا هات، ئه وه مانای ئیحتیمال ده دات. واته: له وانه یه وابیت وه کو: (قد یكون، قد ینتهی).

جاری واش هه یه بۆ ته ئکید به کار دیت، وه کو: (قَدْ يَعْلَمُ الله..).

خۆ ئه گهر کرداری رابوردوو به دوا دا هات، ئه وه مانای جهخت کردنه وه ته ئکیدو حه تمه نه وه کو: (قَدْ سَمِعَ الله.. وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ).

كَانَتْ: کان، کرداری رابوردوو ناته واوه، جگه له مانای (بوو)، مانای (هات، ئاماده بوو، بینی..) ش ده گه ینیت، ههروه ها به مانای پپوه لکانی سیفهت و بهرده وام بوونی ئه وه سیفه ته ده دات، وه کو: (وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا).

أُسْوَةٌ: به (أُسْوَةٌ وِ اسْوَةٌ) یش ده خوینریتته وه و، به مانای: نمونه ی ره چاو کردنه. به وه که سه دهوتریت: که ده کریتته پیشه واو شوین پپی هه لده گیریت.. ههروه ها به وه سیفه ته ش دهوتریت: که له که سه که دا هه یه. (أُسْوَةٌ) کوی (أُسَى) یه.

خوای گه و ره ده فهرمویت: له راستیدا ئپوه جوائترین و چاکترین نمونه تان بۆ پیشه وایی ئیقتیدا پیکردن و ره چاو کردن له ئیبراهیمدا هه یه، ههروه ها له وه که سانه ش که له گه لیدا بوون.

که وا بوو: هۆ حاته ب، هۆ موسولمانینه! ئپوه ده بیت له عه قیده و په رستن و ره فتارو هه لویست و بانگه واز تاندا، وه کو پیغه مبه ر ئیبراهیم و یاوه رانی بن،

چاو لهوان بکهن، ره چاویان بکهن، تنهنا لهو هه لویسته دا نه بیته، که داوای لیخو شبوونی له خوای گه وره بو باو که کافره که ی کرد، گهرچی ئه مهش له سه ره تایی بانگه وازه کهیدا بوو له بهر به لینی کیش بوو، که پیدای بوو، که داوای لیبور دنی له خوای گه وره بو بکات، که فهرموو بوو. (سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا) مریم/ ۴۷، به لام دوایی، که بوی ده رکه وت، ههر سووره له سه ره کوفرو، ئیسلامه تیه که وهرنا گریته و، ههر دژی خوای گه وره و ریازه که ی ده وه ستیته وه، ئیتر لئی ته به پرا بوو: (وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ التوبة/ ۱۱۴).

خوای گه وره دوای ته وه ی هه لویستی سهیدنا حاته بی به هه له دانا، ئه وو موسولمانانی هان دا بو ره چاو کردنی پیاو چاکانی پیشوو، که ئه وانیش ههر وه کو ئیمه بوون. ئه وانیش ههست و سوزو به زهیی و دلسوزیان به رامهر کهس و کاریان هه بووه به لام ته وه ههست و سوزه هه لویستی عه قایدیانه ی موسولمانیتانی لاواز نه کرد، نمونه کهش ته نها سهیدنا ئیبراهیم خوی نییه. به لکو (وَالَّذِينَ مَعَهُ) واته: ئه وانیش که له گه لیدان. تا کهس نه لیت. جا ئه و پیغه مبه ر بووه و ده حی بو هاتووه، ئیمه چی؟!

بوچی ره چاو کردنی پیغه مبه ر ئیبراهیم (عَلَيْهِ السَّلَام) بوته نمونه ی سه ره مشق؟

* چونکه سهیدنا ئیبراهیم باپیره گه وره ی ئیمه ی موسولمانه و، ئه و ئیمه ی ناو ناوه: موسولمان، خوای گه وره ده فهرمویت: (وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾ الحج/ ۷۸).

پیغمبریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یاوهره کانی فیّر ده کرد، که به یانیان و ئیواران له دو عادا بلین. (أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ).

* چونکه پیغمبر ئیبراهیم (عَلَيْهِ السَّلَام)، ژیرییه کی کامل و هیممه تیکی به رزو پته و ویستیکی به هیزی هه بوو، خوی گه وره دهره قی ده فهرمویت: (وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ) (الانبياء/ ۵۱).

* سه یدنا ئیبراهیم، ئوممه تیک بوو بۆ خوی، واته: ههر خوی به ته نها په یامیکی خویی چه سپینراو بوو: (إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ أَحَبُّهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۳۱) وَعَآيَتُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۳۲ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۳۳) (النحل/ ۱۲۰-۱۲۳).

جا یه کییک خوی گه وره ئاوا باسی بفهرمویت، چۆن ده بیّت ره چاوی نه کهین؟!

* چونکه خوی گه وره داوی کردوو ره چاوی بکهین و، بیکهینه پیشه وای خۆمان وهک ده فهرمویت: (وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا) (النساء/ ۱۲۵).

* هه روه ها خوی گه وره، هه لویسته به هیزه که ی سه یدنا ئیبراهیم ده کاته وشه یه کی نه مر ی هه تا هه تای، تا ئیمه مانان شوینی بکهوین: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۖ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۝۲۷) وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝۲۸) (الزخرف/ ۲۶-۲۸).

* هه روه ها دهر باره ی ئه رک ی سه ر شانی ئیمه، که شوینکه وتوو ی پیغمبر ئیبراهیمی ئازیزین، ده فهرمویت: (إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ) (ال عمران/ ۶۸).

* ئەو كەسانەشی بە گەلحۆو گیل و گەمبۆل داناو، كە شوینی ناكهون و هەلۆیستیان لە: عەقیدەو بانگەوازو سیاسەت و ڕەفتاردا، وەك ئەو و میللەتەكەشی ئەو نییە، وەك دەفەر مویت: (وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾) البقرة / ۱۳۰-۱۳۲.

ئەمە پێغه مەبر ئیبراھیمی پێشەوامانە، كە خۆی گەورەو كار بەجی، داوای لێكردو وین ئیقتیدا بەو بكەین و وەك ئەو بین..

۲ - (إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ).

* گەرچی بێ دەسەلاتیش بوون، موستەزەف بوون، بەرامبەرەكەشیان زۆر دەسەلاتدار بوون، لە گەل ئەو هەشدا ئەمان (سەیدنا ئیبراھیم و یاوەرەكانی)، ئاشكرا بە میللەتەكەشی خۆیان وت: (إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ئەمان دەسپێشخەریان كرد، بواریان نەدا بەرەشی كوفر دەسپێشكەری بکات و، بە ناو و ناتۆرە لێنان، ئەمان سووك بکات لە باری دەروونیدا ئەمان زالتەر بوون، ئازاتەر بوون، برۆیان زیاتر بە خۆو داھاتوو هەبوو.

بۆیە لە هەلۆیستی هەلمەت و هێرشدا بوون، ئەمەش خاڵێکی زۆر زۆر گرنگی هەلگرتنی بیروباوەرە.

وتیان. إِنَّا واتە: (ان) و (نا) ان. بۆ تەئکیدە. رستەكەش (بُرَءُؤُا مِنْكُمْ) اسمیە تەئکیدێکی ترە. براء. کۆی (بری) ه. واتە: تەبەرە.

که سیک که بی بهری ده بیټ له کهس، یان کۆمه لیک، یان بیروباوه پیک، یان هه لۆیستییک، وه کو (مه حوی) شاعیری ره حمه تی ده فهرمویت: (براگهل لیم ته به را بن..) واته: توخمن مه که ونه وه و ره فтарم له گهلدا مه کهن، نه بادا ئیوهش وه کو منتان لی به سهر بیټ!

ئهو ی شاره زایی له عهره بیدا هه بیټ ده زانیټ، که ناو (اسم)، هه میسه به لگهی سیفه تی نه گۆره (الثبوت والدوام)، به لام کردار (فعل) به لگهی رودان و دوپات بوونه وهیه (الحدوث والتکرار)، سهیری سوپه تی (الفتاحه) بکه، ئهو ی سیفه تی خوی گه وره یه به ناو هاتوو وهك: (الله، الرَّحْمَن، الرَّحِيم، مَالِك).

که چی ئهو ی په یوهندی به بهنده کانه وه هه یه، چونکه روداون و حه تمه ن دووباره و سی باره ده بنه وه، به کردار (فعل) باسی فهرمووه وهك: (نَعْبُدُ، نَسْتَعِينُ، اِهْدِنَا..).

یان ده بینیت خوی گه وره، که باسی هه لۆیستی دووروو (مونافیق) له کان ده کات، به فعل باسیان ده کات، چونکه باوه رو دینداری نه بوته سیفه تی جیگیریان! به لکو ههر سهر زاره کییه، ههر که موسولمانان ده بین دینداری کاتی (موهقه ت) نیشان ده دن، که چاوی موسولمانیشیان لی دیار نه بوو، ده گه رینه وه سهر سیفه ته نه گۆره کانیان، وهك خوی گه وره ده فهرموئ: (وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾) البقرة/ ١٤-١٥.

ته ماشاکه که ده گه نه موسولمان: (لَقُوا، قَالُوا، آمَنَّا) که ده شگه نه وه ئه ربابانیان: (إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ) خوی گه ورهش، که باسی ئه م هه لۆیسته عه قایدیه ی سه یدنا ئیبراهیم و یاوه رانی به رسته ی ناو (جملة اسمية) فهرمووه، داوا له موسولمانان ده کات، که ته به را بوون له کافران و کوفریان (له شه خسی کافران خویان و بت و بیرو باوه ر و پرۆگرامی حزب و دیدو بوچوونیان)، بکه نه سیفه تیکی هه میسه یی نه گۆرو پیوه ی پابه ند بن، چونکه ئه وان که نموونه کهن بو ئیمه، له خویاندا کردبو یانه سیفه تی نه گۆر.

ناشکرایه، که ده‌فهرمویت: (مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) داوا ده‌کات موسولمانان له کوفر ته‌به‌را بن.. به‌لام ده‌یه‌ویت ته‌وه پروون بکاته‌وه، که ته‌به‌را بوون، ده‌بیت له پیشاندا له هه‌لگران و شوین که‌وتوانی کوفر بکریت، پاشان له کوفره که خوی، له شه‌خسه‌کان پاشان له بته‌کان، له سه‌رکرده‌و کادی‌ره‌کانیان، پاشان له دیدو به‌رنامه حزبییه‌کانیان، ده‌نا خو زور که‌س هه‌ن، کوفر و شیرک و دوو‌پرووی ده‌بوغزین و ئاسان لئی ته‌به‌را ده‌بن، به‌لام دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل کافرو موشریک و دوو‌پرووه‌کاندا هه‌ر ده‌مینیت.. ئەمه هه‌لویت‌یکه به‌زیوانه‌یه‌وه به‌رژه‌وه‌ندی ویستانه‌یه!

خوای گه‌وره نایه‌ویت و پیشی رازی نییه، له زه‌میشیدا ده‌فهرمووی: (فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ) المائدة/۵۲.

واته: ده‌بینیت ته‌وانه‌ی که ده‌روون به‌زیوو دل کرمین، به‌هه‌له داوان راده‌که‌ن و خوایان ده‌گه‌یننه به‌ره‌ی کوفرو، به‌دله راو‌کیوه له‌گه‌لیان ده‌بن، له هه‌نجه‌تیشیاندا ده‌لین: ده‌ترسین تووشی نه‌هامه‌تی و ده‌رده‌سه‌ری و گیرو‌گرفت بین..

هه‌ندی که‌س، که ئەم ئایه‌تانه ده‌خوینیته‌وه، بو ته‌وه‌ی خوی له‌ریزی به‌زیوان بدزیته‌وه و نیشان ده‌دات، که ته‌وانه‌ی دل کرمین و ده‌روون به‌زیوون، ته‌نها دوو‌پروو (مونا‌فیک)ن، نه‌خیر ئەمه وایه.. به‌لکو موسولمانه لاواز و ته‌مه‌ل و ترسنۆکه‌کانیش ده‌گریته‌وه، چونکه هه‌موو کاتیک خوای گه‌وره، که باسی ته‌و سیفه‌ته‌ دزیوانه ده‌کات، ده‌یخاته پال (الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ).

ناشکرایه ته‌مانه‌ش دوو پۆلی جودان و له‌و سیفه‌تانه‌دا له‌یه‌ک ده‌چن، به‌تایبه‌تی له‌هه‌لویت‌ستی پروو‌به‌پروو بوونه‌وه‌و جیهادو بوخوا لی‌پران.

سه‌رنجی ئەم سئ هه‌لویت‌سته‌به‌ده: (إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ) الانفال/۴۹ (وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا) (۱۲) الأحزاب/۱۲.

پاشان دهفه رمویت: (وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، ئیمه تبه پراین له خۆتان و له هه رچی شتیکی تر، که له جیاتی خوی گه وره دهیپه رستن.. حاشا وه لیللا له خۆتان و له په رستراوانتان.

پاشان، (كَفَرْنَا بِكُمْ) باوه رتان پیناکهین، به راستتان نازانین و شویتتان ناکه وین و گوپرایه لی فه رماتتان نابین.

ئه و جا له شیوه ی شو رشیکی خواو یستیدا هاواریان کرد: (وَبَدَا يَنْنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ اَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ) و دو ژمنداریتی و رق و کینه ی نیوانمان ئاشکرا بوو، هه تا هه تایه ش هه روا ده مییتته وه، مه گه ر ئیوه بینه ریزی ئیمه و، باوه ر به خوی تاك و پاک بهیئن.

ده رپرین و ئاشکرا کردنی دو ژمنداریتی، کوتا پله ی ئازایه تی و بی باکییه، چونکه کاتی و هه یه، ده بینیت کابرا رق و قینی به رامبه ر کوفرو کافران په نگ ده خواته وه، له ناخیدا ده بیته بورکان!

بینگومان مه به ستم بورکانی خو خۆره!! به لام له ترسان، یان به حسابی خویان له ئاقلی و مودارات و هه زه ردا! یان گوایه له بهر به رژه وه ندی ئیسلام (که هه ر ترسه که یه و فه لسه فاندوو یانه) ناویرن تۆز قالیکی ئه و رق و کینه یان ئاشکرا بکه ن، چ جایی ئه وه ی دو ژمنداریتی له گه ل کوفردا بنینه وه!!

دو ژمنداریتی، قۆناغیکه له دوا ی قۆناغی بوغزاندن و رق و کینه دیت، به لام لی ره دا گرنگ ئاشکرا کردنی، ئاشکرا کردنیش به و شیوه پروون و ئاشکرایه.. به و هه ددییه ت و جیددییه ته! به رامبه ره که شت بزانی ت که ئه مه هه لۆیستی هه تا هه تاییه ت و لی ی نایه یته خواره وه، تا دو ژمنه ر قنه کانت هه لۆیست ده گۆرن و باوه ر به خوی تاك و پاک ده هیئن و پر یار ده دن، که ته نها خوی گه وره شایانی په رستن و، ته نها ئه ویش مافی حوکم ده رکردن و یاسا و ریسا دارشتنی هه یه..

۳- (إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ) واته: رهفتارو هه لویستی ئیبراهیم و ئهوانه ی له گه لیدا بوون رهچاو بکهن، تهنه ا له وهدا نه بیټ، که به باوکی فهرموو: داوای لیبور دنت له خوای گه و ره بو ده کهم، گهرچی دهسه لاتن هیچیشم بو تو لای ئه و نییه.

ئه مهش خالیکی سه ره کی عه قیده یی تره، ئه ویش ئه وه یه: که تهنانه ت نی رراوو پیغه مبه رانیش (سه لامی خویان لی بیټ) ناتوان له پوژی دوا ییدا سوو دیک به کهس و کاری بی دینیان بگه یئن.

ئه مهش نمونه یه کی زور گه و ره بوو بو سه ی دنا (حاته ب) و موسولمانانی تر، چونکه له هه موان داوا کراوه، که داوای لیبور دن بو کافر نه کهن، هه رچه ند لیشیانه وه نزیک بن، وه خوای گه و ره ده فهرموو: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ) (التوبة/ ۱۱۳).

۴- که له خوای گه و ره ده پارێته وه وه ده فهرموو: (رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ). خوايه ئیمه پشتمان به جه نابت به ستوه و به ره و که ناری جه نابت گه راوینه ته وه، چاره نوو سیش هه ره به ره و لای جه نابت.

پشت به خوا به ستن زور گرنگه، کار زور ئاسان ده کات، جگه له وه ی، که وه رگرتیشی له سه ره موسولمان فهرزه.

ئیامی ئیبن ته یمیه (ره حمه تی خوای لی بیټ) ده فهرموو: پشت به خوا به ستن (التوکل) فهرزه و، هوکار گرته به ریش (الاحذ بالاسباب) سونه تی موئه که ده یه.

له راستیدا ئه و ی به ته وای پشت به خوای په ره ردگاری به ستیت، ده زانیټ خوای گه و ره ی به سه، ده زانیټ خوای میهره بان چوون و چه ند دیت به هانایه وه (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ) (الطلاق/ ۳)

ئیمامی ابن القیم (ره‌حمه‌تی خوی لیبت)، پشت به‌خوابه‌ستن ناو ده‌نیت:
(توحید التوکل) چونکه پشت به‌خوابه‌ستن، خواناسییه، گه‌رانه‌وه‌یه بۆ لای خوی
به‌به‌زه‌یی.

خۆ ته‌سلیم کردنه به‌خوابه، گوێرایه‌لی ته‌واو ده‌رب‌رینه بۆ فه‌رمانی خوی گه‌وره،
به‌ئه‌نجامدانی فه‌رمان و دوور که‌وتنه‌وه له به‌رهه‌لستییه‌کانی.

ئابە تی پېنجەم :

(رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (۵)

فِتْنَة: چاوگەو بە مانای (مفتون)ە، ئەمیش ئەو کەسە یە: کە ناپەرحەتی زۆری دەخوێتە پێ و ئەشکەنجەو سزا دەدرێت، بەو هیوا یە لە دینە کە پاشگەز بکریتەو! ئەسلی مانای (فیتنەش) توانەوێ زیڕە لە ئاگردا، تا لە شتی تر پاک بێتەو.

دەفەر مووی: خوا یە! نەمانکەیتە هۆی پاشگەز بوونەوێ خەلکی لە دینە کە یان، ئەمەش بەو دەبیّت، کە کافرەکان بە ئەشکەنجەو ئازار موسوڵمانان ناچار بکەن واز لە دینە کە یان بهێنن.

لەم حالە تانەشدا، چ ئازار دراوێ کان، چ ئەو کەسانە ی ئەو حالە تی چەوساندنەوێ تۆقاندنە موسوڵمانان دەبینن، لە دینە کە بکشیڤنەوێ لە ترسان وازی لێ بهێنن، یان خەلکیکی تر بلین: ئەگەر ئەم دینە راستەو خوا ییە، نەدەبوو شوینکەوتوانی ئاوا تووشی چەوساندنەوێ ناپەرحەتی وا بین.

بەمەش زیاتر لە دینە کە دوور دەکەونەوێ.. دژوارترین حالە تیش ئەو یە: من و تۆ، خۆمان لەبەر ژان و ئەشکەنجەدا نەگرین و لەبەر خاتری مانەو یەکی زیاتر لە ژياندا، تەنازول لە دینە کە بکەین!

ئینجا بیڤنە مایە ی ئەو فیتنە یە.. چونکە حەتمەن خەلکانیکی زۆر، هیممە تی دیندار یان لاواز دەبیّت و پاشەکشە دەکەن! بەو بەهانەو قسە زلانی لە ناو خەلکیدا بۆ بەرگری لە بەزینە کە ی خۆیان دەیکەن، کە دەلین: بابە ئەمانە ئەگەر لەسەر حەق بوونایە، خۆی گەورە پشتی دەگرتن.

ئیمە ئاقلانە تر ئەم دینە مان وەرگرتووە، ئیمە وەك ئەمانە توندپەر و تیرۆریست نەبووین.. ئیمە ژیرتر بووین، کە پەرەتی میانرەویمان هەلباردا!!

لهولاشهوه دیسان لای کافره کانیشهوه ده‌بینهوه مایه‌ی فیتنه! چونکه ئه‌وانیش جگه له‌وه‌ی گومرا تر ده‌بن، ئه‌وانیش ده‌لّین: ئه‌گهر دینه‌که‌تان راست بوایه، ئاوا زه‌لیلی به‌رده‌ستی ئیمه نه‌ده‌بوون، ههر وه‌کو زه‌مانه‌که‌ی: (ته‌ته‌رو مه‌غۆل و خاچ په‌رستانی قودس و ئه‌نده‌لوس).

ئه‌وانیش به‌مه، ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌ دینه‌که‌ دوورتر ده‌که‌ونه‌وه.

ئینجا پارانه‌وه دیت: خوایه، لێمان خۆش به، که‌م و کورتیه‌ی کانمان بیۆشه، له‌ تاوانه‌ کانمان ببوره، خوایه گیان! خۆ ههر جه‌نابتیت، که‌ ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌شکیت و، هه‌موو کاری‌کیش له‌ کات و شوینی خۆیدا ده‌که‌یت..

خوایه! ده‌ستت پێمانه‌وه بیت و وازمان لی مه‌هینه‌و، مه‌مانده‌ره ده‌ست هه‌واو هه‌وه‌س و وره‌و ئازایه‌تی خۆمان..

ئادابی پارانه‌وه‌و دوعاشمان فیر ده‌کات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: که‌ ئه‌گهر دوعای چاکه‌ت ده‌کرد، یه‌که‌مجار خۆت پیش ده‌خه‌یت، پاشان دایک و باوکت، پاشان که‌س و کارو ئه‌وانه‌ی هه‌قیان له‌سه‌رته‌..

هه‌روه‌ها.. وه‌ک ده‌پارێتته‌وه ده‌لّیت: خوایه! لیم خۆش به‌و هیدایه‌تم بده و سه‌رکه‌وتووم بکه‌و.. خوایه له‌ دایک و باوکه‌م خۆش به‌و به‌زه‌ییت پێیاندا بیتته‌وه و، مال و منداڵم سه‌لامه‌ت بکه‌و له‌ دینه‌که‌ حالێان بکه‌و..

خوایه! پاداشتی خیری ئه‌و که‌سانه‌ش بده‌یتته‌وه، که‌ ئامۆژگاری خیریان کردوون. خوایه! په‌حم به‌ کری‌کاریش بکه‌.. ئامین..

وه‌کو، که‌ خوای گه‌وره ده‌فرمووی: (رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) نوح/۲۸، به‌لام ئه‌گهر خوا نه‌خواسته دوعای شه‌رو خراپیت ده‌کرد، ههر چه‌نده پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌هی کردووه موسوڵمان دوعا له‌ خۆی به‌ خراپه‌ بکات، ئه‌وا خۆت ده‌خه‌یتته‌ ئاخر که‌س.. چونکه

موسولمان مانه وهی له دنیا دا هه ر خیره، چونکه ئیحتیالی خیر خوازی و چاکه ی زیاتری لیده کریت.

بۆیه سه یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه رموی: (رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنِّي) الاعراف/ ۱۵۵.

واته: خوايه گهر هه ز ده که یت ئه وانیش بفه وتینه و منیش.

ثایه تی شه شه م :

(لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْفَعْلُ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾)

ته تکید کردنیکی تره له ره چاو کردن و جی پی هه لگرتنی نه وان (سهیدنا ئیبراهیمی باپیره مان و نه و برایانه مان، که له گه لیدا بوون)، به راستی نمونده یه کی به رزو دیار و پته وو لیها تووی پیشه وایه تییه، به لام نه و که سه قه دری نه م پیشه وایه تییه ده زانیت، که باوه ری به خواو رۆژی دوایی هه یه.

هه ر ئه ویش دلّی به پیشه وایه تی وا ده کریتته وه و ره چاوی ده کات، چونکه موسولمان -وه ک هه موو مروفیکی تر- هه ز ده کات پیشه واکه ی زیره ک و ئازاو کارامه و بلیمه ت و کرده بیت، به لام موسولمان دلّی به ته نیا به م سیفه تانه ناکریتته وه و، نه و که سه ره چاو ناکات، که نه م سیفه تانه ی تیدایه، به لام بی باوه ره.

یا باوه ریکی ساردو سپی هه یه، یان زۆر خواویست نییه!! که وا بوو پیشه وایه تی پیغه مبه ر ئیبراهیم عَلَیْهِ السَّلَام بۆ نه و که سانه یه، که باوه ریان به خواو رۆژی دوایی هه یه، چونکه له گه ل زیره کی و ئازایی و کارامه یی و بلیمه تی و کرده ییدا، باوه ری پته وو پشت به خوا به ستنی ته واو و ره وشتی پر به زه یی باو کانه و، پر سۆزی فرزندانه ی هه یه.

نابینیت، که دوژمنان خستیانه نیو ئاگره که یانه وه، هاواریکی لی هه لئاستا، ته نانه ت داوای ئاسان کردنی سزاکه شی له خوا ی گه وره نه کرد! نه مه ش به لگه ی باوه ری پته وو دامه زراوه.

له قایمی پشت به خوابه ستنه که ی سهیدنا (ئیبراهیم) دا (عَلِیْهِ السَّلَام) وه سفی خوا ی گه وره به سه، که ده ره هقی نه و، خوا به ره رموی: (إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُّنِيبٌ

﴿٧٥﴾ هود/ ٧٥.

واته: بهراستی باشتیرین بهندهیه، چونکه له هه موو رهفتاریکیدا ده گهریتهوه
سه ر تهعلیباتی خوا.. مه گهر پیشتتر نهیده فهرموو: (وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
(الشعراء/۸۰)، که نه خوښ بکهوم ئه و چاکم ده کاته وه.

په وشتی بهرزی فرزندانه ی له ووشه نه رم و نیانه که ی: (یا أبت) دا
دهرده که ویت، که چوار جار له سوپه تی (مریم) دا له گه ل باو که کافره کهیدا پیی
دهدویت، که ئه وپه پری ئه ده ب و پهفتاری سۆزداری و لوتفی و توویژی تیدایه، چونکه
له عه ره بیدا (یا أبت) له (یا أبی) و (أبتاه) جوانتره.

(وَمَنْ يَنْوَلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ)، واته: ههر که سیکیش سه ریچی بکات و
فه رمانی خوا بشکینیت و شوین پیغه مبه ران نه که ویت، جگه له خو ی، که س زهره ر
ناکات، چونکه خو خوای گه وره بی با که و هه میسه په رستراوه.

ئایه تی حه وته م :

هه ر به هاتنه خواره وهی ئه و ئایه تانه ی پیشوو، موسولمانه کان که وته نه دابرین و دوور که وته نه وه له خزم و کهس و کاری کافریان و، ته و او به رامبه ریان وهستان.. پاشان خوای گه و ره بۆ ئه وهی له موسولمان بوونیان ره شبین و نائومید نه بن، فهرمووی:

(عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ لَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾)

واته: وا پریاره، که خوای گه و ره خوشه و یستییه ک بهاویتته نیوان ئیوه و ئه وانه وهی که دوژمنداریتان ده کردن، خوا به توانایه و لیبوره و به به زه ییشه (۷).

موسولمانه کان زۆر جار هیوای ئه وه یان لا دروست ده بوو که ئه گهر ئه مجاره بواری هات و چۆو دیده نی بکریته وه، ئیحتیال زۆره ئه مان بتوانن کار بکه نه سه ر خزمه کافره کانیا ن.

خۆ ئیستا ئه مان وه کو جارن نه مان، باوه ریان پته و ترو پابه ندییان زۆرترو زانیاریان فراوانترو، کۆمه لگه که یان دامه زراوه و ده سه لاتیشیان مه حکه متر بووه.

بۆیه هه ر یه که یان خۆزگه ی ئه وهی ده خواست، که کهس و کاریان ببینه وه، به لکو موسولمان بن.. ئه م ئایه ته ش جو ره بواریکی پێک گه یشتن و تیکه لاوی بۆ کردنه وه، له راستیشدا وا بوو.

الحمد لله، زۆر له سه ران و ناودارانی قورپه یش و ده ورو به ری موسولمان بوون، وه ک: (ئه بو سوفیانی کورپی حه رب و ئه بو سوفیانی کورپی الحارث و الحارث ی کورپی هیشام و سه هه یلی کورپی عه مر و حه کیمی کورپی حوزام) و هی تریش..

ئیترا جارێکی تریش بواری گونجاو بۆ کافران کرایه وه که به ره و خواویستی بێن و، بێ خه میش بن له تۆله و له پله و پایه کۆمه لایه تییه کانیشیان.

(لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾)

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای گه‌وره به‌رهه‌لستی ئەوه‌تان لی ناکات، که چاکه خوازو دادپه‌روه‌رو خیره‌ومه‌ندانە له‌گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌دا په‌فتار بکه‌ن، که به‌هۆی دینه‌که‌تانه‌وه‌شە‌ریان له‌گه‌ڵ نه‌کردوون و، له‌مال و ولاتی خۆتان ده‌ریان نه‌په‌راندوون، چونکه‌خوا ئەو که‌سانه‌ی خوش‌ده‌وێت، که‌دادپه‌روه‌رن(٨).

به‌لام خوای گه‌وره‌پێی ئەوه‌تان نادات دۆستایه‌تی ئەو که‌سانه‌بکه‌ن، که به‌هۆی دینه‌که‌تانه‌وه‌شە‌ریان له‌گه‌ڵ کردوون و، له‌مال و ولاتی خۆتان ده‌ریان په‌راندوون، یان هاوکاری ئەو که‌سانه‌یان کردووه، که‌ئێوه‌یان ده‌رده‌کرد.

هه‌ر که‌سی‌کیش دۆستایه‌تی و لایه‌نگری ئەوانه‌بکات، به‌راستی ئەوانه‌سته‌مکارن(٩).

رېپرەو

ئىسلام دىنى ئاشتى و سۆزو بەزەيىيە، بۆيە دەيەوئىت خەلكى سەر زەمىن ھەموو پىكەوۋە بسازىن وبگونجىن.

جا، يان پەيۋەستى باوەر پىكيانەوۋە دەژىئىت، يان پەيمان و بەلىنىك (وەك ئەۋەي لەگەل كافران و ئەھلى كىتابدا كراۋە)، يان بە رەفتارى موسالىيانەي دوور لە شەپرو دژايەتتى.

ئىسلام نايەوئىت شەپ بەرپا بىيىت، تەنانت ئەگەر دژىشى كرا، لايەنىكى سۆزو بەزەيى - كە ھەستىكى سىروشتى مرۆقى پارسەنگە - وەك بەشى ئاشتى، ھەر دەھىلىتەوۋە، چ لە كاتى دەبەرپىك راجوون و شەپرو پىكداداندا، چ لە ھەل رەخساندن بۆ تەقە بەس و شەپرو وەستان. وە چ لە بوار كەرنەوۋە كانىدا بۆ سەرخستى پەيمان و خۆ گرتنى رىكەوتندا.

ئەم رىسايە لە رەفتار كەرن لەگەل غەيرە موسولماندا، رەواتىن و دادپەرۋەرەنەترىن رىسايە، كە لەگەل سىروشتى دىن و سىروشتى مرۆقدا دەگونجىت، لەگەل ئاراستەو دىدو تىروانىندا بۆ ژيانى مرۆقايەتتى دەسازىت.

بەلكو لەگەل ھەموو راوبۆچوونە گشتىيە كەي ئىسلامدا - كە دەربارەي ھەموو بوونە - يە كانگىرە، بىگومان ھەر دەبىت و ابىت، چونكە سەرچاۋەي ھەردووكيان، ھەر خۋاي پەرۋەردگارەو ھەر لە تەعليياتى يەك خواۋە ھاتوون و، بە رىبازى پرۆگرامى يەك خوا، بەرەو يەك ھىۋاي خاۋىستى دەپۆن.

ئەم رىسايە، بناغەي ياساۋ رىساۋ ئەحكامە نىۋ دەۋلەتتىيە كانى شەرىعەتى ئىسلامە، كە ھەمىشە ئاشتى دەكاتە تەۋەرى نەگۆرى، ھالەتە كانى نىۋان موسولمانان و خەلكى تر.

ئەم ئاشتىيە دە كاتە ھالەتتىكى بىنچىنەيى و ھەمىشەيى، تا ئەو ساتەي ئىعلانى شەپ دژى بەرپا دە كرېت، يان پەلامار دە درېت، يان پەيىانى ھەلدە و شىنرېتە و، يان ھېرشىكى دېتە سەر، يان رېيى بانگە وازە كەي دە گىرېت، ئىسلام دە پىارېزېت، بەلام كە بەرامبەرە كەي پەيىانە كەي شكاند، ئىتر ھەلۆيىستە كە دە گۆرېت بۆ بەرگىرى و بەرپەرچ دانە وەي پەلامارى ھېرشە كە.

ئەو ساتەش ھەلۆيىستە كە لە بانگە وازە ھىدىيە كە و، دەبېتە بانگە وازىي جىھاد، دەبېتە بە كارھىنانى ھېز بۆ رادانى بەرەستە نارەسەنە كانى سەر رېيى ئازادى بىروراپ، بانگە وازى ئىسلام.

لە غەيرى ئەم ھالەت و ھەلۆيىستانەدا، ئەسلى رەفتارى ئىسلامى بەرامبەر ھەموو كەس، ھەر ئاشتى و چاكە و دادپەرەرىيە.^(۱)

ئەم رېسايە ھەلقوللوى دىدو تىپروانىن و بۆچونە گشتىيە كەي ئىسلامە، كە ھەمىشە كېشەي عەقىدە، دە كاتە كېشەي سەرە كى نيوان موسولمان و غەيرە موسولمان، چونكە ئەو بەھا بەرزو بەرپزەي موسولمان لە پىناويدا دەژى و دەمرېت، يان ئاشتى و جەنگى لە پىناودا دە كات، ھەر عەقىدە كەيە.

خۆ موسولمانان، ئەگەر لەسەر عەقىدە كە راجۆرو ناكۆك نەبن و عەقىدە كە نەبېتە كېشەي ئەو وەل و ئەخىرى ژيانىان، ھىچى تریان ئەو ەندە لا گرنگ نىيە، تا بىكەنە كېشەي سەرە كى ژيانىان، نە رەگەز، نە خاك و نە ولات، نە گەل و ھۆز، نە بەرژە وەندىيە كانى تر.

جىھادى موسولمانان لە پىناوى دىنى خوايە، لە پىناوى: سەلماندن و چەسپاندنى عەقىدە و شەرىعە تە كەيەتى، لە دىناي واقىيەكى بەرجەستەدا.

پروونكرەنە وەي ئەم رېساي پەفتارە و، بايەخ پىدان و دوو پات كەرنە وەي بەردەوامى لەم سورەتەدا، لە گەل ئاراستە گشتىيە كەي سورەتە كەدايە، مەبەست لە ھەموو سورەتە كە: گرنگىي و گەورەيى و دژوارىي عەقىدە و بايەخ پىدانىتى..

(۱) سەيد قوتب/السلام العالمى و دار الإسلام.

دهیه ویت، تهنه عه قیده که بکاته ئەو تهنه ئالایه ی موسولمانان، که له ژیریدا کۆده بنه وه.. ئەو که سه ی هاته ژیر ئەو ئالایه، ئەوه له وانه.

ئەوی به هۆی ئەو ئالایه وه به رامبه ریان وه ستایه وه و په لاماری دان و دژایه تی کردن، ئەوه دوژمنیان.. بۆیه هەر که سیکیش له خویان و ئالاکه یان گه پڕی، له عه قیده و بانگه وازه که یان گه پڕی، له ئەندام و لایه نگران یان گه پڕی و، نه بیته کۆسپ و به ربه ستی پڕی دینه که یان، ئەوه موسالیمه، بی و دهیه.

ئیسلام و موسولمانان، غهیری چاکه و دادپه روهری و به زهیی، هیچ په فتاریکی تری له گه لدا ناکه ن.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه ته کان

ئیمامی قورتوبی (په حمه تی خوی لیبت) ده فهرمویت: زۆرینه ی ئەهلی ته فسیر له سه ر ئەوه ن: که هۆی هاتنه خواره وه ی ئەم دوو ئایه ته ئەوه یه: که (ئه سهائی کچی ئەبو به کری سدیق) (خوا لییان رازی بیت)، گێراو بیته وه، که فهرمووی: دایکم ئەو کاته ی هیشتا کافر بوو، هاته دیده نییم، منیش چومه خزمه ت پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا پرسى پى بکه م.

لیم پرسى. ئەى پیغه مبه رى خوا! دایکم هاتوو به بۆ لام و هه ز ده کات بیته مالم، ئایا پڕی بده م؟

فهرمووی: (نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ) ^(۱).

واته: به لێ، پڕی بده و سیله ی په حمی له گه ل به رده وام بکه.

دایکی ئەسهاء ناوی قوته یله ی کچی عبد العزایه، که پیش ئیسلام سه یدنا ئەبو به کر ته لاقى دابوو.. دایکی عایشه ش خوا لێی رازی بیت، ناوی ئوم رومانه

(۱) بوخاری و موسلیم گێراو یانه ته وه.

و ئەو کاتە موسولمان بووبوو و کۆچی مەدینەشی کردبوو، هەندیک لە زانایان ئەم خالەیان لا ڕۆشن نەبوو. بۆیە کە وایان زانیوو هەردوکیان هەر کچی یەک دایکن (وایان زانیوو هەردوکیان کچی ئوم پومانن) ئیترحە دیسە کەیان بە لاواز داناو. ئەم جۆرە لێ تیکەڵ بوونەش لە (علم الرجال) ی حەدیس خۆیندندا سڕوشتییە.

لێکدانەوهی ئایەتەکان

۱- ئەمە مۆلەتییکی خواییە بۆ موسولمانان، بۆ هێشتنەوهی سیلە ی پرەحم و پاراستنی خزمایەتیی و، پارسەنگی رەفتار لە گەڵ ئەو کەسانە ی کافری بێ وەیی و موسالیمەن و، دۆژمنداڕیتی ئەهلی ئیسلام و بانگەوازه کەیان نەکردوو، نەبوونەتە هۆی راوانان و دەرپەراندن و کوشتاری موسولمانان.

۲- لە گەڵ بوونی ئەم پەيوەندیی و رەفتارە دادپەرورەرانەدا، ئیسلام، موسولمانان هان دەدات، کە چاکە و پیاوەتیش لە گەڵ ئەو کافرە بێ وەیی و موسالیانەدا بکەن، هەر وەك پەيوەندیشیان لە گەڵدا بەردەوام دەکەن پێی فەرموون: **(وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ)** دادپەرورە بن لە گەڵیاندا.

دادپەرورەریی سیفەتی سەرەکی ئەهلی ئیسلامە، لە گەڵ ئەوانە و غەیری ئەوانیشدا. بەلام لە ووشە ی: **(وَتَقْسِطُوا)** دا خالێکی رەوانبێژی جوان هەیە.

مانای (قَسَطَ) لە ئەسڵیدا: ستەم کردنە، بە دەست درێژی کردنە سەر مافی کەسانی تر، وەك خوای گەورە دەفەرمووی: **(وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا)** الجن/۱۵. واتە: ئەمە ستەمکاران، ئەو هەر دەبنە سوتەمەنی دۆزەخ.

(أَقْسَطَ) لابرەنی ستەم و زوڵمە، چونکە ئەو هەمزە (أ) یە پێی دەوتریت: (هەمزە الإزالة) واتە: بۆ لابرەنی ئەو سیفەتە یە کە فعەلە کە بێ هەمزە، دەیبەخشی. هەر وەها بە مانای (پشك) بەشە! کەوا بوو کە دەفەرمووی: تقسطوا واتە: هەم زوڵم و

سته میان له سهر لادهن (چ هی خه لکی تر چ هی خوتان) هم به شیک لهو سامان و مالهی هه تانه بیدهن بهو کافره موسالیانه، تا په یوه ندییبه که تان پته وتر بیت، نه وانیش هه ست به سهر راستی ئیوه و گه وره یی دینه که تان بکه ن.

۳- گهر دهر پرینی سۆزو پرۆزه یی بۆ خه لکی کافری بی وهی و موسالیم، ئهرکیکی شه رعی بیت، بۆ کهس و کاری کافری موسالیم - به تاییه تی بۆ دایک و باوک - پپووستتره، چونکه شه ریه تی ئیسلام داوای له موسولمانان کردوه، که ئه گهر دایک و باوک کافریش بوون مادام موسالیم بن)، ههر ده بیت جوان ره فتاریان له گه لدا بکریت و ئه ولاده موسولمانه کانیان ههر له خزمه تیاندای بژین، جگه لهو حاله تانه ی یه کیکیان، یان ههر دوکیان داوا له مندا له موسولمانه کانیان بکه ن: له ئیسلام پاشگه ز بنه وه و بگه ری نه وه سهر کوفر، یان شیرکیکیان پی ئه نجام بده ن..

نا، لهو کاتانه دا گوئ رایه لیان ناکریت، ههر وه کو خوای په روه ردگار ده فره مویت: (وَإِنْ جَاهِدَا عَلَىٰ أَنْ تَشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا) لقمان/۱۵.

واته: ئه گهر دایک و باوکت ره نجی ئه وه یان له گه لت ده دا، که شیرکیک بۆ خوا بریار بدهیت، گوئیان مه ده ی و مل که چیان مه به، به لام ههر به چاکه و ره فتاری جوان له ژیا نی دنیا یاندا، هاو رییه تی یان بکه.

ئیامی (خه تتابی) دوا ی هی نانه وهی حه دیسه که ی ئه ساء و دایکی، ده فره مویت: خزمایه تی کافر له ریگای پاره و سامان و چاکه خوازیی و شتی تره وه، به رده وام ده بیت، ههر وه کو که له گه ل خزمی موسولماندا ده مینیت.

له مه شه وه ئه وه وهر ده گیریت: که باوکی کافر، یان دایکی کافر، نه فه قه و مه سرف و خهرجیان، ههر له سه ر کوره کانیان ده مینیت، گهر کوره کانیان موسولمان بوون.^(۱)

ئیامی (ابن الحجر العسقلانی) دهفهرمووی: چاکه و خیرخوازی و هیشتنه وهی سیله ی رهم، مانای خوشه و یستی و لایه نگرینی و سه رختن نییه، چونکه خوی گه و ره دهفهرمویت (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) المجادلة/۲۲ واته: که سانیک نابینیت باوه پریان به خوی به پوژی دواپی هیناییت و، له ههمان کاتیشدا نه و که سانه یان خوش بویت، که دزایه تی خوی پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده که ن.^(۱)

۴- ئیامی (ابن القیم) - رهمه تی خوی لیبت- دهفهرمویت: نه و ریسایه ی له م بابته یه و، به لگه ده یسه لمینیت نه و یه: که نه فقه و مه سروفی دایک و باوک، نه رکی سه ر شانی نه ولاده کانه، گهرچی دینیشیان جیاواز بیت، که خوی گه و ره ش داوای له ههمو مروف کردووه چاک بن له گه ل دایک و باوکیاندا به: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ) لقمان/۱۴، ئیتر که ی نه و ه چاکه و پیاهه تییه، که سیک دایک و باوکی به محتاجی به یلیته وه، له حاله تیکیشدا که خوی هه بووه و ده و له مه نه؟!

که ده شانیت خوی په روه ردگار، زهمی سه ختی نه و که سانه ی کردووه، که په یوه ندی خزمایه تی و سیله ی رهم ده پسین! وه که دهفهرمویت: (وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ) النساء/۱.

واته: خه لکینه! له چاره نووس و سزای نه وه بترسن، که خزمایه تی بپسین و سیله ی رهمتان نه هیلن، له حه دیسیشدا هاتووه: (لَا يَدْخُلِ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ)^(۲) واته: نه و ی سیله ی رهم و په یوه ندی خزمایه تی ده پسینیت، ناچیت به هه شته وه.

سیله ی رهم له گه ل خزمی کافریشدا، هه ر فره زه، نه و دینی خوی بو خوی و نه و که سه ش که خزمایه تییه که ده پاریزیت، دینی خوی.^(۳)

(۱) فتح الباری ۵/۲۳۳.

(۲) بوخاری و موسلیم

(۳) أحكام أهل الذمة/ ب ۲/ ۴۱۷.

۵- ھەر وەك چۆن نابىت ھاوکارى كافىرى شەپرانى (المحارب) بىكرىت، ھەر وەھاش نابىت سۆزۈ پىزۈ دۆستايە تىشيان بۆ دەر بىررىت، چونكى ئەوان دۆرمنايە تى خۇيان بەرامبەر موسولمانان و دىنە كەيان ئاشكرا كىردۈۈ و، لە ھەۋلى بەردەۋام دان بۆ كۈشتن و بن بىر كىردى موسولمانان و لاۋاز كىردى دىنە كەيان.. ئىدى چۆن دەبىت بە پىزەۋە سەير بىكرىن! چى جاي رەفتارى مەزنى؟!

چەند خالىكى ورد بۆ سەرنجدان :

۱- رەفتارى نەرم و نىان لە گەل ئەھلى كىتاب و كافرانى موساليم و، ھەلس و كەۋتى باش و سۆزۈ دادپەرۋەرىي لە گەلئاندا - كە خۇي لە خۇيدا رەۋشتىكى رەسەنى ئىسلامىي چاۋەرۋانكراۋە لە موسولمان - جىاۋازە لە گەل دۆستايە تىي و سەر پەرىشتىارىي (الولاء) ئەمىيان نابىت، بۆ غەيرى خواۋ پىغەمبەرۈ موسولمانان دەر بىررىت، چونكى موسولمان، خۆشەۋىستى خۇي بۆ خواۋ پىغەمبەرى خواۋ موسولمانان تەرخان دەكات، نەك بۆ كافران (بى ۋەى بن، يان شەپرانى).

ئەمەش باسكىكە و رەفتارە دادپەرۋەرەنە كە باسكىكى ترە، جىي ئەۋيان دل و دەرۋون و غەقىدەيە و، جىي ئەمىيان رەفتارى رەۋشتە.

۲- كافىر لە دىدى موسولمانەۋە دۈۋ جۆرن:

أ- كافىرى شەپرانى (المحارب): ئەمانە بە ھىچ شىۋەيەك، نە دۆستايە تىيان جائىزە، نە رەفتارى نەرم نواندن لە گەلئاندا، (مەگەر بە دىلى كەۋتبەنە بەر دەستەن، ئەۋ سائە ئەھكامى دىليان دەبىت)، چونكى ئەمانە ھەر لە سەرەتاۋە خۇيان بۆ دژايە تى خواۋ پىغەمبەرى خواۋ موسولمانان تەرخان كىردۈۈ، ئەمانە بە ھەر پالئەر (دافع) يك بىت، دژايە تىي ئىسلامىيان كىردۈتە پىشە.^(۱)

(۱) شىخى بن باز (رەھمەتى خۋاي لىبىت) لە گوڤارى الدعوة دار الإسلامىة / ژمارە ۸۲۳ لە ۱۴۰۲/۲/۱۹ - ۱۹۸۱ ل ۱۹.

ب - کافری بئی وهی (موسالیم): ئەوانەى به پىی په بیان له گەل موسولمانان ریکه وتوون، یان ئەهلی کیتابن: (مه سیحی، جوله که، مه جوسی) یا هەر کافری بئی وهین و ههقیان به سهر موسولمانان و دین و کاروباریانه وه نییه و، به نهینیش (ژیر زه مینی) له گەل دوژمنانی ئیسلامدا هاوکاری ناکەن، ئەمانه ده بیّت موسولمان، به سۆزو به زهیی و نه رم و نیانی رهفتاریان له گەلدا بکات.^(۱)

۳- هه ندیک له زانایان و ئەهلی تهفسیر فهرموویانه: که ئە حکامی ئەم ئایه ته، تاییه ته به ژن و مندالی کافرا نه وه، هه ندیکى تریان فهرموویانه: تاییه ته به هۆزی (خوزاع) وه، که په بیانیان له گەل پیغه مبهردا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه بووه.

هه ندیکى تریان فهرموویانه: که تاییه ته به وانەى له مه کهکه مابونه وه..

به لام زۆربه ی زۆرینه ی زانایان رایان وایه: که حوکمی ئایه ته که گشتیه و کافری بئی وهی هه موو کات و شوینیک ده گریتته وه، مادام موسالیم بیّت.^(۲)

۴- میژووی ژیا نی پیغه مبه ریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوه رانی به ریزی و، رهفتاری رۆژانه یان له گەل کافری بئی وهی و، ئەهلی (ته ورات) و (ئینجیل) و کافری تر دا به گشتیی، به لگه ی ئە وهن که نه رم و نیانی و به زهیی و رهفتاری جوان له گەل کافری بئی وهی و موسالیمدا، له سهر موسولمانان فهرزه، ئە مه هه لویستی نه گۆره، دژایه تییان له و کاتانه یاندا یه، که دژایه تی دینی خوا ده کهن.

۵- ئە گهر له ناو کافره کاندا که سانیک هه بوون، که حه ز بکه ن له سهر بنچینه ی ناشتی و بئی وهیی مامه له له گەل موسولماناندا بکه ن و، هه ردوولا موراعاتی ئال و گۆری به رژه وه ندیی و ریزی یه کتیری بکه ن، یا رپی به ئازادی بانگه وازی خوایی له ئیو کۆمه لگه که یاندا بدن، یان ده ستیان نه بیّت له ململانی و نا کۆکی موسولمانان و به ره ی کوفر، یان له کیشه ی ناو خۆی موسولماناندا بئی لایه ن بن،

(۱) بن الجلعود/الموالاته والمعاداة/ب ۲/ ۶۲۱.

(۲) الطبری ۴۳/۲۸ و الشنقیطی ۴۱۴/۹.

ئەو بە لگە شەرعییە کان لەسەر ئەوێ: کە ڕەفتار کردن لە گەلیاندا بە موسالیمی و دادپەرورەرانە واجبە، چونکە هیچ ھۆکاریکی شەڕکردن لە گەلیاندا لە ئارادا نییە.

خۆ ئیسلامیش وەك نایەوێت بەرھەڵستی بانگەوازە کە ی بکەن و، ڕی لە دینداری شوین کەوتوو کانی بگرن، ناشیەوێت خەلکی بە زۆر و ناچاری ئیسلامەتیی و دینداری بکات.

خۆ ئیسلام -وہ کو بیرو باوہرو سیستم و ھەستە ڕەگەز پەرستیییە جاھیلییە کان - نالیت: ئەوی لە ڕیزی مندا نییە دوژمنم! و ھەر دەبێت دژی بم، تا نایھێلم!

خوای میھرەبان دەفەرموێت: (فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ فَلَمْ يَقْبَلُوا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ مَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا) (النساء/ ۹۰).

واتە: ئەگەر لێتان بەر کەنار کەوتن و شەڕیان پێتان نەفرۆشت و، ھیمن و بێ وە ی بوون بەرامبەرتان، ئێوەش مافی ئەوێتان بەسەریانەو ناییت، کە دژیان بوەستەووە دوژمندار پێیان بکەن.

ئەم ئایەتەو ئەم دوو ئایەتە ی سوپەتی (المتحنة) بە لگەن لەسەر ئەوێ: کە پێویستە لەسەر موسوڵمان، کە بێ وە ی و نەرم و نیان و دادپەرورەرانە ڕەفتار لە گەل ئەو کەسانە دا بکەن، کە دوژمندار ییان ناکەن و، یارمەتی دوژمنانی ئیسلامە کەشیان نادەن، ئەمەش بە راستی ڕوحي بانگەواز و دەسەلاتی ئیسلامییە.^(۱)

دهرسی چوارهم

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكَمُ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾)

مانای گشتیی نایه‌ت‌ه‌کان

ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه‌! ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌ موسولمانه‌کان کۆچیان کردو، هاتنه‌ لاتان، تاقیان بکه‌نه‌وه، خوای گه‌وره، خۆی بوون، یا نه‌بوون و پاده‌ی باوه‌ریان ده‌زانیت. جا ئه‌گه‌ر زانیتان ئیبا‌ندارن، مه‌یان گه‌ی‌پ‌نه‌وه‌ بۆ ناو کافره‌کان، چونکه‌ نه‌ئه‌مان به‌وان ده‌شێن و، نه‌ئه‌وانیش به‌مان ده‌شێن، هه‌رچی‌شیان مه‌سروفات خه‌رج کرد بوو، بیانده‌نه‌وه.

ئه‌گه‌ر مافی ماره‌یی خۆیان بده‌نی، خراپ نییه‌ ماره‌شیان بکه‌نه‌وه، ژنانی کافر به‌ خه‌زانی خۆتان مه‌هه‌ینه‌وه‌و له‌ خۆیان مه‌گرن، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر کوفریش مانه‌وه‌و ویستیان بچه‌نه‌وه‌ ناو خه‌لکه‌ کافره‌کیان، ماره‌یه‌ی کانیان لی وهر‌بگره‌وه، که‌ داوتاننی

و با میرده کانیشیان داوای ئه و خه رجیی و ماره ییه له خیزانه موسولمانه کانیان بکه نه وه، که خۆیان -بی میرد - کوچیان کردو هاتنه لاتان.

ئهمهش حوکمی خوای پهروه رد گاره، که داوهری نیوانتان ده کات، خوای گه وره زاناو کار به جیی. (۱۰) ئه گهر ئیوه ئه و خه رجی و ماره ییه تان له گه ل خیزانه کافره کانتاندا گیرایه وه بو کهس و کاره کافره کانیان و، ئه وان ئاماده نه بوون خه رجی و ماره یی ژنه موسولمانه کانیان - که کوچیان بو لای ئیوه کردو وه - بگێرنه وه بوتان، ئه و ئیوه له و دهستکه وتانه ی له شه ری کافره کاندای گرتوتانه، پشکیکی به قه ده ر خه رجی و ماره یی ئافره ته موسولمانه کوچکه ره کان، بده نه وه پییان، له و خوایهش بترسن، که پیی موسولمانن و باوه رتان پی هیناوه. (۱۱).

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه ته کان

یه کیک له برگه سه ره کیه کانی په یاننامه که ی (خوده یییه) ئه وه بو، که هه ر کهس، لای قورپه ییشیه کانه وه -بئ ریدانی کهس و کاری- بیت بۆ لای پیغه مبهرو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، په یوه ندی به موسولمانانه وه بکات، ده بیت پیغه مبهرو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیگپرته وه بۆ قورپه ییش، ئه مهش برگه یه کی گشتیه وه هه موو موسولمانیک -ژن بیت یان پیاو- ده گرته وه.

ئیمامی قورتوبی (ره حمه تی خوی لیبت) له زۆر ریوایه ته وه گپراویتییه وه: که (سه عیده ی کچی الحارث الأسلمیه) دوی مۆر کردنی په یاننامه ی (خوده یییه) هیجره تی کرد بۆ مه دینه، به لام هه ر به گه یشتنی، (سه فیه ی کوری الراهیب) ی میردیشی گه یشته خزمه ت پیغه مبهرو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داوی کرده وه.

وتی: ئه ی محمد! خیزانه کهم بده ره وه، تۆ خۆت ئه و مه رجته دانا وه په یانه کهش هیشتا وشک نه بوته وه..

ئه وجا خوی گه و ره، بۆ ئه وه ی کۆچ کردنی ئافره تان له و برگه ی په یوه ندی کردنه به موسولمانانه وه بینیه ده ره وه، ئه م دوو ئایه ته ی ناره خواره وه، به لام ئیمامی ئیبن که شیر (ره حمه تی خوی لیبت) ریوایه تی تر ده هیئت، که هۆکاری هاتنه خواره وه یان، ئافره تیکی تره، ده فره مویت: چه ند ژنیکی به میردی موسولمان له ده ست قورپه ییش هه لاتن و هاتنه ریزی موسولمانانی مه دینه وه، له وانه: (أم کلثومی کچی عوقبه ی کوری ئه بو موعه یه ت) بو، به گه یشتنی بۆ مه دینه، (عوماره) و (وه لیدی) برای به دوویدا هاتنه لای پیغه مبهرو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، داویان کرده وه.

ئه و کاته ئه م دوو ئایه ته هاتنه خواره وه، تا برگه کانی په یاننامه که ی (خوده یییه) به پیاوانه وه تاییه ت بکه ن.^(۱)

ئیین که شیر (ره حمه تی خوی لیبیت) ئەم ریوایه ته یان به سه نه دو به لگه ی به هیتر
ده زانیته، بویه له کۆتایی ئەو برگه یه دا ده فهرمویت: (وَالْأَكْثَرُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، إِنَّهَا أُمُّ
كُلُّهُمْ بِنْتُ عَقْبَةٍ).^(۱)

رێرهو

ئەم یه ك دوو ئایه ته، که هاتنه خواره وه، چاره سه ریکی خوی بوو بۆ روداوێك،
که ههر لهو سه رده مه دا له که سانی تریش پرووی دا، پاشان بووه ئە حکامی شه رعی
نیو ده و له تیانه ی ئیسلامی.

ره فтарыکی تری ره سه نی ره وشت و نه ریتی ئیسلامی بوو، که له سه ر پرسیاه کی
تری داد په ره ری و ره وای خواویستی دا پێژرا، که ره وشت و ره فتار و هه لویستی
به رامبه ره که ی کاری تی نه کات.

لایه نی به رامبه ر، ههر چه ند رqn و دوژمندارانه و سته مکارانه ره فتار بکات،
نابیت هه لویستی ئیسلام و خواویستان و لیبیکات، له سه ر کاردانه وه بنیات بنیته.

ئه گه ر ئەو ئافره ته موسولمانانه هاتنه لاتان و، کۆچیان کرد بۆ لاتان بۆ مه دینه،
تاقیان بکه نه وه، بزانی بۆچی هاتوون؟ نه کا له ده ست میرده کانیا ن پرایان کرد بیت!
نه کا شوین به رژه وهندی دنیا یی که وتبن؟! نه کا هه زیکی ساویلکه ی دلدار ی سه ری
پێ هه لگرتبن و به ره و (دار الإسلام) کیشی کردبن!!

ئیین عه بباس (خوا لیان رازی بیت)، ده فهرمویت: تاقی کردنه وه که یان به وه
بوو، که ده بوو سویند بخۆن که، به خوا قه سه م، له داخی میرد رام نه کردووه، به خوا
قه سه م له به ر ئەو رام نه کردووه، که هه زم نه کردووه له وێ بژیم و هه زم له ژیا ن و
دانیشتنی ئییه کردووه، به خوا قه سه م له به ر ته ماعیکی دنیا یی رام نه کردووه، لییه
ده ستم که ویت، به خوا قه سه م ته نها له به ر خاتری خوی گه و ره و پیغه مبه ره که ی
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کۆچم کردووه.

ئەمە تاقى كرنەۋە كەيە، تەنھا دياردەۋ روالەتى دەرەۋەيان چى دەسەلمىيىت، موسولمان لە گوفتارو رەفتارى ئەۋ ئافرەتە كۆچكەرلەنە چىيان بۇ دەرەۋە كەۋىت، رەفتارىيان ھەرچىيە كى سەلمان، يان كام گومانەى لە يەقىنەۋە نەزىكە، ئەۋەيان بۇ حساب بىكەن.. با سۆيىندىش بخون، كە راستگۆن..

ئەمما حەقىقەتى نيازو مەبەستى شاراۋەى دۆل و دەرۋىيان چىيە و چۆنە، ئەۋە با بدىرئە دەست خاۋى گەۋرە، چونكە شارراۋە كانى دۆل و دەرۋىنى خەللىكى، شتىك نىيە مەۋۇف بىزانىت: (اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ)، جا ئەگەر ئامانجى كۆچ كەردنە كەيان ئاۋا دەرۋەرى و، سۆيىندىان لەسەر راستگۆيىيان خوارد: (فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ) مەياننېرنەۋە ناۋا كافران: (لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ) نە ئەمان بەۋان دەشىن و نە ئەۋانىش بە مان.

عەقىدە كە چەسپىۋە، پەيۋەستە عەقائىدىيە كەش، رەگ و رىشالى داکوتائە، جىيى خۆى گرتوۋەۋ بۆتە ياساۋ رىساۋ پىۋەرى پۆلېن، بۆتە ھۆكارى پەيۋەندى و لىك دابران، تەننەت شىرازەى خىزانىش، كە شىرازەى تىكەل بوون و پىكەۋە ژيان و تۈنەۋەۋ جىگىر بوونە، ئەۋىش - ئەگەر عەقىدەى ژن و مېردە كە جودا بوون - دەپسىت.. چونكە عەقىدە بناغەى ژيانە، باۋەر زەمىنەى پاىە كانى دىنە.

ھىچ ھەست و بىرو ھۆشىكى تر نىيە لەۋ بەھىزتر بىت، بۆيە ئەگەر دلىك ئەۋ عەقىدەۋ باۋەرەى تىدا نەما، دلى دىنداران ناتوانىت لەگەلدا ھەلېكات و، سۆزو خۆشەۋىستىيى لەگەلدا ئال و گۆر بىكات.

ئەۋ دوو جۆرە دۆل، ناتوانن لەگەل يە كترى دا تەفاعول بىكەن، چونكە نەبوونە تە ئاۋىنەى يە كترى ھاۋ نيازو ھاۋرازى يە كترى!

دلى بى دىن، نابىتە مايەى مەمانەۋ پىشت پى بەستىن و جىيى گلەيى دۆستانەۋ رازو نيازى مەحرەمانە، ژيانى خىزان و كەژاۋەى ھاۋسەرىتتىش، خۆشەۋىستىيى و سۆزو رەحمەت و ھۆگرىيە.

له سه ره تاي سالي يه كه مي كوچييه وه، ئەم مه سه له به بي (دهق) مابوو وه.. كه س له ژن و ميړده كان - به هۆي جودايي عه قيده وه - ليك جودا نه بوو بونه وه. چونكه كۆمه لگه ئيسلامييه كه هيشتا خۆي نه گرتبوو، هيشتا ته واو ستاري نه گرتبوو.

بۆيه ريسا سياسي و كۆمه لايه تيبه كه شيان، هيشتا بۆ دانهر پيژرا بوو، به لام دواي په ياني (حوده ييبه)، ئيتر كاتي ئه وه هات، كه كوفرو ئيمان، ههر يه كه يان خاك و خه لك و ده سه لاتى خويان جودا بيت و، شوينكه وتووى ههر دوكيان ليك دابرين، تا له ناخى ژن و پياوى موسولماندا ئه وه بچه سپيت - وه كو له واقيعه كهيدا چه سپيووه - كه هيچ په يوه ندييه كه له نيوانياندا نامييت، ئە گهر له سه ر بنچينه ي عه قيده ي ئيسلامي دانمه زرا بيت.

موسولمانان دۆستايه تيبى و لايه نگريى و وه لائيان، ته نها بۆ موسولمانانه و به س، ئەمه ش به ره مه ميكي ليكدابرانه ده روونيانه كه يه، وهك چۆن تاك و كۆمه ل و ژيان و ده سه لات و، جيگا و ريگاي موسولمانان له هي كافران جودا بۆته وه، ده بيت ئاواش ليكدابراني خوشه ويستيبى و هه ست و سۆزو ئينفيعاله كانيش، له ناخى دل و ده رووندا بچه سپيت و، ئاسه وارى مه يل و حه زيان به ره وه يه كتر نه مييت.

له گه ل جودا بوونه وه ي ژن و ميړد، ده بيت ته عويز وهر گيرتته وه.. ده بيت ماره يى و مه سروفي ژن هينان و شوو كردن و خيزان پيكه وه نانه كان، بۆ خاوه نه كانيان - ژن بن، يان پياو، موسولمان بن، يان كافر- ده بيت ئه و ته عويزه بدرتته وه به و ميړده كافره ي ژنه موسولمانه كه ي، كه هيجره تى بۆ (دار الاسلام) كردوه.

هه روه ها ده بيت بۆ ميړده موسولمانه كه ش بگيرتته وه، مادام ژنه كافره كه ي جودا بۆته وه و پويشتوو، تا ئه و ژن و ميړدانه دوو زيانيان پيكه وه لي نه كه وييت، هه م جودا بوونه وه و هه م له ده ست داني ماره يى و مه سروف!

چونكه ئەم مه سروفانه له خيزان دروست كرنه وه ي نويدا، ديسان ده كرينه وه، گه رچي ئه ركه قورسه كه زۆرتر ده كه ويته وه سه ر شاني پياوه كان.

ئینجا ئەو ئافره ته موسولمانانه ی، که میرده کانیا ن به جی هیشتوووه و بیوه ژن که وتوون، با پیاوه موسولمانه کان سەر له نوێ ماره یی خویان بدهنی و ماره یان بکه نه وه.. ههروه کو له ولاش ژنه کافره کان، که بیوه ژن بوون، به پیتی عورف و نه ریتی خویان (که یاسای کۆمه لگه که یانه)، شوو به پیاوی کافری خویان ده که نه وه..

له سەر ئەم هه موو ته علیا ته شه وه، چاودیری خوی گه وره هه یه، که ده بیت هه می شه له بهر چاو بگیری ت، هه ست بکری ت، که ئەمه ته علیا تی خوی کردگار و کارزان و به ده سه لات ه و جی به جی ده کری ت، ئەمه ته قوای خوی گه وره یه، که ده بیت موراعات بکری ت، ته قواش دلی زیندووی پر له باوه ر، زیاتر له هه مو ان هه ستی پی ده کات، چونکه باوه ر و ته قوا، لازم و مه لزومی یه کن: (ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ بِحُكْمٍ يَنْتَكُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ).

چه سپینی ته قوا له دل و ده رو وندا، ده بیته زامنی له ری لا نه دان و گوێ نه دان و فاک و فیکێ ده روون و، فیل و ته له که بازی ره فتاری لاسه نگ، چونکه موسولمانی به ته قوا، بی چه ندو وچوون و دل ه راوکێ به و ته علیا تانه ی خوی گه وره وه پا به ند ده بیت.

جگه له هه زی پا په راندنه، که به و ئیعتیبار ه ی ته علیا تی خوا خوشه ویسته که یه تی- هه ست به هه ره شه ی خوی به ده سه لاتیش ده کات، ده زانی سهرپیچی شه رع، سزایه کی دنیا یی پیوه یه، هه ندیک سهرپیچی تریش هه ن، که سزای دنیا و قیامه تیان به دوا دا دیت.

دینداری سهرراست و به ته قوا، هه ر له سه ره تاوه باوه ری به وه هه یه، که زیندوو ده کری ته وه و مو حاسه به ده کری ت، ئەوجا پا داشت، یان سزای خوا وهر ده گری ت.

ئه گه ر کافره کان ماره یی و مه سروفی میرده موسولمانه کانیا ن نه دایه وه (که ئەمه بووه به شتیکی ئاسایی و له ره وشت و نه ریتییا ن ده وه شی ته وه)، ده بیت ئیام:

(خەلیفە، ئەمیر، سەرۆك) ئەو مەسرفەیان لەو پارەیه بۆ بگێڕیتەو، كە لای كۆ بۆتەو لە پارەى ئەو مێردە، ژنە كافرەكانیان ڕۆیشتوون و ئەمان بە تەمان مارەبى و مەسروفەكانیان بۆ بنێرنەو، با ئەم مارەبیانە ببە تەعویز بۆ ئەمان، گەر نەبوو، یان تەواوى نەکرد، با لە بیت المال بیاندەنەو: (وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا).

كەوا بوو: ئەحكامە شەرعییەكان - دەربارەى ھەر لایەنێكى ژيانى مرۆڤایەتى بن - دەبوو لە واقعییكى ھەست پێكراوى كۆمەلگەییەكى مرۆڤایەتیدا جێ بەجێ بكرێن، پاشان ببە بڕگەى یاسا و پێسای ھەموو نەوێكەى داھاتووى موسوڵمانان.

ھەموو بڕگەكان وەك ئەم بڕگە یاساییە، ھیزو كارتێكردن و گرنگى عەقیدە ئیسلامییەكە دەردەخەن.. دەبنە ھۆى ڕوونكردنەوێكى عەمەلى عەقیدەكەو چەسپاندنى..

دەبنە ڕەفتارى خوایی و پابەندبوون پێوەى.. دەبنە ھۆكارى پالڤتە كردنى ڕیزی موسوڵمانان و، پتەو بوونی پەيوەستى دیندارى، دەبنە ھۆى دامەزراندنى كۆمەلگەییەكى خواویستی پاك و بەھیز كردنى.

دەبنە ھۆكارى دامەزراندنى ھوكمی ئیسلامیی و مانەوێكى پاراستنى، بێ گۆیدانە جیاوازی ئەندام و تاكەكانى كۆمەل و دەوڵەت لە ڕووى: (ڕەنگ و ڕەگەزو زمان و نەسەب و خاك و ولات و جێى لەدايك بوون)، چونكە ھەموو ئەندامى یەك حزبى ئەو دوو حزبەى ژيان و كۆمەلگەى مرۆڤایەتییى حزبى خواو حزبى شەیتان.^(۱)

لایکدانهوهی ئایهتهکان

۱- (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجِرَاتٍ) ئە گەر ژنه ئیپانداره کان هاتنه لاتان (کۆچیان کرد)، واته: ئیوه له شوینیکن و کوفرو کۆمه لگه و دهسه لاته کهشی له شوینیکی تر، ئاماژهیه بۆ بوونی دوو ولات - (دار الإسلام) له مه دینه و (دار الکفر) له مه کهه - کهوا بوو، ئەهلی باوهڕ حه تمه ن ده بیته ولاتی خۆیان هه بیته، تا هیجهرت بکه ن بۆی، تا له میحنه ته کانی (دار الکفر) رزگاریان بیته و بیکه نه مه نزلگهی حه وان هوه و، نیشته جی بوونی دنیا یان، بۆ (دار الإسلام) بۆ ئەو خاک و خه لکه ی ئیسلام تییدا حاکمه و، موسولمانان له سایه ی ئە حاکمه کانیدا له ئە مانیدان.

۲- ئەسل ئەوه یه: ئە گەر موسولمانان (دار الإسلام) یان بۆ دروست بوو، واته: ئە گەر ولاتی خۆیان بوو، که شه ریه ته که ی خوا حاکم و، ئیسلام خۆی ده سه لاتداری بوو، موسولمان بۆی جائیز نایته، هه ر له (دار الکفر) بمینیته وه و خۆی تووشی ئەشکه نه جه و ئازارو زه لیلی بکات و، به هۆی دینه که یه وه به جوړه ها شیوه بچه و سینریت ه وه، ده بیته هیجهرت بکات، به تاییه تی ئە گەر ئیپامی (دار الإسلام) داوای له موسولمانان کرد، که هیجهرت بکه ن. چونکه هیجهرت هه یان هه م رزگار بوونیانه له زو له و سته می تا غوتان هه م کۆ بوونه وه و به گه ر خستنی و ره و وزه شیانه بۆ به هیزکردن و پاراستنی (دار الإسلام).

۳- ئایه ته که هه ر له سه ره تا وه ئەو ئافره ته کۆچکه رانه ی به موسولمان دانا وه: (إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجِرَاتٍ)، چونکه به هاتنه که یان ئەوه یان سه لماندو وه، که شایه تمانه که یان به راستی هینا وه و موسولمان بوون و هه زیشیان له نیشته جی بوونی (دار الإسلام) و، گوشتارو په فتاریکی واشیان لی دهر نه که و تو وه، که پیچه وانه ی ئیسلامه که یان بیته. کهوا بوو: موسولمانان هه ر له سه ره تا وه، ده بیته به گومانی باش و دیدیکی ئیسلامیه وه پروانه باوه رو هیجهرت ی ئەوانه، ده بیته دیارده و رواله تی دهر وه یان - مادام ئیسلامیه - به هه ند وه ر بگرن و، ته رجیح به موسولمانیتیه که یان بدن، گه رچی خۆ هه زاران دوو روو (مونا فیک) یش، ده توانن ئاسان خۆ بخزینه ریزی موسولمانانه وه! به لام مه ترسی هاتنی ئەو هه زاران دوو رو وه، نایته به هانه ی گۆرینی ئەم یاسا خوا ییه.

۴- که دهفه رمویّت: (لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ)، واته: ئەو ئافره ته موسولمانانه به کافره کان ناشین خۆ ئەمه هه مان مانای برگه ی دوا ییش دهدات، که دهفه رمویّت: (وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهَا).

واته: ئەو پیاوه کافرانهش به مان ناشین، ئیدی بۆچی دوو برگه ی به یه ک مانا به کارهیناوه؟!

ئیامی به یزاوی (په حمه تی خوی لیبیّت) دهفه رمویّت: برگه ی یه که م. (لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ)، که حوکمی شه رعیه بۆ ژنه کان دهر کراوه، بۆ جودا بوونه وه یان له مێرده کافره کانیا، برگه ی دووه مێش، بۆ نه ژیا نه وه یانه له گه ل هه مان مێرد، یان پیاوی کافری تر، واته: حوکمی داپرانه و بۆ ژنان دهرچووه و، پیاوانیش مادام کافر ماون، نایبیت به هیوایان ببنه وه.^(۱)

۵- خالیککی ره وانبێژی جوانیش هه یه له رسته ی: (لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ)، که رسته یه کی (إِسْمِيَّة). واته: بۆ مانای (الثبوت والدوام) ه، واته: مادام ژنه که موسولمانه، تازه ئیتر هێچ بواری شوو کر نه وه ی به کافر نه ما، چونکه حوکمه که نه گۆر و به رده وامه.

۶- (وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ)، (عصم)، کۆی (عصمة) ئەو ریکه وتن و هۆکارانه یه، که په نایان ده بریته بهر، لێره دا مه به ست له ماره یی و مه سروفه.

(الکوافر) کۆی (کافرة) واته: ئافره تی کافر، ناو له سه ر وه زنی (فاعلة) بیت، کۆیه که ی ده بیته (فواعل) وه کو: شاعره، شواعر. دائرة، دوائر. جائزه، جوائز.. مانای برگه که، ژنی کافر به خیزانی مه گرنه خۆ.

بیگومان ئافره تی مه سیحیی و جوله که و مه جووسی، ناگریته وه، چونکه ئەوان بۆیان هه یه، که شوویان به موسولمان کرد، له سه ر دینی خۆیان بمیننه وه.

هه ر ژنیکی موسولمانی مێردار (به مێرد) یان پیاویکی خیزاندار له ئیسلام هه لگه ریتته وه، په یوه ندی ژن و مێردایه تیه که ی له گه ل هاوسه ره که شی و موسولمانی تریش نامینیت، هچیان مافی خیزان پیکه وه نانه وه یان له گه ل موسولمانی تر دا نامینیت.

واز و کوچ (هیجرت)

دکتور (ماجد عرسان الکیلانی)، که پسیپۆریکی په‌روه‌رده‌یی ئوردونییه‌و، له‌ دائیره‌ی یونیسیفیی ری‌کخراوی نه‌ته‌وه‌ یه‌ کگرتوو‌ه‌ کان کار ده‌کات، خاوه‌نی تیۆریکی سه‌ربه‌خۆی دیدو روانگه‌ی بزاشی ئیسلامیه‌.

زنجیره‌ کتیبییکی زۆر به‌ نرخ، ده‌باره‌ی پێدا چوونه‌وه‌ی په‌روه‌رده‌ی ئیسلامی له‌ دیدو بۆچوونی موسولمانی ئەم سه‌رده‌مه‌ماندا نووسیوه‌، یه‌ کێک له‌وانه‌، که له‌ (مُعالم في الطريق - مه‌شخه‌لی ری) که‌ی (سید قوتب) ی په‌حمه‌تی که‌متر نییه‌- ناوی (الْأُمَّةُ الْمُسْلِمَةُ.. مَفْهُومُهَا، اخراجها، مَقُومَاتُهَا) که‌ باسی ئوممه‌ت و ئوممه‌تی موسولمان و پینج روکنی پیکهاته‌ی ئوممه‌ته‌ موسولمانه‌ که‌ ده‌کات، که‌ بریتین له‌: [تاکی موسولمان، کوچ و جیکۆچ (الهجرة والمهجر)، جهاد و په‌یام، دالده‌ و له‌ خوگرتن (الإيواء)، پشتگیری و سه‌رخستن (النصرة)]... له‌ به‌ر گرنگی باسه‌کانی، به‌ پێویستی ده‌زانم چه‌ند بره‌گه‌یه‌ک له‌ به‌شی هیجرت‌ه‌ که‌ لی‌رده‌ا به‌ کورتی به‌یئمه‌وه‌.

واز و کوچ^(۱). توخمی دووه‌می پیکهاته‌ی ئوممه‌تی موسولمانه‌، له‌و‌ی ئەو شی‌وازه‌ (نموونه‌یه‌ی کۆمه‌لگه‌ و ژيانی ئیسلامی) یه‌ ده‌بیریت، که‌ موسولمانان له‌ واقیعیاندا هیناویانه‌ته‌ دی، ژيانی دوا‌ی واز و کوچ، ده‌رئه‌نجامی سروشتی ئازاد بوونی موسولمانه‌، له‌ کۆت و زنجیره‌ پۆشنیری و کۆمه‌لایه‌تی و به‌ربه‌سته‌ ماددی‌ه‌کان، که‌ نه‌یانه‌ه‌یشت موسولمان ژيانیکی ئیسلامی، له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی موسولماندا به‌یئیته‌ دی.

هیجرت له‌ ئەسلی مانا‌که‌یدا، یه‌عنی: گواستنه‌وه‌، ئەمیش دوو جو‌ره‌، گۆرانکاری جه‌سته‌یی و گۆرانکاری ده‌روونی:

(۱) واز هینان له‌ کۆمه‌لگه‌ و سیستمی حوکم و خو‌و نه‌ریتی جاهیلییه‌ت و، کۆچ کردن بۆ (دار الإسلام) و کۆمه‌لگه‌ که‌ی و، بنیاتانه‌وه‌ی سه‌ر له‌ نو‌ی ژيان له‌و‌ی.

* گۆرانکاری جهستهیی، واته: کۆچ کردن له کۆمه‌لگا‌کانی کوفرو شیرکه‌وه، بۆ کۆمه‌لگه‌ی باوه‌ر.

* گۆرانکاری ده‌روونیش: واز هینانه له کلتورو داب و نه‌ریت و، رۆشنییری کۆمه‌لگه‌ی ناموسوڵمان و، پابه‌ند بوون به کلتورو داب و نه‌ریت و رۆشنییری عه‌قیده و باوه‌ر..

یه‌عنی: خۆ راپسکان و داپچران له عه‌قیده‌و ره‌وشت و نه‌ریت و، داب و په‌سمی ئەو کۆمه‌لگه‌ کافرا‌نه‌ی، که هه‌ن و، وه‌رگرتنی باوه‌رو پابه‌ند بوون به دیارده‌و ر‌واله‌ته عه‌قائیدییه‌کان و، جێبه‌جێکردنی داواکارییه‌کانی باوه‌ر، به‌م مانایه‌شه‌ خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: (وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ) المدثر/ ۵.

واته: دووربکه‌وه له بت و، سووریش به له‌سه‌ر واز لیه‌هینانی.. هه‌روه‌ها: (وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا) المزمل/ ۱۰.

واته: ئارام بگره له‌سه‌ر ئەوه‌ی ده‌یلێن و به‌ شیوازو ره‌فتاریکی جوان لیان جوئ به‌روه‌و و وازیان لی به‌ینه، یان ده‌فه‌رمووی: (فَأَمَّا لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي) العنکبوت/ ۲۶.

واته: سه‌یدنا لوط باوه‌ری پی هینا (به سه‌یدنا ابراهیم) و وتی: من کۆچه‌ریکی به‌ره‌و خ‌وای گه‌وره‌م.

که له پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌رباره‌ی کۆچ کردن ده‌پرسرا، به‌م مانایانه کۆچ کردنه‌که‌ی پیناسه‌ ده‌کرد، بۆ نموونه: کاتیک ئەعرابیەك^(۱) به پیغه‌مبه‌ری (صَلَّى

(۱) هه‌ندئێ که‌س و وشه‌ی ئەعرابی به (عاره‌بی ده‌شته‌کی) ته‌رجومه ده‌که‌ن، ئەمه‌ش هه‌له‌یه. چونکه عاره‌بی ده‌شته‌کی پێیان ده‌وتریت: (البدو)، به‌لام ئەعرا ب له‌ قورئاندا: پۆله‌ خه‌لکیکن، که کۆمه‌لێک سیفه‌تیان تیدا ده‌رکه‌وتوو، کردوونی به ئەعرا ب. قورئان، ئەعرا ب وه‌کو زاراوه‌کانی تری وه‌ک: (المؤمنون) و (الكافرون) و (المنافقون) به‌کارده‌هینیت.

واته: به‌ پێی کۆمه‌لێک سیفه‌ت(چاک و ماقول بن یان به‌دو ناپه‌سه‌ند)، که له که‌سیک، یان

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وت: ئەي پىڭەمبەرى خوا! باسى كۆچ كىرگەن بۆ بىكە، ئايا جەنابت
لە ھەر كۆي بىت، كۆچ كىرگەن كە بۆ لاي خۆتە؟

يان بۆ لاي خەلكىكە؟

يان بۆ جىيە كى ديارى كراو؟

ئەدى ئەگەر جەنابت كۆچى دوايىت كىرگەن، ئىتر كۆچ كىرگەن كۆتايى
پىدەيت؟

پىڭەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماوئەك بىدەنگ بوو، پاشان پرسى: (أَيْنَ
السَّائِلُ؟).

واتە: كوا كىرگەن پىسار كەر لە كۆيە؟

وتى: ئائەمە تا ئەي پىڭەمبەرى خوا!

ئىنجا پىڭەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووى: (الْهَجْرَةُ أَنْ تَهْجَرَ الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، ثُمَّ أَنْتَ مُهَاجِرٌ وَإِنْ مِتَّ بِالْحَضَرِ)^(۱).

پۆلە خەلكىكدا كۆ دەبىتەو: يە كىك لەو ناوانە يان لى دەنرەيت.

ئەغرايىش ھەر واى، لەوانە يە كىرگەن مامۇستاي زانكۆ بىت و ئەغراب بىت. ھەر وەكو، كە
لەوانە يە كىرگەن عارەبى دەشتە كىيەو موسولمانىكى پىاوچاكە.

ئەگىنا چۆن لە دادى خوى گەورە دەوشتەو، كە كىرگەن ھەر بەوئەدى عارەبە و لە
دەشت دەژى: دەرھەقيان بفر مووى: (الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا) التوبة/۹۷

ئەدى ئەگەر كىرگەن موسولمانى چاكى كوردمان بىرە بىابانە كانى عەرەبستان، دەشەيت
پىيى بلىين: مەرھەبا كاكى ئەغرابى (أشد كفرا ونفاقا)؟

يان ئەگەر داعىيە كى ئىسلامى عەرەبى پىاو چاكمان بىرە بىابانى لوت لە ناوەرەستى ئىران،
دەبىت بە ئەغرابى؟ نەخىر.

جا خۆ كام كەرە كورد پەرستەي كوردابەتەي زۆر سەرى كلۆر كىرگەن، وا نالەيت. چ جاي
موسولمانى قورئانى!!

(۱) مەسئەدى ئىمامى ئەحمەد/ب ۲/۲۲۴.

واته: کۆچ کردن ئه وهیه: واز له گوناح و خراپه کاری بهیئیت، چ ئه وانهی ناشکران، چ ئه وانهی شارراوهن، ههروهها نوێژ بکهیت و زه کات بدهیت، ئیتر له شاریشدا بمریت، هه ر به (موهاجیر) حسابیت.

ههروهها ده فهرمووی: (المُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ السُّوءَ فَاجْتَنَبَهُ)^(۱).

واته: کۆچکەر ئه و که سهیه، که وازی له خراپه هیئاوه و توخنی ناکه ویتتهوه، ههروهها ده فهرمووی: (لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)^(۲).

واته: کۆچ کردن، تا ئه و زه مانهی خۆر له خۆر ئاواوه هه ل د ی ت، ته وا و نابیت، هه ر به ر ده وامه.

پیاویک له پیغه مبه ری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسی: کام کۆچ له هه موان چاکتره؟ فهرمووی: (أَنْ تَهْجَرَ مَا كَرِهَ رَبُّكَ، وَهُمَا هِجْرَتَانِ: هِجْرَةُ الْحَاضِرِ، وَهِجْرَةُ الْبَادِي، فَهِيَ أَشَدُّهُمَا بَلِيَّةً)^(۳).

واته: کۆچ ئه وهیه: دوور بکه ویتتهوه له وهی خواکەت ده یو غزینیت، ئه ویش دوو جوړه: کۆچی لادی و کۆچی شار، ئه مه ی شاریان قورسترو پر کی شه تره.

ئیامی (پازی) ئه م په یوه سستییه ی نیوان، هه ر دوو جوړی کۆچ کردنه که ی باش پروون کردۆتتهوه، که فهرمووی ته ی: کۆچ کردن جاری وا هه یه، به وه ئه نجام ده دریت که له (دار الکفر) ه وه بگو یزیتته وه بۆ (دار الإسلام)، جاری واش هه یه بریتییه له واز هینان و دوور که و تنه وه له کرده وهی کوفرو، پروو کردنه کرده وه ئیامییه کان و ئه نجامدانیان، وه کو پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (المُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللّٰهُ عَنْهُ).

(۱) مه سنه دی ئیامی ئه حمه د/ب/۲/ل/۲۰۶.

(۲) مه سنه دی ئیامی ئه حمه د/ب/۴/ل/۹۹. ههروهها له سونه نی دارمی/بابی السیر.

(۳) مه سنه دی ئیامی ئه حمه د/ب/۴/ل/۱۹۱. وه ههروهها له سونه نی نه سائی.

واته: کۆچەر ئه‌و کهسه‌یه، که له‌و کار و پەفتارانە دوور که‌وتۆته‌وه، که‌ خ‌وای گه‌وره به‌ره‌ه‌ستی لی‌کردوون.

ئە‌و زانایانە‌ی لە‌م حە‌دیسە کۆ‌لیونە‌ته‌وه، فەر‌موویانە: هە‌م ئە‌و که‌سانە دە‌گریته‌وه، که (دار الکُفْرِ) یان جیهیشتوو‌ه و هاتوونە‌ته‌ دەر‌ه‌وه، هە‌م ئە‌و که‌سانە‌ش دە‌گریته‌وه، که‌ وازیان لە‌ دروشم و دیاردە‌و پ‌واله‌تی کوفر هیناوه.

خ‌وای گه‌وره کۆ‌چ کردنە‌ که‌شی به‌ نیاز و ویست و مە‌به‌سته‌ که‌یه‌وه به‌ستۆته‌وه، که (فی سبیل الله) بی‌ت، چونکه‌ له‌وانه‌یه کۆ‌چی هە‌ندی که‌س (چ به‌ وازیان و جی‌ هیشتنی (دار الکُفْرِ) بی‌ت، چ به‌ وازیان له‌ دیاردە‌و پ‌واله‌ته‌ کوفریه‌ کان) بۆ مە‌به‌ستیکی دنیا‌یی بو‌و بی‌ت، به‌لام بی‌گومان لای خ‌وای گه‌وره ئە‌وه‌یان قبۆله، که به‌و ئیعتیبارە‌ کراوه، که‌ فەرمانی خ‌وای گه‌وره‌یه و پ‌اپه‌رینراوه.

که‌وا بو‌و: پیناسه‌کانی پی‌غه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، زۆر به‌ جوانی ئە‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه، که‌ ه‌یج‌ره‌ت کردن دوو به‌شه‌و، حە‌تمە‌ن ده‌بی‌ت هە‌ردوو‌کی‌شان به‌یترینه‌ دی.

کۆ‌چی‌کی جه‌سته‌یی و کۆ‌چی‌کی ده‌روونی، ئە‌گەر کۆ‌چه‌ جه‌سته‌یه‌یه که‌ کۆ‌چه‌ ده‌روونی‌یه که‌ی له‌گه‌ڵدا نه‌بی‌ت، ناته‌واوه و ناشی‌ت، چونکه‌ کۆ‌چی جه‌سته‌یی، قۆ‌ناغه‌ بۆ سه‌لماندن و ته‌واو کردنی کۆ‌چه‌ ده‌روونی‌یه که‌.

ئە‌گەر که‌سی‌کی موسو‌لمان، یان کۆ‌مه‌لیک موسو‌لمان له‌ بار و دۆخ و که‌شی‌کی نا ئیسلامیدا، به‌ شیوه‌یه‌کی وا ده‌ژیان، که‌ نه‌یانده‌توانی به‌ گو‌یره‌ی (نمونه‌ی موسو‌لمانیتی) بژین و ژیا‌نیان ئیسلامیانە‌ رێک بخە‌ن.

ئە‌رکی یه‌که‌می سه‌ر شانیان: وازیان و کۆ‌چه‌ جه‌سته‌یه‌یه که‌ (وا‌ز و کۆ‌چ) ده‌بی‌ت.

ئە‌وجا د‌وای ئە‌وه‌ی ئە‌م و‌از و کۆ‌چه‌ ئە‌نجام‌درا، موسو‌لمانانی ت‌ریش له‌ هە‌موو لایه‌ که‌وه به‌ره‌و جی‌کۆ‌چ (مه‌ه‌جر، یان (دار الإسلام) ه‌ که‌ ده‌چن و، به‌ هە‌موان

کۆمه لگه یه کی ئیسلامی پیک ده هیئن، ئه و جا هه موویان - وهك تاك و کۆمه ل - ده بیئت کۆچه ده روونییه که یان بکه ن و، له ئاسه وارو بارودۆخ و که شه نا ئیسلامیه که ی یه که مجارییان ده رچن و بیرو کردنه و هیان (واته: هه ست و هۆش، و په فتارو په وشت و نه ریت) یان پالفته بکه ن، که لیږه ئاسانتره، چونکه ئاراسته و نه خشه ی په روه رده کردن، هه م داعیه کان ده یکه ن، هه م ده زگا ره سمیه کان^(۱).

له موه ده رده که ویت: که وازو کۆچ به مانا مه عنه ویه که ی بریتیه له: خۆ په روه رده کردن (تزکیه)، واته: خۆ گۆرین، یا به زاراه قورئانیه که ی بیلین: (تغییر ما بالانفس).

ئه و خاله ته وه رییه ی، که هه میشه قورئان جه ختی لیده کاته وه و زو و ده ی خاته وه بیر، بۆ زۆر بایه خ پیدانی.

مه به ستیش له م خۆ گۆرین و وازو کۆچه ده روونییه، له بهر خۆ دامالینی ئه و بیرو باوه رو دیدو تیروانین و پۆشنیری و، کلتورو داب و نه ریت و په فتاره هه لانه یه، که هه زه مانی کۆنن و به ئیسلام و له ئیسلامدا جییان نابیته وه و قبول نین.

پراکتیک (به عه مه لی کردن و چه سپاندن) ی ئه م دیدو تیروانینه ش له وه دا ده رده که وت، که که سیك موسولمان ده بوو، دیارده ی ئه و کۆچه ده روونییه ی به ئاشکرا پیوه دیار ده بوو.

(۱) پماندن ئیباره ته که ی تالیبان له ئه فغانستان، له ترسی پراکتیک کردنی ئه م تیۆرییه بوو! بۆیه ئیستاش حهمله درندانه که ی به ناوی ریشه کیش کردنی تیۆره وه ده کریت، هه ر بۆ له بار بردنی ئه و ئامانجه قورئانییه، که حه تمه ن ده بیئت ئه هلی ئه م دینه مه ئوایه ک پیک به یئن و دینه که یان، که ده سه لاتتی شه رعه که یانه له (دار الإسلام) دا به سه ر ئومه ته موسولمانه که یان و، ئه وانه ی له گه لیاندا ده ژین بچه سپیت.

به غه یری هیئانه دی ئه م ئامانجه ش، ده بیئت بزائریت که موسولمانان - وه کو جوله که ی پیش دامه زاندنی ئیسرائیل - له سه راسه ری جیهاندا، هه ر ده چه و سینرینه وه چه و ساندنه وه که شیان له ولاتانی خۆیاندا چاوی لیده پۆشریت، له وتالانی دیموکراسیشدا، شه رعییه تیکی نیو ده ولته تی ده درتته یاسای دژایه تی ئیسلام.

ده‌بینرا، که بیرو باوه‌ر کلتورو داب و نه‌ریتی ره‌گه‌ز په‌رستی، تیره‌و هۆزو
عه‌شایریتی واز لیه‌یناوه.

ئه‌و داب و نه‌ریته نامۆیه‌ی، که ببووه بتیکی تر و، له دَل و ده‌روندا پِیزو
پیرۆزی ته‌علیاتی خوایی بۆ داده‌نرا.. ئه‌و که‌سه‌ی موسولمان ده‌بوو، له ناخ و
رواله‌تیدا وازو‌کوچی ده‌کردو، به‌ ساغ و پاکی ده‌هاته ئیسلامه‌وه‌و، بیرو باوه‌رو
کلتورو داب و نه‌ریتی خوا به‌یه‌کناسیی وهرده‌گرت، ئینجا له‌سه‌ر ئه‌وه‌شه‌وه
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ره‌شه‌ی چه‌زه‌رو ترسی له‌ موسولمانان ده‌کرد،
که نه‌که‌ن ببنه‌وه به‌ ئه‌عراب و، بگه‌رینه‌وه سه‌ر بیرو باوه‌رو کلتورو داب
ونه‌ریتی قۆناعی چه‌مکی عه‌شیره‌تگه‌ریبه‌که‌ی جاهیلییه‌ت، چونکه ئه‌وه یه‌کیکه
له‌ دیارده‌کانی له‌ دین پاشگه‌ز بوونه‌وه‌و هه‌لگه‌رانه‌وه‌(مورته‌دد بوونه‌وه‌!).

ئه‌وه تاوانیکی یه‌کجار بَلَح و ناقۆلاو گه‌وره‌یه و، خاوه‌نه‌که‌ی حه‌تمه‌ن به‌)
نه‌مری له‌ ئاگری دۆزه‌خدا) سزا ده‌دریت، ئه‌مه‌ش له‌و حه‌دیه‌سه‌دا ده‌ر ده‌که‌ویت، که
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمویه‌تی: (أَكِلَ الرَّبَا وَمَوْكَلُهُ وَكَاتِبُهُ إِذَا عَلِمُوا
ذَلِكَ وَالْوَاشِمَةُ وَالْمَوْشُومَةُ لِلْحُسْنِ وَلَاوِي الصَّدَقَةِ وَالْمُرْتَدُّ أَعْرَابِيًّا بَعْدَ الْهِجْرَةِ مَلْعُونُونَ عَلَى
لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۱).

واته: ئه‌وی سوو (ریبا) ده‌خوات، ئه‌وی وه‌کاله‌تی وهرده‌گریت، ئه‌وی نوسه‌ری
مامه‌له‌که‌یه، گه‌ر زانیان مامه‌له‌ی سووه و چه‌رامه، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی خَال
ده‌کوئیت و ئه‌وه‌ش، که خاله‌که‌ی بۆ ده‌کوئن و، ئه‌وی پِی له‌ خیروخیرات ده‌گریت
و، ئه‌و که‌سه‌ی دوا‌ی هه‌جرت کردن مورته‌ددانه ده‌بیته‌وه به‌ ئه‌عرابی، ئه‌مانه
هه‌موویان له‌سه‌ر زمانی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ پِوژی قیامه‌تدا
له‌عه‌تیان لیکراوه‌و دوورن له‌ په‌حمه‌تی خوا.

ئیامی ته بهری (په حمه تی خوی لیبیت) له تهفسیری ئەم نایه تهی قورئاندا،
که خوی په روهردگار ده فرمووی: (إِنْ جَعَلْتُمْ كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكْفَرُ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا) النساء/۳۱.

واته: ئە گەر خۆ لهو گوناوه گه وړانه بپارێزن، که بهر هه لستیتان لیکراوه و
توخنیان نه کهون، له گوناوه کانتان خۆش ده بین.

له (محمدی کوری سه هلی کوری ئەبو حه سم) هوه، ئەویش له باوکییه وه
ده گیریت هوه که فرموویه تی: له مزگه وتی (کوفه) بووم، عه لی کوری ئەبو تالیب
(خوی لی رازی بیت) له سه ر مین بهر بو، وتاری ده دا، له وتاره که یدا فرمووی:
خه لکینه گوناوه گه وره کان (الکبائر) هه وتن.

خه لکه که کپ بوون، گوئ قولاغ بوون، تا بزائن چین!

عه لی فرمووی: ئەری بۆچی لیم ناپرسن، که چین!؟

وتیان: باشه، ئەی ئەمیری موسولمانان، ئەو هه وته کامانه؟

فرمووی: شه ریک بۆ خوا بپار دان، کوشتنی نه فسی مرۆقی بی تاوان، که
خوا هه رامی کردوه، تۆمه تبار کردنی ئافره تی به میرد (میرد دار) به زینا کردن،
خواردنی سهروه ت و سامانی هه تیوو، خواردنی سوو (ریبا)، هه لاتن له پوژی
غه زاو پووبه پوو بوونه وهی دوژمن، گه پانه وه سه ر په وشتی ئەعرا بیان دوی واز
هینان لی).

وتم: باب، گه پانه وه سه ر په وشتی ئەعرا بی، بۆچی که وتوته ریزی ئەم تاوانانه وه؟!

فرمووی: چونکه شتیکی زۆر گه وریه! کهم نییه کابرایه ک کوچی کرد بیت
و به شه غه نیمه تی خوی بۆ دانرا بیت و جیهادی له سه ر فره ز بویت، ئاوا ئەو
به یعه ت و په یانه له گه ردنی خوی دامالیت، واز به ینیت و ببیت هوه به ئەعرا بی!!

دەرسى پېنجەم

(يَتَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا
يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾)

مانای گشتی نایه ته که

ئە ی پیغه مبهەر! ئە گەر ئافره ته موسولمانه كان هاتنه لات، تا په ییان (به یعه ت) ی
ئە وه ت بده نی، که هیچ شه ریک ئیک بۆ خوای گه و ره بریار نه دهن و، دزی نه که ن و
داوین پیسی (زینا) نه که ن و مندالە کانیا ن نه کوژن و، ئە و بوختانه هه ل نه به ستن
(به وه ی ئە گەر مندال ئیک له می ردی خو یان نه بوو بیکه ن به هی ئە وان)، هه روه ها له
کار و باری چاکیشدا سه رپیچیت نه که ن، تۆش به یعه ته که یان لی وهر بگره و داوای
لیبوردنیشیا ن له خوای گه و ره بۆ بکه. خوای گه و ره ش لیبوردده و به به زه ییه.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه ته که

(عوروهی کوری زوبهیری کوری عه وام) له خاتوو (عائیشه) ی دایکهانه وه، که پوری ئه ویشه خوا لییان رازی بیته ده گیریتته وه: که خاتوو عائیشه بۆی باسکرد، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كَانَ يَمْتَحِنُ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ بِهَذِهِ الْآيَةِ: (يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ..))، تا ده گاته (عَفْوٌ رَحِيمٌ).

واته: هه ر ئافره تیکی موسولمان هیج رته ی بکردایه بۆ لای پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به م ئایه ته تاقی ده کرده وه، یه عنی داوای ئه و به لێن و په یمان و به یعه ته ی لێ ده کرد.

پاشان (عوروه) ده فهرمویت: خاتوو عائیشه فهرمووی: هه ر ئافره تیکی موسولمان ئه و مه رجانیه ی قبول بکردایه، پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی ده فهرموو. (بَايَعْتُكَ).

واته: وا به یعه تم لێ وه رگرتیت.

ئه مه ش هه ر به قسه بوو، چونکه به خوا قه سه م پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رگیز له کاتی به یعه ت وه رگرتیدا، ده ستی به ر ده ستی هیج ئافره تیك نه که وتوو. به یعه تیشی هه ر وا به قسه لێ وه رده گرتن، که ده یفه رموو: (قَدْ بَايَعْتُكَ عَلَى ذَلِكَ).

واته: وا به یعه تم له سه ر ئه وانه لێ وه رگرتیت.^(۱)

ئیامی ئه حمه د (ره حمه تی خوا ی لیبت) ده گیریتته وه: که (ئومه ییه ی کچی ره قیقه) ده فهرمویت: له گه ل چه ند ئافره تیك هاتینه خزمه ت پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا به یعه تی بده نیی، ئه ویش ئه و به یعه ته ی لێ وه رگرتین که له و

(۱) بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کرده وه.

ئایه ته دا باسکراوه، که به هیچ شیوه یه ک شهربک بۆ خوا دانه نیین و دزی نه کین و..
تا کۆتا مهرج، پاشان ده یفه رموو: (فِيمَا اسْتَطَعْتَ وَأَطَقْتَ).

واته: به و راده یه ی تواناو تاقه تان هه بوو.

وتمان: خواو پیغه مبه ری خوا له خۆمان به به زه یی ترن به رامبه رمان.

وتمان: ئه دی ئه ی پیغه مبه ری خوا ده ست نه خه ی نه ناو ده ست؟

فه رموو: (إِنِّي لَا أَصَافُ النِّسَاءَ، إِنَّمَا قَوْلِي لِمَرْأَةٍ وَاحِدَةٍ كَقَوْلِي لِمِائَةِ امْرَأَةٍ).

واته: من ته وقه له گه ل ژناندا ناکه م، قسه شم بۆ ئافره تیک، قسه مه بۆ سه د ئافره ت.
حسن صحیح. هه روه ها النسائی و ابن ماجه و ابن جهریریش گیراویانه ته وه.

ئیمامی بوخاری (په حمه تی خوا ی لیبت) ده گیریتته وه که ابن عباس خوا لیان
رازی بیت، فه رموو: نوێژی جه ژنی په مه زانم له خزمه ت پیغه مبه ردا کردوه
هه روه ها له گه ل (ئه بو به کری سددیق) و (عومه ری کوری خه تتاب) و (عوسانی
کوری عه ففان) دا.. هه ر هه موویان نوێژه که یان پیش وتاره که ده کرد. (واته: نوێژی
جه ژنیان ده کرد، ئه و جا وتاریان بۆ خه لکه که ده دا).

پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که له وتار ده بووه، ئاماژه ی ده کرده پیاوان، که
دانیشن، پاشان به نیو ریزه کانیا ندا ده رۆشت بۆ جی نوێژی ئافره تان و ئامۆژگاری
ده کردن.

جاریک له گه ل بیلالی حه به شیدا (خوا لی رازی بیت)، چوونه جی نوێژی
ئافره تان و پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه م ئایه ته ی بۆ خویندنه وه: (يَتَأَيَّهَا
النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَتُ يُبَايِعُكَ)، که له ئایه ته که بووه وه، پرسى: (أَنْتَنْ عَلَى ذَلِكَ؟).

واته: ئیوه ش له سه ر ئه و به یعه ت و په یانه ن.. وایه؟

ئافره تیک وه لامی دایه وه: به لی، ئه ی پیغه مبه ری خوا..

پاشان فەرمووی: خێرو خێرات بکەن.. ئینجا بیلالیش (خوالیی پازی بیت)، پارچە یەك له جل و بەرگە کە ی خۆی راخست و، ئافرە تانیشت مستیبلە و بازنە کانی خۆیانیان تێدە کرد..

رێپەرەو

مەرجه کانی ئەم بە یەتە، بنەمای عەقیدە و بنەمای ژیاانی نوێی بارودۆخی کۆمەلایەتین.. شەریک بۆ خوا دانەنان بە هیچ شیوەیەك (نە لە بیروھۆشدا، نە لە پەرستندا، نە لە یاسا و رێسا داناندا)، ئەنجام نەدانی تاوانی وا، کە سنوری خوا ی تێدا بشکێت و موستەحەقق ی سزای گەورە بیت: دزی، داوین پیسی و زینا، منداڵ کوشتن، چ بە زیندە بە چال کردنی کچان بیت، کە خووە نەریتیکی ناپەرەوای جاهیلییەت بوو، چ بە لەبار بردنی کۆرپە ی ناو سکی دوو گیانان (حامیلە)، چونکە ئەو کۆرپانانەن، کە بەردەوامی دەدەنە مەروفا یە تی.

ھەروەھا منداڵێک، کە لە مێردە کانیان نیە، نەیکەن بە ھی ئەوان، بەو ھیوا یە تاوانێکی زینای رابوردوویان بشارنەو، یان منداڵە کە کە خۆیان دەزانن لە کێیە نەیدەن بە کەسیکی تر، چونکە لە ژیاانی جاهیلییەتی پیش ئیسلامدا وا بوو، وەکو (بوخاری) لە خاتوو عائیشە وە دەگیرێتەو: کە لە جاهیلییەتی پیش ئیسلامدا، جاری وا ھەبوو چەند پیاویك: (چوار، یان پێنج) دەچوونە لای ئافرەتێک و زینایان لە گەڵ دەکرد، پاش دوو گیانی، کە منداڵە کە ی دەبوو، گەرچی بیشیانزانایە، کە منداڵە کە لە کامیانە، بەلام ھەڵی دەگرت و دەبێردەو بۆ ئەو پیاو ی، ئەم کۆرپە کە ی پێ دەشوبھاندو پێی دەوت: ئەمە منداڵی تۆیە و بیشیبە بۆ خۆت!!

ئەویش دەبوو بیگریتە خۆ!

بێگومان ئایەتە کە ئەو ھالەتە و ھەموو ھالەتێکی تریشت دەگریتەو، پاشان مەرچی ئەخیر دێت: (وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ)، ئەمەش بەلێندانە لەسەر گوێرایە لێ و مل کەچی دەربرین بۆ پیغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و،

پابه‌ند بوونه به فرمانه کانیوه، ئەمەش پرسیایه کی گرنگی دارشتنی (السمع و الطاعة) ی ئیسلامیه.

لێكدانهوهی ئایه‌ته‌كان

۱- (يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ) بۆ مێینه‌یه‌وه ده‌فه‌رموئ: (جَاءَكَ) نه‌ك جَاءَكَ، چونكه له عه‌ره‌بیدا بۆ (جمع التکسیر)، ده‌شی‌ت پێچه‌وانه‌ی په‌گه‌ز به‌کاربێت.

بۆ نموونه: له سوپه‌تی (یوسف) دا خوای په‌روه‌ردگار، بۆ ژنانه‌ی شار ده‌فه‌رموئ: (قال)، نه‌ك (قالت)، (وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ) یوسف/۳۰، هه‌روه‌ها بۆ كۆمه‌لێك پیاوانی ئەع‌رابی‌ش فه‌رموئ: (قَالَ) نه‌ك (قَالَ): (قَالَ الْأَعْرَابُ آمَنَّا) الحجرات/۱۴ وه (قَالَ رُسُلُهُمْ) ابراهیم/۱۰.

۲- له‌و ئایه‌ته‌وه له‌ په‌روایه‌ته‌کانی هه‌دیسی‌شدا ده‌بینین ئەوه‌ی، كه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ ئافه‌ره‌تان داوای كردووه به‌یعه‌تی له‌سه‌ر به‌دن: به‌ره‌هه‌ستی كردنیانه‌ له‌ ئەه‌نجامدانی هه‌ندێك تاوان، نه‌ك فه‌رمان كردن بێت به‌ ئەه‌نجامدانی هه‌ندێك فه‌رز، چونكه‌ تاوانه‌كان له‌و جو‌رانه‌ن، كه‌ عه‌ره‌به‌کانی ئەو سه‌رده‌مه - به‌ تاییه‌تی ئافه‌ره‌تانیان - خوویان پێوه‌ گرتبوو، ئەه‌نجامدانی‌شیان به‌ خراپه‌ نه‌ده‌زانی!

هه‌ر كه‌سێكیش جله‌وی هه‌زه‌ لاره‌کانی خۆی گرت و، توانی خوو نه‌ریت و ئاره‌زووه‌کانی خۆی كۆنترۆڵ بكات، گیانی پاپه‌راندنی تیدا ئاسانه‌تر ده‌بێت.

۳- له‌ هه‌ر دوو سه‌حیحی ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) دا هاتووه: كه‌ كاتیك ئافه‌ره‌تان - دوا‌ی فه‌تحی مه‌كه‌ه - بۆ به‌یعه‌تدان هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هیندی كچی عوتبه‌شیان له‌ گه‌لدا بوو، كه‌ ژنی ئەبو سو‌فیان بوو.

که پیغهمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: شەریک بۆ خوا دانەنێن و دزی نەکەن، هیند فەرمووی: ئەو پیغهمبری خوا! ئەبو سوفیان پیاویکی ڕەزێل (بەخیل)ە، ئەوەندەم ناداتی بەشی خۆم و منداڵەکانم بکات، ئایا گوناحم دەگاتێ، ئەگەر بێ ئەوەی ئەو ئاگای لیبێت، یان پرسی پێ بکەم، بەشی خۆمان لە پارەکانی هەلگیرم؟ پیغهمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (حُذِيَ مِنْ مَالِهِ بِالْمَعْرُوفِ مَا يَكْفِيكَ وَيَكْفِي بَنِيكَ).

واتە: ئەوەندەو بەشی خۆت و منداڵەکانت دەکات، ئەمینانە، لیبی هەلگیرە. ئەمەش بەلگەیە لەسەر سوور بوونی یاوەرانی پیغهمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە موراعات کردن و ڕاپەراندن و، پابەند بوونیانەو بە شەریعەتەکەی خواوە، ئەمەش ڕیسیایە بۆ هەموو ژنیکی میژد چروک و پیسکە، بەو مەرجەو هیندەیان خەرجی نەدانی، بەشی کردن.

۴- (بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ) واتە: کۆرپەو زۆل.. چونکە لە نیوانی چوار پەلدا لە دایک دەبێت.. نیوان هەردوو دەست و هەردوو ڕان.

۵- (وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ) خۆ ئاشکرایە، کە پیغهمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمان بە غەیری چاکە ناکات، بەلام ئەمە وەکو ئایەتی: (قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ) (الأنبياء/ ۱۱۲).

وایه. واتە: خوایه بە حەقیانەت حوکم بکە!

خۆ ئاشکراو بیگومانە، کە خواو گەورە بە ناھەق حوکم ناکات.. ئەم شیوازە جوړیکە لە جوړەکانی جەخت (تەئکید) کردنەو.

واتە: (معروف) تەئکیدە لەسەر (وَلَا يَعْصِيَنَّكَ) هەر وەك (بِالْحَقِّ) تەئکیدە لەسەر (رَبِّ احْكُم)، هەر وەها ئەو (بِالْحَقِّ)ە، کە سیفەتە لە جیبی سیفەت باسکراو (موصوف) ێک هاتوو، کە ئەسلی عیبارەتە کە دەبێتە: (رَبِّ احْكُم بِحُكْمِكَ الْحَقُّ..)

ئەم ئايەتەش دەبیته. (وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي أَمْرِكَ الْمَعْرُوفِ)، واتە: لە فەرمانە کانتدا کە هەمووی هەر چاکن، سەرپێچیت نەکەن.

۶- ئەم بەیعهتە، کە بە بەیعهتی ئافرهتان ناسراوه، مانای وا نییه تایبەت بووبێت بە ئافرهتەوه، بەلکو ئەمە یەکیکە لەو حەوت جۆر بەیعهتە شەرعییە، کە لە ئیسلامدا هەیە.

پێغه مەبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەمان جۆر بەیعهتی لە پیاوانیش وەرده گرت، ئیمامی بوخاری (رەحمەتی خوای لیبت)، لە عوبادەتی کوری السامتهوه (خوا لیی رازی بیت)، دەگێڕێتەوه: کە پێغه مەبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێی فەرموون: (بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ..وَقَرَأَ الْآيَةَ)

واتە: ئایا بەیعهتەم دەدەن؟ لەسەر ئەوهی کە شەریک بۆ خوا بربار نەدەن و زینا نەکەن و دزی نەکەن..

ئینجا ئەو ئایەتە خۆیندەوه و فەرمووی: (فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللّٰهُ فَهُوَ إِلَى اللّٰهِ إِنْ شَاءَ عَقَابًا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقِبَهُ).

واتە: هەر کەسێکتان بەیعهتە کە ی بە سەلامەتی برده سەر ئەوه پاداشتی لای خوای گەوره مسۆگەرە، هەرکەسێکیشتان تاوانێکی لەوانە کردو سزاکی لە دنیا وەرگرت، ئەوه سزاکی کە فارەتی گوناحە کە یەتی و پاک دەبیتهوه پێی.

ئەوی تاوانێکی کردو خوای گەوره بۆی پۆشی، ئەوه لە ویستی خوای گەوره خۆیدا، گەر ویستی سزای دەدات، گەر ویستیشی ئەوه هەر لیی خوش دەبیته..

۷- مەرجی: (وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ) تایبەت نییه بە پێغه مەبرەوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بەلکو ئەمە بۆتە رێسایەکی دەستوری ئیسلام، چونکە شوێنکەوتوانی: ئیمام و خەلیفە و حاکم و ئەمیر و فەرماندەکان، کە بەیعهتیان دا، دەبیته گۆی

پایه‌لی و مل که چیی بۆ هه‌موو فرمانه‌کانیان دهر بپرن و جی به‌جیی بکه‌ن،
مادام له‌سه‌ر خێرو چاکه‌خواییه.

ئه‌گهر فرمانه‌که‌شی له‌چوار چۆیه‌ی شه‌رعدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ له‌و فرمانه‌یدا
گۆی پایه‌لی ناکریت، چونکه‌ هێزی یاسا به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌که‌وه‌یه‌و، ته‌نها
ئیسلام مه‌رجه‌عییه‌تی موسوڵانه، بۆیه‌ یاساو رێسای گهل و ده‌سه‌لاتدار، هه‌ر
ده‌بیت له‌ ئیسلامه‌وه‌ وه‌رگیرا بیت.

(۱) مه‌سنه‌دی ئی‌یامی ئەحمەد/ب ۲/ل ۴۱۵، هه‌روه‌ها مجمع‌الزوائد/۶ پیاوانی سه‌نه‌ده‌که‌ی متبانه‌ پیکراون (رجاله‌ ثقات) هه‌روه‌ها البدایه‌ والنهایه‌/ابن‌ کثیر.

ئیامی بوخاری و موسلیم له (مه جاشیعی کوری مه سعود) وه ده گیرنه وه: که
 فهرمویه تی: من و براکه م هاتینه خزمه ت پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و
 عه ر زمان کرد، به یعه تمان له سه ر هیج رته لی وهرگره، فهرمووی: (إِنْقَضَتِ الْهَجْرَةُ
 إِلَى أَهْلِهَا).

واته: هیج رته ته و او بوو، ئه وی ئه هلی هیج رته بوو کردی (پیشتر بوو، بۆ
 مه دینه، ئیستا ئه مان له مه ککه ن).

وتم: ئه دی له سه ر چی به یعه ت پی بده یین؟ فهرمووی: (الْإِسْلَام وَالْجِهَاد).

۲- به یعه ت له سه ر کار کردن به ئیسلامه تنی و دیندارنی:

سه یدنا (جهیری کوری عبد الله) ده فهرمووی: ئیمه ش وه کو ئافره تان به یعه تمان
 به پیغه مبه ر دا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، گهر که سیکیش به ته و او پیوه ی پابه ند
 بوو، نه یشکاند، ئه وه ئه هلی به هه شته، ههر که سیکیش شتیکی لی شکاندو خوا له
 دنیا دا بۆی پۆشی، ئه وه خۆی و خوای خۆی، لیپر سینه وه ی لای ئه وه.^(۱)

ئه وه ش، که به به یعه تی ئافره تان ناسراوه، ههر له م جووری به یعه ته یه، ئیامی
 بوخاری و ئه حمه دو ئه بو یه علی و ته به رانی گیراویانه ته وه: که سه لمای کچی
 قه یس که پووری پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: له گه ل پۆلیک
 ئافره تی ئه نساردا هاتینه خزمه ت پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، به یعه تمان
 پییدا.

مه رجی به یعه ته که ی ئه وه بوو: هاوه ل بۆ خوا بریار نه ده یین، دزی نه که یین، زینا
 نه که یین، کۆرپه کانمان نه کوژین، کۆرپه ی پیای تر هه ل نه گرینه وه و بیکه یینه
 مندالی میرده کانمان، سه رپیچیش له کرده وه چاکه کانیدا نه که یین.

(۱) البخاری/مناقب الأنصار ل ۴۳ و مسلم/الحدود ل ۴۴.

پاشان پیی فهرمووین: (ولا تَغْشُشْنَ أَزْوَاجَكُنَّ) واته: فیل و خیانه تیش له میرده کانتان نه کهن.

به یعه تمان پیداو هاتینه دهره وه، دوایی به ئافره تیکیانم وت: بگه پیره وه لیی پیرسه: ئاخو مه به ست له فیل و خیانه ت له میرده کانمان چیه؟

گه رایه وه و پرسی، فهرمووی: (تَأْخُذُ مَالَهُ فَتُحَايِي بِهِ غَيْرَهُ) پاره و سامانی ببهیت، تا خوی پی شیرین که ی لای پیاوی تر.

ههروه ها ئیامان: نه حمه دو بوخاری و موسلیم و ترمزی له سهیدنا (جهریر) هه وه ده گیرنه وه: که فهرموویه تی: به یعه تم به پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا له سهر: نویژ کردن و زه کات دان و ئاموژگاری کردنی هه موو موسولمانیک.

۳- به یعه ت له سهر کوچکردن (الهجرة):

ئییامی موسلیم له (یهزید الأسلمی) هه وه ده گیریتته وه: هه ر کاتیک پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رییه (مه فرزه) یه کی بو غه زا بناردا یه، رایده سپاردن، که: (أَدْعُهُمْ إِلَىٰ إِحْدَى ثَلَاثٍ: الْإِسْلَامَ مَعَ التَّحَوُّلِ إِلَىٰ دَارِ الْهِجْرَةِ فَإِنْ أَبَوْا الْإِسْلَامَ فَالْجِزْيَةُ، فَإِنْ أَبَوْهَا فَالْحَرْبُ، وَمَنْ أَسْلَمَ وَ يَهَاجِرْ يَجْرِي عَلَيْهِ مَا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، مَا عَدَا الْقَتْلَ، فَلَا نَصِيبَ فِيهِ).^(۱)

۴- به یعه ت له سهر پشتگیری و سهر خستن:

سهیدنا جابر ده گیریتته وه: که خوی یه کیك بوو له و حه فتا پیاوو ئافره ته ی، که یه ك یه ك و دوو دوو له (عه قه به) کوو بوونه وه و، پیغه مبه ریان دیت و به یعه تیان پیدئا، ده فهرمووی: پیهان وت: ئه ی پیغه مبه ری خوا! به یعه ت له سهر چی پیی ببه ستین؟

(۱) مجموع الفتاوی: ب ۱۹/ل ۲۱-۲۳.

فهرمووی: (تَبَايَعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي النَّشَاطِ وَالْكَسَلِ، وَعَلَى النِّقْفَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَلَى أَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تَأْخُذْكُمْ فِيهِ لَوْمَةٌ لَّائِمٌ، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي إِذَا قَدِمْتُ عَلَيْكُمْ يَثْرِبَ، وَمَنْعُونِي مِمَّا مَنَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسَكُمْ وَأَزْوَاجَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ، وَلَكُمْ الْجَنَّةُ)^(۱) واته: بهیعه تم بدهنی له سهر گویایه لی و ملکه چیی، له ههردوو حاله تی گورج و گۆلی و سستیدا، له سهر به خشین، له ههردوو حاله تی دهوله مه ندیی و هه ژاریدا، له سهر فهرمان کردن به چاکه و به رهه لستیکردن له خراپه، له بهر خاتری خوا کار بکه و له لومه ی لومه کاران باکتان نه بیست و نه ترسن، پشتم بگرن و سهرم بخهن، که کوچیشم کرد بۆ لاتان بهر گریم و لی بکه، وه کو که بهرگری له خوتان و مال و مندالتان ده که، پاداشتیشتان: بههشته.

۵- بهیعهت له سهر جیهاد:

(به شیری کوری خه ساس) هاته خزمهت پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا بهیعه تی پی بدات، لی پرسی: ئه ی پیغه مبهه ری خوا! بهیعه تی چیم لی وهرده گریت؟ پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی پیروزی بۆ دهستی (به شیر) بۆ ته وقه راکیشاو فهرمووی: (تَشْهَدُ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَتُصَلِّيُ الصَّلَاةَ الْخَمْسَ لَوْفَتِهَا، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ، وَتُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

واته: بریار بده، که هیچ خوایه ک نییه شایانی په رستن بیت جگه له (الله)، (محمد) یش بهنده و نیروای خوایه، هه پینج نویژه که له کاتی خویاندا بکه، ئه و زه کاته ی له سه رته بیده، رۆژووی رهمه زان بگره، هه ج بکه، له بهر خاتری خواش جیهاد بکه.

(۱) البداية والنهاية / ابن كثير ۱۶۰/۳ والمستدرک / الحاكم ۶۲۴/۲. اسناده جيد على شرط مسلم.

به شیر ده فهرمووی: وتم. به خوا قه سه م، ههر چل په نجا سهر ووشرم هه یه! ئه ویش هی مآل و مندآل و کهس و کارمن، بۆ جیهاده کهش، پی م ناکریت! چونکه من کابرایه کی ترسنۆکم، ده شلین: ئه گهر که سیك له بهر هی شهر هه لیت و رابکات، بهر غه زه بی خوا ده که ویت، به خوا له وه ده ترسم شهر ده ست پی بکات و وره م بروخیت و هه لیم و، بهر ئه و غه زه به ی خوا بکه وم.

پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستی (به شیر) ی گرت و گوشی و فهرمووی: ئه ری به شیر، نه زه کات و نه جیهاد، پی م نالیت به چی ده چیت به هه شته وه؟!

به شیر ده فهرمووی: وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا ده ست بینه، با به یعت پی به ستم، ئه ویش ده ستی پیروزی هینا و به یعت تم له سهر هه مووی پیدایه. ^(۱)

۶- به یعت له سهر مردن:

ئیمامی ئه حمه دو بوخاری و موسلیم و ترمزی و نه سائی و به یهقی ده گیرنه وه: که (مه ککی کوری ئیبراهیم) له (یه زیدی کوری ئه بو عوبه د) و، ئه ویش له (مه سله مه) وه خوا لیان رازی بیت، گیرا ویتیه وه، فهرموویه تی: که به یعت تم دا به پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دوایی چوومه بن داریک دانیشتم، که خه لکی رویشتن و کۆر ته نک بو، منی بینی فهرمووی: (يَا ابْنَ الْكُوءِ، اَلَا تَبَایْعُ).

واته: ها کوری ئه کوه! به یعت نادهیت؟

وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا! به یعت تم دا، گهر ده شفهرموویت، با جاریکی دیش به یعت بده مه وه.

بۆ جاری دووه م به یعت ته که م دایه وه.

یه زید (ئه وی حه دیسه که ی لیوه گیرا وه ته وه) ده فهرمووی: له (مه سله مه) م پرسى: ئه و به یعت ته تان له سهر چی ده دا؟

(۱) البخاری/الجهاد ل ۱۱ و سنن البیهقی/ب ۱.

فهرمووی: له سهر مردن.^(١)

ئیامی بوخاری له (عبداللهی کوری زهید) هوه ده گیریتتهوه: که لهو شه په دا، که پیی دهوتریت: (موقعة الحرة) کاتیک، که له شکری (شامیه کان) له زهمانی (یهزیدی کوری موعاویه) دا هیرشیان کرده سهر مه دینه، که هه موو دانیشتوانی ئەو سهرده مهی یاوه رهو تابعین بوون، (ئیبینو حه نزله) ی ئەمیری بهرگریوانان له شار، به یعه تی مردنی له خه لکه که داوا ده کرد، که به (عبداللهی کوری زهید) یشیان وت بۆ به یعه تدانی، فهرمووی: من له دوا ی پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به یعه تی مردن به کهس نادهم.^(٢)

ئهمهش ئەوه ده گه ینیت: که به یعه ته که شهرعی بووه و پیچه وانهی سوننه تی پیروزی پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بووه، بۆیه (عبدالله) ئینکاری له خودی به یعه ته که نه کرد، به لکو هه لویستی خوی له مه پ ئەو به یعه ته پروون کرده وه، که نایه ویت به غهیری پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدات.

٧- به یعه ت له سهر گوئ رایه لئی و ملکه چیی:

عوبادهی کوری سامیت (خوا لئی رازی بیت)، ده فهرمووی: به یعه تی جهنگمان به پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا، که له ده و له مه ندی و ده ست کورتیا ندا ملکه چی ته وای بۆ ده برین، له سستی و چوستیا ندا گوئ رایه لی بین و خو خویی نه کهین (به ره وه ندی خو مان نه خهینه پیش) و، شه ره پال له سهر ده سه لات و ئیبارهت نه کهین و، له ههر کوئ بین حهق بلین و، له لومه ی لومه کاران نه ترسین.^(٣)

یاوه ره کان ئەم جو ره به یعه ته یان به هه موو خه لیفه کان دا، هه ندی کیشیان بۆ هه ندی خه لیفه نه یده دا، بۆ نمونه: که سه یدنا ئەبو به کر بوو به خه لیفه، هه ندی

(١) مه سنه دی ئیامی ئەحمه د ٤٧/٤ و ٥١ و ٥٤.

(٢) ئیامی موسلیم و به یه یقیش ریوایه تیان کردوه.

(٣) سنن النسائی/ البيعة ل ١٦ الهدایه ب ٣

یاوه‌ره‌ی به‌ریژ له‌سه‌ره‌تاوه به‌یعه‌تیا نهدا وه‌کو: (عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب و العباس و فه‌زلی کوپی و زوبه‌یری کوپی عه‌وام و خالیدی کوپی سه‌عید و میقدادی کوپی ئه‌سه‌وه‌دو سه‌لمانی فارسی و ئه‌بو زه‌رپی غه‌ففاری و عه‌ماری کوپی یاسرو به‌رائی کوپی عازیب و ئوبه‌ی کوپی که‌عب..)، به‌لام هه‌موو هه‌روا نه‌مانه‌وه، چونکه‌ دواپی به‌یعه‌تیا دا، به‌لام بۆ نمونه: سه‌یدنا عه‌لی دوا‌ی شه‌ش مانگ دای، گه‌رچی سه‌یدنا (عوباده)، تا مردیش، هه‌ر به‌یعه‌تی به‌ سه‌یدنا ئه‌بو به‌کر نه‌دا.

که‌س له‌و یاوه‌ره به‌ریژانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌ش بوون، هاواری به‌ره‌ه‌لستی لێ به‌رز نه‌بووه‌وه. هه‌روه‌ها کۆمه‌لێکی زۆریش له‌ سه‌رده‌می سه‌یدنا عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیبیشدا به‌یعه‌تی ملکه‌چی و گو‌ی رایه‌لیان نه‌دا، وه‌کو: (سه‌عدی کوپی ئه‌بو وه‌ققاس و عبد‌اللهی کوپی عومه‌رو محم‌دی کوپی مه‌سه‌له‌مه‌و ئه‌بو سه‌عیدی خودری و ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید) وه‌ هه‌روه‌ها..

ئه‌مه له‌ کاتی‌کدا، که‌ هه‌ندی موسوڵمانی ئه‌م زه‌مانه، ئه‌گه‌ر ئه‌ندامی حزبیکی ئیسلامی بی‌ت و به‌یعه‌ت به‌ ئه‌میره‌که‌یان نه‌دا، پله‌ی ئه‌ندامی‌تی ناده‌نی! یان لێ ده‌ستینه‌وه! په‌نگه‌ سزاشی به‌دن.. چونکه‌ وا حالی بوون، یان وا خه‌لکه‌که‌یان چه‌واشه‌و ئیغفال کردووه، که‌ کاری ئیسلامی بی به‌یعه‌ت نابیت و، به‌یعه‌ته‌که‌شت وه‌کو به‌یعه‌تی خه‌لیفه‌ وایه‌ و، ده‌بی‌ت حه‌تمه‌ن، تا ده‌مریت پیوه‌ی پابه‌ند بیت!

گه‌رچی راستیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه: که‌ موسوڵمان ده‌توانیت له‌ کۆمه‌لێکدا کاری رێک‌خستن و چالاکی جیهادی خۆی بکات، بی ئه‌وه‌ی به‌یعه‌ت به‌ ئه‌میری ئه‌و کۆمه‌له‌ بدات.

گه‌ر به‌یعه‌تیشی دا، ئه‌وه‌ وه‌کو شیخ (سه‌عید حه‌وا) -په‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت- ده‌فه‌رمووی: ئه‌وه به‌یعه‌تی کار کردنه‌.. ده‌بی‌ت هه‌ر که‌س و کۆمه‌لێک، که‌ داوا‌ی به‌یعه‌ت له‌ که‌سیک ده‌کات، ئه‌وه‌ی بۆ پروون بکاته‌وه، که‌ ئه‌مه به‌یعه‌تی کار کردنه، نه‌ک به‌یعه‌تی خیلافه‌ت.

به یعت په یمانیکی ریکه و تنه، واته: عه قده، کهوا بوو ده بیت مه رجه کانی
عه قدی تیدا پروون بیت وه کو: هه ردوو لایه نی عه قده که و، مه رچی هه ردوو لاو
شیواز (سیغه) ی عه قده کهو، زانی نی هۆکاره کانی کۆتا هی نانی و.. وه هه روه ها...
ئهم مه سه لانه پیو یسته پروون بن.

مه گهر نابینیت جاری وا هه یه کۆمه لیککی ئیسلامی، سه دان ئه ندامی خوی
به رهو (مه جهول) کیش ده کات و، ناشه یلئیت ئه ندامانی نه چاویان بکریته وه و،
نه بشزان به رهو چ ئامانجیککی خه یالاوی سه وق ده کرین، یان بو چ مه به ستیککی
به رژه وه ندی سیاسی وه ک مه ر گۆش ده کرین!

جاری واش هه یه کابرای فریو دراو، به یعت نه ک به ئه میریککی مه جهول ده دات،
به لکو به کۆمه له که ی ده دات!! که ئه مه هه ر بیدعه یه کی زۆر مونکه ره!

نازانم ئیتر ئه وانم بو لۆمه ی شیعه ده که ن، که تا سپیایی چاویان دادیت، هه ر
چاوه روانی هاتنه دهره وه ی ئیام مه هدی بیره که ی (سامه ران)، که پیش هه زارو
دوو سه دو قسور سال و له ته مه نی پینج سالییه وه خوی تیدا شار دۆته وه، ده بیت
ئه مانیش بیته بیران، که ئه میره که یان له چ بیریکدا یه و بیر له چی ده کاته وه؟!

هه ندیک ناسکه موسولمانی تریش په یدا بوون، که ته و او پیچه وانه ی ئه مانه ن! ئه مانیش
ده لئین: هه ر به یعت دان به غه یری خه لیفه بیدعه یه، واته: ئهم کۆمه له ئیسلامییه یه
له م سه رده مه دا به یعت له ئه ندامانیان وهرده گرن، کاریکی بیدعه ده که ن!!

ئه مه شیان هه ر نه زانین و هه و او هه وه س و بیدعه یه.. چونکه جاری به یعتی
مردن به دریژی میژوی ئیسلام، موسولمانان - به تاییه تی له کاتی جههاددا - له
یه کتریان وهرگرتوه..

نامه ویت لیږدها به رپه رچی ئهم لایه نه یان بده مه وه، چونکه شیخ عبد القادر بن
عبد العزیز له کتیبی: (العمدة في اعداد العدة) - که یدا زۆر چاک ئهم گومانه ی
په واندۆته وه، که هه ر خۆزگه ی ئه وه ده خوازم، بتوانین به کوردی هه موو کتیبه که
- له کاتیککی گونجاودا - بخه ینه بهر ده ست (ان شاء الله).

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾)

مانای گشتیی ئایه ته که

ئەى ئەو کەسانەى باوەرتان هیناوە! کەسانیک، کە خواى گەورە رقی لییان هەستاوە و غەزەبى لیگرتوون، مەکەنە دۆست و لایەنگرو سەرپەرشتى خۆتان. ئەوانە بەراستى هیندە لە پوژی دواى هیوا براو بوون (لە بى بەشى و پوورەشى و مایە پووچى خۆیان)، هەروەکو، کە مردووی گۆرستان لە هەموو شتیک هیوا براو بوون.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایهتهکه

هه‌ندێك له زانایانی ته‌فسیر، وه‌كو: ئیهامی (قورتوبی و ئیبن كه‌ثیر و زه‌مه‌خشه‌ری) ده‌گێڕنه‌وه: كه‌ هه‌ندێك هه‌ژار و ده‌ستكورتی موسوڵمان، په‌یوه‌ندی باشیان به‌ جوله‌كه‌ كانه‌وه‌ هه‌بوو، هیوای ئه‌وه‌یان پێیان بوو، كه‌ له‌ به‌رهه‌م و حاسلاتی خۆیان بێ به‌شیان نه‌كه‌ن.

ئێتر ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌، تاسنورێك بۆ ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ دابنیت و نه‌هیلێت، هیچ كافریك: (چ جوله‌كه‌و مه‌سیحی بێت، چ كافری تر) ئه‌و سوكه‌ په‌یوه‌ندییه‌ بكه‌نه‌ درزی دیوارو، له‌ویوه‌ (دین و عه‌قیده، یان بیروه‌هۆش و دیدیان، یان ره‌فتار و نه‌ریتییان) دزه‌ بكاته‌ ناو موسوڵمانان.

ده‌لێن: ئه‌مه‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌كه‌یه‌، به‌لام مه‌رجیش نییه‌ بۆ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی هه‌موو ئایه‌تیك، هۆیه‌کی هاتنه‌ خواره‌وه‌ هه‌بێت، چونكه‌ جاری وا هه‌یه‌ ئایه‌ت بێ رودانی روداو هاتۆته‌ خواره‌وه‌، چونكه‌ په‌ندو ئامۆژگاریی و ئه‌حكام، له‌ له‌فزی گشتیی ده‌قه‌ پیرۆزه‌كانه‌وه‌ (ئایه‌ت بن، یان هه‌دیس) وه‌رده‌گیریت و، تاییه‌تمه‌ندی هۆ، نابێته‌ مه‌سه‌له‌ی سه‌ره‌کی مانا، چونكه‌ وه‌كو زانایانی ئوسوڵ ده‌فه‌رموون: (العِبْرَةُ بِعُمُومِ اللَّفْظِ لَا بِخُصُوصِ السَّبَبِ).

واته‌: په‌ند له‌ له‌فه‌زه‌كه‌ وه‌رده‌گیریت، نه‌ك له‌ هۆکاری تاییه‌ت.

لیکدانه و می ئایه ته که

۱- سهره تای ئایه ته که (کووتا ئایه تی سورپه ته که)، ههر بهم بانگه وازه خواییه: (يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا) موسولمانان بانگ ده کات، تا هوشیان بخاته وه سهر مه سه له ی دوستایه تی و لایه نگریمی (وه لاء)، ههروه کو، که له سهره تاوه نه یه یشت له بهر بهرژه وندی خوین (ههر چیه که بیت)، ههر نابیت خوین بکه نه دوستی کافران و په یوهندی لایه نگریان له گه لدا بیهستن.

بهم ئایه ته ی دواایش، ههر ری له و په یوهندییه ده گریت، نه بادا به هوی ئهم په یوهندییه وه، دوژمنان نه یینی موسولمانان بزنان.

۲- ئایه تی یه که م به (فعل) داوا له موسولمانان ده کات، که کافره کان به (أولياء) دانه نین: (يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ) (أولياء) ه که ناوه، واته: نه یانکه نه دوستی هه می شه یی، به لام لهم ئایه ته دا ده فهرموی: (يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا) (فعل) هه (فعل) هه، به لام لهم میاندا وه که بفهرموی: بو جار یکیش بیت، نه یکه ن.

۳- توره بوونی خوی گه وره: (غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ).

أ- ئهمه له ئایه تی سیفاته، واته: خوی گه وره توره ده بیت، ئیمه ش باوه رمان وایه: که خوی گه وره توره ده بیت، رقی هه لده ستیت، به لام چوون؟

ئه وه ئیمه نایزانیین.. چونکه زانیینی چوونییه تی هه موو شتیک، ئیعتیاد ده کاته سهر په ی بردن و زانیین و شاره زا بوونی ماهیه ت و زاتی ئه و شته خوی.

ئیمه ش، که نازانیین خوی پهروه ردار چوونه، بیگومان په ی به چوونییه تی سیفه ته کانیشی نابه یین (خویی بن وهک: زانست و زیندویتی، یان کرده وه یی بن وهک: هاتن و دیتن و بیستن و.. هتد).

هۆیه کهشی: کهم و کورتی ئیمهیه، که خوی گهوره ئه و توانایه ی پێ نه داوین، تا دهرک به و چۆنیه تییه بکهین، داواشان لینه کراوه به دوایدا رابکهین، به لکو به پێچه وانه وه.

پێغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوای لیکردووین، که له زاتی خوا خۆی نه کۆلینه وه، به لکو له ئاسه واری کردگار تییه که ی بکۆلینه وه، ده بیته هه ر، که گه یشتینه باسی ماهیه ته خوی گه وره، به ئه ده به وه بوه ستین و بیده نگ بین، چونکه خوی گه وره خۆی ده فهرمووی: (لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ) واته: زهینه کان په ی پێ نابه ن..

ب - خوی گه وره - وه کو له قورئاندا دهرده که ویت- له کهس و کۆمه لیک توپه ده بیته، که دینه که یان وه رنه گرتیته و، لاسارانه ش چوو بن ریبازیکی تریان بو ریکخستنی ژیا نیان وه رگرتیته! ئه مه ش قابیلی قبول نییه.

خۆ جوله که کان له سه ر دین بوون! به لام باوه ریان به پێغه مبه ر تییه محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه هیئا، گه رچی ده شیان زانی نی رراوی خوایه! به لام هه سوود بوون، بوغزاوی و رقن بوون.

وایان ده زانی کۆتا پێغه مبه ر له وان ده بیته، به لام، که له نیو عه ره به کانه وه هات، هه رایی و بوغرایان ریی ئیسلامه ته لیگرتن و بورکانی کینه یان خستینه سه ر ریکچه ی بن به ست و، به هۆی ده راون لاوازییه که یانه وه، گو مپا بوون! بۆیه ئاوا خوی گه وره لییان توپه بوو: (الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ).

مه سیحیه کانیش خویان ده په رست، به لام چونکه چۆنییه ته په رستنه که یان، به پێ ته علیماته خوی زاناو کارزان نه بوو، که و تنه شیرکه وه خوی گه وره ش به گو مپا ناوی بردن، واته: (الضَّالُّونَ)، چونکه به هۆی نه زانی خۆیا نه وه تیکه وتن.

لیره شدا، که خوی گه وره جاریکی تر ئه وه بو موسو لمانان پروون ده کاته وه، که نابیت به هیچ شیوه یه ک، ئه و خه لکه ی لایاندا وه لاده رو په ریده و نامۆ بوون و،

خوای گەورە پقى لییان ھەستاو ۋە غەزەبى لیگرتوون، موسولمانان بیانکەنە دۆستى
خۆیان، نابیت پەيوەندییان لە گەلدا بیهستن..

ئاخر چ بەرژەو ۋەندییەك لەو دۆستایەتیەدا ھەيە، كەسێك خوای بەبەزەيى لى
تورە بووبیت ۋە نەيەویت، كەسێك بەرنامەى دینەكەى واز لیھینا بیت ۋە بەرەلا بوو
بیت ۋ، خوای گەورە غەزەبى لیگرتیت، چون دەبیت موسولمانێك ئەو ۋەندە ساویلکە
بیت، ۋا بزانیست خیری بۆ موسولمانان پيوە ماوہ؟!

دەبیت ئەو موسولمانەى بەو ھیوايەيە، چەند گێژو گیل ۋ گەلۆرو گەلحوو
گەمژەو گەوێل ۋ گەمبۆل بیت؟!

حەیفە نە کرد ۋا بیت؟!

دۆستايەتتى و دوژمنايەتتى (الولاء و البراء)

ئىمەى موسولمان، كە باوەرمان واىە: ئىسلام دىنناە، واتە: تەنھا ئىسلام بەرنامە و پىرەوى ژيانمانەو، تەنھا ئەویش ئايدىۋۆلۇژى ژيانمانە.

يەئنى: ئىمە لە دىدى ئىسلامەو دەروانىنە بونەوەر، گەردون و ژيان و مروۇف، گەردون بەھەرچى ديارو ناديارەو كە تىپدايە.

ژيانىش بەو سىفەتەى، كە قۇناغىكى بوونى تاك و كۆمەلگە كەى مروۇفايەتتە، بەو سىفەتەش، كە كىلگەى چاندنى قىامەتى مروۇفە. ديسان بەو سىفەتەش، كە گۆرەپانى ململانئى سەلماندى بوونمانە (لە پروونكردەوەى تيۇرى دىنەكەو، پىادە كردنى پراكتىكى بانگەوازەكەى و، ھىنانە دى واقىعى ئوممەت و حوكمى شەرىعەتەكەمان).. ھەر لە دىدو بۆچوونى ئىسلامەكەشمانەو خەلكى - بە پىيى زاراو شەرىعەيەكانمان - پۆلئىن دەكەين.

لاى ئىمە خەلكى، يان دىندارن، يان بى دىنن، دىندار بە ئىسلام، يان بە مەسىحىتتى، يان بە جولەكايەتتى، يان بە مەجووسىي، يان بە ھەر دىنىكى تر، ئىسلام قبولى بىت، ئىنجا موسولمانى بە تەقواو ھى كەم تەقواو فاسق.

كافرىش، شەرانىيە، يان موسالىم، لەو نىوانەشدا دووروو (مونافىق)ى بى ھىممەت و ترسنۆك خۆپەرست، وەكو جرجى بى سرەوت دىت و دەچىت.

ھەلۆيىستى ھەر يەككىش لەوانە، ھەر بە ئىسلامەكەمان ھەلدەسەنگىنن، ئەوى ئىسلام قبولى بوو، بە ھى خۇمانى دەزانن و بەرگرى لىدەكەين، ئەوى ئىسلام پىيى قبول نەبوو، دەيكەينە ھى ناحەزو، بە گویرەى شەرع مامەلەى لەگەلدا دەكەين.

بۆ نمونە: حوكمى جاسوسىكى موسولمان، لەسەرەتاوە كابرا لە رىزى موسولماناندا پۆلئىن كراو و قبول بوو، بەلام كارە جاسوسىيەكەى كارىك نىيە

ئیسلاام قبولی بیت، جا ئە گەر جاسوسیە کە ی لەسەر موسولمانان بۆ کافران بوو، شتی گەورەشی دژی موسولمانان لەسەر بنیات نرا، ئەو لەسەری دەکوژریت، بەلام لەویشدا هۆکارو جووری کوشتنە کە ی دەبیت پروون بکریتهو، چونکە ئە گەر جاسوسی کردنە کە ی لە پروانگەو دیدی باوەر و عەقیدە یەو بوو بیت، ئەو کافر بوو و لەسەر جاسوسیە کە ی - بەو سیفە تە ی کە کوفرە - کوژراو.

لەو حالە تە شدا حوکمی کفن و دفن و گوڕستان و، میرات و حوکمی تری دنیایی و حوکمی قیامە تیشی جیاوازه.

ئەمما ئە گەر لە دادگایە کی شەرعی سەلماندی، کە جاسوسیە کە ی لە پروانگەو رەفتاریکی گیلانەو نەزانیەو کردووە، بەلام کیشە ی گەورەو دژواری لەسەر موسولمانان دروستکرد بوو، دەکوژریت، بەلام ئە مجارە لەسەر خودی جاسویە کە یە - بەو سیفە تە ی، کە تاوانیکی زەرەرمەند بوو بۆ موسولمانان - لەم حالە تە شدا، حوکمی کفن و دفن و میرات و، حوکمە کانی تری دنیای خوێ و مال و مندالی و، حوکمی قیامە تیشی وە کو موسولمان حساب دە کریت.

لەم دیدو پروانگەو زەمینەو، تەماشای دۆستایە تی و دوژمنایە تی موسولمان دە کریت، بە پێی ئەم پێناسە شە، کە وتراو: (وەلاء و بەراء) بریتیە لە: چەسپاندن و راپەراندنی واقعیانە ی عەقیدە، مومکین نییە خوا بە یە کناسیی (التوحید) لە جیهانی واقعی کۆمە لگە یە کدا - بێ دیاریکردنی بەرە ی کوفرو ئیمان و، هە لاوێردنی سەنگەری هەردوولاو دیاری کردنی سنووری نیوانیان - بسەلمیت و بچە سپیت.

بۆ یە دەبیت چاک لەوە حالی بین، کە هە لۆیستی دۆستایە تی و دوژمنایە تی (الولاء و البراء) یە کی کە لە گەورە ترین و گرنگترین و سەختترین کیشە کانی عەقیدە.

چونکە خوای گەورە دەفەر مووی: (يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُواْ اٰبَآءَكُمْ وَ اِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنْ اَسْتَجَبُواْ لِكُفْرٍ عَلٰى الْاِيْمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿٢٣﴾) قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ

وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ (التوبة ٢٣-٢٤)

وہ (یٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) المائدہ/٥١، بڑیہ (تبین عہتق) -رہمہ تی خوی لیبت- دہفہ رموی: ہیچ باسیک لہ قورئاندا دوی کیشہی خوابہیہ کناسی و پیچہ وانہ کانی، ئەوئندہی (وہ لاء و بہراء)، بەلگہی زورو پروون و ئاشکرای لہ سہر نیہ. ^(۱)

لہ سہنگہری شہر و لہ پروانگہی، دہیان و سہدان بەلگہی قورئان و حەدیسہ و، دہتوانین جہخت لہ سہر ئەوہ بکەینہ و، کە دۆستایہ تی و دۆژمانیہ تی (الولاء و البراء):

۱- پروکنیکی زور دژوارو گرنگی عہقیدہی موسولمانانہ و، باوہری ہیچ کەسیک بئی ئەو تەواو نابیت. (يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾) المائدہ/٥١.

۲- بە گرنگ نہدیتنی ئەم پروکنہ سہرہ کییہ و شل گرتنی، ئەو کەلین و بۆشاییہ پەیدا دہکەن، کە دۆژمانی ئیسلام لیوہی دزہ دہکەنہ ناو دین و ئوممەت و بزاقہ ئیسلامیہ کەمانہ و، لەویشہ و زہر بہمان لیئدہ دہن: (وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا خَلْقَكُمْ يَغْوِنَكُمْ الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾) التوبة ٤٦-٤٧ .

۳- بئی بایه خ ته ماشا کردنی ئەم روکنه سه ره کییه، عه قیده که لاواز ده کات، گهر هه لیشی نه وه شینیته وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْدُّوْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَبِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾) آل عمران/ ۱۴۹

۴- ناسین و شارهزا نه بوون له م روکنه، ده بیته تیکه ل بوونی ره نگه سووره که ی نیوان کوفرو ئیمان و به ره کانیا، دواییش دیارده و رواله ته کانی هه ردوولا تیکه ل ده بن و، سیهای هه ردوولا وایان لیدیته لیک جوئ نا کرینه وه، چونکه ئەو کاته، نه سه نگه ر و به ره ی جودا ده میته، نه جهاد و ئە حکامیشی.

ئیتەر، که کافرو دووروو موسولمان وه که یه کیان لیتهات و، هه رموو، هه ر لاف و گه زافی ئە وه یان لیدا، که ریز له ئیسلام ده گرن، گله یی و گازانده له کئی بکریته و به کئی بوتریته، بوچی ریزه کانمان پر بووه له جاسوس و پیاو خراپ؟: (وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ خُشْبٌ مَّسْنَدَةٌ يَّحْسَبُونَ كُلَّ صَاحِبَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ إِنَّهُمْ لَكَفَرُوا بِاللَّهِ أَنَّىٰ يُوَفَّكُونَ ﴿٤﴾) المنافقون / ۴.

له جوړه قهدهغه کراوهکانی دۆستایهتی کافران

- ١- خۆشویستنی کوفرو کافران و به مهزن دانانیان.^(١)
- ٢- پشتگیری و سه‌رخستنی کوفرو کافران، له شه‌رو ناکۆکیی و ده‌عویاندا دژی ئیسلام و موسولمانان.^(٢)
- ٣- رازیوون به‌ریبازی کوفرو کافران و، به‌کافر نه‌ناسین و نه‌ناساندنیان، یان گومان کردن له‌کافرتییان، یان به‌راست زانینی کوفریان.^(٣)
- ٤- رازیوون به‌کرده‌وه‌و هه‌لۆیستیان و، خۆ شوبه‌اندن پێیان و له‌به‌رکردنی به‌رگی تایبه‌تی ئه‌وان.^(٤)
- ٥- په‌راویز کردنی شه‌ریعه‌تی ئیسلام و، به‌که‌م و کورت ناساندن و په‌راویز کردن و، حوکم پێنه‌کردن و گۆڕینی.^(٥)
- ٦- هێنان و چه‌سپاندنی به‌نامه‌و یاساو ریسای کوفرو کافران و، شوین پێهه‌لگرتنی ئه‌وان و، راپه‌راندنی پلان و نه‌خشه‌ی ئه‌وان.^(٦)
- ٧- پلان دانان و پیلان گێپران له‌گه‌ڵ کافران دژی موسولمانان و، په‌یمان به‌ستن له‌گه‌ڵیانداو نووسینی راپۆرت و لێکۆڵینه‌وه‌و بۆیان، بۆ دژایه‌تی ئه‌هلی ئیسلام و

(١) الإیمان /ئین ته‌یمیه‌/ ل ١٣.

(٢) تفسیر الطبری ٢٢٨/٣.

(٣) مجموعة التوحید ل ١٢٩.

(٤) مجموعه التوحید ل ١١٧.

(٥) العلمانية/سفر الحوالی.

(٦) الولاء والبراء/القحطانی ل ٢٣٩.

ههروه‌ها جاسوسی بۆ کردنیان و، بوونه خزمه‌تکاری جه‌نگ و سه‌ربازو پۆلیس و ئاسایش بۆیان.^(۱)

۸- هه‌لاتن له (دار الإسلام) هوه بۆ (دار الکُفْر)، له‌سه‌ر بوغزاندنی ئیسلام و موسولمانان و سیستمی حوکمییان و، چوونه ناو ریزی ئه‌هلی کوفره‌وه.^(۲)

۹- چوونه ناو ریزی پارت و کۆمه‌له‌ی سکوله‌ریستی (عالمانی) وه‌کو: (کۆمونیستی و سۆشیالیستی و لیبرالی و ماسۆنی) و، بوون به‌ ئەندام تییانداو سه‌رخستنیان به‌هه‌ق و ناهه‌ق و، فه‌زل دانیان به‌سه‌ر ئیسلام و گروپی ئیسلامیدا.^(۳)

۱۰- پرس و راویژ کردن به‌ کافران و، نزیک کردنه‌وه و ئیعتیاد کردنه‌ سه‌ریان و، متمانه‌ پێ کردنیان و ته‌عیین کردنیان له‌ شوینی دژوارو گرنه‌گ، وه‌کو: ئه‌مینداریتی سیاسی و خه‌زینه‌داری و دارایی و.. هتد.^(۴)

(۱) الأیمان / محمد نعیم یاسین ل ۱۴۷.

(۲) المحلی / ابن حزم ۲۰۰/۱۱.

(۳) الردة بین الأمس والیوم ل ۴۰.

(۴) أحكام اهل الذمه / ابن القيم ۲۴۲/۱.

دهبیت هه لو یستی موسولمان چۆن بیت؟

١- دۆستایه تی کافران نه کات: (لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ... (٢٨)) ال عمران/٢٨.

واته: ئه ی موسولمانینه! کافره کان نه که نه سه ره رشتیاری خۆتان و دۆستایه تییان مه کهن و نه ینی موسولمانیان مه خه نه بهر ده ست، چونکه هه ر که سیکتان وا بکات فره به سه ر ئیسلامه وه نامینیت و، به و پاشگه ز بوونه وه و کافر بوونه وه یه ی، خوا و پیغه مبه ری خوا ی لی ته به را ده بیت.^(١)

هه ره ها له ته فسیری ئایه تی: (يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ... المائدة/٥١).

ده فره مووی: هه ر که س دۆستایه تی و پشتگیری جوله که و دیانه کان (مه سیحی) بکات، ئه وه له ریزی ئه واندایه، چونکه هه ر که س ئه وانی دژ به موسولمانان سه رخست و پالپشتی کردن، له ریزی دین و میلله تی ئه واندا حسیب ده کرایت، ئاشکرایه، که که سیکی پشتگیری که سیکی تر، یان کۆمه لیک تر ده کات و، هه ول بۆ سه رکه و تنیان ده دات، مانای وایه به به رنامه و دین و ئه وه ی له سه رین رازییه، که ئه وه شی کرد، مانای وایه: به ره له ستیی و دوژمنداریتی ئه و که سانه ش ده کات، که ناحه زو نه یاری ئه و کۆمه له ن، حوکمی ئه م جوړه که سانه له ئیسلامدا، هه مان حوکمی ئه و دوژمنانه ی ئیسلامه.^(٢)

(١) تفسیر الطبری ٢٢٧/٣.

(٢) الطبری ٢٧٧/٦.

۲- کافران و کوفری خوش نهویت، چونکه نهوان:

أ- دوژمنایه تی موسولمانان کردوته پیشه: (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ
إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ
مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾) (المجادلة/۲۲، نیامی

ئیین که شیر ده فهرموی: (وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ) له سهر (ئهو عوبه یدهی کوری
الجراح) هاته خواره وه، که له غه زای به دردا باوکی خوی کوشت (أَوْ أَبْنَاءَهُمْ)
ئهو به کری سددیقه که له هه مان غه زادا ئه ویش (عبد الرحمان)ی کوری خوی
کوشت. (أَوْ إِخْوَانَهُمْ) موسعه بی کوری عومهیره، که ئه ویش له هه مان غه زادا
عوبه یدهی برای کوشت، (أَوْ عَشِيرَتَهُمْ) عومه ری کوری خه تتابه، که ئه ویش ههر
له غه زای (به در)دا خزمیکی خوی کوشت، ههروه ها ههر یه که له: (حه مزه و عه لی
کوری ئهو تالیب و عوبه یدهی کوری الحاریشه)، که ئه وانیش (عوتبه و شه یبه و
وه لید)ی خزمی خویان کوشت.. له پاداشتی ئه م هه لو یسته دایه، که خوی گه وره
ده ره قیان فهرموی: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ).

ب- نهوان موسولمانان ده بوغزین و رقیان له ئیسلامه که یان ده بیته وه: (مَا يَوْدُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ
مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۵﴾)
البقرة/۱۰۵ (وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ
كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۹﴾) البقرة/۱۰۹.

ج- له موسولمانان رازی نابن، مادام ده یانینن به ئیسلامه که یانه وه پابه ندن و،
نایانه وین و ههر په راویزیان ده که ن: (وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّى تَبِيعَ

مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ آتِبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ (البقرة/۱۲۰).

د - خۆزگهی ئەو دەخوازن و بەردهوام هەولیش دەدەن، کە موسولمانان لە دینەکیان ژێوان (پەشیمان) بکەنەو، تا واز لە ئیسلام بهێنن: (يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ تُطِيعُوا فِرْقًا مِّنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كُفْرِيْنَ ﴿١٠٠﴾) آل عمران/۱۰۰ هەر وەها (يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾) آل عمران/۱۴۹.

۳- کافرو مورتەدد نە کاتە راویژکارو، پلەو پایە ی کاریگەریان پێ نە سپێرێت، چونکە خوای پەروەردگار دەفەرموێ: (يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾) آل عمران/۱۱۸، ئیمامی قورتوبی (پەحمەتی خوای لیبیت) دەفەرموێ: (بِطَانَةً) چاوگە و مانای تاك و كو دەگەینیت، بە مانای راویژکارو رازگرو سەرپۆشه، خوای گەورەش، کە بەرھەڵستی موسولمانانی کردوو لەوەی کافرو جوله کەو ئەهلی هەواو هەوەس بکەنە پیاو ماقول و راویژکاری خۆیان و، نابیت پرس و رایان پێ بکەن و نهیانی و سامانیان بخەنە بەر دەست: (لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا) واتە: هیچ جۆرە رەنج و هەول و وزەیه نامینیت بۆ فەساد و فیتنە و شیواندنی کاروبارتان نەبخەنە کار، واتە: گەرچی لە رۆڵەتدا شەرتان لە گەڵ ناکەن بەلام مەکرو فیل و خراپە نامینیت بۆ لاواز کردنتان نەبگرنە بەر. (وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ): ئەو شتەیان دەوێت، کە ناپەحمەتی موسولمانانی تێدا یە. (۱)

گەر بزانی، کە ئەبوبە کری سدیدق (خوا لیبی رازی بیت)، هیچ یەکیکی لەو کەسانە تەعیین نە کردووە، کە زوتر پاشگەز (مورتەدد) بووبوونەو، چونکە دەیفەرمو: جیی متانە نەماون. (۲)

(۱) تفسیر الطبری ۱۷۸/۴.

(۲) الفتاوی الکبری/ئیبین تەیمیه ۶۰۷/۴.

دهبیت لهم زه ماندها چی بکهین، که زۆرینهی حاکم و کاربه دهستانی ولاتانمان مورتهدد بوونه ته وهو، ئەوان ناھێلن موسولمانی ساغ و دیندار، له هیچ جێیەك ته عیین بێت؟!

۴- نه چیتە ریزی کفرو مورتهددانه وه، جا حکومهت بن، یان حزب و کۆمهڵ.

ئێمامی ئیبن تەیمییه (پهحمهتی خوی لیبیت) ده باره ی ته تهرو مه غۆله کان ده فهرمووی: ههر که سیك له له شکری ئیسلامه وه، بچیتە ریزی ئەوانه وهو ئیلتیحاقیان پێوه بکات، حوکمی ئەمیش ههر وه کو حوکمی ئەوانی لیدیت، چونکه ئەگەر سه له فی سألحی ئەم ئوممه ته (یاوهرو تابعین)، زه کات نه ده ره کانی زه مانى سه یدنا (ئه بوبه کری سددیق) یان به کافرو پاشگه ز بووه وه دانابیت، که نوێژی شیان ده کردو پۆژوه که شیان ده گرت و دژی کۆمه لگه ی ئیسلامیش نه جه نگا بوون! ده بیت حوکمی ئەو که سانه چه ند قورس بیت، که له گه ل دوژمنانی خواو پیغه مبهردان و چوونه ته ریزی له شکره کانیه وهو، دژی موسولمانان ده جه ننگن؟^(۱)

له ویش پروونتر، سه یری فه تواکه ی ئیمامی (ئیبنو حه زم) بکه پهحمه تی خوی لیبیت که ده فهرمووی: ((ئه گەر کافرێک به هۆی هیزو ده سه لاته وه، دهستی گرت به سه ر (دار الاسلام) یکداو، لیگه را موسولمانان دینی خویان پیاده بکه ن و، حوکمی شه رعی خواش به سه ر کۆمه لگه که یاندا بچه سپینن، به لام لهم گه رپن به حاکمیتی بمینیته وهو، ههر له سه ر کوفری خۆشی بیت، ههر که س به حوکمه که ی رازی بیت، کافر ده بیت، ههر که سیکیش یارمه تی بدات، کافر ده بیت، ههر که سیکیش حوکمه که ی بو پایه دار بکات و بوی بپارێزیت: (سه ر بازو پولیس وئاسایشی ئەم زه مانه) حوکمه که ی وه کو ئەوه و کافر ده بیت! با ههر لاف و گه زافی موسولمانیتیش لی بدات)).^(۲)

(۱) الفتاوی الکبری ۳۳۲/۴.

(۲) الفتاوی الکبری ۳۳۲/۴.

ئینجا بهراوردی ئەو فەتوایەو حالی موسولمانان بکە بە گشتی و موسولمانانی عێراق بە تاییەتی! کە دەبینی هەندیکیان بۆ کورسیەکی شکاو و پارەیهکی سوخت، بوونەتە کەوا سووری پیش لەشکری ئەمریکا و، هەندیکی تریشیان بوونەتە راویژکاری!

۵- بەرھەڵستی دیدو بۆچوون و بیرو باوەری پوچ و پلان و، نەخشە گلاوێکانیان و دوور کەوتنەو و حەزەر دان لێیان و، خۆ ئامادە کردن و جیھاد دژی هەموو پۆلەکانیان، لەوانە:

أ- کافری ئەسلی: ئەگەر کافری ئەسلی هێرشی هێنایە سەر ناوچەیهکی ئیسلامی، جیھاد وەکو: نوێژو پۆژوو لەسەر یەک یەکی موسولمانان فەرز دەبێت.

تا ئیستا پێچەوانەی ئەم هەلۆیستە شەرعییە، هیچ زانیایەکی کۆن و نوێ فەتوای نەداوە.

ئیمامی ئیبن تەیمییه (پەحمەتی خوا لێبێت) دەفەرمووی: ئەو دوژمنە هێرش دێنێتە سەر ئەهلی ئیسلام و، ولات و دین و دنیایان دەشیوینێت، هیچ شتێک دواي شایەتمان هێنان، وەکو جیھاد کردن دژی ئەوانە فەرز نابێت. (۱)

ئەمەش مانای وایە: ئەگەر کەسێک دواي نوێژی بەیانی موسولمان بوو، پیش ئەوێ ئیسلامەتی فێربکری و نوێژی نیوهرۆی بکات، پێی دەوترێت: وەرە بۆ جیھاد و بەرەنگار بوونەوێ ئەو کافرە هێرش هێنەرە!! چونکە لە زال بوونی دوژمنە کافرە هێرش هێنەرە کاندای دین و ئوممەتە کە -بە کابرای نەو موسولمانیشەو - دەفەوتیێت!

ب- ئەو حاکم و کاربەدەستە مورتەددانە لە ئیسلام هەلگەراوێ تەوێ، هێشتا هەر حوکمی ولاتی موسولمانان دەکەن، جیھادی ئەمانە لە جیھادی کافری ئەسلی لە پێشترە.

ئەمانە گەر موسولمان بوونایە و حوکمی ئیسلامیان راپەراندایە، بەلام ئوممەت هەلی نەبژاردنایە، بۆمان هەبوو گوێ راپەراییان نەکەین و هەوڵی لابرندیشیان بدەین! چ جایی ئەوێ، کە ئەمانە هەم خۆیان بەسەر ئوممەتە کەدا سەپاندوو و، هەم مورتەدوو هەم شەپانی و دوژمنی ئیسلامیشن؟! چونکە هەموو هەر بە پشتیوانی دوژمنانی ئیسلام و بۆ راپەراندنی نەخشە و پلانی ئەوانیش هاتوونەتە سەر حوکم و، کۆشکی کۆماری و پاشایەتیان پیشکەش کراوە! بڕوانە هەموو ولاتە دیموکراسیەکانی دنیا، بزانه دەهیڵن کەسیک، یان تاقمیک، یان حیزبیک بێ هەلبژاردن بێتە سەر حوکم؟ کە بە هەلبژاردنیش چوونە سەر حوکم، بزانه دەهیڵن لە ماوەی یاسایی خۆیان زیاتر بمیننەو؟!

بزانه هەر دەهیڵن لە هەلوێستیکیدا پێچەوانەی یاسای ولات بجوێتەو، چ جایی ئەوێ لێی گەرێن دەستورو گەل (واتە: شەرع و ئوممەت) بخاتە ژێر پۆستالەو؟

تەنها لە ولاتانی ئیمەداوە -بە پشتیوانی دەسەلاتدارانی رۆژ ئاوا خۆیان- دیکتاتۆریکی تاکرەو، یان ھۆزو خێزانیکی دیکتاتۆری، یان حیزبیک دیکتاتۆری خوێنڕێژ بێتە سەر حوکم و بشمێنێتەو! چونکە ئەم تاغوتانەی ولاتانی ئیمە، هەر رۆژ ئاوا دەیانھێنن و ئەوانیش دەیانپارێزن، تا هەر کاتی ک رۆلیان تەواو بوو، لاقیان بگرن و وەک لاکە تۆپیو فریانی بدەن!

جیھاد دژی ئەمانە، دژی دەستەو داوەرەو دوورپروو کاسە لێسەکانیشیانە:
(إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلْتُمُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) الممتحنة/۹.

۶- موسولمانان سەربخات و لایەنگریان بێت و پشتیان چۆل نەکات، ھاوکاریان بکات و یارمەتیان بدات، تا هەست بە براوەتی و یەکریزی و یەکلەشیی یەکتەری بکەن.

خوای گه وره ده فهرمووی: (إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾)
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾) (الانفال/ ٧٢-٧٥.

ئیامی ئیین کثیر ده فهرمووی: خوای په روه ردگار موسولمانانی کردووه به سئ پوله وه: پولى کوچکهره کان (موهاجرون)، که مال و مندال و سامان و شاری خوین، له بهر خاتری ئیسلام به جی هیشت و، هیجره تیان کرد بو مه دینه، تا دینه که ی خوا پیاده بکه ن و سه ری بخه ن، سه رو سامانیشیان له پیناویدا دانا..

ئینجا پولى پشتیوانان (ئه نسا ر)، که بریتی بوون له: موسولمانانی مه دینه، نه مانیش دالده ی کوچکهره کانی مه ککه یان داو، بوین بوونه په ناگه و باوه شی سوژو براهه تی و، له نیو مال و مندالی خویندا پیشوازیان لی کردن و، کردیانه هاوبه شی مال و حال.

پیغه مبه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو کهس دوو کهس هم دوو پوله ی ده کرده براو هاوبه شی مال و حالی یه ک.

پولى سییه میش، نه و موسولمانانه بوون، که له جی و پی خوین ما بوونه وه و هیجره تیان نه کرد بوو.

ئه‌مانه هه‌چ پشك (به‌ش) يکيان له ده‌ستکه‌وته کانی شه‌ردا نه‌بوو، به‌لام مافی پاراستنيان به‌سه‌ر موسولمانانه‌وه هه‌بوو.

بۆيه ده‌فه‌رمووی: (وَإِنْ أَسْتَنْصَرُكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ يَبِينُكُمْ وَيَبِينُهُمْ مِيثَاقٌ).

واته: ئه‌گه‌ر هانايان بۆ هه‌ينان، که برۆن به‌ ده‌نگيانه‌وه‌وه ئه‌و چه‌وسانه‌وه‌يان له‌سه‌ر هه‌لگرن، که دوژمنان له‌به‌ر دینه‌که‌يان خستوييتيه سه‌ريان، بچن به‌ هانايانه‌وه‌وه سه‌ريان خه‌ن، لایه‌نگريان بن، ئه‌گه‌ر داواي ئه‌وه‌يان لیکردن، که دژی کۆمه‌لیک بوه‌ستنه‌وه، که هاوپه‌یانتان بوون، ئه‌وه مه‌که‌ن، با په‌یپانه‌که‌تان نه‌شکیت، پاراستنی په‌یپانه‌که‌ گرنگ‌تره‌ پیوه‌ی پابه‌ند بن، وه‌ک له‌ سه‌رخستنه‌که‌ی ئه‌وان.^(۱)

ته‌واو بوو

والحمد لله رب العالمين

ناوەرۆك

تەفسیری سوڤەتی (المجادلة)

- ۱۱..... مانای گشتی سوڤەتە کە
- ۱۹..... پیناسە ی سوڤەتە کە و بابەتە کانی
- ۳۱..... ھۆی ھاتنە خوارە ھۆی سەرەتای سوڤەتە کە
- ۳۴..... لیکدانە ھۆی ئایەتە کان
- ۳۷..... مانای گشتی ئایەتە کان
- ۳۸..... سکاڵاکە ی خاتوو خەولە (خوا لئی پازی بیّت) :
- ۳۹..... سەیدنا عومەر و خاتوو خەولە (خوا لییان پازی بیّت) :
- ۴۱..... دەرسی یە کەم
- ۴۹..... دەرسی دوو ھەم
- ۵۶..... دەرسی سییەم
- ۵۶..... ئایەتی ھەوتەم و ھەشتەم :
- ۶۵..... لابسێک لە سەر مەعییەت (وەلدابوون) ی خوا ی گەرە :
- ۷۰..... دەرسی چوارەم
- ۸۰..... بیرخستە ھەوێک لە سییرە ھە :
- ۸۵..... دەرسی پینجەم
- ۸۸..... ھۆی ھاتنە خوارە ھۆی ئایەتە کە
- ۹۶..... چەند خاڵێک بۆ سەرنجدان :
- ۹۹..... دەرسی شەشەم
- ۱۰۲..... دەرسی ھەوتەم
- ۱۰۲..... ئایەتە کانی چواردە تا نۆزدە ھەم :
- ۱۰۹..... ئایەتە کانی بیستەم و بیست و یە کەم :
- ۱۰۹..... دەرسی ھەشتەم

- ۱۱۱..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان :
 ۱۱۴..... دەرسى نۆيەم
 ۱۱۴..... ئايەتى بىست و دووهم :
 ۱۲۹..... يېناسەى ئەم سورەتە

تەفسىرى سورەتى (الحشر)

- ۱۲۹..... سورەتى حەشر
 ۱۳۱..... بەننەزىر كى بوون؟
 ۱۳۶..... مەبەست لەم سورەتە:
 ۱۳۹..... شىكارى سەرەتايى بابەتەكانى ئەم سورەتە
 ۱۴۵..... لىكدانەوہى ئايەتەكان
 ۱۴۵..... ئايەتى يەكەم :
 ۱۴۷..... سەرنجدانىكى تەفسىلتر لە تەسبيحات:
 ۱۶۱..... پەردە نەبىنراوہەكى تىوان!
 ۱۶۶..... ئايەتى دووهم :
 ۱۷۵..... ئايەتى سىيەم و چوارەم :
 ۱۷۸..... ئايەتى يىنجەم :
 ۱۸۶..... ئايەتى شەشەم :
 ۱۸۸..... ئايەتى حەوتەم :
 ۲۰۷..... ئايەتى ھەشتەم :
 ۲۱۰..... ئايەتى نۆيەم :
 ۲۲۷..... ئايەتى دەيەم :
 ۲۳۵..... ئايەتى يازدەيەم و دوازەيەم :
 ۲۴۱..... ئايەتى سىزدەيەم :
 ۲۴۵..... ئايەتى چواردەيەم :
 ۲۴۹..... ئايەتى پازدەيەم :
 ۲۵۱..... ئايەتى شازدەيەم و حەقدەيەم :

- ۲۵۵..... ئايەتى ھەژدەيەم و نۆزدەيەم :
 ۲۷۲..... ئايەتى يىستەم :
 ۲۷۶..... ئايەتى يىست و يەكەم :
 ۲۸۳..... ئايەتى يىست و دووہم :
 ۲۹۴..... ئايەتى يىست و سىيەم :
 ۳۰۱..... ئايەتى يىست و چوارەم :
 ۳۰۹..... پاشكو
 ۳۱۷..... ئەمەش ئەو ناۋانەي كە ئىزافە دەكرىن:

تەفسىرى سورەتى (الممتحنة)

- ۳۲۹..... پېشەكى
 ۳۳۱..... پېناسەي سورەتەكە
 ۳۳۷..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
 ۳۳۷..... دەرسى يەكەم
 ۳۳۹..... رېپرەو
 ۳۴۲..... ھۆي ھاتنە خوارەۋەي
 ۳۴۵..... لېكدانەۋەي ئايەتەكان
 ۳۴۵..... ئايەتى يەكەم:
 ۳۵۲..... ئايەتى دووہم :
 ۳۵۴..... ئايەتى سىيەم :
 ۳۵۶..... چەند خالىكى سەرنجدان :
 ۳۵۷..... چەند خالىكى ترى پەرۋەردەيى
 ۳۵۹..... باسى ھوكمى جاسوس
 ۳۶۰..... جاسوسى بە گوپرەي پالئەر (دافع) ە كانيەۋە دوو جورە:
 ۳۶۶..... گومان و ۋەلامىك
 ۳۷۳..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
 ۳۷۳..... دەرسى دووہم

- ۳۷۵..... لىكدانەۋەى ئايەتەكان
- ۳۷۵..... ئايەتى چوارەم :
- ۳۷۶..... بۆچى رەچاۋ كەردنى پىغەمبەر ئىبراھىم (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆتە نمونەى سەرمەشق؟
- ۳۸۴..... ئايەتى پىنجەم :
- ۳۸۷..... ئايەتى شەشەم :
- ۳۸۹..... ئايەتى حەۋتەم :
- ۳۹۰..... دەرسى سىيەم.....
- ۳۹۰..... ماناى گشتى ئايەتەكان
- ۳۹۱..... رىپرەو.....
- ۳۹۳..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان.....
- ۳۹۴..... لىكدانەۋەى ئايەتەكان.....
- ۳۹۷..... چەند خالىكى ورد بۆ سەرنجدان :
- ۴۰۰..... دەرسى چوارەم.....
- ۴۰۰..... ماناى گشتى ئايەتەكان.....
- ۴۰۲..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان.....
- ۴۰۳..... رىپرەو.....
- ۴۰۸..... لىكدانەۋەى ئايەتەكان.....
- ۴۱۰..... ۋاز و كۆچ (ھىجرەت).....
- ۴۱۸..... دەرسى پىنجەم.....
- ۴۱۸..... ماناى گشتى ئايەتەكە.....
- ۴۱۹..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكە.....
- ۴۲۱..... رىپرەو.....
- ۴۲۲..... لىكدانەۋەى ئايەتەكان.....
- ۴۲۶..... بەيەت (پەيمان و بەئىن دان).....
- ۴۲۶..... ۱- بەيەتى گشتى لەسەر ئىسلام:.....
- ۴۲۷..... ۲- بەيەت لەسەر كار كەردن بە ئىسلامەتنى و دىندارنى:.....
- ۴۲۸..... ۳- بەيەت لەسەر كۆچكەردن (الهجرة):.....

- ۴- بەيەت لەسەر پشتىگىرى و سەر خستىن: ۴۲۸
- ۵- بەيەت لەسەر جىهاد: ۴۲۹
- ۶- بەيەت لەسەر مردن: ۴۳۰
- ۷- بەيەت لەسەر گوڭى رايەلىي و ملکہ چيى: ۴۳۱
- دەرسى پىنجەم ۴۳۴
- ماناي گشتىي ئايەتەكە ۴۳۴
- هۆي هاتنە خوارەۋەي ئايەتەكە ۴۳۵
- لىكدانەۋەي ئايەتەكە ۴۳۶
- دۆستايەتتى و دوژمنايەتتى (الولى و البراء) ۴۳۹
- لە جوړە قەدەغە كراۋەكانى دۆستايەتتى كافران ۴۴۳
- دەبىت هەلويسى موسولمان چۆن يىت؟ ۴۴۵